

eul_wid: soi-ae

Ὀρειβάσιος ὁ Περγαμηνός · Oribasius of Pergamon

Books to Eunapius

Βιβλία πρὸς Εὐνάπιον

Period: Ὀψιμαρχαία [Late Antique](#)
Dialect: Κοινή τεχνική [Technical Koine](#)
Domain: Ἱατρική [Medicine](#)
Format: Πραγματεία [Treatise](#)

p 1 1 Ἐξ ὧν ἡμῖν διελέχθης, Εὐνάπιε κράτιστε καὶ λογιώτατε, δῆλος γέγονας ἰάσεις βουλόμενος ἐκμαθεῖν ὅσων οἶόντε νοσημάτων ἀπλᾶς καὶ εὐπορίστους, αἷς χρήσαιο ἂν ἔν τε ὁδοιπορίαις καὶ κατ' ἀγροὺς καὶ ὁπουδήποτε μὴ παρόντος ἱατροῦ, ῥαδίως καὶ ὠφελίμως τοῖς ἐξαίφνης προσπίπτουσιν ἀνθιστάμενος, καὶ μάλιστα τοῖς δι' ὀξύτητα πολλὴν μηδὲ ἀναβολὴν ἐπιδεχομένοις, μήτε ὀργάνου τινὸς μήτε σκεύους ἱατρικοῦ προσδεθῇς μηδενὸς δυσπορίστου. ^[5]

p 1 2 καὶ μοι δοκεῖς προσηκόντως ἐπὶ τοῦτο ἐληλυθέναι· γινώσκεις γάρ, οἶμαι, τῶν μὲν κατ' ἀλήθειαν ἱατρῶν πολλὴν τινα νῦν οὕσαν τὴν σπάνην, τῶν δ' ὑποκρινομένων τὴν τέχνην καὶ ὄνομα μόνον ἱατροῦ κεκτημένων πολὺ τι τὸ πλῆθος, εἰκότως ἐρέταις οὐκ εἰδόσι μὲν, ἐπιχειροῦσι δὲ κυβερνᾶν· ὥσπερ γὰρ τῶν ναυτῶν τούτων τινές, οὐκ ἀρκούμενοι τῷ ἐρέσσειν μόνον, ἥνίκα προστάσσει ὁ κυβερνήτης, ἀλλὰ καὶ κυβερνᾶν τολμῶντες πταίουσι πολλάκις, οὕτως καὶ τινες φλεβοτομεῖν τε καὶ σικυάζειν καὶ ἀποσχάζειν καὶ τὰ ἄλλα τῆς ὑπηρετικῆς ἐμπειρίας μόνῃ μεμαθηκότες ἐπιτρέπουσιν αὐτοῖς πᾶσαν τὴν ἰατρείαν, οἵτινες οὔτε τὴν ποιότητα τῶν βοηθημάτων οὔτε τὴν ποσότητα γινώσκοντες, ἀλλ' οὐδὲ τὸν καιρὸν οὐδὲ τὴν τάξιν αὐτῶν εὐρίσκοντες, ὅπερ ἴδιον τοῖς κατ' ἀλήθειαν ἱατροῖς, τοὺς μὲν δυσιάτοις ἢ καὶ ἀνιάτοις πάθει περιβάλλουσιν, ἔστι δ' οὕς καὶ διαφθείρουσιν. ^[10]

p 1 3 διὰ ταῦτα ἐπαινῶ σου τὴν προαίρεσιν καὶ πρὸς τούτοις, ἐπειδὴ πράγματος ἀντέχει δυνατόν σοι καὶ ἀναγκαῖον καὶ τῆς σῆς παιδεύσεως ἀξίον· τῶν γὰρ ἐν ἱατρικῇ πραγματεία ὅσα μὲν ἱκανῆς δεῖται θεωρίας καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἔργων ἀσκήσεως, ταῦτα ἴδια τοῦ τεχνίτου μόνου, τὰ δ' εὐμεταχειρίστα καὶ τοῖς φιλιατροῦσιν ἐφικτά. σὺ δὲ πλέον ἢ προσήκει τοῖς φιλιάντροις ἐπὶ τὴν θεωρίαν τῆς τέχνης ἐλήλυθας· τοσοῦτο ὑπάρξει σοι τὸ δύνασθαι μὴ μόνον ὠφελεῖν αὐτόν τε καὶ ἑτέρους ἔν τισι τῶν παθῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ κρίνειν ἐπὶ τῶν μειζόνων τὴν τῶν ἱατρῶν διαφωνίαν αἰρεῖσθαι τε τὸ κρεῖττον καὶ ὠφελιμώτερον. ^[5]

p 1 5 εἰ μὲν οὖν ἐσώζετο τὰ τῷ θαυμασίῳ Γαληνῷ γραφέντα περὶ τῶν εὐπορίστων φαρμάκων, εἶχες ἂν τὸ σπουδαζόμενον ἐξ αὐτῶν· ἐπεὶ δ' οὔτε ταῦτα ἤλθεν εἰς ἡμᾶς, τὰ τε γραφέντα Διοσκορίδῃ καὶ Ἀπολλωνίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν εὐπόριστα παντελῶς εἰσιν ἀδιόριστα καὶ οὔτε ἀσφαλῶς οὔτε ἱκανῶς ἔχειν μοι δοκεῖ, διὰ τοῦτο ἐτοίμως ὑπήκουσά σου τῇ βουλήσει. ^[5]

p 1 6 γέγραπται δὲ καὶ Ῥούφῳ τῷ μεγάλῳ πραγματεία τις πρὸς τοὺς ἰδιώτας, ἣτις οὐδὲ αὐτὴ μὲν, ὅσον γε ἐμὲ γινώσκειν, πᾶσα φέρεται, διδάσκει δὲ μόνῃ τὰ καὶ τοῖς ἰδιώταις δυνατὰ δρᾶν.

- p 1 7 ἐγὼ δ' ἐπὶ πλέον ἐκτεῖναι τὰς ἰάσεις ἔγνωκα, στοχαζόμενος τῆς τε σῆς καὶ τῆς τῶν παραπλησίως σοι φιλιατρούντων ἕξεως· εὐδηλον γὰρ ὡς καὶ συνορᾶν τὰ δέοντα καὶ πράττειν τὰ δόξαντα μᾶλλον δυνήσῃ τῶν παντάπασιν ἀπείρων ἱατρῶν· ποιήσομαι γοῦν μνήμην ὀλιγάκις καὶ φλεβοτομίας καὶ καθάρσεων ὀλίγων καὶ τῶν ἄλλων κενωτικῶν βοηθημάτων καὶ φαρμάκων τινῶν συνθέτων τῶν μάλιστα εὐδοκίμων, εἰδὼς ὡς οὐκ ἀδύνατον ἡμῖν προστάττειν τούτοις τοῖς τρίβαξι ταῦτα ἐνεργεῖν τε καὶ σκευάζειν πλείστοις οὓσιν ἀπανταχοῦ· μεσταὶ γοῦν οὐχ αἱ πόλεις μόνον αὐτῶν εἰσιν, ἀλλὰ καὶ πάντες ἄγροί. ^[5]
- p 1 8 πειράσομαι οὖν κατὰ δύναμιν, ὡς ἡβουλήθης, τοὺς τε σκοποὺς τῶν ἰάσεων καὶ τὰς εὐπορίστους ὅλας συναγαγεῖν ἔκ τε τῶν Γαληνοῦ πραγματειῶν (περιέχεται γὰρ ἐν αὐταῖς καὶ ἡ τῶν εὐπορίστων γνῶσις) ἔκ τε τῶν Ῥούφου τοῦ Ἐφεσίου καὶ τῶν τοῖς ἄλλοις γεγραμμένων, ἐκλέγων τὰ χρήσιμα πρὸς τὰ παρόντα καὶ ὧν μάλιστα καὶ αὐτὸς ἐν πείρᾳ γέγονα. ^[5]
- p 1 9 δυνατὸν δὲ ποιήσασθαι τὴν διδασκαλίαν τὴν περὶ τῶν εὐπορίστων ἰάσεων κατὰ τρεῖς τρόπους, καθ' ἓνα μὲν ἐκάστου τῶν ἀπλῶν τάς τε καθόλου δυνάμεις καὶ τὰς κατὰ μέρος χρήσεις διελθόντα, κατὰ δεύτερον δ' ἐκάστου πάθους τὰ ἰάματα καταλέξαντα, καὶ τρίτον, ὅταν ἅμα τῷ μορίῳ κατανοήσας τις τὸ κατ' αὐτὸ πάθος ἐπὶ τὴν διήγησιν ἀφίκηται τῶν ἰωμένων αὐτό. ^[5]
- p 1 10 καὶ διελεύσομαί γε τοὺς τρεῖς τούτους τρόπους οὕτως ὡς εὐπωρότερον ἔσεσθαι σε τῶν ἐκάστοτε πρακτέων οἰόμενος· ἐπεὶ δ' ἐκέλευσας μνημονεῦσαί με καὶ τοῦ ὑγιεινοῦ μέρους, ἐνταῦθα τὴν ἀρχὴν ποιήσομαι. Περὶ παιδίου τροφῆς.
- 1 1 1 Τῷ νεογενεῖ παιδίῳ κατ' ἀρχὰς ἡ τροφὸς διαιτάσθω, πόνοις τε καὶ σιτίοις τοῖς ἀρμόττουσιν εὐγαλακτοτάτην ἑαυτὴν παρασκευάζουσα. πονεῖτω μὲν οὖν εἰς τοὺς ἐναντίους τόπους βαδίζουσα καὶ ὑφαίνουσα καὶ πτίσσουσα καὶ κάδῳ ἰμῶσα· σιτεῖσθω δὲ πτισάνης τε χυλὸν καὶ ἔτνη πισῶν τε καὶ δολίχων καὶ ἰχθῦς τοὺς μὴ κητώδεις καὶ σκληροσάρκους μηδὲ λιμναίους καὶ ὄρνιθας καὶ ἀπαλὰ κρέη.
- 1 1 3 καὶ οἶνον γλυκὺν καὶ εὐώδη πινέτω, τυρῶν δὲ τραγημάτων καὶ τῶν ἄλλων λαχάνων ἀπεχέσθω, θριδακίνας δ' ἐσθιέτω μόνας· ἀγαθαὶ γὰρ εἰσιν εἰς εὐχυμίαν καὶ εἰς ὕπνον ἄγουσαι τὰ παιδιά.
- 1 1 4 λαμβάνοι δ' ἂν καλῶς καὶ φοινίκων· διουρητικοὶ γὰρ ὄντες καθαίρουσι τὸ αἷμα καὶ χρηστὸν τὸ γάλα παρασκευάζουσι· πονηρότατα δὲ μίνθη καὶ ὠκιμον, φθείροντα τὸ γάλα.
- 1 1 5 καὶ τῶν ἀφροδισίων δὲ παντελῶς εἰργέσθωσαν· καὶ γὰρ τοῦτο φθείρει τὸ γάλα μάλιστα πάντων.
- 1 1 6 εἰς δὲ τὸ πλῆθος τοῦ γάλακτος συντελεῖ μὲν πλέον ἀπάντων ὁ κύτισος ὠμός τε ἐσθιόμενος καὶ ἐφθός μετὰ πτισάνης· σὺν γὰρ τῷ πλήθει καὶ ἡδὺ τὸ γάλα ποιεῖ· συντελεῖ δὲ καὶ ἡ τοῦ ἀνήθου κόμη χλωρὰ καὶ τοῦ μαράθου αἱ ῥίζαι παραπλησίως καὶ τὰ εὐζῶμα σέλινόν τε καὶ σμύρνιον καὶ ἐρέβινθοι· κατασπῶσι δὲ γάλα καὶ ἀνεμῶναι προστιθέμεναι. ^[5]
- 1 1 7 τὸ δ' ἄριστον γάλα τοῦ μοχθηροῦ δύναται τις διακρίνειν οὕτως· τὸ μὲν γὰρ ἄριστον καὶ τῇ ὁσμῇ καὶ τῇ γεύσει προσηνές καὶ ἡδύ που φανήσεται καὶ λευκὸν καὶ κατὰ σύστασιν ὁμαλῶς τε καὶ μέσως ἔχον παχύτητος καὶ ὑγρότητος μοχθηρὸν δὲ τὸ τὰ ἐναντία τούτων κεκτημένον.
- 1 1 8 ταῦτα μὲν πρὸς τὴν τροφὴν· τοῦ δὲ παιδίου καὶ τῶν ἄλλων τροφῶν οἷον τε ὄντος ἤδη προσφέρεσθαι, μηδαμῶς ταῖς προθυμίαις ἐμποδῶν γίνεσθαι, φυσικῶς ὁρμῶντος ἐπὶ τὰ γυμνάσια καὶ τροφάς· οὐ γὰρ ἔσται πλησμονὴ πλείονος τοῦ αἵματος εἰς τὴν αὔξησιν ἀπαναλισκομένου.
- 1 1 9 φροντίζειν μὲν τοῦ καιροῦ τῆς τροφῆς καὶ πάνυ προσήκει, κωλύειν δὲ πρὸ τῶν τρίψεων καὶ τοῦ λουτροῦ σιτεῖσθαι. Δίαιτα τῶν μεταξὺ ἡλικιῶν παιδὸς καὶ γέροντος.

- 1 2 1 Τῆς αὐξήσεως τοῦ σώματος ἱκανῶς γεγενημένης, δέος οὐ μικρὸν πληθώραν συστήναι καὶ τὰ ἐκ ταύτης νοσήματα, μηκέτι τῆς τροφῆς ἀναλίσκομένης πάσης διὰ τὸ τὴν αὐξῆσιν πεπαῦσθαι· δεῖ οὖν ἐνδεέστερόν τε διαιτᾶσθαι κατὰ τὰς ἡλικίας ταύτας καὶ πάντα τρόπον εὐρίσκειν κενώσεως τῶν περιττῶν· πρὸ τῶν σιτίων οὖν πονεῖτωσαν διὰ τε τῶν ἔργων τῶν εἰθισμένων αὐτοῖς· καὶ γὰρ ὠφελιμώτερον τοῦτο καὶ ἀναγκαῖον τὸ μὴ ὑπολιπεῖν τὰς οἰκείας πράξεις. ^[5]
- 1 2 2 ἐσθιέτω δ' ἕκαστος τὰ εἰωθότα καὶ ὧν εὐπορεῖν οἷός τε, μόνου τοῦ βλάπτοντος ἀπεχόμενος· οἷον δ' ἐστὶ τοῦτο, [ἐστὶν] οὐδὲν ἔσται παρὰ τοῦ ἱατροῦ μαθεῖν, τῆς πείρας αὐτὸν ἱκανῶς διδασκούσης τί μὲν εὐπεπτόν ἐστι, τί δὲ δύσπεπτον, καὶ τί μὲν ἐπιτήδειον πρὸς ὑπαγωγὴν γαστρός, τί δὲ τούναντίον ἀποτελεῖ, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. ^[5]
- 1 2 3 καὶ τῷ πλήθει δὲ τῶν ἐσθιομένων αὐτὸς ἐπιθήσει μέτρον, τῇ τε προθυμίᾳ καὶ τῷ τῆς γαστρός ὄγκῳ τὸ αὐτάρκες ἐξευρίσκων καὶ τῷ ἔθει προσέχων καὶ πόσα τὰ προεκκριθέντα λογιζόμενος διὰ γαστρός ἢ δι' ἰδρώτων.
- 1 2 4 δεῖ δὲ μὴ προσεθίζειν ἑαυτὸν ἐνὶ τρόπῳ διαίτης· ἀνάγκης γάρ ποτε καταλαβούσης ἑτέρα διαίτη χρῆσασθαι, μεγάλως ἀνιάσεται τῷ ξενισμῷ· κάλλιον οὖν εὐκόλον εἶναι πρὸς τὰς μεταβολάς, μὴ μονοειδῶς, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως διαιτῶμενον.
- 1 2 5 εἰ δέ τις ἀμετρότερον ὀρεχθεῖ ἢ ἄλλως πως ὑπερπληρωθείη, ὅτι τάχος ἐξεμείτω πρὸ τῆς τῶν σιτίων διαφθορᾶς καὶ τῇ ὑστεραίᾳ διαιτηθεὶς λεπτότερον ἐπανίτω κατὰ βραχὺ πρὸς τὸ σύνηθες· εἰ γὰρ διαφθαρήναι φθάσειε τὰ σῖτα, πολλὰ ἂν συμπέσειε δύσκολα. κωλύοντος δὲ τινος ἐμείν, οἷον στήθους ἢ αὐχένος ἐμπαθῶν ὄντων ἢ καὶ φάρυγγος, ῥυείσης μὲν τῆς γαστρός προχωρήσει καλῶς· εἰ δὲ μή, κοιμηθῆναι συμφέρει πλεόν καὶ θερμοῦ πιεῖν συνεχῶς ὕδατος· τὰς τε γὰρ δήξεις ἀμβλύνει καὶ διακλύζει τὸ ἔντερον.
- 1 2 7 πεφθέντος δὲ τοῦ σιτίου καὶ μάλιστα τῆς γαστρός διαχωρησάσης, λουτρῷ χρῆσθαι καὶ προσ <φορᾶς> ἐλάττονος καὶ πόματος ὕδατος λαμβάνειν.
- 1 2 8 εἰ δ' ἡ τροφή πεφθείη καλῶς, καὶ ἡ γαστήρ μὴ διαχωρήσῃ μετὰ βάρους καὶ δυσκινησίας τοῦ σώματος, ἐνυπάρχουσι δὲ καὶ ὄκνος τις τῆς γνώμης καὶ ὑπνώδης εἴη, γινώσκειν χρὴ πλησμονὴν εἶναι κατὰ τὰς φλέβας· ὑπερεμπιπλάμεναι γὰρ πνευματοῦνται καὶ τείνονται καὶ ἐμφράσσονται καὶ ποτε καὶ ῥήγνυνται, καὶ τὰ ἄλλα τὰ μέγιστα καὶ πλεῖστα τῶν νοσημάτων ὑπὸ τῆς πληθώρας ἀποτελεῖται· διόπερ ὅταν διὰ τὴν πλησμονὴν κοπώδης καὶ ἡ αἴσθησις γίνηται, μέχρι μὲν τῆς πέψεως τῶν ἐν γαστρὶ σιτίων ἡσυχάζειν, μετὰ δὲ τοῦτο γυμνασίους ἀπαναλίσκειν τὴν ὑποτραφεῖσαν πληθώραν· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ παρὰ τῶν ἀρχαίων εἰρημένον, κόπῳ κόπον λύειν. Περὶ τῶν διαφθειρόντων τὰ σιτία. ^[10]
- 1 3 1 Ὅταν δ' ἡ γαστήρ διαφθεῖρη τὰ σιτία, παραχρῆμα μὲν ὑπελθόντων τῶν διαφθειρόντων οὐδὲν ἐπακολουθήσει δύσκολον· μὴ διαχωρούντων δὲ τοῖς πραοτέροις ἐρεθίζειν τῷ τε Διοσπολίτῃ τῷ τὸ νίτρον ἴσον τοῖς ἄλλοις ἔχοντι καὶ τῷ διὰ τῶν ἰσχάδων καὶ τοῦ κνήκωνος καὶ τοῖς ὁμοίοις.
- 1 3 2 τοῖς δὲ συνεχῶς φθείρουσι τὰς τροφὰς συμφέρει πρὸ τροφῆς ἐμείν οἶνου γλυκεὸς πίνοντας καὶ φεύγειν μὲν τὰς κνισώδεις καὶ βρομώδεις προσφορὰς καὶ πάσας τὰς εὐφθάρτους, αἰρεῖσθαι δὲ τὰς εὐχύμους.
- 1 3 3 καὶ τὴν γαστέρα δ' ὑπάγειν ἐκ διαλειμμάτων συμφέρει τοῖς μετρίως κενοῦσιν, ὁποῖόν ἐστιν ἡ πικρὰ φάρμακον· συγχωρήσας γὰρ τις ἀθροίζεσθαι τὴν κακοχυμίαν, δυσιάτοις ἢ ἀνιάτοις ἀλύσεται παθήμασι, ποδάγρα καὶ ἀρθρίτιδι καὶ νεφρίτιδι, πολλάκις δὲ καὶ ὀξεῖ νοσήματι περιπεσεῖται. Περὶ κόπων διὰ πόνον ἄμετρον. ^[5]
- 1 4 1 Εἰ δὲ διὰ τινα πόνον ἄμετρον καὶ ἀήθη καὶ σύντονον συστήναι συμβαίῃ κόπον, ἡσυχάζειν μὲν συμφέρει καὶ ἀνατρίβεσθαι δαψιλεῖ καὶ γλυκεῖ τῷ ἐλαίῳ μαλακῶς, λούεσθαι δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν

εὐθὺς μετὰ τοὺς πόνους θερμότερον καὶ διαιτᾶσθαι λεπτότερον (λύει γὰρ κόπον ἔνδεια τροφῆς ὥς οὐδὲν ἕτερον), προσέχειν δὲ μὴ τις περιοδικὴ κίνησις γίνοιτο τῷ κοπωθέντι· φέρει γὰρ πυρετοὺς ἀμελησάντων ὥς τὸ πολὺ· λύειν μὲν αὐτὴν λεπτοτέρᾳ διαίτῃ καὶ εὐπέπτῳ καὶ εὐχύμῳ χρώμενον μετὰ προσηνοῦς ἀναπαύσεως.

- 1 5 t Περὶ ἐγκαύσεως διὰ πόνον ἄμετρον. Ἐγκαυθεὶς δὲ τις ἐν ὥρᾳ θέρους διὰ πόνον ἄμετρον ὥς θερμότατον καὶ ξηρότατον συστῆναι κατὰ παντὸς τοῦ σώματος, μῆλων κερασίων καὶ κοκκυμήλων καὶ περσικῶν καὶ σικύου ἢ πέπονος ἐσθιέτω καὶ κολοκύνθης καὶ σύκων ψυχρῶν καὶ μέλκης ψυχθείσης.
- 1 5 2 ἀλλὰ ταῦτα μὲν κακόχυμα, δυνατὸν δὲ καὶ ἄλλως τὸν αὐχμὸν ψῦξαι τε καὶ ὑγρᾶναι· μετὰ γὰρ τὸ λουτρὸν ὕδατος πιέτω πρῶτον, εἴτ' οἴνου μετρίως ὕδαροῦς, κᾶπειτα ἐμέσας θριδακίνης μὲν πρῶτον, εἴτα δι' ὄξους καὶ γάρου πόδας υἱοῦς λαμβανέτω καλῶς ἠψημένους καὶ ἀλεκτορίδων ἢ χηνὸς κοιλίας καὶ πτηνῶν ἢ τινος τῶν ἀπαλοσάρκων ἰχθύος ταγηνιστοῦ. γευέσθω δ' εἰ βούλοιτο καὶ τῶν μὴ κακοχύμων λαχάνων καὶ κολοκύνθης· μετὰ δὲ ταῦτα πινέτω πάνυ ψυχρῷ κεκραμένον οἶνον. ^[5]
- 1 5 4 δύνатаι δὲ καὶ οἶνομέλιτι χόνδρος ἢ οἶνῳ ψυχρῷ ἔγκαυσιν ἄνευ κακοχυμίας ἰάσασθαι· τισὶ δ' ἤρκεσε καὶ πτισάνης χυλῷ ποθεὶς ἱκανῶς ψυχθεὶς.
- 1 5 6 οἱ μὲν οὖν ἐν ἀσχολίαις ὄντες τοιοῦτοις τισὶν ἰάθησαν· οἱ δὲ κατὰ προαίρεσιν βιοῦντες, εἰ μὴ γυμνάζοιντο, σπανίως ψυχροῦ δεήσονται, γυμναζόμενοι δέ, ἡνίκα ἂν μέσου θέρους καυσωθῶσι, πηγαῖον πινέτωσαν ψυχρόν· ἢ γὰρ χιῶν κἂν ἐν τῷ παρόντι μὴδὲν φαίνεται βλάβη· τοὺς νέους, ἀλλ' ἀναισθήτως καὶ κατ' ὀλίγον αὐξανομένης τῆς βλάβης· προϊόντος τοῦ χρόνου δέ, τῆς ἡλικίας παρακμαζούσης, δυσίατα καὶ ἀνίατα συνίσταται πάθη κατ' ἄρθρα καὶ νεῦρα καὶ σπλάγχνα. Περὶ πυκνώσεως τοῦ σώματος. ^[5]
- 1 6 1 Πυκνωθέντος δὲ τοῦ σώματος διὰ ψῦξιν ἢ λουτρὸν στυπτηριῶδες, γνωριεῖς μὲν τὴν διάθεσιν ἐξ ἀχροίας λευκῆς καὶ σκληρότητος τοῦ δέρματος· καὶ τοῦ μὴ ῥαδίως ἐκθερμαίνεσθαι μὴδὲ τοὺς ἐξ ἔθους ἰδρῶτας προχεῖσθαι.
- 1 6 2 Θεραπεύσεις δὲ θερμαίνων γυμνασίους τε καὶ λουτροῖς καὶ κυλινδεῖσθαι ποιῶν ἐπὶ λίθου τινὸς ἐν τῷ λουτρῷ, τῶν χαλαστικῶν ἐλαίων ἐνὸς ἐπιχυθέντος αὐτῷ· μὴδὲ ψυχρὸν ἄγαν ἔστω τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ψυχροδόχῳ, μὴδ' ὅλως ἐγχρονίζετω κατ' αὐτό.
- 1 6 3 μέλλων δ' ἐνδύεσθαι γλυκεῖ καὶ λεπτομερεῖ καὶ παλαιῷ τῷ ἐλαίῳ χριέσθω· κάλλιστον δ' ἐστὶ τὸ ἀνήθινον καὶ μάλιστα ἐκ χλωροῦ γεγονὸς ἀνήθου· χρησιμώτατον δὲ ταῖς πυκνώσεσι τοῦ δέρματος ὥσπερ δὲ καὶ τοῖς ἰσχυροῖς κόποις, τὸ διὰ τῆς αἰγείρου ἄκοπον.
- 1 7 t Περὶ τῶν ἐπὶ σιτίοις γυμνασίων καὶ λουτρῶν βλαψάντων. Ἐπὶ πλήθει σιτίων γυμναζομένοις πολλοῖς βλάβαι παρακολουθοῦσιν οὐ σμικραὶ, κεφαλῆς τε πληρουμένης καὶ ἐμφραττομένου τοῦ ἥπατος· εὐθὺς οὖν θεραπεύσεις τὴν μὲν κεφαλὴν διὰ τῶν περιπάτων, μετὰ τροφήν μὲν τῶν βραδυτάτων, πρὸ τροφῆς δὲ διὰ τῶν ἐπιεικῶς συντονωτέρων, τὸ δ' ἥπαρ διὰ τῶν ἐκφραττόντων.
- 1 7 2 κάλλιστον δ' ἐστὶ τὸ ὀξύμελι καὶ τὸ ἀπλούστερον διὰ τριῶν πεπέρων.
- 1 7 3 πίνειν δὲ καὶ ἀψινθίου κόμης ἀπόβρεγμα καὶ τὸ δι' αὐτοῦ καὶ ἀνήσου καὶ τῶν πικρῶν ἀμυγδαλῶν δι' ὀξυμέλιτος, πρὸ λουτροῦ κατειργασμένων τῶν ἐν γαστρὶ, καὶ τὸ διὰ καλαμίνθης δὲ λαμβάνειν ὁμοίως δι' ὀξυμέλιτος, φυλαττόμενον αὐτοῦ τὴν συνεχῆ χρῆσιν τῶν πικροχόλων.
- 1 7 4 πάντων δ' ἀπέχεσθαι δεῖ τῶν παχυχύμων τε καὶ γλίσχρων ἐδεσμάτων, μέχρις ἂν παύσῃται τὸ σύμπτωμα, τοῖς δὲ λεπτύνουσι χρῆσθαι. Περὶ τῶν μὴ γυμναζομένων, εὐωχομένων δὲ μόνον.

- 1 8 1 Πολλοὺς ἀγυμνάστους, εὐωχομένους δὲ μόνον ἔστιν ἰδεῖν καὶ τινὰς αὐτῶν οὐ πολλάκις νοσοῦντας, ὅταν ὥσιν ἀραιοὶ καὶ εὐδιάπνευστοι. χρή οὖν μὴ μετάγειν ἐφ' ἕτερον ἔθος τοῦς τοιοῦτους· τῶν δὲ συνεχῶς νοσοῦντων τὰς νοσοποιοὺς αἰτίας κωλυτέον.
- 1 8 2 εἰσὶ δ' ἐκ τοῦ σώματος ὀρμώμεναι πλῆθος καὶ κακοχυμία· τῶν μὲν οὖν ταχέως ἀθροιζόντων πλῆθος ἀφαιρεῖν προσήκει τῶν τροφῶν τῆς ποσότητος μετὰ τοῦ ὀλιγότροφα μᾶλλον ἀντὶ τῶν πολυτρόφων προσφέρειν· τῶν δὲ τὴν κακοχυμίαν ἀθροίζοντων, ἐπειδὴ τοὺς μὲν ὀρῶμεν φλέγμα, τοὺς δὲ ξανθὴν χολήν, τοὺς δὲ μέλαιναν ἀθροίζοντας, ἀπέχεσθαι τῶν τροφῶν ἐκείνων ποιήσομεν, ὅσαι τὸν εἰωθότα πλεονάζειν χυμὸν γεννῶσιν. πάντων δὲ τούτων ἡ γαστήρ εὐκόλος παρασκευαζέσθω. ^[5]
- 1 9 t Περὶ τῶν ἀρμοττουσῶν κενώσεων τοῖς ὑγιαίνουσιν. Τῶν δὲ παλαιῶν τισιν ἐξαρκεῖν ἐδόκει πρὸς ὑγείαν ἐφήμερα κενοῦσθαι διὰ γαστρός καὶ οὔρων ἀμέμπτως καὶ ἱκανῶς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ἐσθιομένων καὶ πινομένων, <καὶ γινομένων μὲν τῶν κενώσεων κατὰ λόγον ἐπὶ ἡνιόχων, > μὴ γινομένων δὲ συνήρουν τῇ μὲν οὐρήσει σκάνδι καὶ σελίνῳ καὶ μαράθῳ καὶ ἀσπαράγῳ, τῇ δὲ κοιλίᾳ τερεβινθίνην διδόντες ἐλαίας μέγεθος καταπίνειν εἰς ὕπνον τρεπομένοις μᾶλλον δ' ὑπάγειν βουλόμενοι νίτρου βραχὺ κατεμίγνυν. ^[5]
- 1 9 2 ἐπιτήδεια δ' ὡς πρὸς ὑπαγωγὴν γαστρός καὶ λαχάνων τεῦτλα καὶ μαλάχαι καὶ κράμβαι καὶ τῶν κογχαρίων ὁ ζωμός· καὶ ἴσως ἐξαρκεῖ ταῦτα, μηδενὸς μεγάλου κωλύοντος.
- 1 9 3 εἰσὶ μὴν οἱ καὶ τῶν σφοδροτέρων χρήζοντες· καὶ ἔστιν οὐρητὰ μὲν ἄνευ τῶν εἰρημένων πετροσέλινον, δαῦκος, ἄνησον, καλαμίνθη καὶ ὀρίγανος καὶ ἀψίνθιον καὶ ἄγρωστις καὶ σκολύμου ρίζα καὶ κύτισος καὶ ἀδιάντον· ἕκαστον οὖν τούτων ἐν ὕδατι ἀφεψῶντα ἐν οἴνῳ πίνειν· καθαίρει γὰρ δι' οὔρων ταῦτα τὸ αἷμα· καὶ ἔστιν οὐ σμικρὸν ὄφελος, ὥς ἂν τις οἰηθείη· κινητικὰ δὲ τῆς γαστρός λινόζωστις ἐν ὕδατι μεθ' ἁλῶν ἐψηθεῖσα καὶ ἐσθιομένη καὶ τὸ ἀφέψημα αὐτῆς πινόμενον καὶ τῆς ἀκτῆς τὰ φύλλα παραπλησίως καὶ τοῦ πολυποδίου τῆς ρίζης ὅσον < β ἐπιπασσόμεναι ταρίχει καὶ ἐν πτισάνῃ [ἡ] ῥοφούμεναι. ^[5]
- 1 9 4 τινὲς δὲ καὶ ἀλόης ἐπὶ δείπνῳ λαμβάνουσιν ὅσον ἐρεβίνθους τρεῖς, καὶ τὸ ἐφήμερα καλῶς αὐτοῖς ἡ γαστήρ ὑπέρχεται, καθάπερ καὶ τοῖς κνήκους ἐμβάλλουσιν εἰς ὄψα.
- 1 9 5 τῶν δ' εἰρημένων κάλλιστος ἐπιθύμος ἐν οἴνῳ πινόμενος· χρή δὲ τὸν πίνοντα δειπνήσαι μὲν συνήθως, ἐνδεέστερον δέ, καὶ οὕτως ἀναπαύεσθαι· κενοὶ γὰρ ἐπιεικῶς· ὁ δὲ σφοδρότερον κενοῦσθαι δεόμενος ἔωθεν ἐπιθύμου πινέτω [?] ς ἐν ὀξυμέλιτι.
- 1 9 6 τοῦτο δὲ ποιεῖτω ἥρος ὥρα κατ' ἀρχάς, πρὶν ζέσαντας καὶ χυθέντας τοὺς τέως συνεστῶτας χυμοὺς τοὺς ἐν χειμῶνι πλεονάσαντας ῥυῆναι πρὸς τι μόνιον τῶν ἐπικαίρων ἢ τι πάθος ἀνήκεστον καὶ κινδυνῶδες ἀπεργάσασθαι.
- 1 9 7 συμφέρει δὲ ποτε καὶ τοῦ αἵματος κενοῦν ἐφ' ὧν πληθύνει κατὰ τὴν τοῦ ἥρος ὥραν· ἀλλ' ἔργον τοῦτο γεγυμνασμένου φλέβας τέμνειν· πλεῖστοι δ' εἰσὶν ἀπανταχοῦ τοιοῦτοι καὶ οὐκ ἀπορήσεις τῶν ἐνεργούντων· εἰ δὲ μή, καὶ τὰς κνήμας ἀποσχάζων, ὥς ὁ Περγαμηνὸς Ἀπολλώνιος συνεβούλευε, ποιήσεις τὸ δέον· τοῦτο γὰρ τό τε πᾶν σῶμα κουφίζει καὶ τὴν κεφαλὴν ὀνίνησι μάλιστα καὶ περιττῆς ἀκριβείας οὐ δεῖται· γυναιξὶ δὲ καὶ καταμήνια μὴ προχωροῦντα καλῶς ἐρεθίζει. ^[5]
- 1 9 9 τοῖς δὲ κακοχύμοις καὶ διὰ δριμύτητα περιττωμάτων ἐξανθήματα ποιοῦσι περὶ τὸ δέρμα καὶ δακνομένοις ἡνίκα οὐροῦσί τε καὶ ἀποπατοῦσι, τὸ γάλα πίνειν συμφέρει μετὰ μέλιτος καὶ τὸν ὀρρὸν τοῦ γάλακτος, ὃν διακρινοῦμεν ἐψῶντες, ἐπειδὴ ἀναζέση, καταρραίνοντες οἶνον ἢ μελίκρατον καὶ ἡθοῦντες· οὕτω γὰρ ὁ τυρὸς χωρίζεται. ^[5]

πίνειν δὲ τὸ πρῶτον ἀλῶν μιγνύντας· ποριμώτερον γὰρ αὐτὸν οἱ ἄλλες παρασκευάζουσι· τοῦ πρώτου δ' ὑπελθόντος πίνειν αὐτὸν ἤδη χωρὶς ἀλῶν ἐκ μικρῶν διαλειμμάτων, ἕως ἂν ἡ κάθαρσις ἱκανὴ γένηται.

1 9 11 τὸ δὲ πλῆθος ἀρκέσει τῷ πίνοντι τοῦ ὀρροῦ κ ο ε τὸ μέτριον.

1 9 12 ἀρμόττει δὲ τοῖς οὕτω διακειμένοις καὶ ὁ τῶν παλαιῶν ἀλεκτρυόνων ζωμὸς πινόμενος.

1 9 13 πολλοὺς δ' ὠφελοῦσι καὶ ἔμετοι κενοῦντες τοῦ φλέγματος ἱκανῶς· ἀλλ' οὐ χρὴ τεταγμένως οὐδὲ πάντως αὐτοὺς αἰεὶ κενοῦν, ὅπως ἂν μὴ δι' ἀνάγκην τινὰ παραλειφθέντες βλάβην ἐνέγκωσιν· ἀναγκαῖον δὴ τοίνυν ἢ οἴνωθέντας παρὰ τὸ προσῆκον ἐμεῖν ἢ τροφῆς ὑπερπλησθέντας ἢ τῆς ἄλλης πληθώρας τῆς κατὰ τὸ σῶμα πᾶν ἀντιλαμβανομένους. ^[5]

1 9 14 σημεῖα δὲ τῆς τοιαύτης ἐστὶ πληθώρας βάρος μετ' ὄγκου καὶ ἄση καὶ νωθρότης καὶ ὕπνος πλείων τοῦ συνήθους καὶ παλμοὶ τοῦ σώματος φλεβῶν τε ἔντασις καὶ ἄτακτοι φρῖκαι συμμιγεῖς θερμότητι· ταῦτα γὰρ μάλιστα τὰς καθ' ὅλον τὸ σῶμα πλησμονὰς διασημαίνει.

1 9 15 καὶ ἐπὶ τούτοις, εἰ ἔλοιτό τις ἐμεῖν, λεπτὸν καὶ εὖρουν παρασκευαζέτω τὸ φλέγμα, ραφανίδας ἐσθίων ἐν τῷ δείπνῳ καὶ πράσον καὶ κρόμμυον ἢ τάριχος ἢ ὀριγάνου ὀλίγον καὶ τι τῶν ἀπὸ θύμου καὶ νάπυος ἀποτριμμάτων.

1 9 16 ῥοφεῖτω δὲ πτισάνας καὶ ἔτην κρέα τε ἐρίφων ἢ ἀρνῶν ἢ χοίρων ἐσθιέτω ... τὸ μέλι καὶ πλακούντων ἀπογευέσθω· πινέτω δὲ γλυκὺν οἶνον μὴ ἄκρατον, καὶ διιστὰς ἀπὸ τοῦ δείπνου τοσοῦτον ὥς καταστήναι μὲν τὴν τροφήν, μηδέπω δὲ τρέπεσθαι πεττομένην, ἐμεῖν ὕδατος χλιαροῦ ἀθρόου προπιόντα καὶ πάλιν ὁμοίως, ἂν δέῃ, ταῦτα ποιοῦντα. ^[5]

1 9 17 καλῶς δὲ καὶ αὐτάρκως ἐμέσας ὀξυκράτῳ προσκλυζέσθω τὸ πρόσωπον καὶ διακλυζέσθω τὸ στόμα· καὶ γὰρ ὀφθαλμοῖς τοῦτο καὶ ὁδοῦσιν ὠφέλιμον· σήπονται γὰρ οἱ ὀδόντες τοῖς ἐμοῦσι καὶ μὴ ποιοῦσιν οὕτως.

1 9 18 πινέτω δ' ἐπὶ τούτοις ὕδωρ θερμότερον καὶ ἀναπαυέσθω τῶν ποδῶν ἀνατριβομένων ὑπὸ τινος πρᾶως.

1 9 19 εἰ δέ τις ἐμοίῃ μετὰ πλείονος δυσκολίας, παραιτεῖσθαι μὲν ἄμεινον· ἐπειγούσης δέ τινος ἀνάγκης ἐμεῖν ἐπεσθιέτω τοῖς προειρημένοις πέπονος ἢ σικύου σπέρματος μετὰ μέλιτος ἢ ρίζαν ξηρὰν κόψας τοῦ πέπονος μετὰ μέλιτος· ταῦτα γὰρ εὐκόλον ποιεῖ τὸν ἔμετον.

1 9 20 τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς κενώσεις ἐπὶ τοσοῦτον ἂν τις ὥς πλεον τῶν ἱατρῶν ποιοίῃ. Περὶ <τῆς> ταῖς ὥραις ἀρμοττούσης διαίτης.

1 10 1 Καλῶς δ' ἂν ἔχοι καὶ πρὸς τὰς ὥρας ἀφορῶντα διαιτᾶσθαι καὶ χειμῶνος μὲν πλείοσι τοῖς πόνοις χρῆσθαι καὶ ἐσθίειν πλείονα, μάλιστα ὅταν ἡ κατάστασις ᾖ βορεία· νοτίας γὰρ οὔσης, πονεῖν μὲν ὁμοίως, ἐλάττωνα <δὲ> σῖτα καὶ ποτὰ προσφέρεσθαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα ξηρὸν ποιεῖν ἐν ὑγρᾷ τῇ ὥρᾳ παντοίως, ὥσπερ ἐν τῇ ψυχρᾷ θερμότερον διὰ τοῦ πόνου καὶ ἐδωδῆς κρεῶν θερμῶν ἐσθιομένων καὶ λαχάνων δριμυτέρων καὶ οἴνου πλείονος. ^[5]

1 10 2 εἰσβάλλοντος δὲ τοῦ ἥρος, ὃς μὲν τις δι' ἐμέτων, ὃς δὲ διὰ γαστρὸς κενούσθω, καὶ ἄλλος φλέβα τεμῶν ἀφαιρείτω τοῦ αἵματος, ὅπως ἂν ἕκαστος ἔθους καὶ προθυμίας ἔχων τυγχάνῃ· καὶ γὰρ ἰδεῖν ἔστι τοὺς πολλοὺς σύνεσιν ἔχοντας ἐνίῳτε τοῦ συμφέροντος κελεύοντάς τε τοῖς ἱατροῖς φλεβοτομεῖν ἢ τι ἄλλο ποιεῖν τῶν συμφερόντων αὐτοῖς· οὕτως ἡ φύσις καὶ πρὸς ταῦτα ὁρμὰς ἐντίθησι προσηκούσας τοῖς ἀνθρώποις. ^[5]

1 10 3 δίαιτα δ' ἡ ἄλλη κατ' ἕα εἴη, καὶ τῶν πόνων τι <καὶ> τῶν τροφῶν ὑφαιροῦσα, τοῖς πόμασι δὲ προστιθεῖσα, διότι καὶ ἡ ὥρα θερμότερα τοῦ χειμῶνος.

1 10 4

κατὰ δὲ τὸ θέρος ἀνάπαυσις συμφέρει καὶ τῶν πόνων καὶ τῶν τροφῶν ἐλάττωσις καὶ εἴδους εἶναι ψυχροτέρου τὰς τροφὰς τῷ τε ποτῷ δαψιλεῖ χρῆσθαι καὶ πάντα ποιεῖν τὰ εἰς ἀνάψυξιν τε καὶ ὑγρότητα συντελοῦντα.

1 10 5 κατὰ <δὲ> τὸ φθινόπωρον, ἐπειδὴ παντοίως ἐστὶν ἀνώμαλον καὶ ἄτακτον καὶ παντοδαπὰς ἐπιφέρων νόσους, πάνυ πεφυλαγμένως χρῆ διαιτᾶσθαι, μήτε περὶ τὰς πέψεις ἐξαμαρτάνοντα καὶ ἀφροδισίων καὶ ψυχροῦ πόματος ἐγκρατέστερον γενόμενον καὶ τὸ μὲν κατὰ τὴν ἥω ψυχρὸν τοῦ ἀέρος, κατὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν τὸ καυσῶδες ἐκκλίνοντα, καὶ ὁπωρῶν δὲ μὴ ὑπερεπιπλᾶσθαι· λυπηρὰ γὰρ οὐ τῷ πλήθει μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ κακοχυμῇ καὶ τῷ φύσσαν ἐμποιεῖν· καὶ γὰρ οὖν καὶ αἱ κράτισται τῶν ὁπωρῶν, σῦκα καὶ βότρυες, πνεῦμα τίκτουσιν, εἰ μὴ τις αὐτῶν λαμβάνει πρὸ τῶν ἄλλων σιτίων, καὶ φθείρουσι τὰς τροφὰς· προλαμβανόμεναι δ' οὔτε ἐμφυσῶσιν [καὶ] οὔτε συνδιαφθείρουσιν. ^[10]

1 10 6 ψυχροτέρου δὲ γενομένου τοῦ ἀέρος, ἀνὰ λόγον τὸ σῶμα θερμαίνειν καὶ πάντα ποιεῖν ὡς προσάγοντος τοῦ χειμῶνος.

1 10 7 καλῶς δ' ἂν ἔχοι μετὰ τὴν ἰσημερίαν καὶ κενώσει τινὶ χρῆσθαι τῶν εἰρημένων, ὅπως ἂν μηδὲν περιττὸν κατασχεθὲν <ἐν> τῷ χειμῶνι γένηται λυπηρόν.

1 10 8 οὕτω μὲν καὶ πρὸς τὰς ὥρας ἀφορῶν διαιτῶτο ἂν τις καλῶς. Γερόντων δίαιτα.

1 11 1 Καὶ οἱ γέροντες, ἐπειδὴ ψυχρὰς καὶ ξηρὰς κράσεώς ἐστι θερμαίνεσθαι καὶ <ὕγραίνεσθαι, δέονται τῶν θερμαίνειν καὶ> ὑγραίνειν δυναμένων.

1 11 2 καὶ ἀνατριβέσθωσαν δὲ μετὰ τοὺς ὕπνους οἱ γέροντες σὺν ἐλαίῳ· ταῦτα γὰρ αὐτῶν ἐπεγείρει τὸν ζωτικὸν τόνον.

1 11 3 μετὰ δὲ ταῦτα καὶ περιπάτοις ἀκόποις καὶ αἰώραις χρῆσθωσαν κατὰ τὴν ἑαυτῶν δύναμιν, οἱ μὲν ἀσθενέστεροι ταῖς αἰωρήσεσιν ἀρκοῦμενοι μόναίς, οἱ δ' ἰσχυρότεροι καὶ ἀμφοτέροις χρώμενοι· θάττον δ' ὁ ἀσθενέστερος ταῦτα δράτω.

1 11 4 κάλλιον γοῦν τὸν τοιοῦτον καὶ τρίτον ἐσθίειν κατ' ὀλίγα· περὶ μὲν τρίτην ὥραν μετὰ μέλιτος καλλίστου <ἄρτον> ἢ χόνδρον ἐν ὕδατι ἡψημένον, μίγνυμένου μέλιτος, περὶ δ' ἐβδόμην λουσάμενον ἀριστᾶν, καὶ πρῶτον μὲν τὰ λαπάττοντα τὴν γαστέρα προσφερόμενα, ἐφεξῆς δὲ ταῦτα ἅ τοῦ τῶν εὐχύμων ἐστὶ γένους, καὶ τρίτον ἐπὶ τῷ δείπνῳ διάβροχον ἄρτον οἶνω κεκραμένῳ λαμβάνειν ἢ τι ἄλλο τῶν εὐχυμοτάτων καὶ δυσφάρτων. ^[5]

1 11 5 οὔτε δ' οἶνου παχυχύμου προσφέρεσθαι χρὴ τὸν πρεσβύτερον οὔτε ἐδέσματα τοιοῦτου πού τινος <γένους>· καὶ γὰρ ὕδρον ἢ λιθίασιν ἐπάγουσι τοῖς ἐπὶ πλέον αὐτοῖς χρησαμένοις γέρουσιν, ἐμφραχθέντος καὶ τοῦ ἥπατος ἢ καὶ τῆς σπληνὸς ἢ νεφρῶν. προπόμασι δ' εἰ βούλονται χρῆσασθαι τοῖς διὰ μέλιτος κατασκευαζόμενοις χρῆσθωσαν, καὶ μάλιστα εἰ λιθιάσει νεφρῶν ἢ ποδάγρα καὶ ἀρθρίτιδι καταπονοῖντο.

1 11 7 μίγνυειν δ' ἐπὶ μὲν τῶν ἀρθριτικῶν τῷ οἶνομέλιτι πετροσέλινον ἀρκέσει μόνον, ἐπὶ <δὲ> τῶν λιθιώντων καὶ τῆς βεττονίκης ἐπεμβάλλειν, ἥτις σαρξίφαγος καλεῖται.

1 11 8 χρήσιμον δὲ καὶ τὸ ἀπλοῦν συντιθέμενον πόμα δι' οἶνομέλιτος καὶ ὀλίγου πεπέρεως καὶ πηγάνου.

1 11 9 δεῖ μὲν οὖν, ὡς ἔφην, φεύγειν ἀεὶ καὶ τὸν γέροντα τὴν τῶν ἐμφραττόντων προσφοράν· κατὰ τινα δὲ περίστασιν εἰ προσενέγκοιτο ἐμφραχθέντα, λαμβάνειν εὐθὺς καὶ μάλιστα μὲν τοῦ διὰ καλαμίνθου· εἰ δὲ μή, τοῦ διὰ τριῶν πεπερέων· μηδετέρου δὲ τούτων παρόντος, καὶ πεπέρεως λευκοῦ χνοώδους ἐσθίειν σὺν τοῖς ὄψοις <καὶ> ἐπιπάττειν τῷ πώματι. ^[5]

1 11 10 συμφέρει δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον καὶ κρομμύου καὶ σκορόδου γεύεσθαι· τῆς γαστρὸς δ' ὑποκινηθείσης, ἐνίστε τῆς θηριακῆς λαμβάνειν.

- 1 11 11 καὶ ἐπειδὴ ἀθροίζει συνεχῶς ὁ γέρων φλεγματώδη περιττώματα διὰ τὸ τῆς φύσεως ἀσθενές, χρεῖα τῶν τεμνόντων καὶ τῆς λεπτυνούσης διαίτης· μὴ χρονίζειν δ' ἐν τούτοις, ἀλλ' εὐθὺς ἰέναι μᾶλλον καὶ ἐπὶ τὴν ὑγραίνουσαν δίαιταν.
- 1 11 12 πρὸ πάσης δ' ὁπώρας αἰρείσθω τὰ πέπειρα σῦκα, τὰς δ' ἰσχάδας ἐν χειμῶνι· καὶ γάλα δέ, εἰ πέττειν αὐτὸ καλῶς δύναιτο, καὶ μηδὲ ἡτισοῦν ἢ περὶ τὸ ἥπαρ διάθεσις, προσφέρεσθαι μὴ κωλύεσθωσαν.
- 1 11 13 διὰ δὲ τὰ ὀρρώδη καὶ φλεγματώδη περιττώματα σελίνῳ καὶ μέλιτι καὶ τῷ οἴνῳ τῷ λεπτῷ τὴν οὖρησιν ἐφ' ἡμέρας προτρεπέτω.
- 1 11 14 τὴν γαστέρα δ' ἐπεχομένῳ ὑπάγειν ἔλαιον διδόντας πρὸ τῶν σιτίων καταρροφᾶν καὶ ποτε καὶ κάτωθεν ἐνιέντας· μαλάττει τε γὰρ τὰ περιττώματα καὶ ὄλισθον ἐμποιεῖ· φεύγειν δὲ τοὺς δριμεῖς κλυστήρας ὡς ξηραίνοντας τὸ ἔντερον.
- 1 11 15 ὑπάγει δὲ καὶ τὰ λάχανα πρὸ τῶν ἄλλων σιτίων ἐσθιόμενα γαρελαίῳ καὶ σῦκα καὶ κοκκύμηλα καὶ τὰ ὅμοια τούτοις προεσθιόμενα· χειμῶνος δ' ἰσχάδες καὶ ἐλαῖαι ἀλμώδεις καὶ ἠψημένα ἢ διαβεβρεγμένα Δαμάσκηνα ξηρὰ μελικράτῳ καλὸν ἔχοντι τὸ μέλι καὶ δαψιλές.
- 1 11 16 οὐ μὴν, ὥσπερ εἰώθασι τινες, συμβουλεύσαιμι ἂν ἀλόης αὐτῆς λαμβάνειν ἢ τῆς πικρᾶς ἄνευ τινὸς ἀνάγκης μεγάλης· κἂν γὰρ παρὰ μίαν ἡμέραν ἢ γαστῆρ ἐπ' αὐτῶν ποιοίῃ, μηδὲν φαρμακῶδες προσφέρειν· ἐπὶ πλέον δ' ἐπεχομένης, ἀρκέσει τῇ τρίτῃ διδόναι τῆς λινοζώστεως καὶ τοῦ κνήκου σὺν πτισάνῃ καὶ τερεβινθίνης καρύου Ποντικοῦ μέγεθος, πολλάκις δὲ καὶ δύο καὶ τρία· μετὰ γὰρ τοῦ λαπάττειν καλῶς τὸν τε πνεύμονα καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὰ ἄλλα σπλάγχνα διακαθαίρει. ^[5]
- 1 11 17 καλὸν δὲ καὶ τὸ διὰ τῶν ἰσχάδων τῶν λιπαρῶν καὶ τοῦ κνήκου· ἀφαιρείσθω δ' ἀμφοτέρων τὰ ἔξωθεν περικείμενα καὶ ὁμοῦ κοπτέσθω· πολλαπλασίῳ δ' ἔσται ἡ ἰσχὰς τῷ σταθμῷ τοῦ κνήκου, καὶ διδόςθω δύο ἢ τριῶν ἰσχάδων μέγεθος.
- 1 11 18 ἀμείβειν δὲ δεῖ τὴν χρῆσιν τούτων· τοῦ γὰρ ἑνὸς ἢ φύσις ἐν συνηθείᾳ γινομένη καταφρονεῖν εἴωθεν.
- 1 11 19 χρόνον δὲ πλείονα τῶν νέων ἐπιμενέτωσαν οἱ γέροντες ταῖς κλίναις, ὅπως ἂν πεφθείῃ καλῶς ὑπὸ τῆς ἀλέας τὰ περιττώματα αὐτῶν. Περὶ οἴνου δυνάμεως.
- 1 12 1 Χρὴ δὲ γινώσκειν τὸν πεφροντικότα τῆς ὑγείας καὶ περὶ οἴνου δυνάμεως καὶ ἀφροδισίων ὁμοίως· ὁ τοίνυν οἶνος ἀναζωπυρεῖ μὲν τὸ ἐν ἡμῖν θερμόν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ πέψεις ἀμείνους γίνονται καὶ τὸ αἷμα χρηστόν, τὴν τε τροφὴν διάγει πανταχοῦ πόριμος ὢν· διὸ καὶ τοὺς ἐκ νόσων ἰσχνωθέντας εὐτροφεῖς ἀπεργάζεται· ποιεῖ γὰρ καὶ ὀρεκτικούς τροφῶν καὶ τὸ μὲν φλέγμα λεπτύνει, τὴν δὲ χολὴν δι' οὖρων ἐκκαθαίρει, καὶ τῇ ψυχῇ δ' εὐφροσύνην καὶ ἡδονὴν ἐμποιεῖ καὶ ῥώμην παρέχει· τούτων μὲν οὖν τῶν ἀγαθῶν ὁ μέτρῳ πινόμενος αἴτιος γίνεται· τῶν δ' ἐναντίων ὁ ἄμετρος. ^[5]
- 1 12 2 διὰ τοῦτο οἱ μεθυσθέντες παρίενταί τε καὶ παρανοοῦσι καὶ καταφορικοὶ γίνονται· διὸ φεύγειν χρὴ τὴν εἰς τοσοῦτον ἀμετρίαν τῆς τοῦ οἴνου πόσεως.
- 1 12 3 διὰ χρόνου δὲ πλείονος ἐπιεικῶς συμφέρει πίνειν· τὴν τε γὰρ δι' οὖρων κάθαρσιν δαψιλῇ κινεῖ καὶ ἰδρώτας προχεῖ· κάλλιον δ' ἐπὶ τούτοις καὶ ἐμεῖν μελικράτου προσλαβόντας, ὡς μηδὲ μικρὸν ὑπ' αὐτοῦ βλαβῆναι.
- 1 12 4 κωθωνιζόμενος δὲ τις τῆς μὲν ἄλλης τροφῆς μὴ ἄγαν ἐμπιπλάσθω, πίνων δ' ἐν τῷ μεταξὺ κράμβην ἐφθὴν ἐσθιέτω καὶ τραγημάτων γευέσθω, καὶ μᾶλλον τῶν ἀμυγδαλῶν· ταῦτα γὰρ καὶ τὰς κεφαλαλγίας κουφίζει καὶ τοῖς ἐμοῦσιν οὐδαμῶς ἐστὶ λυπηρά.
- 1 12 5

κάλλιστον δὲ καὶ τοῦ ἀψινθίου τὸ ἀπόβρεγμα πρὸ τῶν ποτῶν λαμβάνειν· πάνυ γάρ ἐστιν ἀκραιπάλωτον.

- 1 12 6 εἰ δὲ καὶ δάκνοιντό τινες ὑπὸ τοῦ οἴνου, ψυχρὸν ὕδωρ ἐπιρροφεῖν, τῇ δ' ὑστεραία πάλιν τοῦ ἀψινθίου πίνειν περιπάτοις τε καὶ ἀνατρίψεσι καὶ λουτρῷ καὶ ἐλάττονι τροφῇ χρησάμενον ἀνακομισθῆναι. Περὶ ἀφροδισίων.
- 1 13 1 Τὰ δ' ἀφροδίσια βλαβερὰ μὲν στήθει καὶ πνεύμονι καὶ κεφαλῇ καὶ νεύροις, τρέπει δὲ τὴν γνῶμην ἐπὶ τὸ ἥμερον, ὡς μελαγχολίας καὶ μανίας καθιστὰν καὶ τῶν ἐρώντων τὴν προθυμίαν ἐλαττοῦν, κἂν ἐταίρα μιγῶσιν.
- 1 13 2 τοῖς δὲ χρωμένοις μίξεσι φυλάττεσθαι προσήκει πλησμονὰς καὶ μᾶλλον τὰς ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ ἔνδειαν τὴν ἐπὶ τε ἐμέτοις καὶ ταῖς κάτω καθάρσεσι γινομένην, καὶ εἴ τι γαστήρ αὐτομάτως ῥυτὴ φυλάττεσθαι δὲ καὶ ἀπεψίας καὶ κόπους, καὶ εἴ τι ἄλλο πρὸς μέλλουσαν νόσον ὑποπτον.
- 1 13 3 ἥκιστα δὲ καὶ ἐν φθινοπώρῳ μίγνυσθαι καὶ ἐν ἄλλῃ τινὶ ὥρᾳ νοσήματα ἐπιδήμια φερούση.
- 1 13 4 καιρὸς δ' ἐπιτήδειος μίξεως ὁ μετὰ τροφὴν πρὸ τῶν ὕπνων· καθυπνοῦντι γὰρ εὐθὺς καθίσταται ὁ κόπος· οὗτος δὲ καιρὸς καὶ εἰς παιδοποιίαν διὰ τε τὰ ἄλλα καὶ ὅτι ἡ γυνὴ κατακοιμηθεῖσα μᾶλλον κατέχει τὴν γονήν.
- 1 13 5 ἐπεὶ δ' ἐξ ἀφροδισίων ἀραιότερόν τε καὶ ψυχρότερον καὶ ξηρότερον καὶ ἀσθενέστερον γίνεται τὸ σῶμα, τὰ πυκνοῦντα δηλονότι καὶ θερμαίνοντα καὶ ὑγραίνοντα καὶ ῥωννύντα δεῖ προσάγεσθαι.
- 1 13 6 τινὲς δὲ σπέρμα πολὺ θερμὸν ἀθροίζοντες, εἴτ' ἐπιγενόμενοι πρὸς ἀφροδίσια καὶ ἀποκρίναντες αὐτό, τό τε σῶμα ἀσθενὲς ἔχουσι καὶ τὸν στόμαχον ἔκλυτον καὶ λεπτύνονταί τε καὶ ὑγραίνονται καὶ ξηραίνονται καὶ κοιλοφθαλμιῶσιν· ἀποσχόμενοι δ' αὖθις διὰ ταῦτα ἀφροδισίων κεφαλὴν τε βαροῦνται καὶ ἀσώδεις γίνονται· κᾶπειτα εὐθὺς ὄνειρώξαντες πάσχουσι τὰ αὐτά· δεῖ τοίνυν τῶν μὲν πολυσπέρμων μηδὲν προσφέρεισθαι, τῶν δὲ φθειρόντων αὐτὸ καὶ τροφῶν καὶ φαρμάκων λαμβάνειν καὶ μετὰ λουτρὸν ἀλείφεσθαι τὴν ὀσφὺν ῥοδίνῳ τε ἐλαίῳ καὶ μηλίνῳ καὶ ὀμφακίνῳ· βέλτιον δ' αὐτὸ παχύτερον ποιοῦντας χρίειν ὡς ἂν μὴ ἀπορρυῇ, κηροῦ μιγνύντας καὶ χυλοῦ τινος τῶν ψυχόντων. ^[10]
- 1 13 7 ποιεῖ δ' οὕτω κηρέλαιον· ἐν θυίᾳ ταῖς χερσὶν ἐπὶ πολὺ μαλάξας, τὸν ψύχοντα χυλὸν ἐπεγχεάς, ἀκριβῶς ἔνωσον ἀναφυράσας ὡς ὅτι πλεῖστον χρόνον.
- 1 13 8 ἔστι δὲ ψύχων χυλὸς ὃ τε [ὁ] τοῦ ἀειζώου καὶ ὁ τοῦ στρύχνου κοτυληδόνος τε καὶ ψυλλίου· κατὰ μὲν οὖν τὸ θέρος οὗτοι, κατὰ δὲ τὰς ἄλλας ὥρας ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ ὁ τῆς θριδακίνης χυλὸς καὶ τὸ λινόσπερμον ἐψηθὲν ἐν ὕδατι ψύχοντα ποιεῖ χυλόν.
- 1 13 9 καὶ λεπίς δὲ μολυβδίνη ταῖς ψόαις ὑποτιθεμένη κωλύει τοὺς ὄνειρωγμούς· καὶ βοτάναι δ' ὑποστρωννύμεναι τῶν ψυχουσῶν μετὰ πηγάνου καὶ τῶν ἄκρων τοῦ ἄγνου τῶν ἀπαλῶν τὸ αὐτὸ ποιοῦσι· καὶ σπέρμα τοῦ ἄγνου καὶ τοῦ πηγάνου ἐσθιόμενα.
- 1 13 10 φυλάττεσθαι δὲ δεῖ πάνυ σφοδρῶς ψύχειν τὰς ψόας, ὅπως μὴ βλαβεῖεν οἱ νεφροί. Περὶ ὑδάτων.
- 1 14 1 Δεῖ δὲ καὶ τῆς τῶν ὑδάτων ἀρετῆς τε καὶ κακίας ἐμπείρους εἶναι· πολὺχρηστα γὰρ τὰ ὕδατα σχεδὸν ἀπάντων μᾶλλον ἐστὶν εἰς ἅπασαν τὴν δίαιταν.
- 1 14 2 εἰδέναι χρὴ τοίνυν τὸ ἄριστον ὕδωρ ἀποιότατον εἶναι καὶ κατὰ γεῦσιν καὶ κατ' ὁσμὴν· εὐθὺς δὲ τοῦτο καὶ ἥδιστον ὑπάρχει τοῖς πίνουσι καὶ ὀφθῆναι καθαρόν.
- 1 14 3 ὅταν δὲ καὶ ὑποχωρῇ τῶν ὑποχονδρίων ταχέως, μηδὲ ζητεῖν ἕτερον ἄμεινον· τὰ γὰρ ἐν τοῖς ὑποχονδρίοις χρονίζοντα καὶ τὴν γαστέρα πλήττοντα καὶ ἐμφυσῶντα καὶ βαρύνοντα, τῶν προειρημένων ἀγαθῶν ὑπαρχόντων, ἡμιμόχθηρα νομιστέον· οὔτε δὲ θερμαίνεται ταχέως οὔτε ψύχεται τὰ τοιαῦτα τῶν ὑδάτων, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐψόμενα βραδύτατα καὶ κάκιον ἔψεται.

βέλτιον μὲν οὖν τῇ πείρᾳ κρίνειν τὸ τοιοῦτον ὕδωρ· ὁ δὲ βουλόμενος καὶ διὰ γνωρισμάτων διαγινώσκειν τοῖς ῥηθησομένοις κρινέτω· τὰ μὲν γὰρ πρὸς ἄρκτους ἐστραμμένα καὶ τὸν ἥλιον ἀπεστραμμένα βραδύπορά τέ ἐστι καὶ ἀτέραμνα καὶ θερμαίνεται καὶ ψύχεται βραδέως· τὰ δὲ πρὸς τὰς ἀνατολὰς καὶ διὰ πώρου τινὸς ἢ γῆς ἡθούμενα τάχιστα θερμαίνεται καὶ ψύχεται· ταῦτα ἐλπίζειν εἶναι κάλλιστα. ^[5]

1 14 5 καλὰ δὲ καὶ ὅσα θέρους μὲν ψυχρότερα, χειμῶνος δὲ θερμότερα.

1 14 6 τινὲς δὲ καὶ τῷ σταθμῷ δοκιμάζουσι, τὰ κοῦφα νομίζοντες ἀμείνω· τοῦτο δ' εἰ μὲν πρὸς τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τοῖς εἰρημένοις, ἐπαινεῖν· μόνον δ' οὐκ ἐξαρκεῖ τεκμήριον εἶναι τῶν ἀγαθῶν.

1 14 7 'κουφότατα δέ', ὥς φησιν Ἱπποκράτης, 'τὰ ὄμβρια καὶ γλυκύτατα καὶ λεπτότατα καὶ λαμπρότατα· διόπερ ὑπὸ τοῦ ἡλίου τὸ λεπτότατον ἔλκεται καὶ κουφότατον· ἀνάγει δ' οὐκ ἐκ μόνων τῶν ἄλλων ὑδάτων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ τῶν σωμάτων αὐτῶν· διὸ καὶ εὐσηπτότατόν ἐστι πάντων ὡς ἂν ὑπὸ διαφορῶν καὶ πλειόνων ποιότητων συνιστάμενον'. ^[5]

1 14 8 μὴ τις δ' ὑπολάβῃ κάκιστον εἶναι τὸ εὐσηπτον ὕδωρ· τὸ γὰρ εὐαλλοιώτον πρὸς ἀρετῆς μᾶλλον ἐστὶν ἢ κακίας, ὥστε, ὅταν ἔχη τὰ γνωρίσματα τῶν ἀρίστων ὑδάτων, καὶ εὐσηπτον ὑπάρχη, κάλλιστον ὑποληπτέον αὐτό. τρέπεσθαι μὴν ἀρχόμενον τοῖς πιοῦσιν αἴτιον βράγχων τε καὶ βηχῶν καὶ βαρυφωνίας καθίσταται.

1 14 10 τούτων δὲ τῶν ὀμβρίων ὑδάτων τὸ θερινὸν τοῦ λαιλαπώδους ἁμεινόν ἐστι καὶ τὸ βρονταῖον.

1 14 11 τὰ δ' ἀπὸ κρυστάλλου τε καὶ χιόνος πονηρότατα· κατὰ γὰρ τὴν πῆξιν τοῦ ὕδατος πᾶν τὸ λεπτομερέστερον ἐκθλίβεται.

1 14 12 καλῶς δ' ἂν ἔχοι τά τε ἰλυώδη καὶ δυσώδη καὶ ποιότητος ἀτόπους ἔχοντα ταῖς ἐψήσεσιν ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέποντας οὕτω πίνειν κεραννύντας οἴνω, τὰ μὲν στρυφνὰ τῷ γλυκυτέρῳ, τὰ δ' ἄλλα τῷ στρυφνοτέρῳ· τὰ δέ που καὶ διηθεῖν συμφέρει, τὰ ἰλυώδη, τὰ δ' ἄλυκα καὶ ἀλφίτοις ἡθεῖν, τὰ δὲ λίαν ψυχρὰ μετὰ τροφήν πίνειν καὶ μήτε ἀθρόως μήτε χανδὸν μήτε ἄοινα. ^[5]

1 14 13 τινὲς δ' ἐξευρήκασιν βρωτὰ καὶ ποτὰ πρὸς τὰς τῶν ὑδάτων κακίας ἰάματα, καὶ οἱ μὲν ἐρεβίνθων ἀφεψήματα προπίνουσι καὶ αὐτῶν ἐσθίουσιν, οἱ δὲ καυκαλίδας ὡσαύτως μετὰ τινος ἰχθυοῦ ἐφθὰς καὶ μάραθα ὁμοίως, οἱ δὲ καὶ τεῦτλα καὶ κολοκύνθας προεσθίουσι μεθ' ἄλμης οἴνω κεκραμένης. Περὶ ἀέρων. ^[5]

1 15 1 Καὶ ἀήρ δ' ὑγιεινότητος τε καὶ ἄριστός ἐστιν ὁ καθαρότατος, νοσερὸς δὲ καὶ μοχθηρὸς ὁ ἐξ ἀναθυμιάσεως ἐπιθολούμενος λιμνῶν ἢ ἐλῶν ἢ βαράθρου τινὸς δηλητήριον ἀναπέμποντος αὔραν.

1 15 2 μοχθηρὸς δὲ καὶ ὁ ἐκ τινῶν ὀχετῶν ἐκκαθαιρόντων τὰς πόλεις θολούμενος· ὁμοίως καὶ ὁ ἐκ λαχάνων τινῶν ἢ ζώων ἢ κόπρων σηπεδόνων.

1 15 3 οὕτω δὲ καὶ ὅστις διὰ ποταμὸν ἢ λίμνην γειννῶσαν ὀμιχλώδης ἐστίν, οὐκ ἀγαθός, καὶ ὁ ἐν κοίλῳ δὲ χωρίῳ πανταχόθεν ὑπ' ὀρῶν περιεχομένῳ καὶ διὰ τοῦτο μὴ καταπνεομένῳ μοχθηρός· οἱ μὲν οὖν οὕτω μοχθηροὶ πᾶσαν ἡλικίαν ὁμοίως βλάπτουσιν, ὥσπερ ὁ ἄριστος ὠφελεῖ.

1 15 4 ἢ δὲ κατὰ ποιότητα, θερμότητα λέγω καὶ ψυχρότητα καὶ ξηρότητα καὶ ὑγρότητα, διαφορὰ τῶν ἀέρων οὐχὶ ὁμοίως ἔχει πρὸς ἅπαντας· τοῖς μὲν γὰρ εὐκράτοις σώμασιν ὁ εὐκράτος ἀήρ ὠφέλιμος, τοῖς δὲ δυσκράτοις ὁ τὴν ἐναντίαν ἔχων κρᾶσιν. Περὶ λουτρῶν. ^[5]

1 16 1 Ἐπαινῶ μὲν τὴν ψυχρολουσίαν, οὗ φημι δὲ συμφέρειν αὐτὴν τοῖς κατὰ τὸ προστυχὸν διαιτωμένοις, ἀλλὰ μόνοις τοῖς ἀκριβῶς βιοῦσι καὶ πόνοις καὶ σιτίοις κατὰ τὸ ἀρμόττον χρωμένοις.

1 16 2 ἀρκεῖ δὲ τοῖς πολλοῖς δεομένοις ποτὲ ψυχθῆναι μειζόνως ἐννήξασθαι ψυχρῷ θέρους ὥρα νέους ὄντας καὶ εὐσάρκους προεκθερμανθέντας τρίψεσιν· ἔστωσαν δὲ μήτε ἐξ ἀφροδισίων μήτε

ἄλλως κοπῶδεις μήτε ἄπεπτοι καὶ ἐμεμηκότες ἢ κατὰ γαστέρα κεκενωμένοι μηδ' ἡγρυπνηκότες· σφαλερὸν γάρ, εἰ ἄλλως τις χρῶτο.

- 1 16 4 τὸ <δὲ> θερμὸν λουτρὸν κράτιστόν ἐστι καὶ ἀσφαλέστερον κόπους λύον καὶ πληθώρας διαφοροῦν καὶ ἐκθερμαῖνον παρηγοροῦν τε [δὲ] καὶ ἐκμαλάσσον καὶ πνεύματα διαχέον, ἔνθα ἂν στηριχθεῖη, καὶ ὑπνοποιὸν καὶ εὐσαρκίαν παρέχον, ἔτι δὲ καὶ εὐμεταχείριστον παντὶ καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ καὶ παιδίῳ καὶ πρεσβύτῃ καὶ ἰδιώτῃ.
- 1 17 t Περὶ τροφῆς δυνάμεων. Χρὴ δ' εἶπερ τι ἄλλο καὶ τὰς τῶν τροφῶν δυνάμεις ἐπίστασθαι τὸν τῆς ὑγείας φροντίζοντα· τὰ μὲν οὖν τῆς λεπτυνούσης δυνάμεως ἐκφράττει τε τὰς στενὰς διεξόδους καὶ ἀπορρύπτει τὰ προσπλαττόμενα γλίσχρα τέμνει τε καὶ λεπτύνει τὰ παχέα, συνάγει δὲ τοῖς χρονίᾳσι κατὰ τὴν ἐδωδὴν αὐτῶν ὀρρώδη καὶ χολώδη περιττώματα, κἂν ἔτι μᾶλλον πλεονάσῃ τις, μελαγχολικὸν τὸ αἷμα καθίσταται· χρὴ οὖν ἀπέχεσθαι τῆς συνεχοῦς αὐτῶν χρήσεως, καὶ μάλιστα τοὺς χολώδεις τὴν κρᾶσιν· ἀρμόζει γὰρ μόνοις τοῖς τὸ φλέγμα καὶ τὸν ὥμον καὶ γλίσχρον καὶ παχὺν χυμὸν ἡθροϊκόσιν. [5]
- 1 17 2 τὰ δὲ τῆς παχυνούσης τροφίμα μὲν ἱκανῶς ἐστὶ, κἂν ἔν τε τῇ γαστρὶ καὶ τῷ ἥπατι πεφθῇ προσηκόντως, εὐχυμον αἷμα γεννᾷ, σπλῆνα δὲ καὶ ἥπαρ ἐμφράττει.
- 1 17 3 τούτων δέ τινα μὲν ἐστὶ παχύχυμα μόνον, ὡς φακὴ, τινὰ δὲ γλίσχρα ὡς μαλάχη· τισὶ δ' ἄμφω συμβέβηκε παχυχύμοις τε εἶναι καὶ γλίσχροις ὥσπερ τοῖς ὀστρακοδέρμοις.
- 1 17 4 ἀσφαλεστέρα τοίνυν ἐστὶν ἡ λεπτύνουσα δίαιτα πρὸς φυλακὴν ὑγείας τῆς παχυνούσης μᾶλλον· ὀλιγότροφος δ' οὕσα τόνον οὐκ ἐντίθησιν οὐδὲ ῥώμην τοῖς σώμασι, καὶ χρὴ ποτε καὶ τῶν πολυτρόφων προσφέρεσθαι μετρίως, ἥνίκα τις ἐνδείας ἀντιλαμβάνηται· μάλιστα δ' ἂν ἀκινδύνως μεταλαμβάνοιεν αὐτῆς οἱ γυμνασίοις τε προσέχοντες καὶ καθεύδοντες ἐφ' ὅσον ἂν βούλωνται. [5]
- 1 17 5 πάντες δ' ὅσοι πρὸ τῶν σιτίων οὐχ οἰοί τε εἰσι γυμνάζεσθαι, φευγέτωσαν τὰς παχυχύμους τροφάς· ἀργοὶ δὲ μηδ' οὗτοι ταῖς τροφαῖς προσίτωσαν· μέγιστον γὰρ κακὸν εἰς τὴν τῆς ὑγείας φυλακὴν ἢ παντελεῆς ἀργία καθέστηκεν, ὥσπερ γε ἡ σύμμετρος κίνησις μέγιστον τῶν ἀγαθῶν.
- 1 17 6 τὰ δὲ μεταξὺ τῶν παχυνόντων καὶ λεπτυνόντων ἐδέσματα κάλλιστα πάντων ἐστὶ σύμμετρον αἷμα γεννῶντα κατὰ σύστασιν· κατάλληλος μὲν οὖν ἡ τοιαύτη τοῖς σώμασι τροφή ἡμῶν ἐστὶ, βλαβερά δ' ἡ κακόχυμος, ἣν ἀεὶ χρὴ φεύγειν.
- 1 17 7 φυλάττεσθαι δὲ καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν τροφῶν ἄμεινον, μᾶλλον ἔαν ἐξ ἐναντίων ὥσι δυνάμεων· οὐ γὰρ πέττεται τὰ ληφθέντα προσηκόντως. Ὅσα λεπτύνοντά ἐστὶν ἐν τροφαῖς.
- 1 18 1 Σκόροδα, κρόμμυα, πράσα, νάπυ, πέπερι, σμύρνιον, πύρεθρον, ὀρίγανον, καλαμίνθη, ὕσσωπον, σισύμβρια, γλήχων, θύμα, θύμβρα χλωρὰ προσφερόμενα· ξηρανθέντα γὰρ ἤδη φάρμακά ἐστι· τοῖς δ' εἰρημένοις ἐφεξῆς ἐστὶν εὐζωμα, σέλινα, πετροσέλινα, ὠκίμα, ῥαφανίδες, κράμβαι, τεῦτλα, μάραθα, κορίανον, πήγανον, ἄνηθον, λιβυστικόν, κύμινον καππάρεως καὶ τερμίνθου καρπός, τὸ τῆς κάρου σπέρμα, ἀνήσου, δαύκου καὶ πάντων τῶν εὐδῶν καὶ δριμύων καὶ θερμῶν ἐπιφανῶς.
- 1 18 3 τῶν δ' ἰσχυρῶς πάνυ λεπτυνόντων ἐστὶ τὸ τοῦ πηγάνου σπέρμα καὶ καννάβεως ὡς εἶναι φαρμακώδη λοιπόν.
- 1 18 4 τῶν δὲ Δημητρίων σπερμάτων εἰς λεπτύνουσαν δίαιταν ἄλυποι κριθαὶ μόναι, δεύτεροι δ' ἐκ τῶν πυρῶν ἄρτοι κριβανῖται· τῶν δ' ἄλλων ἀπέχεσθαι πειρᾶσθαι, πλην εἰ διὰ μακροῦ <χρόνου> πισσοῦ ἢ φακοῦ γεύσασθαι τις ἐθέλοι.
- 1 18 5 πλείστην δ' ἂν ἔχοις ἐδεσμάτων χρῆσιν εἰς λόγον λεπτυνούσης διαίτης ἀπὸ τε τῶν πετραίων ἰχθύων καὶ τῶν ὀρείων ὀρνίθων τῶν μικρῶν· καθόλου γὰρ πάντα τὰ γεγυμνασμένα τῶν

〈ἀγυμνάστων〉 καὶ τὰ ξηροτέrais τροφαῖς χρώμενα τῶν ὑγροτέrais καὶ τὰ καθαρὸν καὶ λεπτὸν ἀναπνέοντα τὸν ἀέρα βελτίω τῶν ἐναντίων.

1 18 7 καὶ τῶν ἰχθύων δ' ἐσθίειν ὅσοι μαλακὴν τε ἅμα καὶ ψαθυρὰν ἔχουσι τὴν σάρκα, τῶν δ' ἥτοι σκληρὰν ἢ γλίσχραν ἔχόντων ἀπέχεσθαι παντάπασιν.

1 18 8 ἔχεις γνωρίσματα πάσης ζώου σαρκὸς τό τε ψαθυρὸν καὶ τὸ μαλακόν· οἷς μὲν γὰρ ἂν ὑπάρχη τὸ συναμφοτέρον, εἰς κόρον ἐσθίειν, τῶν δ' ἄλλων, οἷς μηδέτερον, ἀπέχεσθαι παντάπασιν· οἷς δὲ θάτερον, ἐσθίειν μὲν ποτε, φυλάττεσθαι δ' εἰς κόρον.

1 18 9 καὶ ταῖς ἀλεκτορίσι δέ, εἰ γυμνάζοιτό τις, οὐ κωλύω χρῆσθαι καὶ περιστεραῖς καὶ τρυγόσι καὶ μάλιστα ταῖς ὀρείοις· χρή δὲ μὴ πρόσφατον, ἀλλ' ἔωλον ἐργασάμενον ἡμέραν μίαν τοῦλάχιστον οὕτως ἐσθίειν οὐ τρυγὸνα μόνον, ἀλλὰ καὶ πέρδικα καὶ πάντα τὰ μετρίως σκληρὰν ἔχοντα τὴν σάρκα.

1 18 10 καὶ οἱ ταριχευθέντες δὲ τῶν ἰχθύων ἱκανώτατα λεπτύνουσι [τε] τοὺς παχεῖς καὶ γλίσχρους χυμούς· ἐκλέγεσθαι δὲ τούτων ὅσοι μαλακόσαρκοι, τοὺς δὲ κητώδεις φυλάττεσθαι. δι' ὅξους μᾶλλον ἄμεινον καὶ ὀξύμέλιτος ἐσκευασμένα προσφέρεσθαι τῶν ἐδεσμάτων τὰ πλεῖστα καὶ προταριχεύειν αὐτῶν ὅσα δυνατόν.

1 18 11 ταριχευθέντων δὲ καὶ τῶν χοιρείων κρεῶν γεύοιτο ἂν τις.

1 18 12 καὶ ὑπὸ τῶν ὀπωρῶν ἥκιστα ἂν βλάπτοιτο τῶν λαπαττουσῶν τὴν κοιλίαν· τὰ δὲ βραδυπορώτερα χεῖρω, καὶ μᾶλλον εἰ σκληρὰ τυγχάνει· ἀλλὰ τούτων μὲν μὴ γεύεσθαι μηδενὸς πλὴν τῶν εἰς ἀπόθεσιν ἐπιτηδείων, οἷάπερ ἐστὶν ἀπίων τε καὶ μήλων καὶ σταφυλῶν οὐκ ὀλίγα γένη· τὰ δὲ μαλακώτερα μᾶλλον ἐσθίειν· ὅσα δὲ σφοδρῶς αὐστηρὰ καὶ στρυφνὰ, μοχθηρὰ τῇ τοιαύτῃ διαίτῃ.

1 18 14 ἐπιτηδειότερα δὲ πάντων ἐστὶν ἰσχάδες τε καὶ κάρυα καὶ πιστάκια καὶ τῶν ἀμυγδαλῶν αἱ ὑπόπικροι.

1 18 15 ἐλαίας δ' οὔτε ἐπαινεῖν ἔχοιμι 〈ἂν〉 οὔτε ψέγειν.

1 18 16 τῶν δὲ γλυκέων, οὐκ ἐδεσμάτων 〈μόνον〉, ἀλλὰ καὶ πομάτων, τὸ μέλι σχεδὸν μόνον ἀκριβῶς λεπτὸν γεννᾷ χυμόν.

1 18 17 καὶ τῶν οἴνων δ' οἱ λεπτοὶ καὶ λευκοὶ τέμνουσι τοὺς παχεῖς χυμούς καὶ καθαίρουσι δι' οὖρων.

1 18 18 χρησιμώτατον δ' εἰς λεπτύνουσαν διαίταν τὸ ὀξύμελι μάλιστα ὑπάρχει. Ὅσα παχύχυμα.

1 19 1 Οἱ ἵπνῃται τῶν ἄρτων καὶ οἱ μὴ καλῶς ἐσκευασμένοι καὶ τὰ διὰ γλεύκους καὶ σεμιδάλεως πέμματα καὶ λάχανα καὶ τὰ ρύμματα 〈ἅ〉 ἴτρια προσαγορεύεται καὶ πᾶν ἄζυμον ἐκ πυροῦ πέμμα καὶ οἱ δι' αὐτῶν δηλονότι σκευαζόμενοι πλακοῦντες.

1 19 2 ἔστι δὲ καὶ ἡ σεμίδαλις καὶ ὁ χόνδρος ἱκανῶς παχύχυμα· ἄμυλον μετρίως.

1 19 3 καὶ οἱ βολβοὶ δ' εἰσὶ παχύχυμοι καὶ θερμοὶ καὶ τῆς φακῆς ἢ οἶον σὰρξ, κύαμοι φρυγέντες καὶ τὰ καλούμενα μαλάκια, τευθίδες, σηπίαι, πολύποδες, οἱ κητώδεις τῶν ἰχθύων, ἐξ ὧν εἰσιν οἱ θυννοί, μετριώτερον δ' αὐτῶν αἱ πηλαμίδες.

1 19 4 ἱκανῶς δὲ παχύχυμα τὰ τε ὄστρεα καὶ οἱ κήρυκες αἵ τε πορφύραι καὶ αἱ χῆμαι καὶ λεπάδες, κτένες καὶ πίνναι καὶ πάντα ὅσα [τὰ] ὀστρακόδερμα, ἐγγέλυες, κοχλίοι, ἐλάφεια κρέα, αἰγία, βόεια, λάγεια, χοίρεια, ἥπατα, νεφροί, ὄρχεις, ἐγκέφαλοι, ὁ νωτιαῖος μυελός, οὐθαί, γλῶττα, ἀδένες μετρίως, γάλα τὸ ἐπὶ πλεον ἐψηθέν, τυροὶ πάντες (οἱ δὲ νέοι καὶ ὀξυγαλάκτινοι ἦττον), ὀξύγαλα, πυρίεφθον καὶ τῶν ὠν ὅσα μέχρι τελέας πήξεως ἐψοῦσι, μᾶλλον δὲ τὰ ὀπτὰ καὶ ἔτι μᾶλλον τὰ τηγανιστά, φοίνικες, κάστανοι, βολβοί, γογγύλαι, κοκκύμηλα, μύκητες, ὕδνα, κῶνος, σῦκα τὰ μὴ καλῶς πέπειρα. ^[5]

1 19 5

τῶν οἴνων οἱ γλυκεῖς αἵματος παχέος εἰσὶ γεννητικοὶ καὶ μᾶλλον ἔτι τὸ καλούμενον σίραιον καὶ ὁ γλεύκινος ὁμοίως καὶ οἱ παχεῖς καὶ μέλανες οἶνοι. Ὅσα μέσα τῶν λεπτυνόντων καὶ παχυνόντων.

1 20 1 Οἱ κάλλιστα κατασκευασθέντες ἄρτοι καὶ αἱ σάρκες τῶν ἀλεκτορίδων καὶ φασιανικῶν καὶ περδίκων καὶ περιστερῶν ἀτταγήνων τε καὶ τῶν μικρῶν στρουθίων ἀπάντων, ἔτι τε πετραίων ἰχθύων αἰγιάλου τε πελάγους κωβίων τε καὶ σφυραίνων καὶ βουγλώσσων καὶ πάντων ἀπλῶς ἰχθύων [αἰγιάλου τε καὶ πελάγους] ὅσοι μήτε γλίσχρότητά τινα μήτε δυσωδίαν ἔχουσι κατὰ τὴν ἐδωδὴν, σῦκα τὰ πέπανα καὶ λαχάνων ἀγρίων ἢ σέρις (τοῦτο δὲ κοινὸν γένος ἐστὶ πλειόνων· τὰ δὲ κατ' εἶδος ἕκαστον αὐτῶν ὄνομα κέκτηται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, οἷον θριδακίνη καὶ χονδρίλη καὶ γιγγίδια καὶ ἄλλα πολλὰ τούτου τοῦ γένους ἐστίν) ὃ τε ἔλειος καὶ ὁ μυακάνθινος καὶ ὁ τῆς χαμαιδάφνης ἀσπάραγος καὶ ὁ τῆς βρυωνίας, οἶνος ξανθός τε ἅμα καὶ γλυκὺς καὶ διαυγής, οἶός [τε] ἐστὶν ὁ τε Ἀριούσιος καὶ ὁ Λέσβιος καὶ ὁ Φαλερῖνος καὶ ὁ Τμωλίτης· χρηστὸν γὰρ οἱ τοιοῦτοι πάντες αἶμα καὶ σύμμετρον τῷ πάχει γεννῶσιν. Ὅσα γλίσχρον χυμὸν γεννᾷ. ^[10]

1 21 1 Τῶν πυρῶν ὅσοι μὲν βαρεῖς καὶ πυκνοὶ καὶ διὰ βάθους ξανθοί, γλίσχροι· ὅσοι δὲ κοῦφοι καὶ ἀραιοὶ καὶ λευκοὶ τὰ ἔνδον, ἥττον γεννῶσι γλίσχρον χυμὸν.

1 21 2 ἔστι δὲ καὶ ἡ σεμίδαλις καὶ ὁ χόνδρος ἱκανῶς γλίσχρα· τένοντες καὶ ἀπονευρώσεις καὶ τὰ περὶ τὰ χεῖλη μόρια, καλλῶσον, χοίρειον πᾶν κρέας καὶ ἡ τῶν ἀρνῶν σὰρξ, τὸ τοῦ σησάμου σπέρμα, βολβοί, φοίνικες οἱ λιπαροί.

1 22 τ Ὅσα ὠμὸν χυμὸν γεννᾷ. Φοίνικες οἱ χλωροὶ χυμῶν ὠμῶν ἐμπιπλάσι τοὺς ἐσθίοντας καὶ ἡ ρίζα τῆς γογγυλίδος καὶ ἡ σὰρξ τῶν ὀστρακοδέρμων τῶν σκληροσάρκων ἀποβαλοῦσα τὸν ἀλυκὸν χυμὸν ἐκ πλείονος ἐψήσεως καὶ τὰ μαλάκια καλούμενα, πολύποδες, σηπίαί, ὅσα τε ἄλλα τοιαῦτα, πάντα τὰ κητώδη τῶν ἐν θαλάττῃ ζῶων (διὸ προταριχεύοντες εἰς χρῆσιν ἄγουσιν αὐτά), κοιλία, ἔντερα, μήτραι τῶν τετραπόδων καὶ οἱ σκληρότεροι τῶν ἀδένων ἀπεπτούμενοι, ὀξύγαλα, τηγανίται, θέρμοι, σταφυλὴ ἐπισχεθεῖσα καὶ μὴ διαφθαρεῖσα. ^[5]

1 23 τ Ὅσα ψυχρὸν χυμὸν γεννᾷ. Τοῖς ἄδην σικύων ἐμφορουμένοις ψυχρὸν χυμὸν ἀθροίζειν συμβέβηκε καὶ ἔτι κοιλίαν ἐσθίουσι καὶ ἔντερα καὶ μήτραν τῶν τετραπόδων ζῶων, ὀξύγαλα, βωλίτας, μῆλα τὰ <μήπω> πέπειρα, βολβούς.

1 24 τ Ὅσα φλέγμα γεννᾷ. Φλεγματικὸν δ' ἀπλῶς χυμὸν γεννᾷ τῶν ζῶων τὰ νευρώδη μόρια, ἐγκέφαλος, πνεῦμα, νωτιαῖος, ἀδένες ἀπεπτούμενοι, ἡ τῶν ἀρνῶν σὰρξ καὶ ἡ τῶν ὀστρακοδέρμων καὶ τῶν μαλακοσάρκων, μῆλα τὰ μήπω πέπειρα.

1 25 τ Ὅσα μελαγχολικὸν χυμὸν γεννᾷ. Κρέα βόεια καὶ αἴγεια, μᾶλλον τὰ τῶν ταύρων τε καὶ τράγων ἔτι τε μᾶλλον προβάτων, λαγῶν, τῶν ἀγρίων συῶν, τὰ ταριχευθέντα κρέα τῶν ἐπιγείων ζῶων καὶ οἱ σπλῆνες τῶν ζῶων, τῶν δὲ θαλαττίων θύννοι καὶ φάλαιναι καὶ τὰ κητώδη πάντα, κοχλῖαι, κράμβη καὶ τῶν δένδρων οἱ βλαστοὶ δι' ἄλμης τε καὶ ὀξάλμης συντιθέμενοι, ὡς σχίνου καὶ τερμίνθου, καὶ τῆς κινάρας ἢ οἶον σὰρξ. ^[5]

1 25 2 καὶ ἡ φακὴ μελαγχολικώτατόν ἐστιν ἔδεσμα· μετ' αὐτὴν οἱ πιτυρίται τῶν ἄρτων οἳ τε ἐκ τῆς τίφης καὶ τῶν ἄλλων πονηρῶν σπερμάτων οἳ τε ἀπαλοὶ τυροὶ καὶ ὁ φακὸς καὶ ὁ βῖκος καὶ τῶν οἴνων οἱ παχεῖς καὶ μέλανες. [καί] Ὅσα χολώδη χυμὸν γεννᾷ.

1 26 1,2 Κεράτια· τῆς κινάρας ὁ χυλὸς λεπτὸς καὶ πικρόχολός ἐστιν· ἄμεινον οὖν ἀφεψώντας αὐτὴν ἐσθίειν.

1 26 3 καὶ τὸ μέλι ῥαδίως ἐκχολοῦται κατὰ τὰ θερμὰ σώματα (πάντες γάρ εἰσιν οἱ γλυκεῖς χυμοὶ ὕλη τῇ ξανθῇ χολῇ) καὶ οἱ γλυκεῖς οἶνοι. Ὅσα περιττωματικά.

1 27 1

Φάσσαι, χήνες πλὴν τῶν πτερῶν, σπλάγχνα πάντα, νωτιαῖος, ἐγκέφαλοι, οἱ ἐν τοῖς ἔλεσι καὶ ταῖς λίμναις καὶ τοῖς πεδίοις ὄρνιθες, ἐρέβινθοι, κύαμοι χλωροί, κύαμος Αἰγύπτιος, οἱ νέοι τῶν χοίρων, τῶν προβάτων ἡ σὰρξ καὶ πάντων τῶν νέων ζώων καὶ τῶν ἀργῶς βιούντων καὶ τῶν ἰχθύων οἱ ποτάμιοι καὶ οἱ λιμναῖοι καὶ οἱ ἐν ἰλύι διαιτώμενοι καὶ πάντα τὰ κητώδη τῶν ἐν θαλάττῃ ζώων. Ὅσα ἀπέριττα. ^[5]

1 28 1 Τράχηλοι ζώων, οὐραί, πτερά, ἡ τῶν ἀγρίων ζώων σὰρξ καὶ τῶν ἐν ξηροῖς τόποις διαιτωμένων. Ὅσα πολύτροφα.

1 29 1 Συῶν τῶν ἡμέρων αἱ σάρκες πάντων ἐδεσμάτων εἰσὶ τροφιμώταται· βοῶν ἐγκέφαλοι, ὄρχεις, καρδία, νωτιαῖος καὶ ἄλλος μυελός, τὰ πτερὰ τῶν χηνῶν καὶ μᾶλλον ἀλεκτορίδων καὶ πάντων τῶν πτηνῶν αἱ κοιλίαι, κοιλίαι, καὶ μᾶλλον τρεῖς ἐψηθέντες, τῶν ὀστρακοδέρμων τὰ σκληρόσαρκα, οἷον πορφύραι, κήρυκες καὶ τὰ ὅμοια, ἀστακοί, πάγουροι, καρκῖνοι, καρίδες, κάραβοι καὶ ὅσα τοιαῦτα καὶ τὰ μαλάκια καλούμενα, πολύποδες, σηπίαι, τευθίδες καὶ τὰ παραπλήσια καὶ τῶν σελαχίων νάρκη μὲν καὶ τρυγῶν μετρίως, βάτοι δὲ καὶ λειόβατοι καὶ ῥῖναι μᾶλλον, τρίγλαι, κωβιοὶ ἔλαττον· γάλα τὸ μὲν παχύτερον μᾶλλον, τὸ δ' ὑγρότερον ἔλαττον.

1 29 6 τῶν ἄρτων τροφιμώτατος ὁ σιλιγνίτης, ἐφεξῆς δ' ὁ σεμιδαλίτης καὶ τρίτος ὁ συγκομιστός.

1 29 7 ἐφθοὶ πυροί, σεμίδαλις, χόνδρος. κύαμοι σαρκούσι τὴν ἔξιν οὐκ ἐσφιγμένη καὶ πυκνὴ σαρκί, ἀλλὰ χαυνοτέρα μᾶλλον.

1 29 9 ἐρέβινθοι τρέφουσι μᾶλλον, φάσιλοι καὶ ὦχροι τήλεως πλέον.

1 29 10 δόλιχοι, οὓς λοβοὺς καὶ φασιόλους καλοῦσι, τρέφουσι πισσῶν οὐκ ἔλαττον· θερμοὶ τρόφιμοι, κάστανα, φακὴ, οἱ γλυκεῖς φοίνικες, σταφίδες αἱ γλυκεῖαι καὶ λιπαραί, γογγυλῖς, βολβοὶ τροφιμώτατοι, καὶ μᾶλλον δίσεφθοι.

1 29 13 μέλι τὸ ἀπαφρισθὲν ἐπιτήδειον πρὸς τε ἀνάδοσιν καὶ θρέψιν γίνεται.

1 29 14 ἅπας οἶνος ἀνὰ λόγον τρέφει τῆς παχύτητος· οἱ μὲν οὖν ἐρυθροὶ καὶ παχεῖς καὶ αὐστηροὶ στύφοντες μᾶλλον, τούτων δ' ἦττον τρέφουσιν οἱ λευκοὶ τε ἅμα καὶ παχεῖς καὶ αὐστηροί, πάντων δ' ἦττον οἱ λευκοὶ τε καὶ λεπτοί.

1 29 15 καὶ πάντα δὲ τὰ παχύχυμα, εἰ καλῶς πεφθειρή καὶ αἵματωθεῖη, πολύτροφα γίνεται. Ὅσα ὀλιγότροφα.

1 30 1 Τὰ ἄκρεα τῶν ζώων, μήτρα, γαστήρ, ἔντερα, οὐραί, ὦτα, πιμελή, στέαρ.

1 30 2 ἅπαν τὸ γένος τῶν ὀρνίθων ὀλιγότροφόν ἐστι παραβαλλόμενον τῷ γένει τῶν πεζῶν, καὶ ἡ τῶν γεγηρακότων ζώων σὰρξ ὀλιγοτροφώτερα ἐστὶ τῶν ἔτι αὐξανομένων.

1 30 4 τῶν δ' ἰχθύων ἡ τροφή αἵματός ἐστι λεπτοτέρου γεννητικῆς.

1 30 5 τῶν ὀστρακοδέρμων τὰ μαλακόσαρκα, οἷα αὐτὰ τὰ ὄστρεα, ὀλιγότροφα.

1 30 6 ἄρτοι κρίθινοι, τὰ ἐκ κριθῶν ἄλφιτα, ἄρτοι πιτυρίαι καὶ οἱ ῥυπαροὶ πάντες καὶ οἱ πλυτοί, ἄμυλον, μᾶζα ἐξ ἀλφίτων, κριθή, βρόμος, κέγχρος, καὶ μᾶλλον ἔλυμος, ὄρυζα, κύαμοι χλωροί, μήκωνος σπέρμα, συκάμινα, ἀμύγδαλα, πιστάκια, κοκκύμηλα, περσικά, ἀρμενικά, πραικόκκια, ἐλαῖαι, καὶ μάλιστα αἱ δρυπεπεῖς, λεπτοκάρυα, καὶ μᾶλλον τὰ βασιλικά κάρυα, σηρικά, κράνα, προῦμνα, βάτινα, κάππαρις, καὶ μάλιστα ἡ ταριχευθεῖσα, τῆς τερμίνθου πάντα, κράμβη, τεῦτλα, ῥάφανος, νάπυ καὶ ἀσπάραγοι πάντες, σταφυλῖνος, δαῦκος, κάρω. κρόμμυα δὲ καὶ σκόροδα καὶ πράσα ὡμὰ μὲν οὐδ' ὅλως τροφήν δίδωσιν, ἐψηθέντα δὲ δις ἢ τρεῖς ὀλιγίστην. ^[5]

1 30 8 ῥοιαὶ δ' ὀλιγότροφοι, ἄπιοι, κολοκύνθη, σταφίδες αἱ αὐστηραὶ καὶ ἀλιπεῖς. Ὅσα μέσα τῶν ὀλιγοτρόφων καὶ πολυτρόφων.

1 31 1,2

- Φάσιλοι, ὦχροι, λάθυροι· σῦκα δ' οὐχ ὁμοίως ταῖς ἄλλαις ὁπώραις ὀλιγότροφα, σομφώδη δὲ ποιεῖ τὴν σάρκα ὁμοίως σταφυλαῖς· ἔλαττον δὲ τῶν σύκων τρέφουσι χαύνη καὶ πλαδαρᾶ σαρκί.
- 1 32 t Ὅσα εὐχυμα. Εὐχυμότατόν ἐστι τὸ ἄριστον γάλα σχεδὸν ἀπάντων ὧν προσφερόμεθα· ἄριστον δὲ τὸ τῶν εὐεκτούντων ζώων, ὅταν ἀμελχθῇ πινόμενον εὐθέως.
- 1 32 2 ὡὰ τρομητὰ καὶ ῥοφητὰ τῶν ἀλεκτορίδων καὶ φασιανικῶν· ὄρνιθες δὲ καὶ ἰχθύες ὀλίγου δεῖν ἅπαντες εὐχυμοὶ πλὴν τῶν ἐν ἔλεσι καὶ λίμναις καὶ ποταμοῖς ἐλώδεσι καὶ θολεροῖς διαιωμένων.
- 1 32 4 τῇ δ' ὁσμῇ καὶ τῇ γεύσει διάγνωσιν ποιεῖσθαι χρὴ τῶν ἰχθύων· καὶ γὰρ δυσώδεις καὶ ἀηδεῖς καὶ βλενώδεις εἰσὶν ὅσοι τὴν δίαιταν ἔχουσιν ἐν ὕδατι μοχθηρῶ.
- 1 32 5 αἱ σάρκες τῶν ζώων, ὅταν καλῶς πεφθῶσιν, αἷματός εἰσιν ἀρίστου γεννητικά, καὶ μάλιστα τῶν εὐχύμων, ὁποῖόν ἐστι τὸ γένος τῶν ὕων.
- 1 32 6 οὐθαρ εὐχυμον, ἥπαρ, τὰ περὶ τὰ χεῖλη μόρια, πτερὰ καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἄκρεα· ἔντερα δὲ καὶ μήτρα καὶ οὐρὰ τῶν σαρκῶν ἥττον εὐχυμα· οἱ δ' ἀδένες πεφθέντες καλῶς ὁμοίως ταῖς σαρξὶν εὐχυμοί.
- 1 32 8,9 καρδία οὐ κακόχυμος. βελτίους οἱ πόδες τῶν ὕων τοῦ ῥύγχους καὶ [τοῦ] τῶν ὠτων.
- 1 32 10 τῶν ἀγρίων ζώων αἱ σάρκες εὐχυμότεραι τῆς τῶν ἡμέρων εἰσὶν.
- 1 32 11 ἄρτος καθαρὸς καλῶς ἐσκευασμένος εὐχυμος χόνδρος, πτισάνη καλῶς ἠψημένη, κύαμοι.
- 1 32 12 κάστανα οὐ κακόχυμα, σῦκα πέπειρα καὶ σταφυλὴ πέπειρος κρεμασθεῖσα ἄμεμπτος. ἰσχάδες ἀναδοθεῖσαι μὲν ταχέως εὐχυμοί, χρονίσασαι δ' ἐν τῇ γαστρὶ κακόχυμοι γίνονται καὶ φθειρῶν γεννητικά· μετὰ δὲ καρύων ἐσθιόμεναι κάλλιστόν ἐστιν ἔδεσμα· ὅσοι δὲ μετὰ τινος ἄλλου τῶν ἐδεσμάτων ἐσθίουσι τὰ τε σῦκα καὶ τὰς ἰσχάδας, οὐ μικρὰ βλάπτονται.
- 1 32 14 θρίδαξ ὥς ἐν λαχάνοις αἶμα γεννᾷ καὶ μετὰ ταύτην ἴντυβοι.
- 1 32 15 οἱ εὐώδεις οἶνοι εὐχυμοί· τῶν εὐχυμοτάτων δ' ἐστὶν ὁ Φαλερῖνος καὶ ὁ Τρωλίτης γλυκὺς καὶ ὁ Ἀριούσιος. Ὅσα κακόχυμα.
- 1 33 1 Πάντων ἀπέχεσθαι τῶν κακοχύμων ἐδεσμάτων συμβουλεύω, κἂν εὐπεπτά εἰσι· λανθάνει γὰρ ἐν χρόνῳ πλείονι μοχθηρὸς χυμὸς ἐν ταῖς φλεψὶν ἀθροιζόμενος ἐξ αὐτῶν, ὃς ἐπειδὰν ἀφορμῆς ὀλίγης εἰς σῆψιν ἐπιλάβηται, πυρετοὺς κακοήθεις ἀπεργάζεται.
- 1 33 2 ἔστι δὲ κακόχυμα τάδε· τῶν προβάτων ἡ σὰρξ καὶ τῶν αἰγῶν· ἡ δὲ τῶν τράγων χειρίστη, ἐφεξῆς δ' ἡ τῶν κριῶν, εἴθ' ἡ τῶν ταύρων· ἐν ἅπασι δὲ τούτοις τὰ τῶν εὐνουχισθέντων ἀμείνω, τὰ δὲ πρεσβυτικά χειρίστα.
- 1 33 3 τῶν λαγῶν ἡ σὰρξ αἵματος μὲν ἐστὶ παχυτέρου γεννητικῆ, βελτίονος δ' εἰς εὐχυμίαν ἢ κατὰ βοῦν καὶ πρόβατον· κακόχυμος δ' οὐδὲν ἥττον τούτων ἐστίν.
- 1 33 4 καὶ οἱ τῶν ἐλάφων νεφροὶ κακόχυμοι καὶ οἱ τῶν τελείων ὄρχεις πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἀλεκτρούσιν.
- 1 33 5 ἐγκέφαλος, νωτιαῖος, καλλῶσον, σπλήν, ὡὰ τηγανιστά, τυροὶ ἀπαλοί, βωλίται, ἀμανῖται, τῆλις, φακὴ, βρόμος· ἐρέβινθος οὐκ εὐχυμος ἡ δ' ὄλυρα τοσοῦτω πυροῦ χείρων ἐστίν, ὅσῳ τίφης καὶ βρόμου κρείττων· μελίνη, κέγχρος καὶ ὅσα τοιαῦτά ἐστιν, οὐκ εὐχυμα.
- 1 33 7 δράκοντες, γαλεώνυμοι, σκορπίοι, τράχουροι, τρίγλαι, ὄρφοι, γλαῦκοι, ζύγαινας, γόγγροι, φάγροι καὶ ὅσα ἄλλα τῶν ἐν θαλάττῃ ζώων κητώδη, πάντα κακόχυμα.
- 1 33 8 μῆλα τὰ μήπω πέπειρα, ἅπιοι πρὶν πεφθῆναι, περσικά, ῥοιαί, μέσπιλα, κράνα, προῦμνα, κεράτια, ὁ τῆς τερμίνθου καρπός, κινάρα, καὶ μᾶλλον ὅταν σκληροτέρα γένηται, σίκυοι πέπωνες, μηλοπέπωνες δ' ἥττον.
- 1 33 9

κολοκύντη τούτων μὲν ἀμείνων ἐστίν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ διαφθαρεῖσα κατὰ τὴν γαστέρα
κακόχυμος ἱκανῶς γίνεται. σῦκα δ' ἦττον τῶν ἄλλων ὠραίων ἐστὶν κακόχυμα, καὶ ἰσχάδες τοῖς
πλεονάζουσιν ἐν αὐταῖς οὐ πάνυ χρηστὸν αἶμα γεννῶσιν, ὅθεν αὐταῖς καὶ τὸ τῶν φθειρῶν
ἔπεται πλῆθος.

1 33 11 τῶν δὲ λαχάνων οὐδὲν μὲν εὐχυμὸν ἐστίν, ἐν μέσῳ δὲ τῶν εὐχύμων τε καὶ κακοχύμων θρίδαξ
ἐστὶ καὶ ἵντυβοι καὶ μετὰ ταῦτα μαλάχη, βλίτον, ἀνδράφαξ.

1 33 12 αἱ δὲ ῥίζαι τῶν λαχανωδῶν φυτῶν κακόχυμοι μὲν ὅσαι δριμεῖαι, καθάπερ ἡ τῶν κρομμύων καὶ
πράσων καὶ σκορόδων καὶ ῥαφανίδων καὶ δαύκων· μέσαι δ' εὐχύμων τε καὶ κακοχύμων αἱ τῶν
γογγυλίδων εἰσὶ καὶ τῆς καλουμένης κάρους.

1 33 13 ὠκιμον κακοχυμότατον, γογγυλὶς ἡ ὠμοτέρα, κράμβη, βολβοὶ μὴ καλῶς ἐψηθέντες.

1 33 14 κρόμμυα δὲ καὶ σκόροδα καὶ πράσα δίσεφθα γενόμενα τὴν κακοχυμίαν ἀποτίθεται.

1 33 15 κακόχυμα δ' ἐσχάτως πάντων ἐστὶν ἃ καλοῦσιν ἄγρια λάχανα.

1 33 16 οἴνων οἱ παχεῖς ἅμα καὶ δυσώδεις καὶ ἀηδεῖς καὶ αὐστηροὶ κακόχυμοι, οἷός ἐστιν ὁ φαῦλος
Βιθυνὸς ὁ ἐν μεγάλοις κεραμίσι· ὁ γὰρ ἐν τοῖς μικροῖς οὔτε εὐχυμὸς ἐστίν οὔτε κακόχυμος.
Ὅσα εὐπεπτα.

1 34 1 Ἄρτοι καλῶς σκευασθέντες, ἰχθύων οἱ πετράιοι πάντες, κωβίος, νάρκη, τρυγών, ἅπαν τὸ γένος
τῶν πτηνῶν· ὀρνίθων ἡ σὰρξ παραβαλλομένη τῷ γένει τῶν πεζῶν εὐπεπτοτέρα τυγχάνει, καὶ
μάλιστα πέρδικος, ἀτταγῆνος, περιστερᾶς, ἀλεκτορίδος καὶ φασιανικῶν.

1 34 3 τὰ πτερά τῶν χηνῶν καὶ μᾶλλον τὰ τῶν ἀλεκτορίδων, καὶ καθόλου κάλλιστα μὲν τὰ τῶν
εὐτραφῶν τε καὶ νέων πτερά, χεῖριστα δὲ τὰ τῶν ἰσχνῶν καὶ γεγηρακῶτων.

1 34 4 σιτευθέντων δὲ δι' ὀρροῦ γάλακτος χηνῶν τὸ ἥπαρ καὶ τῶν ὁμοίως τραφέντων ἀλεκτρονίων
οἱ ὄρχεις εὐπεπτότατοι.

1 34 5 τὰ κρέα τῶν ὤων εἰς πέψιν ἐπιτηδειότερα, τοῖς μὲν ἀκμάζουσι <καὶ> διαπονούμενοις τὰ τῶν
ἀκμαζόντων, τοῖς δ' ἄλλοις τὰ τῶν ἔτι ἀύξανομένων. τῶν δὲ τελείων βοῶν οἱ μόσχοι βελτίους
εἰς πέψιν, καὶ οἱ ἔριφοι τῶν αἰγῶν.

1 34 6 <πάντων τῶν> ἔτι ἀύξανομένων ἡ σὰρξ εὐπεπτοτέρα τῆς τῶν ἄλλων.

1 34 7 τὸ βασιλικὸν κάρυον πέττεται μᾶλλον τοῦ λεπτοκαρύου.

1 34 8,9 βολβοὶ πεφθῆναι ῥάους οἱ δίσεφθοι. ὡὰ τρομητὰ καὶ ῥοφητὰ, θρίδακες, ἵντυβοι, μαλάχη,
κολοκύντη ἐφθῆ, ὅταν μὴ διαφθαρή.

1 34 10,11 οἱ γλυκεῖς οἶνοι τῶν αὐστηρῶν πέττονται μᾶλλον· ἄμεινον δ' εἰς τὴν πέψιν ἰστέον εἶναι τῶν ἐξ
ἴσης ὑγιεινῶν τὸ ἥπαρ.

1 35 t Ὅσα δύσπεπτα. Αἶγεια, βόεια, ἐλάφεια· χειρίστη δ' ἡ τῶν τράγων σὰρξ ἐστὶ πρὸς πέψιν, ἐφεξῆς
δ' ἡ τῶν κριῶν, εἶθ' ἡ τῶν ταύρων· καὶ τὰ πρεσβυτικά δὲ τῶν ζώων χεῖριστα, καὶ τῶν ὤων οἱ
γηράσαντες ἰνώδη καὶ ξηρὰ καὶ διὰ τοῦτο δύσπεπτον ἔχουσι τὴν σάρκα.

1 35 2 γαστήρ δύσπεπτος, ἔντερα, μήτρα, καλλῶσον, καρδία, ἥπαρ, ὦτα, οὐραί, νεφροί, ἐγκέφαλοι,
νωτιαῖος καὶ οἱ τῶν ζώων ὄρχεις τῶν τελείων, χῆνες πλὴν τῶν πτερῶν.

1 35 3 φαττῶν, κιχλῶν, κοτύφων καὶ τῶν μικρῶν στρουθίων σκληροτέρα ἐστὶν ἡ σὰρξ, καὶ μᾶλλον
τῆς παλαιᾶς τρυγόνος καὶ νήττης· δυσπεπτοτέρα καὶ ἰνωδεστέρα τούτων ἡ τοῦ ταῶνος καὶ ἡ
τῶν ὠτίδων.

1 35 4 αἱ κοιλίαι πᾶσαι τῶν πτηνῶν δύσπεπτοι· ψευδῶς γὰρ ἐπαινοῦσιν ἔνιοι τὴν τοῦ
στρουθοκαμήλου καὶ αἰθυΐας.

1 35 5

κοχλίοι δύσπεπτοι, ὀξύγαλα, τυρὸς παλαιός· ὁ δὲ νέος καὶ μάλιστα ὁ ὀξυγαλάκτινος καλλίων.
πορφυρῶν καὶ κηρύκων καὶ τῶν ἄλλων ὀστρακοδέρμων τὰ σκληρὰν ἔχοντα τὴν σάρκα
δύσπεπτα· ἄστακοί, πάγουροι, καρκῖνοι, κάραβοι, καρίδες καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, πολυποδες,
σηπίαι, τευθίδες καὶ πάντα τὰ καλούμενα μαλακόδερμα, βάτοι, λειόβατοι, ῥῖναι, δράκοντες,
κόκκυγες, γαλεώνυμοι, σκορπίοι, τράχουροι, τρίγλαι, ὄρφοι, γλαῦκοι, ζύγαιναι, γόγγροι, ὡὰ
ἐφθά, τηγανιστά, τυροὶ ἐφθοί, ἄλφιτα, τίφαι, βρόμος, κύαμοι, δόλιχοι, φάσιλοι, λάθυροι,
ἐρέβινθοι, ὄρυζα, θέρμοι, μελίνη, κέγχρος καὶ ὅσα τοιαῦτα, φακός, σήσαμον, κάστανά, μήλα,
ἄπιοι πρὶν πεπανθῆναι, σῦκα τὰ μήπω πέπειρα, σταφυλαὶ ὀξεῖαι καὶ αὐστηραί, φοίνικες
πάντες, κεράτια, ὤκιμον, γογγυλὶς ἢ ὠμοτέρα, βολβοὶ οἱ ὠμότεροι, σταφυλῖνος, δαῦκος, κάρω
καὶ πᾶσαι αἱ ῥίζαι τῶν λαχάνων καὶ αὐτὰ τὰ λάχανα πλὴν θρίδακος καὶ ἰντύβου. ^[10]

- 1 35 8 οἴνων οἱ παχεῖς καὶ νέοι δύσπεπτοι καὶ ὕδωρ πᾶν. Ὅσα εὐστόμαχα καὶ ῥωστικά.
- 1 36 1 Φοίνικες αὐστηροί, μήλα κυδώνια, ἐλαῖαι ἀλμάδες (ἐπιτηδειότεραι δ' αἱ μετ' ὄξους
συντιθέμεναι), σταφίδες αἱ αὐστηραί, ἢ ἐν τοῖς στεμφύλοις ἀποτιθεμένη σταφυλή, τὸ
βασιλικὸν κάρυον τοῦ λεπτοκαρύου μᾶλλον καὶ πολὺ πλέον σὺν ἰσχάσι, κινάραι.
- 1 36 2 γιγγίδιον παραπλήσιόν ἐστι τῷ σκάνδικι· πάνυ δ' ἐστὶν εὐστόμαχον, καὶ ὠμὸν καὶ ἐφθὸν
ἐσθιόμενον, μακροτέρας δ' ἐψήσεως οὐκ ἀνέχεται.
- 1 36 3 νάπυ, ῥάφανος, γογγυλὶς, κάρδαμον, πύρεθρον καὶ ὁ βασιλικὸς ἀσπάραγος καὶ ὁ ἔλειος καὶ
ὀξυμύρσινος καὶ χαμαιδάφνης καὶ ὀξυακάνθης καὶ βρυωνίας.
- 1 36 4 βολβοὶ εἰς ὄρεξιν ἐπεγείρουσι καὶ κάππαρις ταριχευθεῖσα.
- 1 36 5 κιτρίου τὸ ἐκτὸς ῥώννυσιν ἐν φαρμάκου μοίρᾳ λαμβανόμενον.
- 1 36 6 ὁ αὐστηρὸς οἶνος ῥώννυσιν στόμα γαστρός καὶ κοιλίαν μάλιστα κατὰ δυσκρασίαν θερμὴν
πεπονθυῖαν. Ὅσα κακοστόμαχα.
- 1 37 1 Τεῦτλα κακοστόμαχα ὡς καὶ δηγμὸν ἐμποιεῖν, ὅταν πλείονα βρωθῇ. ὤκιμον, γογγυλὶς ἢ
ὠμοτέρα, βλίτον καὶ ἀνδράφαξος, εἰ μὴ μετ' ὄξους καὶ γάρου καὶ ἐλαίου προσφέροντο.
- 1 37 3 τῆλιν ἀνατρέπει καὶ σήσαμον. γάλα τοῖς μὲν ψυχρὰν ἔχουσι τὴν κοιλίαν ὀξύνεται καὶ τοῖς
πυρέττουσιν· πλείονος δ' εἴ τις τοῦ μέλιτος προσενέγκαιτο, πρὸς ἔμετον ὀρμᾷ.
- 1 37 6 πέπων μὴ καλῶς πεφθὲς χολερικοὺς ἀποτελεῖν εἴωθε, καὶ μηλοπέπων ὁμοίως.
- 1 37 7 ἐγκέφαλος πᾶς κακοστόμαχος καὶ ναυτιώδης, ὥσπερ καὶ ὁ τῶν ὀστέων μυελός.
- 1 37 8 οἶνος ὁ μέλας καὶ αὐστηρὸς ῥαδίως ἀποξύνεται καὶ εἰς ἔμετον ὀρμᾷ, καὶ ὁ παχὺς καὶ νέος. Ὅσα
ἄφυσά.
- 1 38 1 Πισσοί, φάσιλοι, κύμινον, λιβυστικόν, ἄγνου σπέρμα, καννάβεως ὁ καρπός, κύαμοι φρυγέστες,
βολβοὶ οἱ ἐπὶ πλέον ἐψηθέντες ἢ δις ἐν ἐλαίῳ μετ' ὄξους ἐσθιόμενοι, μέλι τὸ κατὰ τὴν ἔψησιν
ἀποθέμενον ἅπαντα τὸν ἀφρόν.
- 1 38 2 ὀξύμελι φύσας καταρρήγνυσιν· ἄρτοι κρίθινοι. μέσοι δ' ὑπάρχουσι τῶν ἀφύσων καὶ φυσωδῶν
φάσιλοι, ὤχροι, λάθυροι.
- 1 39 t Ὅσα φυσώδη. Ἐρέβινθοι, θέρμοι, μελίνη, κέγχρος καὶ ὅσα τοιαῦτα, κύαμοι (λοβοὶ δ' ἤττον τῶν
κυάμων), μᾶζα ἐξ ἀλφίτων, ὅποι πάντες, καὶ μᾶλλον οἱ Κυρηναῖκοι, σιλφίου ὁπὸς καὶ ἡ ῥίζα.
- 1 39 2 σύκων ὀλιγοχρόνιος ἢ φύσα γίνεται διὰ τὸ ὑπέρχεσθαι ῥαδίως, τὰ δ' ἀκριβῶς πέπειρα ἐγγὺς
ἐστὶ τοῦ μηδ' ὅλως βλάπτειν ὁμοίως ταῖς ἰσχάσιν.
- 1 39 3 οἱ χλωροὶ φοίνικες <φυσώδεις> εἰσὶ γογγυλὶς ἢ ὠμοτέρα.
- 1 39 4 γάλα ῥαδίως ἐν τῇ γαστρὶ πνευματοῦται· βολβοὶ οἱ ὠμότεροι, μέλι τὸ μὴ τελέως ἐψηθέν.
- 1 39 5, 6 οἱ γλυκεῖς οἶνοι πῦσαν βραδύπορον γεννῶσιν οἳ τε γλυκεῖς ἅμα καὶ αὐστηροί· γλεῦκος ὁμοίως.

- 1 40 t Ὅσα ρύπτει, τέμνει, ἐκφράττει. Πτισάνη ρύπτει· τῆλις, μηλοπέπων, σταφίδες αἱ γλυκεῖαι, κύαμοι, ἐρέβινθοι, καὶ μᾶλλον οἱ μέλανες.
- 1 40 2 κάππαρις λεπτομερὴς ἐστὶν ἱκανῶς καὶ ἀπορρύπτει καὶ ἐκφράττει μάλιστα δι' ὀξύμελιτος ἢ ὀξελαίου πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων σιτίων ἐσθιομένη.
- 1 40 3 τεύτλων ὁ χυλὸς ρύπτει, καὶ μᾶλλον ὅταν μετὰ νάπυος ἢ ὄξους ἐσθίηται.
- 1 40 4 βολβοὶ λεπτυντικὴν ἔχουσι δύναμιν καὶ ἐκφρακτικὴν.
- 1 40 5 κρόμμυα καὶ σκόροδα καὶ πράσα λεπτύνει καὶ τέμνει τοὺς παχεῖς καὶ γλίσχρους χυμούς, καὶ τὸ ὀρρώδες τοῦ γάλακτος λεπτύνει πάχος χυμῶν.
- 1 40 7 σῦκα ρύπτει· διὸ καὶ ἀμμώδη πολλὰ τῶν νεφρῶν ἐκκρίνει.
- 1 40 8 ἰσχάδες λεπτύνουσι καὶ τέμνουσι καὶ νεφροὺς ἐκκαθαίρουσιν.
- 1 40 9 ἀμύγδαλα ρύπτει καὶ λεπτύνει καθαίρει τε τὰ σπλάγχνα καὶ τὰς ἐκ θώρακος καὶ πνεύμονος ἀναπτύξεις τῶν ὑγρῶν ἐργάζεται. πιστάκια χρήσιμα εἰς εὐρωστίαν ἥπατος καὶ κάθαρσιν τῶν ἐμπεφραγμένων κατὰ τὰς <διεξόδους αὐτοῦ χυμῶν.
- 1 40 11 ῥαφανὶς λεπτομεροῦς ἐστὶ > δυνάμεως.
- 1 40 12 τὸ μέλι λεπτομερέστατόν ἐστι τὸ γεννώμενον ἐκ θερμῶν καὶ ξηρῶν φυτῶν· διὸ καὶ τὸ μελίκρατον ἐπιτήδειόν ἐστι πρὸς τὴν τῶν πτυέλων ἀναγωγὴν.
- 1 40 13 ὀξύμελι τὰ μὴ παντάπασι γλίσχρα καὶ παχεῖα ῥαδίως ἀνάγει καὶ τὰ σπλάγχνα ἀλύπως διακαθαίρει· πάνυ δ' ὠφελεῖ καὶ τὰ κατὰ θώρακα καὶ πνεύμονα πάθη.
- 1 40 14 τοῖς παχὺν ἡθροϊκόσι χυμὸν οἱ λεπτοὶ τῶν οἴνων χρήσιμοι· ἐὰν δὲ ψυχροὶ τυγχάνωσιν οἱ χυμοί, οἱ λεπτοὶ καὶ παλαιοὶ μετὰ δριμύτητος. ὁ ὕδατώδης οἶνος ἐπιτήδειός ἐστιν εἰς τὴν τῶν ἐκ πνεύμονος ἀναγωγὴν, ῥωννὺς καὶ τοὺς χυμούς ὑγραίνων καὶ τέμνων μετρίως, καὶ ὁ γλυκὺς δ' ἐν τοῖς ὀξέσι νοσήμασιν εἰς ἀνάκτησιν ἐπιτήδειος, ἥδη πεπεμμένης τῆς περιπνευμονίας καὶ πλευρίτιδος. Ὅσα ἐμφράττει. [5]
- 1 41 1 Γάλα τὸ ὀλίγον μὲν ἔχον τοῦ ὀρροῦ, πολὺ δὲ τοῦ τυρώδους οὐκ ἀσφαλές ἐστὶ τοῖς ἐν αὐτῷ πλεονάζουσι· βλάπτει μὲν γὰρ καὶ νεφροὺς, ὅσοι γε ἐπιτηδείως ἔχουσιν εἰς λίθων γένεσιν, ἐμφράξεις δὲ καὶ καθ' ἥπαρ <ἐργάζεται> τοῖς ἐτοίμως παθεῖν δυναμένοις.
- 1 41 2 ἰσχάδες ἥπατι καὶ σπληνὶ φλεγμαίνουσι βλαβεραὶ καθάπερ τὰ σῦκα, καὶ πάντα δὲ τὰ γλυκεῖα βλάπτει σπλῆνα καὶ ἥπαρ.
- 1 41 3 τὸ μελίκρατον ἀνεπιτήδειον οἷς εἰς ὄγκον ἦρθη τὰ σπλάγχνα σκιρρούμενα καὶ οἰδισκόμενα καὶ φλεγμαίνοντα.
- 1 41 4,5 οἱ λιπαροὶ φοίνικες ἐμφρακτικοί. πάντα δ' ὅσα δι' ἰτρίων καὶ σεμιδάλεως σκευάζεται, ἐμφρακτικὰ καὶ σπληνὶ αὐξητικὰ καὶ λίθων ἐν νεφροῖς ποιητικά· ὁμοίως καὶ ἄλευρον πυροῦ μετὰ γάλακτος.
- 1 41 6 καὶ χόνδρος δ' ἀνεπιτήδειος τοῖς τε τὸ ἥπαρ εὐέμφρακτον ἔχουσι καὶ τοῖς τοὺς νεφροὺς πρὸς λίθων γένεσιν ἐπιτηδεῖους.
- 1 41 7 οἶνος ὁ γλυκὺς ἐμφράττει καὶ τὰ σπλάγχνα αὐξάνει. Ὅσα βραδύπορα.
- 1 42 1 Πάντα ὅσα δι' ἰτρίων καὶ σεμιδάλεως σκευάζεται, βραδύπορα· κύαμοι φρυγέστες, οἱ καθαροὶ τῶν ἄρτων, φακὴ τοῦ λέπους ἀφηρημένη, ἐγκέφαλος, νωτιαῖος, ἥπαρ, καρδία, πυρίεφθος, ὠὰ ὀπτά, ἐφθά, ταγηνιστά, θερμοί, φασιόλοι, πισσοί, σήσαμον, μῆλα καὶ ἄπιοι μηδέπω πέπειρα, κεράτια, οἶνος γλυκὺς, καὶ μᾶλλον ὁ αὐστηρὸς καὶ μέλας ἄνευ γλυκύτητος καὶ ὁ παχὺς νέος ἅπας· καὶ ὕδωρ πᾶν βραδύπορον. [5]
- 1 43 t

Ὅσα εὖφθαρτά ἐστιν. Περσικά, ἄρμενιανά, πραικόκκια· καὶ πᾶσι δὲ τοῖς ὠραίοις ἐδέσμασιν, ὅσα ταῖς κράσεσιν ἐστιν ὑγρά, συμβέβηκε φθείρεσθαι κατὰ γαστέρα, ὅταν μὴ φθάσῃ ταχέως ὑπελθεῖν.

1 43 3 πάντα ὅσα κακόχυμά ἐστιν, ὑγρά δὲ καὶ ὀλισθηρὰ καὶ ὑπεῖναι ῥαδίως δυνάμενα ἐσθίεσθαι πρότερον χρή τῶν ἄλλων· οὕτω γὰρ αὐτὰ τε ταχέως ὑπέρχεται καὶ τοῖς ἄλλοις ποδηγεῖ· τὰ δ' ὕστατα ληφθέντα συνδιαφθείρει καὶ τὰ ἄλλα. Ὅσα δύσφθαρτα.

1 44 1 Τὰ μικρὰ χημία, πορφύραι καὶ κήρυκες ὅσα τε ἄλλα τῶν ὀστρακοδέρμων σκληρὰν ἔχει τὴν σάρκα· διδόμεν τοῖς φθείρουσι τὴν τροφήν ὑπὸ κακοχυμίας, ἐψῶντες δις καὶ τρίς ἐν ὕδατι καλλίστῳ μετατιθέντες εἰς τὸ καθαρὸν, ὅταν ἤδη τὸ πρότερον ἄλμυρὸν φαίνεται. καὶ ἄστακοι δὲ καὶ πάγουροι καρκῖνοί τε καὶ κάραβοι καὶ καρίδες ὅσα τε ἄλλα τοιαῦτα δύσφθαρτον ἔχει τὴν σάρκα παραπλησίως τοῖς σκληροσάρκοις τῶν ὀστρακοδέρμων.

1 45 τ Ὅσα ὑπάγει γαστέρα. Φακὴ καὶ κράμβη καὶ τῶν θαλαττίων σχεδὸν ἀπάντων τὰ ὀστρακόδερμα καὶ κοχλίοι σύνθετον ἔχουσι τὴν φύσιν ἐξ ἐναντίων δυνάμεων· αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ στερεὸν ἐκάστου σῶμα βραδύπορόν ἐστι καὶ σταλτικὸν τῆς γαστρὸς, ἡ δ' ὑγρότης ἐρεθίζει πρὸς ἔκκρισιν.

1 45 2 εἴ τις οὖν καθεψήσας φακὴν ἢ κράμβην ἢ τᾶλλα τὰ εἰρημένα, εἴθ' ἡδύνας τὸ ἀφέψημα δι' ἐλαίου καὶ γάρου καὶ πεπέρεως, ἔπειτα δοίῃ πιεῖν ὅτῳ βούλεται, θεάσεται διαχωροῦσαν ἐπὶ τῷ πόματι τὴν κοιλίαν.

1 45 3 καὶ τῶν θαλαττίων δ' ἐχίνων καὶ τῶν κογχαρίων πάντων οἱ ζωμοὶ καὶ τῶν παλαιῶν ἀλεκτρονίων ὑπάγουσιν.

1 45 4 τὴν δὲ κράμβην ὑπάγειν βουλόμενοι, πλησίον τῆς κακκάβης κειμένης μετὰ τοῦ ὕδατος ἐν ᾧ περ ἂν ἡψημένη τύχη, ἀνασπῶντες εὐθέως ἐμβάλλομεν τῷ γαρελαίῳ· χρή δὲ μὴ πάνυ καθεψεῖν αὐτήν.

1 45 5, 6 ἄρτοι πιτυρίαι ὑπάγουσιν. τήλεως χυλὸς ἐψηθεὶς μετὰ μέλιτος καὶ λαμβανόμενος ἐπιτήδειός ἐστιν ὑπάγειν ἅπαντας τοὺς ἐν τοῖς ἐντέροις μοχθηροὺς χυμούς· ὀλίγον δ' εἶναι χρή τὸ μιγνύμενον αὐτῷ [τὸ] μέλι, μὴ πως γένηται δακνῶδες.

1 45 7 ἐλαῖαι ἀλμάδες ὑπάγουσι μετὰ γάρου πρὸ τῶν σιτίων ἐσθιόμεναι.

1 45 8 γάλα τὸ μὲν παχύτερον ἦττον, τὸ δ' ὑγρότερον ὑπάγει μᾶλλον· ὁ δ' ὀρρὸς τοῦ γάλακτος σφοδρῶς λαπάττει· ἐμβάλλειν δ' αὐτῷ μέλιτος ἀρίστου τοσοῦτον ὅσον ἡδῦναι χωρὶς <ἀνατροπῆς στομάχου, κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῶν ἄλῶν ὅσον> μὴ λυπῆσαι τὴν γεῦσιν.

1 45 10 τὰ τῶν πάνυ <νέων> ζώων κρέα ῥᾶον ὑπέρχεται κατὰ γαστέρα ὁμοίως.

1 45 11 τῶν σελαχίων νάρκη τε καὶ τρυγῶν ὑπέρχονται μετρίως καὶ μαλάχη μετρίως καὶ τεῦτλον ὃ τε νεοπαγῆς τυρὸς μετὰ μέλιτος, ἀνδράφαξ, κολοκύντη, πέπονες, μηλοπέπονες, σῦκα, ἰσχάδες, σταφυλὴ ἢ γλυκεῖα, καὶ μάλιστα ὅταν ᾧσιν ὑγραί, συκάμινα πρῶτα ληφθέντα.

1 45 12 τὸ ὑγρὸν ἔτι κάρυον πρὸς διαχώρησιν ἐπιτήδειον, καὶ τὰ ξηρὰ δ' ὁμοίως προαποβεβρεγμένα πλέον ἔχοντα μέλιτος ἱκανῶς λαπάττει γαστέρα, κἂν μόνα τις αὐτὰ φάγῃ, καὶ πολὺ μᾶλλον <ἐὰν> ἐπιρροφήσῃ τοῦ μελικράτου.

1 45 13 πρόδηλον δ' ὅτι συντελέσει τῇ τῆς γαστρὸς ὑπαγωγῇ μετὰ τὴν προσφορὰν τῶν τοιούτων ἐπιπιεῖν οἴνου γλυκέος ὥς καὶ διαλιπεῖν τινα χρόνον καὶ οὐκ εὐθέως ἀριστᾶν.

1 45 14 μόρα, κεράσια, πραικόκκια, περσικά καὶ πάντα τὰ ὑγρά καὶ ὑδατώδη, καὶ ὅλως ὅσα μηδεμίαν ἰσχυρὰν ἔχειν φαίνεται ποιότητα τοῖς γενομένοις ἢ ὁσμωμένοις αὐτῶν μέσης πῶς ἐστι δυνάμεως τῶν τε ὑπαγόντων καὶ ἐπεχόντων.

- 1 45 15 τὸ μέλι μόνον, εἴ [μή] τις μὴ ἀφεψήσας ἐκλείχοι, καλῶς ὑπάγει, καὶ μελίκρατον τὸ ἐπ' ὀλίγον ἢ
μηδ' ὅλως ἐψηθὲν ὑπέρχεται.
- 1 45 16 οἶνος γλυκὺς συμβάλλεται ἐπὶ τῇ κατὰ γαστέρα διεξόδῳ· γλεῦκος ὑπάγει.
- 1 46 t Ὅσα ἐπέχει γαστέρα. Φοίνικες οἱ αὐστηροί, σταφίδες αἱ αὐστηραί, συκάμινα, βάτινα, προῦμνα,
μῆλα τὰ στύφοντα καὶ ἄπιοι ὁμοίως καὶ ῥοιαί.
- 1 46 2 ἀστακοί, πάγουροι, καρκῖνοι, κάραβοι, καρίδες, ὅσα τε ἄλλα τοιαῦτα τῶν μαλακοστράκων
ἔλαττον μὲν τῶν ὀστρακοδέρμων, ἔχει δ' οὖν καὶ αὐτὰ τὸν ἀλυκὸν χυμὸν, ὃν ἐὰν ἀπόθῃται τῷ
ὔδατι, ὥσπερ τῶν ὀστρέων καὶ τῶν ἄλλων ὀστρακοδέρμων, ἡ σὰρξ ἐπισχετική γίνεται γαστρος.
- 1 46 3 καὶ φακὴ δὲ καὶ κράμβαι δίσσεφθοι γενόμεναι καὶ τὸν χυμὸν ἀποθέμεναι γαστρος ἐφεκτικαί
γίνονται· καὶ ξηρᾶναι βουληθέντες ὑγρὰν γαστέρα, ὅταν ἤδη μετρίως ἡψῆσθαι δοκῇ <ῆ>
κράμβη, τὸ πρότερον ὕδωρ ἀποχέαντες ἐμβάλλομεν εὐθέως ἐν ἐτέρῳ θερμῷ, κᾶπειτα πάλιν ἐν
ἐκείνῳ καθεψήσαντες ὥς τακερὰν γενέσθαι· χρὴ δὲ μήτε ἀέρος μήτε ὕδατος ψυχροῦ ψαύειν τὸ
δὺς ἐψόμενον· οὐκέτι γὰρ ἀκριβῶς γίνεται τακερόν, οὐδ' ἂν ἐπὶ πλείστον ἔψῃς. ^[5]
- 1 46 5 ἀφαιρεθεῖσα δ' ἡ φακὴ τοῦ λέμματος τὸ ἰσχυρῶς στυπτικὸν ἀπόλλυσι καὶ οὐχ ὁμοίως ξηραίνει
τὰ κατὰ τὴν γαστέρα· εἰ μέντοι πτίσας αὐτὴν καὶ δὺς ἐψήσας ἀποχέοις τὸ πρότερον ὕδωρ, εἴτ'
ὀλίγον ὄξους ἢ γάρου μίξας ἐμβάλλοις τι τῶν ἐφεκτικῶν γαστρος ἄχρι τοῦ μὴ λυπῆσαι τὴν
γεῦσιν, ἥδιστόν τε καὶ ὠφελιμώτατον ἐργάσῃ φάρμακόν τε ἅμα καὶ σιτίον. ^[5]
- 1 46 6 ἄλφита δ' οἶνου αὐστηροῦ ποθέντα ξηραίνει· ὄρουζα ἐπέχει, ἔλυμον ἤτοι μελίνη, κέγχρος,
ταγηνιστά, λάγεια κρέα· οἶνος αὐστηρὸς καὶ μέλας ἄνευ γλυκύτητος καὶ ὁ λευκὸς καὶ αὐστηρὸς
καὶ <ὁ> κίρρος καὶ αὐστηρὸς.
- 1 47 t Ὅσα θερμαίνει ἐν τροφαῖς. Πυροὶ ἐφθοὶ καὶ οἱ ἀπ' αὐτῶν ἄρτοι, τίφη, βρόμος, τῆλις, οἱ γλυκεῖς
φοίνικες, μῆλα τὰ γλυκέα, σήσαμον, αἱ γλυκεῖαι τῶν σταφυλῶν (διὸ καὶ διψῶδεις), αἱ γλυκεῖαι
σταφίδες, μαλάχαι μετρίως, σέλινον, σμύρνιον, εὐζῶμα, ῥάφανος, γογγυλῖς, ῥαφανίς, νάπτω,
κάρδαμον, πύρεθρον, σταφυλῖνος, κάρω, σκόροδον, κρόμμυον, πράσον, τυρὸς ὁ παλαιός, οἶνος
ὁ γλυκὺς μετρίως θερμὸς (διὸ καὶ διψῶδης), ὁ κίρρος θερμότερος τοῦ μέλανος· ὁ δὲ ξανθὸς
θερμότητος ἐστὶν ἄκρως, εἴθ' ὁ κίρρος, εἴθ' ὁ ἐρυθρὸς, εἴθ' ὁ γλυκὺς, εἴθ' ὁ λευκὸς ἀπάντων
ἥττον θερμαίνει· ὁ παλαιότατος ἱκανῶς θερμαίνει. ^[5]
- 1 48 t Ὅσα ψύχει. Κριθὴ κατὰ πάντας τρόπους τῆς χρήσεως, κέγχρος, ἔλυμον, ὕδνα, κολοκύνθη ἐφθῇ,
πέπονες, μηλοπέπονες, σίκυες, κοκκύμηλα, σκόςμορα, αἱ αὐστηραὶ καὶ ὀξώδεις σταφυλαί, αἱ
αὐστηραὶ τῶν σταφίδων, μῆλα τὰ στύφοντα καὶ τὰ ὀξέα καὶ τὰ ἄποια· καὶ ἄπιοι δὲ καὶ ῥοιαὶ
ὁμοίως αἱ τοιαῦται ψύχουσιν.
- 1 48 3 οἱ στύφοντες φοίνικες ψυχρὸν ἔχουσι χυμὸν, θρίδαξ, ἵντυβοι μετριώτερον, ἀνδράχνη,
μήκωνος σπέρμα.
- 1 48 4 ὕδωρ, ὕδατώδης οἶνος οὐ σαφῶς θερμαίνει· διὸ καὶ τοῖς πυρέττουσιν ἀκινδυνότερον δίδεται.
- 1 48 5 οἶνος ὁ λευκὸς καὶ αὐστηρὸς ἥκιστα ὥς ἐν οἶνοις θερμαίνει, ὁ δὲ λευκὸς ἅμα καὶ αὐστηρὸς καὶ
παχὺς καὶ νέος αἰσθητῶς ψύχει· ψύχει δὲ καὶ τὸ ὄξος· λεπτομερὲς δ' ὑπάρχει· διὸ καὶ νεῦρα
πλέον τῶν ἄλλων τῶν ψυχόντων βλάπτει.
- 1 48 7 μέσα δέ πως τῶν θερμαινόντων τε καὶ ψυχόντων εἰσὶν ἄρτοι πλυτοί, ἄμυλον, αἱ οἰνώδεις τῶν
σταφυλῶν. Ὅσα ξηραίνει.
- 1 49 1 Φακὴ, κράμβη, ἄλφита, ἄγνου σπέρμα, ὄροβοι δὺς ἐψηθέντες καὶ ἀπογλυκανθέντες πολλάκις
ὔδατι βελτίους δ' εἰσὶν οἱ λευκοί.
- 1 49 2 καὶ ὅσα ὀπτῶντες ἢ τηγανίζοντες ἐσθίουσι, ξηροτέραν τροφήν δίδωσι, καὶ ὅσα δαψιλῶς ἔχει
γάρου καὶ οἶνου, ξηρότερα τῶν οὐκ ἐχόντων ἐστίν.

- 1 49 3 μεγίστη δ' ἐν τῇ σκευασίᾳ διαφορά γίνεται κατὰ τὴν τῶν ἐμβαλλομένων αὐτοῖς δύναμιν
σπερμάτων τε καὶ λαχανωδῶν φυτῶν, ἀπάντων μὲν ξηραίνόντων, ἀλλ' ἥτοι μᾶλλον ἢ ἥττον.
Ὅσα ὑγραίνει.
- 1 50 1 Πτισάνη, κολοκύντη ἐφθῇ, πέπονες, μηλοπέπονες, σίκυοι, κάρυα χλωρά, σούσινα, κοκκύμηλα,
συκάμινα, θριδακίνη, Ἴντυβοι· μαλάχη δὲ καὶ βλίτα καὶ ἀνδράφαξ υδάτωδέστατα λαχάνων
ἐστίν.
- 1 50 3 κύαμοι χλωροὶ ὑγραίνουσιν, ἐρέβινθοι.
- 1 50 4 ὕδωρ ὑγραίνει καὶ ψύχει· θερμανθὲν δ' ὑγραίνει καὶ θερμαίνει. Ὅσα κεφαλὴν βλάπτει.
- 1 51 1,2 Συκάμινα, βάτινα κεφαλαλγῇ, φοίνικες πάντες, εὐζωμα, τῆλις. ὁ κίρρος καὶ αὐστηρὸς οἶνος
κεφαλαλγῆς καὶ γνώμης ἄπτεται μᾶλλον τοῦ μέλανος καὶ αὐστηροῦ, καὶ οἱ εὐώδεις
κεφαλαλγεῖς· ὁ ὑδατώδης γοῦν οὔτε κεφαλῆς οὔτε νεύρων ἄπτεται, ὁ δ' ὀλιγοφόρος καὶ παύει
τὰς κεφαλαλγίας γινομένης διὰ χυμοὺς τοὺς ἐν τῇ γαστρὶ ἀναδοθέντας. ^[5]
- 1 51 3,4 οἱ παλαιοὶ οὐκ ἐπιτήδαιοι κεφαλῇ, εἰ μὴ τις ἰσχυρὰν ἔχοι πάνυ. τὸ ἀπόβρεγμα τῶν στεμφύλων,
ὃ καλοῦσι τρύγα, κεφαλαλγές, καὶ ἡ ἐν τοῖς στεμφύλοις συντιθεμένη σταφυλή.
- 1 52 t Ὅσα ὀδόντας βλάπτει. Γάλα βλάπτει τοὺς ὀδόντας, εἰ συνεχῶς αὐτῷ χρῶτό τις, καὶ τὰ οὖλα.
- 1 52 1 ταῦτα μὲν πλαδαρά, τοὺς ὀδόντας δ' εὐσήπτους τε καὶ ῥαδίως βιβρωσκομένους ἐργάζεται. χρή
τοῖνυν ἐπὶ τῇ τροφῇ τοῦ γάλακτος οἶνῳ κεκραμένῳ διακλύζεσθαι· καὶ βέλτιον δέ, εἰ καὶ μέλι
ἐπεμβάλοις αὐτῷ. Ὅσα μὲν εἰδέναι τέ σε καὶ ποιεῖν δυνατὸν ἦν φυλακῆς ἕνεκα τῆς ὑγείας
εἴρηται· καιρὸς δὲ τὰς τε δυνάμεις ἐπελθεῖν τὰς καθόλου τῶν ἀπλῶν καὶ εὐπορίστων
φαρμάκων, καὶ τίσι τῶν παθῶν οἷόν τε βοηθεῖν ἕκαστον τούτων. ^[5]
- 2 p 2 καὶ μετὰ ταῦτα ὥσπερ ἐπὶ τῶν τροφῶν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀπλῶν φαρμάκων πράξομεν, τὰς
ὑλας ἐκάστης δυνάμεώς τε καὶ ἐνεργείας εἰς ἓν ἀθροίσαντές τε καὶ ἀναγράψαντες· εὐπορεῖν
γὰρ ἡμᾶς τῶν ἐπιτηδείων ἰάσεων, ὧν ἂν ἐκάστοτε δεώμεθα, τοῦτο μάλιστα πάντων ποιεῖν
δυνήσεται. Κατὰ στοιχεῖον. ^[5]
- 2 1, alpha 1 Ἄγνου τὰ φύλλα καὶ τὰ ἄνθη καὶ ὁ καρπὸς θερμὰ μὲν ἐστὶ καὶ ξηρὰ τὴν δύναμιν σφοδρῶς,
λεπτομερῇ δ' ἱκανῶς καὶ τὰς ἀφροδισίους ὁρμὰς ἐπέχει· διόπερ οὐ μόνον ἐσθιόμενα καὶ
πινόμενα πρὸς ἀγνείαν πεπίστευται συντελεῖν, ἀλλὰ καὶ ὑποστρωννύμενα· καὶ πρὸς ἥπαρ δὲ
καὶ σπλῆνα σκιρρούμενά τε καὶ ἐμφραττόμενα τὸ σπέρμα μᾶλλον ἀρμόττει τοῦ πηγάνου. ^[5]
- 2 1, alpha 2 Ἀγρώστεως ἡ ρίζα μετρίως ἐστὶ ψυχρὰ καὶ ξηρὰ καὶ διὰ τοῦτο κολλητικὴ τῶν ἐναίμων
ἐλκῶν.
- 2 1, alpha 3 αὕτη δ' ἡ πόα καταπλαττομένη ψύχει μὲν οὐκ ἰσχυρῶς, ξηρότητος δὲ καὶ ὑγρότητος ἐν τῷ
μέσῳ καθέστηκεν.
- 2 1, alpha 4 τὸ δ' ἐν τῇ ρίζῃ δακνῶδές τε καὶ λεπτομερές ἐστὶ μὲν ὀλίγον· εἴωθε δ' ἐνίοτε καὶ λίθους
θρύπτειν, εἴ τις αὐτὴν ἀφειψήσας πίνοι.
- 2 1, alpha 5 Ἀγαρικὸν διαφορεῖ καὶ πάχος τέμνει, διακαθαίρει τε τὰς ἐν τοῖς σπλάγχνοις ἐμφράξεις καὶ
διὰ τοῦτο καὶ ἱκτεριῶντας ἰᾶται τοὺς ἐπ' ἐμφράξει τῶν καθ' ἥπαρ συνισταμένους.
- 2 1, alpha 6 Ὀνίνησι δὲ καὶ τοὺς ἐπιληπτικούς καὶ τὰ ρίγη τὰ κατὰ περίοδον, ὅσα παχέων ἢ γλίσχρων χυμῶν
ἐστὶν ἔγγονα.
- 2 1, alpha 7 Ἀδίαντον ξηραίνει, λεπτύνει, διαφορεῖ· καὶ γὰρ ἀλωπεκίας δασύνει καὶ χοιράδας καὶ
ἀποστήματα διαφορεῖ καὶ λίθους θρύπτει· πινόμενον καὶ ταῖς ἐκ θώρακος καὶ πνεύμονος
ἀναγωγαῖς τῶν γλίσχρων καὶ παχέων οὐ σμικρὰ συντελεῖ καὶ ῥεῦμα κοιλίας ἴσθησι· μέσον δ'
ἐστὶ κατὰ θερμότητα καὶ ψυχρότητα τὴν κρᾶσιν.
- 2 1, alpha 9

—Αἰγίλωψ διαφορητικὴν ἔχει δύναμιν· τὰς γοῦν σκληρυνομένας φλεγμονὰς καὶ αἰγίλωπας καὶ ἄλωπεκίας ἰᾶται.

- 2 1, alpha 10 Ἐξίζων ἐκάτερον, καὶ τὸ μικρὸν καὶ τὸ μέγα, ξηραίνει μὲν πρῶως, κρατεῖ δ' ἐν αὐτῷ ἢ ὕδατῶδης μᾶλλον οὐσία καὶ ψύχει σφοδρῶς· ταῦτα ἄρα καὶ πρὸς ἐρυσιπέλατα καὶ ἔρπητας καὶ πρὸς τὰς ἐκ φλέγματος φλεγμονὰς ἀρμόττει.
- 2 1, alpha 11 Ἀῖρα θερμαίνει καὶ ξηραίνει σφοδρῶς καὶ δραστικῶς ὥς ἐγγὺς εἶναι τῶν δριμέων· ξηραίνει δ' ἱκανῶς.
- 2 1, alpha 12 Αἰγείρου τὰ ἄνθη θερμαίνει μὲν σφοδρῶς, ξηραίνει δὲ μετρίως· ἔστι δὲ καὶ λεπτομερὴς. ἢ ῥητίνη δ' αὐτῆς θερμότερας δυνάμεως ἐστίν.
- 2 1, alpha 13, 14 Ἀκακία ξηραίνει μὲν σφοδρῶς, ψύχει δ' ἱκανῶς ἐπειδὴν πλυθῇ, μὴ πλυθεῖσα δὲ μετρίως· οὐκ οὔσα γὰρ ὁμοιομερὴς ἔχει τινὰ μόρια παρεσπαρμένα καὶ λεπτομερῇ καὶ θερμὰ τὰ κατὰ τὴν πλῆθυνσιν ἀποχωροῦντα.
- 2 1, alpha 15 Ἀκαλήφης τὰ φύλλα καὶ ὁ καρπὸς διαφορητικῆς καὶ λεπτομεροῦς ἐστίν ἱκανῶς δυνάμεως ἄνευ τοῦ θερμαίνειν σφοδρῶς· ἰᾶται γοῦν φύματα καὶ παρωτίδας καὶ τὰ ἐκ θώρακος καὶ πνεύμονος ἀνάγει καὶ τῶν ὑγρῶν τὰ παχέα τε καὶ γλίσχρα.
- 2 1, alpha 16 ἔχει δέ τι καὶ φυσῶδες, ὧ καὶ τὰς πρὸς συνουσίαν ὁρμὰς ἐπεγείρει, καὶ μάλιστα δ' ὅταν μετὰ γλύκεος πίνηται τὸ σπέρμα.
- 2 1, alpha 17 Ἀκάνθης λευκῆς ἢ ῥίζα ξηραίνει μετρίως καὶ στύφει, διὸ καὶ κοιλιακοὺς καὶ στομαχικοὺς ὠφελεῖ καὶ τὰς τοῦ αἵματος ἀναγωγὰς ἐπέχει καὶ τὰ οἰδήματα καταπλαττομένη προσστέλλει καὶ ὀδόντας ἀλγοῦντας ὀνίνησιν, εἴ τις διακλύζοιτο τῷ ἀφεψήματι.
- 2 1, alpha 18 τὸ δὲ σπέρμα λεπτομεροῦς τε καὶ θερμῆς ἐστὶ δυνάμεως, ὥστε καὶ τοῖς σπωμένοις ἀρμόττει πινόμενον.
- 2 1, alpha 19 Ἀκόρου ἢ ῥίζα θερμὴν ἔχει καὶ ξηρὰν τὴν δύναμιν σφοδρῶς καὶ λεπτομερῇ τὴν σύστασιν· κινεῖ γοῦν οὔρα καὶ σπλῆνας ὠφελεῖ σκιρρουμένους.
- 2 1, alpha 20 Ἀλόη θερμαίνει μὲν σφοδρῶς, ξηραίνει δὲ καὶ στύφει μετρίως· ἔστι δ' εὐστόμαχον τὸ φάρμακον, εἴπερ τι καὶ ἄλλο, καὶ κόλπων κολλητικόν.
- 2 1, alpha 21 ἰᾶται δὲ καὶ τὰ δυσεπούλωτα τῶν ἐλκῶν καὶ μάλιστα τὰ καθ' ἑδραν τε καὶ αἰδοῖον. ὠφελεῖ δὲ καὶ τὰς φλεγμονὰς αὐτῶν ὕδατι διεθεῖσα καὶ κολλᾷ τραύματα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.
- 2 1, alpha 22 ἀρμόττει δ' ὡσαύτως χρωμένῳ καὶ πρὸς τὰς ἐν στόματι καὶ ῥισὶ καὶ ὀφθαλμοῖς φλεγμονὰς· καὶ ὅλως ἀποκρούεσθαι τε καὶ διαφορεεῖν ἅμα πέφυκε μετὰ τοῦ καὶ ῥύπτειν ἐπ' ὀλίγον, εἰς ὅσον ἔλκεσι καθαροῖς ἄλυπον.
- 2 1, alpha 24 Ἄλες παραπλησίαν ἔχουσι δύναμιν οἱ τε ὀρυκτοὶ καὶ οἱ ἐκ τῆς θαλάσσης ἐκ δυοῖν ποιότητων ῥυπτικῆς τε καὶ στυπτικῆς· ὅτι δ' ἀμφοτέρω καὶ ξηραίνουσι δῆλον.
- 2 1, alpha 25 διὸ τὸ μὲν ὑγρὸν τὸ ἐν τῷ σώματι πᾶν ἐκβόσκονται, τὰ δὲ στερεὰ συνάγουσι τῇ στύψει καὶ διὰ τοῦτο ταριχεύουσι καὶ ἄσηπτα φυλάττουσι τὰ σώματα.
- 2 1, alpha 26 οἱ δὲ κεκαυμένοι τὸ μὲν διαφορητικὸν ἔχουσι μᾶλλον, τὸ πιλεῖν δὲ καὶ συνάγειν οὐχ ὁμοίως.
- 2 1, alpha 27 Ἄλως ἄνθος λεπτομερέστερόν ἐστι τῶν κεκαυμένων ἁλῶν δριμύ τε τῇ ποιότητι καὶ διαφορητικὸν ἱκανῶς.
- 2 1, alpha 28 Ἄμεως σπέρμα θερμαίνει καὶ ξηραίνει σφοδρῶς, λεπτομερὲς ὅν· ἔστι δὲ καὶ διουρητικὸν καὶ διαφορητικόν.
- 2 1, alpha 29 Ἀμόργη θερμαίνει μὲν, οὐ μὴν ἐπιφανῶς δάκνει· εἰ δ' ἐψηθεῖ, γίνεται δυνάμεως θερμῆς καὶ ξηρᾶς ἱκανῶς.

- 2 1, alpha 30 Ἀμπέλου λευκῆς, ἣν δὴ καὶ βρυωνίαν καλοῦσιν, οἱ βλαστοὶ τὴν οὖρῃσιν κινουῖσι μετρίως.
- 2 1, alpha 31 ἡ δὲ ρίζα ῥυπτικὴν καὶ ξηραντικὴν καὶ λεπτομερῆ δύναμιν ἔχει καὶ συμμέτρως θερμαίνει· διὸ καὶ σπλήνας τήκει σκιρρουμένους, πινομένη τε καὶ ἔξωθεν ἐπιτιθεμένη.
- 2 1, alpha 32 μετὰ δὲ σύκων καὶ ψώρας καὶ λέπρας ἰᾶται.
- 2 1, alpha 33 ἡ δὲ μέλαινα παραπλήσιός ἐστι τὰ πάντα τῇ προειρημένη πλην ἀσθενεστέρα.
- 2 1, alpha 34 Ἀμύγδαλα τὰ μὲν πικρὰ φανερώς τῆς λεπτυνούσης ἐστὶ δυνάμεως ὥς ἔφηλιν τε ἀποκαθαίρειν καὶ ταῖς ἐκ θώρακος καὶ πνεύμονος ἀναπτύσσει τῶν γλίσχρων τε καὶ παχέων χυμῶν ἱκανῶς συντελεῖν· ἀλλὰ καὶ ἐκφράττει καὶ ἐκκαθαίρει τὸ ἥπαρ καὶ σπλήνα καὶ κῶλον καὶ νεφρούς.
- 2 1, alpha 35 καὶ τὸ δένδρον δ' αὐτὸ σύμπαν ὁμοίαν ἔχει τὴν δύναμιν, ὥστε καὶ τούτου τὰς ρίζας ἐφθὰς ἐπιπλάττοντες ἀποκαθαίρουσιν ἔφηλιν.
- 2 1, alpha 36 τὰ δὲ γλυκέα τῶν ἀμυγδάλων ἀσθενέστερα τῶν πικρῶν.
- 2 1, alpha 37 Ἀμμωνιακὸν μαλακτικῆς ἐστὶ δυνάμεως ἐπιτεταμένως, ὥστε καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ἄρθρων πώρους διαλύειν καὶ σπλήνας ἐσκιρρωμένους ἰᾶσθαι καὶ χοιράδας διαφορεῖν.
- 2 1, alpha 38 Ἀμωμον ἔοικε τὴν δύναμιν ἀκόρῳ πλην ὅσον ξηρότερόν ἐστι τὸ ἄκορον, πεπτικώτερον δὲ πως τὸ ἄμωμον.
- 2 1, alpha 39 Ἀναγαλλίς ἐκατέρα, ἥ τε τὸ κυανοῦν ἄνθος ἔχουσα καὶ τὸ φοινικοῦν, ῥυπτικῆς ἱκανῶς εἰσι δυνάμεως, ἔχουσαι τι καὶ ὑπόθερμον καὶ ἐλκτικόν, ὥστε καὶ σκόλοπας ἐπισπᾶσθαι (ὁ δὲ χυλὸς αὐτῶν ἐκ ῥίνων καθαίρει)· καὶ καθόλου ξηραντικὴν ἔχουσι δύναμιν ἄδηκτον, ὅθεν καὶ τραύματα κολλῶσι καὶ τοῖς σηπομένοις βοηθοῦσιν.
- 2 1, alpha 41 Ἀνδράχνη ψυχρὰ μὲν σφοδρῶς ἐστίν, ὑγρὰ δ' ἱκανῶς, ὀλίγου τινὸς αὐστηροῦ μετέχουσα· διὸ καὶ ἀποκρούεται ῥεύματα καὶ μάλιστα τὰ χολώδη καὶ θερμὰ μετὰ τοῦ μεταβάλλειν αὐτὰ καὶ ἀλλοιοῦν κατὰ τὴν ποιότητα καὶ σφοδρῶς ἐμψύχειν.
- 2 1, alpha 42 ταῦτά τοι καὶ τοὺς καυσουμένους ὀνίνησιν, εἴπερ τι καὶ ἄλλο τῶν ὑποχονδρίων.
- 2 1, alpha 43 αἱμωδίας τέ ἐστίν ἱάμα. καὶ ὁ χυλὸς δ' αὐτῆς ὁμοίως, ὥστε οὐ μόνον ἔξωθεν ἐπιτιθέμενος, ἀλλὰ καὶ πινόμενος ἐμψύχει.
- 2 1, alpha 44 τοῦτο μὲν γε καὶ αὐτῇ τῇ βοτάνῃ συμβέβηκεν ὅλη βρωθείση.
- 2 1, alpha 45 διὰ δὲ τὸ ὑποστύφειν καὶ δυσεντερικοῖς ἐστὶν ἐπιτήδειον ἔδεσμα καὶ γυναικείῳ ῥῶ καὶ αἵματος ἀναγωγαῖς εἰς ταῦτα μέντοι πολὺ δραστικώτερος αὐτῆς τῆς πόας ὁ χυλὸς ἐστίν.
- 2 1, alpha 46 Ἀνεμῶναι πᾶσαι δριμεῖας καὶ ῥυπτικῆς εἰσὶν ἐπισπαστικῆς τε καὶ ἀναστομωτικῆς δυνάμεως· ὅθεν ἡ τούτου ρίζα διαμασσωμένη φλέγμα προκαλεῖται, καὶ ὁ χυλὸς ἐκ ῥίνων καθαίρει καὶ τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς οὐλὰς λεπτύνει· καὶ τὰ ῥυπαρὰ δὲ τῶν ἐλκῶν καθαίρουσι καὶ λέπρας ἀφιστᾶσιν ἔμμηνα τε προκαλοῦν <ται προστιθέ> μена καὶ γάλα κατασπῶσιν. ^[5]
- 2 1, alpha 47 Ἀνηθον ἱκανῶς θερμαίνει καὶ ξηραίνει, διόπερ εἰκότως ἐναφεψημένον ἐλαίῳ διαφορητικόν τε καὶ ἀνώδυνον καὶ ὑπνοποιὸν καὶ πεπτικὸν ὤμων καὶ ἀπέπτων ὄγκων ὑπάρχει.
- 2 1, alpha 48 καυθὲν δὲ σφοδρῶς θερμαίνει καὶ ξηραίνει καὶ διὰ τοῦτο πλαδαροῖς ἔλκεσιν ἐπιπαττόμενον ὀνίνησι καὶ μάλιστα τοῖς ἐν αἰδοίῳ· τὰ δ' ἐπὶ τῆς πόσθης χρόνια καὶ ἐπουλοῖ καλῶς.
- 2 1, alpha 49 ὕγρότερον δὲ δηλονότι καὶ ἥττον θερμόν ἐστι τὸ χλωρόν, ὥστε πεπτικώτερον μὲν ἐστὶ τοῦ ξηροῦ μᾶλλον, διαφορητικὸν δ' ἥττον.
- 2 1, alpha 50 Ἀνθεμὶς ἡ καὶ χαμαίμηλον θερμαίνει καὶ ξηραίνει μετρίως, ἔστι δὲ καὶ λεπτομερῆς καὶ διὰ ταῦτα καὶ διαφορητικὴ καὶ ἀραιωτικὴ καὶ χαλαστικὴ· διὸ καὶ πόνοις ἀρωγὸν ἐστίν, εἴπερ τι καὶ ἄλλο, καὶ ἀλγημάτων πρᾶϋντικόν.

- 2 1, alpha 51 ἀνίησι δὲ καὶ χαλᾷ τὰ συντεταμένα καὶ μαλάττει τὰ μετρίως σκληρά· καὶ πυρετῶν ὅποσοι
χωρὶς σπλάγχνων φλεγμονῆς ἐνοχλοῦσι λυτικὸν ὑπάρχει, καὶ τούτων μάλιστα τῶν ἐπὶ
χολώδεσι χυμοῖς ἢ πυκνώσει δέρματος συνισταμένων.
- 2 1, alpha 52 ἔστι δὲ καὶ ὑποχονδρίῳ εὐμενές, εἶπερ τι καὶ ἄλλο.
- 2 1, alpha 53 ἔξανθημάτων δὲ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ πυρετοῦ γενομένων ἐν τῇ κεφαλῇ χαμαίμηλον ... εἰ
μὲν εἴη χλωρόν, ἐναφεψημένον τῷ ἐλαίῳ, εἰ δὲ ξηρόν, ὅξει προνοτισθέν.
- 2 1, alpha 54 ἐπιτήδειον δὲ καὶ ἐφ' ὧν οὕτω τέλεον ἡ ὕλη πέπαιται τῆς ἀναφορᾶς· τὴν τε γὰρ οὐσίαν ἐν τῇ
κεφαλῇ διαφορεῖ καὶ ἐτέραν οὐκ ἐπισπᾶται, ὅπερ οὐδενὶ τῶν ἄλλων συντετύχηκε φαρμάκων.
- 2 1, alpha 55 Ἀνήσου τὸ σπέρμα θερμαίνει καὶ ξηραίνει σφοδρῶς (ταῦτα ἄρα καὶ οὐρητικὸν ἔστι καὶ
διαφορητικόν), ἐμπνευματώσεις τε τὰς κατὰ γαστέρα καθίστησιν.
- 2 1, alpha 56 Ἀριστολοχία ἡ μακρὰ μὲν ἔλκη σαρκοῖ καὶ ταῖς τῶν ὑστερῶν πυρίαις χρησιμωτέρα
καθέστηκεν· ἐφ' ὧν δὲ παχὺν χυμὸν ἰσχυρότερον λεπτῦναι δεῖ, τῆς στοργγύλης χρεῖα· διὰ τοῦτο
καὶ τὰ δι' ἔμφραξιν ἢ πάχος ἀπέπτου πνεύματος ἀλγήματα θεραπεύει μᾶλλον ἢ στοργγύλη.
- 2 1, alpha 59 καὶ σκόλοπας ἀνάγει καὶ σηπεδόνας ἰᾶται καὶ τὰ ῥυπαρὰ τῶν ἐλκῶν καθαίρει καὶ ὀδόντας καὶ
οὐλα λαμπρύνει· βοηθεῖ δὲ καὶ ἀσθματικοῖς καὶ λύζουσιν ἐπιληπτικοῖς τε καὶ δριμέσι χυμοῖς
καὶ ποδαγρικοῖς μεθ' ὕδατος πινομένη, καὶ ῥήγμασι δὲ καὶ σπάσμασιν, εἶπερ τι καὶ ἄλλο
φάρμακον, ἐπιτήδειόν ἐστιν.
- 2 1, alpha 61 Ἀρνόγλωσσον ἱκανῶς ψύχει καὶ ξηραίνει καὶ στύφει· διὸ καὶ πρὸς ἔλκη κακοήθη καὶ ρεύματα
καὶ σηπεδόνας ἀρμόττει· καὶ διὰ τοῦτο καὶ πρὸς δυσεντερίας, καὶ αἱμορροΐδας ἴσσηςι, καὶ εἴ τι
διακαῆς ἐμψύχει καὶ κολλᾷ κόλπους.
- 2 1, alpha 62 ἔστι δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐλκῶν προσφάτων τε ἅμα καὶ παλαιῶν ἴαμα· ξηραίνει γὰρ ἀδήκτως καὶ
μετέχει ψύξεως μηδέπω ναρκούσης.
- 2 1, alpha 63 καὶ ὁ καρπὸς δ' αὐτοῦ καὶ ἡ ρίζα παραπλησίας εἰσὶ δυνάμεως, πλὴν ὅτι ξηροτέρας τε καὶ ἥττον
ψυχρᾶς· ἀλλ' ὁ μὲν καρπὸς λεπτομερέστερος, αἱ ρίζαι δὲ παχυμερέστεραι.
- 2 1, alpha 64 καὶ αὐτὰ δὲ τὰ φύλλα τῆς πόας ξηρανθέντα λεπτομερεστέρας τε καὶ ἥττον ψυχρᾶς γίνεται
δυνάμεως.
- 2 1, alpha 65 ταῦτα ἄρα ταῖς μὲν ρίζαις καὶ πρὸς ὀδόντων ἀλγήματα χρῶνται διαμασσωμέναις τε καὶ τοῖς
διακλύσμασιν αὐτῶν ἐνεψομέναις· πρὸς δὲ τὰς καθ' ἥπαρ καὶ νεφροὺς ἐμφράξεις καὶ ταύταις
μὲν, ἀλλὰ καὶ τοῖς φύλλοις· καὶ πολὺ μᾶλλον ἔτι τῷ καρπῷ.
- 2 1, alpha 66 Ἄρον ῥυπτικῆς ἔστι δυνάμεως οὐκ ἰσχυρᾶς, ὥπερ τὸ δρακόντιον· ξηραίνει δ' ἱκανῶς καὶ
θερμαίνει.
- 2 1, alpha 67 αἱ ρίζαι δ' αὐτοῦ τέμνουσιν ἐσθιόμεναι πάχος χυμῶν οὐ μετρίως, ὥστε καὶ ταῖς ἐκ θώρακος
ἀναπτύσεσιν εἰσιν ἐπιτήδριοι.
- 2 1, alpha 68 Ἀρσενικὸν καυστικῆς ἔστι δυνάμεως, ἄκαυστόν τε καὶ κεκαυμένον.
- 2 1, alpha 69 χρῶνται δ' αὐτῷ καὶ εἰς τὰς ψιλώσεις τῶν τριχῶν ὡς ἀποκάοντι, καὶ εἰ χρονίσειέ γε, καὶ αὐτοῦ
τοῦ δέρματος ἄπτεται. — Ἀρτεμισία θερμαίνουσι καὶ ξηραίνουσιν ἱκανῶς· εἰσὶ δὲ καὶ
λεπτομερεῖς μετρίως, ὥστε καὶ πρὸς τοὺς ἐν νεφροῖς λίθους ἀρμόττειν μετρίως καὶ εἰς πυρίας
ὑστερῶν.
- 2 1, alpha 71 Ἀσάρου αἱ ρίζαι παραπλήσιαι μὲν ταῖς τοῦ ἀκόρου, ἐπιτεταμέναι δὲ μᾶλλον, ὥστε ἐξ ὧν περὶ
ἐκείνου προεῖρηται, καὶ περὶ τούτων χρὴ γινώσκειν.
- 2 1, alpha 72

—Ἀσπάλαθος ἐξ ἀνομοιομερῶν σύγκειται δριμέων τε καὶ στυφόντων· καὶ τοῖς μὲν δριμέσιν ἑαυτοῦ μέρεσι θερμαίνει, τοῖς δὲ στύφουσι ψύχει, ὥστε ξηραίνει κατ' ἄμφω· καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τε σηπεδόνας καὶ ῥεύματα χρήσιμος ὑπάρχει.

2 1, alpha 74 Ἀσπάραγος μυακάνθινος ῥυπτικῆς ἐστὶ δυνάμεως· οὔτε δὲ θερμαίνει σαφῶς οὔτε ψύχει.

2 1, alpha 75 ταῦτά τοι καὶ νεφρῶν καὶ ἥπατος ἐκφρακτικὸς ὑπάρχει, καὶ μάλιστα αἱ ρίζαι τῆς βοτάνης καὶ τὸ σπέρμα.

2 1, alpha 76 καὶ μὲν δὴ καὶ ὀδονταλγίας ἰᾶται τῷ ξηραίνειν ἄνευ τοῦ θερμαίνειν.

2 1, alpha 77 Ἀσταφίς ἡ μὲν ἡμερος πεπτική τέ ἐστὶν ἅμα καὶ στυπτική καὶ διαφορητική μετρίως· ἡ δ' ἄγρία δριμεῖα ἰσχυρῶς, ἀποφλεγματίζει τε καὶ ῥύπτει σφοδρῶς, ὥστε καὶ πρὸς ψώρας ἀρμόττειν.

2 1, alpha 78 μετέχει δὲ καὶ καυστικῆς τινος δυνάμεως.

2 1, alpha 79 Ἀσφοδέλου ἡ ρίζα χρήσιμος ὥσπερ ἄρου καὶ ἀσάρου καὶ δρακοντίου ῥυπτικῆς ὑπάρχουσα δυνάμεως.

2 1, alpha 80 καυθείσης δ' αὐτῆς ἡ τέφρα θερμότερα καὶ ξηραντικωτέρα καὶ λεπτομερεστέρα καὶ διαφορητικωτέρα γίνεται καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀλωπεκίας ἰᾶται.

2 1, alpha 81 Ἀτράφαξυς ὑγρὰ μὲν ἐστὶν ἱκανῶς, ψυχρὰ δὲ μετρίως· στύψεως δ' οὐ μετέχει, ἀλλ' ἐστὶν ὑδατώδης ὁμοίως τῇ μαλάχῃ.

2 1, alpha 82 εἰσὶ δ' ὑγρότεραι μὲν αἱ κηπευόμεναι πολὺ καὶ ψυχρότεραι τῶν ἀγρίων· διὸ καὶ φλεγμοναῖς ταῖς ἀρχομέναις ἐπιτήδειαί, ταῖς ἀκμαζούσαις δὲ καὶ παρακμαζούσαις αἱ ἄγρια συμφορώτεραι.

2 1, alpha 83 ὁ δὲ καρπὸς ῥυπτικῆς ἐστὶ δυνάμεως, ὅθεν καὶ πρὸς ἰκτέρους τοὺς ἐφ' ἥπατος ἐμφράζει χρήσιμος ὑπάρχει.

2 1, alpha 84 Ἀφρόνιτρον ῥυπτικὴν ἔχει δύναμιν, ὥστε μὴ μόνον ἀποσμᾶν, ἀλλὰ καὶ κνήσιν ἰᾶσθαι, διαφορουμένων ὑπ' αὐτοῦ τῶν ἐργαζομένων αὐτὴν ἰχώρων.

2 1, alpha 85 Ἀψίνθιον θερμὸν μὲν ἐστὶ μετρίως, ξηρὸν δὲ σφοδρῶς.

2 1, alpha 86 ὁ δὲ χυλὸς αὐτοῦ πολὺ τῆς πόας θερμότερος· ῥύπτει δὲ καὶ τονοῖ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς ἐν τῇ κοιλίᾳ χολῶδεις χυμοὺς ἐπὶ τὴν κάτω διαχώρησιν ἀπάγει καὶ δι' οὕρων καὶ μᾶλλον τὸ ἐν φλεψὶ χολῶδες καθαίρει.

2 1, alpha 87 δι' αὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ φλέγματος ἐν τῇ κοιλίᾳ περιεχομένου προσφερόμενον οὐδὲν ὀνίνησιν· ἡ γὰρ στυπτικὴ δύναμις ἐν αὐτῷ τῆς πικρᾶς ἐστὶν ἰσχυροτέρα· τῷ δὲ καὶ δριμύτητός τινος μετέχειν πλείονι μέτρῳ θερμόν ἐστὶν ἥπερ ψυχρόν. Βάλαμον ἱκανῶς θερμαίνει καὶ ξηραίνει, ἔστι δὲ καὶ λεπτομερές. ^[5]

2 1, beta 2 ὁ δ' ὀπὸς αὐτοῦ λεπτομερέστερος, οὐ μὴν εἰς τοσοῦτόν γε θερμός, εἰς ὅσον οἴονταί τινες ὑπὸ τῆς λεπτομερείας ἐξαπατῶμενοι.

2 1, beta 3 ὁ δὲ καρπὸς αὐτοῦ παραπλήσιός ἐστὶ κατὰ τὴν δύναμιν, ἀπολείπεται δὲ μακρῷ κατὰ τὸ λεπτομερές.

2 1, beta 4 —Βαλαύστιόν ἐστὶ μὲν ἄνθος ἀγρίας ροιᾶς· ἰσχυρῶς δὲ στύφει τὴν γεῦσιν, καὶ ξηραντικῆς δὲ καὶ ψυκτικῆς ἐστὶ δυνάμεως καὶ παχυμεροῦς, καὶ εἰ παρατρίμμασι καὶ ἔλκεσιν ἐπιπάττοις αὐτό, τάχιστα ἂν ἴδοις εἰς οὐλὴν ἰόντα· διὰ ταῦτά τοι κάπνι τῶν ἀναγόντων αἶμα πάντες αὐτῷ χρῶνται.

2 1, beta 5 —Βάτου τὰ φύλλα καὶ οἱ βλαστοὶ δὲ διαμασώμενοι ἄφθας τε καὶ τὰ ἄλλα ἔλκη τὰ ἐν τῷ στόματι θεραπεύουσι, καὶ μέντοι καὶ τραύματα κολλᾷ.

2 1, beta 6 ὁ δὲ καρπὸς εἰ μὲν εἴῃ πέπειρος, ἔχει τι καὶ συμμέτρου θερμότητος· ὁ δ' ἄωρος ὑπὸ ψυχρᾶς οὐσίας καὶ γεώδους ἐπικρατεῖται καὶ διὰ τοῦτο σφοδρῶς ξηραντικὸς ἐστὶ.

- 2 1,beta 7 ξηρανθεὶς δ' ἀποτίθεται, ὥσπερ καὶ τὸ ἄνθος αὐτῆς· καὶ ποιοῦσι πρὸς δυσεντερίας καὶ ρεύματα γαστρὸς καὶ ἀτονίας καὶ τὰς τοῦ αἵματος πτύσεις. ἡ δὲ ρίζα πρὸς τῷ στύφειν ἔτι καὶ λεπτομερὴς ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο τοὺς ἐν νεφροῖς θρύπτει λίθους.
- 2 1,beta 9 —Βδέλλιον μαλακτικῆς ἐστὶν ἰσχυρῶς <καὶ> δραστηρίου δυνάμεως· καὶ χρῶνται τινες ἐπὶ τε βρογχοκήλων καὶ ὑδροκήλων ἀσίτου πτυέλῳ δεύοντες ὡς ἐμπλαστῶδες γενέσθαι· καὶ τὰς τῶν ἀπέπτων πνευμάτων διαδρομὰς ἐξιᾶται καὶ πόνους πλευρῶν καὶ ρήγματα.
- 2 1,beta 10 —Βλίτον τὸ λάχανον ὑγρὸν τε καὶ ψυχρὸν ἐστὶν ἱκανῶς.
- 2 1,beta 11 —Βολβὸς φυσώδης καὶ ἀφροδισιαστικός ἐστὶν ἐσθιόμενος· ἐπιπλαττόμενος δὲ κολλητικός γίνεται καὶ ξηραντικός.
- 2 1,beta 12 —Βούτυρον πεπτικῆς ἐστὶ δυνάμεως, ἔχον ὀλίγον τι τῆς διαφορητικῆς, ὥστε καὶ παρωτίδας καὶ βουβῶνας καὶ τὰς ἐν τῷ στόματι φλεγμονὰς καὶ ἄλλα δὲ μυρία πολλάκις αὐτὸ μόνον ἰᾶται παιδικῶν σωμάτων καὶ γυναικείων. ἀλλὰ κάπὶ τῶν φυόντων τοὺς ὀδόντας παιδίων διαχριόμενον συνεχῶς οὐδὲν ἥττον μέλιτος λεπτύνει τὰ οὖλα, καὶ μέντοι καὶ καταποθὲν συντελεῖ μεγάλως ταῖς ἐκ πνεύμονος ἀναπτύσεσι μετὰ τοῦ συμπέττειν τὰς φλεγμονάς.
- 2 1,beta 14 —Βούφθαλμον δριμύτερόν ἐστι τῆς ἀνθεμίδος καὶ διὰ τοῦτο καὶ διαφορητικώτερον μέχρι τοῦ καὶ σκληρίας ἰᾶσθαι μιγνύμενον κηρωτῇ.
- 2 1,beta 15 —Βράθῳ τῶν θερμαίνοντων ἐστὶ καὶ ξηραίνοντων σφοδρῶς καὶ διαφορούντων διὰ λεπτομέρειαν καὶ καταμηνίων ἐστὶν ἀγωγόν, εἴπερ τι ἄλλο, καὶ δι' οὕρων αἷμα κινεῖ καὶ τὰ ζῶντα τῶν ἐμβρύων διαφθείρει τὰ τε νεκρὰ ἐκβάλλει.
- 2 1,beta 16 ἔνιοι δὲ καὶ ἀντὶ κιναμώμου διπλάσιον αὐτὸ βάλλουσιν. Γάλα τὸ εὐχυμώτατον πρὸς τὰ δριμέα καὶ δάκνοντα ρεύματα συμφορώτατόν ἐστιν, εὐτρεπτον ὄν, καὶ μάλιστα ὅταν τὸ περιέχον θερμὸν ᾖ, καὶ ἀποβάλλει πολὺ τῆς δυνάμεως, εἰ μὴ τις αὐτῷ χρῶτο θερμῷ τῶν τιθῶν ἐκχυθέντι.
- 2 1,gamma 3 μάλιστα μὲν γυναικὸς εὐεκτούσης τε καὶ καλῶς διαιτωμένης γάλακτι χρηστέον· εἰ δὲ μή, αἰγὸς ἢ ἵππου ἢ βοδὸς ἢ ὄνου ἢ προβάτου.
- 2 1,gamma 4 ὁ δ' ὀρρὸς αὐτοῦ ῥυπτικὴν ἔχει δύναμιν καὶ ὑπαγωγῆς γαστρὸς ἔνεκα λαμβάνεται καὶ διὰ κλυστήρων ἐνίεται, περιρρύπτων τε καὶ περιπλύνων ἀδήκτως τὰς ἐν τοῖς ἐντέροις δριμύτητας, ἔλκη τε δριμέα καὶ ἰχώρας ἔχοντα κατακλυζομένων.
- 2 1,gamma 5 ἐπὶ δὲ δυσεντερικῶν καὶ πάντων τῶν κατὰ γαστέρα δριμέων ρευμάτων προαφεψημένῳ τῷ γάλακτι διαπύρους κάχληκας ἐμβάλλειν χρὴ καὶ ἐψεῖν τὸ γάλα, μέχρις ἂν ἐκδαπανηθῇ τὸ πλεῖστον αὐτοῦ τῆς ὀρρώδους ὑγρότητος· ἐὰν δέ τις σιδηροῦς κυλίνδρους διαπύρους ἐμβάλλῃ, βελτίονα τὴν δύναμιν ἀπεργάζεται.
- 2 1,gamma 7 τὸ δ' ὅλον γάλα πρὸς τε τὰ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ρεύματα δριμέα ἀρμόττει καὶ πρὸς τὰ ὑποσφάγματα καὶ ὑπώπια· καὶ μέντοι κατὰ τῶν βλεφάρων ἔξωθεν ὑπνοῦν μελλόντων ἐπιτιθέμενον ἅμα ῥοδίνῳ καὶ ὧϊ πέττει τὰς φλεγμονάς· γυναικὸς δ' ἔστω τὸ γάλα πρόσφατον ἐκ τῶν τιθῶν ἐπισταζόμενον.
- 2 1,gamma 8 ἐνίμεν δ' αὐτὸ καὶ μήτραις ἡλκωμέναις, καὶ πρὸς πάντα δὲ τὰ παρηγορίας δεόμενα διὰ φλεγμονὴν ἢ δῆξιν ἢ κακοήθειαν καλῶς αὐτῷ χρώμεθα.
- 2 1,gamma 9 —Γῆ πᾶσα ξηραντικὴν ἔχει δύναμιν, καὶ ὅταν ἀκριβῶς ᾖ πυρώδους ἁμικτος οὐσίας, ἀδηκτότατα ξηραίνει· συντελεῖ δ' εἰς τοῦτο αὐτῇ τὸ πεπλῦσθαι. καὶ τῆς γεωργομένης ἢ λιπαρὰ πᾶσα γῆ χρήσιμος εἰς θεραπείαν ἐστὶν ἀπάντων τῶν ξηρανθῆναι δεομένων μορίων, ὅθεν αὐτῇ κατ' Ἀλεξάνδρειάν τε καὶ Αἴγυπτον χρῶνται. [5]
- 2 1,gamma 10 εἶδον γοῦν ὑδερώδεις τε καὶ σπληνώδεις ἐνίους χρωμένους τῇ Αἰγυπτίᾳ γῇ καὶ χριομένους.

- 2 1, gamma 1¹ κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον τὰς παλαιὰς φλεγμονὰς καὶ τὰ χαῦνα τῶν οἰδημάτων ὀνίνησιν ὁ
πληρὸς ὁ αὐτός, ὥστε ἐνίους οἶδα καὶ ὄλην τὴν ἔξιν οἰδαλέους ἐξ αἱμορροΐδων ἀμέτρου
κενώσεως γενομένης ὠφεληθέντας ἐναργῶς.
- 2 1, gamma 1² καὶ τινες ἀλγήματα χρόνια κατὰ τινὰ μόρια ἐστηριγμένα τῷ πληῶ τούτῳ τελέως ἐξιάσαντο.
- 2 1, gamma 1³ ἡ δὲ Λημνία γῆ ἄλλοτε ἄλλῳ τῶν ὑγρῶν ἀνιεμένη φάρμακον ἐπιτήδειον γίνεται πρὸς τε τὴν
τῶν τραυμάτων κόλλησιν καὶ τῶν χρονίων ἢ δυσεπουλώτων ἢ κακοήθων ἴασιν.
- 2 1, gamma 1⁴ ἡ δὲ Σαμία γῆ καὶ μᾶλλον ὁ Σάμιος ἀστήρ καλούμενος χρήσιμος εἰς τὰς τοῦ αἵματος πτύσεις,
ὅθεν ἂν γινόμεναι τύχωσιν, ὥσπερ καὶ ἡ Λημνία σφραγίς. ὠφελοῦσι δὲ καὶ τὰς ἐκ μήτρας
αἱμορραγίας καὶ τὰς δυσεντερικὰς ἐλκώσεις, πρὶν σηπεδονώδεις γενέσθαι.
- 2 1, gamma 1⁵ ἡ δὲ Σαμία καὶ παρηγορεῖ φλεγμονάς, μάλιστα τὰς ἐν τιτθοῖς καὶ ὄρχεσι καὶ πᾶσι τοῖς
ἀδενώδεσιν. χρή δὲ λειοῦν αὐτὴν μεθ' ὕδατος, εἴθ' οὕτως μινύειν ῥοδίνου τοσοῦτον ὅσον τὸ
μιχθὲν οὐκ ἐάσει ξηρανθῆναι τὸ φάρμακον· ἀγαθὸν γὰρ τὸ οὕτω σκευασθὲν ὅπου μετρίως
ψῦξαι βουλόμεθα μετὰ τοῦ παρηγορεῖν, ὡς φαίνεσθαι τῆς Σαμίας τὴν δύναμιν εἶναι μετρίως
ψυκτικὴν.
- 2 1, gamma 1⁶ ῥυπτικαὶ δ' εἰσὶ μετρίως ἢ τε Σελινουσία καὶ ἡ Χία· διὸ καὶ τινες τῶν γυναικῶν ἐπὶ τὸ
πρόσωπον αὐταῖς χρῶνται.
- 2 1, gamma 1⁹ Γίγαρτα ξηραίνει μὲν ἱκανῶς, ψύχει δὲ μετρίως καὶ στύφει· διὸ καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ γαστέρα
πάθεσι τοῖς ῥοώδεσιν ἱκανῶς ἀρμόττει.
- 2 1, gamma 2⁰ Γλαύκιον στύφει καὶ ψύχει σαφῶς, ὥστε θεραπεύειν καὶ ἐρυσιπέλατα ὅσα γε μὴ ἰσχυρά. —
Γλήχων θερμαίνει καὶ λεπτύνει σφοδρῶς· τὰ γοῦν ἐκ θώρακος καὶ πνεύμονος ὑγρὰ παχέα καὶ
γλίσχρα ῥαδίως ἀναπτύεσθαι ποιεῖ καὶ καταμήνια προτρέπει.
- 2 1, gamma 2² Γλυκυρρίζης ὁ χυλὸς τραχύτητος ἐκλεαίνειν πέφυκεν, οὐκ ἐν ἀρτηρίᾳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν
ψωρῶδει κύστει.
- 2 1, gamma 2⁶ ἔστι δ' ἡ σύμπασα κρᾶσις αὐτῆς χλιαρά· ἐπεὶ δ' ὑγρόν ἐστι τῇ κράσει, δεόντως ἄδιψόν ἐστι τὸ
φάρμακον.
- 2 1, gamma 2⁴ Γλυκυσίδης ἡ ρίζα, τῆς καὶ παιωνίας, καταμήνια κινεῖ, μέγεθος ἀμυγδάλου σὺν μελικράτῳ
πινομένη. ἐκκαθαίρει δὲ καὶ ἡπαρ ἐμπεφραγμένον καὶ νεφροῦς· τῇ στύψει δὲ τὰ κατὰ γαστέρα
ῥεύματα ἴστησιν, ἐν οἴνῳ τινὶ τῶν αὐστηρῶν κατεψηθεῖσα καὶ ποθεῖσα.
- 2 1, gamma 2⁶ ὅλως δὲ ξηραντικὴ τὴν δύναμιν ἐστὶν ἰσχυρῶς· ὥστε οὐκ ἀπελπίσαιμι καὶ περιαιομένην
αὐτὴν εὐλόγως πεπιστεῦσθαι παιδίων ἐπιληψίας ἰᾶσθαι.
- 2 1, gamma 2⁷ ἔστι δ' ἡ δύναμις αὐτῆς λεπτομερὴς μὲν καὶ ξηραντικὴ, θερμὴ δ' οὐκ ἐπιφανῶς.
- 2 1, gamma 2⁸ Γογγυλίδος τὸ σπέρμα πρὸς ἀφροδίσια παροξύνει, φουσῶδες ὄν· καὶ ἡ ρίζα δ' αὐτοῦ φουσώδης
ἐστὶ καὶ σπέρματος γεννητικὴ.
- 2 1, gamma 2⁹ Γύψος ξηραντικῆς ἐστὶ καὶ ἐμπλαστικῆς δυνάμεως.
- 2 1, gamma 3⁰ καυθεῖσα δὲ τὸ μὲν ἐμπλαστικὸν οὐχ ὁμοίως ἔχει, λεπτομερεστέρα δὲ καὶ ξηραντικωτέρα
γίνεται, καὶ μέντοι καὶ ἀποκρουστικὴ, καὶ μάλιστα ὅταν ὀξυκράτῳ δευθῇ. Δαῦκος ὁ καὶ
σταφυλῖνος θερμαντικῆς ἐστὶ δυνάμεως καὶ λεπτυντικῆς.
- 2 1, delta 2¹ ἡ δὲ ρίζα πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ φουσῶδες τι κέκτηται καὶ ἀφροδισιαστικόν. τὸ δὲ σπέρμα τὸ
μὲν τοῦ ἡμέρου ἔχει τι καὶ αὐτὸ παροξυντικὸν εἰς ἀφροδίσια· τὸ δὲ τοῦ ἀγρίου τελέως ἐστὶν
ἄφυσον καὶ διὰ τοῦτο διουρητικόν τε καὶ καταμηνίων κινητικόν.
- 2 1, delta 3¹ Δάφνης τοῦ δένδρου τὰ φύλλα καὶ ὁ καρπὸς ξηραίνει καὶ θερμαίνει σφοδρῶς καὶ μᾶλλον γε
ὁ καρπός.

- 2 1,delta 4 ὁ δὲ φλοιὸς τῆς ρίζης ἥττον ἐστὶ δριμύς, πικρὸς δὲ μᾶλλον καὶ τι καὶ στύψεως ἔχει· διὸ καὶ λίθους θρύπτει καὶ ἥπατικούς ὠφελεῖ.
- 2 1,delta 5 πίνεται δὲ σὺν οἴνῳ εὐώδει τριωβόλου σταθμός. —Δέρματα παλαιὰ ἀπὸ τῶν καττυμάτων καυθέντα πρὸς τὰ ἐκ τῶν ὑποδημάτων ἔλκη παυσαμένης τῆς φλεγμονῆς ὠφελεῖ· ξηραντική γὰρ ἐστὶν ἡ τοιαύτη τέφρα καὶ εἰκότως καὶ τὰ πυρίκαυστα τῶν ἐλκῶν καὶ τὰ καλούμενα παρατρίμματα κατὰ τοὺς μηροὺς γινόμενα θεραπεύει.
- 2 1,delta 7 —Διφυγῆς μικτῆς ἐστὶ ποιότητος καὶ δυνάμεως στυφούσης καὶ δριμείας· διὸ καὶ τῶν κακοήθων ἐλκῶν ἀγαθὸν ἐστὶ φάρμακον.
- 2 1,delta 8 —Δίκταμον λεπτομερεστέρας ἐστὶν οὐσίας ἢ κατὰ γλήχωνα, τὰ δ' ἄλλα παραπλήσιον αὐτῇ.
- 2 1,delta 9 τὸ δὲ καλούμενον ψευδοδίκταμον ἀσθενέστερον εἰς ἅπαντα τοῦ δικτάμου.
- 2 1,delta 10 —Δρακόντιον δριμύτερόν ἐστὶ τοῦ ἄρου καὶ πικρότερον καὶ θερμαντικώτερον καὶ λεπτομερέστερον.
- 2 1,delta 11 ἔχει δὲ τινα καὶ στῦψιν βραχεῖαν σὺν τῇ δριμύτητι καὶ πικρότητι· δραστήριον γοῦν ἐστὶ φάρμακον ἐν τοῖς μάλιστα.
- 2 1,delta 12 ἡ γοῦν ρίζα διακαθαίρει τὰ σπλάγχνα, τοὺς τε παχεῖς καὶ γλίσχρους λεπτύνουσα χυμούς, καὶ τῶν κακοήθων ἐλκῶν ἄριστόν ἐστὶ φάρμακον, ἀποκαθαίρει τε καὶ ἀπορρύνει γεννικῶς τὰ τε ἄλλα τὰ ῥύψεως δεόμενα καὶ ἀλφουὺς σὺν ὄξει.
- 2 1,delta 13 τὰ δὲ φύλλα ἔλκεσι καὶ τραύμασι νεοτρώτοις ἀρμόττει, καὶ ὅσω γε ἂν ἥττον ἢ ξηρά, τοσοῦτω μᾶλλον κολλᾷ· τὰ γὰρ ξηρότερα δριμύτερά ἐστὶν ἢ ὡς τραύμασι πρέπειν.
- 2 1,delta 14 —Δρυὸς πάντα τὰ μόρια στυφούσης μετέχει ποιότητος, ἐπὶ πλέον δὲ τοῦ ἔνδον τὸ ὑπὸ τὸν φλοιὸν τοῦ πρέμνου ὑμενῶδες καὶ τὸ ὑπὸ τῷ κελύφει τῆς βαλάνου τὸ περὶ τῇ σαρκὶ τοῦ καρποῦ· διὸ καὶ πρὸς ῥοῦν γυναικεῖον αἷματός τε πτύσεις καὶ δυσεντερίας καὶ γαστρὸς ρεύματα χρόνια χρήσιμον εἶναι πεπίστευται.
- 2 1,delta 15 σφοδρότερον δ' ἔτι στύφει φηγὸς καὶ πρῖνος· τούτων καὶ τῆς δρυὸς τὰ φύλλα καταπλασσόμενα ξηραίνειν οὐκ ἀγεννῶς πέφυκε· κολλᾷ γοῦν καὶ τραύματα καταπλασσόμενα κατὰ τοῦ πέριξ χωρίου παντὸς τοῦ τραύματος. Ἐβίσκος ἡ ἀλθαία· ἐστὶ δὲ μαλάχη ἀγρία διαφορητική, χαλαστική, ἀφλέγμαντος, πραιύντικῆ, πεπτικῆ φυμάτων δυσπέπτων. ^[5]
- 2 1,epsilon 2 καὶ ἡ ρίζα δ' αὐτῆς καὶ τὸ σπέρμα τὰ μὲν ἄλλα ὁμοίως ἐνεργεῖ τῇ πόᾳ, λεπτομερεστέραν δὲ καὶ ξηραντικωτέραν ἐκείνης καὶ προσέτι ῥυπτικωτέραν ἐπιδείκνυται δύναμιν, ὥστε καὶ ἀλφουὺς ἀπορρύνει, καὶ τὸ σπέρμα τοὺς ἐν νεφροῖς λίθους διαίρει.
- 2 1,epsilon 3 τὸ δὲ τῆς ρίζης ἀφέψημα καὶ πρὸς δυσεντερίαν καὶ διάρροϊαν καὶ πρὸς αἵματος ἀναγωγὴν ὠφέλιμόν ἐστιν, ὡς ἐχούσης τινὰ δύναμιν στυπτικήν.
- 2 1,epsilon 4 —Ελαίας οἱ μὲν θαλλοὶ τοσοῦτον μετέχουσι ψύξεως ὅσον καὶ στύψεως· ὁ δὲ καρπὸς ὁ ἀκριβῶς πέπειρος θερμὸς συμμέτρως ἐστίν, ὁ δ' ἄωρός ἐστὶ στυπτικώτερος καὶ ψυχρότερος.
- 2 1,epsilon 5 —Τὸ δ' ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν ὑγραντικόν ἐστὶ συμμέτρως καὶ θερμόν· τὸ δ' ἐκ δρυπεποῦς μάλιστα τοῦ καρποῦ γλυκὺ γινόμενον· τὸ δ' ὠμοτριβὲς εἰς ὅσον στύψεως μετέιληφεν, εἰς τοσοῦτον καὶ ψύξεως. τὸ δὲ παλαιὸν ἔλαιον τὸ ἐκ τοῦ γλυκέος θερμότερόν τε καὶ διαφορητικώτερόν ἐστι· καὶ τὸ ἐκ τοῦ ὠμοτριβοῦς δέ, ἐπειδὰν ἀποβάλλῃ τελέως τὴν στῦψιν, ὁμοιοῦται τῷ ἄλλῳ.
- 2 1,epsilon 6 τὸ δὲ λεπτομερές (τοιοῦτον δ' ἐστὶ τό τε καθαρὸν καὶ διαυγὲς ὁρῶντι, κάπειδὰν ὀλίγον ληφθὲν ἐπὶ πλεῖστον ἐκτείνηται τοῦ σώματος ἑαυτῷ μένον συνεχὲς ἀναπίνηταί τε πρὸς τοῦ χρωτός) ἡγεῖσθαι κάλλιστόν τε καὶ τὴν ἐλαίου μάλιστα κεκτημένον ἀρετήν.
- 2 1,epsilon 8

—Ἐλλέβορος ἐκάτερος ῥυπτικῆς τε ἅμα καὶ θερμῆς δυνάμεώς ἐστι· διὸ καὶ πρὸς ἀλφούς καὶ ψώρας καὶ λέπρας καὶ λειχήνας ἀρμόττουσιν.

2 1,epsilon⁹ καὶ μὲν δὴ καὶ εἰς σύριγγα τετυλωμένην ὁ μέλας καθιέμενος ἐν δύο πούτοις καὶ τρισὶν ἡμέραις ἀφίστησιν αὐτῆς τὸν τύλον· καὶ ὀδόντας δὲ σὺν ὄξει διακλυζόμενος ὀνίνησι θερμαίνων καὶ ξηραίνων σφοδρῶς.

2 1,epsilon¹⁶ —Ἐλξίνη, ἔνιοι δὲ περδίκιον· ἡ δύναμις αὐτῆς ῥυπτική τε καὶ ἀτρέμα στυπτική μεθ' ὑγρότητος ὑποψύχρου, ὅθεν ἰᾶται φλεγμονὰς πάσας ἐν ἀρχῇ τε καὶ ἀναβάσει μέχρι τῆς ἀκμῆς, καὶ μάλιστα τὰς θερμάς· καὶ μὲν δὴ καὶ ἀρχομένοις φυγέθλοις ἐπιπλάττεται.

2 1,epsilon¹⁷ καὶ ὁ χυλὸς δ' αὐτῆς μετὰ ῥοδίνου πρὸς ὧτων ἀλγήματα φλεγμαινώδη μετρίως ποιεῖ.

2 1,epsilon¹⁸ —Ἐλυμος ἡ μελίνη ξηραντική ἐστίν· ἴσθησι γοῦν καὶ τὰ κατὰ γαστέρα ρεύματα, καθάπερ ὁ κέγχρος.

2 1,epsilon¹⁹ εἰ δ' ἔξωθεν ἐπιπλασθεῖη, ξηραίνει καὶ ψύχει.

2 1,epsilon²⁰ —Ἐρέβινθος γάλακτος καὶ σπέρματός ἐστι γεννητικός· προτρέπει δὲ καὶ καταμήνια.

2 1,epsilon²¹ εἰσὶ δ' οἱ κριοὶ καλούμενοι τῶν ἄλλων οὐρητικώτεροι.

2 1,epsilon²² τὸ δ' ἀφέψημα αὐτῶν καὶ λίθους τοὺς ἐν τοῖς νεφροῖς θρύπτει, καὶ μάλιστα τὸ τῶν μελάνων.

2 1,epsilon²³ τὸ δ' ἕτερον γένος τῶν ἐρεβίνθων καλοῦνται μὲν ὀροβίαι, δυνάμεως δ' εἰσὶν ἐπισπαστικῆς, διαφορητικῆς, τμητικῆς, ῥυπτικῆς· εἰσὶ γὰρ θερμοὶ μὲν καὶ μετρίως ὑγροί.

2 1,epsilon²⁴ μετέχουσι δὲ καὶ πικρότητος, δι' ἣν καὶ ἥπαρ καὶ σπλήν καὶ νεφροὺς ἐκκαθαίρουσι καὶ ψώρας καὶ λειχήνας ἀπορρύπτουσι καὶ παρωτίδας καὶ διδύμους σκιρρουμένους διαφοροῦσι καὶ τὰ κακοήθη τῶν ἐλκῶν ἰῶνται μετὰ μέλιτος.

2 1,epsilon²⁵ —Ἐρπυλλον θερμαντικῆς εἰς τοσοῦτόν ἐστι δυνάμεως ὥς καταμήνια καὶ οὔρα κινεῖν.

2 1,epsilon²⁶ —Ἐρία τὰ μὲν ῥυπαρὰ τὰ καλούμενα οἰσυπηρὰ ἐπιτιθέμενα κατὰ τῶν τεθλασμένων καὶ συντετριμμένων μορίων συνεργεῖ ταῖς ἐπιβροχαῖς πρὸς τὴν ὠφέλειαν· τὰ δὲ καθαρὰ καυθέντα δύνανται ἔχει δριμεῖάν τε καὶ θερμὴν ἅμα λεπτομερεῖα, ὥστε καὶ τὰς πλαδαρὰς σάρκας ἐπὶ τῶν ἐλκῶν ἀποτήκειν τάχιστα. ^[5]

2 1,epsilon²⁷ καίεται δὲ καθάπερ καὶ τῶν ἄλλων τὰ πλεῖστα, καινῆς χύτρας πληρουμένης ἐξ αὐτῶν, εἴτα πωμαζομένης ὅπας πλείονας ἔχοντι τῷ πώματι.

2 1,epsilon²⁸ —Εὐπατόριος ἡ πόα λεπτομεροῦς καὶ ῥυπτικῆς καὶ στυπτικῆς καὶ τμητικῆς ἐστὶ δυνάμεως ἄνευ θερμότητος ἐπιφανοῦς· ὅθεν καὶ τὰς καθ' ἥπαρ ἐμφράξεις ἀποκαθαίρει.

2 1,epsilon²⁹ μετέχει δὲ καὶ στύψεως βραχείας, δι' ἣν καὶ τόνον ἐντίθησι τῷ σπλάγχνῳ.

2 1,epsilon³⁰ —Εὐφόρβιον καυστικῆς ἐστὶ καὶ λεπτομεροῦς δυνάμεως.

2 1,epsilon³¹ —Ἐχίδνης αἱ σάρκες ἀρτυόμεναι ὥς ἐγχείλεις ἐλαίῳ καὶ ἀλσὶ καὶ ἀνήθῳ καὶ πράσῳ καὶ ὕδατι συμμέτρῳ καὶ ἐσθιόμεναι πᾶν ἐκκαθαίρουσι τὸ σῶμα διὰ τοῦ δέρματος οὕτως ὥς τοὺς ἐλεφαντιῶντας ἰᾶσθαι.

2 1,epsilon³² ἐπεὶ δ' ἔνιοι τῶν φαγόντων δίψῃ ἐάλωσαν σφοδροτάτῳ, φεύγειν χρή τὰς παρὰ τῇ θαλάσῃ καὶ τόποις ἀλμυρίδας ἔχουσι διαιτωμένας· ἀλμυρὰν γὰρ ἔχουσι τὴν σάρκα· καλοῦσι δ' αὐτὰς διψακούς.

2 1,epsilon³³ ἐστὶν οὖν ἡ σὰρξ τῶν ἐχιδνῶν ξηραντικὴ δυνάμει μετρίως· ἐπείγεται δέ, ὥς ἔοικεν, ἡ δύναμις αὐτῆς ἐπὶ τὸ δέρμα, διὰ τούτου κενοῦσα τὰ κατὰ τὸ σῶμα περιττώματα δαψιλῇ· καὶ τοῦ δέρματος ἀφίσταται καὶ ἀποπίπτει καθάπερ τις λοπὸς ἡ ἐπιδερμὶς ὀνομαζομένη, καθ' ἣν αἱ τε ψῶραι καὶ αἱ λέπραι καὶ οἱ ἐλέφαντες γίνονται. Ζύμη λεπτομερὴς ἐστὶ καὶ μετρίως θερμὴ· διὰ τοῦτο τοίνυν ἀδήκτως τε καὶ ἀλύπως ἐπισπᾶται τε ἅμα ἐκ τοῦ βάθους καὶ διαφορεῖ. ^[5]

- 2 1,eta 1 Ἡδύοσμος (ἔνιοι <δὲ> μίνθην) θερμὴ τὴν δυνάμιν ἐστὶ σφοδρῶς διὰ δὲ τὴν ἐκ τοῦ κηπεύεσθαι προσοῦσαν ὑγρότητα πρὸς ἀφροδίσια παρορμᾷ μετρίως.
- 2 1,eta 2 ἔχει δέ τι καὶ πικρόν, ὥς τὰς ἔλμινθας ἀναιρεῖ, καὶ στρυφνὴ δ' ἐστὶ. δι' ὅξυκράτου πινομένη τὰς προσφάτους αἵματος ἀναγωγὰς ἐπέχει.
- 2 1,eta 3 καὶ λεπτομεροῦς δ' ἐστὶν οὐσίας, εἴπερ τις καὶ ἄλλη. Θαψία δριμείας ἐστὶν ἰσχυρῶς καὶ θερμαντικῆς δυνάμεως σὺν ὑγρότητι· ἔλκει τοιγαροῦν ἐκ βάθους βιαίως καὶ αὕτῃ διαφορεῖ τὸ ἐλχθέν· χρόνῳ δ' ἐργάζεται πλείονι ταῦτα.
- 2 1,theta 2 —Θέρμος ὁ μὲν ἐσθιόμενος τῶν ἐμπλαστικῶν ἐστὶ φαρμάκων· ὁ δὲ τὴν σύμφυτον ἔχων πικρότητα ῥυπτικός τε καὶ διαφορητικός ὑπάρχει.
- 2 1,theta 3 ἀναιρεῖ δὲ καὶ ἔλμινθας ἐπιπλαττόμενός τε καὶ μετὰ μέλιτος ἐκλειχόμενος ἢ μετ' ὅξυκράτου πινόμενος.
- 2 1,theta 4 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ ἀφέψημα αὐτοῦ τὰς ἔλμινθας ἐκβάλλειν πέφυκε· καὶ μὲν γε καὶ καταντλούμενον ἔξωθεν ὀνίνησιν ἀλφούς, ἀχῶρας, ἐξανθήματα, ψώρας, γαγγραῖνας, ἔλκη κακοήθη· ξηραίνει γὰρ ἀδήκτως.
- 2 1,theta 5 ἐκκαθαίρει δὲ καὶ ἥπαρ καὶ σπλῆνα μετὰ πηγάνου καὶ πεπέρεως.
- 2 1,theta 6 ἐπισπᾶται δὲ καὶ καταμήνια καὶ ἔμβρυα σὺν μυρσίῃ καὶ μέλιτι προστιθέμενον.
- 2 1,theta 7 ἔστι δὲ καὶ τὸ ἄλευρον τῶν θερμῶν ἀδήκτως διαφορητικόν· οὐ γὰρ τὰ πελιδνὰ μόνον, ἀλλὰ καὶ χοιράδας καὶ φύματα σκληρὰ θεραπεύει· ἐν ὧς δ' ἐψεῖν αὐτὸ χρή τήνικαῦτα ἢ ὅξυμέλιτι ἢ ὅξυκράτῳ.
- 2 1,theta 8 διαφορεῖ δὲ καὶ τὰ πελιδνὰ, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα εἴρηται πρόσθεν καὶ τὸ ἀφέψημα δρᾶν, ἅπαντα καὶ τὸ ἄλευρον ἐργάζεσθαι πέφυκεν.
- 2 1,theta 9 —Θεῖον πᾶν ἐλκτικῆς ἐστὶ δυνάμεως θερμόν τε ὃν καὶ λεπτομερές, ὡς πρὸς πολλὰ τῶν ἰοβόλων ἀνθίστασθαι. καὶ ψώρας καὶ λέπρας καὶ λειχήνας ἰᾶται μετὰ ῥητίνης τερμινθίνης· ἀπορρύπτει γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα πάθη πάντα χωρὶς τοῦ πρὸς τὸ βάθος ἀποκρούεσθαι.
- 2 1,theta 11 —Θλάσπεως τὸ σπέρμα δριμὺ τὴν δυνάμιν ἐστὶ· τὰ γοῦν ἐντὸς ἀποστήματα ῥήσσει ποτιζόμενον καὶ καταμήνια κινεῖ καὶ ἔμβρυα φθείρει καὶ δι' ἔδρας ἐνιέμενον ἰσχυάδας ὀνίνησιν, αἱματώδη κενοῦν.
- 2 1,theta 12 —Θρίδαξ ὑγρὸν καὶ ψυχρόν ἐστιν, οὐ μὴν ἐσχάτως· διὰ τοῦτο πρὸς μὲν τὰς θερμὰς φλεγμονὰς ἀρμόττει καὶ πρὸς τὰ μικρὰ καὶ κοῦφα τῶν ἐρυσιπελάτων· ἔστι δὲ καὶ ἄδιψον ἔδεσμα.
- 2 1,theta 13 τὸ δὲ σπέρμα πινόμενον ἐπέχει γονορροίας, ὅθεν καὶ τοῖς ὀνειρώττουσι δίδοται.
- 2 1,theta 15 —Θύμα θερμαίνει καὶ ξηραίνει σφοδρῶς καὶ τέμνει σαφῶς καὶ διὰ τοῦτο οὔρα καὶ καταμήνια κινεῖ καὶ ἔμβρυα κατασπᾷ καὶ τὰ σπλάγχνα διακαθαίρει πινόμενα ταῖς τε ἐκ θώρακος καὶ πνεύμονος ἀναπτύσσει συνεργεῖ. Ἰξὸς ἐκ τοῦ βάθους ἔλκει σφοδρῶς ὑγρότητας, οὐ τὰς λεπτὰς μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς παχυτέρας, διαχεῖ τε καὶ διαφορεῖ.
- 2 1,iota 2 ἔστι δὲ τῶν οὐκ εὐθὺς ἐκθερμαίνοντων φαρμάκων, ἀλλὰ χρόνου δεομένων, ὥσπερ ἡ θαψία.
- 2 1,iota 3 —Ἴου τὰ μὲν φύλλα τὴν ὑδατώδη καὶ ὑπόψυχρον οὐσίαν ἐπικρατοῦσαν κέκτηται, καὶ διὰ τοῦτο καὶ καθ' ἑαυτὰ καὶ μετ' ἀλφίτων ἐπιπλαττόμενα τὰς θερμὰς φλεγμονὰς παρηγορεῖ.
- 2 1,iota 4 —Ἴὸς δριμεῖαν ἔχει ποιότητα, διαφορητικός τε καὶ καθαρτικός καὶ σμηκτικός ὣν οὐχ ἀπαλῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ σκληρᾶς σαρκός.
- 2 1,iota 5 εἰ δέ τις αὐτοῦ μίξειεν ὀλίγον κηρωτῇ πολλῇ, ῥυπτικὸν ἀδήκτως γίνεται τὸ μιχθὲν ἐξ ἀμφοῖν. —Ἴπουρις στυπτικὴν μετὰ πικρότητος ἔχει ποιότητα καὶ διὰ τοῦτο ξηραντικὴν ἰσχυρῶς τε ἅμα καὶ ἀδήκτως.

- 2 1, *iota* 7 τραύματά τε οὖν τὰ μέγιστα καταπλαττομένη κολλᾶ, κἄν νεῦρα διατετμημένα τύχη, καὶ τὰς ἐντεροκήλας ὀνίνησιν· ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἀναγωγὰς τοῦ αἵματος καὶ πρὸς τὸν ροῦν τὸν γυναικεῖον καὶ μάλιστα τὸν ἐρυθρόν, ἔτι δὲ δυσεντερίας καὶ τᾶλλα τὰ κατὰ τὴν γαστέρα ρεύματα γενναῖόν ἐστι φάρμακον ἢ πόα πινομένη δι' ὕδατος ἢ οἴνου. ^[5]
- 2 1, *iota* 8 ὁ δὲ χυλὸς αὐτῆς αἰμορραγίας τε τὰς ἐκ ρίνων ὠφελεῖ καὶ τὰ κατὰ τὴν γαστέρα ρώδῃ πάθῃ σὺν τινι τῶν αὐστηρῶν οἴνων πινόμενος ἢ καὶ δι' ὕδατος, ἂν πυρέττοντες τυγχάνωσιν.
- 2 1, *iota* 9 —Ἰσάτις ἡμερος, ἥ οἱ βαφεῖς χρῶνται, ξηραντικῆς ἰσχυρῶς ἐστι δυνάμεως, οὐδέπω δακνούσης· ἔστι δὲ πικρά τε ἅμα καὶ στυπτική. ταύτῃ τοι καὶ τὰ μεγάλα τραύματα τῶν σκληρῶν σωμάτων κολλᾶ, κἄν ἐν ταῖς τῶν μυῶν ὥσι κεφαλαῖς, καὶ κατὰ τῶν αἰμορραγούντων ὠφελίμως ἐπιπλάττεται καὶ τοὺς οἰδηματώδεις ὄγκους ἱκανῶς διαφορεῖ τε ἅμα καὶ προσστέλλει καὶ πρὸς ἅπαντα τὰ κακοήθη ἔλκη δραστικῶς ἀνθίσταται. ^[5]
- 2 1, *iota* 10 —Ἰτέας τοῖς φύλλοις χρῆσαιτο ἂν τις εἰς τραυμάτων ἐναίμων κόλλησιν.
- 2 1, *iota* 11 ἔστι δ' αὐτὰ τε καὶ τὸ ἄνθος αὐτῆς δυνάμεως ἀδήκτως ξηραντικῆς ἡρέμα καὶ στυφούσης.
- 2 1, *iota* 12 ἔνιοι δὲ καὶ χυλὸν ἐξ αὐτῶν ποιοῦντες ἄδηκτόν τε καὶ ξηραῖνον ἴσχουσι φάρμακον εἰς πολλὰ χρήσιμον.
- 2 1, *iota* 13 καὶ ὁ φλοιὸς δὲ τοῦ δένδρου παραπλήσιος, πλὴν ὅσον ξηρότερος· ἀλλὰ τοῦτόν γε καίουσιν ἔνιοι καὶ χρῶνται τῇ τέφρᾳ πρὸς ὅσα περ ἂν ἰσχυρῶς δέωνται ξηραίνειν· τοὺς γοῦν καλουμένους ἥλους τε καὶ τύλους καὶ μυρμηκίας ἐξαίρουν αὐτὴν δεύοντες ὅξει δριμεῖ.
- 2 1, *kappa* 1 καλαμίνθη θερμὴ καὶ ξηρὰ σφοδρῶς ἐστι καὶ λεπτομερής. πινομένη δ' αὐτὴ τε καθ' ἑαυτὴν ξηρὰ καὶ διὰ μελικράτου θερμαίνει τε σαφῶς καὶ ἰδρώτας κινεῖ καὶ διαφορεῖ καὶ ξηραίνει τὸ σύμπαν σῶμα.
- 2 1, *kappa* 3 <διὰ> τοῦτο γοῦν αὐτῇ τινες ἐχρήσαντο καὶ πρὸς τὰ κατὰ περίοδον ῥίγη, ἔξωθεν μὲν ἀφέψοντες ἐλαίῳ καὶ συναλείφοντες ὅλον τὸ σῶμα μετὰ τρίψεως γενναίας, ἔσωθεν δὲ λαμβάνοντες, ὡς εἴρηται, καὶ μὲν γε καὶ καταπλάττουσί τινες αὐτὴν κατ' ἰσχύων ἐπὶ τῶν ἰσχιαδικῶν ὡς γενναῖον βοήθημα· καὶ γὰρ ἔλκει τὰ ἐκ τοῦ βάθους εἰς τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν καὶ θερμαίνει σύμπαν τὸ ἄρθρον ἐπικαίει τε σαφῶς τὸ δέρμα καὶ τὰ καταμήνια πινομένη τε καὶ προστιθεμένη προκαλεῖται πάνυ δραστηρίως. ^[5]
- 2 1, *kappa* 4 ἀγαθὸν δὲ καὶ τῶν ἐλεφαντινῶντων τὸ φάρμακον τῷ διαφορεῖν καὶ λεπτύνειν ἰσχυρῶς καὶ τέμνειν τοὺς παχεῖς χυμούς· οὕτω δὲ καὶ οὐλὰς μελαίνας λαμπρύνει καὶ ὑπόπια διαφορεῖ.
- 2 1, *kappa* 5 κάλλιον δ' ἐπὶ τῶν τοιούτων ἔψοντας ἐν οἴνῳ καταπλάσσειν αὐτήν, καὶ χλωρὰν μᾶλλον ἢ ξηράν· ἰσχυροτέρα γὰρ ξηρανθεῖσα γίνεται καὶ καίειν ἐτοιμοτέρα.
- 2 1, *kappa* 6 καὶ ἀσκαρίδας δὲ καὶ ἔλμινθας ὁ χυλὸς αὐτῆς ἐνιέμενός τε καὶ πινόμενος ἀναιρεῖν πέφυκεν.
- 2 1, *kappa* 7 ὀνίνησι δὲ καὶ τοὺς ἀσθματικούς καὶ τοὺς ἰκτεριώδεις τῷ ῥύπτειν τε καὶ διακαθαίρειν τὰς κατὰ τὸ ἥπαρ ἐμφράξεις.
- 2 1, *kappa* 8 ἔστι δ' εἰς ἅπαντα τὰ εἰρημένα πρακτικώτερα ἢ ὄρειος. —Καλάμου φραγμίτου ἢ ῥίζα ῥυπτικῆς μετέχει δυνάμεως οὐκ ὀλίγης, ἥκιστα δριμείας.
- 2 1, *kappa* 10 τὰ μέντοι φύλλα τὰ χλωρὰ μετρίως ἐμψύχει, μετέχοντα καὶ αὐτὰ τῆς ῥυπτικῆς δυνάμεως.
- 2 1, *kappa* 11 ὁ φλοιὸς δ' αὐτοῦ καυθεὶς λεπτομεροῦς ἱκανῶς καὶ διαφορητικῆς γίνεται δυνάμεως, ἔχων τι καὶ ῥυπτικὸν ὡς καὶ θερμαίνειν καὶ ξηραίνειν σφοδρῶς.
- 2 1, *kappa* 12 Καννάβεως ὁ καρπὸς ἄφυσός τε καὶ ξηραντικός εἰς τοσοῦτον ὥς, εἰ πλείων βρωθείη, ξηραίνει τὴν γονήν.
- 2 1, *kappa* 13

—Κάπνιος δριμεΐας ἅμα καὶ πικρᾶς μετέχει ποιότητος· οὐκ ἀπήλλακται δὲ παντάπασιν οὐδὲ τῆς στρυφνῆς, ὅθεν οὐρά τε χολώδῃ προτρέπει πολλὰ καὶ τὰς καθ' ἥπαρ ἐμφράξεις τε καὶ ἀτονίας ἱᾶται.

2 1, kappa 14 λαπάσσει δὲ καὶ γαστέρα ξηρὰ λεία μελικράτῳ ἐμπλασσομένη, καὶ τονοῖ στόμαχον ξηρὰ ὁμοίως οἴνῳ κεκραμένῳ ἐμπλασσομένη. — Καππάρεως τῆς ρίζης ὁ φλοιὸς ἐκ μαχομένων σύγκειται δυνάμεων· ῥύπτειν μὲν γὰρ δύναται καὶ διακαθαίρειν καὶ τέμνειν καὶ διαφορεῖν τῇ δριμύτητι, συνάγειν δὲ καὶ σφίγγειν τῇ στρυφνότητι· καὶ διὰ τοῦτο σπληνας σκιρρώδεις, εἴπερ τι καὶ ἄλλο, καὶ τοῦτο τὸ φάρμακον ὀνίνησιν, ἔξωθέν τε τοῖς ἐπιτηδείοις καταπλάσμασι μιγνύμενον, εἴσω τε τοῦ σώματος λαμβανόμενον, ἀφεψημένον ὄξει ἢ ὀξυμέλιτι ἢ ξηρὸν λεῖον ἀναμιγνύμενον αὐτοῖς· κενοὶ γὰρ σαφῶς τοὺς γλίσχρους καὶ παχεῖς χυμοὺς οὕτω ληφθέν οὐ δι' οὕρων μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ γαστέρα. [5]

2 1, kappa 16 πολλάκις δὲ καὶ αἱματώδῃ διαχωροῦσιν, ἐφ' οἷς οἱ τε σπληνες ὀνίνανται καὶ αἱ κατ' ἰσχίον ὀδύναι.

2 1, kappa 17 καὶ μὲν δὴ καὶ καταμήνια κινεῖ καὶ ἀποφλεγματίζει· καταπλαττόμενος δὲ τοῖς κακοήθεσιν ἔλκεσιν ἀγαθὸν φάρμακον, καὶ ὀδόντων δὲ πόνους ὠφελεῖ, ἐνίοτε μὲν ὄξει συνεψηθείς, ἐνίοτε δ' οἴνῳ, πολλάκις δ' αὐτὸς μόνος ἐνδακνόμενος. καὶ ἀλφουὺς δὲ διαφορεῖ σὺν ὄξει καὶ χοιράδας καὶ ὄγκους σκληροὺς διαφορεῖ, τοῖς ἐπιτηδείοις πρὸς ταῦτα φαρμάκοις μιγνύμενος.

2 1, kappa 18 θαυμαστὸν δ' οὐδὲν <εἰ> καὶ τοὺς ἐν ὥσιν σκώληκας ὁ χυλὸς τῆς πόας ἀναιρεῖ διὰ τὴν πικρότητα.

2 1, kappa 20 —Καρδάμου τὸ σπέρμα καυστικῆς μετέχει δυνάμεως ὥσπερ τὸ νάπυ, καὶ διὰ τοῦτο ἰσχυάδας καὶ κεφαλαίας καὶ ὀτιοῦν ἄλλο τῶν δεομένων φοινίξεως ἐκθερμαίνουσιν αὐτῷ καθάπερ τῷ νάπυ.

2 1, kappa 21 —Καρδάμων θερμῆς ἐστὶ σφοδρῶς δυνάμεως ὥς καίειν ἐπιπλαττόμενον.

2 1, kappa 22 ἔχει δέ τι καὶ πικρότητος δι' ἣν τὰς ἔλμινθας ἀναιρεῖ καὶ τὰς ψώρας ἰσχυρῶς ἀπορρύπτει σὺν ὄξει.

2 1, kappa 23 —Κασία θερμαίνει καὶ ξηραίνει σφοδρῶς· ἐστὶ δὲ καὶ λεπτομερὴς ἱκανῶς καὶ δριμεῖα, βραχὺ <δέ> τι καὶ στῦφον ἔχει· τέμνει τε οὖν ἅμα καὶ διαφορεῖ τὰ κατὰ τὸ σῶμα περιττώματα καὶ ῥώμην ἐντίθησι τοῖς ὀργάνοις.

2 1, kappa 24 ἐπιτήδειος δὲ καὶ πρὸς τὰς τῶν ἐπιμηνίων ἐπισχέσεις ἐστίν, ὅταν ὑπὸ πλήθους τε ἅμα καὶ πάχους τῶν περιττωμάτων αὐτάρκως κενοῦσθαι κωλύηται. — Καρύα τὸ δένδρον ἔχει μὲν τι κὰν τοῖς βλαστοῖς στυπτικόν, ἐνεργὲς δὲ καὶ πλεῖστον ἐν τοῖς τοῦ καρύου λέμμασιν.

2 1, kappa 26 θλίβοντες γοῦν αὐτὰ καὶ τὸν χυλὸν ὁμοίως τῷ τῶν μόρων καὶ τῷ τῶν βάτων ἔψοντες σὺν μέλιτι στομαχικῷ χρώμεθα φαρμάκῳ.

2 1, kappa 27 τὸ δὲ λέπος τοῦ καρύου τὸ ξηρὸν καυθὲν λεπτομερές τε γίνεται καὶ ξηραντικόν καὶ ἄδηκτον φάρμακον.

2 1, kappa 28 τὸ δὲ λεπτοκάρυον ψυχρότερον καὶ αὐστηρότερόν ἐστι, τὰ δ' ἄλλα παραπλήσιον ὑπάρχει τῷ μεγάλῳ.

2 1, kappa 29 —Καστόριον θερμαίνει καὶ ξηραίνει λεπτομερές τε ἱκανῶς ὑπάρχει.

2 1, kappa 30 ἐστὶ δὲ τοῖς μὲν διὰ πλῆθος σπωμένοις ἢ τρέμουσιν ὠφελιμώτατον, τοῖς δὲ διὰ κένωσιν ἐναντιώτατον· τοῖς δὲ εἴσω τοῦ σώματος λαμβανόμενον ὠφελεῖ, ταῦτα καὶ κατὰ τοῦ δέρματος ἐπιτιθέμενον ἅμα Σικυωνίῳ ἢ παλαιῷ ἐλαίῳ. τὰ δὲ πλείονος θερμότητος δεόμενα καὶ ἀνατρίβειν προσήκει δι' αὐτοῦ.

2 1, kappa 31 ὠφελεῖ δὲ καὶ εἴ τις αὐτὸ ἐπ' ἀνθρώκων θυμίων ἔλκοι διὰ τῆς εἰσπνοῆς, καὶ μάλιστα τὰ κατὰ τὸν πνεύμονα καὶ ἐγκέφαλον ὑγρὰ καὶ ψυχρὰ πάθη.

- 2 1, kappa 33 τὰ γε μὴν ληθαργικὰ καὶ καταφορικὰ πάντα πάθη μετὰ πυρετῶν ἄμεινον οὐ τῶν εἰρημένων ἐλαίων τινὶ δεύοντα θεραπεύειν, ἀλλὰ διὰ ροδίνου μᾶλλον ἐπιτιθέναι τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ αὐχένι. — Κέδρος θερμαίνει καὶ ξηραίνει σφοδρῶς· τὸ δ' αὐτῆς ἔλαιον σφοδρότατα, λεπτομερὲς ἱκανῶς ὑπάρχον.
- 2 1, kappa 35 τὰς μὲν ἀπαλὰς σάρκας ἐτοίμως καὶ ἀνωδύνως σήπει, τὰς δὲ σκληρὰς ἐν χρόνῳ πλείονι· καὶ μάλιστα μέντοι τὰ τῶν νεκρῶν σώματα ξηραίνει τε καὶ ἄσηπτα φυλάττει.
- 2 1, kappa 36 θαυμαστὸν δ' οὐδέν, εἰ καὶ φθειρας καὶ κονίδας καὶ ἀσκαρίδας καὶ τοὺς ἐν τοῖς ὥσι σκώληκας ἀναιρεῖν πέφυκεν.
- 2 1, kappa 37 ἔμβρυά τε προστιθεμένη τὰ μὲν ζῶντα κτείνει, τὰ δὲ νεκρὰ ἐκβάλλει, περιλειφομένη τῷ αἰδοίῳ· καὶ διὰ τοῦτο ἀτόκιόν ἐστι φάρμακον τοῖς οὕτω χρωμένοις οὐδενὸς δεύτερον.
- 2 1, kappa 38 καὶ τοῖς τρήμασι δὲ τῶν ὀδόντων ἐνσταχθεῖσα τὰ μὲν ἀλγήματαπραῖνει, θραύει δ' αὐτούς.
- 2 1, kappa 39 —Κενταυρίου τοῦ μεγάλου ἡ ρίζα δριμεῖά τε καὶ θερμὴ καὶ στύφουσα μετὰ γεώδους στύψεώς ἐστι.
- 2 1, kappa 40 τῇ μὲν οὖν δριμύτητι προτρέπει καταμήνια καὶ ἔμβρυα νεκρὰ κατασπᾶ καὶ ζῶντα διαφθείρει τε καὶ ἐκβάλλει· τῇ δὲ στύψει κολλᾷ τε τραύματα καὶ τοὺς αἰμοπτοϊκοὺς ὠφελεῖ.
- 2 1, kappa 41 δίδονται δ' αὐτοῖς ὀλκαὶ δύο, τοῖς μὲν πυρέττουσι μεθ' ὕδατος, τοῖς δ' ἀπυρέτοις μετ' οἴνου.
- 2 1, kappa 42 ὠφελεῖ δὲ καὶ ῥήγματα καὶ σπάσματα καὶ δυσπνοίας καὶ τὰς παλαιὰς βῆχας. —Κενταύριον τὸ μικρὸν ἰσχυρῶς ξηραίνει χωρὶς δήξεως· τὰ τε οὖν μεγάλα τραύματα κολλᾷ καταπλασσόμενα πρόσφατα καὶ τὰ παλαιὰ καὶ δυσκατούλωτα τῶν ἐλκῶν ἐπουλοῖ.
- 2 1, kappa 43 τὸ δ' ἀφέψημα τῆς πόας ἐνιασίτινες ἰσχυαδικοῖς, ὡς ἄγον χολώδη καὶ παχέα· καὶ μὲν δὴ καὶ ὅταν ἐνεργήσῃ σφοδρῶς αἱματώδη κενοῦν, ὠφελεῖ μᾶλλον.
- 2 1, kappa 44 δὲ χυλὸς αὐτοῦ παραπλησίας ὑπάρχων δυνάμεως τὰ τε ἄλλα τὰ προειρημένα δρᾷ καὶ ἔμβρυα προστιθέμενος κατασπᾶ καὶ καταμήνια ἄγει.
- 2 1, kappa 45 —Κηκὶς ἡ μὲν ὀμφακίτις στρυφνὸν ἱκανῶς ἐστι φάρμακον, οὐσίας γεώδους ψυχρὰς τὸ πλείστον ἔχουσα, δι' ἣν καὶ ξηραίνει καὶ ἀποκρούεται ῥεύματα καὶ συνάγει καὶ σφίγγει καὶ τονοῖ τὰ ἄρρωστα μόρια καὶ πᾶσι τοῖς ῥοώδεσι πάθεσι γενναίως ἀνθίσταται· ξηραίνει μὲν οὖν σφοδρῶς, ψύχει δ' ἱκανῶς. [5]
- 2 1, kappa 46 ἡ δ' ἑτέρα κηκὶς ἡ ξανθὴ καὶ χαύνη ξηραίνει μὲν καὶ αὐτὴ, ἀλλ' ἥττον.
- 2 1, kappa 47 καυθεῖσαι δὲ κηκίδες ἰσχυαίμου δυνάμεως γίνονται· χρή δὲ διαπύρους ἐπ' ἀνθρώκων ἐργασαμένους αὐτὰς ὄξει ἢ οἴνῳ σβεννύναι.
- 2 1, kappa 48 —Κηρὸς ἐν τῷ μεταξύ πῶς ἐστὶ τῶν θερμαινόντων τε καὶ ψυχόντων ὑγραινόντων τε καὶ ξηραίνόντων, ὅθεν καὶ ὕλη τῶν ἄλλων ἐστὶ φαρμάκων.
- 2 1, kappa 49 αὐτὸς δὲ καθ' ἑαυτὸν ἐκ τῶν πεπτικῶν ἂν εἴη τῶν ἀσθενῶν ἔξωθεν ἐπιτιθέμενος.
- 2 1, kappa 50 —Κισσὸς ἐξ ἐναντίων σύγκειται δυνάμεων· στύφει τε γὰρ καὶ ψύχει καὶ δριμὺς καὶ θερμούς ἐστίν, ὕδατώδους τε οὐσίας μετέχει χλιαρὰς ὁ χλωρός· οὗ τὰ φύλλα ἐψηθέντα σὺν οἴνῳ μεγάλων τραυμάτων ἐστὶ κολλητικὰ καὶ τῶν κακοήθων ἱατικά· ἐπουλοῖ δὲ καὶ τὰς ἐκπυρώσεις.
- 2 1, kappa 51 σὺν ὄξει δ' ἐψηθέντα τὰ φύλλα σπληνικοὺς ὠφελεῖ.
- 2 1, kappa 52 τὰ δ' ἄνθη αὐτοῦ ἰσχυρότερα πῶς ἐστίν, ὡς μετὰ κηρωτῆς λειούμενα τοῖς πυρिकाύστοις ἀρμόττειν.
- 2 1, kappa 53 δὲ χυλὸς ἐστὶ μὲν καὶ ἔρρινον, καὶ τὰ χρόνια δὲ τῶν ὥτων ἰᾶται ῥεύματα καὶ τῶν ἐλκῶν τὰ παλαιὰ κατὰ τε τὰ ὦτα καὶ τὰς ῥίνας· ἂν δὲ δριμύτερος φαίνεται, κατὰ μὲν τὴν χρῆσιν ροδίνῳ ἐλαίῳ μίγνυται· τὸ δὲ δάκρυον αὐτοῦ φθειρας κτείνει καὶ τρίχας ψιλοῖ.

- 2 1, kappa 55 —Κολοκύνθη ὑγραίνει καὶ ψύχει ἱκανῶς, ὅθεν καὶ τῶν ξεσμάτων αὐτῆς ὁ χυλὸς πρὸς ὠταλγίας τὰς κατὰ φλεγμονὴν ἀρμόττει σὺν ῥοδίνῳ χρωμένοις.
- 2 1, kappa 56 —οὕτω δὲ καὶ ὅλη καταπλασσομένη τὰς θερμὰς φλεγμονὰς ἐμψύχει.
- 2 1, kappa 57 —Κόμμι ξηραντικῆς τέ ἐστι καὶ ἐμπλαστικῆς δυνάμεως· καὶ δῆλον ὅτι καὶ τραχυτήτων ἱατική.
- 2 1, kappa 58 —Κονία καυστικὴν μὲν ἔχει θερμότητα, τῷ λεπτομερεῖ δὲ τῆς οὐσίας ἀνωδύνως καίει.
- 2 1, kappa 59 —Κόνυζα καὶ ἡ μείζων καὶ ἡ μικροτέρα θερμαίνουσι καὶ ξηραίνουνσι σφοδρῶς· ἀφεψηθεῖσαι γοῦν ἐν ἐλαίῳ τῶν κατὰ περίοδον ῥιγῶν ἀλεξιτήριοι γίνονται.
- 2 1, kappa 61 —τὰ δ' ἄνθη αὐτῶν σὺν τοῖς φύλλοις τρίψαντές τινες σὺν οἴνῳ ποτίζουνσιν ὑπὲρ τοῦ καταμήνια κινῆσαι βιαίως καὶ ἔμβρυα ἐκβάλλειν.
- 2 1, kappa 62 —Κορίανον ἢ κόριον ἐξ ἐναντίων δυνάμεων σύγκειται, πολὺ μὲν ἔχουσα πικρᾶς οὐσίας, ἥτις λεπτομερὴς ἐστὶ γεώδης, οὐκ ὀλίγον δὲ καὶ ὕδατώδους ὑγρότητος χλιαρᾶς κατὰ δύναμιν.
- 2 1, kappa 63 —ἔχει δέ τι καὶ στύψεως ὀλίγον, ἐξ ὧν αὐτῶν ἐνεργεῖ ποικίλως.
- 2 1, kappa 64 —Κόπροι αἰγῶν (σπύραθοι δ' ἰδίως ὀνομάζονται) δριμείας καὶ διαφορητικῆς οὔσαι δυνάμεως τοῖς σκιρρουμένοις ὄγκοις ἀρμόττουσιν, οὐκ ἐπὶ σπληνὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων μερῶν· ἔγωγε οὖν ἐπὶ γόνατος ἔχοντος ὄγκον χρόνιον ἐχρησάμην αὐταῖς δι' ὀξυκράτου, καταπλάττεσθαι κελεύσας ἀλεύρων κριθίνων ἐπεμβαλλομένων· καὶ θαυμαστῶς ὁ ἄνθρωπος ὤνητο.
- 2 1, kappa 66 —καὶ κατ' ἄλλων δὲ μορίων οὗτος ὁ τρόπος ὠφελιμώτατος· δριμυτέρα δ' ἐστὶν ἢ ὥστε γυναικῆς ἀστείας ἢ παιδία θεραπεύειν ἢ ὅλως τοὺς μαλακοσάρκους. καὶ μέντοι καυθεῖσα λεπτομερεστέρα μὲν, οὐ μὴν δριμυτέρα σαφῶς γίνεται· διὸ καὶ πρὸς ἀλωπεκίας ἀρμόττει καὶ πάντα ὅσα ῥυπτόντων δεῖται φαρμάκων, οἷον λέπρας τε καὶ λειχήνας καὶ ψώρας ὅσα τε ἄλλα τοιαῦτα.
- 2 1, kappa 68 —τῶν δὲ βοῶν αἱ κόπροι ξηραντικῆς δυνάμεώς εἰσιν· ἔχουσι δὲ καὶ τῆς ἐλκτικῆς, ὡς δηλοῦσιν ὠφελοῦσαι τὰ τῶν μελιττῶν τε καὶ σφηκῶν νύγματα.
- 2 1, kappa 69 —καὶ τοὺς ὕδερικοὺς δέ τις καταχρίων ἐν ἡλίῳ κατέκλινεν.
- 2 1, kappa 70 —τῶν νομάδων δὲ περιστερῶν τῇ κόπρῳ ὡς θερμαίνοντι φαρμάκῳ συνεχῶς εἰς πολλὰ χρώμεθα μετὰ καρδάμου σπέρματος ἀντὶ νάπυος ἐπὶ τῶν φοινιγμοῦ δεομένων.
- 2 1, kappa 71 —τῇ δὲ τῶν ἀλεκτορίδων χρῶνται τινες ἐπὶ τῶν ὑπὸ μυκήτων ἐδωδῆς πνιγομένων· καὶ ἐμοῦσιν οἱ λαβόντες φλεγματώδη παχύτατον χυμόν, ἐφ' ᾧ τελέως παύονται τοῦ συμπτώματος.
- 2 1, kappa 72 —δεῖ δ' ἐπιπάττεσθαι λελειωμένην αὐτὴν κυάθοις τρισὶν ἢ τέτταρσιν ὀξυκράτου τε καὶ ὀξυμέλιτος.
- 2 1, kappa 73 —ἐστὶ δὲ τῆς τῶν περιστερῶν ἥττον ἢ κόπρος αὕτη θερμή.
- 2 1, kappa 74 —ἡ δὲ τῶν κροκοδείλων τῶν χερσαίων κόπρος ῥυπτικὴν τε καὶ ξηραντικὴν δύναμιν ἔχει, ὡς καὶ τῶν ψάρων, ὅταν ὄρουζαν μόνην ἐσθίωσιν.
- 2 1, kappa 75 —ἡ γοῦν τῶν κροκοδείλων κόπρος ὥσπερ τὴν ἔφηλιν ἀπορρύπτειν πέφυκεν, οὕτω καὶ ἀλφουὺς καὶ λειχήνας. — Κόστος βραχείας μὲν πάνυ τῆς πικρᾶς, πλείστης δὲ τῆς δριμείας καὶ θερμῆς μετέχει ποιότητος, ὡς ἤδη καὶ ἐλκοῦν· διὸ ἔξωθεν ἀνατρίβουσιν αὐτῷ μετ' ἐλαίου τὸ σῶμα πᾶν πρὸ τῆς εἰσβολῆς ἐπὶ τῶν κατὰ περίοδον ῥιγούντων· οὕτω δὲ κάπὶ τῶν παραλελυμένων τε καὶ ἰσχιαδικῶν, καὶ ὅλως ἐφ' ὧν ἥτοι τι θερμῆσαι πρόκειται μόριον ἢ ἐκ τοῦ βάθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐλκῶσαί τινα χυμόν. ^[5]

2 1, kappa 77

ἔστι δὲ καὶ οὖρητικὸς καὶ ἐμμήνων ἀγωγὸς καὶ πρὸς ῥήγματα καὶ σπάσματα καὶ πόνους πλευρῶν ἀρμόττει καὶ πλατείας ἔλμινθας ἀναιρεῖ, καὶ πρὸς ἐφήλεις αὐτῷ χρῶνται μεθ' ὕδατος ἢ μέλιτος.

2 1, kappa 78 ἔνυπάρχει δ' αὐτῷ τι φυσώδους ὑγρότητος, δι' ἣν καὶ πρὸς ἀφροδίσια παρορμᾷ μετ' οἶνομέλιτος. — Κοτυληδὼν μικτῆς ἐστὶ δυνάμεως ὑγρᾶς ὑποψύχρου καὶ τινος ἀμυδρᾶς στυφούσης καὶ σὺν αὐτῇ βραχείας πικρᾶς, ὅθεν ἐμψύχει καὶ ἀποκρούεται καὶ ῥύπτει καὶ διαφορεῖ· φλεγμονᾶς τε οὖν τὰς ἐρυσιπελατώδεις καὶ ἐρυσιπέλατα φλεγμονώδη θεραπεύει καὶ κατὰ στομάχου καυσουμένου χρήσιμον ἱκανῶς ἐστὶν ἐπίπλασμα.

2 1, kappa 80 —Κράμβη ξηραντικῆς ἐστὶ δυνάμεως, οὐ μὴν ἤδη γέ πως καὶ δριμείας ἐναργῶς, ἀλλ' ὥστε καὶ τραύματα κολλᾶν καὶ τὰ κακοήθη τῶν ἐλκῶν ἰᾶσθαι καὶ φλεγμονὰς τὰς ἤδη σκληρυνομένας τε καὶ δυσλύτους καὶ τῶν ἐρυσιπελάτων τὰ τοιαῦτα καὶ ἔρπητας.

2 1, kappa 81 ἔχει δέ τι καὶ ῥυπτικὸν ἐν ἑαυτῇ καθ' ὃ καὶ λέπρας θεραπεύει.

2 1, kappa 82 τὸ δὲ σπέρμα πινόμενον ἔλμινθας ἀναιρεῖ καὶ ἐφήλεις τε καὶ φακοὺς ὀνίνησιν.

2 1, kappa 83 οἱ δὲ καυλοὶ τῆς κράμβης καυθέντες ἰσχυρῶς ξηραίνουσιν ποιοῦσι τέφραν, ὡς ἤδη τι καὶ τῆς καυστικῆς μετέχει δυνάμεως· κατὰ τοῦτο οὖν αὐτῇ καὶ μιγνύντες στέαρ παλαιὸν εἷς τε τὰ τῶν πλευρῶν ἀλγήματα χρῶνται, καὶ εἴ ποῦ τι τοιοῦτον ἕτερον εἴη· διαφορητικὸν γὰρ ἰσχυρῶς ἀποτελεῖ τὸ φάρμακον. — Κριθαὶ ξηραίνουσι καὶ ψύχουσι μετρίως, ἔχουσι δέ τι καὶ ῥυπτικὸν ὀλίγον. [5]

2 1, kappa 85 τὰ δ' ἄλφита πολὺ τῶν κριθῶν ἐστὶ ξηραντικώτερα. —Κρίνου τὸ ἄνθος λεπτομερές ἐστὶν.

2 1, kappa 87 τὸ δ' ἐξ αὐτοῦ ἔλαιον διαφορητικῆς τε ἀδήκτου καὶ μαλακτικῆς ἐστὶ δυνάμεως καὶ ταῖς τῆς μήτρας σκληρότησιν ἐπιτήδειον.

2 1, kappa 88 καὶ ἡ ῥίζα δὲ καὶ τὰ φύλλα καθ' ἑαυτὰ λειούμενα ξηραίνει καὶ ῥύπτει καὶ διαφορεῖ μετρίως· ἐπὶ γοῦν τῶν κατακαυμάτων ἀρμόττει. τὴν μὲν οὖν ῥίζαν ὀπτήσαντες, εἴθ' ἅμα ῥοδίνῳ λειώσαντες, ἐπιτιθέασιν τοῖς κατακαύμασι μέχρι συνουλώσεως· ἔστι γὰρ καὶ ἄλλως ἀπάντων ἐλκῶν εἰς ἐπούλωσιν ἀγαθὸν φάρμακον.

2 1, kappa 89 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὑστέρας μαλάττει καὶ καταμήνια προκαλεῖται.

2 1, kappa 90 τὰ δὲ φύλλα προαφέψοντες ἐπιτιθέασιν καὶ αὐτὰ μέχρι κατουλώσεως, οὐ τοῖς κατακαύμασι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔλκεσιν.

2 1, kappa 91 εἰ δέ τις τῶν φύλλων τὸν χυλὸν ἐψῆσαι σὺν ὄξει καὶ μέλιτι πλείονα τὸν χυλὸν ἐκάστου βαλὼν, εὐδόκιμον ἔξει φάρμακον εἰς πάντα τὰ ξηραίνεσθαι σφοδρῶς δεόμενα χωρὶς τοῦ δάκνεσθαι, καθάπερ ὅσα τραύματα μεγάλα καὶ μάλιστα κατὰ τὰς κεφαλὰς γίνεται τῶν μυῶν ὅσα τε πλαδαρὰ καὶ χρόνια καὶ δυσεπούλωτα τῶν ἐλκῶν ἐστὶν. [5]

2 1, kappa 92 —Κρόκος θερμαίνει μὲν ἱκανῶς, ξηραίνει δὲ μετρίως, καὶ διὰ τοῦτο καὶ πεπτικὸν ἔχει τι, συντελούσης εἰς τοῦτο καὶ τῆς βραχείας στύψεως.

2 1, kappa 93 —Κρόμμυον σφοδρότατα θερμαίνει παχυμεροῦς οὐσίας ὅν, ὅθεν καὶ τὰς αἱμορροΐδας ἀναστομοῖ προστιθέμενον· καὶ σὺν ὄξει καταχρίομενον ἐν ἡλίῳ τοὺς ἀλφουὺς ἀπορρύπτει, καὶ παρατριβόμενον ἄλωπεκίαις θάττον ἀλκυονίδου παρορμᾷ τὰς τρίχας.

2 1, kappa 94 —Κύαμος τῆς μέσης ἐγγυτάτω κράσεώς ἐστιν· μετέχει δέ τινος ἐπ' ὀλίγον καὶ ῥυπτικῆς δυνάμεως καὶ στυπτικῆς.

2 1, kappa 95 καὶ ἔξωθεν ἐπιτιθέμενος ἀλύπως ξηραίνει, ἐπὶ μὲν ποδαγρικῶν δι' ὕδατος ἐψόμενος, εἴτα μιγνύμενος ὑεῖω στέατι, ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ τὰ νεῦρα θλασμάτων καὶ ἐλκῶν δι' ὀξυμέλιτος τὸ ἄλευρον ἐπιτίθεμεν, ἐπὶ δὲ τῶν ἤδη φλεγμαινόντων ἐκ πληγῆς σὺν ἀλφίτοις.

2 1, kappa 96

καὶ διδύμων δ' ἐστὶ καὶ μαστῶν ἀγαθὸν κατάπλασμα· φιλεῖ γὰρ ταῦτα τὰ μόρια μετρίως ψύχεσθαι φλεγμαίνοντα, καὶ μάλιστα ὅταν ἐκ γάλακτος τυρωθέντος οἱ μαστοὶ φλεγμαίνωσι· καὶ γὰρ οὖν καὶ τὸ γάλα σβέννυται πρὸς τοῦ τοιούτου καταπλάσματος, ὥσπερ καὶ τὸ τῶν παίδων ἐφηβαῖον ἐπιπλασσόμενον ἀλεύρω κυαμίνῳ μέχρι πλείονος ἄνηβον διαμένει. ^[5]

2 1, kappa 97 —Κυμίνου τὸ σπέρμα θερμαντικῆς ἐστὶ δυνάμεως σφοδρῶς, ἄφυσον, διουρητικόν.

2 1, kappa 98 —Κυπαρίσσου τὰ φύλλα καὶ οἱ βλαστοὶ καὶ τὰ σφαιρία τὰ νέα καὶ μαλακὰ μεγάλων τραυμάτων ἐν σκληροῖς σώμασιν ἐστὶ κολλητικά.

2 1, kappa 99 —Ἐξ οὗ δῆλον ὡς ξηραντικῆς ἐστὶ δυνάμεως οὐδὲν ἐπιφανῶς ἐχούσης δριμύ· πλεῖστον δ' ἔχει τὸ πικρὸν καὶ πολὺ πλεῖον ἔτι τὸ στρυφνόν.

2 1, kappa 100 —Διὰ τοῦτο τὰς κατὰ βάθος ὑγρότητας ἐν ταῖς πλαδαραῖς καὶ σηπεδονώδεσι διαθέσεσιν ἀλύπως τε ἅμα καὶ ἀσφαλῶς ἐκβόσκεται ἐτέρας οὐκ ἐπισπώμενα.

2 1, kappa 101 —καὶ τοὺς ἐντεροκηλικούς δ' ὠφελεῖ ξηραίνοντα καὶ τόνον ἐντιθέντα τοῖς δι' ὑγρότητα χαλαροῖς σώμασιν, ὡς ἂν τῆς στύψεως εἰς βάθος διαδυομένης διὰ τὴν μεμιγμένην θερμότητα.

2 1, kappa 102 —Κυτέρου χρήσιμοι μάλιστα εἰσιν αἱ ρίζαι θερμαίνουσαι καὶ ξηραίνουσαι χωρὶς δήξεως, ὅθεν καὶ δι' ὑγρότητα πολλὴν ἔλκη δυσεπούλωτα θαυμαστῶς ὀνινᾷσιν· ἔχουσι γὰρ τι στυπτικὸν καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοῖς ἐν στόμασιν ἔλκεσιν εἰσιν ἐπιτήδειοι.

2 1, kappa 103 —καὶ μὴν καὶ τμητικὴν τινα δύναμιν ἔχουσι, δι' ἣν καὶ λιθιῶσιν ἀρμόττουσι καὶ οὖρα καὶ καταμήνια κινουῦσιν.

2 1, kappa 104 —Κυκλάμινος ῥύπτει καὶ τέμνει καὶ διαφορεῖ καὶ ἀναστομοῖ καὶ ἐπισπᾶται· ὁ γοῦν χυλὸς αὐτῆς αἰμορροΐδας ἀναστομοῖ καὶ προκαλεῖται βιαίως εἰς ἀπόπατον ἐν κροκύδι προστιθέμενος.

2 1, kappa 105 —σφοδρὰ δ' οὕτως ἐστὶν ἡ δύναμις αὐτοῦ, ὥστε καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιγαστρίου καταχριόμενος κοιλίαν ὑπάγει καὶ ἔμβρυα διαφθείρει ἐν πεσσῶ προστιθέμενος.

2 1, kappa 106 —Ἡ δὲ ρίζα τοῦ χυλοῦ μὲν ἐστὶν ἀσθενεστέρα, σφοδρὰ δ' ἐστὶ καὶ αὕτη· καὶ γὰρ ἔμμηνα κινεῖ πινομένη τε καὶ προστιθεμένη καὶ ἱκτεριῶντας ὀνίνησιν, οὐ μόνον ἐκκαθαίρουσα τὸ σπλάγχνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν ὅλῳ τῷ σώματι χολὴν ἐκκρίνουσα δι' ἰδρώτων. χρή δ' εἶναι τὸ πινόμενον αὐτῆς πλῆθος δραχμαὶ τρεῖς μετὰ γλυκέος ἢ μελικράτου.

2 1, kappa 107 —ῥύπτει δὲ καὶ τὸ δέρμα καὶ ἀλωπεκίας καὶ τὰς ἐφελίδας, ἅπαντά τε τὰ ἐξανθήματα θεραπεύει.

2 1, kappa 108 —Ὀνίνησι δὲ καὶ τοὺς σκληροὺς σπληῆνας, ἐπιπλαττομένη πρόσφοτός τε καὶ ξηρά.

2 1, kappa 109 —Κυτίσου τὰ φύλλα διαφορητικῆς ἐστὶ δυνάμεως, ἐπιμεμιγμένης ὑδατώδους χλιαρᾶς. —Κώνου καρπός, ὃν δὴ καὶ κόκκαλον ὀνομάζουσιν, ὅλος μὲν χλωρός, ἔχει τι μεθ' ὑγρότητος πικρὸν καὶ δριμύ, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοῖς ἐμπύοις, ὅσοι τε ἄλλοι δέονται τὰ κατὰ θώρακα καὶ πνεύμονα ῥαδίως ἀναπτύειν, ἐπιτήδειός ἐστιν.

2 1, kappa 110 —Ὁ δ' ἐδώδιμος ἐξ αὐτοῦ καρπὸς ἐκλεαίνει τραχύτητα ἐν ὕδατι βραχεῖς. Λάπαθον διαφορητικῆς ἐστὶ μετρίως δυνάμεως.

2 1, lambda 1 —τὸ δ' ὀξυλάπαθον μικτῆς ἅμα γὰρ τῇ διαφορητικῇ καὶ ἀποκρουστικῇ τι μετέχει.

2 1, lambda 2 —τὸ δὲ σπέρμα αὐτῶν ἔχει τι σαφῶς στυπτικόν, ὡς δυσεντερίας καὶ διαρροίας ἰᾶσθαι, καὶ μάλιστα τὸ τοῦ ὀξυλαπάθου.

2 1, lambda 3 —Λευκοῖου καὶ σύμπας μὲν ὁ θάμνος ῥυπτικῆς ἐστὶ καὶ λεπτομεροῦς δυνάμεως, ἐπὶ μᾶλλον δ' αὐτῆς μετέχει τὰ ἄνθη, καὶ τούτων τὰ ξηρότερα μᾶλλον, ὥστε καὶ καταμήνια τὸ ἀφέψημα αὐτῶν προτρέπει καὶ χόρια καὶ ἔμβρυα τεθνεῶτα προκαλεῖται· καὶ εἰ ποθεῖται δέ, φθορίον ἐστὶ φάρμακον.

2 1, lambda 4

καὶ εἴ τις αὐτοῦ τὸ σφοδρὸν τῆς δυνάμεως ὕδατος ἐπιμιξία πολλοῦ πραῦνειεν, ἔξει πρὸς φλεγμονὴν ἀγαθὸν φάρμακον. οὕτως οὖν τὸ ἀφέψημα αὐτοῦ τὰς ἐν μήτρᾳ φλεγμονὰς ἰᾶται προσαντλούμενον, καὶ μάλιστα ὅσαι σκιρρώδεις εἰσίν.

2 1, lambda 5 δὲ καρπὸς τῆς αὐτῆς ὦν δυνάμεως πινόμενος ὅσον « β ἢ προστιθέμενος καταμήνιά τε κινεῖ καὶ ἔμβρυα τὰ μὲν ζῶντα διαφθείρει, τὰ δὲ νεκρὰ ἐκβάλλει.

2 1, lambda 6 —Λιβανωτὸς θερμαίνει μὲν ἱκανῶς, ξηραίνει δὲ μετρίως· ἔχει δέ τι καὶ ὑποστύφον ὀλίγον, καὶ μᾶλλον ὁ λευκός.

2 1, lambda 7 δὲ φλοιὸς αὐτοῦ τὴν στυπτικὴν δύναμιν ἐναργῶς κέκτηται, διὸ καὶ ξηραίνει γενναίως· ἔστι δὲ καὶ παχυμερής, ἥκιστα δριμύτητος μετέχων.

2 1, lambda 8 —Λιβανωτίδες αἱ τρεῖς ὁμοίαις εἰσι δυνάμεως, μαλακτικῆς, διαφορητικῆς, ῥυπτικῆς τε καὶ τμητικῆς.

2 1, lambda 9 δὲ χυλὸς αὐτῶν τῆς ρίζης καὶ τῆς πόας μέλιτι μιγνύμενος ἀμβλυωπίας, ὅσαι διὰ πάχος ὕγρων γίνονται, θεραπεύει.

2 1, lambda 10 —Λίθος αἱματίτης τοσοῦτον ψύξεως μετέχει ὅσον καὶ στύψεως· μόνῳ γοῦν ἐχρησάμην αὐτῷ τραχέων γεγονότων βλεφάρων, εἰ μὲν ἅμα φλεγμονῇ ταῦτα εἶη γεγονότα, δι' ὧσιν τὴν ἄνεσιν ποιούμενος ἢ μᾶλλον ἔτι διὰ τήλεως ἀφεψήματος· εἰ δὲ χωρὶς φλεγμονῆς, δι' ὕδατος.

2 1, lambda 12 ἄρχου δ' ἀπὸ μετρίως ὕγρου διὰ τῆς μήλης ἐγχείων· ὅταν δὲ φέρῃ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ θεραπευόμενος, παχύτερον αἰεὶ καὶ μᾶλλον ἐργάζου, καὶ τελευτῶν οὕτω παχὺ ποιήσεις, ὥς διὰ μήλης πυρῆνος ὑπαλείφειν καθ' ὑποβολὴν <ἢ> ἐκτροπὴν τοῦ βλεφάρου. ὁ δ' αὐτὸς λίθος ὁμοίως ἐπ' ἀκόνης ἀποτριβόμενος αἵματος πτύσεσιν ἀρμόζει καὶ πᾶσιν ἔλκεσιν· ξηρὸς δὲ λειωθεὶς ὥς χνοώδης γενέσθαι καταστέλλει τὰ ὑπερσαρκοῦντα.

2 1, lambda 15 καὶ αὐτὰ δὲ τὰ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔλκη συνουλοῖ μόνος αὐτὸς ἀποτριβόμενος, ὥς εἶπον, ἐγχυματιζόμενος ἢ ὑπαλειφόμενος.

2 1, lambda 16 —Λίθοι οἱ ἐν τοῖς σπόγγοις θρυπτικῆς δυνάμεώς εἰσιν, ὥς τοὺς ἐν κύστει λίθους θρύπτειν.

2 1, lambda 17 —Λιθάργυρος ξηραίνει μὲν ὥς καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ μεταλλικὰ καὶ γεώδη καὶ λιθώδη· μετριώτατά γε μὴν τοῦτο ποιεῖ καὶ κατὰ τὰς ἄλλας δὲ ποιότητος καὶ δυνάμεις ἐν τῷ μέσῳ πῶς ἐστίν, οὔτε θερμαίνουσα σαφῶς οὔτε ψύχουσα, καὶ τοῦ ῥύπτειν τε καὶ στύφειν μετρίως μετέχει· διὸ καὶ ὥς ὕλη χρώμεθα αὐτῇ, μιγνύντες τοῖς ἰσχυρὰν ἔχουσι δύναμιν ἢ δάκνουσαν ἢ στύφουσαν ἢ τι ἄλλο ποιοῦσαν. [ψυχρότητος δὲ καὶ θερμότητος μέσον ἐστίν.]^[5]

2 1, lambda 18 —Λινόσπερμον θερμαίνει μετρίως, ὑγρότητος δὲ καὶ ξηρότητος μέσον ἐστίν.

2 1, lambda 19 —Λίτρον ξηραίνει καὶ διαφορεῖ, καὶ εἰ εἴσω τοῦ σώματος ληφθεῖη, τέμνει καὶ λεπτύνει τοὺς παχεῖς καὶ γλίσχρους χυμοὺς πολὺ μᾶλλον τῶν ἁλῶν.

2 1, lambda 20 ἄφρόνιτρον δέ, μὴ μεγάλης ἀνάγκης οὔσης, οὐδὲ καταπίνει τις, ὥς ἂν κακοστόμαχον ὄν, <ἐπεὶ τοι μᾶλλον ἐστὶ λίτρον τμητικόν> · ἐπὶ γοῦν μυκῆτων ἐχρήτό τις αὐτῷ ἄγροικος καὶ ηὐδοκίμει.

2 1, lambda 21 Λίτρω δὲ κεκαυμένῳ καὶ ἀκαύστῳ καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων χρώμεθα.

2 1, lambda 22 —Λειχὴν ὁ ἐπὶ τῶν πετρῶν ῥυπτικῆς τε ἅμα καὶ μετρίως ψυκτικῆς καὶ στυφούσης δυνάμεως καὶ ξηραντικῆς ἐστίν· οὐδὲν οὖν θαυμαστὸν ἀφλέγμαντον ὑπάρχειν αὐτόν.

2 1, lambda 23 —Λωτὸς ἡμερος, ὃν καὶ τρίφυλλον ὀνομάζουσι, στυπτικῆς μετρίως ἐστὶ δυνάμεως καὶ ξηραντικῆς, μέσος ὦν κατὰ τὸ θερμαίνειν καὶ ψύχειν. — Λωτὸς τὸ δένδρον στύφει μὲν μετρίως· ἔστι δὲ λεπτομερὲς καὶ ξηραντικόν.

2 1, lambda 25

τὰ γοῦν ῥινήματα τῶν ξύλων αὐτοῦ πρὸς τε ῥοῦν γυναικεῖον ἀρμόττει καὶ δυσεντερίας καὶ κοιλιακοῦς.

2 1, lambda 26 Ἐναφέσεται δὲ ποτὲ μὲν ὕδατι, ποτὲ δ' οἴνῳ, ὥς ἂν ἡ χρεῖα κελεύη, καὶ οὐκ ἐνίεται δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ πίνεται.

2 1, lambda 27, 28 καὶ μὴν καὶ τὰς ρεούσας τρίχας ἐπέχει. —Λύκιον ξηραντικῆς ἐστὶ δυνάμεως, ἐξ ἑτερογενῶν οὐσιῶν συγκείμενον, τῆς μὲν ἐτέρας λεπτομεροῦς τε <καὶ> διαφορητικῆς ἱκανῶς καὶ θερμῆς, τῆς δ' ἐτέρας γεώδους ψυχρᾶς ὀλίγης, ἐξ ἧς καὶ τὸ στύφειν ἔχει.

2 1, lambda 29 διὸ καὶ πρὸς διαφέροντα πάθη χρῶνται τῷ φαρμάκῳ, ὥς ῥυπτικῷ μὲν, ὅταν ὥς ἀποκαθαῖρον αὐτὸ τὰ ἐπισκοτοῦντα ταῖς κόραις παραλαμβάνωσιν, ὥς συνακτικῷ δὲ κοιλιακοῖς τε καὶ δυσεντερικοῖς καὶ ῥόῳ γυναικεῖῳ προσφέροντες.

2 1, lambda 30 χρῶνται δ' αὐτῷ καὶ πρὸς ὑπώπια καὶ πρὸς τὰς ἐν ἔδρᾳ καὶ στόματι φλεγμονὰς καὶ ἐλκώσεις, ἔρπητάς τε καὶ σηπεδόνας καὶ τὰ κακοήθη τῶν ἐλκῶν καὶ ὧτα πυορροῦντα καὶ παρατρίμματα καὶ παρωνυχίας.

2 1, lambda 31 τὸ δ' Ἰνδικὸν λύκιον ἰσχυρότερόν ἐστι πρὸς πάντα. Μαλάχη ἡ μὲν ἀγρία διαφορητικῆς καὶ μαλακτικῆς ἀτρέμα μετέχει δυνάμεως· ἡ δὲ κηπευομένη ἀσθενεστέρα ταύτης.

2 1, mu 2 ὁ δὲ καρπὸς αὐτῶν εἰς τοσοῦτον ἰσχυρότερός ἐστιν εἰς ὅσον καὶ ξηρότερος. ἡ δ' ἀναδενδρομαλάχη, ἡ καὶ ἀλθαία καλουμένη, τοῦ μὲν αὐτοῦ γένους ἐστί, διαφορητικωτέρα δὲ τῶν εἰρημένων.

2 1, mu 3 —Μανδραγόρα ψύχει μὲν σφοδρῶς, μετέχει δέ τινος καὶ θερμότητος καὶ κατὰ γε τὰ μῆλα καὶ ὑγρότητος, ὅθεν καὶ κωματώδη τὴν δυνάμιν ἐστί ταῦτα.

2 1, mu 4 τῆς ρίζης δ' ὁ φλοιὸς ἰσχυρότατος ὢν οὐ ψύχει μόνον, ἀλλὰ καὶ ξηραίνει· τὸ δ' ἔνδον ἀσθενὲς ὑπάρχει. —Μάραθρον θερμαίνει μὲν σφοδρῶς, ξηραίνει δὲ μετρίως· διὰ τοῦτο καὶ γάλακτος γεννητικὸν ἐστὶν οὐκ ἀγεννῶς.

2 1, mu 5 ἔστι δὲ καὶ οὐρητικὸν καὶ καταμηνίων ἀγωγόν.

2 1, mu 6 —Μαστίχη σύνθετος ἐξ ἐναντίων ἐστὶ δυνάμεων, στυπτικῆς <καὶ> μαλακτικῆς· διὸ στομάχου καὶ κοιλίας καὶ ἐντέρων καὶ ἥπατος φλεγμοναῖς ἀρμόττει, θερμαίνουσα καὶ ξηραίνουσα ἱκανῶς.

2 1, mu 7 —Μελάνθιον θερμαίνει μὲν καὶ ξηραίνει σφοδρῶς, λεπτομερὲς ὂν· οὕτω γοῦν καὶ τοὺς κατάρρους ἰᾶται θερμὸν ἐν ὀθονίῳ προσφερόμενον, ὥς ὁσμάσθαι συνεχῶς· καὶ μὲν δὴ καὶ ἀφυσώτατόν ἐστι πινόμενον.

2 1, mu 9 ἀναιρεῖ δὲ καὶ ἔλμινθας, οὐ μόνον ἐσθιόμενον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς γαστρὸς ἐπιτιθέμενον ἔξωθεν.

2 1, mu 10 λέπρας δὲ καὶ ἥλους καὶ μυρμηκίας ἐκβάλλει καὶ καταμήνια προτρέπει τὰ διὰ πάχος καὶ γλισχρότητα χυμῶν ἐπεσχημένα.

2 1, mu 11 —Μέλι θερμαίνει τε καὶ ξηραίνει ἱκανῶς· ἔστι δ' ἀπλῆς ὥς ἐνὶ μάλιστα δυνάμεως τῆς φυσικῆς.

2 1, mu 12, 13 ἐψηθὲν δ' ἥττον γίνεται δριμύ καὶ ῥυπτικόν, ὅθεν εἰς τὰς τῶν κόλπων αὐτῷ κολλήσεις χρῶνται.

2 1, mu 14 —Μελίλωτον μικτῆς ἐστὶ δυνάμεως· ἔχει μὲν γάρ τι καὶ ῥυπτικόν, ἀλλὰ καὶ διαφορεῖ καὶ συμπτέττει· πλέον γὰρ ἐν αὐτῷ τὸ τῆς θερμῆς οὐσίας ἐστὶν ἥπερ τὸ τῆς ψυχρᾶς.

2 1, mu 15 —Μεσπίλων στρυφνὸς ἱκανῶς ἐστὶν ὁ καρπὸς καὶ μόλις ἐδώδιμος, ἐφεκτικὸς ἰσχυρῶς γαστρός.

2 1, mu 16 —Μήκων πᾶσα ψυκτικῆς ἐστὶ δυνάμεως· ἡ δὲ κηπευομένη μετρίως ὑπνώδες ἔχει τὸ σπέρμα καὶ λευκόν.

- 2 1, mu 17 <διά> ταῦτα ἄρα καὶ τοῖς ἄρτοις ἐπιπάττουσιν αὐτὸ καὶ σὺν μέλιτι δεύσαντες ἐσθίουσιν.
- 2 1, mu 18 τῆς δ' ἄλλης, ἥς ἀπορρεῖ τὸ ἄνθος, ἰσχυρότερον ψύχει τὸ σπέρμα, ὥστε οὐκ ἂν τις αὐτῷ μόνῳ χρῆσαιτο ἀλύπως, ὥσπερ τῆς κηπευομένης. — Μηλέας Περσικῆς τὰ φύλλα καὶ οἱ βλαστοὶ τὴν πικρὰν ἔχουσιν ἐπικρατοῦσαν ποιότητα· διὸ καὶ τὰς ἔλμινθας ἀποκτείνει ποθέντα καὶ κατὰ τοῦ ὀμφαλοῦ ἐπιτεθέντα· καὶ ὅλως διαφορητικὸν ἐστὶ φάρμακον.
- 2 1, mu 20, 2⁶ δὲ καρπὸς αὐτοῦ ὑγρὸς ἐστὶ καὶ ψυχρὸς. — Μῆλον θερμαίνει μὲν σφοδρῶς, ξηραίνει δ' ἱκανῶς, διὸ οὐρά τε κινεῖ καὶ καταμήνια· κεφαλαλγές δ' ἐστὶ καὶ φυσῶδες.
- 2 1, mu 22 — Μόλυβδος ὑγρασίαν ἔχει πλείστην ὑπὸ ψύξεως πεπηγυῖαν· εἰ γοῦν τις θυίαν σκευάσας ἐκ μολύβδου μετὰ δοῖδυκος μολυβδίνου, βαλὼν εἰς αὐτὴν ὀμφάκινον ἔλαιον ἢ ὕδωρ ἢ ῥόδινον ἢ τι ἄλλο ὑγρὸν, τρίβοι τῷ γινομένῳ χυλῷ χρῆσθαι εἰς τὰς ἐν ἔδρᾳ μεθ' ἑλκῶν ἢ στολίδων ἀνεξασμένας φλεγμονὰς εἰς τε τὰς ἐν αἰδοίοις καὶ ὄρχεσι καὶ τιτθοῖς βούλοιοτο, ἄριστον ἔξει φάρμακον. ^[5]
- 2 1, mu 23 ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τῶν ἄλλων φλεγμονῶν τῶν ἀρχομένων ὅσα τε βουβῶσιν ἢ ποσὶν ἢ τοῖς ἄλλοις ἄρθροις ἐγκατασκήπτει, καὶ μέντοι καὶ τοῖς ἔλκεσι τοῖς κακοήθεσιν, ὥστε καὶ πρὸς τὰ καρκινώδη χρῆσάμενος αὐτῷ θαυμάσεις τὸ φάρμακον.
- 2 1, mu 24 εἰ δὲ θέλεις διὰ ταχέων πλεῖστον ἀθροῖσαι τοῦ μολύβδου χυλόν, ἐν ἡλίῳ πειρῶ τρίβειν ἢ ὅλως ἐν ἁέρι θερμῷ.
- 2 1, mu 25 πολὺχρηστον δ' ἔσται σοι τὸ φάρμακον, εἰ καὶ τῶν στυπτικῶν χυλῶν ἐναποτρίβοις, οἶον ἀειζώου καὶ κοτυληδόνοιο καὶ σέρεως καὶ θριδακίνης καὶ ψυλλίου καὶ ὀμφακος.
- 2 1, mu 26 λεπὶς δὲ μολύβδου λεπτὴ γενομένη καὶ καλῶς ἐπιθεθεῖσα κατὰ γαγγλίου τελέως ἀφανίζει αὐτό.
- 2 1, mu 27 — Μορέας ὁ καρπὸς ὁ μὲν πέπειρος ὑπάγει γαστέρα, ὁ δ' ἄωρος ξηρανθεὶς στεγνωτικὸν ἱκανῶς γίνεται φάρμακον, ὥστε καὶ πρὸς δυσεντερικοὺς καὶ κοιλιακοὺς ἀρμόττειν· κόπτεται δὲ καὶ τοῖς ὄψοις μίγνυται.
- 2 1, mu 28 ὁ δὲ φλοιὸς τῆς ρίζης τοῦ δένδρου καθαρτικῆς μετέχει δυνάμεως μετὰ τινος πικρότητος, ὡς καὶ πλατεῖαν ἔλμινθα ἀποκτινύειν. — Μυελὸς μαλακτικῆς τῶν σκληρυνομένων καὶ σκιρρουμένων σωμάτων ἐστὶ δυνάμεως.
- 2 1, mu 30 καλλίστου δ' ἐπειράθην αἰεὶ τοῦ τῶν ἐλάφων, ἐφεξῆς δὲ τοῦ τῶν νέων βοῶν.
- 2 1, mu 31 ὁ δὲ τῶν τράγων καὶ ταύρων δριμύτερός ἐστι καὶ ξηραντικώτερος, ὥστε οὐ δύναται διαλύειν σκληρότητας σκιρρώδεις.
- 2 1, mu 32 — Μυρρίνη ἐξ ἐναντίων οὐσιῶν σύγκειται, ἐπικρατεῖ δ' ἐν αὐτῇ τὸ γεῶδες ψυχρόν· ἔχει δέ τι καὶ λεπτομερές θερμόν, ὅθεν ἰσχυρῶς ξηραίνει.
- 2 1, mu 33 ἔστι δὲ καὶ τὰ φύλλα καὶ ὁ καρπὸς καὶ οἱ βλαστοὶ καὶ ὁ χυλὸς οὐ πολλῷ τινι διαφέροντα κατὰ τὴν στῦψιν.
- 2 1, mu 34 ἢ μέντοι τῷ στελέχει τε καὶ τοῖς κλάδοις αὐτῆς ἐπίφυσις ὀχθώδης, ἣν ἔνιοι μυρτίδα καλοῦσιν, εἰς ὅσον ἐστὶ ξηροτέρα τῶν εἰρημένων, εἰς τοσοῦτον καὶ στύφει καὶ ξηραίνει σφοδρότερον.
- 2 1, mu 35 ἀποτίθενται δ' αὐτὴν ἔνιοι κόπτοντες καὶ ἀναλαμβάνοντες οἶνῳ καὶ τροχίσκους ἀναπλάττοντες. ἔστι δὲ καὶ τὰ ξηρὰ φύλλα τῶν χλωρῶν ξηραντικώτερα.
- 2 1, nu 1 Νάρδου στάχυν θερμαίνει μὲν μετρίως, ξηραίνει δ' ἱκανῶς· σύγκειται δ' ἐκ στυφούσης αὐτάρκου οὐσίας καὶ δριμείας θερμῆς οὐ πολλῆς καὶ τινος ὑποπίκρου βραχείας. εὐλόγως οὖν πρὸς ἥπαρ καὶ στόμαχον ἀρμόττει πινομένη τε καὶ ἔξωθεν ἐπιτιθεμένη καὶ οὐρα κινεῖ καὶ

δήξεις ἰᾶται στομάχου καὶ τὰ κατὰ γαστέρα ρεύματα ξηραίνει καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τὰ κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν θώρακα. ^[5]

2 1, nu 2 γενναιοτέρα δ' ἐστὶν ἡ Ἰνδική, μελαντέρα τῆς Συριακῆς οὖσα.

2 1, nu 3 ἡ δὲ Κελτική παραπλησίας μὲν ἐστὶ δυνάμεως τῷ στάχυϊ, οὐρητικώτερα δέ.

2 1, nu 4 —Ναρκίσσου ἡ ῥίζα ξηραντικῆς ἐστὶ δυνάμεως, ὡς κολλᾶν τραύματα μέγιστα μέχρι καὶ τῶν περὶ τοὺς τένοντας διακοπῶν. ἔχει δὲ τι καὶ ῥυπτικὸν καὶ ἐπισπαστικόν.

2 1, nu 5 —Νυμφαίας ἡ τε ῥίζα καὶ τὸ σπέρμα δύναμιν ἔχει ξηραντικὴν ἄδηκτον· ἐπέχει τοιγαροῦν καὶ τὰ τῆς γαστρὸς ρεύματα καὶ τὸ σπέρμα τὸ κατὰ τοὺς ὄνειρωγμοὺς καὶ ἄλλως ἀμετρότερον φερόμενον· ὀνίνησι δὲ καὶ δυσεντερικούς.

2 1, nu 6 ἡ δὲ τὴν λευκὴν ἔχουσα ῥίζαν σφοδρτέρας ἐστὶ δυνάμεως. πίνονται δ' ἐν οἴνῳ μέλανι αὐστηρῶ. μετέχουσι δὲ τι καὶ ῥυπτικῆς δυνάμεως, ὥστε καὶ ἀλφουὺς ἰῶνται δευόμενοι σὺν ὕδατι, ἄλωπεκίας δὲ σὺν ὕγρᾳ πίττῃ. Ὅξος μικτῆς οὐσίας ἐστὶ ψυχρᾶς καὶ θερμῆς, ἀμφοῖν λεπτομερῶν· ἐπικρατεῖ δὲ τῆς θερμῆς ἢ ψυχρά.

2 1, omicron 2 ξηραντικὸν δ' ἐστὶ σφοδρῶς ὅταν ἰσχυρὸν ὑπάρχη.

2 1, omicron 3 —Ὁξυακάνθου ὁ καρπὸς οὐ μόνον ἐσθιόμενος, ἀλλὰ καὶ πινόμενος, ἐφεκτικός ἐστὶν ἀπάντων ῥοώδων παθῶν.

2 1, omicron 4 —Ὁποπάναξ μαλάττει καὶ διαφορεῖ καὶ θερμαίνει σφοδρῶς ξηραίνει τε ἱκανῶς. —Ὁπὸς ὁ μὲν Κυρηναῖος, ἀπάντων ἐστὶ θερμότατος καὶ λεπτομερέστατος καὶ διὰ τοῦτο καὶ διαφορητικώτατος.

2 1, omicron 5 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι θερμοὶ εἰσι καὶ πνευματώδεις ἱκανῶς, τουτέστιν ὃ τε Μηδικὸς καὶ ὁ Συριακός.

2 1, omicron 6 —Ὁρίγανοι πᾶσαι τμητικῆς τε καὶ λεπτυντικῆς καὶ θερμαντικῆς καὶ ξηραντικῆς σφοδρῶς εἰσι δυνάμεως· ἡ δὲ τραγορίγανος προσείληφέ τι καὶ στύψεως.

2 1, omicron 7 —Ὁροβος ξηραίνει μὲν ἱκανῶς, θερμαίνει δὲ μετρίως καὶ τέμνει καὶ ῥύπτει καὶ ἐκφράττει· πλείων δὲ ληφθεὶς αἶμα δι' οὖρων ἄγει.

2 1, omicron 8 —Ὁστρακα κηρύκων καὶ πορφυρῶν καυθέντα ξηραντικῆς ἱκανῶς ἐστὶ δυνάμεως· καὶ τῶν ὀστρέων δὲ τὸ ὄστρακον καυθὲν ὁμοίας ἐστὶ δυνάμεως, ᾧ χρωμαὶ πρὸς τὰς ἐκ τραυμάτων χρονίας καὶ δυσσαρκώτους κοιλότητας, ὅσαι συριγγώδεις εἰσι καὶ βαθεῖαι, περιτιθεὶς ἔξωθεν αὐτὸ μετὰ παλαιοῦ στέατος ὑείου καὶ εἰς τὸν κόλπον ἐμβαλὼν τι τῶν τὰ τοιαῦτα σαρκούντων, οἷόν ἐστι καὶ τὸ κεκαυμένον διφρυγές, ὃ καλοῦσι σφεκκάριον. ^[5]

2 1, omicron 9 ἀλλὰ καὶ λαμπρύνει τοὺς ὀδόντας ἢ τῶν τοιούτων ἀπάντων τέφρα, καὶ τῷ ῥυπτικῷ μὲν τῆς δυνάμεως, καὶ τῷ τῆς οὐσίας δὲ τραχεῖ καθάπερ ἡ κίσσηρις ἐν μὲν οὖν τῇ τοιαύτῃ χρήσει οὐ πάνυ σφόδρα λειοῦν ἀναγκαῖόν ἐστι τὰ οὕτω καυθέντα, τοῖς δὲ κακοήθεσιν ἔλκεσιν ἐπιπάττων ἀκριβῶς προλειώσεις.

2 1, omicron 10 καὶ τὰ ὑπερσαρκούντα δὲ μετρίως καθαιρεῖ καὶ προσστέλλει.

2 1, omicron 11 μετὰ γε μὴν ἁλῶν πάντα τὰ τοιαῦτα καυθέντα ποιεῖ μὲν καὶ ὀδόντων σμῆγμα δραστικώτερον, ὡς καὶ τὰ πλαδαρὰ τῶν οὐλῶν ξηραίνειν, ἀλλὰ καὶ τὰ σηπεδονώδη τῶν ἐλκῶν ὠφελεῖ. Παλιούρου τὰ φύλλα καὶ ἡ ῥίζα στυπτικῆς μὲν οὐκ ἀσαφῶς μετείληφε δυνάμεως, ὡς καὶ τὴν ῥέουσιν ἐπέχειν γαστέρα, διαφορητικῆς δ' εἰς τοσοῦτον, ὡς καὶ τὰ φύματα θεραπεύειν, ὅσα γε μὴ λίαν ὑπάρχει φλεγμονώδη τε καὶ θερμά.

2 1, pi 3 ὁ δὲ καρπὸς τμητικῆς εἰς τοσοῦτον μετέχει δυνάμεως, ὡς καὶ τοὺς ἐν κύστει λίθους θρύπτειν καὶ ταῖς ἐκ θώρακος καὶ πνεύμονος ἀναπτύσει βοηθεῖν.

- 2 1,pi 4 —Πενταφύλλου ἡ ρίζα ξηραίνει μὲν ἱκανῶς, ἥκιστα δ' ἐστὶ δριμεῖα, διὸ καὶ πολύχρηστος ὑπάρχει.
- 2 1,pi 5 —Πεπέρεως τὸ μὲν ἄρτι βλαστάνον τὸ μακρόν ἐστι (διὸ καὶ ὑγρότερον ὑπάρχει), τὸ δ' οἶον ὁμφαξόκαρπον τὸ λευκόν ἐστι πέπερι, δριμύτερον ὑπάρχον τοῦ μέλανος· ἐκεῖνο γὰρ οἶον ὑπερωπτημένον ἐστὶν ἤδη καὶ ὑπερεξηρασμένον.
- 2 1,pi 6 ἀμφοτέρω δ' ἰσχυρῶς θερμαίνει καὶ ξηραίνει.
- 2 1,pi 7 —Πετροσελίνου τὸ σπέρμα δριμύ μετὰ πικρότητός ἐστι· διὰ τοῦτο καὶ καταμήνια κινεῖ καὶ οὔρα προτρέπει δαψιλῶς.
- 2 1,pi 8 ἔστι δὲ καὶ ἄφυσον, θερμαῖνον καὶ ξηραῖνον ἰσχυρῶς.
- 2 1,pi 9 —Πήγανον τὸ μὲν ἄγριον σφοδρότατα θερμαίνει καὶ ξηραίνει, καὶ τὸ ἡμερον δὲ σφοδρῶς. ἔστι δ' οὐ δριμύ μόνον, ἀλλὰ καὶ πικρόν, τέμνει τε καὶ διαφορεῖ τοὺς παχεῖς καὶ γλίσχρους χυμοὺς καὶ δι' οὕρων κενοῖ.
- 2 1,pi 12 καὶ μὲν δὴ καὶ λεπτομερές ἐστι καὶ ἄφυσον καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τε τὰς ἐμπνευματώσεις ἀρμόττει καὶ τὰς εἰς ἀφροδίσια προθυμίας ἐπέχει καὶ διαφορεῖ καὶ ξηραίνει γενναίως.
- 2 1,pi 13 —Πίσσα ἡ μὲν ξηρὰ θερμαίνει τε ἱκανῶς καὶ ξηραίνει, ἡ δ' ὑγρὰ μετὰ τούτων μετέχει τι καὶ λεπτομεροῦς, ὥς καὶ τοὺς ἀσθματικούς καὶ τοὺς ἐμπύους ὠφελεῖν.
- 2 1,pi 14 πληθὸς δ' ἐκλείχειν ἀρκεῖ κυάθου μέλιτος μιγνύντας.
- 2 1,pi 15 ἀλλὰ καὶ ῥυπτικὸν ἔχουσί τι καὶ συμπεπτικὸν καὶ διαφορητικόν.
- 2 1,pi 16 οὕτω γέ τοι καὶ λεπροὺς ὄνυχας ἐξάγουσι μιγνύμεναι κηρῷ καὶ λειχήνας ἀπορρύπτουσιν.
- 2 1,pi 17 συμπέττουσι δὲ καὶ τοὺς σκληροὺς καὶ ἀπέπτους ὄγκους ἐπεμβαλλόμεναι καταπλάσμασιν.
- 2 1,pi 18 ἰσχυροτέρα δ' εἰς ἅπαντα ἡ ὑγρὰ.
- 2 1,pi 19 —Πίτυος ὁ φλοιὸς ἐπικρατοῦσαν ἔχει τὴν στυπτικὴν δύναμιν, ὥς καὶ παρατρίμματα καταπλασσόμενος ἰᾶσθαι κάλλιστα καὶ κοιλίαν ἐπέχειν, εἰ ποθείη· καὶ κατακαύματα δ' ἐπουλοῖ.
- 2 1,pi 21 καὶ ὁ τῆς πεύκης δὲ φλοιὸς ὁμοῖος μὲν αὐτῷ, μετριώτερος δὲ κατὰ τὴν δύναμιν.
- 2 1,pi 22 ἐν δὲ τοῖς φύλλοις ἀμφοτέρων τῶν δένδρων δυνάμεις ἐστὶ κολλητικὴ τραυμάτων.
- 2 1,pi 23 ἡ δὲ λιγνὺς ἡ ἐκ τῶν εἰρημένων πρὸς πτίλα βλέφαρα καὶ μυδῶντας κανθοὺς καὶ περιβεβρωμένους καὶ δακρύνοντας ἐστὶ χρήσιμος.
- 2 1,pi 24 —Πλάτανος ὑγροτέρας καὶ ψυχροτέρας ἐστὶν οὐσίας· διὰ τοῦτο τὰ φύλλα τὰ χλωρὰ λειωθέντα καὶ καταπλασθέντα τὰς ἐν γόνασι φλεγμονὰς ὀνίνησιν.
- 2 1,pi 25 ὁ δὲ φλοιὸς αὐτῆς καὶ τὰ σφαιρία ξηραντικώτερα, ὥς τὸν μὲν <ἐν> ὄξει καθεψόμενον εἰς ὀδόντων ἀλγήματα παραλαμβάνεσθαι, τὰ δὲ σφαιρία μετὰ στέατος ἐπὶ τῶν πυρκαϊούστων ἐλκῶν.
- 2 1,pi 26 —Πομφόλυξ εἰ πλυθείη, σχεδὸν ἀπάντων πρῶτόν ἐστιν ὅσα ξηραίνειν ἀδήκτως πέφυκεν, ὅθεν εἷς τε τὰ καρκινώδη τῶν ἐλκῶν ἐστὶν ἐπιτήδειος καὶ πρὸς τὰ ἄλλα τὰ κακοήθη πάντα. — Πράσιον θερμαίνει καὶ ξηραίνει σφοδρῶς, ἥπαρ τε ἐκφράττει καὶ σπλῆνα καὶ τὰ κατὰ θώρακα καὶ πνεύμονα διακαθαίρει κινεῖ τε ἔμμηνα· καὶ καταπλασσόμενον ῥύπτει τε καὶ διαφορεῖ· καὶ διὰ ῥινῶν ἰκτερικούς καθαίρει· καὶ πρὸς ὥτων ὀδύνας κεχρονισμένας ποιεῖ.
- 2 1,pi 29 —Πρόπολις θερμαίνει σφοδρῶς καὶ ῥυπτικῆς ἰσχυρῶς ἐστὶ δυνάμεως ἐλκτικῆς τε ἱκανῶς ἰσχυρᾶς καὶ λεπτομερῆς τὴν οὐσίαν.
- 2 1,pi 30 —Πτελέας τὰ φύλλα πρόσφατα τραύματα κολλᾷ στυπτικὴν τε καὶ ῥυπτικὴν ἔχοντα δύναμιν. ὁ δὲ φλοιὸς ἔτι μᾶλλον, ὥστε καὶ λέπραν ἰᾶται σὺν ὄξει.

- 2 1, pi 31, 32 καὶ αἱ ρίζαι δὲ τῆς αὐτῆς εἰσι δυνάμεως, ὥστε καὶ τῷ ἀφεψήματι καταντλοῦσί τινες ὅσα
πωρώσεως δεῖται κατάγματα.
- 2 1, pi 33 —Πτέρεως ἡ ρίζα ἀναιρεῖ πλατεῖαν ἔλμινθα, δραχμῶν τεσσάρων ποθεισῶν ἐν μελικράτῳ· καὶ
ἔμβρυα τὰ μὲν ζῶντα διαφθείρει, τὰ δὲ νεκρὰ ἐκβάλλει.
- 2 1, pi 34 ὁμοίαν δ' αὐτῇ καὶ ἡ θηλυπτερίς δύναμιν ἔχει.
- 2 1, pi 35 —Πυρέθρου ἡ ρίζα καυστικὴν ἔχει δύναμιν, καθ' ἣν ὀδόντων τε τῶν ἐψυγμένων ὀδύνas ἰᾶται
καὶ πρὸς τῶν κατὰ περίοδον ριγῶν ἀνατρίβεται μετ' ἐλαίου καὶ τοὺς ναρκώδεις καὶ
παρειμένους ὠφελεῖ.
- 2 1, pi 36 —Πυρὸς ἔξωθεν ἐπιτιθέμενος μετρίως θερμαίνει, οὐ μὴν οὔτε ὑγραίνειν οὔτε ξηραίνειν
ἐπιφανῶς πέφυκεν, ἔχει δέ τι καὶ γλίσχρον καὶ ἐμφρακτικόν.
- 2 1, pi 37 τὸ δ' ἐξ αὐτοῦ σκευαζόμενον ἄμυλον ψυχρότερόν τε καὶ ξηραντικώτερον αὐτοῦ γίνεται. καὶ τὸ
ἐξ ἄρτου δὲ κατάπλασμα διαφορητικωτέρας ἐστὶ δυνάμεως ἢ περ τὸ ἐκ τῶν πυρῶν, ὥς ἂν καὶ
ἁλῶν καὶ ζύμης προσειληφότος τοῦ ἄρτου· δυνάμεως γὰρ ἐπισπαστικῆς τε καὶ διαφορητικῆς
ἐστὶν ἡ ζύμη.
- 2 1, pi 38 —Πυτία πᾶσα δριμείας ἐστὶ καὶ λεπτυντικῆς καὶ διαφορητικῆς δυνάμεως καὶ ξηραντικῆς, γάλα
δὲ τεθρομβωμένον ἐν κοιλίᾳ διαλύει.
- 2 1, pi 39 καλλίων δ' αὐτῶν ἐστὶν ἡ λαγῶα.
- 2 1, pi 40 διαλύει δὲ καὶ τεθρομβωμένον αἷμα κατὰ κοιλίαν ὁμοίως ποθεῖσα μᾶλλον μὲν ἴσως τῶν
ἄλλων ἡ λαγῶα, οὐ μὴν μόνη. Ῥαφανὶς θερμαίνει σφοδρῶς καὶ ἱκανῶς ξηραίνει.
- 2 1, rho 1 τὸ δὲ σπέρμα δραστικώτερον τοῦ φυτοῦ· διαφορητικωτέρα δ' ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἡ δύναμις, ὥστε
καὶ πρὸς ὑπώπια καὶ τὰ ἄλλα πελιδνὰ ὠφελίμως παραλαμβάνεσθαι.
- 2 1, rho 2 —Ῥῆον μικτῆς ἐστὶ κράσεως· ἔχει γάρ τι καὶ γεῶδες ψυχρόν· σύνεστι δέ τις αὐτῷ καὶ θερμότης·
μετέχει δὲ καὶ λεπτομερείας· σπᾶσματά τε οὖν καὶ ῥήγματα καὶ ὀρθόπνοιαν ὠφελεῖ καὶ
πελῖωμα καὶ λειχήνας ἰᾶται μετ' ὄξους ἐπαλειφόμενον καὶ αἱμοποϊκοὺς τε καὶ κοιλιακοὺς καὶ
δυσεντερικοὺς ὠφελεῖ.
- 2 1, rho 3 —Ῥητῖναι πᾶσαι ξηραίνουσι καὶ θερμαίνουσι καὶ διαφοροῦσιν, αἱ μὲν πλέον, αἱ δ' ἔλαττον.
προκέκριται δ' εἰκότως ἀπασῶν ἡ σχινίνη (μαστίχην δ' αὐτὴν ὀνομάζουσι)· πρὸς γὰρ τῷ
στόψεως ὀλίγης μετέχειν, ὥς καὶ τὰς κατὰ στόμαχον καὶ γαστέρα καὶ ἥπαρ ἀτονίας ἰᾶσθαι, καὶ
φλεγμοναῖς ἀρμόττει· ἔτι καὶ ξηραίνειν ἀλύπως αὐτῇ πάρεστιν· ἥκιστα γὰρ ἐστὶ δριμεῖα καὶ
μάλιστα ἡ λεπτομερής.
- 2 1, rho 5, 6 τῶν δ' ἄλλων ἡ τερμινθίνη πρωτεύει. διαφορεῖ δὲ μᾶλλον τῆς μαστίχης καὶ ῥύπτει, ὥς καὶ
ψώρας ἰᾶσθαι καὶ τὰ κατὰ βάθος ἔλκειν μᾶλλον τῶν ἄλλων.
- 2 1, rho 7 —Ῥόδων ἡ δύναμις ἐξ ὑδατώδους θερμῆς ἀναμεμιγμένης δυσὶ ποιότησιν ἐτέραις ἐστί, τῇ τε
στυφούσῃ καὶ τῇ πικρᾷ.
- 2 1, rho 8 τὸ δ' ἄνθος αὐτῶν ἔτι μᾶλλον αὐτῶν τῶν ῥόδων ῥυπτικόν ἐστὶ, καὶ δηλονότι διὰ τοῦτο καὶ
ξηραντικόν.
- 2 1, rho 9 —Ῥύπος ὁ ἀπὸ τῶν ἀνδριάντων διαφορητικός ἐστὶ καὶ μαλακτικὸς καὶ ἄπεπτα φύματα
διαφορεῖ.
- 2 1, rho 10 ὁ δ' ἐν ταῖς παλαίστραις, ὃν καὶ πάτον ὀνομάζουσιν, ἄριστον ἵαμα φλεγμονῆς τιτθῶν ἐστὶ· καὶ
γὰρ τὸ πυρῶδες αὐτῶν σβέννυσι καὶ τὸ ἐπιρρέον στέλλει καὶ τὸ περιεχόμενον διαφορεῖ.
Σανδαράκη καυστικῆς ἐστὶ δυνάμεως ὥσπερ τὸ ἄρσενικόν· εἰκότως οὖν εἷς τε τὰς διαφορητικὰς
δυνάμεις αὐτὴν μιγνύουσι καὶ τὰς ῥυπτικάς.

- 2 1, sigma 2 —Σατύριον ὑγρόν ἐστι καὶ θερμόν τὴν κρᾶσιν, περιττωματικὴν καὶ φυσώδη τὴν ὑγρότητα
κεκτημένον, καὶ διὰ τοῦτο παρορμᾷ πρὸς ἀφροδίσια.
- 2 1, sigma 3, 4 ταῦτα δὲ καὶ ἡ ῥίζα αὐτοῦ δρᾷ. —Σέλινον θερμόν εἰς τοσοῦτόν ἐστιν ὡς οὔρα καὶ καταμήνια
κινεῖν.
- 2 1, sigma 5 ἔστι δὲ καὶ ἄφυσον, καὶ μᾶλλον τῆς πόας τὸ σπέρμα.
- 2 1, sigma 6 —Σέρις ψυχρᾶς καὶ ξηρᾶς ἐστι κράσεως μετρίως.
- 2 1, sigma 7 —Σεσέλεως τὸ σπέρμα τῶν θερμαινόντων εἰς τοσοῦτόν ἐστιν ὡς ἱκανῶς οὐρητικὸν ὑπάρχειν.
- 2 1, sigma 8 διὰ λεπτομέρειαν καὶ πρὸς ἐπιληψίαν καὶ ὀρθόπνοϊαν ἀρμόττει.
- 2 1, sigma 9 —Σήσαμον ἐμπλαστικὸν ἐστιν ἅμα καὶ μαλακτικὸν καὶ μετρίως θερμόν.
- 2 1, sigma 10 τῆς αὐτῆς δυνάμεως ἐστι καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἔλαιον καὶ τὸ ἀφέψημα τῆς πόας.
- 2 1, sigma 11 —Σίκυος ὁ μὲν ἤδη πέπων λεπτομερεστέρας οὐσίας ἐστίν, ὁ δὲ μὴ τοιοῦτος παχυμερεστέρας· οὐ
μὴν ἀλλὰ καὶ ῥυπτικῆς τε καὶ τμητικῆς μετειλήφασι δυνάμεως, ὅθεν οὐρητικοὶ τέ εἰσι καὶ
λαμπρύνουσι τὸ σῶμα, καὶ μᾶλλον εἰ ξηρανθεῖ τὸ σπέρμα, κᾶπειτα κόψας τε καὶ σήσας
ρύμματι χρῶτο.
- 2 1, sigma 12 κρατεῖ δ' ἐν αὐτοῖς ἡ ὑγρὰ καὶ ψυχρὰ κρᾶσις ἱκανῶς· εἰ μέντοι τὸ σπέρμα καὶ ἡ ῥίζα ξηρανθεῖ,
οὐκέτι οὐδὲ τῆς ὑγρᾶς ἐστι φύσεως, ἀλλ' ἤδη τῆς ξηραίνουσης μετρίως.
- 2 1, sigma 13 —Σικύου ἀγρίου τοῦ καρποῦ ὁ χυλός, ὃν ἐλατήριον ὀνομάζουσιν, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ὁ τῆς ῥίζης
τε καὶ τῶν φύλλων ἐπιτήδειοι τυγχάνουσιν εἰς τὰς ἰάσεις· τὸ μὲν οὖν ἐλατήριον ἔμμηνά τε
προκαλεῖται καὶ τὰ κυούμενα διαφθείρει προστιθέμενον.
- 2 1, sigma 14 ἀγαθὸν δὲ καὶ τοῖς ἱκτερικοῖς ἐγχεόμενον ταῖς ῥίσι μετὰ γάλακτος· οὕτω δὲ χρωμένων καὶ
κεφαλαίας ἰᾶται.
- 2 1, sigma 15 ὁ δὲ τῆς ῥίζης χυλὸς καὶ τῶν φύλλων ἀσθενέστερος τοῦ προειρημένου.
- 2 1, sigma 16 ἡ δὲ ῥίζα ῥύπτει καὶ διαφορεῖ καὶ μαλάττει καὶ ξηραίνει· διαφορητικώτερος δ' αὐτῆς ὁ φλοιός.
- 2 1, sigma 17 —Σιλφίου θερμότατος μὲν ἐστίν ὁ ὀπός, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰ φύλλα καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ χυλὸς
καὶ ἡ ῥίζα θερμαίνει γενναίως.
- 2 1, sigma 18 ἔστι δὲ φουσδεστέρας οὐσίας ἅπαντα καὶ κατὰ τοῦτο καὶ δύσπεπτα· ἔξωθεν μέντοι ἐπιτιθέμενα
δραστηριωδέστερα, καὶ μάλιστα πάντων ὁ ὀπὸς ἐλκτικῆς ἱκανῶς ὑπάρχων δυνάμεως.
- 2 1, sigma 20 καὶ μὲν δὴ καὶ καθαιρετικόν τι καὶ ἀποθηκτικὸν ἔχει διὰ τὴν προειρημένην αὐτοῦ κρᾶσιν.
- 2 1, sigma 21 —Σπόγγος ὁ μὲν κεκαυμένος δριμείας ἐστὶ καὶ διαφορητικῆς δυνάμεως· ποιεῖ γοῦν καὶ πρὸς
αἱμορραγίας τὰς ἐκ τραυμάτων δευόμενος ἀσφάλτῳ καὶ καιόμενος, ὡς γενέσθαι ξηρός, μὴ
παρούσης δ' αὐτῆς, πίττη.
- 2 1, sigma 22 καινὸς δ' ὁ σπόγγος αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ξηραίνει σαφῶς· εἴση δὲ χρησάμενος ἐπὶ τραύματος
αὐτῷ μόνῳ μεθ' ὕδατος ἢ ὀξυκράτου ἢ οἴνου· κολλήσῃ γὰρ αὐτὰ παραπλήσιως τοῖς ἐναίμοις
φαρμάκοις.
- 2 1, sigma 23 —Σπονδυλίου ὁ μὲν καρπὸς δριμείας ἐστὶ καὶ τμητικῆς δυνάμεως, ὥστε καὶ πρὸς ἄσθματα καὶ
πρὸς ἐπιληψίαν ἀγαθὸν ἐστὶ φάρμακον· ὀνίνησι δὲ καὶ τοὺς ἱκτερικούς.
- 2 1, sigma 25 καὶ ἡ ῥίζα δ' ὁμοία οὔσα τὴν δύναμιν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρμόττει, προσέτι δὲ καὶ τοὺς ἐκ συρίγγων
τύλους ἀφαιρεῖ· χρή δὲ περιζύσαντας ἐντιθένα.
- 2 1, sigma 26 —Στέαρ τὸ τῶν ὤων ὑγρότατόν ἐστι σχεδὸν ἀπάντων τῶν ἄλλων καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἐνέργειαν
ἐγγύς ἐστιν ἐλαίου, μαλακτικώτερόν γε μὴν καὶ πεπτικώτερον ἐλαίου καὶ διὰ τοῦτο τοῖς πρὸς
φλεγμονὰς ἀρμόττουσι καταπλάσμασι μίγνυται.

- 2 1, sigma 27 τοῖς <δὲ> δακνομένοις τὰ κατὰ τὸ ἀπευθυσμένον ἢ κατὰ τὸ κόλον ἐνίεμεν [δὲ] αἷγιον
μᾶλλον στέαρ, διότι πηγνυται ῥαδίως διὰ πάχος, ἀπορρεῖ δὲ τὸ ὕειον· ὁμοίως τῷ ἐλαίῳ
χρῶμεθα παρηγοροῦντες τὰς δῆξεις ἐπὶ τῶν δυσεντερικῶν τε καὶ τεινεσμοδῶν.
- 2 1, sigma 28 τοὺς δὲ κατὰ τὸ βάθος δάκνοντας ἰχῶρας τὸ χήνειον στέαρ μᾶλλον ἀμβλύνει διὰ τὴν
λεπτομέρειαν· ἔστι δὲ καὶ θερμότερον τοῦ ὕειου· μεταξὺ δ' αὐτῶν ἔστι τὸ τῶν ἀλεκτρυόνων.
ἀπάσης μὲν οὖν πιμελῆς δυνάμεις ἔστιν ὑγραντική τε καὶ θερμαντική· ἀλλὰ τὸ μὲν τοῦ ὕος
μετρίως ἔστι θερμόν, τὸ δὲ τῶν ταύρων πολὺ θερμότερον καὶ ξηρότερον, τὸ δὲ μόσχειον
ἀπολείπεται τοῦ τῶν ταύρων καὶ τῶν ἐρίφων καὶ τῶν αἰγῶν καὶ τῶν τράγων, αὐτὸ δὲ πάλιν τὸ
τῶν ταύρων τοῦ τῶν λεόντων· διαφορητικώτατον γὰρ ἔστι πάντων τῶν ἐν τοῖς τετράποσι· καὶ
γὰρ θερμώτατόν ἐστι καὶ λεπτομερέστατον. [5]
- 2 1, sigma 29 χρονίζον δὲ πᾶν στέαρ ἑαυτοῦ γίνεται θερμότερόν τε καὶ λεπτομερέστερον, ὥστε καὶ
διαφορητικώτερον.
- 2 1, sigma 30 —Σκάνδιξ θερμαίνει καὶ ξηραίνει σφοδρῶς· οὐρητικός οὖν εἰκότως ἔστι καὶ τῶν σπλάγχνων
ἐκφρακτικός.
- 2 1, sigma 31 —Σκίλλα τμητικῆς ἱκανῶς ἔστι δυνάμεως, οὐ μὴν ἰσχυρῶς γε θερμῆς.
- 2 1, sigma 32 ἄμεινον δ' ὀπτῶντας ἢ ἔψοντας αὐτῇ χρῆσθαι· ἐκλύεται γὰρ οὕτω τὸ σφοδρὸν τῆς δυνάμεως
αὐτῆς.
- 2 1, sigma 33 —Σκολύμου ἡ ρίζα θερμὴ καὶ ξηρὰ ἱκανῶς ἔστι, πλῆθος δ' οὕρων ἄγει δυσωδῶν, εἴ τις αὐτὴν ἐν
οἴνῳ καθεψήσας πίνει· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰς δυσωδίας ἰᾶται τῶν μασχαλῶν καὶ ὅλου τοῦ
σώματος.
- 2 1, sigma 34 —Σκόρδιον ἐκ διαφόρων δυνάμεων σύγκειται· καὶ γὰρ πικρὸν ἔχει τι καὶ στῦφον καὶ δριμύ·
διακαθαίρει τε οὖν ἅμα καὶ θερμαίνει τὰ σπλάγχνα καὶ καταμήνια καὶ οὖρα κινεῖ καὶ σπᾶσματα
καὶ ῥήγματα καὶ πλευρῶν ἀλγήματα κατ' ἔμφραξιν καὶ ψῦξιν ἰᾶται πινόμενον καὶ κολλᾷ μὲν
μεγάλα τραύματα χλωρὸν ἐμπλασσόμενον, ἀνακαθαίρει δὲ τὰ ῥυπαρὰ καὶ εἰς οὐλήν ἄγει
ταῦτα. [5]
- 2 1, sigma 35 —Σκόροδον θερμαίνει καὶ ξηραίνει σφοδρότατα καὶ βδέλλας ἐκβάλλει ὡς μηδενὸς ἐτέρου
δεῖσθαι.
- 2 1, sigma 36 —Σμύρνα τῶν ἱκανῶς θερμαίνοντων τε καὶ ξηραίνοντων ἐστίν· ἐπιπαττομένη γοῦν τὰ ἐν
κεφαλῇ τραύματα κολλᾷ· ἀναιρεῖ δὲ καὶ ἔλμινθας καὶ ἔμβρυα κτείνει τε καὶ ἐκβάλλει· ὑπάρχει
δ' αὐτῇ καὶ τὸ ῥυπτικόν.
- 2 1, sigma 38 —Σμύρνιον θερμόν καὶ ξηρὸν σφοδρῶς ἔστι καὶ οὐρητικὸν καὶ ἐμμήνων ἀγωγόν.
- 2 1, sigma 40 —Στοιβῆς ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα στυπτικὴν ἔχει δυνάμιν ἄδηκτον καὶ ξηραίνουσαν ἱκανῶς, δι'
ἧς τὸ μὲν ἀφέψημα αὐτῶν καὶ δυσεντερικοῖς ἐνίεται καὶ ὥσὶ πυορροοῦσι καὶ κολλητικὸν
ὑπάρχει μεγάλων τραυμάτων.
- 2 1, sigma 41 —Ἐνεργέστερον δὲ ταῦτα ποιεῖ μετ' οἴνου μέλανος αὐστηροῦ· ξηραίνει γὰρ ἰσχυρῶς πάσας τὰς
παρὰ φύσιν ὑγρότητας.
- 2 1, sigma 42 —τὰ δὲ φύλλα χλωρὰ καταπλασσόμενα δυνάμιν ἐφεκτικὴν αἱμορραγίας ἔχει, καὶ τὰς ἐκ πληγῆς
δὲ συγχύσεις τῶν ὀφθαλμῶν ὀνίνησι καταπλασσόμενον.
- 2 1, sigma 43 —Στύραξ θερμαίνει, μαλάττει, συμπέττει· διὸ καὶ βῆχας καὶ κατάρρους καὶ κορύζας καὶ
βράγχους ὀνίνησιν ἔμμηνά τε προτρέπει πινόμενος καὶ προστιθέμενος.
- 2 1, sigma 44 —Σῦκα ξηρὰ θερμαίνει μετρίως, ἔχει δέ τι καὶ λεπτομερές· ἐξ ἀμφοῖν οὖν τούτων ἱκανὰ
συμπέττειν ἔστι τοὺς σκληροὺς τῶν ὄγκων· εὐθὺς δ' αὐτοὺς καὶ διαφορεῖ.
- 2 1, sigma 45

τὰ δὲ τῶν ἐρινεῶν σῦκα δριμεῖας ἐστὶ καὶ διαφορητικῆς δυνάμεως· οὕτω δὲ καὶ τῶν ἡμέρων οἱ ὄλυνθοι.

2 1, sigma 46 —Σχῖνος ἐξ ὕδατῶδους οὐσίας ἀτρέμα θερμῆς καὶ γεώδους ψυχρᾶς οὐ πολλῆς σύγκειται·
ξηραίνει μὲν οὖν ἱκανῶς.

2 1, sigma 47 Ἐν δὲ τῇ κατὰ θερμότητα καὶ ψυχρότητα διαφορᾷ μέσος πῶς ἐστίν, ὁμοίαν δ' ἐν ἅπασιν ἔχει
τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσι καὶ στῦψιν.

2 1, sigma 48 καὶ εἰ χυλὸν δ' ἐκθλίψαις ἐκ χλωρῶν τῶν φύλλων αὐτοῦ, καὶ οὗτος ὁμοίως ἐστὶ κράσεως, ὅθεν
πινόμενος ἰᾶται δυσεντερίας καὶ κοιλιακὰς διαθέσεις καὶ <πρὸς> αἵματος πτύσεις καὶ τὰς ἐκ
μήτρας αἱμορραγίας καὶ προπτώσεις ἔδρας τε καὶ ὑστέρας ἐπιτήδειός ἐστιν.

2 1, sigma 49 —Σχοίνου ἄνθος θερμαίνει μετρίως καὶ στύφει μετριώτερον, οὐκ ἀπηλλαγμένον τῆς
λεπτομεροῦς φύσεως διὰ ταῦτα καὶ οὐρητικόν ἐστὶ καὶ καταμηνίων ἀγωγόν.

2 1, sigma 50 ὠφελεῖ δὲ καὶ τὰς καθ' ἥπαρ καὶ κοιλίαν καὶ στόμαχον φλεγμονάς. Τερμίνθου καὶ ὁ φλοιὸς καὶ
τὰ φύλλα καὶ ὁ καρπὸς ἔχουσι τι στυπτικόν, ἀλλὰ καὶ θερμαίνουσιν ἱκανῶς· ξηραίνουσι δ'
ὕγροι μὲν ὄντες μετρίως, ξηρανθέντες δ' ἱκανῶς καὶ ἔτι μᾶλλον.

2 1, tau 2 ὁ καρπὸς ταύτης καὶ οὐρητικός ἐστὶ καὶ σπληνας ὀνίνησιν.

2 1, tau 3 —Τεῦτλον λιτρῶδους τινὸς μετείληφε δυνάμεως· διὸ ρύπτει καὶ διαφορεῖ καὶ διὰ ῥινῶν
καθαίρει.

2 1, tau 4 ἐψηθὲν δὲ τὸ μὲν λιτρῶδες ἀποτίθεται, γίνεται δ' ἀφλεγμάντου δυνάμεως ἀτρέμα
διαφορητικῆς.

2 1, tau 5 ἰσχυρότερον δ' εἰς τὸ ρύπτειν καὶ διαφορεῖν ἐστὶ τὸ λευκόν, ὡς τό γε μέλαν ἔχει τι καὶ στύψεως
καὶ μᾶλλον κατὰ τὴν ρίζαν.

2 1, tau 6 —Τῆλις θερμὴ μὲν ἐστὶν ἱκανῶς, ξηρὰ δὲ μετρίως, καὶ διὰ τοῦτο τὰς μὲν ζεούσας φλεγμονὰς
παροξύνει, τὰς δ' ἥττον θερμὰς καὶ ὅσαι σκιρρωδέστεραι διαφορεῖ.

2 1, tau 7 —Τιθύμαλλοι πάντες ἐπικρατοῦσαν μὲν ἔχουσι τὴν δριμεῖαν καὶ θερμὴν δύναμιν· ὑπάρχει δ'
αὐτοῖς καὶ πικρότης.

2 1, tau 8 ἰσχυρότατος μὲν οὖν ὁ ὀπός, ἐφεξῆς δ' ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα, μετέχει δὲ καὶ ἡ ρίζα τῶν
εἰρημένων δυνάμεων, ἀλλ' οὐκ ἐπίσης· αὕτη μὲν οὖν ἐφομένη σὺν ὄξει ὀδόντων ἀλγήματα, καὶ
μάλιστα ὅταν βεβρωμένοις αὐτοῖς γίνηται, θεραπεύει. ὁ δ' ὀπὸς τὰς τρίχας ἀφαιρεῖ
περιχριόμενος· ἐπεὶ δὲ σφοδρός ἐστίν, ἐλαίῳ μίγνυται· καὶ εἰ πολλάκις τοῦτο γένοιτο, τελέως αἱ
ρίζαι τῶν τριχῶν ἀπόλλυνται καυθεῖσαι, καὶ ψιλὸν αὐτῶν γίνεται τὸ σῶμα.

2 1, tau 10 κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν δύναμιν ἀκροχορδόνας καὶ μυρμηκίας καὶ πτερύγια καὶ θύμους ἀφαιροῦσιν·
ἀπορρύπτουσι δὲ καὶ λειχήνας καὶ ψώρας.

2 1, tau 11 —Τίτανος ἡ μὲν ἄσβεστος καίει σφοδρῶς ὡς ἐσχάραν ποιεῖν· σβεσθεῖσα δὲ παραχρῆμα μὲν
ἐσχαροῖ καὶ αὕτη μεθ' ἡμέραν μίαν ἢ δευτέραν, μετὰ δὲ χρόνον οὐδ' ὅλως θερμαίνει δὲ καὶ
διατῆκει τὰς σάρκας.

2 1, tau 13, 14 εἰ δ' ἐκπλυθεῖη, τὴν μὲν δῆξιν ἐναποτίθεται τῷ ὕδατι καὶ ποιεῖ τὴν καλουμένην κονίαν· ἡ δ'
ἀδήκτως ξηραίνει.

2 1, tau 15 καὶ εἰ δις ἢ καὶ τρίς ἢ καὶ πλεονάκις πλυθεῖη, τελέως ἀδηκτος γίνεται καὶ ξηραίνει γενναίως
ἄνευ δήξεως.

2 1, tau 16 —Τραγάκανθα παραπλησίαν ἔχει τῷ κόμμει τὴν δύναμιν, ἐμπλαστικὴν τέ τινα καὶ δριμυτήτων
ἀμβλυντικὴν.

2 1, tau 17 καὶ δὴ καὶ ὁμοίως ἐκείνῳ ξηραίνει.

- 2 1,tau 18 —Τρίβολος ψύχει· ἐπικρατεῖ δ' ἐν μὲν τῷ χερσαίῳ τὸ στῦφον καὶ ξηραῖνον, ἐν δὲ τῷ ἐνύδρῳ τὸ ὑδατῶδες. ἀμφοτέρω δὲ πρὸς τὰς γενέσεις τῶν φλεγμονῶν καὶ ὅλως πρὸς πάσας τὰς ἐπιρροὰς ἀρμόττουσιν.
- 2 1,tau 20 τοῦ δὲ χερσαίου λεπτομερὲς ὁ καρπὸς ὑπάρχων τοὺς ἐν νεφροῖς λίθους θρύπτει πινόμενος.
- 2 1,tau 21 —Τρύχων τὸ ἐδώδιμον καὶ ἐν τοῖς κήποις φυόμενον ἅπαντες γινώσκουσι καὶ χρῶνται πρὸς ὅσα ψῦξαι τε καὶ στῦψαι δέονται. Ὑδροπέπερι θερμαίνει μὲν, ἀλλ' οὐκ εἰς ὅσον πέπερι, καὶ μέντοι καὶ χλωρὸν ἔτι τὸ βοτάνιον ἅμα τῷ καρπῷ καταπλασθὲν ὑπώπια τε καὶ τοὺς σκληρυνομένους ὄγκους διαφορεῖ.
- 2 1,upsilon 3 —Ὑοσκύαμος ἐπιτήδειος πρὸς ἰάσεις, ὁ τὸ σπέρμα καὶ τὸ ἄνθος λευκὸν ἔχων· ψύχει δὲ σφοδρῶς.
- 2 1,upsilon 4 —Ὑοσωπον θερμαίνει καὶ ξηραίνει σφοδρῶς· ἔστι δὲ καὶ λεπτομερές. Φακοὶ στύφουσι μὲν οὐκ ἰσχυρῶς, θερμότητος δὲ καὶ ψυχρότητος ἐν τῷ μέσῳ καθεστήκασιν· ξηραίνουσι δ' ἱκανῶς.
- 2 1,phi 1 αὐτὸ μὲν οὖν αὐτῶν τὸ σῶμα ξηραίνει τε καὶ ἴσῃσι τὴν γαστέρα· τὸ δ' ἀφέψημα προτρέπει. — Φακὸς ὁ ἐπὶ τῶν τελεμάτων ὑγρᾶς ἱκανῶς καὶ ψυχρᾶς ἔστι κράσεως.
- 2 1,phi 3 —Φοίνικος ὁ καρπὸς καὶ μάλιστα ὁ γλυκὺς οὐκ ὀλίγης μετέχει θερμότητος· οὐ μόνον δ' ἔξωθεν ἐπιτιθέμενος τονοῖ καὶ ξηραίνει καὶ συνάγει καὶ πιλοῖ καὶ πυκνοῖ, ἀλλὰ καὶ ὡς σιτίον λαμβανόμενος.
- 2 1,phi 4 —Φῦκος ὑγρὸν ἔστι καὶ χλωρόν· ἐξαιρούμενον δὲ τῆς θαλάσσης ἱκανῶς ψύχει καὶ ξηραίνει καὶ στύφει μετρίως. Χαλβάνη μαλακτικῆς τε καὶ διαφορητικῆς ὑπάρχει δυνάμεως, ξηραίνουσα μὲν ἱκανῶς, θερμαίνουσα δὲ σφοδρῶς.
- 2 1,psi 1,2 Ψιμύθιον ἐμπλαστικόν τε καὶ ἐμψυκτικόν ἔστι. τὸ δὲ γε φῦκος, τὴν ψῦξιν τοῦ ψιμυθίου φυλάττον, λεπτομέρειαν προσείληφεν.
- 2 1,omega 1 Ὡν τὸ μὲν λευκὸν καὶ λεπτόν, ὧ καὶ πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς χρώμεθα, τῶν ἀδηκτοτάτων ἔστι φαρμάκων· χρῆσθαι δὲ τοῖς προσφάτοις.
- 2 1,omega 2 τῇ κράσει δ' ἔστι ψυχρότερον ὀλίγῳ τοῦ συμέτρου. χρηστέον οὖν οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὅσα τῶν ἀδηκτοτάτων δεῖται φαρμάκων, ὡς τὰ καθ' ἑδραν τε καὶ αἰδοῖον ἔλκη καὶ τὰ κακοήθη πάντα.
- 2 1,omega 4 ἔστι δὲ καὶ ἡ λέκιθος τῶν ὠν ἀδηκτος ἐψηθέντων ἢ ὀπτηθέντων.
- 2 1,omega 5 Ὀλῳ δὲ χρώμεθα μιγνύντες ῥόδιον ἐπὶ τῶν κατὰ βλέφαρα καὶ ὦτα καὶ τιτθοὺς φλεγμονῶν, ὅσαι τε πληγέντων αὐτῶν ἢ καὶ ἄλλως γίνονται, καὶ κατὰ τῶν νευρωδῶν δὲ σωμάτων, οἷον ἀγκῶνος καὶ τῶν κατὰ τοὺς δακτύλους τενόντων, ἢ ἄρθρων ἐν ποσὶ τε καὶ χερσὶ· καὶ πρὸς κατακάυματα δὲ παραχρῆμα ὡμὸν ἐπιτιθέμενον ὠφέλιμόν ἐστιν, εἴτε ἀναλαβὼν ἐρίῳ μαλακῶ τὸ λευκὸν αὐτοῦ μόνον, εἴτε καὶ σὺν τῇ λεκίθῳ πᾶν ἀναδεύσας ἐπιθεῖης· καὶ γὰρ ἐμψύχει μετρίως καὶ ἀδήκτως ξηραίνει. Ὅσα ἔστι μέσα τῶν θερμαίνοντων τε καὶ ψυχόντων. ^[5]
- 2 2 1 Ἀδίδαντον, ἀσπάραγος μυακάνθινος, βρύον τὸ καὶ σπλάγχχον, γλυκυρρίζης ὁ χυλός, ἔλαιον τὸ γλυκύτατον ἐκ δρυπεποῦς μάλιστα τοῦ καρποῦ γινόμενον, κηρός, κύαμος, στροβίλου τὸ ἐδώδιμον ἀποβραχὲν εἰς ὕδωρ, λύκιον, λωτὸς ἢ τρίφυλλον, κιτρίου ὁ φλοιός, πτέρεως ἡ ῥίζα, σχῖνος, φακή, Χία γῆ, καδμεία, λιθάργυρος. Ὅσα θερμαίνει. ^[5]
- 2 3 1 Ἄγνου τὰ φύλλα καὶ τὸ σπέρμα θερμαίνει μετρίως, ἀκαλήφης ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα, ἀμύγδαλα τὰ γλυκέα, ἀναγαλλίδες ἀμφοτέραι, ἀλόη, ἀνθεμὶς ἢ καὶ χαμαίμηλον, φακή, ἀψίνθιον (θερμότερος δ' ὁ χυλός), βάτων ὁ πέπειρος καρπός, γλυκυσίδης ἡ ῥίζα, ἐλαίας καρπός ὁ πέπειρος, ζύμη, κράμβη, λάδανον, λινόσπερμον, μαλαβάθρου τὸ φύλλον, νάρδου στάχυς (ἀσθενεστέρα δ' ἡ Κελτική), οἶνος γλευκίνης, ὄροβος, πυρὸς ἔξωθεν ἐπιτιθέμενος, ῥητῖναι

πᾶσαι (ἡ δὲ πευκίνη πλεόν τῆς τερμινθίνης καὶ ταύτης ἔτι μᾶλλον ἢ στροβιλίνη· μέσαι δ' αὐτῶν εἰσιν ἡ πιτυίνη τε καὶ ᾠή) ἐλατίνη· δριμείας δ' ἐστὶν ἡ κυπαρισσίνη δυνάμεως), σήσαμον, σχοίνου ἄνθος, φοινίκων ὁ καρπὸς καὶ μᾶλλον ὁ γλυκύς, ἀμπέλου λευκῆς τῆς καὶ βρυωνίας ἡ ῥίζα, ἀκάνθης λευκῆς ἡ ῥίζα, ἀριστολοχίαι, ἀσφοδέλου αἱ ῥίζαι καὶ μᾶλλον καυθεισῶν ἡ τέφρα, δαῦκος ὁ καὶ σταφυλῖνος, χαμαιδάφνη, δρακοντίου ἡ ῥίζα μᾶλλον τῆς τοῦ ἄρου, ἔλαιον γλυκὺ παλαιόν, ἐλενίου τῆς πόας ἡ ῥίζα, ἐρέβινθοι, ἔρπυλλον, ἰξός, λιγυστικόν, νάρθηκος σπέρμα, σαγαπηρόν, σατύριον, σέλινον, σέσελι, σίνων, στύραξ, σάρκες ἐχιδνῶν, στέαρ, πιμελή, σίελον. ἱκανῶς δὲ θερμαίνει γλήχων, δάφνης τὰ φύλλα καὶ μᾶλλον ὁ καρπός, ἦττον δ' ὁ φλοιὸς τῆς ῥίζης, δίκταμνον ὁμοίως γλήχωνι, ἐλελίσφακος, ἐρύσιμον, ἔρια κεκαυμένα, ζιγγίβερι, καρδάμωμον, ὁπὸς καὶ πάντων μᾶλλον ὁ Κυρηναϊκός, σίλφιον, τρίχες κεκαυμέναι, ἄλες οἱ χαῦνοι μᾶλλον τῶν ἄλλων, αἶμα, χολή, ἀμόργη, ἄνηθον (τὸ δὲ χλωρόν ἔλαττον), ἀρτεμισίαι ἀμφοτέραι, βάλαμον, ἐλαφόβοσκον, κρόκος, λιβανωτός, μαστίχη Χία, μέλι, οἶνος, πευκέδανον, πίσσα, πόλιον τὸ μικρότερον, μελισσόφυλλον, πράσιον, πρόπολις, σικύου ἀγρίου ὁ χυλός, ὃν ἐλατήριον καλοῦσι, σκάνδιξ, σκίλλα, σκολύμου ἡ ῥίζα, σμύρνα, τερμίνθου ὁ φλοιὸς καὶ τὰ φύλλα καὶ ὁ καρπός, τῆλις, χαμαιλέοντος ἐκατέρου ἡ ῥίζα, χαμαιπίτυς, ὠκιμον. ^[10]

2 3 3 σφοδρῶς δὲ θερμαίνει καὶ ἀβρότονον καὶ μᾶλλον τὸ καυθέν, αἶρα, αἰγείρου τὰ ἄνθη καὶ ἡ ῥητίνη, ἄκορον, ἄμωμον, ἀμάρακον, ἄμι, ἄνηθον καυθέν, ἀνήσου σπέρμα, ἄρκευθος καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς, ἀσάρου ἡ ῥίζα, βράθυ, ἐλλέβορος ἐκάτερος, ἐπίθυμον, μίνθη, καλαμίνθη, θύμα, καλάμου φραγμίτου ὁ φλοιὸς καυθεὶς, κάρω, κασία, κέδροι ἀμφοτέραι, κνήκου τὸ σπέρμα, κόνυζα, καὶ ἡ μείζων καὶ ἡ μικροτέρα (ἡ γὰρ δυσωδεστέρα ἀσθενεστέρα), κύμινον, λιβανωτοῦ ὁ αἶθαλος, μάρathon, μελάνθιον, μήου αἱ ῥίζαι, πήγανον ἡμερον, ῥοδοδάφνη, οἶνος ὁ ἱκανῶς παλαιός, ὀρίγανοι πᾶσαι, ὀποπάναξ, πετροσέλινον, ῥαφανίς, σάμψυχον, σμύρνιον, τρίφυλλον (οἱ δ' ἀσφάλτιον), ὕσσωπον, χαλβάνη, χαμαίδρυς. ^[10]

2 3 4 σφοδρότατα δὲ θερμαίνει ἀδάρκη, εὐφόρβιον, θαψία, κεδρέας τὸ ἔλαιον, κόστος, κρόμμυον, νάπυ, πήγανον ἄγριον, σκόροδον, στρουθίου ἡ ῥίζα, τιθυμάλλων ὁ ὀπός (ἔλαττον δ' ὁ καρπὸς αὐτῶν καὶ τὰ φύλλα), τὰ καυστικά πάντα. Ὅσα ψύχει.

2 4 1 Μετρίως ψύχει ἀγρώστεως ἡ ῥίζα καὶ ἡ πόα, ἀλσίνη χωρὶς στύψεως, ἄπιοι καταπλασσόμεναι, ἀνδράφαξ ἀνευ στύψεως, ἀκακία ἄπλυτος, βαλαύστιον, βάτου τὰ φύλλα καὶ οἱ βλαστοὶ καὶ ὁ ἄωρος καρπὸς καὶ τὸ ἄνθος, βρόμος, βρύον θαλάσσιον, γίγαρτα, γλαύκιον, γλυκυρρίζης ὁ χυλός, ἐλαίας οἱ θαλλοὶ καὶ ὁ ἄωρος καρπός, ἔλαιον ὠμοτριβές, ἐλξίνη ἡ καὶ περδίκιον, ἔλυμος ἡ μελίνη καταπλασσομένη, θρίδαξ, ἴου τὰ φύλλα, καλάμου τὰ φύλλα τοῦ φραγμίτου, λειχήν ὁ ἐπὶ τῶν πετρῶν, κέγχρος, κριθαί, μηλέας ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα καὶ οἱ χυλοὶ καὶ οἱ φλοιοὶ πλὴν τῶν γλυκέων (ταῦτα γὰρ [καὶ] ὕδατῶδη εὐκράτα), περσικῆς ὁ καρπός, πλάτανος, κιτρίου ἡ σάρξ, τὸ ἀπὸ τοῦ σίτου ἄμυλον, ῥάμνος, ῥόδιον, πάτος ὁ ἀπὸ παλαιίστρας, σέρις, τρίβολοι ἀμφοτέροι, φοίνικος τῶν κλάδων ὁ χυλός καὶ ὁ ἐγκέφαλος καὶ ὁ ἐλάτης αὐτοῦ, Σαμία γῆ, Κιμωλία, λίθος αἱματίτης, Ναξίας ἀκόνης τὸ ἀπότριμμα, μολύβδαινα, μόλυβδος ἄκαυστος καὶ κεκαυμένος, ψιμύθιον, σάνδυξ, τυρὸς ὁ μαλακὸς καὶ νεοπαγής. ^[10]

2 4 2 ἱκανῶς δὲ ψύχει ἀκακία πεπλυμένη, ἀρνόγλωσσον καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ, βλίτον, κηκὶς ὀμφακίτις, κολοκύνθη, μηλέας Ἀρμενιακῆς καρπός, μύκητες, ὄμφακος χυλός, ῥοῦς, σίκυς πέπων, στρύχνον τὸ κηπευόμενον, φακὸς ὁ ἐπὶ τῶν τελεμάτων, φῦκος χλωρόν ἔτι καὶ ὑγρὸν ἐξαιρούμενον τῆς θαλάττης, ψυλλίου τὸ σπέρμα.

2 4 3 σφοδρῶς δὲ ψύχει ἀεὶζωα ἀμφοτέρα, ἀνδράχνη αὐτή τε καὶ ὁ χυλός αὐτῆς, μανδραγόρας, κιτρίου τὸ περὶ τὸ σπέρμα τὸ ὀξύ, ὕοσκύαμος ὁ τὸ ἄνθος καὶ τὸ σπέρμα λευκὸν ἔχων.

2 4 4 σφοδρότατα δὲ ψύχει κώνειον καὶ μήκωνες πᾶσαι καὶ ὁ ἐξ αὐτῶν ὀπός. Ὅσα ξηραίνει.

2 5 1 Ξηραίνει δὲ μετρίως ἀγρώστεως ἡ ῥίζα, ἀδιάντον, αἰείζωα ἀμφότερα, αἰγείρου τὰ ἄνθη καὶ ἡ ῥητίνη, ἀκάνθης λευκῆς ἡ ῥίζα, ἀκτὴ ἢ τε δενδρώδης καὶ ἡ χαμαιάκτη, ἀμπέλου λευκῆς τῆς καὶ βρυωνίας ἡ ῥίζα, ἀπαρίνη, ἅπιοι καταπλασσόμενοι (μᾶλλον δ' ἀχράδες), ἀνθεμὶς ἡ χαμαίμηλον, ἄρον, ἀρτεμισίαι ἀμφότεραι, κριθαὶ μᾶλλον τοῦ ἀλεύρου τῶν κυάμων τοῦ χωρὶς τῶν λευμάτων (τὰ δ' ἄλφита καὶ τῶν κριθῶν πλέον), κρόκος, λιβανωτός, μάραθρον, οἶνος γλευκίνης, ἀσπάραγος μυακάνθινος, ἀσπάλαθος, βολβὸς ἐπιπλασσόμενος, ἔλυμος καὶ μελίνη καταπλασσόμενα, ἰσάτις, κόμμι, κράμβη ἐσθιομένη τε καὶ ἔξωθεν ἐπιτιθεμένη, κρίνου τὰ φύλλα καὶ ἡ ῥίζα καὶ ἡ θηλύπτερις, τὸ ἀπὸ τοῦ σίτου ἄμυλον, ῥητῖναι πᾶσαι, ὑπερικόν, λιθάργυρος, ὄστρακον (μᾶλλον δὲ τὸ ἐκ τῶν κριθάνων), πυτία, ῥύπος, στέαρ ταύρειον τῶν ἄλλων μᾶλλον, ὠοῦ λέκιθος ὀπτηθεῖσα, σέρεως πάντα τὰ εἶδη, σικύου πέπονος τὸ σπέρμα καὶ ἡ ῥίζα ξηρανθεῖσα, τῆλις. ^[10]

2 5 2 ἱκανῶς δὲ ξηραίνει ἄγνου τὰ φύλλα καὶ τὸ σπέρμα, αἶτρα, ἀμάρακον, ἀσπάλαθος, ἀμόργη, ἄνηθον, ἀρνόγλωσσον καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ, βάλαμον, γίγαρτα, ἐλαφόβοσκος, κέγχρος, ἀριστολοχία καὶ μᾶλλον ἡ στρογγύλη, ἀσφοδέλου ἡ ῥίζα καὶ μᾶλλον καυθείσης ἡ τέφρα, ἀφάκη μᾶλλον φακῆς, λιβανωτοῦ φλοιός, λύκιον, μαλαβάθρου φύλλα, μαστίχη Χία (ἡ δ' Αἰγυπτία μᾶλλον), μέλι, κιτρίου ὁ φλοιὸς καὶ τὸ σπέρμα καὶ τοῦ δένδρου τὰ φύλλα, μήου αἱ ῥίζαι, νάρδου στάχυς, νάρδος Κελτική, οἶνος, ὄροβος, ὀποπάναξ, πίσσα, ῥαφανίς, σκολύμου ἡ ῥίζα, σμύρνα, σχῖνος, τερμίνθου ὁ φλοιὸς καὶ τὰ φύλλα καὶ ὁ καρπὸς καὶ μάλιστα ξηρανθέντα, φακοί, φῦκος χλωρὸν ἔτι καὶ ὑγρὸν ἐξαιρούμενον τῆς θαλάττης, χαλβάνη. σφοδρῶς δὲ ξηραίνει ἀβρότονον καὶ μᾶλλον τὸ καυθέν, ἀκακία, ἄκορον, ἀλόη, ἄμι, ἄνηθον καυθέν, ἄνησον, ἄρκευθος, ἀσάρου ῥίζα, ἀσφοδέλου ἡ ῥίζα καὶ μᾶλλον καυθείσης ἡ τέφρα, ἀψίνθιον, βράθυ, βαλαύστιον, τῶν βατίνων ὁ ἄωρος καρπός (ξηρανθεὶς δὲ μᾶλλον ὁμοίως καὶ τὸ ἄνθος), παιωνίας ἡ ῥίζα, δάφνης τὰ φύλλα καὶ μᾶλλον ὁ καρπός, ἦττον δ' ὁ φλοιὸς τῆς ῥίζης, δρυὸς ἅπαντα τὰ μόρια καὶ μᾶλλον φηγοῦ καὶ πρίνου, ἐλλέβορος ἐκάτερος, ἐπίθυμον, θύμα, ἰτέας τοῦ φλοιοῦ ἡ τέφρα, καλαμίνθη, καλάμου φραγμίτου ὁ φλοιὸς καυθεὶς, καρῶ, κασία, κέδροι ἀμφότεραι, κόνυζα ἡ μείζων καὶ ἡ μικροτέρα (ἡ γὰρ δυσωδεστέρα καὶ ἐν ὑγροῖς χωρίοις γινομένη ἀσθενεστέρα), λευκακάνθου ἡ ῥίζα, λιβανωτοῦ αἶθαλος, μελάνθιον, κιτρίου τὸ ὑπὸ τὸ σπέρμα τὸ ὀξύ, οἶνος ὁ ἱκανῶς παλαιός, ὄξος ὅταν ἰσχυρὸν ὑπάρχη, νυμφαίας ἡ ῥίζα (ἡ δὲ λευκὴν ἔχουσα ῥίζαν σφοδρότερον), ὀρίγανοι πᾶσαι, πάπυρος καυθεῖσα (ἦττον δὲ τῆς τέφρας τοῦ χάρτου), πενταφύλλου ἡ ῥίζα, πετροσέλινον, σμύρνιον, πευκεδάνου ἡ ῥίζα, ὁ δ' ὅπως μᾶλλον, πῆγανον ἡμερον, πόλιον τὸ μικρότερον, μελισσόφυλλον, πράσιον, ῥοῦς, σάμψυχον, στοιβῆς ὁ καρπός καὶ τὰ φύλλα, τρίφυλλον (οἱ δ' ἀσφάλτιον), ὕσσωπον, χαμαίδρυς, χαμαιλέοντος ἐκατέρου ἡ ῥίζα, χαμαιπίτυς, ἄλες, νίτρα, γύψος (καυθεῖσα δὲ μᾶλλον), καδμεΐαι πᾶσαι καὶ πάντα τὰ μεταλλικὰ καὶ λιθώδη, σκωρία πᾶσα (ἡ δὲ τοῦ σιδήρου μάλιστα), κόπρος πᾶσα (ἡ δὲ τῶν χηνῶν καὶ τῶν ἱεράκων ἄχρηστός ἐστι διὰ δριμύτητα καὶ ἡ τῶν ἀετῶν), σάρκες ἐχιδνῶν, σὰρξ κοχλίων, κεφαλαὶ ταριχηρῶν μαινίδων κεκαυμένα, κέρας ἐλάφου καὶ αἰγὸς κεκαυμένα, καστόριον, ὅστᾳ κεκαυμένα, δέρμα παλαιὸν ἀπὸ τῶν καττυμάτων καυθέν, ὀστρέων καὶ πορφυρῶν τὸ ὄστρακον καυθέν, σηπέας ὄστρακον, ἔρια κεκαυμένα, τρίχες κεκαυμένα, καρκίνων ἡ τέφρα, γάρος, ἄλμη τῶν ταριχηρῶν ἰχθύων. ^[25]

2 5 4 σφοδρότατα δὲ ξηραίνει κεδρέας τὸ ἔλαιον, κονία (ξηραντικωτάτη καὶ ῥυπτικωτάτη πασῶν ἐστὶν ἢ τε ἐκ τῆς συκίνης τέφρας καὶ [ἡ] τῆς τῶν τιθυμάλων καὶ σχεδὸν ἤδη τῆς καυστικῆς δυνάμεως)· κράμβης οἱ καυλοὶ καυθέντες ἰσχυρῶς ξηραίνουσιν ποιοῦσι τέφραν ὡς ἤδη τι καὶ καυστικῆς μετέχειν δυνάμεως· νάπυ, πῆγανον ἄγριον, σκόροδον. Ὅσα ἀδήκτως ξηραίνει. ^[5]

2 6 1 Ἀκαλήφης ὁ καρπός καὶ τὰ φύλλα, ἀλόη, ἀμόργη καὶ μᾶλλον ἐψηθεῖσα, ἀναγαλλίδες ἀμφότεραι, ἀρνόγλωσσον· βρόμος καὶ διαφορεῖ καταπλασσόμενος. ἔλαιον γλυκὺ ἄναλον

πλυθὲν πάντων μάλιστα· ζύμη ἐπισπᾶται τὰ ἐκ βάθους καὶ διαφορεῖ· θερμός ὁ πικρὸς καὶ τὸ ἄλευρον αὐτοῦ καὶ μετὰ τοῦ διαφορεῖν· ἵππουρις ἰσχυρῶς, ἰσάτις ἰσχυρῶς, ἰτέας τὰ φύλλα καὶ τὸ ἄνθος μετὰ τινος στύψεως (ἔνιοι δὲ καὶ χυλὸν ἐξ αὐτῶν ποιοῦντες ἄδηκτον ξηραῖνον ἴσχουσι φάρμακον εἰς πολλὰ χρησίμον· οὐδὲν γὰρ πολυχρηστότερόν ἐστιν ἀδήκτου ξηραίνοντος καὶ στύφοντος ἡρέμα φαρμάκου)· καρύου λέπος ξηρὸν καυθὲν μετὰ τοῦ λεπτομερὲς εἶναι· κάρυα (τὰ Ποντικά δὲ κάρυα παραπλησίας ἐστὶ δυνάμεως· μετέχει δ' οὐσίας ψυχρᾶς)· κέγχρος, κενταύριον τὸ μικρὸν ἰσχυρῶς καὶ ὁ χυλὸς αὐτοῦ, κερασίου τοῦ δένδρου τὸ κόμμι, κρίνου τὰ φύλλα καὶ ἡ ῥίζα καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ ἔλαιον, κύαμος ἔξωθεν ἐπιτιθέμενος, κυπαρίσσου τὰ φύλλα καὶ οἱ βλαστοὶ καὶ τὰ σφαιρία τὰ νέα καὶ ἀπαλά, κυπέρου αἱ ῥίζαι, στροβίλου τὸ ἐδώδιμον ἐν ὕδατι βραχέν, νευράς, νυμφαίας ἡ ῥίζα, σίραιον, πενταφύλλου ἡ ῥίζα, πολυπόδιον, πτέρεως ἡ ῥίζα καὶ θηλυπτέρεως, σμύρνα, σαρκοκόλλα, στοιβῆς ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα, τραγάκανθα, γῆ πᾶσα (συντελεῖ δ' εἰς τοῦτο αὐτῇ τὸ πεπλῦσθαι· δραστικώτερα δ' ἐστὶν ἡ Λημνία), καδμεῖαι πλυθεῖσαι, πομφόλυξ συνεχῶς πλυθεῖσα, τίτανος σβεσθεῖσα καὶ πλυθεῖσα γενναίως· ὦων τὸ λευκὸν καὶ λεπτὸν ἀδηκτότατον· ὁμοίαις δὲ φύσεώς ἐστὶ καὶ ἡ λέκιθος αὐτῶν· ὀπτηθεῖσα δ' ἤττον παρηγορεῖ. Ὅσα ὑγραίνει. ^[20]

- 2 7 1 Ὑγραίνει δὲ μετρίως ἀλσίνη, βούγλωσσον, γλυκυρρίζης ὁ χυλός, θρίδαξ, ἴου τὰ φύλλα, μηλέας Περσικῆς ὁ καρπός, μύκητες, ῥόδιον μᾶλλον ἐλαίου.
- 2 7 2 ἱκανῶς δ' ἐξυγραίνει ἀνδράχνη, αὐτὴ τε καὶ ὁ χυλὸς αὐτῆς, ἀτράφαξ, βλίτον, κολοκύνθη, μηλέας Ἀρμενικῆς ὁ καρπός, σίκυος πέπων, φακὸς ὁ ἐπὶ τῶν τελμάτων. Ὅσα ὑδατώδη ψυχρότητα ἔχει.
- 2 8 1 Ἀκακία, ἀλσίνη, ἀνδράχνη, ἀρνόγλωσσον, ἀτράφαξ, βάτου τὰ φύλλα, βλίτον, βρύον θαλάσσιον, γλαύκιον, θρίδαξ, ἰζός, ἴου τὰ φύλλα, κολοκύνθη, κοτυληδών, κώνειον, λεύκη τὸ δένδρον, μαλάχη ἡμερος, μηκώνιον, μῆλα, πραικόκκια, μύκητες, πλάτανος, σίκυς ἐδώδιμος, ὀλόσχοινος, τρίβολος, φακὸς ὁ ἐπὶ τῶν τελμάτων, ψυλλίου τὸ σπέρμα, μόλυβδος. Ὅσα μέσα τῶν ξηραίνοντων καὶ ὑγραίνοντων <ἐστίν> . ^[5]
- 2 9 1 Ἀγρώστεως ἡ ῥίζα καταπλασσομένη, ἔλαιον τὸ γλυκύτατον ἐκ δρυπεποῦς μάλιστα τοῦ καρποῦ. Ὅσα ῥωστικά.
- 2 10 1 Κασία, κηκὶς ὀμφακίτις· στοιχὰς ῥώννυσσι τὰ τε σπλάγχνα πάντα καὶ πᾶσαν τοῦ ζώου τὴν ἑξίν· φοίνικος ὁ καρπὸς ἔξωθεν τε ἐπιτιθέμενος καὶ ἔσωθεν λαμβανόμενος, ἀψίνθιον. Ὅσα συμπεπτικά.
- 2 11 1 Ἀμωμον μᾶλλον ἀκόρου καὶ ἀσάρου ῥίζης, ἀσταφὶς ἡμερος, κηρός, λάδανον, κόλλα ἢ εἰς τὰ βιβλία, κρόκος, λιβανωτός, πίσσα, Αἰγυπτία μαστίχη, ῥόδιον ἔλαιον, σμύρνα, στύραξ, χαλβάνη, χόνδρος, βούτυρον, οἶσυπον, στέαρ ὕειον ἐλαίου μᾶλλον. Ὅσα ἐκπητικά.
- 2 12 1 Χρησιμώτατόν ἐστιν εἰς πύου γένεσιν τῶν καταντλουμένων μὲν ὕδωρ εὐκρατον ἢ ὑδρέλαιον, τῶν δ' ἐπιβρεχομένων ἔλαιον εὐκρατον, ἐπιπλασμάτων δὲ τό τε πύρινον ἄλευρον δι' ὑδρελαίου καὶ ἄρτος. ἔψεσθαι δὲ δεῖ συμμέτρως· τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ πλεῖστον ἡψημένον ταῖς δυσπεπτοτέραις ἀρμόττει φλεγμοναῖς, τὸ δ' ἐπ' ἔλαττον ταῖς πάνυ θερμαῖς καὶ ζεοῦσαις, καὶ τὸ μὲν ἐλαίου πλέον ἔχον ἐπὶ τῶν δυσπεπτοτέρων, τὸ δ' ἤττον ἐπὶ τῶν ζεουσῶν. καὶ τὸ μὲν ἐξ ἄρτου κατάπλασμα ταῖς δυσπεπτοτέραις ἀρμόττει φλεγμοναῖς· ἔχει γάρ τι καὶ ζύμης καὶ ἁλῶν ὁ ἄρτος· τὸ δ' ἐξ ἀλεύρου πυρίνου ταῖς θερμότεραις. αὐτοῦ δ' αὖ πάλιν τοῦ πυρίνου ἀλεύρου καὶ τοῦ ἄρτου μᾶλλον ὁ καθαρὸς ἐκπιύσκει· καὶ τῶν φαρμάκων δὲ τῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς φλεγμαίνουσιν ἔλκεσι συντελεῖ πρὸς τὴν ἐκπύησιν, τό τε χοίρειον στέαρ καὶ τὸ μόσχειον καὶ βούτυρον καὶ λιβανωτός καὶ πίττα καὶ ῥητίνη διηθεῖσαι δηλονότι μετ' ἐλαίου τινός. χρή δὲ

κάνταῦθα πρὸς μὲν τὰς ζεούσας φλεγμονὰς διὰ ῥοδίνου τήκειν αὐτά, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας διὰ τινος τῶν θερμαίνοντων, οἷόν ἐστι τὸ παλαιὸν καὶ τὸ Σικυώνιον. Ὅσα μαλάττει. ^[15]

2 13 1 Τῶν μαλακτικῶν φαρμάκων ἐστὶ τό τε αἶγιον στέαρ καὶ τὸ τῆς ἀλεκτορίδος, ἀλλ' ἀσθενέστερον καὶ τὰς μετρίας μαλάττει σκληρότητας· ἰσχυρότερον δὲ τοῦ μὲν τῶν ἀλεκτορίδων ἐστὶ τὸ χήνειον, τοῦ δὲ τῶν αἰγῶν τὸ τράγειον· ἰσχυρὸν δὲ καὶ τὸ ταύρειον, ἀλλ' ἦττον τοῦ τραγείου. διαφορητικώτερα δὲ τούτων καὶ μαλακτικώτερα τὸ λεόντειον καὶ παρδάλειον καὶ τὸ τῆς ὑαίνης· καὶ μέντοι καὶ ὁ μυελὸς ὁ ἐλάφειος ἱκανῶς μαλάττει, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ μόσχειος βελτίων δ' ὁ ἐκ τῶν ὀστέων τοῦ ἐκ τῆς ῥάχεως. ἐκ ταύτου δὲ τοῦ γένους ἐστὶ τοῖς εἰρημένοις, ἀλλ' ἰσχυρότερα τό τε ἀμμωνιακὸν θυμίαμα καὶ μᾶλλον τὸ λιπαρὸν καὶ νέον καὶ ὁ στύραξ καὶ ἡ χαλβάνη καὶ <τὸ> βδέλλιον τὸ Σκυθικόν, ὃ δὴ καὶ μελάντερόν ἐστι καὶ ῥητινωδέστερον. καλλίω δ' ἐστὶ τῶν εἰρημένων ὅσα νέα· παλαιούμενα γὰρ δριμύτερα γίνεται καὶ ξηραντικώτερα. οὐ χρὴ δ' ἔχειν ἀλῶν τὰ μαλακτικά· ξηραίνουσι γὰρ σφοδρῶς οἱ ἄλλες. καὶ μὲν δὴ καὶ τὸ Σικυώνιον ἔλαιον ἐκ τοῦ γένους ἐστὶ τούτων καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ κρίνου καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἐλαίας τὸ γλυκύτατον ἐκ δρυπεποῦς μάλιστα τοῦ καρποῦ γινόμενον, ἀνθεμὶς ἡ καὶ χαμαίμηλον ὀνομαζομένη καὶ ἀλθαίας καὶ ἀγρίου σικύου ἡ ῥίζα καθεψηθέντα ἐν ἐλαίῳ ἢ ἐν ὕδατι, καὶ τῆς ἀγρίας μαλάχης τὰ φύλλα, καὶ ὦμα καὶ ἐφθά (ἡ δ' ἀναδενδρομαλάχη ἰσχυροτέρα), καὶ ὁ καρπὸς αὐτῶν ἰσχυρότερος· λιβανωτίδες αἱ τρεῖς, μαστίχη Χία, τερμινθίνη καὶ μᾶλλον κολοφωνία ἢ παραπλησία τῇ Χίᾳ μαστίχῃ (ὁμοίως αὐτῇ καὶ ἡ Αἰγυπτία μαστίχη), ὀποπάναξ, ῥύπος ὁ ἀπὸ τῶν ἀνδριάντων, πάτος ὁ ἀπὸ παλαιίστρας, γλοιὸς ὁ ἀπὸ λουτρῶν καὶ τὸ βούτυρον. Ὅσα ἐκφρακτικά καὶ καθαρτικά τῶν πόρων. ^[20]

2 14 1 Ἀγαρικόν, ἀκαλήφης τὸ σπέρμα, ἀμύγδαλα πικρὰ καὶ τὸ δένδρον αὐτό, ἀδιάντον, ἄρου αἱ ῥίζαι, γλήχων, δρακόντιον, δαῦκος ὁ καὶ σταφυλῖνος, γεντιανῆς ῥίζα πάνυ, ἐλενίου ἡ ῥίζα, ἐρυσίμου σπέρμα, ἐρέβινθοι, εὐπατόριος ἡ πόα ἄνευ τοῦ θερμαίνειν ἐπιφανῶς, ἰσχάδων αἱ λιπαραί, θύμα, καλαμίνθη, κοκκυμηλέας κόμμι, λευκακάνθου ἡ ῥίζα, λιβανωτίδες αἱ τρεῖς, μελάνθιον, ὀξυακάνθου ὁ καρπός, πήγανον, πευκεδάνου ὁ ὀπὸς καὶ ἡ ῥίζα, στοιχάς, χαμαίδρυς, χαμαιπίτυς, ὅσα τε ἄλλα κρατοῦσαν ἐν ἑαυτοῖς ἔχει τὴν πικρὰν ποιότητα· καὶ γὰρ τὸ λίτρον αὐτὸ καὶ τὸ ἀφρόλιτρον καὶ ἄλὸς ἄχνη καὶ ἐλαῖαι, ὅσα τε ἄλλα τοιαῦτα σὺν ἐδέσμασί τε καὶ πόμασι λαμβανόμενα τῆς αὐτῆς δυνάμεως ἐστίν. εὐθὺς δὲ τούτοις ὑπάρχει πᾶσι καὶ λεπτυντικοῖς εἶναι παχέων τε καὶ γλίσχρων χυμῶν, ὥστε οὐδὲ τῶν ἐκ θώρακος τε καὶ πνεύμονος ἦτοι φλεγμάτων γλίσχρων ἢ πύου τμητικώτερα καὶ λεπτυντικώτερα καὶ πρὸς τὴν ἀναγωγὴν ἐπιτηδειότερα δύναται ἢ εὐρεῖν ἕτερα πρὸ τούτων φάρμακα. τοῖς δ' αὐτοῖς τούτοις καὶ τὰς καθ' ἥπαρ ἐμφράξεις ἐκκαθαίρειν ὑπάρχει καὶ τὰς κατὰ σπλῆνα τὰς μετρίας αἱ γὰρ ἰσχυρότεροι τῶν σφοδροτέρων προσδέονται, καππάρεως τῆς ῥίζης τοῦ φλοιοῦ καὶ τῶν τοιούτων. Ὅσα ῥύπτει. ^[15]

2 15 1 Ῥύπτει μὲν καὶ ταῦτα ὅσα τοὺς πόρους ἐκφράττει καὶ τέμνει τοὺς παχεῖς χυμούς, καὶ τὰ νῦν δὲ λεχθησόμενα· αἰγεία κόπρος καυθεῖσα καὶ ἄκαυστος, τῶν ὀστρακοδέρμων πάντων καὶ σηπέας τὰ ὀστρακα, ἐχίνων ἀμφοτέρων καυθέντων ἡ τέφρα, ὀρὸς γάλακτος, μέλι, ἀμπέλου ἀγρίας οἱ βότρυες (οἱ δὲ τῆς ἡμέρου ἔλαττον), ἀμπέλου λευκῆς τῆς καὶ βρυωνίας ἡ ῥίζα, ἀμύγδαλα ἐδῶδιμα καὶ αὐτὸ τὸ δένδρον, ἀναγαλλίδες ἱκανῶς ἀμφότεραι, ἀνεμῶναι πᾶσαι, ἀριστολοχία μακρά, ἀρνογλώσσου τὰ φύλλα καὶ μᾶλλον τὰ ξηρά, ἄρον, ἀσπάραγος μυακάνθινος, ἀσταφίς ἀγρία, ἀσφοδέλου ἡ ῥίζα, ἀτραφάξυος ὁ καρπός, ἀψινθίου ὁ χυλός, βολβὸς ἐπιπλαττόμενος, ἐλλέβορος ἐκάτερος, ἐλξίνη ἡ καὶ περδίκιον, ἰτέας ὁ καρπός, καλάμου φραγμίτου ἡ ῥίζα σὺν τοῖς φύλλοις ἱκανῶς ἄνευ δριμύτητος καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ καὶ ὁ φλοιὸς καυθεὶς μετρίως, κενταύριον τὸ μικρὸν καὶ ὁ χυλὸς αὐτοῦ, κριθαὶ μετρίως, κρίνου τὰ φύλλα καὶ ἡ ῥίζα λειουμένη μετρίως, κυάμου ἡ σὰρξ μετρίως, λειχήν ὁ ἐπὶ τῶν πετρῶν, λευκοῖου πᾶς ὁ θάμνος,

λευκή τὸ δένδρον, λωτὸς ἢ τρίφυλλον, μῆον, νυμφαίας ἐκατέρας ἢ ῥίζα, πίσσα, πλατάνου ὁ φλοιὸς καυθεῖς, μελισσόφυλλον, πράσιον καταπλασσόμενον, πρόπολις μετρίως, πτελέας τὰ φύλλα (ὁ δὲ φλοιὸς καὶ ἡ ῥίζα μᾶλλον), πτισάνη, τερμινθίνη πλέον τῆς μαστίχης, σαγαπηνὸν μετρίως, σίκυος πέπων (μᾶλλον δ' αὐτοῦ τῆς σαρκὸς τὸ σπέρμα καὶ ἡ ῥίζα ξηρανθέντα), σικύου ἀγρίου ῥίζα, σμύρνα, στρουθίου ἡ ῥίζα, τεϋτλον, τιθύμαλλοι καὶ μᾶλλον ὁ ὅπὸς αὐτῶν τοῦ φυτοῦ, φοῦ, χαμαιπίτυς, ἀλκυόνια πάντα, ἀρμενιακόν, γῆ Σελινουσία καὶ Χία καὶ Σαμία μετρίως καὶ ἡ Κρητικὴ ἰὸς μετὰ πολλῆς κηρωτῆς ἀδήκτως ῥύπτει καδμεία, κίσσηρις ἄκαυστος καὶ κεκαυμένη, λιθάργυρος μετρίως, ὄστρακον καὶ μᾶλλον τὸ ἐκ τῶν κριβάνων, κέρας ἐλάφου καὶ αἰγὸς κεκαυμένα. Ὅσα οὐρητικά. ^[25]

- 2 16 1 Σελίνου, πετροσελίνου, μαράθου, δαύκου, σμυρνίου, ἀνήσου σπέρμα, ἄμι, ἄσαρον, ἄκορον, ἀσπάραγος βασιλικὸς καὶ ὁ ἔλειος καὶ ὀξυμύρσινος καὶ ὀξυακάνθινος, βδέλλιον Ἀραβικόν, βρυωνία, χαμαιδάφνη, ἐρέβινθοι καὶ μᾶλλον οἱ κριοί, ἔρπυλλον, θύμα, καρῶ, αὐτό τε καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καυκαλὶς, κόστος, κοτυληδόνος τὰ φύλλα σὺν τῇ ῥίζῃ ἐσθιόμενα, κύμινον, κυπέρου ῥίζα, μῆον, ναρδοστάχυς, νάρδος Κελτική, πόλιον, πήγανον, σέσελι, σίκυος ὁ ἐδώδιμος, μηλοπέπων, σίνων, σκάνδιξ, σκόρδιον, σταφυλῖνος καὶ μάλιστα τὸ σπέρμα αὐτοῦ, σχοίνου ἄνθος, τερμίνθου ὁ καρπός, τρίφυλλον ἢ καὶ ἀσφάλτιον, ὑπερικοῦ ὁ καρπὸς ὅλος, φοῦ, χαμαίδρυς, χαμαιπίτυς. ἀψίνθιον καὶ μάλιστα τὸ ἐν φλεψὶ χολῶδες ἐκκαθαίρει βράθῳ αἷμα δι' οὕρων κινεῖ ἢ τοῦ ἐρυθροδάνου ῥίζα οὔρα παχέα καὶ πολλὰ καὶ ποτε καὶ αἱματώδη κινεῖ· καπνεῖος προτρέπει οὔρα χολώδη πολλά· ὄροβος πλείων ληφθεὶς αἷμα δι' οὕρων ἄγει· σκολύμου ἡ ῥίζα πληθὸς οὕρων ἄγει δυσωδῶν, εἴ τις αὐτὴν ἐν οἴνῳ καθεψήσας πίνῃ, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰς δυσωδίας ἰᾶται τῶν τε μασχαλῶν καὶ ὅλου τοῦ σώματος, καθαίρουσα τὸν τοιοῦτον χυμόν. μελίκρατον, ὀξύμελι, οἶνος λεπτός καὶ ὑδατώδης, τὸ ἀπόβρεγμα τῶν στεμφύλων, ὃ τρύγα καλοῦσιν. Ὅσα ἀνακαθαίρει τὸν θώρακα καὶ τὸν πνεύμονα. ^[15]
- 2 17 1 Τὰ ἐκφρακτικὰ πάντα ὅσα ἔμπροσθεν ἀναγέγραπται καὶ προσέτι στρόβιλος ὅλος χλωρός, πιτυίδες, βούτυρον, καστόριον ἐπ' ἀνθράκων θυμιώμενον ἐλκόμενόν τε διὰ τῆς εἰσπνοῆς ὠφελεῖ δὲ μάλιστα τὰ κατὰ πνεύμονα καὶ ἐγκέφαλον ὑγρὰ καὶ ψυχρὰ πάθη.
- 2 17 2 νάρδου στάχυς τὰ κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν θώρακα ρεύματα ξηραίνει. Ὅσα τοὺς νεφροὺς καθαίρει.
- 2 18 1 Τὰ προειρημένα πάντα τμητικὰ καὶ προσέτι ἀρνογλώσσου αἱ ῥίζαι καὶ τὰ φύλλα καὶ μᾶλλον ὁ καρπός, ἀσπάραγος μυακάνθινος καὶ μάλιστα αἱ ῥίζαι καὶ τὸ σπέρμα, παιωνίας ἡ ῥίζα, ἐρέβινθος, ἀμύγδαλα. Ὅσα ἀραιωτικά τοῦ δέρματος.
- 2 19 1 Χαμαίμηλον καὶ ἀλθαία καὶ τὸ δι' αὐτῶν ἔλαιον, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ τὸ δι' ἀγρίου σικύου· ἀλλὰ καὶ τὸ παλαιὸν ἔλαιον ἐκ τῆς αὐτῆς ἐστὶν ἰδέας· ἀβρότονον κεκαυμένον. Ὅσα ἀναστομοῖ τὰ στόματα τῶν ἀγγείων.
- 2 20 1 Κυκλάμινος, ἀνεμῶναι πᾶσαι, σκόροδον, κρόμμυον, τῶν ταύρων αἱ χολαί, μύρου ἱρίνου καὶ ἀμαρακίνου ἡ ὑποστάθμη, ἥτις καὶ τὰς αἱμορροΐδας ἀναστομοῖ. Ὅσα πυκνωτικά.
- 2 21 1 Ὑδωρ ψυχρόν, αἰρίζων, ἀνδράχνη, τρίβολος χλωρός, ψύλλιον, φακὸς ὁ ἀπὸ τῶν τελμάτων, καὶ ἀπλῶς ὅσα ψύχει μὴ ξηραίνοντα· διὸ καὶ μανδραγόρας καὶ κώνειον ὑοσκύαμός τε καὶ μήκων· αὐτὰς δὲ λέγω νῦν τὰς πόας, αἷς εἰ μὲν μετρίως χρήσαιτό τις, πυκνωτικώταται ταῖς δυνάμεσιν ὑπάρχουσιν, εἰ δ' ἐπὶ πλέον, οὐ πυκνωτικοὶ μόνον, ἀλλ' ἤδη καὶ ναρκωτικά, εἰ δ' ἐπὶ πλεῖστον, οὐκέτι οὐδὲ ναρκωτικά μόνον, ἀλλ' ἤδη καὶ νεκρωτικά. Ὅσα ἐλκτικῆς ἐστὶ δυνάμεως. ^[5]
- 2 22 1 Ἀνεμῶναι πᾶσαι, ἀναγαλλίδες ἀμφοτέραι, δίκταμνον, ἐρέβινθοι, θαψία βιαίως, κυκλάμινος, πρόπολις ἰσχυρῶς, ζύμη, κόπροι πᾶσαι μὲν, ἡ δὲ τῆς περιστερᾶς ἱκανῶς ἐστὶν ἐλκτική·

σαγαπηνὸν καὶ ὁ Κυρηναϊκὸς καὶ ὁ Μηδικὸς ὁπὸς, σιλφίου ὁπὸς καὶ ἡ ῥίζα, σπάρτου, ὧ τὰς ἀμπέλους δεσμοῦσιν, ὃ τε καρπὸς καὶ ὁ τῶν ῥάβδων χυλὸς γενναίως, τερμινθίνῃ μᾶλλον τῶν ἄλλων ῥητινῶν, θεῖον· καὶ καλαμίνθῃ ἐπισπᾶται καταπλασσομένη, καὶ κόστος λειοτριβούμενος μετ' ἐλαίου τοὺς ἐκ τοῦ βάθους ἔλκει χυμούς· ἰξὸς ἰσχυρῶς ἔλκει οὐ τὰς λεπτὰς μόνον ὑγρότητας, ἀλλὰ καὶ τὰς παχυτέρας καὶ ταύτας διαχεῖ τε καὶ διαφορεῖ. ^[5]

2 23 1 Ἀβρότονον, ἀγαρικόν, ἀδϊαντον, ἀκαλήφης ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα ἱκανῶς, ἀκτὴ ἢ τε δενδρώδης καὶ ἡ χαμαιάκτη, ἄμι, ἀνθεμὶς ἢ χαμαίμηλον, ἀνήσου σπέρμα, ἀριστολοχίας ἡ ῥίζα καὶ μᾶλλον ἡ στρογγύλη, ἀσφοδέλου ἡ ῥίζα καὶ μᾶλλον καυθείσης ἡ τέφρα, ἀτράφαξ ἡ ῥέμα, βολβός, βούφθαλμον μᾶλλον ἀνθεμίδος, βράθυ, ὃ τινες ἀντὶ κινναμώμου βάλλουσι διπλάσιον, βρύον τὸ καὶ σπλάγχνον, ἔβισκος ἢ ἀλθαία (ἔστι δ' ἀγρία μαλάχη· καὶ ἡ ῥίζα δὲ καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆς ὁμοίως ἐνεργεῖ), ἔλαιον γλυκὺ παλαιόν, ἔλαιον τὸ ἐκ λύχνου, ἐλξίνη, θαψία, καλάμου φραγμίτου φλοιὸς καυθεὶς ἱκανῶς, κασία, κρίνου τὰ φύλλα καὶ ἡ ῥίζα λειούμενα καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ ἔλαιον, κυτίσου τὰ φύλλα, λάδανον, λαψάνη καταπλασσομένη, λάπαθον μετρίως, λιβανωτίδες αἱ τρεῖς, λινωζώστις, μαστίχη Χία (ἡ δ' Αἰγυπτία μᾶλλον), μέλι, περσικῆς οἱ βλαστοὶ καὶ τὰ φύλλα, κιτρίου τὸ σπέρμα καὶ τὰ φύλλα, ῥοδοδάφνη καταπλασσομένη, ὄλυνθοι, ὁποβάλαμον ἄνευ τοῦ θερμαίνειν ἐπιφανῶς, ὁπὸς ὁ Κυρηναϊκὸς σφοδρότατα, παλιούρου τὰ φύλλα καὶ ἡ ῥίζα, ὁποπάναξ, πήγανον, πίσσα, μελισσόφυλλον, πράσιον καταπλασσομένον, τὸ ἐξ ἄρτων κατάπλασμα μᾶλλον τοῦ ἐκ τῶν πυρῶν, ζύμη, ῥαφανὶς καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆς, τερμινθίνῃ τῆς μαστίχης πλέον καὶ ταύτης μᾶλλον ἡ δαδίνη, ῥόδιον ἔλαιον, ῥύπος ὁ ἀπὸ τῶν ἀνδριάντων, πάτος ὁ ἀπὸ παλαίστρας, σάμψυχον, σικύου ἀγρίου ἡ ῥίζα καὶ τὸ ἐλατήριον, σμύρνα, τῶν ἰσχάδων αἱ λιπαρώτεραι, τὰ τῶν ἐρινεῶν σῦκα, τῶν ἡμέρων σύκων οἱ ὄλυνθοι, τεῦτλον χωρὶς τοῦ θερμαίνειν (ἰσχυρότερον δὲ τὸ λευκόν), χαλβάνη, ὠκιμον ἐπιπλασσομένον, ἄλες (οἱ δὲ κεκαυμένοι τῶν ἀκαύστων μᾶλλον, καὶ τούτων ἔτι μᾶλλον τὸ ἀλὸς ἄνθος), ἀλὸς ἄχνη, λίτρα, ἀφρόλιτρα, ἀλκυόνια πάντα, γῆ Σαμία ἢ ἄπλυτος μετρίως, ἰός, τυρὸς ὀξυγαλάκτινος μετρίως, βούτυρον μετρίως, πυτία πᾶσα, κόπρος πᾶσα, ὕσσωπον μετρίως, σάρκες ἐχιδνῶν ἰσχυρῶς ἐπὶ τὸ δέρμα κινεῖν τὰ περιττώματα (φθειρῶν γοῦν πλῆθος ἐπὶ τῶν κακοχύμων γεννᾶται), στέαρ λεόντειον ἀπάντων μᾶλλον στεάτων τῶν ἐν τοῖς τετράποσι (τὸ δὲ τῶν ταύρων ἔλαττον), στέαρ χοίρειον ἀδήκτως (ἔλαττον δὲ τὸ μόσχειον, τὸ δὲ χρονίζον στέαρ μᾶλλον ἑαυτοῦ), ὅστ' ἀ κεκαυμένα ἱκανῶς, ἔρια κεκαυμένα, ἐχίνων ἀμφοτέρων ἡ τέφρα. Ὁ μὲν οὖν πρῶτος τῆς διδασκαλίας εἴρηται τρόπος, νῦν δ' ὁ δεύτερος λεχθήσεται τῶν παρὰ φύσιν διαθέσεων τὰς εὐπορίστους ἰάσεις ἐξηγούμενος, τῶν τε ἐσχάτως ὀξέων, ἐφ' ὧν ἀναμένειν τὸν ἰατρὸν οὐκ ἀσφαλές, καὶ τῶν εὐμεταχειρίστων καὶ ἄνευ τεχνίτου τὴν ἐπανόρθωσιν δεχομένων. ^[5]

3 1 t Περὶ τῶν πανδήμων νοσημάτων. Πανδήμους καὶ κοινὰς νόσους τὰς πολλοῖς ἅμα συμπιπτούσας ὀνομάζουσιν, ὧν ὥσπερ ἡ γένεσις, οὕτω καὶ ἡ αἰτία κοινή· ὕδατος μοχθηροῦ πόσις ταλαιπωρία τε ἄμετροι καὶ πόνοι συνήθεις ἐαθέντες ἔνδειά τε καὶ πλησμοναί, λιμοῦ κατασχόντος ἢ εὐθηνίας γενομένης.

3 1 3 καὶ χωρίου δὲ φύσις κοινὰ νοσήματα πολλάκις ἐπήνεγκεν, ἐνίστε μὲν ἐλώδους, ἐνίστε δ' ἔχοντος βάραθρον παρακείμενον ἀναθυμιάσιν δηλητηριώδη καὶ πονηρὰ ἀναπέμπον.

3 1 4 ταῦτα μὲν οὖν οὐ συνεχῶς εἴωθε συμπίπτειν· ὁ δὲ περιέχων ἡμᾶς ἀήρ συνεχῶς ἡμῶν τρέπει τὰς κράσεις, ἥτοι θερμότερος ἀμέτρως ἢ ψυχρότερος ἢ ξηρότερος ἢ ὑγρότερος γινόμενος· τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις αἰτίοις οὔτε πάντες ἅμα περιπίπτομεν οὔτε δι' ὅλης ἡμέρας ὁμιλοῦμεν, ὁ δὲ περιέχων ἡμᾶς ἀήρ ἔξωθὲν τε περικέχυται πᾶσι καὶ ἔλκεται διὰ τῆς εἰσπνοῆς. ^[5]

3 1 5 ἀναγκαῖον οὖν συνδιατίθεσθαι ταῖς κατὰ τὴν κρᾶσιν ἐξαλλαγαῖς αὐτοῦ τὰ τῶν ζώων σώματα.

- 3 1 6 ταῦτα οὖν ὁ γινώσκων οὐ προγνώσεται μόνον τὰς γενησομένας νόσους ἐν ἐκάστη τῶν καταστάσεων, ἀλλὰ καὶ κωλύσει γενέσθαι, ταῖς τοῦ περιέχοντος ἀμέτροις κράσεσι τὴν ἐναντίαν ἐπιτεχνώμενος δίαιταν.
- 3 1 7 ὅσα μὲν οὖν ἐγγὺς ἤδη τοῦ νοσεῖν ἐστὶ σώματα νόσον τινὰ διὰ τὴν οἰκείαν δυσκρασίαν, ταῦτα ὑπὸ τῆς ὁμοίας τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς κράσεως ἐξελέγχεται· τὰ δ' ἐναντίως κεκραμένα τῷ περιέχοντι πρὸς τῷ μηδὲν ἀδικεῖσθαι γίνεται βελτίω, τὴν ἀμετρίαν τῆς κράσεως [ἐξελέγχεται] τῆς ἐναντίας ἀμετρίας κολαζούσης, καὶ ὁ γινώσκων τοῦτο τὴν ὑγίαν φυλάξει τοῖς σώμασι τάναντία προσάγων, ποτὲ μὲν ἀναψύξεισι χρώμενος, εἰ οὕτως τύχη, ποτὲ δὲ θερμάνουσιν ἢ ἐν ὕδασι ἐπαγωγαῖς ἀναψύχων καὶ ἀργίαις καὶ τροφῶν ἐνδείαις καὶ πόσεως πλεονασμοῖς, τῇ δὲ σκέπῃ θερμαίνων καὶ σιτίῳ πλείονι καὶ ποτῷ ἐλάσσονι. ^[5]
- 3 1 8 καὶ πυρὰν δέ τις ἀνακαίων πολλὰ δύναιτο ἂν μεταβάλλειν ἐπὶ τὸ θερμὸν καὶ ξηρὸν τὸν ἀέρα τέως ὑγρὸν ὄντα, καθάπερ ποιῆσαί φασιν Ἄκρωνα τὸν Ἀκραγαντῖνον. Ἐφημέρων πυρετῶν ἰάσεις.
- 3 2 1 Οἱ μὲν πλείους τῶν πυρετοῖς ἀλικομένων τῆς τοῦ ἱατροῦ παρουσίας χρῆζουσιν· εἰσὶ δ' οἱ δύνανται καὶ ἄνευ τοῦ ἱατροῦ βοηθείας τυγχάνειν.
- 3 2 2 ἐπὶ γοῦν τῶν ἐφημέρων, τοὺς μὲν διὰ κόπον πυρέξαντας ἐλαίῳ δαψιλεῖ μαλακῶς ἀνατρίβειν χρὴ καὶ λούειν· τοὺς δὲ διὰ ξηρότητα τρίβειν μὲν ἔλαττον, λούειν δὲ πλεονάκις· τοὺς δὲ διὰ λύπας καὶ φροντίδας καὶ ἀγρυπνίας ὀλιγάκις μὲν λούειν, πλέονι δ' ἐλαίῳ καὶ χλιαρῷ στῦψιν οὐδὲ ἡντινοῦν ἔχοντι μὴ ἐπὶ πολὺ τρίβειν.
- 3 2 3 τοὺς δὲ δι' ἔγκαυσιν κατ' ἀρχὰς μὲν τοῖς ψύχουσιν ἰᾶσθαι μετὰ τοῦ πλείονα λούειν, μὴ πολλῶ δὲ τῷ ἐλαίῳ μὴδ' ἐπὶ πολὺ τρίβειν.
- 3 2 4 ῥόδιον δ' ἔστω τὸ ψῦχον καὶ ὁμφάκινον ἔλαιον χωρὶς ἀλῶν σκευασθέν· ψύχειν δὲ ταῦτα θέντας ἐν ὕδατι ψυχρῷ ἢ χιόνι περιπλάττοντας καὶ διαβρέχειν τὴν κεφαλὴν κατὰ τοῦ βρέγματος, ἐξ ὕψους καταχέοντας δι' ἐρίου τὸ ψυχθὲν ἔλαιον· ταῦτα δὲ μέχρι παρακμῆς ποιήσαντας ἐπὶ τὸ λουτρὸν ἄγειν. ^[5]
- 3 2 5 καὶ τοὺς διὰ ψύξιν δὲ πυρέξαντας ἐν ταῖς παρακμαῖς ἐπὶ τὸ λουτρὸν ἄγειν· κατάρρου δὲ παρακολουθήσαντος, δεῖ μὲν ψύχειν, μὴ λούειν δέ, πρὶν πέψιν γενέσθαι.
- 3 2 6 τοὺς δὲ δι' ἔγκαυσιν, κἂν ἢ κατάρρους, λουστέον.
- 3 2 7 ἐν δὲ τοῖς λουτροῖς τὴν κεφαλὴν ἐφ' ἐκατέρων ἐπιβρέχειν τοῖς αὐτοῖς οἷς κατ' ἀρχὰς, ψύχουσι μὲν ἐπὶ τῶν διὰ θερμότητα παθόντων, θερμαίνουσι δ' ἐπὶ τῶν διὰ ψύξιν.
- 3 2 8 σύμμετρα δ' ἔστω τὰ θερμαίνοντα, οἷον τό τε ἴρινον καὶ νάρδινον μύρον· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς ἐν ταῖς παρακμαῖς μετὰ τὸ λουτρόν.
- 3 2 9 τοὺς δὲ διὰ στέγνωσιν πυρέξαντας ὠφελεῖ λουτρὸν γλυκέων ὑδάτων καὶ τρίψεις καὶ γυμνάσια ἀραιωτικά καὶ δίαιτα γλυκύχυμος· τὰ δὲ στύφοντα καὶ ψύχοντα καὶ τὰ ἐμπλάττοντα τοὺς πόρους καὶ τὸ δέρμα ὑπερξηραίνοντα βλάπτει σφοδρῶς. τοὺς δὲ δι' ἀσιτίαν, τοῦ πρώτου παροξυσμοῦ παρακμάσαντος, εἰσάγοντας εἰς τὸ βαλανεῖον δαψιλὲς ἔλαιον χλιαρὸν καταχέειν καὶ ἀνατρίβειν προσηνῶς ποιεῖν τε χρονίζειν ἐν τῷ τῆς θερμῆς ἐμβάσεως ὕδατι.
- 3 2 11 λουσάμενον δ' ἀναπαύειν ὥς ἀνακτήσασθαι τὴν δύναμιν καὶ πάλιν εἰσαγαγεῖν εἰς τὸ βαλανεῖον· εἴτ' ἐξελθόντος, μετὰ τὸ πιεῖν εὐθὺς ὕδατος χυλὸν διδόναι πτισάνης καὶ ποτε καὶ θριδακίνης, εἴθ' ὕστερον τῶν ἀπαλοσάρκων τινὸς ἰχθύων διὰ ζωμοῦ λευκοῦ γεγονότων.
- 3 2 12 κοινὴ δὲ πᾶσιν ἀρμόττει τοῖς εἰρημένοις πυρετοῖς εὐπεπτος δίαιτα μηδαμῶς ἐμφράττουσα, τοῖς μὲν ἐγκαυθεῖσι καὶ θυμωθεῖσι μετὰ τοῦ ψύχειν καὶ ὑγραίνειν, τοῖς δὲ ψυχθεῖσι μετὰ τοῦ

μετρίως θερμαίνειν, τοῖς δὲ λυπηθεῖσι καὶ φροντίσασι καὶ ἀγρυπνήσασι μετὰ τοῦ ὑγραίνειν καὶ ὕπνον ἐπάγειν. ^[5]

- 3 2 13 καὶ τοῖς μὲν κοπωθεῖσιν ἀτροφώτερον ἔστω τὸ εἶδος τῆς διαίτης, τοῖς δὲ ψυχθεῖσι τροφιμώτερον, τοῖς δ' ἄλλοις τὸ μέσον. οἶνον δὲ διδόναι πᾶσι τοῖς εἰρημένοις, εἰ καὶ μὴ κεφαλὴν ἀλγοῖεν, τὸν ὕδατῶδη καὶ λεπτόν· τοῖς δὲ στεγνωθεῖσιν, εἰ μὲν μὴ σφοδρῶς τοῦτο πάθοιεν ἄνευ πληθώρας, διδόναι καὶ τούτοις οἶνον· τοὺς δὲ πάνυ στεγνωθέντας μετὰ πληθώρας κωλύειν προσφέρεισθαι.
- 3 2 15 καὶ τοῖς θυμωθεῖσι δὲ τοῦ πάθους ἐκτὸς παντελῶς γινομένοις διδόναι, μὴ παυσάμενοις δὲ τελέως οὐκ ἀσφαλὲς προσφέρειν.
- 3 2 16 τοὺς δ' ἐπὶ βουβῶσι πυρέξαντας λούειν, πρότερον τοῦ ἔλκους πρόνοιαν ποιησαμένους, ἐφ' ᾧ γέγονεν ὁ βουβών, κατὰ τὴν παρακμὴν τοῦ παροξυσμοῦ· κωλύειν δ' αὐτοὺς οἶνου προσφέρεισθαι, πρὶν τοὺς βουβῶνας λυθῆναι, καὶ λεπτότερον διαιτᾶν.
- 3 2 17 ὑπὸ δὲ τοῦ ψυχροῦ πόματος οἱ τοὺς δριμεῖς καὶ καπνώδεις χυμοὺς ἀθροίζοντες ὀνίνανται πάντες, ὑγιαίνοντές τε καὶ τινι τῶν ἐφημέρων πυρετῶν ἀρρωστήσαντες, ὅταν ἐν συνηθείᾳ τύχωσιν ὄντες ὥς ἔν γε τούτῳ τῷ καιρῷ κατάρχεσθαι τοῦ τοιοῦτου πόματος αὐτοῖς οὐκ ἀσφαλές.
- 3 2 18 καὶ τρέφειν δέ τινας τούτων κατὰ τὸν πρῶτον παροξυσμὸν ἀναγκαῖον· ἐκχολοῦνται γὰρ ἐπὶ τῶν πικροχόλων φύσεων· 〈ἔταν δὲ〉 φρίττειν ἄρξωνται, διδοὺς εἰς οἶνον κεκραμένον ἄρτου τι προσενέγκασθαι τὴν τε φρίκην εὐθὺς παύσεις καὶ τὸν πυρετὸν διώξεις. τῆς φρίκης δὲ παυσάμενης καὶ τοῦ πυρετοῦ γινομένου, κατὰ μὲν τὸν καιρὸν τοῦτον μηκέτι τρέφειν· παρακμάσαντος δὲ τοῦ παροξυσμοῦ, παραχρῆμα θρέψεις μὴ περιμείνας τὴν ἀπυρεξίαν· ἐν γὰρ ταῖς αὐχμώδεσιν ἔξοισιν οὐκ ἂν παύσαιτο σαφῶς ὁ παροξυσμός, πρὶν λουτροῖς καὶ ὑγραινούσαις τροφαῖς χρῆσασθαι.
- 3 2 20 κατὰ δὲ τὰς πικροχόλους κράσεις καὶ ἀπεψίαι πυρετοὺς ἐξάπτουσι, διαφθειρομένης τῆς τροφῆς ἐπὶ τὸ κνισῶδες κενωθέντων μὲν οὖν τῶν διαφθαρέντων μορίων, λούειν καὶ τρέφειν προσήκει κατὰ τὴν παρακμὴν τοῦ πυρετοῦ τῆς γαστρὸς προνοουμένους πρότερον.
- 3 2 21 ἀμέτρου δὲ γενομένης τῆς κενώσεως καὶ καθαιρουμένης τῆς δυνάμεως, τρέφειν ἄνευ τοῦ λούειν προνοησαμένους καὶ νῦν τῶν κατὰ γαστέρα.
- 3 2 22 ἔτι μὲν οὖν διαχωρούσης τῆς γαστρὸς, δι' ἐλαίου καὶ ἀψινθίου· δῆξεως δὲ τινος ἢ πόνου παρακολουθήσαντος, πορφύρας πύλημα θερμὸν καὶ ξηρὸν ἢ βεβρεγμένον ἐν ἐλαίῳ καὶ μύρῳ ναρδίνῳ ἐκπεπιεσμένον σφοδρῶς ἐπιτιθέναι· τοῦ στομάχου δ' ἀτονούντος, μικτέον τῷ νάρδῳ μαστίχην λεῖαν καὶ δεύσαντας ὥς γλοιῶδες γενέσθαι, εἴτα βρέξαντας ἐν αὐτῷ τὴν πορφύραν ἐπιτιθέναι. ^[5]
- 3 2 23 θερμὰ δὲ προσάγειν πάντα τὰ τοιαῦτα· τὸν γὰρ τόνον ἐκλύειν πέφυκε τὰ χλιαρά.
- 3 2 24 τῆς γαστρὸς δ' ἔτι διαχωρούσης, μηλίνῳ προσφάτῳ χρηστὸν ἀντὶ τοῦ νάρδου.
- 3 2 25 χρῆσαιτο δ' ἂν τις καὶ κηρωτῇ τοιαύτῃ· κηροῦ καὶ νάρδου ἴσον, ἀλόης δὲ καὶ μαστίχης τὸ ὄγδοον.
- 3 2 26 θερμῆς δ' οὕσης τῆς γαστρὸς, καὶ νῦν ἀντὶ τοῦ νάρδου τῷ μηλίνῳ χρηστὸν.
- 3 2 27 ἔστι δὲ καὶ δι' οἰνάνθης καὶ ὑποκιστίδος καὶ βαλαυστίων καὶ φοινίκων σαρκὸς ἐπιτήδεια φάρμακα.
- 3 2 28 τροφήν δὲ διδόναι, ὑπιούσης μὲν ἔτι τῆς γαστρὸς, ἄλφιτα δι' ὕδατος μὲν, ἐνίστε δὲ θερμοῦ σφοδρῶς, ἐνίστε δ' ἥτοι διὰ χυλοῦ ροιῶν ἢ ἀπίων ἢ μήλων.
- 3 2 29

μηκέτι δὲ ρεούσης αὐτῆς, χόνδρος ἐπιτήδειος παραπλησίως ἡρτυμένος πτισάνη καὶ ὄξους ἔχων, καὶ οἱ πετραῖοι δ' ἰχθύες ἐν λευκῷ ζωμῷ καὶ τῶν ὀπωρῶν τις τῶν στυφουσῶν, μόνη
〈ἦ〉 μετ' ἄρτου.

- 3 2 30 ταῦτα δὲ καὶ ἐκκρινούσης αὐτῆς ἐπιτήδεια· καὶ μετὰ ταῦτα αἰονᾶν τὰ τε ὑποχόνδρια καὶ
σύμπασαν τὴν γαστέρα. κινεῖσθαι δ' ἀρχομένης τῆς γαστρὸς, συνεργεῖν διὰ προσθέτων ἢ δι'
ἐνεμάτων βοηθοῦντας καὶ ταῖς ἄλλαις δήξει καὶ ταῖς ἐμπνευματώσεσιν, εἰ παρεῖεν· ταῖς μὲν
οὖν σφοδραῖς δήξει βοηθεῖν ἔλαιον ἐκχέοντας, ἐνωθέντος ἐν αὐτῷ χηνείου στέατος ἢ
ἀλεκτορίδος ἢ αἰγὸς ἢ ὕος, καὶ κηροῦ τι βραχύ· ταῖς δ' ἐμπνευματώσεσιν ἔλαιον συνεψήσας
πηγάνου τι καὶ σελίνου σπέρμα καὶ κυμίνου καὶ μαράθρου. ^[5]
- 3 2 32 κενωθείσης δὲ τῆς γαστρὸς, δίδοναι τροφήν εὐθὺς χωρὶς τῶν στυφόντων. Τριταίων γνησίων
ιάσεις.
- 3 3 1 Εὐπορήσεις δ' ἱαμάτων καὶ ἐπὶ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν, ὡς δύνασθαι καὶ χωρὶς ἱατροῦ
βοηθεῖν τοῖς κάμνουσιν.
- 3 3 2 ἔστι δ' ὁ μὲν τριταῖος ὀξύτατός τε ἄμα καὶ οὐ κακοήθης.
- 3 3 3 καὶ ὁ μὲν εἴσω τῶν δώδεκα ὥρων παυόμενος ἀκριβῆς καλεῖται τριταῖος, ὁ δ' ὑπερβαίνων
ταύτας οὐκ ἀκριβῆς.
- 3 3 4 ὠφελήσεις οὖν τὸν ἀκριβῆ τριταῖον οὕτως· ἐπεὶ τὴν γένεσιν ἔχει χολῆς πλεοναζούσης τε καὶ
κινουμένης, ὑγραίνειν καὶ ψύχειν τὸν κάμνοντα προσῆκε καὶ κενοῦν ἐρεθίζοντας τὴν χολὴν
διὰ γαστρὸς καὶ δι' ἐμέτων. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ αὐτομάτως συμβαίνει τοῖς ἀκριβέσι τριταίοις·
σὺ δὲ καὶ δι' οὖρων καὶ δι' ἰδρώτων κένου τὸ χολῶδες, σελίνου τε καὶ ἀνήθου διδοὺς ἀφέψημα
πίνειν, καὶ λούειν ἐν ὕδατι θερμῷ καὶ γλυκεῖ· τοῦτο γὰρ οὐ διαφορεῖ μόνον τὴν χολήν, ἀλλὰ
καὶ τῇ ποιότητι μεγάλως ὠφελεῖ, ψῦχον καὶ ὑγραῖνον τῇ δυνάμει. ^[5]
- 3 3 5 λοῦε δὲ χωρὶς νίτρου χρήσεως, ἔλαιον θερμὸν περιχέων, καὶ οὕτως ἐμβιβάζων καὶ χρονίζειν
ἐπιτρέπων ταῖς θερμαῖς ἐμβάσεσιν, ἐφ' ὅσον ἂν προθυμῶνται· τοὺς δὲ φιλολούτρους κἂν
δεύτερον λούσης, ὠφελήσεις.
- 3 3 6 οἶνον δ' ἐν ἀρχαῖς μὲν μηδ' ὅλως ἐπιδιδόναι, μετὰ ταῦτα δὲ λευκὸν καὶ λεπτὸν καὶ ὕδαρῃ τέως
καὶ ὀλίγον, ὕστερον δὲ τῆς λύσεως ἤδη τοῦ νοσήματος προσδοκωμένης, καὶ πλείονα.
- 3 3 7 σιτία δὲ τοῖς ἀκριβέσι τριταίοις ἀρμόττει τὰ ψύχοντα καὶ ὑγραίνοντα· λαχάνων μὲν οὖν
ἐπιτήδεια βλίτα, ἀτράφαξ, μαλάχη, θριδακίνη καὶ κολοκύντη, τῶν δ' ἄλλων κατ' ἀρχὰς μὲν
χυλὸς πτισάνης καὶ ρόφημα τὸ ἐκ χόνδρου μετὰ δὲ ταῦτα τῶν ἰχθύων οἱ πετραῖοι καὶ τῶν
πτηνῶν τὰ μαλακόσαρκα καὶ τῶν μὴ τοιούτων τὰ πτερὰ καὶ τῶν χοίρων οἱ πόδες καὶ
ἐγκέφαλοι, τῶν δὲ νέων καὶ ἡ σὰρξ δίσεφθος· καὶ ὀπωρῶν δὲ τῶν μὴ δυσπέπτων συγχωρεῖν
ἐσθίειν, εἶργειν δὲ παντὸς θερμοῦ καὶ δριμέος. ^[5]
- 3 3 8 τοὺς μὲν οὖν πολλοὺς οὕτω διαιτήσεις, τοὺς δ' ἄνευ τρυφῆς ζῶντας χυλὸν πτισάνης διδοὺς
μέχρι κρίσεως. Τεταρταίου ἰάσεις.
- 3 4 1 Ὁ δὲ τεταρταῖος μακρότατός τέ ἐστι καὶ ἀκινδυνότατος ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ.
- 3 4 2 δεῖ δὲ τοὺς κάμνοντας αὐτῷ κατ' ἀρχὰς μὲν μήτε ἰσχυροῦ δόσει φαρμάκου συγκινεῖν μήτε
κενοῦν σφοδρῶς, διαιτᾶν δὲ τοῖς ἀφύσοις καὶ τὴν γαστέρα ὑπομαλάττειν τοῖς συνήθεσι, μήτε
δὲ χοιρείων λαμβανέτωσαν κρεῶν μήτε ὅλως τῶν γλίσχρων καὶ παχυχύμων ἐδεσμάτων,
ἀπεχέσθωσαν δὲ καὶ τῶν ψυχόντων καὶ ὑγραινόντων πάντων· οἷνῳ δὲ λευκῷ καὶ λεπτῷ
θερμαίνοντι χρυσάσθωσαν καὶ τῶν πτηνῶν τοῖς μὴ ἐν ἔλεσι καὶ λίμναις διαιτωμένοις καὶ τοῖς
εὐπέπτοις καὶ μηδὲν ἔχουσι γλίσχρον τῶν ἰχθύων, καὶ ταρίχει δὲ καὶ νάπτει. ^[5]

καὶ πέπερι δ' αὐτοὺς ὠφελήσει λεπτὸν καὶ χνοῶδες ἐπιπαττόμενον ὕδατι θερμῷ καὶ
πινόμενον.

3 4 4 τρίψεων δὲ καὶ περιπάτων μὴ εἰργέσθωσαν· λουτροῦ δ' εἰ δύναιντο παντελῶς ἀπέχεσθαι,
κάλλιον.

3 4 5 κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν οὕτως περὶ τὴν ἀκμὴν δὲ λεπτότερόν τε διαιτᾶν καὶ ἔαν ἡσυχάζειν ἐπὶ
πλέον αἰονᾶν τε τὰ ὑποχόνδρια καὶ καταπλάττειν τοῖς μαλάσσουσι καὶ χαλῶσιν· εἴθ' οὕτως τοῖς
οὐρητικοῖς κεχρηῆσθαι.

3 4 6 καὶ τῆς παρακμῆς ὑποφαινομένης, καθαίρειν σφοδρότερον τῷ τὴν μέλαιναν κενοῦντι χολήν
(αὕτη γὰρ γεννᾷ τὸ νόσημα πλεονάσασα) καὶ διδόναι τῆς θηριακῆς ἐφεξῆς ἢ τι τῶν ἄλλων τῶν
πεῖρα δεδωκότων, οἷόν ἐστι τόδε τὸ πάνυ δοκιμώτατον· ὁποῦ Κυρηναϊκοῦ, πεπέρεως, σμύρνης,
πηγάνου φύλλων ἀνὰ « α · λειωθέντα καὶ μιχθέντα ἀναλαμβάνεται Ἀττικῷ μέλιτι καὶ δίδοται
πρὸ ὀλίγου τῆς ἐπισημασίας σὺν ὀξυμέλιτι πλῆθος ὀβολῶν δύο. ^[5]

3 4 8 εἴ τις τοῦ τοιοῦτου φαρμάκου κατ' ἀρχὰς δοίη, ἀπλοῦν μὲν ὄντα πολλακίς διπλοῦν
κατασκευάσει τὸν τεταρταῖον ἢ μείζονά τε καὶ χαλεπώτερον πάντως, διπλοῦν δὲ τυγχάνοντα
τριπλοῦν ποιήσει.

3 4 9 τὰ δὲ κατὰ περίοδον ἰᾶται ῥίγη πάντα ὅσα παχέων καὶ γλίσχρων χυμῶν ἔγγονα τυγχάνει, τό τε
ἀγαρικὸν καὶ ἡ καλαμίνθη διὰ μελικράτου πινομένη καὶ ἐνεψηθεῖσα ἐλαίῳ, τοῦ σώματος ὅλου
γενναίως ἀνατριβομένου, καὶ ὁ κόστος ὁμοίως καὶ πύρεθρον· τοῦτο δὲ καὶ τοὺς ναρκῶδεις καὶ
τοὺς παρειμένους ὠφελεῖ. παύει δὲ ῥίγος καὶ ἄγνου σπέρμα ὁμοίως ἐλαίῳ ἐψηθὲν καὶ
δαφνίδες καὶ κόκκος Κνίδιος μετ' ἐλαίου καὶ νίτρου. Ἀμφημερινῶν ἰάσεις. ^[5]

3 5 1 Ἀμφημερινὸς δὲ καὶ μακρότατός ἐστι καὶ οὐκ ἀκίνδυνος ὑπὸ φλέγματος πλεονεξίας
γεννώμενος.

3 5 2 δεῖ δ' αὐτὸν ἰᾶσθαι ὀξυμέλιτι τε χρώμενον μετὰ τὰς πρώτας ἡμέρας καὶ τοῖς οὔρα κινουῖσι
δαψιλῶς καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τοῖς τμητικοῖς.

3 5 3 μετὰ δὲ ταῦτα προνοούντων τῆς γαστρὸς, κᾶπειτα ἐμούντων ἀπὸ ῥαφανίδων καὶ τοῖς φλέγμα
κενοῦσι χρώμενοι καθαρτηρίοις.

3 5 4 τὰ δ' ἄλλα τῆς διαίτης εὐδηλα· θερμαίνειν γὰρ ὠφελεῖ καὶ τέμνειν.

3 5 5 ἐπεὶ δ' ἀκμῆς καὶ παρακμῆς ἐμνημονεύσαμεν, εἰδέναι χρὴ τὸν μὲν τεχνίτην πάντας τοὺς
καιροὺς τῶν νοσημάτων διαγινώσκειν ἔκ τε τῶν οὔρων μάλιστα καὶ τῶν σφυγμῶν· σοὶ δ'
ἀρκέσει γνωρίζειν ἐπὶ τῶν κατὰ περίοδον νοσοῦντων τὴν μὲν ἀκμὴν ἐκ τοῦ τοὺς παροξυσμοὺς
μένειν ἐπὶ τῶν αὐτῶν χρόνων τε καὶ συμπτωμάτων, τὰς δὲ παρακμὰς ἐκ τοῦ καὶ τὸν χρόνον
ἐλαττοῦσθαι τῶν παροξυσμῶν καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλῆθος τῶν συμπτωμάτων μειοῦσθαι.
Περὶ τῶν συντηκτικῶν πυρετῶν. ^[5]

3 6 1 Ἐπειδὴν χυμὸς παραπλήσιος τῇ ξανθῇ χολῇ διὰ γαστρὸς ἐκκρίνηται πυρρότερος τῇ χροᾷ καὶ
δυσώδης καὶ γλοιώδης τὴν σύστασιν καὶ ἐλαιώδης ὀφθῆναι, γινώσκειν χρὴ πιμελῇ καὶ
νεοπαγῇ σάρκα τήκεσθαι πρὸς τοῦ πυρετοῦ διακαεστάτου καὶ σφοδροτάτου τυγχάνοντος·
χρονίσαντος δ' αὐτοῦ, ὡς καὶ τῶν στερεῶν αὐτῶν γίνεσθαι σύντηξιν· διὸ καὶ χαλεπώτατός
ἐστὶν ἀπάντων πυρετῶν ὁ τοιοῦτος. ^[5]

3 6 2 εὐδηλον οὖν ὡς σβεστηρίοις ἰάμασι χρησόμεθα, ψυχρόν τε ἄγαν προσφέροντες ὕδωρ πίνειν καὶ
καταπλάσματα ψύχοντα κατὰ τοῦ θώρακος καὶ τῶν ὑποχονδρίων καὶ ἐπιθέματα τοιαῦτα καὶ
τροφὰς ψυχούσας. Περὶ λειποθυμιῶν.

3 7 1

Αὐτὸ μὲν τὸ πρᾶγμα τῆς λειποθυμίας ἔν ἐστιν· αἰτία δ' αὐτοῦ πλείους, καὶ θεραπείαι καθ' ἐκάστην αὐτῶν ἴδιαι. τοσοῦτον οὖν ὑπὲρ αὐτῶν νῦν ἐροῦμεν, ὅσον ἂν τις μαθὼν ἱκανὸς εἴη τοῖς ἐξαίφνης προσπίπτουσιν ἐνίστασθαι παροξυσμοῖς.

- 3 7 2 τοῖς μὲν οὖν ἐπὶ χολέραις καὶ κοιλίας ῥύσεισι καὶ ταῖς ἄλλαις κενώσεσι ταῖς ἀμέτροις λειποθυμοῦσιν ὕδωρ τε προσραίνειν ψυχρὸν καὶ ἀνατρίβειν τὴν τε ῥίνα καὶ τὸ στόμα τῆς γαστρὸς καὶ σπαράττειν δακτύλων ἢ πτερῶν καθέσει καὶ ἀναγκάζειν ἐμεῖν σκέλη τε καὶ χεῖρας διαδεῖν πλείοσι καὶ σφοδροτέροις δεσμοῖς, τὰ ἄνω μὲν ἐν ταῖς κάτωθεν κενώσεσι, τὰ δὲ κάτω ἐν ταῖς ἄνωθεν. βοηθεῖ δὲ ταῖς τοιαύταις ἐκλύσεσι καὶ οἶνος ψυχρῷ κεκραμένος. ^[5]
- 3 7 3, 4 λουτρὸν δὲ τοῖς μὲν εἰς τὴν γαστέρα ῥεύμασιν ἐπιτηδειότατον, τοῖς δὲ δι' αἰμορραγίαν ἢ ἰδρώτων ἀμετρίαν λειποθυμοῦσι πολεμιώτατον (ψύξεως γὰρ οὗτοι καὶ στύψεως, οὐ χαλασμοῦ δέονται)· ψυχρῷ δ' ὕδατι κεκραμένος οἶνος αὐτοῖς ἐπιτήδειος.
- 3 7 5 οὔτε δὲ διαδεῖσθαι συμφέρει τούτους οὔτε ἐμεῖν οὔτε ὅλως κινεῖσθαι, ψύχεσθαι δ' ἀρμόττει καὶ πυκνοῦσθαι διὸ πνεύματά τε ψύχοντα κατασκευάσομεν εἰσεῖν καὶ τὸν ἀέρα τοῦ οἴκου τρέφομεν εἰς ψυχρὰν καὶ στύφουσαν ποιότητα διὰ μυστίνων καὶ ῥόδων καὶ ἐλίκων ἀμπέλων εἰσκομιδῆς.
- 3 7 6 τούτοις μὲν βοηθεῖν οὕτως, ἔν γε τῷ παραχρῆμα· τῶν δὲ διὰ πλῆθος λειποθυμούντων ἀνατρίβειν ἐπὶ πλείστον καὶ θερμαίνειν καὶ διαδεῖν τὰ κῶλα, τροφῆς δ' αὐτοὺς καὶ οἴνου καὶ λουτροῦ εἶργειν, εἰ πυρέττοιεν, διδόναι δὲ μόνον μελίκρατον ἢ ὀρίγανον ἢ ὕσσωπον ἢ γλήχωνα ἢ θύμον συνεψημένον ἔχον· διδόναι δὲ καὶ ὀξυμέλιτος.
- 3 7 8 ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐφ' ὑστέραις ἐκλυομένας θεραπεύομεν χωρὶς τοῦ διδόναι τοῦ ὀξυμέλιτος. διαδεῖν δὲ καὶ τρίβειν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ πυρίας προσάγειν, αἷς μὲν ἐκκρίσεις πολλαὶ γίνονται, κατὰ τῶν μαστῶν, αἷς δ' ἀνέσπασται μήτρα καὶ παρέσπασται, κατὰ βουβῶνων καὶ μηρῶν· καὶ ὁσφραντὰ ταῖς μὲν ῥίσι δυσωδέστατα, ταῖς δὲ μήτραις τὰ εὐώδη καὶ τὰ θερμαίνοντα καὶ τὰ χαλῶντα προσάξομεν.
- 3 7 10 δι' ἀτονίαν δὲ τοῦ στομάχου λειποθυμίας γενομένης, ἐπιπλάσμασι χρῆσόμεθα κατὰ τοῦ μορίου τονοῦσι διὰ φοινίκων καὶ οἴνου καὶ ἀλφίτων καὶ κρόκου καὶ ἀλόης καὶ μαστίχης, ἐμβροχαῖς δὲ ταῖς δι' ἀψινθίου καὶ μαστιχίνου καὶ μηλίνου καὶ ναρδίνου καὶ οἴνου.
- 3 7 11 θέρμης δ' οὔσης καὶ ἐγκαύσεως, τούτοις μιγνύναι τι τῶν ψυχόντων, ἢ τῆς κολοκύντης ἢ τῆς θρίδακος τὸν χυλὸν καὶ τοῦ στρύχνου καὶ τοῦ ὄμφακος.
- 3 7 12 ὥφελει δ' αὐτοὺς γενναίως καὶ ἡ τῶν ἄκρων ἀνάτριψις.
- 3 7 13 ἐπὶ τούτοις ἐὰν βέλτιον διατεθῶσι, τοὺς μὲν ἐγκαιομένους εὐθύς ἐπὶ τὸ λουτρὸν ἄγειν, τοῖς δὲ διὰ ψύξεως τινος αἴσθησιν ἔχουσι τὸ διὰ τριῶν πεπéρεων ἢ καὶ καθ' ἑαυτὸ τὸ πέπερι δώσεις καὶ ἀψινθίου πίνειν.
- 3 7 14 εἰ δὲ διὰ χυμοὺς μοχθηροὺς καὶ δάκνοντας ἔκλυσις παρακολουθοίη, πίνειν διδοὺς θερμὸν ὕδωρ ἢ ὑδρέλαιον ἐμεῖν ποιεῖ. δυσεμῆς δ' εἴ τις εἴη, θερμαίνειν πρότερον τὰ περὶ τὸν στόμαχον καὶ χεῖρας καὶ πόδας· εἰ δὲ μηδ' οὕτως ἐμοίη, δακτύλους ἢ πτερὰ καθιέτωσαν· μηδ' οὕτως δὲ δυναμένων, ἔλαιον θερμὸν πινέτωσαν· τοῦτο δὲ πολλάκις οὐκ ἔμετον κινεῖ, τὴν γαστέρα δ' ἐρεθίζει καὶ χρησιμώτατόν ἐστι· διὸ καὶ μὴ γίνηται, συνεργεῖν ἡμᾶς ἄμεινον προσθέτοις χρωμένους. ^[5]
- 3 7 16 βέλτιον δ' ἐπὶ τούτοις διατεθέντι κόμην ἀψινθίου διδόναι πίνειν ἐν μελικράτῳ συνεψηθεῖσαν καὶ παντοίως ῥωννύναι τὰ μόρια διὰ τῶν ἔξωθεν ἐπιτιθεμένων καὶ διὰ τῶν ἔσωθεν λαμβανομένων.
- 3 7 17 οὐ μὴν κατ' ἀρχὰς οὕτω ποιεῖν προσῆκεν, ἀλλὰ μετὰ τὴν κένωσιν τῶν μοχθηρῶν χυμῶν.

- 3 7 18 εἰ δὲ φλέγματος ἀθροισθέντος ἐν στομάχῳ πολλοῦ καὶ ψυχροῦ τὰς ἐκλύσεις συμβαίνει γίνεσθαι, καταιονήσεις τὸ μόριον ἐπὶ πλεῖστον ἐλαίῳ ἀψινθάτῳ καὶ δώσεις μελίκρατον, ὕσσωπον ἢ τι τοιοῦτον ἐνεψήσας, ἢ ὀξυμέλιτος καὶ πεπέρεως τμητικώτερον γὰρ εἶναι χρή τὸν σύμπαντα τρόπον τῆς βοηθείας.
- 3 7 19 ὅταν δ' ἐπὶ ψύξεσιν ἰσχυραῖς λειποψυχήσῃ τις, βοηθήσεις πᾶσι τρόποις ἐκθερμαίνων, οἶνόν τε διδοὺς κεκραμένον θερμῷ καὶ τροφὰς θερμαινούσας καὶ ἀνατρίβων παρὰ πυρί. τάναντία δὲ ποιήσεις ἐπὶ τῶν διὰ πλείονα θερμασίαν λειποψυχούντων, ἐν ἄερὶ πνιγῶδει διατριψάντων καὶ ἐν λουτρῷ χρονισάντων· τονώσεις οὖν αὐτοὺς ἐν τῷ παραχρῆμα ψυχρὸν ὕδωρ ἐπιδιδούς πιεῖν καὶ ῥιπίζων καὶ καταπνεῖσθαι ποιῶν καὶ ἀνατρίβων τὸν στόμαχον, μετὰ δὲ ταῦτα καὶ οἶνον καὶ τροφὰς διδοὺς.
- 3 7 21 εἰ δὲ διὰ φλεγμονῆς ὑπερβολὴν ἢ κακοήθειαν πυρετῶν λειποθυμοίῃ τις ἐν ταῖς εἰσβολαῖς μετὰ τοῦ καταψύχεσθαι πόδας, θερμαίνων καὶ ἀνατρίβων σφοδρότερον καὶ διασφίγγων τὰ ἄκρα κατακοιμᾶσθαι τε κωλύων καὶ πάσης εἴργων προσφορᾶς σιτίου καὶ πόματος ἀναρρώσεις.
- 3 7 22 τοῖς δὲ συγκοπῆναι διὰ ξηρότητα κινδυνεύουσιν ἄρτου τι σὺν οἶνῳ δώσεις ἢ χόνδρου παντάπασιν ὀλίγου· πλείονος γὰρ εἰ ἐπιδοίης ἢ δυσπέπτου σιτίου, συγκοπήσονται ταχέως.
- 3 7 23 εἰ δὲ δι' ἔμφραξιν καιρίου τινὸς μορίου λειποψυχία παρείη, τό τε ὀξύμελι δίδου καὶ μελίκρατον, ἐναφεψηθέντος αὐτῷ γλήχωνος ἢ ὀριγάνου ἢ ὕσώπου, καὶ τὰς τμητικωτέρας τῶν τροφῶν· ἀνατριβέσθω δὲ καὶ διαδείσθω καὶ τούτων τὰ κῶλα, καὶ τοῖς διουρητικοῖς δὲ χρήσθωσαν.
- 3 7 24 ῥᾶον δ' ἐπὶ τούτοις διατεθέντες καὶ οἶνου λευκοῦ καὶ λεπτοῦ μὴ πάνυ παλαιοῦ πινέτωσαν.
- 3 7 25 εἰ δὲ δι' ἀθρόαν πύου κένωσιν, ἀρκέσει τούτους τοῖς ὄσφραντοῖς ἀνακτησαμένους ῥοφήμασιν εὐπέπτοις ἀνατρέφειν.
- 3 7 26 εἰ δὲ δι' ἡδονῆς ὑπερβολὴν ἢ λύπης ἢ θυμοῦ ἢ φόβου ἢ ἐκπλήξεως λειποψυχία συσταίῃ, τοῖς τε ὄσφραντοῖς καὶ ταῖς τῶν ῥινῶν καταλήψεσιν ἀνακτησαμένους ἐμεῖν ἀναγκάζειν.
- 3 7 27 οἱ δὲ διὰ κωλικὴν διάθεσιν ἢ τινος ἄλλου μορίου μεγίστην ὀδύνην λειποθυμοῦντες διὰ τε τῶν πυριαμάτων καὶ τῶν ἀνατρίψεων κατασταθήσονται. Πρὸς διαφορουμένους δι' ἰδρώτων.
- 3 8 1 Τῶν δὲ διαφορουμένων τοὺς ἰδρῶτας ἴστησι καταπασσομένη γῆ Σαμία, λιθάργυρος, γύψος, κηκίς, σχιστή, μυρσίνη, ἔλαιον οἰνάνθινον, ῥόδιον, μήλινον, σχίνινον, καταχρίόμενα δὲ μάννα καὶ ἄμυλον σὺν ὡοῦ τῷ λευκῷ. Πρὸς καρδιακοὺς.
- 3 9 1 Καρδιακοὺς δ' ὠφελεῖ καταπρασσόμενα κατὰ τοῦ στομάχου βάτου φύλλα μετὰ κηρωτῆς ὀλίγης ἢ ἄρτου ἢ μυρσίνης φύλλα ἢ ἔλικες ἀμπέλου ἢ ἀρνόγλωσσον σὺν ἄρτῳ ἢ κηρωτῇ ὀλίγῃ ἢ μῆλα κυδώνια ἢ φοίνικες.
- 3 9 2 καὶ ἐνέματα δὲ παραλαμβάνεται ὠφελίμως πτισάνης χυλὸς καθηψημένων ἀκροκωλίων. καταχρίεται δ' αὐτῶν καὶ τὰ ἄκρα ὠφελίμως κηρωτῇ ὑγρᾷ μετὰ νάπυος λείου. Περὶ βουλίμου.
- 3 10 1 Ὁ βούλιμος διὰ κατάψυξιν τοῦ στομάχου συνίσταται καὶ δι' ἔνδειαν καὶ ἀτονίαν τῆς δυνάμεως ὑπὸ τῆς ἔξωθεν ψύξεως καταπιπτούσης· συνεδρεῦει δ' αὐτῷ πείνη κατ' ἀρχάς, μὴ παραμένουσα μέχρι παντός.
- 3 10 2 τοῖς μὲν οὖν ἐν ὁδοιπορίαις ἢ καὶ ἄλλως πως βουλιμιῶσι διὰ τῶν ὄσφραντῶν βοηθήσομεν, μάλιστα δὲ κρέα <ῥεῖα> προσάγοντες ὅπτα ταῖς ῥίσις ἢ ἐρίφεια καὶ τᾶλλα τὰ κνισώδη καὶ διακρατοῦντες τὰ ἄκρα τὰς τε τρίχας ἀνασπῶντες καὶ τὰς σιαγόνas διαμοχλεύοντες. ἀναρρωθεῖσι δ' αὐτοῖς ἄρτον ἐν οἶνῳ κεκραμένῳ δώσομεν ἢ τι ἄλλο τῶν ταχέως ἀναλαμβανόντων τὴν δύναμιν.

Περὶ χολέρας. Τὴν χολέραν δύναται ἂν τις κωλύειν, ἐμῶν ὁσάκις ἂν ὑπερπληρούμενος τυγχάνῃ πρὸ τῆς προσφορᾶς τῶν σιτίων· καὶ ἤδη δὲ τρεπομένων αὐτῶν, κωλύσειεν ἂν τις τὴν χολέραν, εἰ μελικράτου λαβὼν ἢ χλιαροῦ ὕδατος ἐμοίῃ, εἴτα πυριάσας ἐλαίῳ τὴν γαστέρα καὶ σκεπᾶσας ἐρίοις κατακοιμηθεῖ χρόνον πλείονα τοῦ εἰωθότος.

- 3 11 2 συστῆναι δ' αὐτῆς φθασάσης, καὶ κενουμένων ἄνω καὶ κάτω μετὰ συντονίας, οὐ μόνον τῶν φθαρέντων, ἀλλὰ καὶ ἐτέρας ὕλης τοῦ σώματος συνεφελκομένης, εἰ μὲν δῆξεις σφοδραὶ παρακολουθοῖεν, μελίκρατον πίνοντα κατακεραννύειν, εἰ δ' εἶεν ἐπιεικεῖς, ἀμβλύνειν αὐτὰς ὕδατι καὶ μὴ κωλύειν τὴν ἔκκρισιν τὴν γε μὴ ἄμετρον. ^[5]
- 3 11 3 ὑπερκενώσεως δὲ γενομένης, καὶ σπασθῆναι κινδυνεύοντος τοῦ πάσχοντος καὶ ἀσφύκτου ὄντος καὶ τὰ ἄκρα καταψυχομένου καὶ ψυχρὸν ἰδρῶντος, τοῦ τεχνίτου χρεῖα· μόλις γὰρ ἂν ὁ οὕτω διακείμενος καὶ ὑπόντος ἱατροῦ σωθεῖ.
- 3 11 4 μὴ παρόντος δέ, πάντα ποιεῖν τὰ ἐνδεχόμενα καὶ ταινίαις μὲν ἢ ἐρίοις τὰ ἄκρα διαδεῖν, ἀνατρίβειν δὲ τὰ κατεψυγμένα μιγνύντα ἐλαίῳ κηροῦ τι καὶ πεπéρεως καὶ λίτρου ἢ ἱρίνῳ μύρῳ μετὰ τινος τούτων ἢ Σικωνίῳ μετὰ καστορίου· ταῦτα γὰρ ἐν τοῖς σπασμοῖς βοηθεῖ.
- 3 11 5 διδόναι δ' ἐφεξῆς τροφήν, κἂν ἐμέσῃ, πάλιν διδόναι, ἄχρις ἂν κατάσχη, καὶ τῇ τροφῇ προσεπιδιδόναι τι τῶν ῥωννύντων τὸν στόμαχον ὁπωρῶν, μήλου, ἀπίου ἢ βότρυος ἢ τινος τοιούτου.
- 3 11 6 μάλιστα δ' οἶνος τοὺς χολερούς ὀνίνησιν· ὕπνον γὰρ ἐπάγων πολλάκις ἐλπίδας παρέχει τῆς σωτηρίας. θερμότητος δὲ πλείονος περὶ τὰ στέρνα καὶ τὰ ὑποχόνδρια συνούσης, ἐπιψύχειν ῥοδίνῳ ἐμβρεχομένοις ὀθονίοις καὶ ἄλφита ἐπιρριπτοῦντας λειότατα μετὰ ῥοδίνου καὶ γλυκέος, διδόναι δ' αὐτοῖς καὶ τὸν οἶνον ψυχρόν.
- 3 12 t Περὶ ὀδύνης. Ὅταν ἐν ὀδύνῃ τινὶ τυγχάνῃ μόριον, πολυπραγμόνῃ τὴν πρόφασιν, εἰ διὰ τι τῶν ἔξωθεν γέγονεν· πολλοὶ γὰρ κατὰ τὸ λεληθὸς ἐν τῷ καθεύδειν ἐβλάβησαν οὐκ ὀλιγάκις ἐν τε ἀθρόαις ἐπιστροφαῖς καὶ οὐ καλῶς ἐπεσχηματισμένον τὸ μόριον ἔχοντες.
- 3 12 2 καὶ ψυχόμενα δὲ μέρη τίλμασι καὶ σπᾶσμασι περιπίπτοντα σφοδροτάταις ὀδύναις ἀλίσκονται.
- 3 12 3,4 γίνεται δὲ καὶ ὑπὸ ῥευμάτων ἐπώδυνα μόρια συνεχῶς. ἐὰν οὖν τῶν προειρημένων μηδὲν αἴτιον ᾖ τῆς ὀδύνης, τὴν προηγησαμένην ἐπίσκεψαι δίαίταν τοῦ πάσχοντος, εἰ ἀργότερα τοῦ συνήθους, καὶ εἰ ἐνεπίπλατο σιτίων οὐκ εἰωθῶς ἢ τοῖς πολυτρόφοις ἐχρήσατο, καὶ εἰ κένωσίς τις εἰωθυῖα γίνεσθαι πρότερον νῦν μὴ γίνοιτο· τούτων γὰρ ἢ πάντων ἢ τινων συμβεβηκότων, πλῆθος αἴτιον εἶναι τῆς ὀδύνης ὑποληπτέον, καὶ χρὴ κενῶσαι διὰ φλεβοτομίας ἢ διὰ καθάρσεως, εἰ κακοχυμία φαίνοιτο πλεονάζουσα. ^[5]
- 3 12 5 μὴ παρόντος δὲ τοῦ ταῦτα δρῶντος, παροχετεῦσαι χρηστέον, τὴν ὕλην ἀπάγοντας διὰ τῶν πλησίον, οἷον ἐν κεφαλῇ μὲν τῆς ὕλης οὔσης, διὰ ῥινῶν ἢ ὑπερώας ἢ ἀντισπάσει μετάγοντας εἰς τοὺς ἐναντίους τόπους τὸ πλῆθος, ἀνατρίβων δριμέσι φαρμάκοις τὰ κῶλα καὶ διαδέων.
- 3 12 6 ὠφελείας δ' ἐπὶ τούτοις μὴ γενομένης, πρόδηλον μὲν ὡς σφήνωσίς ἐστι τοῦ λυποῦντος, καὶ διαφορεῖν αὐτὸ προσήκει φαρμάκοις.
- 3 12 7 διὰ πνεύματος δ' ἔνστασιν τῆς ὀδύνης συμβαινούσης, προσκαρτερεῖν χρὴ τοῖς λεπτύνουσι ἐδέσμασί τε καὶ πόμασι καὶ ἐνέμασιν ἀραιοῦντας τὸ πάσχον σῶμα διὰ τε πυριῶν καὶ καταιονήσεων καὶ καταπλασμάτων.
- 3 12 8 αἰτίου δ' ὄντος ὄγκου παρὰ φύσιν, ἰάση δηλονότι τοῦτον.
- 3 12 9 δακνῶδους δ' ὑγροῦ ποιοῦντος τὴν ὀδύνην, πολεμιώτατα τὰ λεπτύνοντα καὶ θερμαίνοντα· κατάλληλα δέ, εἰ μὲν ἰᾶσθαι μέλλοι, τὰ κενοῦντα τὸν λυποῦντα χυμὸν διὰ τῶν ἀδήκτως ῥυπτόντων· εἰ δὲ τοῦτο μὴ εἶη δυνατόν, τὰ κατακεράσαι δυνάμενα· καὶ τούτου δ' ὄντος

- ἀδυνάτου, τὰ ναρκωτικά φάρμακα· τὰ μὲν γὰρ ὄντως ἀνώδυνα φάρμακα λεπτομερῇ τε εἶναι
 χρή καὶ μετρίως θερμά, μὴδ' ἡστινοσοῦν μετέχοντα στύψεως, οἷόν ἐστι τὸ ἀνήθινον ἔλαιον
 ὑπὲρ τοῦ κενῶσαι καὶ συμπέψαι καὶ ὁμαλῦναι πᾶν ὅσον ἐν τοῖς ὀδυνωμένοις ἐστὶ μορίοις. ^[5]
- 3 12 11 τὰ δὲ λεγόμενα μόνον ἀνώδυνα ψύχει πᾶν τὸ σῶμα καὶ ναρκοῖ τὴν αἴσθησιν καταφοράν τε
 ἐργάζεται, καὶ χρή γινώσκειν ὡς ὁμοίον τι νεκρώσει πάσχοντα τὰ μόρια καὶ τῶν ὀδυνώντων
 αἰτίων ἀναίσθητα γίνεται.
- 3 12 12 καὶ πολλοὶ τῶν συνεχῶς τὰ τοιαῦτα λαμβανόντων εἰς ἀνίατον ψῦξιν ἤγαγον τὰ μόρια· καὶ εἰ
 βραχεῖ δὲ πλείω ποθείη, θάνατον ἐπιφέρει. Περὶ τῶν ἀπλῶν ἑλκῶν.
- 3 13 1 Ἐπειδὴ τὸ ἀπλοῦν ἔλκος διαίρεσίς ἐστι μόνον, εἴ τις συνάγει τὰ διαιρεθέντα δεσμὸν ἐν κύκλῳ
 περιθεῖς, συμφυήσεται τὰ διεστώτα μόρια χωρὶς τινος ἐτέρας πραγματείας.
- 3 13 2 δεῖ δέ, ὅταν μὲν καθ' ἐν τι τῶν χειλῶν ἐκτετραμμένον εἴη τὸ ἔλκος εἰς τὸ πλάγιον, ἐκεῖθεν τὴν
 ἀρχὴν ποιεῖσθαι τῆς ἐπιδέσεως καὶ περιτρέπειν εἰς τάναντία· κατ' ἀμφοτέρα δ' οὔσης τῆς
 ἐκτροπῆς, τὴν ἀπὸ δυοῖν ἀρχῶν παραλαμβάνειν ἐπίδεσιν καὶ προσάγειν οὕτως τὰ χεῖλη·
 μηδενὸς γὰρ τῶν χειλῶν μεταξὺ παρεμπεσόντος, οἷον τριχὸς ἢ ψάμμου ἢ ἐλαίου ἢ ῥύπου ἢ
 τινος τοιούτου, πάντως συμφυήσεται τὸ ἔλκος. ^[5]
- 3 13 3 μεγάλου δ' ὄντος τοῦ ἔλκους, ὡς μὴ δύνασθαι τὰ κεχωρισμένα δι' ὅλου συναχθῆναι, ἢ ἰχώρος
 τινος ἀθροισθέντος, ἢ ὀδύνης οὔσης, κολληθῆναι τὸ τοιοῦτον ἔλκος οὐχ οἷόν τε διὰ μόνης τῆς
 συναγωγῆς, καὶ χρεῖα ζηραίνοντος φαρμάκου τόν τε ἡθροισμένον ἐκδαπανῶντος ἰχώρα καὶ
 κωλύοντος ἐπιρρεῖν ἕτερον. ὑγρῶν μὲν οὖν κάλλιστόν ἐστιν οἶνος· ποιεῖ δὲ καὶ ὀξύκρατον καὶ
 μελίκρατον· τῶν δ' ἄλλων κολλᾷ τραύματα δρυὸς φύλλα καταπλασσόμενα καὶ ἰτέας καὶ
 κράμβης τε ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα καὶ ὁ χυλὸς καὶ ὁ φλοιὸς τῆς αὐστηροτέρας καὶ ὀξυτέρας,
 ἀρνόγλωσσον, πάπυρος ὀξυκράτῳ ἢ οἴνῳ βραχεῖσα καὶ ἐν κύκλῳ περιειλουμένη. ^[5]
- 3 13 5 τὰ πρόσφατα κολλᾷ πίτυος καὶ πεύκης τὰ φύλλα, πετελέας τὰ φύλλα καὶ ὁ φλοιὸς πρόσφατος
 ὡς ἐπίδεσμος περιειλούμενος, σπόγγος καινὸς μεθ' ὕδατος ἢ ὀξυκράτου ἢ οἴνου, τυρὸς
 πρόσφατος προλειωθεῖς· ἔξωθεν δ' ἐπιτιθέναι δεῖ φύλλα λαπάθου ἢ ἀμπέλου ἢ τεύτλου ἢ
 θριδακίνης· ὁ δ' ὀξυγαλάκτινος τυρὸς καὶ τὰ μείζονα ὁμοίως ἐπιτεθείς. ^[5]
- 3 13 6 κολλῶσι καὶ ἄπιοι (τὰ δὲ μείζονα τραύματα αἱ ἀχράδες) καὶ ἀναστέλλουσι τὸ ρεῦμα· ἵππουρις
 καταπλαττομένη, κἂν νεῦρα διατετμημένα τύχη· ἴσατις ἢ ἡμερος <ἐπὶ> τῶν σκληρῶν
 σωμάτων.
- 3 13 7 κοιλίου σὰρξ λειωθεῖσα κολλᾷ τραύματα μετὰ νεύρου τρώσεως καὶ θλάσεως γεγονότα ἐπὶ
 σκληρῶν σωμάτων· μιγνύναι δ' αὐτῇ χρή λελειωμένη ἄχνην ἀλεύρου λαμβάνοντα ἀπὸ τοίχου
 πλησιάζοντος μύλη· σμύρνη σὺν ὕδατι καταχρισθεῖσα ἢ λιβανωτός.
- 3 13 8 γῆς ἔντερα καὶ νεύρων διακοπὰς κολλᾷ· πενταφύλλου φύλλα μετὰ μέλιτος· σκόροδα καέντα
 καταπλασσόμενα.
- 3 13 9 πρὸς δὲ τὰ πρεσβυτικά ἔλκη ἀναγαλλίς ποιεῖ μετὰ κηρωτῆς, κριθαὶ καεῖσαι καὶ ψιμύθιον σὺν
 κηρωτῇ μυσρίνῃ τριπλάσιον.
- 3 13 10 πρὸς δὲ τὰ ἐν κεφαλῇ σμύρναν ξηρὰν ἐπίπασσε καὶ μὴ βρέχε (ταχέως γὰρ συνάγει) ἢ ἀλόην
 ξηρὰν ἢ ἀριστολοχίαν τρίψας μεθ' ὕδατος (τοῦτο δὲ καὶ ὅσα ἀνάγει), ἢ λιβανωτὸν καὶ
 σμύρνην ἴσα τρίψας καὶ μετὰ μέλιτος καὶ οἴνου συνεψήσας, ἕως πάχος σχῆ· σύμμετρον, εἰς
 μοτὸν κρίων ἐπιτίθει.
- 3 14 τ Πρὸς τραύματα περιωδυνοῦντα καὶ φλεγμαίνοντα. Ῥοιὰν γλυκεῖαν ἐψήσας ἐν οἴνῳ καὶ τρίψας
 κατάπλασσε.
- 3 14 1 θαυμαστὸν τοῦτο καὶ πολύχρηστον.

- 3 14 2 πρὸς τε γὰρ τὰ ἐν κεφαλῇ ἔλκη ποιεῖ καὶ πρὸς τὰ ἐν αἰδοίοις καὶ πρὸς τὰ ἐν ὅλῳ τῷ σώματι περιωδυνοῦντα καὶ πρὸς ὀφθαλμοὺς φλεγμαίνοντας. Περὶ τῶν κοίλων ἐλκῶν.
- 3 15 1 Τὸ κοῖλον ἔλκος ὑγρὸν ἐστὶ καὶ ῥυπαρὸν· δεῖται οὖν φαρμάκων τῶν μετρίως ξηραίνοντων καὶ ῥυπτόντων. τοιαῦτα δ' ἐστὶ λιβανωτός τε καὶ κρίθινον ἄλευρον καὶ κυάμινον καὶ ὀρόβινον καὶ ἴρις καὶ ἀριστολοχία καὶ καδμεία καὶ πάναξ καὶ πομφόλυξ.
- 3 15 2 ὅταν δὲ μηδὲν ὠφελήσῃ τὸ προσαγόμενον σαρκωτόν, οὕτω πως ἐπ' ἄλλο μεταβαίνειν· εἰ μὲν πλείων ὁ ῥύπος εἴη καὶ ὑγρότερον τὸ ἔλκος, εἰδέναι προσήκεν ὡς ἐνδεέστερον ἐξήρανε τὸ φάρμακον, καὶ ἐπιτείνειν αὐτὸ μέλιτος μίξει· εἰ δὲ καθαρὸν καὶ ἄνικμον εὔρεθείη, πλεόν ἢ ἔχρῃν ἐξήρανε, ἐλαίου τε αὐτὸ καὶ κηρωτῆς ἀνιέναι μίξει. ^[5]
- 3 15 3 συμβαίνει δ' ἐνίοτε τοῦ φαρμάκου τυγχάνοντος ἰσχυροτέρου συντήκεσθαι τι τῆς σαρκὸς ὡς ῥυπαρὸν καὶ ὑγρὸν φαίνεσθαι [καὶ] τὸ ἔλκος παραπλησίως τοῖς ἐνδεέστερον ξηρανθεῖσιν· ἀλλὰ τοῦτο κοιλότερόν τε συντηκόμενον γίνεται καὶ ὀχθῶδες τοῖς χεῖλεσιν ἐρυθρόν τε καὶ τι φλεγμονῆς ἔχον, πολλάκις δὲ καὶ δάκνεται σαφῶς ὁ πάσχων· τὸ δ' ἕτερον ὑπὸ τῶν ἑλαττον ξηραίνοντων οὐδὲν ἔχει τούτων παρακολουθοῦν. ^[5]
- 3 15 4 σαπρότης ξύλων, καὶ μάλιστα ὅσα μετρίως μετέχει στύψεως τε καὶ ῥύψεως, ὥσπερ καὶ ἡ πτελέα, καθαίρει καὶ ἀναπληροῖ τὰ καθαρὰ τῶν ἐλκῶν· ἀνεμῶναι προστιθέμεναι.
- 3 15 5 πίτυος φλοιὸν ἀποξύσας καὶ τρίψας μετὰ κηρωτῆς εἰς μοτοὺς ἐγχρίων ἐπὶ τῶν κοίλων ἐλκῶν, καὶ μάλιστα τῶν προσφάτων, ἐπιτίθει· πληροῖ γὰρ αὐτά.
- 3 15 6 καθαίρει δὲ τὰ ῥυπαρὰ πράσιον μετὰ μέλιτος, ἀριστολοχία σὺν μέλιτι, ἐλαῖαι κολυμβάδες καταπλασθεῖσαι. Περὶ τῶν οὐλῆς δεομένων ἐλκῶν.
- 3 16 1 Ξηραίνοντες καὶ στύφοντες τὴν σάρκα τῶν οὐλῆς δεομένων ἐλκῶν εἰς τοσοῦτον ὥστε μὴ μόνον διαφορῆσαι τὸ παρὰ φύσιν περιττὸν ἀλλὰ καὶ τοῦ κατὰ φύσιν ἄψασθαι, τὸ ἐπιπολῆς τοῦ ἔλκους παραπλήσιον δέρματι κατασκευάσομεν καὶ εἰς οὐλὴν ἄξομεν τὸ ἔλκος ἐπιτήδεια δ' εἰς τοῦτο κηκὶς ὀμφακίτις καὶ τὰ τῆς ροιᾶς λέμματα μετρίως ξηραίνοντα. ^[5]
- 3 16 2 ὅσα δὲ χωρὶς τοῦ στύφειν ἀδήκτως ξηραίνει, καὶ ταῦτα εἰς οὐλὴν ἄγει, οἷον σμύρνα, λιθάργυρος, καὶ εἰ καυθείη, ὄστρεον (ἐπιπαττόμενα γὰρ ξηραίνει καὶ ταῦτα πολλάκις ἐπούλωσεν), πίτυος φλοιὸς σὺν κηρωτῇ μυρσίνῃ, κισσοῦ ἄνθος μετὰ κηρωτῆς, κρίνου ἢ ῥίζα σὺν ῥοδίνῳ.
- 3 16 3 τὰ δὲ παλαιὰ ἐπουλοῖ ἱξὸς σὺν λιβανωτῷ, ἰὸς μετὰ διφρυγοῦς ἴσου καὶ μετὰ κηρωτῆς μυρσίνης. Περὶ τῶν ὑπερσαρκούντων ἐλκῶν.
- 3 17 1 Ἡ τῶν ὑπεραυξηθεισῶν σαρκῶν ἐπὶ τῶν ἐλκῶν καθαίρεσις ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶς ξηραίνοντων φαρμάκων γίνεται, οἷόν ἐστιν Ἀσσίας πέτρας ἄνθος.
- 3 17 2 καὶ τὰ ὀστρώδη δὲ πάντα καυθέντα μετρίως καθαιρεῖ τὰ ὑπερσαρκοῦντα καὶ προσστέλλει, καὶ οἱ ἐχῖνοι δ' ὁμοίως ἀμφοτέροι καυθέντες σὺν τῷ σώματι παντί, καὶ διφρυγὲς καταπασσόμενον καὶ χαλκοῦ ἄνθος καὶ λεπὶς καταπασσομένη. Πρὸς ἔλκη ἐπιπόλαια καὶ παρατρίμματα καὶ ἀποσύρματα καὶ πρεσβυτικὰ καὶ ἀπαλόχρωτα.
- 3 18 1 Λιθαργύρου χρυσίτιδος < ν , κηροῦ < κ , ῥητίνης ξηρᾶς πευκίνης < ιβ , ἐλαίου κ ο α [?] · τὴν λιθάργυρον καὶ τὸ ἔλαιον ἐψήσας, μετὰ δὲ ταῦτα τὸν κηρὸν καὶ τὴν ῥητίνην ἐπιβαλὼν, ὅταν ἐμπλάστρου πάχος λάβῃ, καθελὼν ἀπὸ τοῦ πυρὸς καὶ βαλὼν εἰς θυίαν μαλάξας χρῶ. τὸ δ' ἀποσυρὲν δέρμα οὐ χρὴ τῶν ἐλκῶν ἀποτέμνειν, ἀλλ' ἐπάγειν αὐτὸ καὶ ἔξωθεν ἐπιτιθέναι τι τῶν ἐπιτηδείων φαρμάκων· κολλᾶται γὰρ οὕτω ποιησάντων πολλάκις τὸ ἀποσυρὲν δέρμα, κἂν μελανθῇ φθάσῃ γυμνωθείσης δὲ τῆς σαρκὸς τοῦ δέρματος, δύσκολος ἢ ἐπούλωσις γίνεται, δακνομένου καὶ ῥυπουμένου τοῦ ἔλκους.

- 3 18 3 ἀφλέγμαντα δὲ τηρεῖ τὰ ἀποσύρματα ῥοῦς ἐρυθρὸς καταπλασσόμενος λεῖος σὺν μέλιτι, σχίνου κόμη καεῖσα καὶ σὺν μέλιτι ἐπιτεθεῖσα. Πρὸς τὰ ἐξ ὑποδημάτων παρατρίμματα.
- 3 19 1 Πρὸς δὲ τὰ ἐξ ὑποδημάτων παρατρίμματα πνεύμων ἄρνειός τε καὶ χοίρειος καὶ αἴγειος ποιεῖ.
- 3 19 2 δέρμα παλαιὸν ἀπὸ τῶν καττυμάτων καυθὲν τὰ φλεγμαίνοντα μὲν οὐκ ὠφελεῖ, παυσάμενα δὲ τῆς φλεγμονῆς ὀνίνησι· ξηραντικὴ γάρ ἐστιν ἡ τοιαύτη τέφρα. κρόμμυον σὺν ὀρνιθείῳ στέατι λείω.
- 3 19 3,4 κηκίδα καύσας καὶ τρίψας ἐπίπασσε. ἀκακίαν ἐν ὄξει διεῖς ἐπίχριε.
- 3 20 t Περὶ τῶν πυρिकाύτων. Τὰ δὲ πυρίκαυτα τῶν μετρίως ῥυπτόντων δεῖται φαρμάκων χωρὶς τοῦ θερμαίνειν ἢ ψύχειν ἐπιφανῶς.
- 3 20 2 γῆ τοίνυν Χία καὶ Κιμωλία, καὶ πᾶσα δὲ γῆ κούφη καταχρίομεναι δι' ὄξους μὴ πάνυ δριμέος ἢ ὕδατος μιγνυμένου ποιοῦσι καλῶς καὶ κωλύουσι φλυκταينوῦσθαι, καὶ ὥδον ὅλον ὠμὸν παραχρήμα ἐπιτιθέμενον ἀναλαμβάνομενον ἐρίῳ μαλακῶ· καὶ γὰρ ἐμπύχει μετρίως καὶ ἀδήκτως ξηραίνει· ἢ μέλανι γραφικῶ περιχρίε· ἢ λιβανωτὸν λευκὸν ὕδατι διεῖς κατάχριε· ἢ φακὸν ἐψήσας καὶ λεάνας κατάχριε. ^[5]
- 3 20 3 πρὸς δὲ τὰ ἤδη πεφλυκταινωμένα ῥοῦν καὶ ἄλφιτον τρίψας μετ' ὄξους κατάπλασσε· κονίαν ἄσβεστον κηρωτῇ μιγνὺς καὶ εἰς ὀθόνιον εἰλήσας κατάκαυσον, ἕως τέφρα γένηται, καὶ διεῖς ἐλαίῳ χρῶ· θαυμαστὸν φάρμακον.
- 3 20 4 πίτυος ἢ πεύκης φλοιὸς καταπλασσόμενος ἐπουλοῖ· πίτυος φλοιὸς λεῖος ἢ ἀδίδαντον ξηρὸν λεῖον ἢ μυρρίνης φύλλα κατακεκαυμένα λεῖα· ποιεῖ δὲ τούτων ἕκαστον καὶ μετὰ κηρωτῆς συντιθέμενον.
- 3 20 5 πρὸς δὲ τὰ ἀφ' ὕδατος κατακαύματα πρὶν φλυκταίνας γενέσθαι ἄλμην ἐλαιῶν συνεχῶς κατάντλει ἢ αὐτὰς τὰς ἀλμάδας τρίψας ἐπιτίθει, ἢ στυπτηρίαν σχιστὴν τρίψας μετ' ὄξους ἐπίχριε, ἢ κόλλη ταυρεῖα μεθ' ὕδατος δαψιλοῦς τετηκυῖα κατάχριε. Περὶ ἐξανθημάτων.
- 3 21 1 Τὰ δ' ἐξανθήματα γίνονται παχέων χυμῶν ἐν τῷ δέρματι σφηνωθέντων, καὶ πλέον εἰς τὴν ἐπιδερμίδα πυκνὴν οὔσαν.
- 3 21 2 χρὴ οὖν αὐτοὺς κενοῦν διὰ τοῦ δέρματος, εἰ μὴ πόρρω περισπᾶν εἰς τὸ βάθος ἐπὶ τῷ διὰ γαστρὸς ἢ δι' ἐμέτων κενῶσαι.
- 3 21 3 καὶ μὴ τις ὑπολάβῃ συμβουλεύειν με μηδέποτε καθαίρεσθαι τοὺς τοιούτους διὰ γαστρός· δεῖ γὰρ ἐφ' ὧν πλῆθος ὑπόκειται χυμῶν καθαίρειν· εἰ γὰρ τις μὴ πράξας τοῦτο πρότερον ἐπιχειροίη διαφορεῖν, ἐμφράξει μᾶλλον ἢ κενώσει διὰ τοῦ δέρματος τοὺς χυμούς.
- 3 21 4 ἀλλὰ γε τὴν θεραπείαν τῶν ἐμπεπασμένων τῷ δέρματι χυμῶν διὰ τῶν πυριώντων τε καὶ θερμαινόντων ποιητέον, καὶ μάλιστα ὅταν πλατέα τυγχάνῃ τὰ ἐξανθήματα· τὰ γὰρ τοιαῦτα δηλοῖ τὸν χυμὸν οὐ θερμὸν καὶ λεπτὸν ὑπάρχειν, ἀλλ' ἱκανῶς ψυχρὸν καὶ παχύν.
- 3 21 5 δάφνης φύλλων ἀπαλῶν καὶ πηγάνου καὶ μάννης ἴσον ἑκατέρου τρίψας καὶ διεῖς ἐν ἐλαίῳ κατάχριε.
- 3 21 6 σταφίδα ἀγρίαν φρύξας καὶ τρίψας καὶ λιβανωτὸν μετ' ἐλαίου διεῖς ἐπάλειφε· σεῦτλον ἀπαλὸν ἐψήσας καὶ τρίψας κατάπλασσε· κηροῦ < η , θείου ἴσον, ἀλὸς < ς .
- 3 21 7 τὰ ξηρὰ τρίψας καὶ ἐπιχέας ἐλαίου κ ο [?] πάντα ὁμοῦ ἔψε καὶ γενομένῳ ἐμπλάστρῳ χρῶ· προσεδρεύειν δὲ τῇ ἐψήσει· ἀγαθὸν σφόδρα τὸ φάρμακον. Περὶ κνησμῶν.
- 3 22 1 Κνησμοὺς δὲ κατασκευάζειν χρή, ὅταν ἐκ τοῦ βάθους προκαλέσασθαι δέον ἢ χυμούς, κωλύειν δέ, ὅταν περὶ τὰ κνώμενα μόρια κίνδυνος ἢ ψώρας ἢ λέπρας ἢ τινα τῶν κακοήθων ἐλκῶν συστήναι· κωλύσεις δὲ διὰ φαρμάκων ἀποκρουόμενος ἢ διὰ τοῦ καρτερεῖν κνησιῶντα καὶ μὴ

ψαύειν· παύεσθαι γὰρ πέφυκεν ἡ κνήσις καὶ οὕτως. πρὸς δὲ τοὺς ψωρώδεις κνησμοὺς θαλάσση θερμῇ ἢ ὄξει θερμῷ λοῦε ἢ σικύου ἀγρίου ἀφεψήματι ὁμοίως, ἢ ἀμπέλου παλαιᾶς φλοιὸν φρύξας ἐπ' ὀστράκου <καὶ> τρίψας προεπαλείψας τε τὸν ψωριῶντα τόπον βουτύρῳ ἐπίπασσε τοῦτο καὶ κατάδει, χρῶ τε τῷ φαρμάκῳ, μέχρις ἂν ὑγιασθῇ. ^[5]

3 22 3 τὸ δ' ὅπιον μεθ' ὑγρᾶς κηρωτῆς συναλειφόμενον τοὺς κνησμοὺς καὶ τὰ ψυδράκια παρηγορεῖ. Περὶ φλυκταίνων.

3 23 1 Καὶ τὰς φλυκταίνας δ' ὀξεία βελόνῃ τιτράν προσήκει καθ' ὑπόρρυσιν, εἴτ' ἐκθλίβειν πρῶτος τὸ ὑγρόν, τὸ δέρμα προσκείμενον ἔωντα, κὰν πληρωθῇ μύσαντος τοῦ τρήματος ἢ φλύκταινα, πάλιν αὐτὴν δεῖ τιτράν ὁμοίως καὶ ἐκθλίβειν καὶ φυλάττειν τὸ δέρμα προσσταλὲν, ἄχρις ἂν ἐπουλώσῃ τὸ ὑπ' αὐτῷ ἡλκωμένον.

3 23 2 πρὶν μὲν οὖν ἐκραγῆναι τὰς φλυκτεῖς, ἐφθῶ φακῷ λείῳ μεθ' ὕδατος κατάπλασσε, ἢ ροιᾶς ῥαβδία χλιαίνων ἐν τέφρᾳ θερμῇ προστίθει καὶ κατόπτα τοὺς τόπους.

3 23 3 ἐὰν δ' ἐκραγῶσι καὶ ἔλκος γένηται, στέαρ ὕειον τήξας καὶ λιθαργύρου μίξας λείας εἰς ὀθόνιον ἐμπλάσας ἐπιτίθει, ἢ κρίνου ῥίζας ἐψήσας ἐν ὕδατι καὶ τρίψας μετὰ κηρωτῆς ἐπιτίθει. Περὶ τῶν ἀναρρηγνυμένων ἐλκῶν.

3 24 1 Τινὰ τῶν ἐλκῶν συνουλούμενα πολλάκις μετὰ χρόνον οὐ πολὺν αὐθις φλεγμαίνουσιν τε καὶ ἀναρρήγνυνται· παθόντος γὰρ ὅσπου τινος ἐνίοτε ἢ ἐπικειμένη σὰρξ ἐπουλοῦται μὲν ῥαδίως καὶ ὑγιὲς εἶναι δοκεῖ τελείως, πάλιν δ' ἰχώρος ἐπιρρυσθέντος κατ' ὀλίγον ἐκ τοῦ φθειρομένου κατὰ βάθος ὅσπου, φλεγμονή τε καὶ πύον ὑπογίνεται τὴν οὐλὴν ἀναξαῖνον. ^[5]

3 24 2 τίς οὖν ἡ θεραπεία τῶν τοιούτων ἐλκῶν; ξήρανσις ἐπὶ τοσοῦτον ὥς ἀποστῆναι τὸ πεπονθὸς ὅσπου.

3 24 3 ῥαδίως οὖν ἀναπλεύσει τὰ ἐγκαθήμενα τῶν ὀστών, εἰ μήκωνος ἀγρίας καὶ συκῆς φύλλα λεῖα μετὰ πάλης ἀλφίτου καὶ οἴνου καταπλάσεις ἢ ὕοσκυάμου σπέρμα καὶ χάλκανθον ἴσα τρίψας ἐπιθήσεις.

3 24 4 πευκεδάνου ἢ ῥίζα λεπίον ὀστών ἀφίστησι τάχιστα. Πρὸς τὰ κακοήθη καὶ δυσεπούλωτα καὶ χρόνια τῶν ἐλκῶν.

3 25 1 Τὰ δὲ κακοήθη καὶ δυσεπούλωτα τῶν ἐλκῶν καὶ χρόνια καὶ σηπεδονώδη Λημνία σφραγὶς ὠφελεῖ μεγάλως· ἢ δὲ χρήσις γίνεται κατὰ τὸ μέγεθος τῆς τοῦ ἔλκους κακίας· τὸ μὲν γὰρ δυσῶδες καὶ λίαν πλαδαρὸν ἀνέχεται δι' ὄξους δριμυτάτου τῆς Λημνίας ἀνιεμένης εἰς πηλῶδη σύστασιν· καὶ δι' οἴνου δ' ἢ ὕδατος ἢ ὀξυμέλιτος ἢ ὀξυκράτου ἢ μελικράτου, ὅπως ἂν ἡ χρεια κελεύσῃ, ἐπιτηδεῖόν ἐστιν.

3 25 3 εἴ τις θυίαν ἐκ μολύβδου κατασκευάσας μετὰ μολυβδίνου δοίδυκος ρόδιον ἐμβαλὼν ἢ ὀμφάκινον ἔλαιον ἢ χυλὸν ἀειζώου ἢ κοτυληδόνης ἢ θριδακίνης ἢ ψυλλίου ἢ ὄμφακος τρίβοι ὥς ἀνεῖναι χυλὸν τινα, ἄριστον ἔξει φάρμακον πρὸς τὰ καρκινώδη καὶ κακοήθη τῶν ἐλκῶν πρὸς τε τὰς ἐν αἰδοίοις καὶ ὄρχεσι καὶ μαστοῖς φλεγμονὰς πρὸς τε τὰς ἐν ἔδρᾳ μεθ' ἐλκῶν ἢ στολίδων ἀνεξασμένων. ^[5]

3 25 4 κενταύριον τὸ μικρὸν καταπρασσόμενον πρόσφατον τά τε παλαιὰ καὶ δυσεπούλωτα τῶν ἐλκῶν ἐπουλοῖ καὶ τὰ κακοήθη ἰᾶται.

3 25 5 κυπαρίσσου τὰ φύλλα καὶ οἱ βλαστοὶ καὶ τὰ σφαιρία τὰ νέα καὶ ἀπαλὰ τὰς κατὰ βάθος ὑγρότητας ἐν ταῖς πλαδαραῖς καὶ σηπεδονώδεσι διαθέσεσιν ἀλύπως τε ἅμα καὶ ἀσφαλῶς ἐκβόσκειται.

3 25 6 κυπέρου αἱ ῥίζαι τὰ δι' ὑγρότητα πολλὴν <ἐλκύδρια δυσεπούλωτα θαυμαστῶς ὠφελοῦσιν.

3 25 7

κολοκύν> της ξηρᾶς κεκαυμένης ἡ τέφρα τοῖς ὑγροῖς ἅμα καὶ χωρὶς φλεγμονῆς σηπομένοις ἀρμόττει, καὶ μάλιστα τοῖς ἐπὶ πόσθης αἰδοίων· ὁμοίως ἀνήθου ρίζης.

3 25 8 ἀρνόγλωσσον πρὸς τὰ κακοήθη καὶ πρὸς ρεύματα καὶ σηπεδόνας ἀρμόττει.

3 25 9 ἴσατις ἡμερος πρὸς πᾶν ἔλκος κακόηθες δραστικῶς ἀνθίσταται, κἂν σήπηται, κἂν ἀναβιβρώσκηται· εἰ δέ ποτε τῆς τοῦ κάμνοντος φύσεως ἰσχυροτέρα φαίνοιτο, μιγνύναι χρή τοῖς φύλλοις αὐτῆς λειωθεῖσιν ἢ ἄρτον ἢ κρίθινον ἄλευρον ἢ πύρινον ἢ ἄλφιτα κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐκάστῳ διάθεσιν. ^[5]

3 25 10 ὀστράκοις τῶν ὀνομαζομένων ἰδίων ὀστρέων κεκαυμένοις χρώμεθα πρὸς τὰς ἐκ ρευμάτων χρονίας καὶ δυσσαρκώτους κοιλότητας ὅσαι συριγγώδεις εἰσὶ καὶ βαθεῖαι.

3 25 11 ἕρια κεκαυμένα τὰς πλαδαρὰς σάρκας ἐπὶ τῶν ἐλκῶν ἀποτῆκει τάχιστα.

3 25 12 πλατάνου φλοιὸς καυθεὶς ἐπιπαττόμενος τὰ δι' ὑγρότητα πολλὴν ἔλκη πλαδαρὰ καὶ ῥυπαρὰ ἰᾶται.

3 25 13 πευκεδάνου ἡ ρίζα τοῖς κακοήθεσιν ἔλκεσιν ἄριστόν ἐστι φάρμακον ἐπιπαττομένη ξηρά· αὕτη γὰρ καθαίρει καὶ σαρκοῖ καὶ ἐπουλοῖ.

3 25 14 ἀλόη τὰ δυσεπούλωτα τῶν ἐλκῶν <ἰᾶται> , καὶ μάλιστα τὰ καθ' ἕδραν τε καὶ αἰδοῖον· ὠφελεῖ δὲ καὶ τὰς φλεγμονὰς αὐτῶν ὕδατι διεθεῖσα.

3 25 15 παλαιὰ ἔλκη ἰᾶται κηρὸς ἐν ἡλίῳ μαλαχθεὶς καὶ χαλκοῦ λεπίδα λείαν πλείστην ἀναλαβὼν καὶ χρυσοκόλλαν· δεῖ δ' εἰς ὀθόνιον ἐμπλάσσοντα τιθέναι καὶ μὴ ἀφαιρεῖν συνεχῶς τὸ σπληνίον.

3 25 16 πρὸς δὲ τὰ Χειρώνεια ποιεῖ χαλκοῦ λεπίδος <ι> , κηροῦ τὸ ἴσον στυπτηρίας <β> .

3 25 17 τὸν κηρὸν θερμάνας καὶ μαλάξας ἀνάλαβε τὰ ξηρὰ λεῖα, καὶ εἰς ὀθόνιον ἐμπλάσας ἐπιτίθει. πρὸς δὲ τὰ θηριώδη σίδιον λείον καύσας ἐπιτίθει, ἢ στυπτηρίαν σχιστὴν κεκαυμένην λείαν ἐπιτίθει, ἢ ὑσώπου <δ> , σταφίδος ἴσον, νίτρου <β> · προὔποχρίσας μέλιτι τὸ ἔλκος ἐπίπαττε αὐτὰ λεῖα.

3 25 19 τὰ δὲ σηπεδονώδη καὶ νεμόμενα τῶν ἐλκῶν ἰσχυροτάτων δεῖται φαρμάκων, οἷόν ἐστι χαλκίτις καὶ ἀρσενικὸν καὶ τίτανος· καίει γὰρ παραπλησίως τὰ τοιαῦτα πυρί, καὶ πολλάκις τούτων νικωμένων αὐτῷ πυρὶ χρώμεθα. πράσιον ἐφθὸν ἐν οἴνῳ κατάπλασσε.

3 25 20,21 ὄροβον λείον μετὰ μέλιτος ἐπιτίθει.

3 25 22 ἐλαίας ἀπαλοῖς φύλλοις ἐφθοῖς ἐν οἴνῳ λείοις ὡσαύτως χρῶ· καταντλητέον δὲ θαλάσση θερμῇ. Πρὸς τοὺς ἐν τοῖς ἔλκεσι σκώληκας.

3 26 1 Τοὺς δὲ σκώληκας τοὺς ἐν τοῖς σηπεδονώδεσιν ἔλκεσι χυλὸς καλαμίνθης ἀναιρεῖ. Περί ἀνθράκων.

3 27 1 Τοὺς ἀνθράκας μελαγχολικὸν αἷμα γενόμενον καὶ ἀναζέσαν ἐπιφλέξαν τε τὸ δέρμα ποιεῖ· διὸ καὶ σὺν ἐσχάρᾳ γίνονται φλυκταίνης προηγησαμένης τοῦ ἔλκους ὥς ἐπὶ πυρिकाύτων πυρετόν τε ὀξύτατον καὶ κίνδυνον ἐπάγει ταχύν.

3 27 2 κνησαμένων δ' ἐνίοτε καὶ πλείους συνίστανται φλύκταιναι σμικραί, πυκναὶ καὶ συνεχεῖς ὅμοιαι κέγχροις, αἵτινες ῥηγνύμεναι ποιοῦσιν ὁμοίως ἐσχαρῶδες τὸ ἔλκος, τῇ χροίᾳ ποτὲ μὲν τεφρώδους γενομένης τῆς ἐσχάρας, ποτὲ δὲ μελαίνης ἢ δ' ἄλλη σὰρξ κύκλῳ φλογώδης ἰσχυρῶς καὶ μέλαινα τῇ χροίᾳ γίνεται καὶ στίλβουσα παραπλησίως ἀσφάλτῳ καὶ πίσσῃ· τοιαύτη δ' ἐστὶν ἡ ἀκριβῶς μέλαινα χολή. ^[5]

3 27 3 θεραπεύοντας δὲ τὸ τοιοῦτον πάθος ἀπὸ φλεβοτομίας ἄρχεσθαι προσήκει καὶ κενοῦν μέχρι λειποθυμίας.

3 27 4

καὶ μὴν καὶ ἀποσχάζειν μετὰ φλεβοτομίαν οὐκ ἀνάρμοστον βαθυτέραις ταῖς ἀμυχαῖς
χρωμένους διὰ τὸ τοῦ χυμοῦ πάχος.

3 27 5 κατὰ δὲ τοῦ πεπονθότος τοῖς ἀποκενουμένοις μετρίως καὶ διαφοροῦσι χρησόμεθα· τοιοῦτον δ'
ἐστὶ τὸ [τὸ] δι' ἄρνογλώσσου καὶ φακῆς ἐφθῆς κατάπλασμα προσλαμβάνον ἄρτου κλιβανίτου
τὸ ἀπαλόν, μήτε ἄγαν <καθαροῦ μήτε> ῥυπαροῦ.

3 27 6 κατ' αὐτοῦ δὲ τοῦ ἔλκους ἐπιθήσομεν τῶν σφοδρῶν τι φαρμάκων, οἷόν ἐστι τὸ Ἄνδρωνος,
ἀνιέντες σιραίῳ ἄχρι γλοιώδους συστάσεως.

3 27 7 παυσαμένης δὲ τῆς φλογώσεως, τοῖς ἄλλοις ἔλκεσιν ὁμοίως εἰς οὐλήν ἄξομεν τὸ ἔλκος.

3 27 8 παλαιὰ κάρυα τὰ ἐλαιώδη πρὸς ἄνθρακας ποιεῖ καὶ κυπαρίσσου τὰ φύλλα καὶ οἱ βλαστοὶ καὶ τὰ
νέα <καὶ> ἀπαλὰ σφαιρία σὺν ἀλφίτοις καὶ σταφῖς ἐκγιγαρτισμένη καὶ λειωθεῖσα καὶ
ἰσχάδες ἐφθαῖ ἐν οἴνῳ κοπεῖσαι. Περὶ καρκίνων.

3 28 1 Καὶ οἱ καρκῖνοι δ' ἐκ μελαίνης χολῆς μὴ ζεύσεως συνίστανται, κἂν δριμυτέρα τύχη, μεθ'
ἔλκους· διὰ τοῦτο κατὰ τὴν χροάν μελάντεροι τῶν φλεγμονῶν εἰσι χωρὶς θερμότητος. αἱ
φλέβες δὲ πληροῦνται καὶ τείνονται πλέον ἐπ' αὐτῶν ἢ ἐπὶ τῶν φλεγμονῶν, οὐδ' αὐταὶ
παραπλησίως ταῖς φλεγμοναῖς ἐρυθραὶ τυγχάνουσι, κατὰ τὸν χυμὸν δὲ τὴν χροάν ἔχουσιν. [5]

3 28 2 διὰ δὲ τὸ πάχος τοῦ χυμοῦ τούτου καὶ ἀνίατος ὁ καρκίνος ἐστὶ, μήτε ἀποκρουσθῆναι δυνάμενος
μήτε διαφορηθῆναι μήτε ἐπὶ ταῖς καθάρσεσιν ὅλου τοῦ σώματος εἴκων, καὶ τῶν μὲν πραοτέρων
φαρμάκων ἐπιτιθεμένων καταφρονῶν, ὑπὸ δὲ τῶν σφοδροτέρων παροξυνόμενος.

3 28 3 δυνατὸν μὴν ἔτι τοὺς ἀρχομένους καρκίνους κωλύειν αὔξεσθαι καθαίροντα τὸν μελαγχολικὸν
χυμὸν πρὶν ἐν τῷ πεπονθότῳ μορίῳ στηριχθῆναι· κενώσομεν δ' ἢ διὰ τῶν ἀπλῶν τινος, οἷόν
ἐστὶ τὸ ἐπίθυμον πλῆθος <δ' ἐν ὁρῷ γάλακτος ἢ μελικράτῳ διδόμενον ἢ διὰ τῆς ἱερᾶς τὸν
μέλανα ἐλλέβορον προσλαμβάνουσης.

3 28 4 ἐπὶ δὲ τοῦ πεπονθότος τόπου προσφερόμενον ἀλύπως ποιεῖ ἐπὶ τῶν ἡλκωμένων στρύχνου
χυλός, ὀθονίου μαλακοῦ διπτύχου ἢ τριπτύχου δευομένου καὶ ἐπιτιθεμένου πολλῷ τῷ χυλῷ.

3 28 5 δεῖ δὲ καὶ ἔξωθεν κατ' αὐτοῦ καὶ ἔριον ἀπαλὸν ἐπιβαλεῖν δευόμενον καὶ αὐτὸ τῷ χυλῷ·
προνοεῖν δ' ὅπως μὴ ξηρανθῇ ταῦτα, συνεχέστερον ἐπαντλουμένου τοῦ χυλοῦ.

3 28 6 χρήσαιτο δ' ἂν τις δεόντως ἐπὶ τῶν ἡλκωμένων καρκίνων καὶ τῷ διὰ πομφόλυγος διαιτάσθω
δ' ὁ πάσχων ἔν τε χυλῷ πτισάνης πλεονάζων καὶ γάλακτος ὁρῷ καὶ λαχάνων μαλάχῃ καὶ
ἀτραφάξυϊ βλίτῳ τε καὶ κολοκύντῃ καὶ τοῖς πετραίοις τῶν ἰχθύων καὶ πᾶσιν ὄρνισι πλὴν τῶν
ἐλείων. Περὶ ἐκχυμώματος. [5]

3 29 1 Σαρκὸς θλασθείσης ὑπὸ τινος βαρέος ἐμπεσόντος, καὶ τῶν μικρῶν ἐν αὐτῇ φλεβίων
διαιρεθέντων, αἷμα προχεῖται κατὰ διαπήδησιν, ὅπερ ἀθροιζόμενον ὑπὸ τῷ δέρματι <ποιεῖ τὸ
καλούμενον ἐκχύμωμα μὴ διαιρεθέντος τοῦ δέρματος> .

3 29 2 σκοπὸς οὖν ἡμῖν διαφορῆσαι τὸ θρομβωθὲν αἷμα, καὶ τοῦτο συντόμως πρὶν μελανθῆναι· κατ'
ἀρχὰς δὲ καὶ τῶν στυπτικῶν τι παραπλέκειν χρή τοῖς διαφοροῦσι διὰ τὸ τοὺς χιτῶνας τῶν
φλεβῶν τεθλάσθαι καὶ χρῆζειν πυκνώσεως· μετὰ γὰρ ταῦτα καὶ χωρὶς τοῦ στύφειν τοῖς
διαφορητικοῖς μόνοις χρῆσόμεθα.

3 29 3 καὶ ἀποσχάζοντες δ' ἐν ἀρχῇ τὰ ἐκχυμώματα, οὕτως τὴν ἐξῆς θεραπείαν προσάγομεν.

3 29 4 εἶδη δ' ἐστὶ τῶν ἐκχυμωμάτων καὶ τὰ καλούμενα ὑπόπια καὶ τὰ ὑποσφάγματα καὶ ἢ κατὰ τοὺς
ὄνυχας ὑποδρομὴ τοῦ αἵματος ἐκ πληγῆς γινομένη.

3 29 5 δέρμα δὲ προβάτου νεωστὶ ἐκδεδαρμένον τοῖς μεμαστιγμένοις ἐπιτιθέμενον θεραπεύει
παντὸς μᾶλλον ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ καὶ νυκτί.

3 29 6

ὕδροπέπερι ἅμα τῷ καρπῷ καταπλασσόμενον ὑπώπιά τε καὶ τοὺς ἐσκιρρωμένους ὄγκους
διαφορεῖ. Περὶ ῥήγματος καὶ σπάσματος.

3 30 1 Τὰ δὲ ῥήγματα σὺν ἐκχυμώσεσι μὲν γίνεται πάντως· ἰᾶται δ' αὐτὰ τῶν φαρμάκων τὰ μετρίως
θερμαίνοντα· τοιοῦτον δ' ἐστὶ τὸ διὰ τῶν αἰγείρων ἄκοπον καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια.

3 30 2 δεῖ δ' ἐπὶ τῶν ἐν βάθει τοῦ σώματος ῥηγμαίων ἐπιτείνεσθαι τὴν δύναμιν τῶν φαρμάκων ὡς
δριμύτερα καὶ τμητικώτερα προσάγεσθαι.

3 30 3 ὠφέλιμος δ' ἐπὶ τῶν τοιούτων καὶ ἡ τῆς σικύας χρῆσις.

3 30 4 ἔαν μὲν <οὔν> εὐθὺς διαφορηθῇ τὸ ὅλον ἐκχύμωμα, συμφύεται ῥαδίως ἢ διασπᾶσα σὰρξ· ἔαν
δὲ χρονίση καὶ ῥύπος ὑποτραφῇ, συμφυῆναι τῷ ῥήγματι λοιπὸν ἀδύνατον, παρατίθεται δ'
ἀλλήλοις τὰ χεῖλη μόνον, ὡς καὶ μικρὰν πρόφασιν ῥαδίως αὐτὰ διστάναι, ἐμπίπλασθαί τε τὴν
μεταξὺ χώραν αὐτῶν ὑγρότητός τινος, καὶ τρόπον τινὰ συνεχῶς ἐκχύμωμα γίνεσθαι καὶ
παραπλήσιον, ἅτε ἰχῶρα λεπτὸν περιέχον, τοῦ κατ' ἀρχὰς ἐξ αἵματος συνισταμένου. τὸ δὲ
σπᾶσμα γίνεται διασπωμένων τινῶν ἰνῶν, καὶ παρηγορίας δεῖται μόνης ἄχρης ἀνωδυνίας·
κολληθῆναι γὰρ αὐτὰς οὐ δυνατόν. ^[5]

3 30 6 ἀριστολοχία στρογγύλη ῥήγμασι καὶ σπάσμασιν, εἴπερ τι ἄλλο, ἐπιτήδειον· κενταυρίου τοῦ
μεγάλου ἢ ῥίζα ὁμοίως καὶ ὁ χυλὸς αὐτῆς, ῥήον, κόστος, βδέλλιον σὺν ὀξυμέλιτι πινόμενον.
Πρὸς στρέμματα καὶ θλάσματα.

3 31 1 Πρὸς στρέμματα καὶ θλάσματα ποιεῖ ἔρια οἰσυπηρὰ ἢ σπόγγος ὀξελαίῳ βρεχόμενα καὶ
ἐπιτιθέμενα, βολβῶν ἐφθῶν τὰ ἀπαλὰ μετὰ μέλιτος ἢ κηρωτῆς, ἅλας λεῖον, ἄλευρον μετὰ
μέλιτος, ἄγνου φύλλα καὶ ἅλας καὶ νίτρον ὀπτὸν λεῖα μετὰ κηρωτῆς.

3 31 2 χρῶ δὲ καὶ καταντλήσει ὕδατος ἢ θαλάσσης θερμαίνων· μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὴν φλεγμονὴν
καὶ τοὺς πόνους καὶ ἀνατρίψει χρῶ τῶν ἐστραμμένων μερῶν. Ὅσα σκόλοπας καὶ ἀκίδας καὶ
ἀκάνθας ἀνάγει.

3 32 1 Ἀκίδας καὶ καλάμους καὶ ἀκάνθας, ἔτι δὲ σκόλοπας ἐπισπῶνται ἀναγαλλίδες αἱ δύο,
ἀριστολοχία στρογγύλη, ἀμμωνιακὸν δὲ σὺν μέλιτι καὶ ὑοσκυάμου καρπὸς λεῖος
καταπλασσόμενος.

3 32 2 καλάμου ῥίζας κόψας καὶ μέλιτι μίξας εἰς ὀθόνιον ἐμπλάσσωσιν δαψιλῶς ἐπιτίθει καὶ κατάδει·
συντόμως ἀνάγει. Πρὸς τὰ περὶ τοὺς ὄνυχας πάθη.

3 33 1 Τὴν παρωνυχίδα μικρὰν ἔτι οὔσαν καὶ ἀρχομένην κηκίς μετὰ μέλιτος καταστέλλει καὶ κωλύει
συστῆναι· γενομένην δ' ἤδη τὴν παρὰ φύσιν σάρκα σκοπὸς ἐστὶ διὰ τῶν ἀδήκτων ἀναλῶσαι καὶ
τῆξαι.

3 33 2 ποιεῖ δὲ πρὸς παρωνυχίδας ὁ τε τῶν ὥτων ῥύπος καὶ τὸ λύκιον.

3 33 3 ἐκπηθεῖσαν δὲ κεντήσας καὶ τὸ ὑγρὸν ἐκχέας, σπογγίον ὕδατι βρέξας ἐπιτίθει, ἢ κατάπλασσε
<φακῶ> μεθ' ὕδατος λείῳ, ἢ ῥόδοις ξηροῖς ἢ χλωροῖς ἀποβεβρεγμένοις ὕδατι λείοις
κατάπλασσε, ἢ ἀλφίτοις λείοις μεθ' ὕδατος.

3 33 4 δεῖ δὲ καὶ διαστέλλειν τὴν σάρκα πανταχόθεν ἀπὸ τοῦ ὄνυχος ξύσμασιν ὀθονίου.

3 33 5 τοὺς δὲ τεθλασμένους ὄνυχας μυρσίνης καὶ ῥοιᾶς φύλλοις ἀπαλοῖς λείοις κατάπλασσε.

3 33 6 ἐπὶ δὲ τῶν ὑφαίμων ὀνύχων ἄλευρον πίσση μίξας ἐπιτίθει.

3 33 7 πρὸς τὸ ἀφιστάναι τοὺς πεπονηκότας ὄνυχας θεῖον λεῖον ἀναλαβὼν ὑεῖω στέατι ἐπιτίθει.

3 33 8 τοὺς δὲ λεπριῶντας ὄνυχας ἀποστήσεις τούτῳ· ἰξοῦ δρυΐνου, σανδαράκης, τήλεως ἀνὰ β ,
κανθαρίδων, θαψίας ἀνὰ ρ α , ὄξους τὸ αὐτάρκες.

3 33 9

ποιεῖ δὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς τρυῆ ξηρὰ μετὰ κηρωτῆς ἐπιτιθεμένη, ἢ σύκων σὰρξ κοπεῖσα χωρὶς τῶν κεγχραμίδων· ἢ προὔποχρίσας πίσση τὸν ὄνυχα θείῳ καὶ σανδαράκῃ λείους ἴσοις κατάπλασσε.

3 33 10 χρηὶ δ' ἐπιμελῶς περιζέειν τὸν ὄνυχα καὶ ὁμαλίζειν καὶ ἐπιδεῖν καὶ τοῖς πρὸς τὰς ἀποστάσεις τῶν ὀνύχων χρησθαι. Πρὸς τὰ ἐν τοῖς δακτύλοις πτερύγια.

3 34 1 Λιβανωτὸν λεῖον ἐπιτίθει καὶ ἐπιδεῖ, ἢ ὄροβον λεῖον ὡσαύτως, ἢ λιβανωτοῦ ἀτόμου α , σανδαράκης τὸ διπλάσιον.

3 34 2 λεῖα ἐπιτίθει τῇ ρίζῃ τοῦ ὄνυχος διασάσσων ἐπιμελῶς καὶ ἄνωθεν ἐπιτιθεῖς ξηρὰ τιλτά. τοῦτο ξηραίνει τὰ πτερύγια συντόμως.

3 34 3, 4 — Ἄλλο ἀγαθὸν σφόδρα ποιοῦν καὶ πρὸς τὰ κακοηθευόμενα α .

3 34 4 (2) κηκίδος καὶ σιδίων ροιᾶς ὀξείας καὶ λεπίδος χαλκοῦ ἐρυθροῦ καὶ ἰσχάδων κεκαυμένων τὸ ἴσον τρίψας καὶ μίξας μετὰ μέλιτος καὶ ἐγχριστοῦ πάχος ποιήσας μοτοὺς ἐγχρίων ἐπιτίθει δις θεραπεύων τῆς ἡμέρας καὶ ἐπιδέων, μὴ λιπαίνων μηδὲ βρέχων τοὺς τόπους· ἐὰν δ' ὑγρὸν ᾖ, σπόγγιζε ἀποβρέχων ἐν οἴνῳ. Περὶ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις ἐλκῶν. [5]

3 35 1 Τὰ ἄρθρα ξηρότερα τῶν σαρκωδῶν ἐστὶ μορίων· διόπερ ἐλκωθέντα ξηροτέρων χρήζει φαρμάκων.

3 35 2 καλῶς γοῦν ὁ τοῦ Πολυεῖδου τροχίσκος ποιεῖ μετ' οἴνου τριβόμενος ἕως γλοιώδους συστάσεως καὶ τὰ ὁμοίως τούτοις ξηραίνοντα.

3 35 3 καὶ θαλάττῃ δὲ καὶ ἄλμῃ πολλάκις αἰονήσαντες αὐτὰ βέλτιον ἐθεασάμεθα διατιθέμενα.

3 35 4 χρηστέον οὖν ἐπὶ τῶν ἄρθρων καὶ τοῖς μᾶλλον οἴνου ξηραίνουσιν. Περὶ αἱμορραγιῶν.

3 36 1 Αἱμορραγίαις βοήθημά ἐστὶ τὸ ἐπιτήδειον σχῆμα τοῦ τετρωμένου μορίου· τοιοῦτον δ' ἐστὶ τὸ ἀνάρροπον μετ' ἀνωδυνίας· τὸ <γάρ> κατάρροπον καὶ ὀδυνῶδες κινήσειεν ἂν καὶ τὰς οὐκ οὕσας.

3 36 2 ἐπὶ τῶν τετρωμένων οὖν καὶ αἱμορραγούντων ἐπίβαλε τὸν δάκτυλον εὐθὺς κατὰ τοῦ στομίου τοῦ αἱμορραγοῦντος ἀγγείου πρῶως πιέζων καὶ ἀνωδύνως· θρόμβου γὰρ οὕτως ἐπιπαγέντος καὶ ἡ αἱμορραγία συστήσεται.

3 36 3 μὴ ἐπισχεθείσης δ' αὐτῆς οὕτως, ἰσχαίμοις χρηστέον· κάλλιστα δ' αὐτῶν τὰ ἐμπλαστικά μᾶλλον τῶν ἐσχαρούντων· ἀποπιπτούσης γὰρ ἐνίστε τῆς ἐσχάρας, αἱμορραγῆσαι πάλιν κίνδυνος.

3 36 4 ἄριστον δ' ἐστὶ τὸ καὶ πρὸς τὰς ἐκ μηνίγγων αἱμορραγίας ποιοῦν· λιβανωτοῦ μέρος α , ἀλόης [2] , τῷ λευκῷ τοῦ ὠοῦ φυρόμενα ὡς μελιτώδη σύστασιν ἔχειν, εἴτ' ἀναλαμβάνόμενα λαγῶαις θριξὶ ταῖς μαλακωτάταις καὶ τῷ ἔλκει παντὶ πλεῖστον ἐπιτιθέμενον· εἴτ' ἐξ ὀθόνης ἐπιδεσμεῖν χρηὶ τὰς μὲν πρῶτας ἐπιβολὰς τέσσαρας ἢ πέντε κατ' αὐτοῦ τοῦ αἱμορραγοῦντος ποιουμένων ἡμῶν, ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὴν ρίζαν νεμομένων· λύειν δὲ διὰ τρίτης, καὶ εἰ μὲν ἀσφαλῶς ἔτι προσέχοιτο τῷ ἔλκει τὸ φάρμακον, αὖθις ἐν κύκλῳ περισχεῖν καὶ ὥσπερ ἐπιτείνειν τὸν ἐκ τῶν τριχῶν μοτὸν καὶ ἐπιδεῖν ὁμοίως· εἰ δ' αὐτομάτως ὁ μοτὸς ἀποπτύοιτο, πιέζων ἡρέμα τῷ δακτύλῳ τὴν ρίζαν τοῦ ἀγγείου, ὡς μηδὲν ἐπιρρυῆναι, πρῶως τοῦτον ἀφαιρεῖν καὶ ἕτερον ἐπιβάλλειν καὶ χρησθαι τῷ τρόπῳ τούτῳ τῆς θεραπείας, ἄχρις ἂν ἐπιτραφῇ τῷ ἀγγεῖ σὰρξ. [10]

3 36 5 τὰ δὲ ποιοῦντα τὰς ἐσχάρας γυμνότερον ἐργάζεται τὸ μόριον ἢ κατὰ φύσιν εἶχε, τῆς ἐσχάρας ἀποπιπτούσης, καὶ πολλάκις αἱμορραγία δυσεπίσχετος ἠκολούθησεν ἐκπεσούσης αὐτῆς.

3 36 6 πλὴν ἔσθ' ὅτε ἡ χρῆσις τῶν ἐσχαρωτικῶν ἀναγκαία γίνεται καθὰ καὶ τῶν διαπύρων καυτηριῶν, τῆς αἱμορραγίας ἐξ ἀναβρώσεως σηπεδονώδους συμπιπτούσης.

3 36 7

ἴσατις ἢ ἡμερος κατὰ τῶν αἱμορραγούντων ἐπιπλαττομένη καλῶς ἐπέχει· κηκίδες καυθεῖσαι·
δεῖ δ' αὐτὰς διαπύρους δι' ὄξους ἢ δι' οἶνου σβεννύειν.

3 36 8 γύψον μινγνὺς ὡοῦ τῷ λευκῷ καὶ λεπτῷ καὶ ἀλεύρου πυρίνου τὸ χνωωδέστατον, ὃ προσιζάνει
τοῖς τοίχοις, ποιήσεις φάρμακον πρὸς αἱμορραγίας ἐπιτήδειον· ἀναλαμβάνειν δὲ χρή τοῦτο
φυραθὲν λαγῶαις θριξίν ἢ τινι τῶν ὁμοίως μαλακῶν.

3 36 9 πρὸς δὲ τὰς ἐκ στόματος γινομένης αἱμορραγίας ἢ θύμων ἢ φακῶν ἢ ἀκροχορδόνων ἢ
αἱμορροΐδων πράσου φύλλα κόψας ἐπιτίθει ἢ ῥοῦν ἐρυθρὸν ἢ γίγαρτα ἢ ῥοιᾶς κυτίνους κόψας
ἐπιτίθει ἢ σπόγγον καινὸν βάψας εἰς πίσσαν ὡμὴν κατάκαυσον καὶ λεάνας χρῶ.

3 36 10 χρήσιμον σφόδρα ἐστὶ τοῦτο.

3 36 11 διακλύσματα δὲ ποιεῖ πρὸς τὰς ἐκ στόματος γινομένης αἱμορραγίας ῥόδων ξηρῶν ἢ χλωρῶν
ἀφέψημα ψυχρὸν ἢ ἐλίκων ἀμπέλου ἢ σχίνου φύλλων ἢ μυρσίνης φύλλων ἢ βάτων ἢ μήλων
κυδωνίων ἢ ῥοῶν ἢ γιγάρτων ἢ φακῶν.

3 36 12 τοῖς δ' αὐτοῖς τούτοις χρηστέον καὶ ἐγκαθίσμασι ψυχροῖς πρὸς τὰς καθ' ἑδραν καὶ μήτρην.

3 36 13 ἔστω δὲ καὶ ἡ δίαιτα τῶν αἱμορραγούντων στύφουσα καὶ παχύνουσα, οἷα ἐστὶ χόνδρος καὶ
ἄλευρον καθαρὸν ἐφθὸν καὶ κοχλῖαι καὶ τυρὸς ἀπαλὸς καὶ βολβοὶ κάτεφθοι καὶ ἰχθύες ὀπτοὶ
καὶ φοῖνικες καὶ οἶνος μέλας αὐστηρὸς, φακή, ἄλφιτα, ὠῶν λέκιθος, ἄπιοι, ἀχράδες, μῆλα
κυδώνια, οὔα, μέσπιλα καὶ τὰ παραπλήσια. ^[5]

3 36 14 πρὸς δὲ τὰς τῶν ῥινῶν αἱμορραγίας τὰ τῆς πλατάνου σφαιρία ξήραινεν καὶ <ἐπὶ> τινος
τριχίνου παρατρίβων τὸ σπέρμα ἀπόρριπτε, τὰ δὲ κνάφαλα ἀποτίθεσο εἰς ἀγγεῖον ὀστρακοῦν
καινόν.

3 36 15 ἐπὶ δὲ τῆς χρήσεως ταῦτα <τὰ> ἐριώδη διὰ καλαμίσκου ἐμφύσα· τὸ δὲ μέτωπον καὶ τὴν ῥίνα
κατάπλασσε γύψῳ ἢ πηλῷ κεραμικῷ.

3 36 16 ποιεῖ δὲ πράσου χυλὸς ἐρίῳ εἰργασμένῳ ἢ μοτῷ ἀναλαμβανόμενος καὶ ἐντιθέμενος τοῖς
μυκτῆρσι καὶ μάννα χυλῷ πράσου φυραθεῖσα καὶ ἐντιθεμένη.

3 36 17 χρή δὲ καὶ ἐλαίας φύλλοις ἀπαλοῖς λείοις ἔξωθεν τὴν ῥίνα καταπλάσσειν καὶ κώνειον ἐπὶ
μαλακῆς τέφρας θυμῖαν ἐπὶ τοὺς μυκτῆρας καὶ σπόγγοις ἢ ἐρίοις εἰς ὕδωρ ψυχρὸν
ἀποβεβρεγμένοις ἐμφράττειν τοὺς πόρους ἐκατέρων τῶν ὠτίων καὶ σκέλη καὶ χεῖρας ἀποδεῖν
καὶ μέτωπον καὶ κροτάφους ἀνακολλᾶν τοῖς πρὸς τὰ ρεύματα τῶν ὀφθαλμῶν ποιοῦσιν. ^[5]

3 36 18 ἐὰν δὲ τινες ὑπίωσι θρόμβοι μενούσης ἔτι τῆς αἱμορραγίας, τούτους μὲν ἐκμύσσεσθαι συνοίσει,
ταχέως δὲ πάλιν χρῆσθαι τοῖς ἰσχαίμοις φαρμάκοις καὶ προσπιέζειν τὸν χόνδρον τοῦ μυκτῆρος
ὑπ' αὐτὸ τὸ ὅστον τοῖς δυσὶ δακτύλοις τῆς χειρός, τῷ τε μεγάλῳ καὶ τῷ λιχανῷ, ποτίζεσθαι δὲ
πρὸς τὰς εἰρημένους αἱμορραγίας, καὶ ἔτι πρὸς τὰς ἐκ τῶν ἐντέρων, πράσου χυλὸν ὡς κυάθους
δύο· ἢ δάφνης ἀπαλὰ φύλλα τρίψας ἐν ὀξυκράτῳ πότιζε· ἢ λιβανωτοῦ καὶ δάφνης ἴσα λεάνας
πρόσφερε· ἢ ἄλευρον καθαρὸν καὶ λιβανωτὸν καὶ κόμμι ἴσα τρίψας μεθ' ὕδατος δίδου. Πρὸς
οὐλὰς καὶ στίγματα καὶ μώλωπας. ^[5]

3 37 1 Οὐλὰς μελαίνας αἶρει βρυωνίας ρίζης λευκῆς καὶ μελαίνης ἐψηθείσης ἐν ἐλαίῳ ἄχρι χυλώσεως
τὸ ἔλαιον ἐπιχρίομενον, καλαμίνθη ἐν οἶνῳ ἐφθῇ, λιθάργυρος πεπλυμένη σὺν ῥοδίνῳ λευκῷ.

3 37 2 τὰς δ' ἐκ λειχίνων οὐλὰς καὶ τὰς ἄλλας ὁμόχρους ποιεῖ ὄνειον στέαρ καταχρίομενον, εὐζώμου
σπέρμα λεῖον μετὰ χολῆς αἰγὸς ἢ βοὸς ἢ προβάτου καταχρίομενον, εἴθ' ὅταν ξηρανθῇ
ἀποτριβόμενον, καὶ τοῦ λαχάνου δὲ τοῦ εὐζώμου χυλὸς καταχρίομενος σὺν λιθαργύρῳ.

3 37 3 στίγματα δ' ἐξαίρει βατράχιον καταπρασθὲν ἢ καππάρεως φύλλα ἢ ψιμύθιον σὺν ὄξει
καταχρίομενον.

3 37 4

χρόνῳ δ' αἶρει τοῦτο. μώλωπας δὲ ταχέως ὁμοχρόους ποιεῖ κρίθινον ἔλαιον ἐπαλειφόμενον συνεχῶς. Περὶ νευροτρώτων.

- 3 38 1 Νεῦρον τρωθὲν διὰ τὸ περιττὸν τῆς αἰσθήσεως ὀδυνᾶται τε καὶ φλεγμαίνει μειζόνως ἢ τᾶλλα.
- 3 38 2 δεῖ οὖν τὴν τοῦ δέρματος τρώσιν διατηρεῖν ἀκόλλητον, ἵνα οἱ ἰχῶρες δι' αὐτῆς ἐκρέοιεν, καὶ φάρμακα τῷ τραύματι προσάγεσθαι τὰ τὴν τε ὀδύνην πραῦνοντα καὶ τὴν ἐκροὴν ἀναστομοῦντα.
- 3 38 3 τὸ μὲν οὖν θερμὸν ὕδωρ <τὸ> ταῖς ἄλλαις φλεγμοναῖς ἐπιτηδειότατον εἶδέναι χρὴ πολεμιώτατον εἶναι τούτοις, καὶ κάλλιον καταιονᾶν ἐλαίῳ λεπτομερεῖ μηδὲν ἔχοντι στύψεως.
- 3 38 4 τῶν δὲ φαρμάκων ἐπιτηδεῖός ἐστι ῥήτινη τερμινθίνη καθ' ἑαυτὴν ἐπὶ παίδων, γυναικῶν καὶ ἀπαλοσάρκων, μετ' εὐφορβίου δ' ἐπὶ τῶν ἄλλων, καὶ πρόπολις δὲ καθ' ἑαυτὴν τε καὶ μεθ' εὐφορβίου μαλαττομένη, κἄν ποτε σκληροτέρα τύχη, σὺν τινι τῶν λεπτυνόντων ἐλαίων.
- 3 38 5 καὶ καταπλάσμασι δ' ἂν τις ἐπὶ τῶν φλεγμαινόντων καὶ σηπομένων νεύρων χρήσαιο, κρίθινον ἄλευρον ἢ κυάμινον ἢ ὀρόβινον ἐψήσας ἐν κονίᾳ στακτῇ ἢ ὄξυμέλιτι.
- 3 38 6 καὶ κηρωτῇ δὲ χρήσαιο ἂν τις τοιαύτη κηροῦ Ϝ γ, εὐφορβίου Ϝ α, περιστερᾶς κόπρον ἐπὶ τῶν σκληροτέρων σωμάτων, ἐλαίου Ϝ η.
- 3 38 7 ἀρμόττει δὲ καὶ τὸ βασιλικὸν φάρμακον προσλαμβάνον νίτρου ἢ ἀσβέστου ἢ εὐφορβίου ἢ θείου ἀπύρου ἢ ἀγρίας περιστερᾶς κόπρου. εἰς λίτραν δὲ τοῦ τετραφαρμάκου Ϝ α ἐμβαλεῖν τῶν εἰρημένων τινός· ποιεῖ γὰρ καλῶς πρὸς τοὺς νευροτρώτους, καὶ μάλιστα τοὺς νενυγμένους.
- 3 38 9 δύναιο δ' ἂν καὶ κατ' ἀγρὸν μηδενὸς εὐπορῶν πρόπολιν πρόσφατον καὶ λιπαρὰν ἐπιτιθέναι κατὰ τοῦ τραύματος, ἢ ζύμην <μόνην> τε καὶ μετὰ τῆς προπόλεως μίξας ἢ τιθυμάλλου ὁπὸν τῇ ζύμῃ μίξας.
- 3 38 10 τοῖς καταπλάσμασι δὲ τοῖς δι' ὄξυμέλιτος ἢ στακτῆς κονίας καὶ ἀλεύρου κυάμων ἢ ὀρόβων ἢ ἐρεβίνθων ἢ θέρμων πικρῶν ἢ κριθῶν ἢ πάλης ἀλφίτων οὐ μόνον ἐπὶ τῶν φλεγμαινόντων ἦδη, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀρχὰς εὐθέως κεχρησθαι δεῖ.
- 3 38 11 εἰ δὲ μὴ νυγείῃ τὸ νεῦρον, ἀλλὰ σαφεῖ τῇ τομῇ τρωθείῃ, διαιρεθέντος καὶ τοῦ προκειμένου δέρματος, ὥς γυμνὸν φαίνεσθαι τὸ νεῦρον καὶ ὄρθιον, οὐκ ἐγκάρσιον διηρημένον, τῶν προειρημένων δι' εὐφορβίου καὶ τῶν οὕτω δριμύων οὐδενὶ χρήσῃ· γυμνὸν γὰρ ὃν τὸ νεῦρον οὐκ οἶσει τὴν δύναμιν αὐτῶν σφοδρὰν οὔσαν. ^[5]
- 3 38 12 τίτανον οὖν παραλήψῃ πεπλυμένην πλεονάκεις ἐν ὥρᾳ θερινῇ πλείονι τῷ ἐλαίῳ δευομένην.
- 3 38 13 καλὸν δὲ καὶ τὸ διὰ πομφόλυγος καὶ τὸ διὰ μέλιτος ἐν ῥοδίνῳ πλείονι τακέν.
- 3 38 14 δεῖ δὲ μηδὲν τῆς τρώσεως ψαύειν· αἰσθητικὸν γάρ ἐστι τὸ νεῦρον καὶ τῇ κράσει ψυχρὸν καὶ συνεχὲς τῇ κυριωτάτῃ τῶν ἀρχῶν.
- 3 38 15 ἀλλ' οὐδ' ἐλαίῳ καταιονᾶν προσήκει τὸ τοιοῦτον ἔλκος (ῥυποῦται γάρ)· ἀποπλύνειν οὖν μόνον τοὺς ἰχῶρας δεῖ, μαλακὸν ἔριον ὑπαλείπτειν περιελίσσοντας.
- 3 38 16 πάντων δὲ κατὰ γνώμην προχωρούντων, ἀκίνδυνον γλυκεῖ διαβρέχειν.
- 3 38 17 μετὰ δὲ τὸ σκεπασθῆναι τὸ γεγυμνωμένον νεῦρον τοῖς μοτοῖς ἔξωθεν περιβάλλειν δεῖ τινι τῶν πρὸς τὰς στενὰς τρώσεις ποιοούντων, ἢ τῷ δι' εὐφορβίου ἢ τῷ διὰ τῆς κόπρου τῶν περιστερῶν συμπεριλαμβάνοντα πολὺ καὶ τῶν ὑγιεινῶν μερῶν.
- 3 38 18 τῆς τρώσεως δ' ἐγκαρσίας γενομένης, ὁ μὲν κίνδυνος τοῦ σπασθῆναι μείζων, τὰ δὲ τῆς θεραπείας καὶ ἐπὶ ταύτης ὅμοια.
- 3 38 19 δίαίτα δὲ παραλαμβάνεσθω λεπτοτέρα καὶ ἡσυχία καὶ στρωμνὴ μαλακὴ· θερμῷ ἐλαίῳ πίονι χρῆσθαι κατὰ μασχαλῶν καὶ κεφαλῆς καὶ τραχήλου· τῆς τρώσεως δ' ἐν σκέλει γενομένης τοὺς

βουβῶνας μάλιστα πολλῶ τέγγειν τῷ ἐλαίῳ μέχρι τῆς ῥάχεως καὶ κεφαλῆς καὶ τραχήλου·
θλάσεως δὲ γενομένης τῶν νεύρων, 〈ἐὰν μὲν ἅμα τῷ δέρματι θλασθέντι καὶ ἔλκωσις γένηται
τὸ διὰ τῶν κυαμίνων ἀλεύρων,〉 καὶ ὀξυμέλιτος ἐπιτήδειον κατάπλασμα· τῇ θλάσει δ' ὀδύνης
συνουσης, πίττης ὑγρᾶς μιγνύειν· ἐὰν δὲ χωρὶς τοῦ θλασθῆναι τὸ δέρμα γένηται, διαφορητικῶ
καταντλεῖν ἐλαίῳ θερμῷ συνεχῶς.

- 3 38 21 τοῦ νεύρου δ' ὅλου διακοπέντος, κίνδυνος μὲν οὐδεὶς ἔψεται, τὸ μόριον δ' ἀνάπηρον
γενήσεται· θεραπεία δ' ὁμοία παραληφθήσεται τοῖς ἄλλοις ἔλκεσιν. Τηκτὸν φάρμακον πρὸς
νυγέντα νεῦρα· ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς λυσοδοήκτους· Ὁξους ζ' α , πίσης λιπαρᾶς [2] α , ὀποπάνακος
β γ · τὸν οὖν ὀποπάνακα λύσας ὄξει ἐπὶ πλεῖον λείου, καὶ τὴν πίσσαν τήξας καὶ μίξας ἔψε.
- 3 39 2 τοῦτο τὸ φάρμακον τοῖς νενυγμένοις νεύροις ἐπιτήδειόν ἐστιν οὐ συγχωροῦν μῦσαι τὸ στόμιον
τοῦ νύγματος, ὥσπερ οὐδὲ τῶν λυσοδοήκτων συνουλωθῆναι τὸ ἔλκος· ποιεῖ δ' ἐπὶ μόνων τῶν
σκληρῶν σωματῶν.
- 3 39 3 εἰ δ' ἐπὶ παιδίου νυγέντος ἢ γυναικὸς ἢ ἀπαλοσάρκου χρήσασθαι βουληθείης αὐτῷ, ἔνεστί σοι
τήκειν αὐτὸ διὰ τινος τῶν διαφορούντων, ἀμαρακίνου, ὀποβαλσάμου ἢ ἐλαίου παλαιοῦ. Πρὸς
κεχαλασμένα ἄρθρα.
- 3 40 1 Ἀκακίας χυλὸς ἀνεθεὶς ὕδατι καὶ καταντλούμενος ἢ βάτου ἢ μυρσίνης ἢ σιδίων ἢ σχίνου ἢ
πτελέας τῶν ῥιζῶν τοῦ φλοιοῦ ἀφέψημα ἢ σίδια καταπλασθέντα ἢ μυρσίνης φύλλα σὺν
κηρωτῇ μυρσίνῃ ἐπιτιθέμενα. Περὶ φλεγμονῆς.
- 3 41 1 Ἡ μὲν ἀρχὴ τῆς φλεγμονῆς ἐστὶ καθ' ὃν χρόνον πληροῦται τὸ μόριον αἱματώδους οὐσίας· ἡ δ'
αὔξησις ἡνίκα ἂν τὸ μὲν ἐπιρρέον παύσῃται, τὸ 〈δ'〉 ἐν τῷ μορίῳ περιεχόμενον ἀρχὴν λάβῃ
τοῦ σήπεσθαι, καὶ θερμὴ παρὰ φύσιν καὶ χύσις καὶ πνεῦμα γένηται καὶ τάσις τοῦ μορίου πλείων
ἢ πρόσθεν· ἡ δ' ἀκμὴ τοῦ πύου μὲν ἤδη συνισταμένου, μεγίστων δὲ γινομένων τῶν πόνων·
παρακμὴ δ' ἡνίκα διαφορούμενον τὸ ρεῦμα τὸν τε ὄγκον καὶ τὴν τάσιν ἐλαττώσῃ. [5]
- 3 41 2 κατὰ μὲν 〈οὖν〉 τὰς ἀρχὰς τῇ ἀποκρουστικῇ χρῆσόμεθα δυνάμει καθ' αὐτήν· ἐν δὲ ταῖς
〈αὐξήσεσι ταύτην μὲν ἐλαττοῦν, προστιθέναι δὲ τι τοῖς διαφορητικοῖς ἐν δὲ ταῖς〉 ἀκμαῖς
ἴσας χρῆσθαι ταῖς δυνάμεσι, τῇ τε ἀποκρουστικῇ καὶ τῇ διαφορητικῇ.
- 3 41 3 ὀδύνης δ' οὐσης σφοδρᾶς, χρειὰ τῆς παρηγορητικῆς δυνάμεως.
- 3 41 4 ἐν δὲ ταῖς παρακμαῖς τῇ διαφορητικῇ μόνῃ χρήσασθαι δεῖ μηδενὸς στύφοντος
παραπλεομένου.
- 3 41 5 ἐλξίνη πρὸς πάσας φλεγμονὰς ἀρμόττει ἐν ἀρχῇ τε καὶ ἀναβάσει· γλαύκιον ὁμοίως.
- 3 41 6 ἀτράφαξ καὶ μαλάχη ταῖς μὲν ἀρχομέναις καὶ αὐξανομέναις καὶ οἷον ζεοῦσαις αἰ
κηπεύομεναι, ταῖς δὲ παρακμαζούσαις καὶ σκληρυνομέναις καὶ ἀποψυχομέναις αἰ ἄγριαι
συμφορώτεραι.
- 3 41 7 θρίδαξ καὶ κολοκύνθη πρὸς τὰς 〈θερμὰς ἐπιπλαττόμεναι ποιοῦσι, καὶ ἀείζων πρὸς τὰς〉 ἐκ
ρέυματος φλεγμονὰς, καὶ τρίβολοι ἀμφοτέραι· ὁμοίως κράμβη πρὸς τὰς σκληρυνομένας. Περὶ
ρευματικῆς διαθέσεως.
- 3 42 1 Ἐπειδὰν ἐξαίφνης φλεγμαῖν τι μόριον ἄνευ τοῦ προηγήσασθαι φανεράν αἰτίαν, τὸ μὲν
ποιῆσαν τὸ πάθος ρεῦμα καλεῖται, ρευματικὴ δὲ διάθεσις τὸ πάθος, καὶ χρή μάλιστα τῶν
τοιούτων φλεγμονῶν τὰς ἀρχὰς τῶν ἰάσεων εἶναι χρηστάς.
- 3 42 2 κενοῦν τοίνυν χρή πᾶν τὸ σῶμα ταῖς ἐνδεχομέναις κενώσεσιν, αὐτὸ δὲ τὸ φλεγμαῖνον
ἐπιβρέχειν τε καὶ καταπλάττειν μὴ τοῖς θερμαίνουσι καὶ ὑγραίνουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπωθεῖσθαι
μὲν τὸ ἐπιρρέον δυναμένοις, τὸ δ' ἤδη περιεχόμενον ἐν τῷ πεπονθότι κενοῦν, τόνον δὲ καὶ
ῥώμην ἐντιθέναι τοῖς πεπονθόσι μορίοις. [5]

- 3 42 3 καταπλάττειν οὖν τῷ δι' ἀειζώου καὶ λεμμάτων ροιᾶς ἐφθῶν ἐν οἴνῳ καὶ ροῦ <καὶ>
ἀλφίτων συγκειμένῳ.
- 3 42 4 ὁδύνης μὲν οὖν σφοδρᾶς οὐκ οὔσης, τούτῳ τε καὶ τοῖς τοιούτοις χρηστέον· σὺν ὁδύνῃ δὲ
μείζονι τοῦ μορίου ρευματισθέντος, μὴδ' οὕτως μὲν ὕδωρ θερμὸν ἢ ἔλαιον προσφέρειν ἢ τὰ διὰ
τῶν ἀλεύρων καταπλάσματα (πολέμια γὰρ ταῦτα πάντα ταῖς ρευματικαῖς διαθέσεσιν),
παραμυθεῖσθαι δὲ τὸ σφοδρὸν τῆς ὁδύνης τῷ διὰ γλυκέος καὶ ροδίνου καὶ κηροῦ βραχέος
ἐρίοις ῥυπαροῖς ὕσσωπον πολὺν ἔχουσιν ἀναλαμβάνοντα, καὶ προσφέροντα θέρους μὲν ψυχρά,
χειμῶνος δὲ χλιαρά, περιλαμβάνοντα καὶ τοὺς ἀνωτέρω τόπους τῶν πεπονθότων χωρίων
σπόγγῳ βραχέντι ἢ οἴνῳ αὐστηρῷ ἢ ὀξυκράτῳ ψυχρῷ. ^[5]
- 3 42 5 παραλλαγῆς δ' ἐπὶ τούτοις γενομένης καὶ πύου μὴ ὑποπίπτοντος, τῷ διὰ χαλκίτεως ἐμπλαστῷ
φαρμάκῳ θεραπεύειν ἢ τινι τῶν ὁμοίων τῶν πρὸς τὰ ρεύματα ποιούντων, καθαρὸν δ' ἔριον
οἴνῳ βεβρεγμένον αὐστηρῷ ἔξωθεν ἐπιβάλλειν τοῦ φαρμάκου.
- 3 42 6 τούτῳ μὲν οὖν ἰᾶσθαι τῷ τρόπῳ τὰς ἐπὶ ρεύμασι φλεγμονάς· τὰς δ' ἐπὶ τινι προσφάτῳ
συνισταμένας ὑγραίνων καὶ θερμαίνων οὐ βλάψεις.
- 3 42 7 εἰς ἐκπύησιν δ' αὐτὰς ἄγειν βουλόμενος καὶ ἀλεύρῳ πυρίνῳ καταπλάσεις ἐψῶν ἐν ὕδρελαίῳ.
- 3 42 8 κἂν ποτε χρειά γένηται ἀποσχάζειν αὐτάς, ἀδεῶς τοῦτο ποιήσεις· τὰς δ' ἐπὶ ρεύμασι φλεγμονὰς
ἀποσχάσας, καὶ μάλιστα ἐν ἀρχαῖς, αἴτιος κακοῦ τινος μεγάλου γενήσῃ τῷ ἔχοντι. Περὶ
ἀποστημάτων.
- 3 43 1 Ἐπὶ τῶν ἀποστημάτων ἐὰν δυνατόν σοι φαίνεται τὸ κωλυθῆναι τὴν ἐκπύησιν, ἄρτον ἐψήσας
ἐν ὕδρελαίῳ κατάπλασσε <ἢ> κρίθινον ἄλευρον παραπλησίως σκευαζόμενον· καταντλείσθω
δ' ὕδατι τὸ μόριον ἀλθαίας ρίζης ἐνεψηθείσης.
- 3 43 2 ὅταν δὲ δυσεκπύητος ἦ καὶ δυσδιαφόρητος <ὁ> ὄγκος, τῷ διὰ τῶν ἰσχάδων καταπλάσματι
χρήσῃ· δεῖ δὲ γλυκείας καὶ λιπαρὰς ἐψῶντας κατατῆκιν ἐν ὕδατι καὶ ποιεῖν ὅμοιον τὸ ὕδωρ
μέλιτι λεπτῷ καὶ ποτὲ μὲν κρίθινον ἄλευρον μιγνύειν αὐτῷ, ποτὲ δ' ἄρτον αὐτόπυρον, καὶ εἰ
διαφοροῖτο μὲν ὁ ὄγκος, ἐνδεέστερον δέ, δεῖ ταῖς ἰσχάσι συνεψεῖν ὕσσωπον ἢ ὀρίγανον· εἰ δ'
ἐπιτεῖναι βουλευθείης μᾶλλον, ἄλλας ἐπέμβαλε τῷ ἀφεψήματι. ^[5]
- 3 43 3 προσέχειν δ' ἀκριβῶς, μὴ διὰ τὸ ξηραίνεσθαι σφοδρότερον σκιρρῶδες γίνηται τὸ μόριον, κἂν
ποτέ τι τοιοῦτον θεάσῃ, συναφεψεῖν τῷ ὕδατι σικύου ἀγρίου ρίζαν ἢ ἀλθαίας ἢ βρυωνίας.
- 3 43 4 ἰσχυρότερον δὲ τούτων ἡ δρακοντίου καὶ διαφορητικώτερόν ἐστιν.
- 3 43 5 ἐνίστε μὲν <οὔν> τοῦτο μόνον ἐνέψεις· ἐνίστε δὲ καὶ ἰσχάδων ἐπεμβάλλεις καὶ τὸ ἄλευρον
ἀναμιγνύεις ἅμα στέατι.
- 3 43 6 διαφορεῖ δὲ καὶ ἀδίδαντον ἀποστήματα, καὶ ἀνήθινον ἔλαιον διαφορητικόν ἐστι καὶ πεπτικὸν
ὠμῶν χυμῶν καὶ ἀπέπτων ὄγκων.
- 3 43 7 πίττα συμπέττει τοὺς σκληροὺς καὶ ἀπέπτους ὄγκους ἅπαντας ἐμβαλλομένη τοῖς
καταπλάσμασι, καὶ μᾶλλον ἢ ὑγρά.
- 3 43 8 — Φάρμακον σύνθετον τὰ μὲν ἤδη πεπεμμένα τῶν ἀποστημάτων ἀπόνως ἐξιποῦν ὥς πολλάκις
εὕρισκεσθαι ἐπὶ τοῦ σπληνίου πύον (τὰ δὲ <μῆ> πεπεμμένα εἰς τέλος διαφορεῖ)· λίθου
πυρίτου <ιβ>, ἄμμωνιακοῦ λείου ἴσον, κυαμίνου ἀλεύρου <ς>.
- 3 43 9 ἀναλάμβανε ῥητίνῃ ὑγρᾷ καὶ εἰς δέρμα ἐπιπλάσας ἐπιτίθει· τὸ δὲ σπληνίον μὴ ἀφαίρει, μέχρις
ἂν αὐτόματον ἀποπέσῃ.
- 3 43 10 δεῖ δὲ μὴ πρὸ πολλοῦ παρασκευάζειν τὸ φάρμακον· ξηραίνεται γὰρ ταχέως. Πρὸς χοιράδας καὶ
φύματα.
- 3 44 1

- Θέρμων πικρῶν ἄλευρον οὐ τὰ πελιδνὰ μόνον, ἀλλὰ καὶ χοιράδας καὶ φύματα θεραπεύει· ὅξει δ' ἐψεῖν αὐτὸ χρή ἢ ὀξυμέλιτι ἢ ὀξυκράτῳ. ἰατρὸς δέ τις ἐπὶ σκληρῶν σωμάτων ἐχρήτο βοεῖα κόπρῳ σὺν ὅξει πρὸς χοιράδας καὶ τοὺς σκιρρώδεις ὄγκους ἅπαντας καταπλάττων.
- 3 44 3 διαφορεῖ δὲ καταπλασσόμενα λεῖα ἀδιάντον, ἀτράφαζυς, ἐλξίνη, ἀλθαίας ῥίζα ἐν οἴνῳ ἐψηθεῖσα, ἀμμωνιακὸν μετὰ μέλιτος μαλαχθὲν καὶ ἐπιτεθέν, ἰξὸς σὺν ῥητίνῃ καὶ κηρωτῇ, ἰτέας φύλλα σὺν κηρωτῇ.
- 3 44 4 ῥήσσει δὲ φύματα πρόπολις, θέρμοι πικροὶ μετ' ὄξους καταπλασθέντες, σικύου ἀγρίου ἢ ῥίζα ἀναληφθεῖσα τερεβινθίνη, ῥίζα καππάρεως ὁμοίως, νίτρον μετὰ ζύμης καὶ σύκων.
- 3 44 5 τὰς δ' ἐντὸς ἀποστάσεις ῥήσσει θάλασσα μετὰ μελικράτου ποθεῖσα.
- 3 44 6 χοιράδας δὲ διαφορεῖ ἄσβεστος μέλιτι ἢ γλοιῷ ἀναληφθεῖσα ἢ ἐλαίῳ ἢ στέατι χοιρεῖω, αἶρινον ἄλευρον μετὰ περιστερᾶς κόπρου καὶ λινოსπέρμου ἐν οἴνῳ ἐψηθέν, ὄλυνθοι ἄγριοι καὶ ἡμεροὶ ἐφθοὶ λεῖοι καταπλασσόμενοι, καὶ πᾶσαν συστροφὴν διαφοροῦσιν. Πρὸς σύριγγας.
- 3 45 1 Σπονδυλίου ἢ ῥίζα περιζομένη καὶ ἐντιθεμένη συρίγγων τύλους ἀφαιρεῖ.
- 3 45 2 καὶ ἐλλέβορος μέλας ἐντιθέμενος ἐν δύο καὶ τρισὶν ἡμέραις ἀφίστησι τὸν τύλον.
- 3 45 3 ἐκτῇκει δὲ καὶ ἰοῦ < ιβ , ἀμμωνιακοῦ < β · κολλύρια ποιήσας ἐντίθει ταῖς σύριγγι μετ' ὄξους ἢ ὕδατος· ἀμόργη ἐψομένη καὶ ἐγκλυζομένη, σῶρι ὠμὸν ἢ κεκαυμένον μετ' ὀλίγου κράματος καὶ μέλιτος ἐγκλυζόμενον.
- 3 45 4 καὶ σαρκοῖ ὁμφάκιον ἐγκλυζόμενον. Περὶ βουβῶνων.
- 3 46 1 Ὅταν βουβῶνες ἐπαναστῶσιν, εἰ μὲν πληθωρικὸν εἶη καὶ κακόχυμον πᾶν τὸ σῶμα, δύσκολος ἡ θεραπεία· παραληπτέον δ' ὅμως τὴν ἐπὶ τῶν ῥευματικῶν διαθέσεων εἰρημένην θεραπείαν· εἰ δ' ὑγιεινὸν ἀκριβῶς, εὐκόλος θερμαίνειν γὰρ χρή καὶ ὑγραίνειν ὅλον τὸ σκέλος, ἵνα ἀνώδυνον γένηται, καὶ ἐπιτιθέναι τῷ μὲν ἔλκει τῆς τετραφαρμάκου θερμῆς ἐν μοτῷ λυομένης ῥοδίνῳ ἢ τινὶ τῶν χαλαστικῶν ἐλαίων, περιελίττειν δ' ἐν ὅλῳ τῷ κώλῳ πύλημα ἐλαίῳ θερμῷ βεβρεγμένον ἕξωθέν τε καταπλάττειν τὸ ἔλκος καταπλάσματι θερμῷ ἐξ ἀλεύρου πυρίνου ἢ κριθίνου ἢ ἐξ ἀμφοτέρων σὺν ἐλαίῳ βραχεῖ, τὸν δ' ἀδένα τὸν φλεγμαίνειν ἡργμένον παρηγορεῖν κατ' ἀρχὰς ἔριον ἐπιτιθέντας διαβραχὲν ἐλαίῳ θερμῷ, μὴ μεθ' ἁλῶν, ὥς τινες ποιοῦσιν· ὕστερον γὰρ τούτοις χρησόμεθα, τοῦ πεπληγότος κώλου παρηγορηθέντος καὶ ἀνωδύνου γενομένου τοῦ ἔλκους. ^[10]
- 3 46 2 ἐπὶ τούτοις μὲν <οὔν> ὥς τὸ πολὺ τῶν ἀδένων ἢ φλεγμονὴ λύεται· πολλάκις δὲ καὶ μείζων γίνεται καὶ ἐκπύσκειται. ὅταν οὔν τὸ οἶον ζέον τῆς φλεγμονῆς παύσῃται, τῶν μὲν παρηγορητικῶν φαρμάκων ἀφίστασθαι, χρῆσθαι δὲ τοῖς διαφορητικοῖς, κατὰ βραχὺ μεταβαίνοντα τῶν διαφορούντων εἰς τὰ ταῖς συστάσεσιν ὑγρὰ ὅσα τοῖς ἐμμότοις ἐστὶν ὅμοια κηρωτοειδῇ· φεύγειν γὰρ ἐπὶ τούτων δεῖ τὰς σκληρὰς ἐμπλάστρους συντείνουσι γὰρ τὰ μόρια καὶ αὐθὺς φλεγμαίνειν ἀναγκάζουσιν. ^[5]
- 3 46 4 καὶ ἰκανὸν δ' ἢ τὸ πύον κατὰ τὸ διαπυῆσαν μόριον, οὐ χρή διαιρεῖν εὐθύς, ὥς τινες ποιοῦσιν, ἀλλ' ἐπιχειρεῖν διαφορεῖν φαρμάκοις.
- 3 46 5 διαφορεῖ δὲ πάτος ταχέως τὸν ὄγκον κατὰ τῶν βουβῶνων ἐπιτιθέμενος.
- 3 46 6 τοὺς μὲν οὔν ἐπὶ προσκόμασι καὶ ἐλκυδρίοις βουβῶνας καὶ πυρετοὺς ἀκινδύνους νομιστέον, κακοὺς δὲ τοὺς ἄλλους, καὶ μάλιστα τοὺς ἐπὶ πυρετοῖς γινομένους. Περὶ ἐρυσιπελάτων.
- 3 47 1 Παχὺς καὶ δριμύς χυμὸς ἐπιρρεύσας ἀπεργάζεται τὸ ἐρυσίπελας, ποτὲ μὲν χωρὶς ἔλκους, ποτὲ δὲ μεθ' ἔλκους.
- 3 47 2 θεραπεύειν οὔν αὐτὸ χολαγωγῷ πρότερον χρωμένους καθαρθηρίῳ, εἴθ' οὕτως ἀποκρουομένους τὸ ἐπιρρέον διὰ τῶν ψυχόντων.

- 3 47 3 δεῖ δὲ μεταβαίνειν ἀπὸ τῶν ψυχόντων ἐπὶ τὰ διαφοροῦντα πρὶν πελιδνὸν ἢ καὶ μέλαν γενέσθαι τὸ μόριον.
- 3 47 4 χρήζει δὲ τὰ ἐρυσσιπέλατα ψυχόντων μεθ' ὑγρότητος ἄνευ στύψεως, οἷόν ἐστιν αἰρίζων καὶ ἀνδράχνη καὶ ψύλλιον ὃ τε ἀπὸ τῶν τελμάτων φακὸς καὶ κοτυληδὼν στρύχνον τε καὶ ὑοσκύαμος καὶ θριδακίνη καὶ τεῦτλον καὶ γλαύκιον αἷ τε δι' ὕδατος πάνυ ψυχροῦ κηρωταί.
- 3 47 5 μίγνυται δὲ καὶ ὁποῦ τι τούτοις καὶ χυλοῦ μήκωνος καὶ κωνείου καὶ μανδραγόρου, καὶ γίνεται σύνθετα φάρμακα. Ψύχουσα κηρωτή.
- 3 48 1 Τήξαντας ἐλαίῳ κηρὸν ὥς ἔνι μάλιστα καθαρὸν, ποιεῖν χρή κηρωτὴν ὑγρὰν καὶ ψύξαντας ἐν θυίᾳ μαλάττειν ταῖς χερσίν, ὕδωρ ψυχρὸν παραχέοντας, ὅσον ἂν ἡ κηρωτὴ καταδέξασθαι δύνηται.
- 3 48 2 κάλλιον δ' εἶναι τὸ ρόδιον ἐξ ὁμφακίνου χωρὶς ἁλῶν, καὶ τριπλάσιον ἢ τετραπλάσιον εἶναι τοῦ κηροῦ τὸ ρόδιον.
- 3 48 3 εἰ δὲ καὶ ὄξους βραχὺ τι μῖξαι βουληθείης λεπτοῦ καὶ διαυγοῦς, ἔτι καὶ μᾶλλον ὑγρὸν καὶ ψυχρὸν ἀποτελέσεις τὸ φάρμακον.
- 3 48 4 τοῦτο δ' ἐπιτήδειόν ἐστιν οὐ μόνον τοῖς ἐρυσσιπέλασιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκτικοῖς πυρετοῖς καὶ φλεγμοναῖς ταῖς ἐν αἰδοίοις κατ' ἀρχὰς πρὶν νομώδη τινα διάθεσιν συστήναι.
- 3 48 5 καὶ ψύχουσαι δὲ πόαι μετ' ἀλφίτων λεπτῶν ἐμψύχουσιν ἱκανῶς, καὶ φοίνικες λιπαροὶ τοῦ ὕμενοειδοῦς αὐτῶν ἐξαιρεθέντος δι' ἐψήσεως τακεροὶ γενηθέντες, εἴτα λειωθέντες καὶ ἐπιτεθέντες ξηρότεροι δ' εἰ φανεῖεν κατὰ τὴν σύστασιν, τῆς προειρημένης κηρωτῆς μίξεις.
- 3 48 6 παυσαμένης δὲ τῆς φλεγμονῆς πρὶν πελιδνὸν <γενέσθαι τὸ μόριον, καταπλάττειν δι' ὥμης λύσεως· εἰ δὲ καὶ φθάσειε γενέσθαι πελιδνόν> , ἀποσχάζοντα καταπλάττειν οὕτως, καταντλεῖν δὲ δι' ὕδατος θερμοῦ γλυκέος, ἐνίστε δὲ θαλάττῃ ἢ ἄλμῃ, καί ποτε καὶ τῷ καταπλάσματι μιγνύναι τούτων. Περὶ ἔρπητος. ^[5]
- 3 49 1 Δριμύς ἐστι χυμὸς ὁ καὶ τὸν ἔρπητα ποιῶν, ἀλλ' ἐὰν μὲν ἄμικτος ἡ χολὴ συρρέουσα τύχῃ, τῇ σφοδρᾷ δριμύτητι τὸν ἐσθιόμενον ἔρπητα συνίστησι μετ' ἀναβρώσεως τὸ συνεχές τοῦ δέρματος ἐπιλαμβάνουσα (διὸ καὶ ἔρπητος ὠνομάσθη τὸ πάθος)· ἐὰν δὲ φλέγματι συμμιγῇ, τὸν ἕτερον ἔρπητα τὸν ὀνομαζόμενον κεγχρίαν ἀποτελεῖ, κέγχροις ὁμοίας ἐξοχὰς κατὰ τὸ δέσμα ποιοῦντα. ^[5]
- 3 49 2 ὁ μὲν οὖν καθαίρων πᾶν τὸ σῶμα πρότερον, εἴθ' ἐξῆς προσάγων τὰ ἀποκρουστικά τοῖς πεπονθόσι μορίοις, οὗτος ἰάσεται τὸν ἔρπητα προσηκόντως· ὁ δ' εὐθύς τοῖς ἐπουλοῦσι τὴν ἡλκωμένην ἐπιδερμίδα χρώμενος ταύτην μὲν ἰᾶται, τὴν δ' ἐφεξῆς οὐ κωλύσει διάθεσιν ἔχειν ὁμοίαν τῇ προτέρᾳ.
- 3 49 3 κενώσομεν οὖν τὸ σῶμα πᾶν τοῖς ἐρυσσιπέλασιν ὁμοίως, τοῖς δὲ πεπονθόσι τόποις οὐ τὰ αὐτὰ προσάξομεν· ψύχεσθαι μὲν γὰρ δέονται παραπλησίως τοῖς ἐρυσσιπέλασιν, οὐκέτι δὲ καὶ ὑγραίνεσθαι φέρουσιν.
- 3 49 4 κατάλληλα δ' αὐτοῖς τὰ ψύχοντα καὶ ξηραίνοντα· μήτε οὖν θριδακίνην προσαγέτω τις μήτε φακὸν τὸν ἐπὶ τῶν τελμάτων ὥς ψυχόντων καὶ ὑγραινόντων, ἀλλὰ κατ' ἀρχὰς μὲν ἔλικας ἀμπέλων καὶ βάτων καὶ ἀρνογλώσσου καταπλάττειν, ὕστερον δὲ φακὴν τούτοις μιγνύειν καὶ ποτε καὶ μέλιτος καὶ ἀλφίτων καὶ τὸ προγεγραμμένον πρὸς τὰς ἐκ ῥευμάτων φλεγμονὰς κατάπλασμα χωρὶς τοῦ αἰεζώου· τὰ δ' ἡλκωμένα τοῖς φαρμάκοις ἐπιχρίειν τοῖς πρὸς ἔρπητας ποιοῦσι τροχίσκοις λυομένοις γλυκεῖ ἢ οἶνῳ λεπτῷ καὶ αὐστηρῷ μὴ παλαιῷ ἢ ὀξυκράτῳ ὕδαρεϊ. ^[5]
- 3 49 5

χρονίων δ' ὄντων τῶν τοιούτων ἤδη ἐλκῶν, ἐπιτήδειος ὃ τε τοῦ Μούσα καὶ ὁ τοῦ Ἄνδρωνος τροχίσκος.

3 49 6 τὰ ἐπιπολῆς δὲ μόνον ἐλκώσαντος τοῦ ἔρπητος, εἰ μὴ πάνυ χρόνιος τυγχάνει, μὴ καταχρίειν μηδενὶ τούτων (ἰσχυροτέρα γάρ ἐστι καὶ ξηραίνει πλέον ἢ δεῖ), προσφέρειν δὲ τοῖς τοιούτοις ἔρπησι γλαύκιον τε καὶ τὰ τούτῳ παραπλήσια, μάλιστα μὲν ἀνιέντας ὕδατι· μηδὲν δ' ἀνύοντος, ὄξους παραπλέκειν.

3 49 7 καὶ χυλῶ δ' ἄρνογλώσσου <ἦ> στρύχνου διεῖς ὀνήσεις οὐ μικρῶς.

3 49 8 λίνου σπέρμα φώξας καὶ ἐν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἐψήσας καὶ λεάνας ἐπιτίθει· ἢ γῆν Κιμωλίαν στρύχνου χυλῶ διεῖς κατάχριε· ἢ λιθαργύρου <δ> καὶ πράσου χυλοῦ κ ο [?] καὶ τεύτλου χυλοῦ τὸ ἴσον κατάχριε λεάνας.

3 50 t Περὶ σκίρρων. Σκληρὸς οὕτως ἐστὶν ὥσπερ ὅστουν· ἔστι δὲ καὶ ἀναίσθητος, καὶ ὃ γε τοιοῦτος ἀνίατος παντάπασιν· ὁ δ' ἔχων κἂν ἄμυδρὰν γοῦν αἴσθησιν ὑπὸ τῶν διαφορούντων θεραπευθήσεται φαρμάκων.

3 50 2 ἀλλὰ τὰ διαφορούντα καὶ ἀθρόως κενοῦντα χωρὶς τοῦ μαλάττειν ἐν μὲν ταῖς πρώταις ὀλίγαις ἡμέραις ἐλαττοῦν δοκεῖ τὸν ὄγκον· τὸ δ' ὑπόλοιπον τῆς διαθέσεως ἀνίατον καθίσταται, παντὸς τοῦ λεπτομεροῦς διαφορηθέντος· διὰ τοῦτο ἐπιτηδειότερα τῶν φαρμάκων ἐστὶν ὅσα μετὰ τοῦ μαλάττειν καὶ διαφορεῖν πέφυκεν. [5]

3 50 3 μαλακτικὰ μὲν οὖν ἐστὶν ἐλάφειον στέαρ καὶ μυελὸς καὶ ταύρειον καὶ τράγειον καὶ ἄρκειον, ἄμμωνιακόν τε καὶ βδέλλιον καὶ στύραξ, καὶ τούτοις χρησάμενοι μετὰ τὸ λυθῆναι τὴν σκληρότητα διαφορητικὰ προσάξομεν, ὅποιά ἐστι τῆλις καὶ αἰγεία κόπρος σὺν ὄξυκράτῳ.

3 50 4 συντίθεται δὲ φάρμακα παρὰ τῶν ἱατρῶν πρὸς ἀμφοτέρους <τούς> σκοποὺς ἀρμόττοντα, τὸν τε τῆς τοῦ σκίρρου διαλύσεως καὶ τὸν τῆς διαφορήσεως. Περὶ οἰδημάτων.

3 51 1 ῥεῦμα φλεγματῶδες τὸ οἰδημα γεννᾷ, χαῦνον ὄγκον καὶ εἴκοντα καὶ βοθορούμενον καὶ τὰς ἐκπύσεις τῶν δακτύλων· ἔστι δὲ καὶ ἀνώδυνος.

3 51 2 ἰᾶσθαι δ' αὐτὸν χρή σπόγγον ὄξυκράτῳ βρέχοντα καὶ ἐπιτιθέναι μετ' ἐπιδέσεως ἡρέμα σφιγγούσης ἐκ τῶν κάτω μὲν ἀρχομένης μερῶν, τελευτῶς <ἡς δ'> εἰς τὰ ἄνω.

3 51 3 καινὸν δ' εἶναι χρή τὸν σπόγγον, κἂν μὴ παρῇ τοιοῦτος, ἐκκαθαίρειν τὸν παρόντα νίτρω, καὶ μᾶλλον τῇ καλουμένῃ στακτῇ κονίᾳ· μὴ καθισταμένου δ' ἐπὶ τούτοις τοῦ οἰδήματος, βραχὺ τῆς στυπτηρίας μιγνύειν.

3 51 4 ἐπιτήδειον δὲ καὶ τὸ ἀπαλώτατον ἐλλύχνιον ὑγρότητι τοιαύτῃ δευόμενον καὶ ἐπιτιθέμενον.

3 51 5 κάλλιον δὲ καὶ τὸ γλαύκιον.

3 51 6 καὶ χρονικὸν δ' οἰδημα προῦπαλείψας ἐλαίῳ τὸ μόριον, εἴτ' ἐπιθεῖς σπόγγον ἐκ κονίας καὶ σφίγξας βιαιότερον θεραπεύσεις.

3 51 7 ἴσατις ἢ ἡμερος τοὺς οἰδηματώδεις ὄγκους θαυμαστῶς διαφορεῖ τε καὶ προστέλλει· γῆ λιπαρὰ πᾶσα, καὶ μᾶλλον ἡ Αἴγυπτία. Πρὸς σκίλλας.

3 52 1 Βδελλίῳ μάλιστα χρῶνται τινες ἐπὶ τε βρογχοκηλικῶν καὶ ὑδροκηλικῶν, ἀσίτου πυάλου δεύοντες <ὡς> ἐμπλαστώδη σύστασιν σχεῖν. κυπαρίσσου τὰ φύλλα καὶ οἱ βλαστοὶ καὶ τὰ σφαιρία τὰ νέα καὶ ἀπαλὰ τοὺς ἐντεροκηλικοὺς ὠφελεῖ· καὶ γὰρ ξηραίνει καὶ τόνον ἐντίθησι τοῖς ὑγροτέροις χαλαροῖς σώμασιν.

3 53 t Πρὸς δοθιῆνας. Ἐκ παχέων μὲν χυμῶν δοθιῆνες γίνονται· διαφοροῦσι δ' αὐτοὺς καὶ πέττουσι πυροὶ μασώμενοι καὶ ἐπιτιθέμενοι.

3 53 2 καὶ μαστίχη δ' αὐτοὺς ὀνίνησιν ἢ Αἴγυπτία.

- 3 53 3 σταφίδας ἐκγιγαρτίσας τριῖψον καὶ μῖξον ἀλὸς λείου ἴσον, καὶ καταμίξας ῥητίνην ἐπιτίθει.
- 3 54 t Πρὸς ἐπινυκτίδας. Σέλινον μετ' ἀλφίτου κατάπλασσε.
- 3 54 1,2 κράμβης ... μετὰ κορίου χλωροῦ.
- 3 54 3,4 ἐλαίας φύλλοις ἐφθοῖς μεθ' ὕδατος χρῶ. σταφίδα ἐκγιγαρτισμένην λείαν μῖξον ἐν σπληνίῳ καὶ καταχρίων ἐπιτίθει· ἀδίδαντον τρίψας μετὰ μέλιτος.
- 3 54 5 φυλακτέον δὲ τὴν τῶν δριμέων καὶ ὀξέων καὶ ἀλυκῶν προσφορὰν καὶ πυρίαν καὶ λουτρὸν καὶ ἥλιον. Πρὸς ἀκροχορδόνας καὶ μυρμηκίας καὶ τὰ ὅμοια.
- 3 55 1 Διὰ μὲν τῶν ἐλκόντων σφοδρῶς φαρμάκων καὶ ἡ ἀκροχορδῶν ἀποσπασθήσεται, διὰ δὲ τῶν σηπόντων νεκρωθήσεται.
- 3 55 2 ἰτέας τοῦ φλοιοῦ ἡ τέφρα κεκαυμένου ἥλους καὶ τύλους ἔτι τε μυρμηκίας καὶ ἀκροχορδόνας καὶ πτερύγια καὶ θύμους ἀφαιρεῖ.
- 3 55 3 ἡ τῶν προβάτων κόπρος πρὸς ἀκροχορδόνας καὶ μυρμηκίας καὶ θύμους καὶ δοθιῆνας σκληροὺς καὶ ἥλους ποιεῖ ὅξει δευομένη.
- 3 55 4 ὄλυνθοι ἐψηθέντες μὲν τοὺς σκληροὺς ὄγκους διαφοροῦσιν, ὡμοὶ δὲ μυρμηκίας τε <καὶ> θύμους ἐκβάλλουσιν. λεπίς μολύβδου λεπτή καλῆς ἐπιτεθεῖσα κατὰ γαγγλίου τελέως ἀφανίζει.
- 3 55 6 τὰ δὲ κονδυλώματα στέλλει ἐλαίας ἄνθη μεθ' ὕδατος καταπλασσόμενα, ἀλόη σὺν γλυκεῖ καταχριομένη, πενταφύλλου ῥίζα καταπλασθεῖσα, κυδώνια ἐφθὰ σὺν ἄρτω ἢ ἀλφίτῳ, μυρσίνης φύλλα κεκαυμένα σὺν κηρωτῇ, πρόπολις προμαλασσομένη καὶ ἐπιτιθεμένη.
- 3 55 7 αἶρει δὲ τὰ κονδυλώματα καὶ <τὰς> συκάς ἀρσενικὸν καταπλασθέν, ἄσβεστος καὶ τρυξ ἰξῶ ἀναληφθέντα καὶ ὡς σπληνίον ἐπιτεθέντα.
- 3 55 8 τὰς δ' ὑπερμεγέθεις συκάς ἀποβάλλει ὁ ἰὸς σιδήρου σὺν οἴνῳ ἐπιχρισθεὶς γλυκεῖ, ἀνήθου σπέρματος κεκαυμένου ἡ τέφρα καταπλασσομένη, στυπτηρία σχιστὴ λεία σὺν ὀξει, στυπτηρία ἢ ὑγρὰ μετ' ἄρτου καὶ οἴνου καὶ σελίνου.
- 3 55 9 συκάς δ' ἀφαιρεθείσας καὶ θύμους καὶ κονδυλώματα ἀποθεραπεύει καὶ οὐκ ἔῃ πάλιν αὔξεσθαι τέφρα κλημάτων σὺν ὀξει καταπλασθεῖσα. Πρὸς χεῖμεθλα.
- 3 56 1 Θάλασσαν χλιαρὰν κατάντλει ἢ τεύτλου ἀφεψήματι ἢ φακοῦ ἢ ὀρόβου ἢ ἀσφοδέλου ῥίζης· μετὰ δὲ τὴν κατάντλησιν φακοὺς ἐφθοὺς ἐν οἴνῳ λειώσας κατάπλασσε· ἢ τρυγὶ ὀξηρᾷ κατάπλασσε· ἢ βολβὸν πρόσφατον οἴνῳ μίξας κατάπλασσε.
- 3 57 t Πρὸς τὰς τῶν δακτύλων ῥαγάδας καὶ τῶν ὅλων ποδῶν. Πίσση ὑγρᾷ κατάχριε.
- 3 57 1,2 καρκίνον ἢ ποτάμιον ἢ θαλάσσιον καύσας ἐπ' ἀνθράκων ἀπόξεσον τὸ ὄστρακον καὶ μετ' ἐλαίου τρίψας καὶ πάχος μέλιτος ποιήσας, προαποσμήξας τὰς ῥαγάδας ἔνσταζε.
- 3 57 3 ποιεῖ δὲ καὶ σκίλλης τὸ ἐντὸς ἐν ἐλαίῳ ζεσθὲν καὶ τερμινθίνῃ συλλεανθὲν καὶ κέρας αἰγείου καυθὲν καὶ ἀναληφθὲν στέατι αἰγείῳ.
- 3 57 4 δεῖ δὲ προπερικαθαίρειν τοὺς τύλους καὶ οὕτω χρῆσθαι τοῖς φαρμάκοις. Περὶ λεύκης, ἀλφοῦ, λέπρας καὶ ψώρας.
- 3 58 1 Φλεγματικὸν αἶμα καὶ γλίσχρον ποιεῖ τὴν λεύκην, ὅταν τρέψῃ χρόνῳ πλείονι τὴν χροάν <καὶ> ἐπὶ τὸ λευκότερον ἀλλοιώσῃ.
- 3 58 2 τῶν δ' ἀλφῶν ἡ γένεσις ὁμοειδὴς μὲν ἔστιν, οὐ μὴν δι' ὅλου τῆς σαρκὸς πεπονθυίας, ἀλλ' ἐπιπολῆς τοῦ δέρματος, ἐκ τοῦ φλεγματικοῦ μὲν χυμοῦ λευκοὶ γινόμενοι, μέλανες δ' ἐκ τοῦ μελαγχολικοῦ.
- 3 58 3 τὴν λέπραν δ' ὁ γεννῶν χυμὸς ἄχρι βάθους διήκει, τῆς ψώρας ἐπιπολαιοτέρας οὕσης.
- 3 58 4

ἐὰν τοίνυν πεπλυμένην τὴν τίτανον, εἴτ' ἐξηραμμένην ἔχῃς, ὕδωρ μίγνυς τοσοῦτον ὡς πάχος γενέσθαι σύμμετρον εἰς ἐπίχρισιν θεραπεύσεις, ἀλφούς μὲν ἐπιχρίων ὑγροτέρῳ μᾶλλον, ψώρας δὲ παχυτέρῳ, παχυτάτῳ δὲ τὰς λέπρας.

3 58 5 δρακοντίου ἢ ῥίζα σὺν ὄξει καταπλασσομένη ἀλφούς ἰᾶται, καὶ ἐλλέβορος ἐκάτερος θέρμων τε πικρῶν ἀφέψημα καταντλούμενον καὶ τὸ ἄλευρον αὐτῶν καταπλασσομένον δι' ὄξους ἢ μέλιτος, καππάρεως τῆς ῥίζης ὁ φλοιὸς σὺν ὄξει, κρίνου ῥίζα μετὰ μέλιτος, κρόμμυον σὺν ὄξει καταχρίόμενον ἐν ἡλίῳ, κροκοδείλου χερσαίου κόπρος ὁμοίως καὶ ἡ τῶν ψαρῶν, ὅταν ὄρυζαν μόνην ἐσθίωσι, σηπίας ὄστρακα καυθέντα. ^[5]

3 58 6 πρὸς δὲ ψώρας ποιεῖ σταφῖς ἀγρία, ἐλλέβορος ἐκάτερος, θέρμοι πικροί, ὡς εἴρηται πρόσθεν, καρδάμων μετ' ὄξους, κρίνου ἢ ῥίζα μετὰ μέλιτος, ῥητίνη τερμινθίνη καὶ θεῖον (πεῖραν τούτου εἰλήφαμεν), ἐρέβινθοι, αἰγεία κόπρος.

3 58 7 τὰς δὲ λέπρας ἀφιστᾶσιν ἀνεμῶναι προστιθέμεναι, ἐλλέβορος ἐκάτερος, ἀμπέλου λευκῆς ἢ ῥίζα. Περὶ λειχήνων.

3 59 1 Μιχθέντων ἰχώρων λεπτῶν καὶ δριμέων παχεῖ χυμῷ οἱ λειχήνες συνίστανται, ῥαδίως εἰς ψώραν καὶ λέπραν μεταπίπτοντες· διὸ τῶν ἰσχυρῶς ξηραίνόντων χρήζουσι φαρμάκων.

3 59 2 ἀγρίους δὲ καλοῦσι λειχήνας τοὺς ὑπὸ τῶν μετρίως ξηραίνόντων οὐδὲν ὀνιναμένων, ὑπὸ δὲ τῶν σφοδρῶς παροξυνομένους.

3 59 3 χρὴ οὖν ἐπὶ τούτων φάρμακα παραλαμβάνειν δραστικά μὲν ἱκανῶς, χωρὶς δὲ τοῦ δάκνειν σφοδρῶς.

3 59 4 ἐρέβινθοι ποιοῦσι πρὸς λειχήνας, ἐλλέβορος ἐκάτερος, κοκκυμηλέας τὸ κόμμι ἐπὶ παιδός, λειχήν ὁ ἐπὶ τῶν πετρῶν, πίσσα μίγνυμένη κηρωτῇ, θεῖον μετὰ ῥητίνης (τοῦτο πεῖραν δέδωκε), σίαλον ἀνθρώπου ἐπὶ παιδός (δεῖ δὲ συνεχῶς τῷ δακτύλῳ μετὰ τοῦ σιάλου τὸ πεπονθὸς ἀνατρίβειν δέρμα), κροκοδείλου χερσαίου κόπρος καὶ ἡ τῶν ψαρῶν, ὅταν ὄρυζαν μόνην ἐσθίωσιν. ^[5]

3 59 5 πρὸς δὲ τοὺς ἐπὶ γενείου προσφάτους λειχήνας ἢ ἄλλου μέρους προσώπου πυρούς πολλοὺς λαμβάνων ἐπὶ τινος ἄκμονος ἐπιτίθει τοὺς πυρούς, καὶ τὸ ἀπορρέον ἐξ αὐτῶν ὑγρὸν ἔτι θερμὸν λαμβάνων ἐπίχριε τοὺς λειχήνας.

3 59 6,7 πολλοὶ τούτῳ μόνῳ ἰάθησαν. ἢ μαλάχης ἀγρίας τὸν καρπὸν ἀπαλὸν συλλέγων καὶ κόπτων τὸν χυλὸν ἀποτίθου, καὶ τούτῳ συνεχῶς ἐπίχριε.

3 59 8 χρονιζόντων δὲ τῶν λειχήνων, χρῶ τοῖς ὑπογεγραμμένοις ἄγνου φύλλα τρίψας, ὄξος ἐπιβαλὼν ὀλίγον κατάπλασσε· ἢ καππάρεως τὰ φύλλα τρίψας μετ' ὄξους ἐπιτίθει.

3 60 t Τροχίσκος πρὸς λειχήνας. Κόλλης τεκτονικῆς < β , λιβάνου < β , ὄξους κ ο [?] · ἔν τισιν ἴσα ἔχει· ὄξει διαλύων ἐπίχριε.

3 61 t Περὶ ἐμφυσημάτων. Πνεῦμα φουσῶδες παχὺ καὶ ἀτμῶδες ὕλη τῶν ἐμφυσημάτων < ἐστίν > · συνεργεῖ δ' εἰς τὸ μὴ διαπνεῖσθαι τὸ πνεῦμα ἢ τῶν σωμάτων πύκνωσις· ὅθεν καὶ σκοπὸς τῆς θεραπείας ἀραίωσις μὲν τῶν πεπυκνωμένων καὶ λέπτυνσις τοῦ πεπαχυσμένου πνεύματός ἐστι διὰ τῶν λεπτομερῶν φαρμάκων.

3 61 2 τῶν μυῶν δὲ διὰ θάλασιν ἐμπεφυσημένων, τὸ μὲν διαφορεῖν καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀναγκαῖον· δριμέων δ' ὄντων ὡς τὸ πολὺ τῶν διαφορητικῶν, ἀγανακτεῖν συμβαίνει τοὺς μῦς καὶ τὰς ὀδύνας ἐπιτείνεσθαι. χρὴ τοίνυν μεμίχθαι τοῖς διαφορητικοῖς τὰ παρηγοροῦντα.

3 61 3,4 ἔστι δὲ παρηγορητικὸν μὲν ἐπὶ τῆς τοιαύτης διαθέσεως τῶν μυῶν τό τε ἔψημα καὶ ὕσσωπον μετ' ἐλαίου βραχέος διαφορητικὸν δ' ὄξος καὶ νίτρον καὶ στακτὴ κονία.

3 61 5

χρηστέον οὖν κατ' ἀρχὰς μὲν τῷ ἐψήματι μετ' ἐλαίου βραχέος καὶ οἴνου ὁμοίως βραχέος, ἀναλαμβάνοντας οἰσυπηροῖς ἐρίοις θερμόν, καὶ φροντίζειν ὅπως ἂν αἰεὶ ἡ θερμότης παραμένῃ· ψύχεσθαι γὰρ οὐ χρή τὰ μόρια.

- 3 61 6 παρηγορηθέντος δὲ τοῦ κάμνοντος, παραμινύναι τοῦ ὄξους καὶ τοῦ νίτρου καὶ μετὰ ταῦτα καὶ τῆς κονίας τῆς στακτῆς, εἴθ' ὕστερον διαφορητικοῖς φαρμάκοις χρῆσθαι εἰς ἀποκατάστασιν, οἷόν ἐστι καὶ τὸ ὑποτεταγμένον· γλοιὸν ἀποζέσας ἤθησον πρῶτον ὡς καθαρὸν γενέσθαι, καὶ πάλιν ἐμβαλὼν τῇ κακάβῃ λείαν ἄσβεστον τίτανον ὡς ἄλευρον ἐπίπαττε μέχρι πηλώδους συστάσεως. Πρὸς ἐλεφαντιῶντας. ^[5]
- 3 62 1 Θαυμάσιόν ἐστι τοῖς ἐλεφαντιῶσι βοήθημα ἡ τῶν ἐχιδνῶν ἐδωδὴ· χρή δ' ἐσθίειν ταύτας ὥδε σκευάζοντας· πρῶτον μὲν ἀποκοπτομένης τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς οὐρᾶς ἄχρι δακτύλων τεττάρων, εἶτα τῶν ἔνδον ἐξαιρεθέντων, καὶ τοῦ δέρματος ἀφαιρεθέντος, ὕδατί τε τοῦ σώματος αὐτῶν περιπλυθέντος, ἐν λοπάδι ταῖς ἐγχέλυσι παραπλησίως σκευάζοντας διὰ λευκοῦ ζωμοῦ· γίνεται δ' οὗτος, ὕδατος μὲν δαψιλοῦς ἐπεμβληθέντος, ἐλαίου δὲ βραχέος καὶ σὺν αὐτῷ πράσου καὶ ἀνήθου. πρόδηλον δ' ὅτι μέχρι τοσούτου τὰς σάρκας τῶν ἐχιδνῶν ἐψεῖν προσήκει, μέχρις ἂν ἀκριβῶς γένοιτο ἀπαλαί. ^[5]
- 3 62 3 καὶ αὐτὸ δὲ τὸ δι' αὐτῶν σκευαζόμενον φάρμακον, ὃ καλοῦσι θηριακὴν, ἐπιτήδειόν ἐστι πίνεσθαι δαψιλῶς τοῖς οὕτω κάμνουσι, καὶ εἰ βούλοιτο τις αὐτῷ καὶ τὸ δέρμα χρίεσθαι· ταῦτα γὰρ ποιούντων, ἔσθ' ὅτε λέπος ἀφίσταται τοῦ δέρματος, ὅποιον ἐπὶ τῶν ὄφειν τὸ καλούμενον γῆρας.
- 3 62 4 χρώμεθα δ' ἐπ' αὐτῶν καὶ τοῖς ἀλσί τῆς θηριακῆς καὶ τῇ καλαμίνθῃ· ἀγαθὸν γὰρ καὶ τοῦτο, μὴ μόνον γενναίως διαφοροῦν τοὺς λεπτοὺς χυμούς, ἀλλὰ καὶ λεπτῦνον ἰσχυρῶς καὶ τέμνον τοὺς παχεῖς <τοῦς> τοῦτο τὸ νόσημα γεννῶντας.
- 3 62 5 οὐ μὴν ἀπλῶς ἐφ' ἕκαστον τούτων ἐρχόμεθα, προκαθαίρομεν δὲ πάντως, ἔστι δ' ὅτε καὶ φλεβοτομοῦμεν. Περὶ τῶν δηλητηρίων καὶ τῶν ἰοβόλων.
- 3 63 1 Περὶ τῶν δηλητηρίων οὔτε ἀδιορίστως γράφειν ἀσφαλές, οὔτε ἐκάστου λέγοντας τὰς ἐπαγομένας βλάβας γράφειν οὔτε τὰς θεραπείας· παράσχοι γὰρ ἂν ἡ τοιαύτη διδασκαλία τοῖς μοχθηροῖς ἀφορμὴν κακουργίας· ὅσα δὲ κοινῶς βοηθεῖν πεπίστευται τοῖς θανάσιμον εἰληφόσι φάρμακον, ταῦτα γράψαι καλῶς ἂν ἔχοι.
- 3 63 2 κελεύειν δὲ χρή τοὺς εἰληφότας ἐμεῖν εὐθύς, ἀνυπερθέτως προλαμβάνοντας συνεχῶς πλεῖστον ὑδρέλαιον, καὶ πάλιν παντοδαπὰ σιτία λαβόντας εἰς κόρον αὐθις ἐμεῖν· ἢ γὰρ συνεκκενωθήσεται τὸ φάρμακον ἢ ἐπικραθὲν ἀμβλυτέραν ἔξει δύναμιν.
- 3 63 3 εἰ δ' ἐγκαίοντο τὴν γαστέρα μετὰ τὸν ἔμετον, ὑδροροδίνῳ ποτίσας αὐθις ἐμεῖν κέλευε.
- 3 63 4 δίδου δὲ καὶ τῆς θηριακῆς μετ' οἴνου δυναμένης καὶ μόνης ἀντιβαίνειν τοῖς δηλητηρίοις· μὴ παρούσης δ' αὐτῆς, ἀρκευθίδας ἐννέα καὶ πηγάνου εἴκοσι φύλλα λειώσας πότιζε, ἢ χαμαιπίτυος βοτάνης μετ' οἴνου, καὶ ὕπνου μὲν παντελῶς εἴργων, ψηλαφίᾳ δὲ τῶν ἄκρων χρώμενος· κἂν ὑποβιβασθῇ τὸ δηλητήριο προσδοκηθῇ διὰ τοῦ δάκνεσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι τὴν κάτω γαστέρα, κλυστήρσι δὴ δριμέσι χρῆσθαι, μέλι δαψιλὲς καὶ ἀφρόνιτρον ἢ ἕτερόν τι τῶν ὑπακτικωτέρων μιγνύς. Κοινὸν πρὸς πάντα θανάσιμα φάρμακον. ^[5]
- 3 64 1 Χαλβάνης <δ>, σμύρνης <α>· ταῦτα τρίψας καὶ διεῖς οἴνῳ γλυκεῖ πότιζε.
- 3 64 2 — Ἄλλο· πηγάνου φύλλα κ, κάρυα βασιλικά β, ἄλως χόνδρον α, ἰσχάδας β· ταῦτα ἐσθίειν δίδου, καὶ ὑπ' οὐδενὸς βλαβήσεται θανασίμου φαρμάκου.
- 3 64 3 ποιεῖ δὲ καὶ ὀρίγανος, ὄρνιθος καθηψημένης καὶ συντακείσης ζωμός, ὁποβάλαμον σὺν γάλακτι γυναικείῳ ἢ ὕδατι. Πρὸς τοὺς ὑπὸ μυκήτων πνιγομένους.

- 3 65 1 Τοὺς δ' ὑπὸ μυκήτων πνιγομένους ... ὀξύμελι μετὰ νίτρου πινόμενον, καὶ ὀρνίθων τῶν κατοικιδίων ἄφοδος μετ' ὀξυμέλιτος· δίδου δὲ τρίψας μεθ' ὕδατος.
- 3 65 2 δίδου δὲ καὶ ῥαφανίδας ὅτι πλείστας ὁπτὰς ἐσθίειν, ἢ τρύγα οἴνου καύσας καὶ τρίψας μεθ' ὕδατος δίδου πίνειν. Πρὸς γάλα τυρωθέν.
- 3 66 1 Ὅξει πότιζε, ἢ γλυκεῖ πότιζε, ἢ πυτίαν ὡς πλείστην μεθ' ὕδατος κρηναίου δίδου, ἢ σίλφιον καὶ θεῖον ἴσα τρίψας δι' ὀξυκράτου πότιζε. Πρὸς βδέλλας.
- 3 67 1,2 Ὅξει ὡς δριμυτάτῳ πότιζε ἢ ὀξάλμῃ. χρηστέον δὲ καὶ τοῖς τὴν κοιλίαν λύουσι· συνεκτρέχειν γὰρ εἰώθασι τοῖς διαχωρήμασιν.
- 3 67 3 ποιεῖ δὲ καὶ χυλὸς ἀναγαλλίδος πινόμενος, καὶ θύμος λεῖος σὺν ὄξει δριμεῖ πινόμενος.
- 3 67 4 ἡμεῖς δὲ διὰ σκορόδων βρωσιν ἐκβάλλοντες αὐτὰς οὐδενὸς τῶν εἰρημένων χρῆζομεν. Πρὸς τὰς τῶν σφηκῶν καὶ μελισσῶν πληγὰς.
- 3 68 1 Μαλάχης φύλλα τρίψας ἐπιτίθει, ἢ σησάμου φύλλα, καὶ αὐτὸ τὸ σήσαμον κατάπλασσε. Πρὸς σκολοπένδρας.
- 3 69 1 Ὅξάλμῃ δριμεῖα θερμῇ κατάντλει, καὶ τέφραν μετ' ὄξους κατάπλασσε. Πρὸς μυγαλᾶς.
- 3 70 1 Σκόροδα συντρίψας σὺν τοῖς λεπίσμασι καὶ κύμινον ἴσον ὄγκῳ διεῖς ἐλαίῳ κατάπλασσε τὸ δῆγμα καὶ συνάλειφε τοὺς κύκλῳ τόπους. ἂν δ' ἐκραγῇ καὶ ἔλκος γένηται, ὀξάλμῃ κατάντλει καὶ κριθὴν κατακαύσας κατάπλασσε ἐπὶ τὰ ἔλκη· οὐκ ἐκραγήσεται δέ, εἰ μὴ κύουσα δάκνη μυγαλῇ.
- 3 71 t Πρὸς κυνοδήκτους καὶ ἀνθρωποδήκτους καὶ πιθηκοδήκτους. Σπόγγον ὄξει δεύσας ἐπιτίθει· ἢ μαράθρου ρίζαν κόψας μετὰ μέλιτος ἐπιτίθει· ἢ Ἴλλυρικὴν λείαν μετὰ μέλιτος, ἢ σῦκον ἢ ἀμύγδαλα πικρὰ τρίψας ἐπιτίθει· ἢ λιθάργυρον καὶ ἄλας λεάνας ἐπιτίθει.
- 3 71 2 πρὸς δὲ τὰ ἤδη πεπυωμένα ὄροβον λεῖον μετὰ μέλιτος ἐπιτίθει.
- 3 71 3 πρὸς δὲ τὰ φλεγμαίνοντα λιθαργύρῳ λείῳ μεθ' ὕδατος κατάχριε. Πρὸς λυσοδοήκτους.
- 3 72 1 Καρκίνους ζῶντας ἐπὶ λοπάδος θεῖς ἐξ ἐρυθροῦ χαλκοῦ καίειν δεῖ ἄχρις οὗ τεφρωθῶσιν ὡς εὐκόλως λειοῦσθαι· καίειν δὲ δεῖ μετὰ Κυνὸς ἐπιτολήν, ὄντος ἡλίου μὲν <έν> Λέοντι, τῆς δὲ σελήνης ὀκτωκαιδεκαταίας, καὶ ποιεῖν φάρμακον, τῆς μὲν τῶν καρκίνων τέφρας ἐμβάλλοντα μοίρας ι , γεντιανῆς δὲ μοίρας ε καὶ λιβανωτοῦ μοῖραν μίαν. καὶ δίδου πίνειν ἐξ αὐτοῦ τοῖς λυσοδοήκτοις καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἄχρι τῆς μ , ἐπιπάσσωσιν ὕδατι κοχλιάριον ἐν εὐμέγεθες· εἰ δὲ μεθ' ἡμέρας τινὰς τοῦ δηχθῆναι προνοῇ τοῦ δεδηγμένου, δύο κοχλιάρια δίδου. ^[5]
- 3 72 2 κατὰ δὲ τοῦ τραύματος χρῶν φαρμάκῳ λαμβάνοντι μίαν μὲν λίτραν τῆς Βρυτίας πίττης, δριμυτάτου δ' ὄξους ξέστην Ἰταλικὸν καὶ ὀποπάνακος οὐγγίας τρεῖς.
- 3 72 3,4 τούτοις εἴ τις χρῶτο, σώσει τοὺς λυσοδοήκτους ἀεὶ. ἢ ξηρὰ δὲ καλαμίνθη πρὸς τὰ τῶν ἰοβόλων δῆγματα ποιεῖ, ῥαδίως ἐκ τοῦ βάθους ἐπισπωμένη πρὸς ἑαυτὴν πᾶσαν τὴν περικειμένην ὑγρότητα.
- 3 72 5 καὶ τὸ κέστρον δ' ἐπιπαττόμενον τοῖς ἔλκεσι βοηθεῖ πᾶσι τοῖς τῶν θηρίων δῆγμασι, καὶ τὸ εἰς ὀθόνιον ὁμοίως.
- 3 72 6 πινόμενα δὲ πηγάνου ἀγρίου σπέρμα, πυτία νεαροῦ [καὶ] λαγωῦ, σεύτλου ρίζης χυλός, ταῦτα σὺν οἴνῳ λαμβανόμενα. Πρὸς τὸ λαμβάνειν ἐχίδνας ἀλύπως.
- 3 73 1 Δρακοντίου τῆς ρίζης χυλῶ ἔάν τις συγχρίσῃ τὰς χεῖρας, λαμβάνοι ἂν ὁ τοιοῦτος ἐχίδνας ἀλύπως.
- 3 73 2 ἀλλὰ τί ταῦτα γράφομεν πρὸς σὲ πεπειραμένον τῆς δι' ἐχιδνῶν θηριακῆς καὶ γινώσκοντα σαφῶς ὡς ἐναργῇ καὶ διὰ ταχέων βοηθεῖ τοῖς ὑπὸ τῶν ἰοβόλων δηχθεῖσι καὶ τοῖς

προσενεγκαμένοις τι δηλητήριον, ἢ γε ἄριστα κατασκευασθεῖσα, δηλονότι μετ' ἐπιμελείας τῆς πολλῆς καὶ ἐμπειρίας ἀκριβεστάτης, καὶ τῶν ἐμβαλλομένων τὴν οἰκείαν τε ἀρετὴν ἐχόντων καὶ μήτε διὰ χρόνον μήτε διὰ γένος ἀσθενῶν ὑπαρχόντων, ὥς ἢ γε ὑπὸ τῶν πολλῶν δι' ἐμπειρίαν κατασκευαζομένη τε καὶ πιπρασκομένη χρυσίου μόνον ὄνομα κέκτηται πόρρω τῆς εἰρημένης ἐνεργείας οὕσα, τῷ τὰ μὲν διὰ τὸ ἀγνοεῖσθαι, τὰ δὲ διὰ τὸ τίμια τυγχάνειν πολλὰ τῶν ἀπλῶν μὴ βάλλεσθαι φαρμάκων. ^[10]

3 73 3 ἀλλ' αὐτός γε οὐκ ἀπορήσεις τῆς καλλίστης θηριακῆς, οὐδ' οἱ παραπλησίως σοι φιλιατροῦντες λήψεσθε δ' αἰεὶ παρ' ἡμῶν τε καὶ τῶν ὁμοίως ἡμῖν σκευαζόντων· διόπερ οὐδὲ τὴν γραφὴν αὐτὴν νυνὶ ἐγράψαμεν, δυσχερεστάτην αὐτῆς εἰδότες τὴν ἀρίστην κατασκευὴν, ὥστε οὐδὲ τοὺς ἱατροὺς πάντας ταύτης εὐτυχηκέναί τῆς ἐμπειρίας. Συμπληρουμένου καὶ τοῦ περὶ τῶν διαθέσεων λόγου, καιρὸς ἤδη τῶν πεπονθότων τόπων τὰς ἰάσεις διελθεῖν, ἀπὸ τῶν περὶ τὴν κεφαλὴν συνισταμένων παθῶν ἀρξάμενον. ^[5]

4 1 τ Περὶ κεφαλαγιῶν καὶ σειρίων. Τὰς μὲν ἐπὶ ταῖς ἐγκαύσεσι κεφαλαλγίας ἰᾶσθαι προσήκει ἀνάλω ῥοδίνῳ πᾶν καταβρέχοντα τὸ βρέγμα, φειδόμενον τοῦ ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς μέρους τοῦ κατὰ τὸ ἰνίον· οὔτε γὰρ ἐγκαίεται ῥαδίως, καὶ ἐνταῦθα οὔσης τῆς ἀρχῆς τοῦ νωτιαίου, παρακολουθήσει τις βλάβη.

4 1 2 μὴ παρόντος δὲ τοῦ ῥοδίνου, τῷ ὀμφακίνῳ ἐλαίῳ χρήσῃ.

4 1 3 παραλήψῃ δὲ τὸ χαμαιμήλινον ἐπὶ τε τῶν παίδων καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν ἀπαλοσάρκων, ἐφ' ὧν δεῖ μὲν ἐμψύξεως, οὐ μὴν σφοδροτέρας.

4 1 4 ψύχειν δὲ δεῖ ταῦτα καὶ οὕτω προσφέρειν ἰσάντας ἐν ὕδατι ψυχρῷ καί, εἰ παρείη, χιόνι περιπλάττοντας τὸ ἀγγεῖον· ἀπορίας δ' οὔσης τούτων συμπλέκειν ὄξους τῷ ῥοδίνῳ μέρος τέταρτον.

4 1 5 σφοδρῶς δ' ἐγκεκαυμένης τῆς κεφαλῆς, χυλὸν αἰεζώου ἢ ἀνδράχνης ἢ θριδακίνης ἢ ψυλλίου ἢ ὀμφάκιον σταφυλῶν ἁώρων, μίγνύς ποτε καὶ χύλισμα τῶν ξεσμάτων τῆς κολοκύντης.

4 1 6 τὰς δ' ἐπὶ ταῖς ψύξεσιν ἰάσῃ καταιονῶν τὸ βρέγμα πηγανίνῳ ἢ δαφνίνῳ ἐλαίῳ.

4 1 7 σφοδροτέρας δ' εἴ ποτε θερμασίας δεηθείη, εὐφόρβιον ἐπεμβαλεῖν τῷ ἐλαίῳ βραχύ· καὶ ἀλείψεις δὲ ναρδίνῳ μύρῳ καὶ ἀμαρακίνῳ τὸ μέτωπον, κρίσεις <δέ> τινι τῶν θερμαινόντων καὶ τῶν ῥινῶν καὶ τῶν ὠτων τοὺς πόρους.

4 1 8 τινὲς δὲ καὶ τὰ τῶν ποδῶν ἵχνη καὶ τὴν ἔδραν κρίουσιν.

4 1 9 χρονιζούσης δὲ τῆς κεφαλαλγίας διὰ θερμὴν ἢ ψυχρὰν δυσκρασίαν, ξυρᾶν δεῖ τὴν κεφαλὴν καὶ χρῆσθαι <ἐν> τούτοις ἐμπλαστοῖς τε καὶ κηρωτοειδέσι φαρμάκοις, ψύχοντας μὲν τὰς θερμὰς δυσκρασίας διὰ τῶν ἰωμένων τὰ ἐρυσιπέλατα, θερμαίνοντας δὲ τὰς ψυχρὰς διὰ τῶν θερμαινόντων, ὁποῖόν ἐστι καὶ τὸ ἀπλοῦν δι' εὐφορβίου, μίαν μὲν ἔχον οὐγγίαν τοῦ εὐφορβίου, τρεῖς δὲ κηροῦ, καὶ ἐλαίου α . ^[5]

4 1 10 ἐπὶ δὲ τῶν διὰ δριμὺν χυμὸν κεφαλαλγούντων κατὰ τὸ στόμα τῆς γαστρὸς ἀθροιζόμενον καὶ ἀτμοὺς εἰς τὴν κεφαλὴν ἀναπέμποντα μάλιστα μὲν δι' ἐμέτων κενοῦν προσήκει τὸν λυποῦντα χυμόν· εἰ δ' ὁ πάσχων ἐμεῖν μὴ δύναται, τρέφειν αὐτὸν τάχιστα χρή ἐυπέπτω καὶ εὐστομάχῳ τροφῇ καὶ συμμέτρῳ τῇ ποσότητι, τῇ δ' ὕστεραῖα διδόναι πιεῖν ἀψίνθιον καὶ τοῦ λοιποῦ διαιτᾶν αὐτοὺς οὕτως ὡς πέττοντας ἀκριβῶς, περὶ δὲ τρίτην ὥραν ἢ τετάρτην ἄρτου τι προσφέρεισθαι, τοσοῦτον ὡς αὐτάρκες διάστημα σχεῖν ἄχρι τῆς ὥρας τοῦ λουτροῦ. ^[5]

4 1 12 εἰ δὲ μή τις δύναιτο καθ' ἑαυτὸν ἐσθίειν ἄρτον, ἐλαίων ἢ σταφυλῶν ἢ φοινίκων ἢ τινος τοιοῦτου προσφερέσθω, τὸ κάλλιον ἐκ τῆς πείρας αἰρούμενος.

4 1 13

κακίστη δὲ διάθεσις ἐπὶ μοχθηροῖς συνίσταται χυμοῖς, ἐπειδὴν ἀναποθῶσιν οἱ χυμοὶ εἰς τοὺς χιτῶνας τῆς γαστροῦ, οὓς κενοῦν χρή τῇ διὰ τῆς ἀλόης πικρᾶ.

- 4 1 14 εἰ δὲ θερμότης ἅμα φυσῶδει πνεύματι τὴν κεφαλαλγίαν ἐργάζοιτο, κατ' ἀρχὰς μὲν διὰ τῶν ψυχόντων τῇ ἀποκρουστικῇ θεραπείᾳ χρῆσόμεθα μόνῃ· μετὰ δὲ ταῦτα προσπλέξομέν τι τοῖς ἀποκρουστικοῖς τῶν παρηγορεῖν καὶ συμπέττειν δυναμένων, εἴτα προσθήσομέν τι καὶ τῶν διαφορητικῶν, ἔλαττοῦντες κατ' ὀλίγον τὴν ἀποκρουστικὴν δύναμιν ὡς πλεῖστον μὲν γενέσθαι τὸ λεπτύνον καὶ διαφοροῦν, ἔλαττον δὲ τὸ συμπέττον καὶ παρηγοροῦν, βραχύτατον δὲ τὸ ἀποκρουστικόν· πολλάκις γὰρ σφήνωσις γίνεται κατὰ τοὺς πόρους ἀτμώδους πνεύματος ἢ καὶ χυμῶν παχέων καὶ γλίσχρων οὕτως ὡς μόλις ἐν πλείονι χρόνῳ λύεσθαι τὴν γεγонуῖαν ἔντασιν. ^[10]
- 4 1 15 εἰ δὲ δι' ὑπερβολὴν πυρετῶν συσταίῃ κεφαλαλγία μὴ δηλοῦσα κρίσιν, ψύχων τῇ τε ποιότητι καὶ τῇ δυνάμει τῶν προσαγομένων ἰάση δι' ἐλαίου καὶ ὀξυροδίνου καὶ κωδυῶν ἐνεψηθεισῶν ἐλαίῳ. καὶ τὴν δι' οἴνου πόσιν ἄμετρον κεφαλαλγίαν τοῖς ψύχουσι θεραπεύσεις· θερμοὶ γὰρ εἰσιν οἱ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶντες ἀτμοί· ῥόδιον δ' ἄρκεῖ μὴ πάνυ ψυχρὸν προσαγόμενον.
- 4 1 17 συμφέρει δὲ καὶ ἡσυχία καὶ ὕπνος τῇ τε ἐσπέρᾳ λουσάμενον τροφαῖς εὐχύμοις χρῆσθαι μὴ θερμαινούσαις, οἷα εἰσι πτισάνης χυλὸς καὶ ῥόφημα χόνδρου καὶ ὠὰ ῥοφητὰ γάρου χωρὶς καὶ θριδακίνη ψύχουσά τε καὶ εὐχυμοτάτη τυγχάνουσα καὶ κράμβη (ξηραίνει γὰρ τοὺς ἀτμούς), ὁμοίως δὲ καὶ φακή. πινέτω δὲ πάντως μὲν ὕδωρ· εἰ δ' ἀνατρέποιτο τὸν στόμαχον, ῥοιᾶς ἐπιλαμβάνέτω καὶ μήλου ἐφθοῦ ἢ ἀπίου. ^[5]
- 4 1 19 ὕπνου δ' ἐπὶ τούτοις γενομένου, τῇ ἐξῆς λούειν αὐτόν, θερμὸν ὕδωρ καταχέοντας πολλάκις, μετὰ τοῦτο δὲ πάλιν ὑπνώσαντα ἢ ἡσυχάσαντα λούειν δεύτερον καὶ τρέφειν ὁμοίως.
- 4 1 20 εἰ δ' ἄμεινον διατεθεῖη καὶ μὴ φέρῃ τὴν ὑδροποσίαν, οἶνον ὑδατῶδη πίνειν ἐπιτρέπειν ὑδαρέστερον· τρεφέσθωσαν δ' ἰχθύων πετραιῶν καὶ τῶν ἀπαλοσάρκων καὶ περιστερῶν νεοττῶν ἠψημένων χωρὶς γάρου καὶ οἴνου κατὰ τοὺς ἀπαλοὺς ζωμοὺς ἐξ ὕδατος μόνου καὶ ἀνήθου καὶ πράσου βραχέος σκευαζομένους καὶ ἁλῶν συμμέτρων ἐπεμβαλλομένων μετὰ τὴν ἔψησιν τὴν αὐτάρκη. ^[5]
- 4 1 21 ἀπομείναντος δὲ τινος λειψάνου τῶν ἀτμῶν ἢ χυμῶν, παραμενούσης δὲ τῆς σφηνώσεως καὶ ὀδύνης, τὸ μὲν ῥόδιον μηκέτι προσφέρειν, χαμαιμηλίνῳ δὲ χρῆσθαι θερμῷ μετρίως καὶ ὕστερον ἱρίνῳ· καὶ τούτῳ μετὰ ταῦτα μιγνύειν ποτὲ μὲν ἀμαρακίνου, ποτὲ δὲ νάρδου.
- 4 1 22 τὴν δ' ἐπὶ πληγῆς κεφαλαλγίαν ἢ καταπτώσεως γινώσκειν μὲν μηδὲ φλεγμονῆς διαφέρειν· εἰ δ' εἴσω τοῦ κρανίου διαδοθῇ τὰ τῆς φλεγμονῆς, οὐκ ἀκίνδυνον τὴν τοιαύτην κεφαλαλγίαν νομιστέον.
- 4 1 23 χρὴ οὖν ἀπὸ φλεβοτομίας καὶ κλυστήρων ἐπὶ τούτων τὴν ἀρχὴν τῆς θεραπείας ποιεῖσθαι καὶ πυριᾶν διὰ σπόγγων καὶ πύλημα ἐκ μαλακῶν ἐρίων ἐλαίῳ θερμῷ δεδευμένον ἐπιτιθέναι καὶ τᾶλλα ποιεῖν ὅσα ἐπὶ φλεγμοναῖς.
- 4 1 24 ἐπὶ δὲ τῶν σειριώντων παίδων ὠφελίμως κατὰ τοῦ βρέγματος ἐπιτίθεται κολοκύνθης ξέσματα ἢ σικύου τοῦ πέπονος τὸ παρακείμενον τῇ σαρκὶ δέρμα ἢ στρύχνου τοῦ κηπαίου τῶν φύλλων ὁ χυλὸς μετὰ ῥοδίνου. Περὶ κεφαλαίας.
- 4 2 1 Τὴν χρονίαν καὶ δύσλυτον κεφαλαλγίαν καὶ παροξυνομένην σφοδρῶς ἐπὶ μικραῖς αἰτίαις, οὕτως ὡς μήτε ψόφον μήτε μείζονα φωνὴν φέρειν μήτε αὐγὴν σφοδροτέραν, κεφαλαίαν καλοῦσιν.
- 4 2 2 καὶ δεῖ σκοπεῖσθαι πότερον πλήθος ἐστὶ τὸ ποιοῦν αὐτὴν ἢ ἔμφραξις ἢ φλεγμονή· τις εὐρήσεις γὰρ τὰς μὲν μετὰ βάρους ὀδύνας πλήθος δηλούσας, τὰς δὲ μετὰ δόξεως ἢ ἀτμῶν ἢ χυμῶν

δριμύτητα, τὰς δὲ μετὰ σφυγμοῦ ... διὰ φλεγμονὴν ὑμενώδους σώματος, μετὰ δὲ βάρους διὰ πλῆθος εἴσω τῶν ὑμένων κατεχόμενον. ^[5]

4 2 3 ἔαν μὲν οὖν πλῆθος εὗρης αἷτιον χυμῶν ἢ ἀτμῶν, εἰ μὲν διὰ τὴν τοῦ παντὸς σώματος πλησμονήν, τὸ πᾶν σῶμα κενώσας ἰάσῃ τὴν κεφαλαλγίαν, εἰ δὲ διὰ τὴν ἀσθένειαν παρηγορουμένης, ἀντισπᾶν τὴν ὕλην εἰς ὅλον τὸ σῶμα, καὶ οὕτως ἰάσῃ τὸ μόριον· κλύσμασι μὲν οὖν ἀντισπάσεις καὶ διαδέσεις καὶ τρίψεις τῶν κάτω μερῶν πολλάκις, καὶ ποτε δι' αἵματος κενῶν. ^[5]

4 2 4 θεραπεύσεις δὲ τὸ μόριον, ἥνίκα μὲν κέχρησαι τοῖς ἀντισπαστικοῖς, διὰ τῶν ἀποκρουστικῶν αἰονήσεων, μετὰ δὲ ταῦτα διὰ τῶν κενούντων, εἴτα διὰ τῶν ῥωννύντων· ἀποκρούεται μὲν οὖν τὸ ὁμφάκινον ἔλαιον καὶ ῥόδιον καὶ ὀξυρόδιον καὶ τὸ διὰ κωδύων καὶ θαλλῶν ἀπαλῶν ἐλαίας καὶ κισσοῦ κορύμβων ἡδύοσμου τε χλωροῦ σκευαζόμενον. ^[5]

4 2 5 προσάγειν δὲ ταῦτα χλιαρὰ μὲν, ψυχροτέρου καὶ ὠμοτέρου τοῦ πλῆθους ὄντος, ψυχρὰ δέ, θερμότερου καὶ χολωδεστέρου.

4 2 6 διαφορεῖ δὲ τὸ θερμὸν ἔλαιον, καὶ μᾶλλον τὸ παλαιόν, καὶ τὸ ἀνήθινον καὶ τὸ Σικυώνιον. εἰ δὲ παχύτερον εἴῃ τὸ πλῆθος, σπονδύλιον ἢ ἔρπυλλον ἐνεψῶν τῷ ἐλαίῳ ἢ γλήχωνος κόμην ἢ καλαμίνθην ἢ ἡδύοσμον κενώσεις αὐτό.

4 2 8 ταῦτα δὲ καὶ τόνον ἐντίθησι τῷ μορίῳ, διὸ καὶ μέχρι παντελοῦς ἰάσεως χρῆσθαι αὐτοῖς προσήκει.

4 2 9 καὶ χρεῖας γενομένης καὶ καθαίρειν διὰ τε ῥινῶν καὶ πταρμοῖς, καὶ ἐν τοῖς λουτροῖς δ' ἀνατρίβειν δεῖ τὴν κεφαλὴν ξηραῖς σινδόσι, καὶ διαπάττειν ἄλσί τε καὶ νίτρῳ καὶ νάπυϊ χωρὶς ἐλαίου. Περὶ ἡμικραίας.

4 3 1 Καὶ τὸ ἥμισυ δὲ τῆς κεφαλῆς ὀδυνῶνται τινες δι' ἐπιρροὴν ἀτμῶν ἢ χυμῶν ἢ ἀμφοτέρων· καθαίρειν οὖν αὐτοὺς ἢ φλεβοτομεῖν δεῖ πρότερον καὶ οὕτω τοῖς τοπικοῖς χρῆσθαι βοηθήμασι, ἀνατρίβοντα διὰ τε σινδόνων καὶ διὰ δακτύλων τῆς χειρὸς τὸ ἥμισυ μέρος τοῦ μετώπου, καὶ μάλιστα τὸ κατὰ τὸν κροταφίτην μῦν πρὸ τῶν παροξυντικῶν ὥρων· μετὰ δὲ τὸν παροξυσμὸν τοῖς ἡμικρανικοῖς, θερμασίας μὲν οὔσης αἰσθήσεως ἐν ταῖς ὁδύναις, τοῖς ἔχουσι τι ψυκτικόν, μὴ παρούσης δὲ ταύτης, τοῖς θερμαίνουσιν ἱκανῶς μεμίχθω δ' ἑκατέροις τῶν τονούντων τι διὰ τοῦ στύφειν. ^[5]

4 3 3 κάλλιστον δ' ἐστὶ χρῆσμα θερμαῖνον τὸ δι' εὐφορβίου μὲν ἔχον Ϝ α , κηροῦ δὲ γ , ἐλαίου δὲ λίτραν τινὸς τῶν λεπτομερῶν· χρίειν δὲ τούτῳ τὸ ἥμισυ μέρος τοῦ μετώπου μετὰ τοῦ κροταφίτου μυός.

4 3 4 χρησιμώτατον δ' ἐστὶ πρὸς τὰς ψυχρὰς διαθέσεις, ὥς πολλάκις ἅπαξ χρισθὲν πρὸ τοῦ βαλανείου τῆς ὅλης ὁδύνης ἀπαλλάττειν.

4 3 5 ὠφελεῖ δὲ τοὺς οὕτω πάσχοντας καὶ εἰς τὸ οὖς ἐγχεόμενον χλιαρὸν ἔλαιον, εὐφορβίου βραχέος ἐμβεβλημένου, ὥς ἀρκεῖν εἰς λίτραν μίαν τοῦ ἐλαίου Ϝ [?] τοῦ εὐφορβίου. Περὶ σεισοκεφάλου.

4 4 1 Στοιχάδα δι' ὕδατος ἢ ὑδρομέλιτος δίδου πίνειν, καὶ ἀπαλλάσσονται. Περὶ ἀλωπεκίας καὶ ὀφιάσεως.

4 5 1 Ἀλωπεκία καὶ ὀφιάσις κοινὴν τὴν αἰτίαν τῆς γενέσεως ἔχουσαι κοινῆς καὶ τῆς ἰάσεως δέονται.

4 5 2 κέκληται δ' ὀφιάσις μὲν διὰ τὸ ὄφει τὸ σχῆμα παραπλήσιον ἔχειν, ἀλωπεκία δὲ διὰ τὸ τὴν ἀλώπεκα τοιαύτῃ διαθέσει συνεχῶς ἀλίσκεσθαι.

4 5 3 διὰ [τὸ] μοχθηρίαν δ' ὑγρῶν συνίσταται, καὶ τὸ εἶδος τῆς μοχθηρίας ἢ χροία τοῦ δέρματος τῆς κεφαλῆς καταμηνύει σοι· λευκοτέρα μὲν γὰρ οὕσα φλεγματικωτέραν αὐτὴν δηλώσει, μελαντέρα δὲ μελαγχολικωτέραν, ὠχροτέρα δὲ πικρόχολον.

- 4 5 4 καὶ κενοῦν χρή τὴν κακοχυμίαν ἢ τοῖς δι' ἀλόης καὶ κολοκυνθίδος καταποτίοις ἢ τῇ ἱερᾷ τῇ ἀναγραφησομένῃ, εἰ μὲν ὁ μελαγχολικὸς πλεονάζει χυμὸς, μέλανα ἐλλέβορον αὐτῇ μιγνύντας, εἰ δὲ πικρόχολος, σκαμμωνίαν, εἰ δὲ τὸ φλέγμα, μηδὲν μιγνύντας, καθαίροντας δ' ἅπαν τὸ σῶμα καὶ τὴν κεφαλὴν κενοῦντας τοῖς ἀποφλεγματισμοῖς, οὕτω προσφέρειν τὰ τοπικὰ βοηθήματα τὰ διαφορητικὰ τῆς κακοχυμίας ὄντα καὶ λεπτομεροῦς οὐσίας. ^[5]
- 4 5 5 εἰ δὲ πρὸς τῷ διαφορεῖν καὶ ἐπισπᾶσθαι τὸ αἷμα δύναιτο, καθάπερ ἡ θαψία, κάλλιστον ἂν εἴη τὸ τοιοῦτον.
- 4 5 6 ξυρῶντας δὲ τὴν κεφαλὴν καὶ ἀνατρίβοντας σκοπεῖν· εἰ γὰρ μετ' ὀλίγην τρίψιν ἐρυθραίνοιτο τὸ μέρος, εὐίατον ὑπολαμβάνειν τὴν διάθεσιν· εἰ δὲ μετὰ τὴν προσφορὰν τοῦ φαρμάκου μήποτε διὰ σφοδρότητα περαιτέρω τοῦ προσήκοντος ἐξεθέρμηκε τὸ δέρμα (δῆλον δ' ἐστὶ τοῦτο ξανθότερον τὴν χροάν ὀφθέν), ἐπικαυθῆναι γὰρ κίνδυνος τὸ δέρμα πολλάκις τῷ αὐτῷ χρησαμένων ἡμῶν—ἀλλ' ἢ μεταβαίνειν ἐπὶ τι χρή τῶν μαλακωτέρων, ἢ τῷ αὐτῷ χρωμένους ἐκλύειν χρή τὴν δύναμιν αὐτοῦ κηρωτῆς ἢ στέατος μίξει. ^[5]
- 4 5 7 προσαγέσθω δ' ἐν ἀέρι θερμῷ πάντως τὰ τοιαῦτα βοηθήματα χωρὶς αὔρας ἐν ἡλίῳ, χειμῶνος δ' ὄντος ἐν λουτρῷ.
- 4 5 8 τῶν δ' ἀρμοττόντων φαρμάκων ταῖς τοιαύταις διαθέσεσι θερμώτατόν ἐστι τὸ εὐφόρβιον, καὶ μετ' αὐτὸ θαψία καὶ νάπυ καὶ κάρδαμον· καθ' ἕτερον δὲ τρόπον οὐδενὸς ἔλαττον ἢ λιμνήστις, εἴτα τὸ ἀδάρκιον καὶ τὸ βερενίκειον ἀμφοτέροί τε οἱ ἐλλέβοροι καὶ τὸ τοῦ εὐζώμου σπέρμα καὶ τὸ δάφνινον ἔλαιον ἀλκυονία τε ἀμφοτέρα κεκαυμένα καὶ αἱ ρίζαι τοῦ καλάμου καὶ ὁ φλοιὸς καυθέντα, καὶ πίττα δὲ καὶ κεδρία ἢ τε τῶν μυῶν κόπρος καὶ χήνειον στέαρ τὰ τε πικρὰ τῶν ἀμυγδάλων ὀλοκαυτωθέντα. ^[5]
- 4 5 9 τούτων τοῖς μὲν ἰσχυροῖς ὑγρὰν κηρωτὴν μιγνύειν, τὰ δ' ἀσθενέστερα δεύειν ἐλαίῳ δαφνίνῳ ἢ ὑγρᾷ πίσσῃ· καὶ τὰς μὲν χρονίας καὶ δυσιάτους τοῖς ἰσχυροῖς θεραπεύειν, τὰς δ' ἀρχομένας καὶ εὐιάτους τοῖς ἀσθενεστέροις. Περὶ ῥεουσῶν τριχῶν.
- 4 6 1 ῥύσις γίνεται τριχῶν, ἀραιωθέντος τε τοῦ δέρματος καὶ τῆς τρεφούσης αὐτὰς αἰτίας οὐκ ἐπιρρεούσης.
- 4 6 2 σκοπὸς οὖν ἐστὶ τῆς ἰάσεως ἐπισπᾶσθαι μὲν αἷμα, πυκνοῦν δ' ἡρέμα καὶ σφίγγειν τὸ κεχαυνωμένον δέρμα διὰ τινων φαρμάκων· τοιαῦτα δ' ἐστὶ τό τε λάδανον καὶ τὸ σχίνινον ἔλαιον αὐτοφυῶς ἐλκτικῆς γὰρ ἐστὶν ἄμφω καὶ συνακτικῆς δυνάμεως, ὥστε ἐπινοῆσαι ἀδύνατόν ἐστιν ἄμεινον φάρμακον πρὸς ῥεούσας τρίχας τοῦ μιχθέντος ἕκ τε τοῦ λαδάνου καὶ τοῦ σχινίνου ἐλαίου. δῆλον δ' ὡς ξυραμένοις μὲν παχύτερον χρή προσφέρειν τὸ φάρμακον, ἐν χρῷ δὲ κειραμένοις ὑγρότερον. ^[5]
- 4 6 4 πολλῆς δ' οὔσης τῆς ῥύσεως καὶ ἀραιότητος ὑποπτευομένης μείζονος, χρησίμως μιχθεῖν ἂν ἀντὶ τοῦ σχινίνου τῷ λαδάνῳ τὸ μύρσινον ἔλαιον· μιχθεῖν δ' ἂν δεόντως ποτὲ καὶ τὸ νάρδιον μύρον ἐπὶ ψυχρᾷ ἡλικίας καὶ ὥρας χειμερινῆς.
- 4 6 5 πρὸ δὲ τῆς τοῦ φαρμάκου χρήσεως ἀνάτριψις παραλαμβανέσθω τῆς κεφαλῆς. συμβαίνει δ' ἡ ῥύσις τῶν τριχῶν πλεονάκις μὲν τοῖς νοσοῦσι, καὶ χρειὰ διαίτης τούτοις ἀναληπτικῆς, ὡς χωρὶς φαρμάκων τοὺς πολλοὺς ὑγιάζεσθαι τελείως· ἐστὶ δ' ὅτε καὶ χωρὶς νόσου ῥυΐσκονται, ἐφ' ὧν τοῖς εἰρημένοις χρησόμεθα.
- 4 6 7 ἀκτὴν καύσας μετὰ κηρωτῆς μίξον καὶ χρῷ· τοῦτο αὔξει καὶ πυκνὴν ποιεῖ τὴν τρίχα ὥστε μὴ ῥεῖν. μελάνθιον καύσας καὶ μεθ' ὕδατος τρίψας [καύσας] κατάπλαττε, ἔνθα [δὲ] ἂν βουληθῇ μάλιστα ἀναφυῆναι τρίχας, μάλιστα δ' ἐπ' ὀφρύων.

ἐκ πυρिकाύτου τρίχας ἀναφυῆναι [τὰς τρίχας] συκῆς φύλλα λειοτριβηθέντα καὶ καταπλασθέντα ποιεῖ. Περὶ τῶν φθειρόντων τὰς τρίχας ἢ καλλίτριχας.

- 4 7 1 Τρεῖς εἰσι τῶν φθειρόντων τὰς τρίχας διαφοραί, τὰ ψίλωθρα, τὰ λεπτύνοντα, τὰ παντελῶς ἀφανίζοντα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐπισφαλῇ τὴν χρῆσιν ἔχει (πολλάκις γὰρ οὐ μόνον τὰ χρυσθέντα μόρια ψιλοῖ καὶ ἄτριχα τοῦ λοιποῦ ποιεῖ, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ πᾶν τὸ σῶμα ψιλοῦται καὶ διαμένει τοιοῦτον)· τᾶλλα δ' ἀμφοτέρω τὴν χρῆσιν παρέχει ἀσφαλῇ. τῶν μὲν οὖν ψιλοῦντων ἀσφαλῶς ἢ τε κονία στακτὴ χρήσιμος καὶ ἀρσενικὸν καὶ σανδαράκη καὶ τίτανος ἄσβεστος, τῶν σφοδρῶν δηλονότι θραυομένων τῇ τῶν ἀσθενεστέρων μίξει. ^[5]
- 4 7 3 τὰ δὲ λεπτύνοντα τὰς τρίχας ῥυπτικὰ κατὰ δυνάμιν ἐστίν, ὧν μέτρια μὲν κριθὴ καὶ κυάμων καὶ ὀρόβων ἄλευρον ἀφρόνιτρον τε καὶ λίτρον, ἰσχυρὰ δὲ τὰ μεγάλας καὶ σκληρὰς τρίχας λεπτύνοντα, κεκαυμένον τὸ λίτρον καὶ τῶν κεραμίδων καὶ τοῦ κριβάνου τὰ ὄστρακα καὶ κίσσηρις ἄκαυστος καὶ κεκαυμένη κηρύκων τε καὶ πορφυρῶν καὶ τῶν ἄλλων ὀστρέων κεκαυμένα τὰ ὄστρακα (τὸ δὲ τῆς σηπίας καὶ ἄκαυστον) ἀλκυονίᾳ τε καὶ ἐλλέβοροι καὶ ἡ τῆς βρυωνίας ῥίζα. ^[5]
- 4 7 4 βουλόμενος δ' αὐτὰ ποιεῖν εὐώδη μίξεις κυπέρου καὶ μελιλώτου καὶ ῥόδων ξηρῶν καὶ ἀμώμου καὶ σχοίνου ἄνθους.
- 4 7 5 κνίδης ἀγρίας τὸν καρπὸν τρίψας ἐλαίῳ ἀνάτριβε, καὶ ἀπορρυήσονται αἱ τρίχες.
- 4 7 6 μέλιτι ἀπέφθω δρωπάκιζε ὃν ἂν βούλῃ τόπον, καὶ οὐκέτι φυήσονται.
- 4 7 7 — Ψίλωθρον· λειοποιήσας ἀσβέστου μέρη β, ἀρσενικοῦ μέρος α, ταῦτα βαλὼν εἰς θυῖαν μολυβδίνην καὶ ὕδωρ ἐπιχέας <ἢ> πτισάνης χυλόν, τριβε· καὶ ὅταν μέλαν γένηται, θερμήνῃς κατάχριε. ὄρυσαν, κυάμους ἐρειχθέντας, πτισάνην ἔψει ἐν ὕδατι, καὶ τούτῳ χρησάμενος ἀντὶ ὕδατος καὶ μίξας ἀρσενικὸν καὶ ἄσβεστον, ἔψει τὸ ψίλωθρον κατὰ συνήθειαν· καὶ μετὰ ταῦτα μιγνύεις σμύρνης [Ⓕ] α, μαστίχης [Ⓕ] α, κισσήρεως ὠμῆς [Ⓕ] ^[2].
- 4 8 1 Ὡστε πολιάς μὴ γενέσθαι. Λαβὼν κολοκύνθην ἀγρίαν τρύπησον καὶ κάθαρον τὰ ἔσω μάλα, εἴτα πλήρωσόν τε αὐτὴν ἐλαίου δαφνίνου καὶ πρόσβαλε ὑοσκύαμον ἀρσενικὸν μὴ τρίψας ἄφες ἡμέραν μίαν καὶ ἄλειφε χρήσιμῳς ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ.
- 4 8 2 ἐπὶ παιδίων ποιεῖ καλὰς καὶ πυκνάς τὰς τρίχας καρύου λέπυρον καὲν καὶ τριβὲν οἶνῳ καταχριόμενον, λωτοῦ τοῦ δένδρου τὰ φύλλα, ἀπόπατος καμήλου καεῖς καὶ σὺν ἐλαίῳ χρυσθεῖς.
- 4 8 4 ξανθὰς ποιεῖ τὰς τρίχας θερμῶν λέπη ἀποβραχέντα σὺν νίτρῳ ἡμέρας ι καὶ μετὰ ταῦτα σμώμενα, λωτοῦ τοῦ δένδρου πρισμάτων ἀφέψημα.
- 4 8 5 μελαίνας δὲ ποιεῖ σμώμενα κηκίδος ἀπόβρεγμα καὶ χαλκάνθου καὶ σιδίων, λάδανον μετὰ μυρσίνου ἀλείμματος.
- 4 8 6 βράδιον πολιοῖ ἔλαιον τὸ ἐξ ἀγρίας ἐλαίας καθ' ἡμέραν ἀλειφόμενον, μᾶλλον δ' εἰ μυρσίνην τις αὐτῷ ἐναποβρέξει.
- 4 8 7 βράδιον δ' αὖξασθαι ποιεῖ τὰς ἐπὶ τῶν ἀνήβων τρίχας καταχριόμενον ἀμπέλου δάκρυον σὺν ἐλαίῳ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ χλωροῦ κλήματος καιομένου ἰδρούμενον ὑγρόν, κυάμινον ἄλευρον καταπλασσομένον. Περὶ πιτυριάσεως.
- 4 9 1 Ἡ πιτυρίασις ὑπὸ μοχθηρῶν χυμῶν συνίσταται· σκοπὸς οὖν ἐστὶν ἐνδapaνήσαι τούτους διὰ τῶν ῥυπτόντων καὶ διαφορούντων φαρμάκων προκαθαίροντας τὸ σῶμα, εἰ μεστὸν εἴη κακοχύμου.
- 4 9 2 βουλόμενοι δέ τινες ῥωννύναι τὴν κεφαλὴν ἔμιξαν τοῖς εἰρημένοις τῶν στυφόντων τι. Πρὸς πίτυρα.

- 4 10 1 Πιτύρων χοίνικος ἥμισυ βρέξας ἐν ὕδατος κοτύλαις β καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιτρίψας καὶ διηθήσας τὸν χυλὸν ἔψησον μετ' ὄξους ἡμικοτυλίου, μέχρις οὗ πάχος λάβῃ οἴνου, καὶ τούτῳ τὴν κεφαλὴν ἀπόσμα, εἴτα κλύζε ἐν ὕδατι σεύτλου ἐνεψομένου ἢ τήλεως ἢ θέρμων· κρίσματι δ' ἱρίνου μύρου χρῶ. τούτῳ χρηστέον ὡς ἐπιτηδαιοτέρῳ καὶ δραστικῷ φαρμάκῳ. ^[5]
- 4 10 2 γῆς Κιμωλίας, θείου ἀπύρου τὸ ἴσον τρίψας μετ' ὄξους ἐν βαλανείῳ ἀπόσμα καὶ θερμῷ ὕδατι ἀπόπλυνε· τούτῳ καὶ καταχρίειν δεῖ, μὴ μόνον ἐν βαλανείῳ χρῆσθαι· πάσας γὰρ ἔχει τὰς δυνάμεις ὧν δεῖται τὸ πάθος.
- 4 10 3 λιθαργύρου, πηγάνου, ἐλαίου, ὄξους κοτύλης τέταρτον τρίψας τὴν κεφαλὴν κατάχριε.
- 4 10 4 δέδωκεν ἡμῖν τοῦτο πεῖραν ἱκανῶς. Περὶ φθειριάσεως.
- 4 11 1 Τίκεται πολλάκις ἐν τῇ κεφαλῇ φθειρῶν πλῆθος ἀθρόως, ἐν τῷ βάθει τοῦ δέρματος περιπτῶν ὑγρῶν καὶ μετρίως θερμῶν συστάντων· δεῖ τοίνυν προσάγειν ξηραίνοντα φάρμακα καὶ κενοῦν καὶ ἔλκειν πεφυκότα.
- 4 11 2 κεδρία φθειρας καὶ κονίδας ἀναιρεῖ, καὶ κισσοῦ τὸ δάκρυον ὁμοίως.
- 4 11 3 σταφίδος ἀγρίας μέρη β , σανδαράκης καὶ νίτρου ἀνὰ μέρος· σὺν ὄξει καὶ ἐλαίῳ ἄλειφε τὴν κεφαλὴν· ἢ ὀξυλαπάθου ρίζας σὺν ἐλαίῳ ὁμοίως· ἢ ἐλλέβορον λευκὸν καὶ σταφίδα ἀγρίαν καὶ νίτρον ἴσα· ἐν βαλανείῳ μετ' ἐλαίου χρῶ, ἢ θαλάττῃ ἢ ἄλμῃ ἀκράτῳ μετ' ὄξους κατάντλει. Περὶ ἀχώρων καὶ κηρίων. ^[5]
- 4 12 1 Ὁ καλούμενος ἀχώρ ἐν τῷ τῆς κεφαλῆς συνίσταται δέρματι λεπτὰς πάνυ κατατρήσεις ἔχων, δι' ὧν ἀπορρεῖ λεπτὸς ἰχώρ γλίσχρος μετρίως, ὅμοιον δ' ἐστὶν αὐτῷ πάθος καὶ τὸ καλούμενον κηρίον τὰς κατατρήσεις μερίζοντας ἔχον ὑγρὸν περιεχούσας μελιτώδες.
- 4 12 3 σκοπὸς ἐστὶν οὖν κενῶσαι τοὺς ποιοῦντας τὸ πάθος χυμούς, ἐπιρρέοντας δ' αὐτοὺς ἔτι [δὲ] κωλύσαι, κενοῦντας τὴν κεφαλὴν καὶ πρὸ ταύτης τὸ πᾶν σῶμα, ὡς ἐπὶ τῶν ἀλωπεκιῶν εἴρηται.
- 4 12 4 μικρὰς δ' οὔσης τῆς διαθέσεως, ἤρκεσε πολλάκις τὰ τοπικὰ βοηθήματα· τοιαῦτα δ' ἐστὶ τὰ τέμνοντα καὶ διαφοροῦντα τὸ πάχος τοῦ χυμοῦ.
- 4 12 5 ἔνια δὲ τῶν φαρμάκων ἰᾶται τοὺς ἀρχομένους ἀχώρας, ὅταν ἀπέριττον ᾖ τὸ σῶμα, στυπτικὴν <ἔχοντα δύναμιν> · εἰσὶ δὲ τοιαῦτα <μυρσίνη> καὶ ὁ τῆς πίτυος φλοιός.
- 4 12 6 τινὰ δὲ τοῖς ἐπιπολαίοις καὶ μετρίοις βοηθεῖ, διαφοροῦντα μὲν καὶ ρύπτοντα χωρὶς αἰσθητῆς θερμασίας, οὐ μὴν ἐρεθιστικὸν ἔχοντά τι· τοιοῦτον δ' ἐστὶ τὸ τεῦτλον καὶ ἡ κεκαυμένη κιμωλία.
- 4 12 7 τινὰ δ' οὕτω σφοδρὰ τὴν δύναμιν ἐστίν, ὡς δύνασθαι κενοῦν τοὺς παχεῖς πάνυ καὶ γλίσχρους χυμούς αἰτίους γενομένους ἀχώρων, κἂν ἤδη σκιρρώδεις ᾖσι, διαλύειν αὐτάς· τοιαῦτα δ' ἐστὶ χαλκίτης καὶ τρυξ οἴνου καὶ τίτανος ἄσβεστος. τὸ δ' ὄξος χρησιμώτατόν ἐστιν ἐν παντὶ καιρῷ πρὸς ἀχώρας, τέμνον καὶ διαφοροῦν καὶ ἀποκρουόμενον· δεῖ δ' ἀκριβῶς ὀξὺ τυγχάνειν αὐτὸ καὶ μὴ δ' ἡντινοῦν ἔχειν οἴνου ποιότητα· τούτῳ γὰρ ἀναμιγνὺς ἄλλοτε τῶν μεταλλικῶν ἐξιάσῃ τοὺς ἀχώρας.
- 4 12 9 ἄρχεσθαι δὲ προσήκεν ἀπ' ἀσθενεστέρων, καὶ μάλιστα ὅταν σὺν ὀδύνῃ τυγχάνωσιν.
- 4 12 10 εἰς τοῦτο γοῦν χρήσιμος Κρητικὴ καὶ Σαμία γῆ πομφόλυξ τε καὶ σπόδιον καὶ λιθάργυρος.
- 4 12 11 μηδὲν δ' ἀνυόντων τούτων, τὸ διὰ χάρτου ξηρὸν ἐπίχριε δεύσας ὄξει· μὴ παρόντος δὲ τοῦ διὰ χάρτου καθ' αὐτὸν χάρτην καύσας καὶ δεύσας ὄξει χρῆσι δεόντως ἐπὶ τῶν σκληροσάρκων.
- 4 12 12 ὅταν δὲ φλεγμονώδης ᾖ ἀχώρ ἢ μετ' ὀδύνης, δῆλον ὡς παρηγορήσεις αὐτὸν πρότερον πεπτικῷ καὶ μαλακτικῷ καὶ ὑγρῷ φαρμάκῳ καὶ ἀδήκτῳ, οἷα τὰ ἐδραστικά ἐστίν. <Περὶ τῶν ἐν ὀφθαλμῷ ἐπιπολαίων παθῶν.

- 4 13 t > Τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ταραξεις ὑπὸ τε καπνοῦ γινομένης καὶ ἐγκαύσεως ἢ κόνεως, ἢ ἀτενὲς ἐνιδόντων αὐγῇ, παύσεις ῥαδίως ἐκστὰς μὲν τοῦ καπνοῦ καὶ τὴν κεφαλὴν σκέπων, ὡς μὴ καθικνοῖτο ὁ ἥλιος, καὶ εἰς σκιὰν πορευόμενος, ἀπονίπτων δὲ τῶν ὄψεων τὴν κόνιν πρότερον μὲν χλιαρῷ ὕδατι θερμῷ καὶ γλυκεῖ, ψυχρῷ δ' ὕστερον, καὶ τὴν αὐγὴν ἀποστρεφόμενος καὶ ἐπιμύων τοῖς ὀφθαλμοῖς· ἐπὶ τούτοις γὰρ καθίσταται μηδενὸς ἑτέρου προσδεθέντος, ἀλλ' ἢ μόνον ἐνδεέστερον διαιτηθέντος.
- 4 13 3 ποτῷ δὲ καὶ πλείονι χρῆσθαι διὰ τὰς ἐγκαύσεις· εἰ γὰρ ὕπνος ἐπιλάβοι βαθύτερος καὶ ὀφθαλμία προσδοκηθεῖσα, πεφθῆσεται διὸ μηδὲ τῶν λουτρῶν ἀπέχεσθαι, διαιτᾶσθαι δ' ἀκριβέστερον.
- 4 13 4 ὀφθαλμίας τινὸς ἀρχομένης καὶ ἡσυχάζειν, ἐπιχρίειν δὲ τὰ βλέφαρα τῶν διὰ ῥόδων ἢ κρόκου φαρμάκῳ τινί· παρὰ γὰρ τοῖς πολλοῖς ἀπορία τούτων οὐκ ἔστι.
- 4 13 5 τὰς δὲ λήμας καὶ τὰς ἐν νυκτὶ γινομένης κολλήσεις διακαθαίρει τε καὶ ἀνίησι καλῶς τὸ ὀξύκρατον καὶ καθ' ἑαυτὸ ὕδωρ ψυχρὸν καὶ τῶν ξηρῶν τι τῶν ὀφθαλμῶν ἀποδακρύνειν πρῶτος ποιοῦν· ὠφελεῖ δὲ καὶ γαστρὸς ὑπαγωγή.
- 4 14 t Πρὸς φλεγμονὴν καὶ ὀδύνην ὀφθαλμῶν. Φλεγμονῆς δὲ καὶ ὀδύνης κατεχούσης τοὺς ὀφθαλμούς, ἱατροῦ μὲν ἔργον ἴσας τούτων, μὴ παρόντος δέ, τέως ποιεῖν αὐτὸν τὰ ἐνδεχόμενα μέχρι τῆς τοῦ ἱατροῦ παρουσίας, ἵνα μὴ τι χαλεπώτερον συμπεῇ.
- 4 14 2 σιτίων δ' οὖν ἀπέχεσθαι καὶ ἡσυχίαν ἄγειν ἀρμόττει καὶ τὴν αὐγὴν ἐκκλίνειν καὶ μήτε τοῖς φόφοις μήτε ἄλλῃ τινὶ κινήσει τὰς ὀδύνας ἐπιτείνειν καὶ τοὺς πόδας ψηλαφᾶν καὶ διαδεῖν ἐνίοτε τὰ ἄκρα· περισπαστικά γὰρ ταῦτα τῶν ὀδυνῶν.
- 4 14 3 ποιεῖ δὲ πρὸς φλεγμονὰς καὶ ἴου τὰ φύλλα ἐπιτιθέμενα καὶ γάλα γυναικεῖον πρόσφατον σὺν ὧ· <καὶ> ῥοδίνῳ ἔξωθεν ἐπιτιθέμενον. Πρὸς ῥεῦμα ὀφθαλμῶν.
- 4 15 1 'Ρεύματος δ' ἐνοχλοῦντος, ἀνακόλλημα ποιεῖν κατὰ τοῦ μετώπου, λιβανωτὸν λεῖον μετὰ γύρεως ὡοῦ τῷ λευκῷ μιγνύντα.
- 4 15 2 καὶ μετέωρον ἔχειν τὴν κεφαλὴν συμφέρει καὶ ἡσυχάζειν καὶ διαδέσμοις χρῆσθαι τῶν ἄκρων.
- 4 15 3 ἄλμυροῦ δ' ὄντος καὶ δριμέος τοῦ ῥεύματος, ἐγχέοντα γλυκαίνειν τῷ γάλακτι καὶ τῷ λευκῷ τοῦ ὡοῦ τὰς τε λήμας ἀφαιρεῖν εὐαφῶς καὶ μαλακῇ σπογγίᾳ.
- 4 15 4 μεγάλης δ' οὔσης τῆς ἐπιφορᾶς μετὰ περιωδυνίας, κατάπλασσε οὕτως ῥόδων ξηρῶν <δ>, κρόκου <α>· ἀναλάμβανε μελιλώτων ἀφεψήματι <ἢ> γλυκεῖ. Πρὸς τὰς τῶν πρεσβυτέρων ἀμβλυωπίας.
- 4 16 1 Τὰς δὲ τοῖς πρεσβύταις εἰωθυίας συμβαίνειν ἀμβλυωπίας παραμυθήσῃ τρίψεσι καὶ αἰωρήσεσι καὶ συμμετρίᾳ τροφῶν καὶ δριμυφαγίᾳ καὶ τῆς κεφαλῆς κτενισμοῖς καὶ τοῦ ἀψινθίου πόσει πρὸ τῶν σιτίων καὶ τοῦ ἀπὸ θύμου καὶ ὀριγάνεως καὶ ὀξυμέλιτι σκιλλητικῷ καὶ ὑπαλείψεσι τοῖς ὀξυδέροικς ἐπαγγειλαμένοις.
- 4 16 2 συμφέρει δὲ καὶ πταρμούς· κινεῖν τι καθ' ἡμέραν, χρίειν δὲ τὸ φαρύγγεθρον καὶ ἀποχρέμπεσθαι τοῦ φλέγματος. Πρὸς <τὰς> ἐπὶ τῶν βλεφάρων κριθᾶς.
- 4 17 1 Τὰς δὲ κριθᾶς τὰς ἐπὶ τῶν βλεφάρων πυριῶν κηρῷ λευκῷ διαφορήσεις οὕτω.
- 4 17 2 χρῆ δὲ τήκοντα τὸν κηρὸν προσφέρειν καὶ θερμῇ τῇ μήλῃ προσάπτεσθαι.
- 4 17 3 διαφορεῖ δὲ καὶ χαλβάνη μετ' ὀλίγου νίτρου τιθεμένη. Πρὸς τοὺς νυκταλωπιῶντας.
- 4 18 1 Τοὺς δὲ νυκταλωπιῶντας ἥπαρ τράγειον ὀπτήσας τὸν ἐν τῇ ὀπτήσει συντηκόμενον ἰχῶρα συναγαγὼν ἔγχιε, καὶ αὐτὸ τὸ ἥπαρ ἐσθίειν δίδου.
- 4 18 2,3 καὶ ὀνίδα πρόσφατον χυλίσας ὑπάλειφε. νυκταλωπίας δ' ἐστίν, ὅταν τὴν ἡμέραν ἀμέμπτως βλέπωσι, τῆς δὲ νυκτὸς προσαγοῦσης χεῖρω.

- 4 19 t Πρὸς <τὰ> διὰ πληγὴν ὕφαιμα τῶν ὀφθαλμῶν. Τὰ δὲ διὰ πληγὴν ὕφαιμα τοῦ ὀφθαλμοῦ κατ' ἀρχάς, ἔτι φλεγμονῆς οὐσης, περιστερᾶς αἷμα θερμὸν ἢ τρυγόνος διακαθαίρει καὶ πυρίαι διὰ σπόγγων, ἁλῶν ὀλίγων τῷ ὕδατι μεμιγμένων, εἰ μὴ χιτῶν ἀνεξεσμένος εἴη· τοιοῦτου δέ τις συμβάντος, τῷ ὕδατι μόνῳ πυριᾶν.
- 4 19 2 καλῶς δ' ἂν ἔχοι καὶ ἔριον ὠοῦ μετὰ ροδίνου δεύσαντος κοῦφον ἐπιβάλλειν τῷ ὀφθαλμῷ.
- 4 19 3 καὶ στοιβῆς δὲ χλωρὰ φύλλα καταπλασσόμενα ὠφελεῖ, καὶ φύλλα κράμβης καταπλασσόμενα.
- 4 19 4 χρονισάντων δ' αὐτῶν, ἂν ἐπιμένη αἰμάλωψ, ὑσώπου κόμην λείαν λαβὼν εἰς λινοῦν ῥάκος, καθιεῖς εἰς ζέον ὕδωρ προσάπτου τῷ ὀφθαλμῷ, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ αἷμα, ὥστε <ἐκ> πιεζῆσθαι τοῦ ὀθονίου.
- 4 19 5 συστάντων δ' οἰδημάτων ἀπὸ τῆς πληγῆς, πυριᾶν τῷ σπόγγῳ συνεχῶς· εἴτα καινὸν σπόγγον ὀξυκράτῳ βρεχόμενον ἐπιτιθέναι· παλαιῶν δὲ γενομένων, νάπυ τριβόμενον μεθ' ὕδατος προστιθέναι συνεχῶς καὶ ἀφαιρεῖν.
- 4 20 t Πρὸς τριχιῶντα βλέφαρα. Εἰ δὲ τριχιῶσι βλέφαρα καὶ τριχολαβίδι τίλλουσι τὰς τρίχας, μικρὸν ὕστερον ὀδυνῶνται, μειζόνως ὑποφυομένων αὐτῶν καὶ νυσσοῦσῶν.
- 4 20 2 πρὶν οὖν βλάβην τινὰ παρασχεῖν ἀμείνους αἱ κολλήσεις αἱ πρὸς τὰς κατὰ φύσιν διὰ τε πίσης καὶ κόμμεως.
- 4 20 3 καλὸν δὲ καὶ τοῦτο ἔχειν παρεσκευασμένον· μαστίχην καὶ κηρὸν καὶ λιβανωτὸν καὶ ξηρὰν πίσσαν ἐνῶσαι μασσόμενα ὥς ὅτι μάλιστα καὶ ποιήσαντας τροχίσκους ἀποτίθεσθαι.
- 4 20 4 τῆς δὲ χρεῖας καλούσης, μηλωτίδος πεπυρωμένης τήκειν τοῦ φαρμάκου καὶ κολλᾶν. Πρὸς τὰς ἐκ χιόνος ὀφθαλμίας.
- 4 21 1 Πυρῆνα μήλης καθέντες εἰς σκόροdon ὡς χρωσθῆναι τῷ χυλῷ ἐγχρίομεν.
- 4 21 2 πυροὺς ἐπὶ διαπύρων σιδήρων ὀπτήσαντες σὺν οἴνῳ καταχρίομεν τὰ βλέφαρα. Πρὸς πτίλους καὶ τρίχας μὴ ἔχοντας.
- 4 22 1 Μυόχοdon καὶ κόπρος τράγου· ταῦτα καὶ μίλφους ὠφελεῖ καὶ ἀνάγει τρίχας. Πρὸς τὰ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔλκη.
- 4 23 1 Κρόκον βρέξας γάλακτι γυναικὸς καὶ τρίψας μίξας τε κόμμεως λευκοῦ σύμμετρον, ὥστε συστήναι τὸν κρόκον, ἀναπλάσας κολλύριον χρῶ μετὰ γάλακτος γυναικὸς ἐνστάζων. Πρὸς λευκώματα καὶ ἀμαυρώσεις καὶ ἀρχομένην ὑπόχυσιν καὶ ἀμβλυωπίαν καὶ ἀχλὺν καὶ ἐπικάυματα καὶ ὀξυδέρκειαν καὶ πτερύγια καὶ βαφήν λευκώματος.
- 4 24 1 Λευκώματα ταχέως ἰᾶται νίτρον μετ' ἐλαίου λειωθὲν ἐπιμελῶς καὶ ἐγχρίομενον· ἢ σηπέας ὄστρακον λεῖον φυράσας μέλιτι κατάκαυσον καὶ λείῳ ὑπάλειφε.
- 4 24 2,3 λεπτύνει δὲ καὶ ὁ χυλὸς ἀνεμώνης ἀπάσης. — Ἀμαύρωσιν δὲ πᾶσαν καὶ ἀρχομένην ὑπόχυσιν θεραπεύει γυπὸς χολῆς μέρη δύο, πρασίῳ χυλοῦ καὶ μέλιτος Ἀττικοῦ ἀνὰ μέρος ἓν· ἢ μαράθρου χυλὸς καὶ ταυρεία χολὴ ὑγρὰ ἴσα μετὰ διπλασίου καὶ μέλιτος· ἢ χολὴ ἀρκεία μεθ' ὕδατος διπλασίου.
- 4 24 4 —Καπνίου χυλὸς ὀξυδερκῆς ἐστὶν ἐπισπώμενος οὐκ ὀλίγον δάκρυον.
- 4 24 5 —Λιβανωτίδος τῆς τε ρίζης καὶ τῆς πόας ὁ χυλὸς μέλιτι μιγνύμενος ἀμβλυωπίας ὅσαι διὰ πάχος ὑγρῶν γίνονται θεραπεύει.
- 4 24 6,7 ποιεῖ καὶ πρασίῳ χυλὸς μετὰ μέλιτος. —Θρίδακος ἀγρίας ὁπὸς ἄργεμά τε καὶ ἀχλύας ἀποκαθαίρει καὶ πρὸς ἐπικάυματα ποιεῖ μετὰ γυναικείου γάλακτος ὑπαλειφόμενος.
- 4 24 8

— Ὁξυδερκές · ῥοῶν τῶν κόκκων χυλὸν ἐκπίεσας βάλε εἰς ἄγγος Ἀττικὸν καὶ ὀθονίῳ περιδήσας θές εἰς ἥλιον, ἕως ἂν πάχος σχῇ μέλιτος, καὶ ἴσον πρὸς ἴσον βάλε τῷ χυλῷ μέλι καὶ ἀνελόμενος εἰς ὀστράκινον ἀγγεῖον φύλασσε· παλαιούμενον γὰρ βέλτιον γίνεται.

4 24 9 ὅταν δὲ καθεύδῃν μέλλωσιν, ὑπόχριε τούτῳ κούφως τοὺς ὀφθαλμούς.

4 24 10 τοῦτο ζωγράφους καὶ δακτυλιολύφους καὶ χρυσοχοίους ἀρμόττει καὶ πρεσβύταις.

4 24 11 — Ἄλλο · ὑαίνης χολὴν μετὰ μέλιτος Ἀττικοῦ μίξας χρῶ· τοῦτο ἀμβλυωπίας ἀναστέλλει καὶ τὰς ἀρχομένας ὑποχύσεις διασκίδνησι· βέλτιον δὲ παλαιούμενον γίνεται. — Πτερυγίου δὲ μεγάλου μὲν ὄντος καὶ σκληροῦ γεγονότος, χειρουργίας ἐστὶν ἡ ἴσας καὶ τοῦ ἱατροῦ χρεία· τὸ δὲ μικρὸν καὶ μαλακὸν θεραπεύσεις αἰγείρου ὅπῳ μετὰ διπλασίονος μέλιτος ἐγχρίων.

4 24 13 καὶ σηπίας δ' ὄστρακον καυθὲν καὶ मिथὲν ἁλσὶν ἀνορύκτοις ἀποτήκει τὰ κατὰ τοὺς ὀφθαλμούς πτερύγια.

4 24 14 — Βάψεις δὲ τὰ λευκώματα ῥοιᾶς γλυκείας σάρκα τρίψας, παραστάζων ὕδατος ὀλίγου καὶ ποιῶν λεῖον πολλάκις καὶ ἐγχρίων· ἡ ὑοσκυάμου χυλῷ ἐφ' ἡμέρας ιε τοῦτο βάπτε, καὶ ἀφανῇ ποιεῖ ἐπ' ἐνιαυτόν. Καλλιβλέφαρον· μάλιστα δὲ ποιεῖ νηπίους καὶ τοῖς ἀπαλοσάρκοις στίμμεως < ις , μολύβδου < η , κρόκου [ἀνὰ] < α , ῥόδων ἄνθους, σμύρνης, νάρδου Ἰνδικῆς, πεπέρεως λευκοῦ, λιβάνου ἄρρενος ἀνὰ < α , φοινίκων ὀστᾶλ· πάντα βαλὼν εἰς ἄγγος κεραμεοῦν ὅπτα φιλοπόνως, εἴτα τρίψας ἐν θυίᾳ ἐπίβαλε ὀποβαλσάμου κοχλιάρια β , καὶ ἀνακόψας < καὶ > ξηράνας χρῶ. ^[5]

4 26 t Πρὸς τὰς ῥήξεις τῶν ὀφθαλμῶν. Λίθον αἱματίτην διεῖς ἐπ' ἀκόνης γάλακτι γυναικείῳ πολλάκις ὑπόχριε τῆς ἡμέρας.

4 26 1 ἄγνου φύλλα τρίψας μεθ' ὕδατος καὶ ἀλφίτου κατάπλασσε. Πρὸς βλέφαρα παχέα καὶ ὕφαιμα καὶ κεγχραμίδων ὑπόπλεα.

4 27 1 Ἐκστρέφων τὸ βλέφαρον ἀπολέαινε μήλη θερμῇ, ἢ φύλλῳ συκῆς καὶ μέλιτι ὑπάλειφε, ἢ οἶνον αὐστηρὸν μέλιτι μιγνὺς ὑπάλειφε. Πρὸς ψωροφθαλμίαν.

4 28 1 Ῥοιᾶς γλυκείας καὶ ὀξείας χυλὸν ἐψήσας, ἕως λάβῃ μέλιτος πάχος, ὑπόχριε. Πρὸς τὰ λεπρώδη βλέφαρα.

4 29 1 Τὰ δὲ λεπρώδη τῶν βλεφάρων ὑγιάζει συκῆς ὁπὸς καταχριόμενος. ἄλὸς ἄχνη λεία χρῶ.

4 30 t Πρὸς σκληρὰ βλέφαρα καὶ δυσκίνητα. Μυελὸν μόσχειον καὶ κηρὸν ἴσα τήξας μετὰ ῥοδίνου κατάπλασσε· ἡ τερεβινθίνης μέρη ἑπτὰ, λιθαργύρου μέρος ἓν μετὰ κηροῦ καὶ ἐλαίου τήξας εἰς ὀθόνιον κατάπλασσε.

4 31 t Πρὸς τὰ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐμπίπτοντα. Ὑδατι ἢ γάλακτι ἐγχυματίζων διάκλυζε ἢ μέλιτι ἢ ἐλαίῳ ἐγχριε, ὥστε δάκρυον ἐκκριθῆναι, ἢ διαβλέπειν κέλευε εἰς ὕδωρ ἢ εἰς οἶνον.

4 31 2 τὰ δ' ἐγκαθήματα ῥητίνῃ προσφάτῳ ψαύων, ἀφαίρει τριχὶ μάλιστα μὲν ἀνθρωπίνῃ, εἰ δὲ μή, ὑεῖα.

4 31 3 τὰ δ' ἐμπεπηγότα καταλαβὼν τὸν ὀφθαλμὸν ἔξαιρε λαβιδίῳ.

4 31 4 τὰ δ' ὑπὸ τὸ βλέφαρον ἐκστρέφων ἔξαιρε καὶ γάλακτι διάκλυζε. Πρὸς τὰς ἐν τοῖς βλεφάροις καὶ ὀφρύσι φθειριάσεις.

4 32 1 Τὰς δὲ φθειριάσεις τὰς ἐν τοῖς βλεφάροις καὶ ὀφρύσι θεραπεύει σὺν μέλιτι ἢ οἶνῳ καταχριόμενα σανδαράχῃ, σταφὶς ἀγρία. Πρὸς αἰγίλωπας καὶ χαλάζια.

4 33 1 Αἰγίλωπας θεραπεύει, ἐφ' ὧν μὲν διὰ βάθους < μὴ > ἔφθαρται τὸ ὀστέον, ἀνθεμίδος φύλλα μασηθέντα καὶ ἐπιτεθέντα ἢ αἰγίλωπος τοῦ ἐν τοῖς σιτίοις χυλὸς σὺν ἀλεύρῳ σιτινίῳ καταπλασσόμενος, ἀρνογλώσσου φύλλα μασηθέντα καὶ ἐπιτεθέντα.

- 4 33 2 μετὰ δὲ τὸ ἀναστομωθῆναι καρύων βασιλικῶν τὰ ἐντὸς μασησάμενος ἐπιτίθει ἢ λίβανον καὶ
περιστερᾶς κόπρον λείαν μίξας ἐπιτίθει μέχρι ἀπουλώσεως (λιθοῦται δὲ καὶ ἐπιμένει) ἢ
πρόπολις καὶ τερμινθίνη μετὰ χόνδρου ἐν σπληνίῳ, ἢ στυπτηρία σχιστὴ καὶ ὅτι πλείστη
τερεβινθίνη ἀναληφθεῖσα.
- 4 33 4 —Χαλάζια δὲ διαφοροῦσιν ὄλυνθοι ἐφθοὶ καταπλασθέντες <ἢ> τὰ τῆς συκῆς φύλλα. Περὶ
τῶν συμβαινόντων περὶ τὰ ὤτα παθῶν.
- 4 34 t —Περὶ δυσηκοΐας καὶ κωφώσεως. Χυμός τις ἐν τοῖς ἀκουστικοῖς πόροις σφηνωθεὶς τὰς
δυσηκοΐας καὶ κωφώσεις συνίστησι· δεῖ οὖν ἐφ’ ἡμέρας πλείους κλύζειν ὅξει λευκῷ καὶ ὕδατι
ἴσοις ἐξεσμένοις σὺν λείῳ νίτρῳ, καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν κλύζειν ὕδατι θερμῷ μόνῳ καὶ οὕτως
ἐγχυματίζειν τοῖς πρὸς τὰς δυσηκοΐας ἀναγεγραμμένοις τοῖσδε· μέλανος ἐλλεβόρου ρίζαν
λείαν μετ’ ὄξους καὶ μέλιτος τρίψας ἄχρι τῆς ἀκοῆς ἐντίθει, καὶ ἕα τὸ φάρμακον ἐφ’ ἡμέρας· ἢ
καρδάμου τὸ ἱκανὸν καὶ νίτρου βραχὺ σύκων σαρκίσις ἄνευ τῶν κεγχραμίδων ἀναλαβὼν ποίει
κολλύριον ἀρμόττον τῷ πόρῳ τῷ τῆς ἀκοῆς κομίζου· δ’ αὐτὸ τριταῖον τοῦτο ἄγει ρύπον ἱκανὸν
καὶ παραχρῆμα κουφίζει. ^[5]
- 4 35 t Περὶ τῶν κατὰ τὰ ὤτα ὀδυνῶν. Τὰς δ’ ὀδύνας τῶν ὠτων, εἰ μὲν ἀπὸ ψύξεως γένοιτο, τὰ
θερμαίνοντα θεραπεύει τάχιστα· κρόμμυον οὖν ἢ σκόροδον ἀποζεσθὲν ἐλαίῳ καὶ ἐγχυθὲν
ἰᾶται, καὶ εὐφορβίου δ’ ὀλίγιστον ἐλαίῳ πολλῷ μιχθὲν ἢ πεπéρεως ἀκριβῶς λελειωμένου.
- 4 35 2 ὠφελεῖ δὲ καὶ τὸ ἀμαράκινον καὶ ἡ ἀρίστη νάρδος καὶ πηγάνινον ἐκ λεπτομεροῦς καὶ μὴ
στυφοντος ἐλαίου. Περὶ ὕδατος περιεχομένου κατὰ τὰ ὤτα.
- 4 36 1 Εἰ δ’ ὕδωρ περιέχοιτο κατὰ τὸν ἀκουστικὸν πόρον, συνεχῶς ἔλαιον ἐγγεῖν προσῆκεν,
ἐγκλύζοντας αὐτὸ καὶ δι’ ἐρίου μαλακοῦ σπογγίζοντας καὶ πάλιν ἐγγέοντας.
- 4 36 2 παρηγορεῖ δ’ αὐτοὺς ὡοὺ τὸ λευκὸν καὶ λεπτὸν καὶ γάλα γυναικεῖον· πάντα δ’ ἔστω θερμὰ τὰ
προσφερόμενα. καὶ τὸ χήνειον δὲ στέαρ ἱκανῶς αὐτοὺς ὠφελεῖ.
- 4 36 3, 4 εἰ δέ τις καὶ ἐφ’ ἐνὶ ποδὶ τῷ κατὰ τὸ πάσχον οὓς ἄλλοιτο, παρεγκλίνων πως ἑαυτὸν, ἐκκρίνεται
ῥαδίως.
- 4 36 5 ἄκρως δὲ καὶ ὁ διὰ τοῦ στόματος ἐκμυζηθμὸς ἐπισπᾶται.
- 4 36 6 φλεγμονῆς δ’ οὕσης τινός, νάρδινον μύρον ἐγγεῖν μετὰ βραχυτάτου βασιλικοῦ.
- 4 36 7 μεγάλης δ’ οὕσης τῆς ὀδύνης, ἀναγκαῖον τοῖς ναρκοῦσι τὴν αἴσθησιν χρῆσθαι, γυναικείῳ
γάλακτι μιγνύντας καὶ τοῦ ὡοῦ τῷ λευκῷ μήκωνος ὀπὸν, μιγνύειν δὲ καὶ καστορίου πρὸς μὲν
τὰς σφοδροτέρας ὀδύνας ἴσον, πρὸς δὲ τὰς κουφοτέρας διπλάσιον.
- 4 36 8 ὕγρον δ’ ἔστω τὸ ἐκ τοῦ γλεύκους ἔψημα, καὶ ἐν τῇ χρήσει δὲ τῷ ἐψήματι ἀνιέσθω·
παρασκευάζεσθαι δ’ ἄμεινον ἐκ πολλοῦ μεμιγμένον τὸ φάρμακον.
- 4 36 9 χρὴ δὲ μηδ’ ὅλως ψαύειν τοῦ ἀκουστικοῦ πόρου κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὀδύνης, πυριᾶν δὲ διὰ
μηλωτίδος ἐρίῳ μαλακωτάτῳ, τὸ δὲ φάρμακον ἐμβάλλειν οὕτω πως· ἔστω κεχλιασμένον ἐν
ὠτικῷ τε ἐγχυτῆρι, καὶ τὴν μηλωτίδα βάπτων ἐπιτίθει μαλακὸν ἔριον· τῇ δ’ ἀρχῇ τοῦ πόρου
καὶ παντὶ τῷ ὠτίῳ πυριᾶς, ὡς εἴρηται, νάρδῳ μιχθέντος ὀλιγίστου τῆς τετραφαρμάκου. ^[5]
- 4 36 10 θέρους δὲ καθεστῶτος ἢ θερμασίας ἀντιλαμβανομένου τοῦ κάμνοντος, κατὰ τὸ πάσχον διὰ
ρόδινου ἢ πυρία γινέσθω.
- 4 36 11 καὶ παχὺν δὲ χυμὸν ἢ γλίσχρον ἢ πνεῦμα φυσῶδες ὑπονοήσας ἐσφηνῶσθαι μίξεις τι καὶ τῶν
ἐκφραττόντων.
- 4 36 12

- τεχνικῶς δ' ἂν στοχάσαιτο τοιοῦτόν τι τυγχάνειν τὸ αἴτιον, τά τε προηγούμενα τοῦ πόνου καὶ τὰ παρόντα πολυπραγμονήσας· διὰ μὲν γὰρ ψῦξιν προηγησαμένην πνεῦμα φυσῶδες συνίσταται, διὰ δὲ δίαιταν κακόχυμον καὶ πνευματώδη, βάρους τε τῆς κεφαλῆς ὄντος, παχεῖς αἵτιοι χυμοί.
- 4 36 13 καὶ ἐπειδὴν τοιοῦτόν τι παρακολουθοίη, λίτρον καὶ ἀφρόλιτρον τοῖς ὠτικόις μίξεις φαρμάκοις καὶ λευκὸν καὶ μέλανα ἐλλέβορον ἀμύγδαλά τε πικρὰ καὶ ἀριστολοχιῶν τὴν παροῦσαν καὶ σικύου ἀγρίου καὶ βρυωνίας ρίζαν ἄρου τε καὶ δρακοντίου καὶ κασίαν καὶ κενταύριον τὸ μικρόν· διαρρύνει γὰρ ταῦτα τοὺς πόρους καὶ λεπτύνει τὰ ἐμπεφραγμένα. τὰς δ' ἐπιεικεῖς καὶ μὴ σφυγματώδεις φλεγμονὰς ἱκανὸν ἴσθαι καὶ ὀξυρόδινον χλιανθὲν καὶ γλαύκιον ἐπ' ἀκόνης ἱατρικῆς ἀποτριβόμενον μετ' ὄξους. ^[5]
- 4 37 t Περὶ τῶν ἐν ἐπιφανείᾳ ὠτίου φλεγμονῶν καὶ οἰδημάτων. Τὰς δ' ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ ὠτίου φλεγμονὰς καὶ τὰ οἰδήματα καὶ τὰ ἐρυθήματα δι' ἐπιρροὴν ἢ πληγὴν γεγονότα φακὸν ἐψήσας ἐν ὕδατι κατάπλασσε τρίψας μετὰ μέλιτος· ἢ στέαρ χήνειον καὶ βούτυρον καὶ σμύρναν μίξας ἐπιτίθει.
- 4 38 t Πρὸς τὰ ἡλκωμένα ὦτα καὶ πυορροοῦντα. Τὰ δ' ἡλκωμένα τῶν ὠτων καὶ πυορροοῦντα θεραπεύσεις γλαυκίῳ μετ' ὄξους· ὅταν δὲ μετὰ ρεύματος, τοῖς τροχίσκοις, οἷός ἐστιν ὁ τε Ἄνδρωνος καὶ ὁ Πολυείδους.
- 4 38 2 καὶν πυορροῇ χωρὶς ὀδύνης μὴ σφοδρῶς, τοῖς αὐτοῖς θεραπεύσεις.
- 4 38 3 μηδὲν δ' ἐνεργούντων αὐτῶν, τῷ σφοδρῶ χρησόμεθα σιδήρου σκωρίαν χνοώδη ποιήσαντες καὶ καθεψήσαντες ἐν ὄξει δριμυτάτῳ μέχρι γλοιώδους καὶ μελιτώδους συστάσεως. πρὸς δὲ τὰ ἐκ πληγῆς ἡλκωμένα ἄρτου θερμοῦ τὸ ἐντὸς τρίψας μετὰ μέλιτος ἐπιτίθει· ἢ σμύρναν τρίψας μετ' οἴνου παλαιοῦ ἐπίχριε· ἢ κοχλιῶν τὰ ἐντὸς τρίψας καὶ σμύρναν μίξας τὸ ἥμισυ μέρος ἐπιτίθει.
- 4 38 5 μήτε δ' ἐπίδει ταῦτα μήτε συνεχῶς ἀφαίρει τὰ ἐπιτιθέμενα. Πρὸς τὰ τεθλασμένα καὶ κεκλασμένα καὶ τὰς αἰμορραγίας τῶν ὠτων καὶ τὸν ἐξαίφνης ἦχον, καὶ εἰ ἐμπέσῃ τι λιθάριον ἢ κύαμος ἢ τι τοιοῦτον ἢ ζῶόν τι εἰς αὐτά.
- 4 39 1 Τὰ δὲ τεθλασμένα τῶν ὠτων σμύρναν, μάνναν, λιβανωτόν, γῆν μέλαιναν, ἢ σμῶνται, καλῶς ἐνώσας, κηρωτῆς ποιῶν πάχος, κατάπλασσε, μηδενὶ τρόπῳ ἐρεθίζων· ἢ θεῖον ἄπυρον ἢ λιβανωτὸν μετὰ πίσεως ὑγρᾶς εἰς σπληνίον ἐπιτίθει.
- 4 39 2 —Ἐφ' ὧν δὲ κέκλασται τὰ ὦτα, κεραμικῆς γῆς τὰ ἐντὸς πληρώσας, ὅταν ξηρανθῇ, στρύχνον μετὰ ψιμυθίου ἐπάλειφε, μέχρι καταστῆ.
- 4 39 3 —Αἰμορραγίας δ' ἐξ ὠτων γινομένης, ὥστε μὴ ἐνθρομβοῦσθαι, πράσου τὸν χυλὸν καὶ ὄξος μίξας ἐγχυματίζε· ἢ ροιᾶς ἐν ὄξει ἡψημένης τὸν χυλὸν ἐκθλίψας ἐγχυματίζε.
- 4 39 4 ἐφέξεις δὲ τὴν αἰμορραγίαν βάτων καὶ κηκίδων ἐν ὄξει ἡψημένων τὸν χυλὸν ὁμοῦ μίξας καὶ ἐγχυματίσας.
- 4 39 5 —Ἐπὶ δὲ τῶν ἐξαίφνης ἦχων ὄξος μετὰ ροδίνου ἔγχει ἢ κύμινον καὶ ἔλαιον, μέλιτος ποιήσας πάχος, ἢ σικύου ἀγρίου τὸν χυλὸν τῆς ρίζης.
- 4 39 6 εἰ δ' ἐπιμένει, κατακλίνας τὸν πάσχοντα καὶ λίτρον ὠμὸν λεῖον ἐμπλάσας εἰς τὸ οὔς, ὄξος δριμύ χλιαρὸν ἔγχει. ἐπὶ δὲ τῶν μετὰ νόσον ἦχων ἀψινθίου ἀφεψήματι πυριάσας ὀξυρόδινον ἔγχει, ἢ ραφάνου χυλὸν μετὰ ροδίνου, ἢ πράσου χυλὸν μετὰ γάλακτος γυναικείου ἢ ροδίνου, ἢ σικύου ἀγρίου φύλλα λειώσας καὶ χυλίσας ἐγχυματίζε.
- 4 39 8 —Λιθαρίου δ' ἢ κυάμου ἢ τινος τοιοῦτου παρεμπεσόντος εἰς τὸ οὔς, εἰλίξας περὶ μῆλωτίδα ἔριον βάψον εἰς τερεβινθίνην ἢ εἷς τι τῶν ἐχεκόλλων καὶ καθεῖς πρῶως ἐπισπῶ.
- 4 39 9

μη ὑπακούσαντος δέ, παρμικὸν εἰς τὰς ῥίνας ἐνιεύς τὸ στόμα ἔμφραττε καὶ τοὺς ῥώθωνας·
κατὰ γὰρ τὴν γινομένην ἔντασιν ἐκφυσᾶται τὸ ἐμπεσόν. ποίει δὲ συνεχῶς τοῦτο, μέχρις ἂν
ἐκπέσῃ τὸ ἐνόν· ἐμμείναντος γάρ, εἰ ἐπιφλεγμῆνιε τὸ οὖς, σπασμοὶ συμπεσοῦνται.

4 39 11 ζῶου δέ τις ἐμπεσόντος, σκαμμωνίαν διεῖς ὄξει ἢ ἄψινθίου χυλὸν ἢ πευκέδανον, ἢ θεῖον καὶ
νίτρον μετὰ χυλοῦ ῥαφάνου ἔνσταζε. Πρὸς τοὺς ἐν ὧσι σκώληκας καὶ τὰ λοιπὰ τὰ εἰσδυόμενα
εἰς αὐτά.

4 40 1 Πρὸς σκώληκας δὲ τοὺς ἐν ὧσι καὶ τὰ λοιπὰ τὰ εἰς τὸν πόρον τῆς ἀκοῆς εἰσδυόμενα ὀξέλαιον
ἔνσταζε ἢ καππάρεως χυλὸν ἢ καλαμίνθης χυλὸν ἢ ἐλλέβορον λευκὸν μετ' οἴνου ἐγχυμάτιζε.
Πρὸς ῥύπον τὸν ἐν ὧσι.

4 41 1 Νίτρον ὅπτον ἔμπλασον εἰς τὸ οὖς καὶ ὄξος ἐπίσταζε, καὶ ἔριον ἐνθεῖς ἕασον διὰ νυκτός· τῇ δ'
ὑστεραία κλύσον ὕδατι καὶ ἐλαίῳ θερμῷ. Πρὸς ὤτα κάθυγρα.

4 42 1 Μίσυ καύσας ἐν ὀθονίῳ καὶ λειώσας ἐμφύσα, ἢ κηκίδα λειώσας καὶ καύσας παραπλησίως χρῶ,
ἢ στυπτηρίαν ὀπτήσας καὶ λειώσας ἔλαιον προσεγχέας ἐμφύσα. Πρὸς τὰς ἐν ὧσιν
ὑπερσαρκώσεις.

4 43 1 Τὰς δ' ὑπερσαρκώσεις τὰς ἐν ὧσιν ἀφαιρεῖ ταχέως τρυξ μετ' ἀσβέστου καὶ κονίας στακτῆς λεία,
γλοιώδης δι' ἐρίου καὶ μηλωτίδος προστεθεῖσα. Περὶ παρωτίδων.

4 44 1 Οὐχ ὥς ἐπὶ τῶν ἄλλων μορίων φλεγμαινόντων χρώμεθα τοῖς ἀποκρουστικοῖς, οὕτω καὶ ἐπὶ
τῶν παρωτίδων, τούναντίον τοῖς ἐλκτικοῖς, σπεύδοντες τὸν λυποῦντα χυμὸν ἐκ τοῦ βάθους
ἐπισπᾶσθαι πρὸς τὸ δέρμα καὶ συνεργεῖν τῇ φύσει δι' ἀποσκημάτων ἰωμένην τὸν πυρετόν.

4 44 2 ἱκανὴν δ' ὁρμὴν τῆς φύσεως ἐχούσης, ἡσυχάζομεν ἡμεῖς τὸ πᾶν ἐπιτρέποντες αὐτῇ,
παρηγοροῦντες μόνον καὶ συμπέττοντες τοὺς συνδεδομένους χυμούς, ἐκπυθέντας δ' αὐτοὺς
διαφορεῖν σπουδάζοντες. σκληρία δ' εἰ φαίνοιτο, μίζομεν τὰ μαλακτικὰ τοῖς ἐλκτικοῖς.

4 44 3,4 τὰς μέντοι μετρίας παρωτίδας, ἐφ' ὧν μήτε πληθός ἐστι τὸ ἐπιρρέον μήτε ὀδύνη βίαιος μήτε
ἐκπυήσεως προσδοκία, ῥαδίως ἰασόμεθα, πυρία δ' ἄλμης καὶ καταπλάσμασι καὶ φαρμάκοις
διαφορητικωτέροις, οἷά εἰσιν ἢ τε Μναςέου καὶ ἡ διὰ χυλοῦ, καὶ τούτων μαλακώτεραι αἱ
κηρωτοειδεῖς, καὶ διὰ βουτύρου καὶ οἰσύπου. ^[5]

4 44 5 κήρυκες κεκαυμένοι καὶ πορφύραι καὶ ὄστρεα ἐπὶ τῶν ἤδη σκιρρουμένων καὶ χρονιζουσῶν
παρωτίδων ἐπιτήδεια· γίνεται γὰρ ἄλυπὸν τε καὶ ἄδηκτον φάρμακον, οὐ μόνον εἴ τις μέλιτι
δεύσειεν αὐτῶν τὴν τέφραν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἰ παλαιὸν στέαρ ὑδὸς ἀναλον ἐξίνισας μίξειεν·
ἄλυπότατα γὰρ τοῦτο διαφορεῖ πάσας τὰς χρονιζούσας φλεγμονάς, κἂν ἐκ ῥευματικῆς ὥσι
διαθέσεως. ^[5]

4 44 6 ἀρμόττει δ' ἐπὶ τῶν ἤδη σκιρρουμένων καὶ ἰσχὰς ἠψημένη ἐν θαλάττῃ ἢ ἄλμῃ ὁμοίως καὶ
θέρμων πικρῶν τὸ ἄλευρον ἐψηθὲν μετὰ μέλιτος, ὀλίγης ἀσβέστου μιγείσης,
καταπλασσόμενον. Περὶ τῶν τῆς ῥινὸς παθῶν, ὀζαινῶν καὶ πολύπων.

4 45 1 Κοινὴ θεραπεία ὀζαινῶν καὶ πολύπων ξηρᾶναι πρῶτον καὶ ῥῶσαι τὴν κεφαλὴν, ἐπιτιθέντας
κατ' αὐτῆς ἢ τὴν δι' ἀνεμώνης ἢ τὴν διὰ κοχλιῶν, ἥς ἡ σύνθεσις ἐστὶν αὕτη· σμύρνης, λιβάνου
ἀνά ρ α , κοχλίουσ ὀλοκλήρους ε , ὧν τὰ λευκὰ β , ὀλμοκοπήσας καὶ μίξας ἅπαντα, κατάχριε
ἐπιτιθεῖς ὀθόνη καὶ ἐὼν ἐφ' ἡμέρας θ · καὶ οὕτω τοῖς τοπικοῖς χρῶ. ^[5]

4 45 2 —Ἐπὶ τοίνυν τῶν πολύπων τῷ διὰ τῶν ῥοιῶν χρῆσόμεθα· πάνυ γὰρ ἄκρως ἐνεργεῖ.

4 45 3 λαμβανέσθωσαν δ' ἴσαι κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸν ἀριθμὸν αἱ τε αὐστηραὶ καὶ ὀξεῖαι καὶ
γλυκεῖαι· κοπέσθωσάν τε καὶ συνθλάσθωσαν ὅλαι πρόσφατοι καὶ πέπειροι, καὶ ὁ χυλὸς αὐτῶν
ἐκθλιβέσθω καὶ ἐν ἀγγεῖῳ κατατιθέσθω κασσιτερίνῳ, πρότερον ἐπ' ὀλίγον ἠψημένος, εἰ
φαίνοιτο τοῦ προσήκοντος ὑγρότερος. τὸ δ' ὑπολειφθὲν αὐτῶν στερεὸν κόπτειν ἀκριβῶς καὶ

λειοῦν πάλιν ἐν θυίᾳ καὶ ἀναπλάσσειν κολλυρίοις ὅμοια ἀρμόζειν δυνάμενα τῇ ρίνι τοῦ πάσχοντος· ἐναρμόζεται γὰρ τῷ πόρῳ τῆς ρίνος, ἐν ᾧ ὁ πολύπους ἐστίν· ἄνευ γὰρ δήξεως καὶ συμπαθείας ταῦτόν ἐργάζεται τοῖς δριμέσι φαρμάκοις ἐν πλείονι χρόνῳ τὸν πολύπουν ἀναλίσκων. ^[5]

4 45 5 ἔαν μὲν οὖν ὑγρότερος καὶ πλαδαρώτερος ὁ πολύπους σοι φανῇ, τῶν αὐστηρῶν ροιῶν πλέον ἐμβαλεῖς· ἔαν δὲ σκληρότερος, τῶν γλυκειῶν. δυσφορίαν δὲ τοῦ κολλυρίου παρέχοντος ἢ εἰ διὰ παντός ἐγκαίοιτο, διακόπτειν χρή τὴν χρήσιν, καὶ καθ' ὃν καιρὸν οὐκ ἐντίθεται, τῷ ἐκτεθλιμμένῳ χυλῷ χρηστέον, τόν τε πεπονθότα τόπον διαχρίοντα καὶ τὸν ἔνδον τοῦ στόματος, καθ' ἃ μέρη συντέτρηται πρὸς τὸν οὐρανίσκον ἢ ρίς, ἢ πτεροῖς ἢ ἐρίῳ περιβεβλημένῳ μηλωτίδι.

4 45 7 καὶ τὸ διφρυγὲς δὲ δαπανᾷ πολὺ πουν ἐν πλείονι χρόνῳ.

4 45 8 εἰ δέ τι δι' ἀπαλότητα καὶ αὐτὰ δακνώδη φαίνοιτο, ρόδα λεῖα προσάγειν· θαυμαστῶς γὰρ ὠφελεῖ τὰ μαλακὰ καὶ ὑγρὰ σώματα.

4 45 9 δῆλον δ' ὡς συνεχῶς δεῖ τὰ τοιαῦτα πάντα προσάγειν· ἐκκλύζεται γὰρ ὑπὸ τῆς ὑγρότητος. Πρὸς τὰ ἐν τοῖς πόροις τῆς ρίνος ἔλκη.

4 46 1 Τὰ δ' ἐν τοῖς πόροις τῆς ρίνος ἔλκη θεραπεύουσιν ὅ τε Ἄνδρωνος καὶ ὁ Πολυείδους ἀνιέμενος δι' οἴνου, ποτὲ μὲν γλυκέος, ποτὲ δ' αὐστηροῦ, πολλάκις δὲ καὶ δι' ὄξους.

4 46 2 ἔαν μὲν οὖν δριμὺν μόνον ὑγρὸν ἐπιρρέυση τοῖς πόροις, δυσίατα μὲν ἔλκη συνίσταται, χωρὶς δ' ὁσμῆς μοχθηρᾶς· ἔαν δὲ μετὰ δριμύτητος καὶ σηπεδονῶδες ᾗ τὸ ἐπιρρέον, αἱ ὄζαι γίνονται.

4 46 3 θεραπεύσεις δ' αὐτὰς καλαμίνθης χυλὸν ἐγχυματίζων ἢ μέλι ἐνιείς ταῖς ρίσι καὶ διαστήσας πταρμοῖς τε τὰς ἐφελκίδας ἐκβάλλων, εἴτ' ἐλλέβορον λευκὸν ποιῶν ἀνασπᾶν τὸν πάσχοντα ὡς πλεῖστον τῇ ρίνι, καὶ μετὰ ταῦτα διαχρίων ἀμόργη μετὰ μέλιτος, διάχριε δὲ τοὺς πόρους χαλκίτιδι ἢ χαλκάνθῳ μετὰ μέλιτος.

4 46 4,5 ἔαν δὲ παλαιὰ ᾗ, καὶ ὄξος δριμὺν πρόσβαλε.

4 47 τ Περὶ κατάρρου καὶ κορύζης. Τοὺς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς κατάρρους ἀμεληθέντας πολλῶν αἰτίους κακῶν γίνεσθαι συμβαίνει· τὸ μὲν οὖν φλεγμῆναι τὸν γαργαεῶνα καὶ τὰς ἀντιάδας ἐπ' αὐτοῖς μέτριον, τὸ δὲ βραγχῶδη συστῆναι χρονίαν διάθεσιν οὐ μικρόν· αἷμά τε γὰρ ἤδη τινὲς ἔπτυσαν ἐκ κατάρρου καὶ πύον ἀνήνεγκαν καὶ φθινώδεις ἐγένοντο καὶ τὴν φωνὴν ἐβλάβησαν. ^[5]

4 47 2 χρὴ οὖν ἰᾶσθαι παντοίως τὸν κατάρρουν τῷ τε ἐνδεέστερον ταῖς τροφαῖς χρῆσθαι καὶ τῷ πίνειν ἔλαττον, ἱρίνου τε ὑποστάθμη καταχρίειν τὸ βρέγμα καὶ ἐπιβρέχειν ἀφεψήματι πηγάνου καὶ δαφνίνῳ ἐλαίῳ· πέττει γὰρ ταῦτα καὶ παχύνει τὸν κατάρρουν· συνεργεῖν δὲ καὶ τῇ σκέπῃ καὶ μὴ καθεύδειν ὕπτιον· τοῖς γὰρ οὕτω κλινομένοις ῥαδίως εἰς ἀρτηρίαν τὸ ὑγρὸν συνδίδοται.

4 47 4 δεῖ δὲ καὶ ἀνακογχυλιάζεσθαι συνεχῶς τοῖς στύφουσιν, ἢ ρόδα ἐν ὕδατι ἀφεψῶντα ἢ ροῦν ἢ σχῖνον ἢ ὀξύκρατον.

4 47 5 οὐ χεῖρον δὲ καὶ εἰς τὴν ρῖνα παροχετεύειν τὸν κατάρρουν, ὁσφραντοῖς μὲν τῷ μελανθίῳ καὶ τῷ ἀνήσῳ, ἐγχύτοις δὲ καὶ τῷ μελανθίῳ μὲν μετ' ὄξους τετριμμένῳ, καὶ τεύτλου δὲ καὶ ἀναγαλλίδος χυλῷ· ῥυέν γὰρ ἐνταῦθα τὸ ὑγρὸν ῥύεται τοῦ κινδύνου τὸν πνεύμονα.

4 47 6 τὰ δὲ τῆς κορύζης μικρὰ ἐνοχλήσαντα ῥαδίως καθίσταται τῷ τε ἱρίνῳ καὶ τῷ δαφνίνῳ χρισσμένων, καὶ λύγου σπέρματι ἐν ἐλαίῳ ἐψηθέντι καὶ πηγάνῳ καὶ τῇ σκέπῃ καὶ περὶ τὴν διάιταν ἐνδεία. Πρὸς πταρμούς συνεχεῖς καὶ κορύζας.

4 48 1 Μελάνθιον ξηρὸν ἐνδήσας εἰς ὀθόνιον καὶ διατρίψας χερσὶ τοῦτο ἐν τῷ ὀθονίῳ τὴν ὁσμὴν ἐπὶ πλέον ἀνασπᾶν κέλευε. ἢ θύμον στέατι φυράσας εἰς τέφραν ἔγκρυψον, καὶ ὅταν ὀπτῇ,

συντρίψας κέλευε τὴν ὁσμὴν ἀνασπᾶν τοῖς μυκτῆρσιν. ἢ σμύρναν διεῖς ἐν οἴνῳ εὐώδει διάχριε τοὺς μυκτῆρας παχυτάτῳ. Πρὸς ὑπώπια. ^[5]

4 49 1 Τὰ ὑπώπια πυριᾶν δεῖ μελιώτου καὶ τήλεως ἀφεψήματι, εἴτ' ἀνιέντα κολλύριον τὸ Νείλου διάρροδον τῷ ἀφεψήματι χρίειν.

4 49 2 μετὰ δὲ ταῦτα μόνης τῆς τήλεως ἀφέψημα πυριᾶν τό τε διάσμυρνον κολλύριον ἐπιχρίειν.

4 49 3 τούτῳ τῷ τρόπῳ θεραπεύσεις καὶ τὰ ὑπώπια, ἐὰν μὴ χρόνια τυγχάνη παντάπασι· ἐφ' ὧν χρῆσθαι δεῖ τοῖς γενναίως διαφοροῦσι τοῖς ἀναγραφησομένοις. Πρὸς τὰ ἀρχόμενα ὑπώπια.

4 50 1 Νεαλῆς τυρὸς καταπλασσόμενος θεραπεύει ἢ κυάμινον ἄλευρον μετὰ μέλιτος δευθὲν ἢ ὠοῦ λέκιθος μετὰ μέλιτος ὁμοίως· τὰ δὲ κεχρονικότα καὶ ἤδη μελανθέντα ῥάφανος καταπλασσομένη (ἀφαιρεῖν δ' αὐτήν, ὅταν ἄρξηται δάκνειν) καὶ ἄρου ρίζα τεθεῖσα καὶ μιγεῖσα μέλιτι καταπλασσομένη.

4 50 2 τὰ δὲ μετὰ φλεγμονῆς ὑπώπια πυριῶν ὕδατι θερμῷ κατάπλασσε ἐφθῇ φακῇ λείᾳ μετὰ μέλιτος.

4 50 3 εἰ δὲ μετὰ διακοπῆς εἴη, τῇ μὲν διαιρέσει τῶν ἐναίμων τι ἐπιτίθει, τὰ δ' ἔξωθεν κατάπλασσε τοῖς ποιοῦσι πρὸς τὰ χωρὶς διακοπῆς. Περὶ ἰόνθων.

4 51 1 Ὅγκος σκληρὸς καὶ μικρὸς ἐστὶ καλούμενος ἰονθος ἐν τῷ κατὰ πρόσωπον δέρματι συνιστάμενος.

4 51 2 τῶν μαλαττόντων καὶ διαφορούντων χρήζων βοηθημάτων, μέλιτος Ἀττικοῦ κύαθον ὄξους δριμυτάτου τὸ ἴσον μίξας, χρῖε ἐπιμελῶς τοὺς ἰόνθους τῷ δακτύλῳ παρατρίβων, ἢ σχιστὴν λεάνας ἐπιμελῶς ἀναλάμβανε τερεβινθίνῃ καὶ μαλάξας ἐπιτίθει. πρὸς δὲ τοὺς κεχρονισμένους καὶ τετυλωμένους σάπωνος Γαλλικοῦ < δ , ἀμμωνιακοῦ < α ὕδατι διαλύσας ποίει κηρωτῆς πάχος καὶ ἐπιχρίσας καὶ διαστήσας ὥραν μίαν ἀπόνιπτε χλιαρῷ.

4 51 4 — Ἄλλο· νίτρου, κόμμεως λευκοῦ τὸ ἴσον ὄξει διαλύσας καὶ τρίψας ἐπιμελῶς ἀνάπλασσε τροχίσκους καὶ ξήραινεν ἐν σκιᾷ, ἐπὶ < δὲ > τῆς χρήσεως ὄξει διαλύων ἐπίχριε· ὅταν δὲ ξηρανθῇ, σάπωνι ἀπόσμηχε.

4 51 5 ποιεῖ τοῦτο καὶ πρὸς τὰς ὀχθῶδεις διαθέσεις καὶ πρὸς < τοῦς > ἐπὶ τοῦ προσώπου κνησμούς. Πρὸς τὰς ἐπὶ τοῦ γενείου συκώδεις ἐπαναστάσεις.

4 52 1 Λιθαργύρου, μίσυος ὠμοῦ ἴσα τρίψας κατάχριε, ἢ κόλλαν τεκτονικὴν μετὰ μίλτου κατάχριε.

4 52 2 — Ἄλλο σφόδρα γενναῖον· ἐλατηρίου, ἁλῶν ὀρυκτῶν ἴσα μίξας κατάπλασσε, παραπτόμενος πυρῇνι μήλης καθύγρου, ὥστε τὸ φάρμακον προσκαθίσαι.

4 52 3 μετὰ δὲ τὴν τοῦ φαρμάκου ἐπίθεσιν χρηστὸν λινοσπέρματι λειωθέντι μεθ' ὕδατος.

4 52 4 καθύγρων δ' ὄντων τῶν ἐλκῶν, ἀφ' ὧν ὕδωρ καθαρὸν ἀπορρεῖ, χρηστὸν τῷ Ἄνδρωνος τροχίσκῳ.

4 52 5 πρὸς δὲ τὰ ἐπὶ τῶν γενείων ἐξανθήματα σίδηρον πεपुरακτωμένον ἐπίβαλε ξύλῳ παλιούρου καὶ τὸ ἐπιγινόμενον ὑγρὸν λαβὼν κατάχριε, ἢ μύρτα λειώσας οἴνῳ κατάχριε, ἢ χάλκανθον ὄξει λειώσας κατάχριε. Πρὸς ἔφηλιν, σπίλους, φακούς.

4 52 (bis) 1 Ἀμπέλου ἀγρίας οἱ βότρυες ἐφήλεις καὶ σπίλους ὅσα τε τοιαῦτα κατὰ τοῦ δέρματος ἐπιπολῆς γίνεται, θεραπεύουσιν.

4 52 (bis) 2 Ἀμύγδαλα πικρὰ ἔφηλιν ἀποκαθαίρει καὶ αἱ ρίζαι τούτου τοῦ δένδρου ἐφθαῖ καταπλασσόμεναι.

4 52 (bis) 3 Κόστος πρὸς ἐφήλεις ποιεῖ μεθ' ὑγρομέλιτος. κράμβη πρὸς ἐφήλεις καὶ φακούς ὅσα τε ἄλλα δεῖται μετρίας ῥύψεως.

4 52 (bis) 4 (2)

σηπίας ὄστρακα καυθέντα πρὸς ἐφήλεις καὶ φακοὺς ποιεῖ. Πρόσωπα λαμπρύνοντα καὶ τετανοῦντα καὶ στιλπνοῦντα καὶ εὐχροίαν παρέχοντα καὶ ὑφ' ἡλίου μὴ ὑποκαίεσθαι καὶ τὴν γενομένην ἐπίκαισιν ἰᾶσθαι.

4 53 1 Σίκυος ἐδώδιμος καὶ ὁ ἤδη πέπων λαμπρύνει τὸ σῶμα, καὶ μάλιστα εἰ ξηράνας τις τὸ σπέρμα κάπειτα κόψας τε καὶ σήσας ῥύμματι χρῶτο. κροκοδείλου χερσαίου κόπρος λαμπρόν τε καὶ τετανὸν ἐργάζεται τὸ πρόσωπον· ὁμοία δ' ἐστὶν αὐτῇ καὶ ἡ τῶν ψαρῶν, ὅταν ὄρυζαν μόνην ἐσθίωσιν· ἀπορρύπτουσιν οὖν καὶ ἔφηλιν.

4 53 4,5 —Σικύου ἀγρίου τὰς ρίζας κόψας φῶξον, καὶ ἐψήσας δι' ὕδατος τρίψον λεῖα καὶ κατάπλασσε· τετανὸν ποιεῖ καὶ λευκὸν τὸ πρόσωπον.

4 53 6 ὁμοίως καὶ βρυωνίας ρίζαι ἐν ἐλαίῳ ἐψηθεῖσαι καὶ χριόμεναι στιλπνὸν ποιοῦσι τὸ πρόσωπον. ὀρόβινον οἶνω εὐώδει λειώσας κατάπλασον· ἢ σεμιδάλεως χυλὸν καταστήσας ἀπόχρεε τὸ ὑγρόν, καὶ τῇ ὑποστάθμῃ πρόσμιξον ὡοῦ τὸ λευκόν, ποιῶν μέλιτος πάχος· καὶ τούτῳ χρῆε τὸ πρόσωπον ἐν ἡλίῳ μέλλων διατρίβειν· ἀπὸ δὲ τοῦ ἡλίου γενόμενος πρόσκλυζε ψυχρῶ πολλῶ.

4 53 9,10 ποιεῖ καὶ γῆ Χία χριομένη καὶ μαστίχη. εὐχρουν τὸ πρόσωπον καὶ πᾶν τὸ σῶμα ποιῆσαι· πελεκήματα κυπαρίσσου καὶ πρίνου ἐν τῷ αὐτῷ ζέσας τῷ ἀποζέματι ἄλειφε πᾶν τὸ σῶμα.

4 53 11 πρὸς δὲ τὸ ὑφ' ἡλίου μὴ ὑποκαίεσθαι καὶ τὴν γινομένην ἐπίκαισιν ἰᾶσθαι βολβὸν λευκὸν μετὰ μέλιτος λεῖον κατάχριε. Πρὸς τὰς ἐν ταῖς μασχάλαις δυσωδίας καὶ τοὺς τράγους.

4 54 1 Διάχριε σμύρναν μετὰ στυπτηρίας, ἢ κροκομάγματι ἢ πρίσμασι μετὰ στυπτηρίας καὶ οἶνου εὐώδους.

4 54 2 δίδου δὲ σκολύμου ρίζαν ἠψημένην πίνειν. Πρὸς τὰς ἐν τῷ στόματι δυσωδίας.

4 55 1 Στόματι δ' εὐωδίαν παρέξεις ἴριν ἀποβρέχων οἶνω εὐώδει παλαιῷ καὶ διακλυζόμενος συνεχῶς καὶ κατέχων ἐν τῷ στόματι χρόνον τινά. τὰς δ' οὖσας ἐν τῷ στόματι δυσωδίας περιαιρεῖ οἶνος ἄκρατος μετὰ σμύρνης διακλυζόμενος καὶ σχοίνου ἄνθος παρατριβόμενον.

4 55 3 διαμασῶνται δὲ τινες ἴριν, ἄνησον ἢ τι τοιοῦτον. Πρὸς χεῖλη κατερρωγότα.

4 56 1 Κηκίδα, ὁμφακίτιν λεῖαν ἀναλάμβανε τερεβινθίνη ἢ ὑσσώπῳ ἢ μέλιτι καὶ ἐπίχριε.

4 56 2 πρὸς δὲ τὰς βαθυτέρας ἐπιρρήξεις ἐπάλειφε αἰγείῳ τεθεραπευμένῳ λίπει ἢ μυελῷ βοεῖῳ ἢ στέατι χηνεῖῳ. Περὶ τῶν κατὰ τοὺς ὀδόντας παθῶν.

4 57 t —Πρὸς σειομένους ὀδόντας. Ὅταν διὰ γῆρας οἱ ὀδόντες σείωνται, βραχείας τῆς βοηθείας τυγχάνουσι διὰ τῶν στυφόντων καὶ τὰ οὖλα σφιγγόντων τὰ περὶ τοὺς ὀδόντας.

4 57 2 ὅταν δὲ δι' ἄλλην αἰτίαν σείωνται, τεκμαίρεσθαι χρὴ δι' ὑγρότητα πολλὴν χαλᾶσθαι τὸ νεῦρον τὸ καθῆκον εἰς τὰς ρίζας αὐτῶν καὶ χρήζειν φαρμάκων τῶν ξηραίνόντων· στυπτηρίαν οὖν στρογγύλην μεθ' ἁλὸς διπλοῦ περίπλασσε τοῖς ὀδοῦσιν, ἢ πτελέας φλοιὸν ἐν οἶνῳ ἐψήσας διακράτει.

4 57 4 ἀλλὰ καὶ τὰ τρήματα τῶν ὀδόντων δι' ἐπιρροὴν ὑγρῶν δριμέων ἀποτελεῖται· δῆλον οὖν ὅτι καὶ ταῦτα χρήζει τῶν ξηραίνόντων τὴν κακοχυμίαν.

4 57 5 πολλῆς μὲν οὖν οὖσης τῆς ὑγρότητος, τῆς κεφαλῆς προνοήσομεν ἢ καὶ τοῦ σώματος παντός· ἐλάττονος δ' οὖσης, τοῖς τοπικοῖς ἀρκεσθῆσόμεθα βοηθήμασιν, ἐν ἀρχαῖς μὲν διὰ τῶν ἀποκρουομένων ἀναστέλλοντες τὸ ἐπιρρέον (πολλάκις γὰρ πρὸ τῆς φλεγμονῆς διὰ τούτων ὑγιῆς ὁ πάσχω γίνεται)· φλεγμονῆς δ' ἐπισυμβάσης, τοῖς ἀδήκτως θερμαίνουσι καὶ κενουσι χρῆσόμεθα. ^[5]

4 57 6 τῆς ὀδύνης δὲ μὴδ' ἐπὶ τούτοις εἰξάσης, τὰ σφοδρῶς θερμαίνοντα προσάξομεν, οἷόν ἐστι τό τε πέπερι καὶ τρυγὶ κεκαυμένη καὶ πύρεθρον καὶ εὐφόρβιον.

- 4 57 7,8 ἐντιθέσθαι δὲ τούτων τι δεῖ τῷ τρήματι, καί ποτε καὶ τοῖς ναρκωτικοῖς ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων διὰ σφοδρὰν ὀδύνην χρῆσθαι.
- 4 58 t Πρὸς βεβρωμένους ὀδόντας καὶ μύλας καὶ πεπελιδνωμένους καὶ ὀδυνωμένους. Πρὸς βεβρωμένους ὀδόντας κηκίδα λείαν λυκίῳ ἢ τερμινθίνῃ ἀναλαβὼν περίπλαττε, περικαθάρως πρότερον πεπέρει ἢ κάχρυ ὀπίω ἀναλαβὼν ἐντίθει εἰς τὸ βρῶμα, ἢ πύρεθρον μετὰ συμύρνης, ἢ ὀπὸν Κυρηναϊκὸν καὶ πέπερι ἴσα μετὰ χαλβάνης.
- 4 58 3 πρὸς δὲ βεβρωμένην μύλην μελάνθιον φώξας καὶ τρίψας μετ' ὄξους δριμέος κατάπλασσε τὸ βρῶμα, καὶ οὐκέτι βρωθήσεται.
- 4 58 4 ἐλλεβόρου μέλανος ἡλίκον ὀρόβιον σὺν μέλιτι ἐφθῶ ἐπιτίθει.
- 4 58 5 —Καὶ τοὺς πεπελιδνωμένους δὲ διὰ τῶν ξηραίνοντων, ὡς ἂν ἐξ ἐπιρροῆς ὑγρῶν μοχθηρῶν τοῦτο πάσχοντας, ὁμοίως θεραπεύσεις τοῖς βεβρωμένοις.
- 4 58 6 —Ὀδυνωμένων δ' ὀδόντων χωρὶς φλεγμονῆς οὕλων, ποτὲ μὲν αὐτὸ τὸ σῶμα τὴν ὀδύνην ἔχει, ποτὲ δὲ τὸ καταφυόμενον νεῦρον· σφοδροτέρων οὖν δέονται φαρμάκων, εἴτε ἀποκρούεσθαι τις εἴτε διαφορεῖν βούλοιτο τὸ τῆς ὀδύνης αἷτιον, εἴτε χυμὸς εἴτε φυσῶδες πνεῦμα εἴη· διὸ καὶ τὰ πλεῖστα αὐτῶν δι' ὄξους σκευάζεται δριμυτάτου. Πρὸς ὀδόντων ἀλγήματα καὶ περὶ τῶν ἐψυγμένων καὶ τῶν σειομένων. ^[5]
- 4 59 1 Ἀρνογλώσσου ρίζαι διαμασώμεναί τε καὶ διακλυζόμεναι ἀφεψηθεῖσαι, ἢ μυρσίνης κλωνία μετ' ὄξους ἀνεξεσμένα, ἢ πενταφύλλου ρίζα καθεψηθεῖσα ἐν οἴνῳ, ἢ κηκὶς ἐν ὄξει ἱκανῶς ἐψηθεῖσα, ἢ ἐλλέβορος μέλας σὺν ὄξει διακλυζόμενος, ἢ καππάρεως ρίζης φλοιός.
- 4 59 2 ἐπὶ δὲ τῶν ἐψυγμένων πυρέθρου ρίζα, οἴνου τρυῆ θερμῇ, ὕσσωπον, σταφὶς ἀγρία, γλήχων μετ' ὀξυμέλιτος, ὕοσκυάμου τὸ σπέρμα καὶ φύλλα σὺν ὄξει ἢ ὀνείῳ γάλακτι διακλυζόμενα· τοῦτο καὶ τοὺς σειομένους στερεοῖ.
- 4 59 3 πυριάσεις δ' ἔξωθεν μὲν δι' ἁλῶν πεφωγμένων ἢ κέγχρων εἰς μαρσίπιον. αὐτὸν δὲ τὸν ὀδόντα πυριάσεις ὀριγάνου ξηροῦ κλωνίου εἰς ζεστὸν ἔλαιον βάπτων, τῷ πονοῦντι ὀδόντι ἄνωθεν ἐπερείδων.
- 4 60 t Ἀποφλεγματισμοὶ ὀδονταλγίας. Σταφὶς ἀγρία διαμασηθεῖσα ἰδίᾳ καὶ μετὰ γλήχωνος, ἢ σκορόδων πυρῆνας πέντε, μυρσίνης μελαίνης φύλλα ὀλίγα σὺν ὄξει κινῶν σπάθῃ δαδίνῃ ἔψε μέχρις ἡμίσεος καὶ δίδου διακλύζεσθαι καὶ διακρατεῖν, εἴτα χανόντας ἔαν ἀπορρεῖν τὸ φλέγμα.
- 4 61 t Πρὸς τὸ ὀδόντα καὶ μύλην ἀπόνως ἄραι. Ἀλεύρου α φυράσας ἐν ὀπῷ τιθυμάλλου ἐπίθες κατὰ τοῦ ὀδόντος, καὶ ἐπάνω κισσοῦ φύλλα, καὶ ἐάσας ὥραν α ἄρον αὐτό· αὐτομάτως γὰρ θρυβήσεται.
- 4 62 t Πρὸς τοὺς ἡσθηνοκότας ἢ μύλας καὶ τοὺς τριβομένους καὶ τοὺς αἰμωδιῶντας. Μέλι καὶ κηρὸν ἐν ἡλίῳ ἴσα θερμῷ ὕδατι ἀνείς πίσης τὸ ἡμισυ πρόσμιζον καὶ δίδου διαμασᾶσθαι· ἐὰν δ' <ἦ> ξηρόν, <βραχὺ ἔλαιον πρόσμιζον.
- 4 62 2,3 > καλὸν δὲ καὶ ξηρὰ μαστίχη μασωμένη. τοὺς δὲ τριβομένους ὀδόντας, ὡς ἂν ὑπὸ μαλακότητος τοῦτο πάσχοντας, σκληροτέρους ἀποτελεῖν χρή διὰ τῶν στυφόντων.
- 4 62 4 αἰμωδίας δ' ἱαμά ἐστὶν ἀνδράχνη, αὐτὴ τε καὶ ὁ χυλὸς αὐτῆς, ἢ ἔλαιον διακρατούμενον. Πρὸς τὰ ὀδοντοφυοῦντα βρέφη.
- 4 63 1 Ἐπὶ δὲ τῶν ὀδοντοφυούντων βρεφῶν, ἐὰν ὦσιν ἐπαλγεῖς, κυνεῖω γάλακτι περίχριε ἢ λαγωῦ ἐγκεφάλῳ· ποιεῖ καὶ ἐσθιόμενος.
- 4 63 2 ἐὰν δὲ δυσχερῶς ὁδοὺς ἐκφύηται, κύπερον μετὰ βουτύρου καὶ σουσίνου χρῆε κατὰ τῆς ἐκφύσεως. Προφυλακτικὸν ὀδονταλγίας καὶ ῥῶσις καὶ εὐπρέπεια ὀδόντων.
- 4 64 1

Τιθυμάλλου ρίζας ἐψήσας ἐν οἴνῳ μέχρις ἡμίσου δις τοῦ μηνὸς διακλύζου, καὶ οὐδέποτε ὀδονταλγῆσεις.

- 4 64 2 ἄριστα δὲ πρὸς τε φυλακὴν ἀλγημάτων καὶ ῥῶσιν καὶ εὐπρέπειαν τὰ ὑπογεγραμμένα σμήγματα· λαγωῦ κεφαλὴν καύσας καὶ λεάνας σμήχου· ἢ ἄλας καὶ μέλι λεάνας, μέχρι κηρωτοειδὲς γένηται, καθαρῶ ὀθονίῳ δῆσας καῦσον, εἴτα μίξας ἴριν ὀλίγην σμήχου. Λαμπруντικά ὀδόντων καὶ τὰ πλαδαρὰ τῶν οὐλῶν ξηραίνοντα. ^[5]
- 4 65 1 Λαμπруντικά δ' ὀδόντων ἐστὶν ὀστρέων καὶ κηρύκων καὶ πορφυρῶν καυθέντων ἢ τέφρα μὴ πάνυ λειουμένη, κίσσηρις, κριβάνων ὄστρακα ὁμοίως.
- 4 65 2 μεθ' ἁλῶν δὲ καυθέντων ποιεῖ μὲν καὶ τῶν ὀδόντων σμήγμα δραστικώτερον, καὶ τὰ πλαδαρὰ δὲ τῶν οὐλῶν ξηραίνει.
- 4 65 3 σπησίας ὄστρακα ἄκαυτα κοπτόμενα ὁμοίως ὀδόντας λαμπρύνει.
- 4 65 4 κέρας ἐλάφου τε καὶ αἰγὸς λαμπρύνει τε τοὺς ὀδόντας καὶ τὰ πλαδαρὰ τῶν οὐλῶν ξηραίνει. Περὶ τῶν κατὰ τὰ οὐλα παθῶν τὰ διὰ φλεγμονὴν ὀδυνώμενα καὶ τὰ ρευματιζόμενα καὶ τὰ βεβρωμένα καὶ περὶ ἐπουλίδων.
- 4 66 1 Οὐλῶν δὲ διὰ φλεγμονὴν ὀδυνωμένων, ἄριστόν ἐστι σχίνινον εὐκρατον κατὰ θερμότητα διακρατούμενον.
- 4 66 2 ἔστω δὲ νέον καὶ ἐν διπλώματι θερμαινέσθω· ἀποκρούεται γὰρ ἄνευ τραχύτητος καὶ διαφορεῖ χωρὶς δήξεως, ὧν μάλιστα χρεῖα τοῖς φλεγμαίνουσιν.
- 4 66 3 ποιεῖ δὲ καὶ τὰ πρὸς ὀδονταλγίας ἀναγεγραμμένα, ἰδιαίτερον δ' ὄξος ἐναφρημένης ὑοσκυάμου ρίζης.
- 4 66 4 ἐπὶ δὲ τῶν ρευματιζομένων καὶ περιβεβρωμένων μετ' ἐξοιδήσεώς τε καὶ ὀδύνης καὶ ὑπονεμομένων ἄκρως ποιεῖ πυρία ἥδε· μηλωτίδι ἔριον περιειλήσας εἰς ζεστόν ἔλαιον ἀπόβαπτε καὶ προσάγαγε τοῖς οὐλοῖς, ἕως ἐξομαλισθῇ καὶ λευκὰ τὰ κύκλω γένηται· οὕτω γὰρ ἴσταται τε ἡ νομή, καὶ ἐξ ὑγιῶς τῆς σαρκὸς τὸ περιβρωθὲν τρέφεται. μετὰ δὲ ταῦτα χρῶ προστρίμματι τῇ κηκίδι λειοτάτῃ ὡς ὀξύβαφον μετὰ σμύρνης ὡς κυάμου τὸ μέγεθος, λείοις ξηροῖς. ^[5]
- 4 66 6 —'Επὶ δὲ τῶν ἐπουλίδων προσάπτου χαλκάνθου καὶ μυρσίνης ἴσα μετ' ὀλίγης σχιστῆς. Περὶ τῶν αἵμασσομένων οὐλῶν.
- 4 67 1 Αἵμασσομένοις δ' οὐλοῖς ἄκρως ποιεῖ ὑγρὰ στυπτηρία μετὰ διπλοῦ ἀλόης συναπτομένης ἢ σχιστῇ καὶ μυρσίνῃ λειοτάτοις παράτριβε· στυφθέντων δέ, μέλιτι χρῆε.
- 4 68 t Περὶ τῶν ἐν τῷ στόματι παθῶν, φλεγμονῆς καὶ ἄφθας. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐν τῷ στόματι φλεγμονῆς, ὅταν μὲν πᾶν τὸ σῶμα φαίνεται πληθωρικὸν ἢ κακόχυμον, φλεβοτομία δεόντως χρώμεθα καὶ καθάρσει καὶ κλυστήρσι καὶ ἀσιταίαις· εἰ δὲ μηδέτερον εἴη τούτων, ἐπὶ τῶν τοπικῶν ἴασιν εὐθὺς ἀφικνούμεθα, κατ' ἀρχὰς μὲν ἀναστέλλοντες διὰ τῶν στυφόντων καὶ ψυχόντων, οἷόν ἐστι τὸ διὰ μόρων, προσλαβὼν ὀμφακος ἢ ῥόδων ἄνθος ἢ αὐτὰ τὰ ῥόδα ξηρά, βαλαύστιόν τε καὶ κύτινοι καὶ κηκίδες ὀμφακίτιδες καὶ στυπτηρία καὶ ῥοῦς καὶ γλαύκιον καὶ ἀφέψημα μυρσίνης καὶ σχιστῆς (καὶ ἄρκεϊ τὸ διὰ μόρων τὸ τοῦ κρόκου καὶ τῆς σμύρνης προσειληφὸς εἰς τὸ πέψαι τὴν φλεγμονήν)· συμπεφθείσης δ' αὐτῆς ἤδη, καὶ τῶν διαφορούντων μίγνυμεν, τὸ ἀφρόλιτρον καὶ τὸ λίτρον ἢ τὸ θεῖον ἄπυρον, ὅπερ ἐστὶν ἀπάντων ἰσχυρότερον. ^[5]
- 4 68 5 ἐνίοτε δὲ σίραιον ἢ μελίκρατον αὐτῷ μίγνυμεν, ἐνηψημένου ὀριγάνου ἢ ὑσσώπου ἢ γλήχωνος ἢ θύμου ἢ θύμβρας ἢ καλαμίνθης· ἐπενοήθη γὰρ τὰ μέσα φάρμακα ταῖς δυνάμεσιν, ὥστε ἐπὶ τῆς χρείας μιγνύειν τὰ ἀρμόττοντα.
- 4 68 6 κατὰ μέντοι τὰς ἀκμὰς τῶν φλεγμονῶν ὀλιγάκις μὲν χρῆσθαι δεῖ τοῖς στοματικοῖς φαρμάκοις, διακλύσμασι δὲ καὶ ἀνακογχυλίσμασι παρηγορητικωτέροις πέττειν τὴν φλεγμονήν, οἷόν ἐστι

τό τε διὰ τῶν ἰσχάδων καὶ τὸ διὰ τῶν πιτύρων ἀφέψημα καὶ τὸ σχίνινον ἔλαιον ἐπὶ διπλοῦ σκεύους χλιαινόμενον. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ στοματικὸν ἐν ταῖς ἀκμαῖς ἀνακογχυλίσασθαι δύναται τις μὴ γινόμενον ὕδαρεῖ τε μελικράτῳ καὶ θερμῷ σιραίῳ· μὴ παρόντων δὲ τούτων, ὕδατι θερμῷ. ^[5]

4 68 8 τούτων μεμνημένος ῥαδίως ἐκ τῆς παρούσης ὕλης εὐπόριστον συντιθέναι δυνήσῃ φάρμακον.

4 68 9 τῶν δ' ἐλκῶν τῶν ἐν τοῖς στόμασιν ὅσα μὲν ἐστὶ πλαδαρά, τῶν ξηραίνοντων ἰσχυρῶς δεῖται φαρμάκων, οἷον τοῦ διφρυγοῦς, καθ' ἑαυτὸ τε καὶ μετὰ μέλιτος ἢ οἶνομέλιτος· ἀγαθὸν δὲ καὶ τὸ τοῦ Μούσα καὶ ὁ τοῦ ῥοῦ χυλὸς καὶ ὀμφάκιον (τὰ <γάρ> ἀπλούστερα τῶν ἐν τοῖς στόμασιν ἐλκῶν ἱκανὰ θεραπεύειν ἐστὶ τὰ στοματικά, τό τε διὰ μόρων καὶ βάτων καὶ τᾶλλα).

4 68 12 ὅσα δ' ἱκανῶς ὑγρὰ τῶν ἐν τοῖς στόμασιν ἐλκῶν πλησίον ἐστὶν ὁστῶν καὶ κίνδυνος σφακελίσαι, σφοδροτάτων δεῖται φαρμάκων, καὶ δεῖ λεαίνοντας τῶν εἰρημένων τροχίσκων τινὰ ξηρὸν ἐπιτιθέναι τὸ φάρμακον· διὰ γὰρ τὴν ὑγρότητα καὶ θερμότητα τῶν ἐν τῷ στόματι μορίων ταχέως ἐπιγίνεται σηπεδῶν· διὸ καὶ τοῖς ἰσχυροτάτοις φαρμάκοις ἀναγκαζόμεθα χρῆσθαι πολλάκις ὑπ' αὐτῶν. ^[5]

4 68 13 ἰσχυρότερα δ' ἐστὶν ὅσα τὴν καλουμένην ἐσχάραν ἐργάζεται παραπλησίως τοῖς καυτηρίοις. — Τὰς δ' ἐπιπολῆς ἐλκώσεις ἐν τοῖς στόμασι γινομένης ἄφθας ἀναφέρουσι· γίνονται δὲ τοῦπίπαν αὗται τοῖς βρέφεσιν, ἐπὶ τοῖς μετρίως στύφουσιν ἰώμεναι τὰ πολλά, ποτὲ μὲν καὶ χρονίζουσαι ἢ δύσλυτοι καὶ τῷ χρόνῳ σηπεδονῶδες ἴσχουσαί τι τὴν καλουμένην νομήν.

4 68 16 ἐπὶ μὲν οὖν τῶν βρεφῶν, ὅσα ψωμίζουσιν αἱ τροφοί, φακὴν μετὰ βραχέος ἄρτου καὶ μυελοῦ μοσχείου ἢ ἐλαφείου διδόναι χρή· μὴ γινέειν δὲ τῇ τροφῇ καὶ μήλων κυδωνίων καὶ τῶν ἄλλων ὅσα στύφει τῶν ἀπίων καὶ οὖων καὶ μεσπίλων, καὶ ποτε καὶ θριδακίνης μὴ γινέειν τῷ ψωμίσματι, διαπύρου τῆς ἄφθης ὑπαρχούσης· εἰ δὲ μὴδέποτε δύναται ψωμίζεσθαι, τὴν τροφὸν ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις δαιτᾶν. ^[5]

4 68 18 καὶ μέντοι καὶ διαχρίειν τὰ βρέφη φαρμάκοις, ὑπερύθρων μὲν οὐσῶν τῶν ἀφθῶν, ἐν ἀρχῇ μὲν τοῖς μετρίως ψύχουσί τε καὶ στύφουσιν, ἐφεξῆς δὲ τοῖς διαφοροῦσιν ἀδήκτως, ὑποξάνθων δέ, τοῖς αὐτοῖς μὲν, ἀλλὰ μᾶλλον τοῖς ψύχουσιν· εἰ δ' ὑπόλευκοι καὶ φλεγματικώτεροι τυγχάνοιεν, τοῖς ῥυπτικοῖς· εἰ δὲ μέλαιναί, τοῖς διαφοροῦσι γενναιότερον. ^[5]

4 68 19 ἐπὶ δὲ τῶν τελείων καὶ σκληρὰ σώματα ἔχόντων ἤρκεσε μίσυι χρῆσθαι μετ' οἴνου στύφοντος, εἰ δ' ὑπορύπαρος ἢ ἄφθα γένοιτο, σὺν οἶνομέλιτι τρίβειν· τοῖς δ' ἰσχυροτέροις ἢ κατὰ τὸ μίσυ φαρμάκοις χρήζουσι, σὺν οἴνῳ τε καὶ οἶνομέλιτι χρήσιμον.

4 68 20 τὰ μὲν δὴ τοιαῦτα δραστήρια· μέτρια δὲ καὶ μάλιστα πρὸς τὰς ἀρχομένας διαθέσεις ὀμφάκιον σὺν οἶνομέλιτι καὶ ῥοῦς ὁμοίως.

4 68 21 ἐπὶ δὲ τῶν παιδίων ἀρκεῖ καὶ τὸ τῶν ῥόδων ἄνθος καὶ αὐτὰ τὰ ῥόδα ξηρά. Περὶ τῶν τοῦ κίονος παθῶν.

4 69 1 Φλεγμαίνοντος τοῦ κίονος, τῶν ἀναστελλόντων βοηθημάτων χρεῖα· στυπτικῆς οὖν αὐτὰ δεῖ δυνάμεως εἶναι.

4 69 2 μετρίας μὲν οὔσης ἐπιρροῆς, μετρίως στυφούσης, σφοδροτέρας δέ, τῆς στρυφνῆς.

4 69 3 διακλύσματα μὲν οὖν μέτρια τά τε διὰ τῶν φοινίκων ἐστὶν ἐναφεψομένων ποτὲ μὲν ὕδατι μόνῳ, ποτὲ δὲ καὶ βραχέος μέλιτος ἐμβεβλημένου, καὶ ῥόδων, ἐλίκων ἀμπέλου καὶ βάτου, σχίνων καὶ τερμίνθων καὶ κύπρου καὶ ὑποκιστίδος· τούτων δ' ἰσχυρότερα τό τε τῆς μυρσίνης ἀφέψημα καὶ τὸ τῶν στρυφνῶν κυδωνίων μήλων ἀκρεμόνων τε πρίνου καὶ φηγῶν βαλανίων τε αὐτῶν μεσπίλων τε καὶ κρανίων καρπῶν· γενναιότατον δὲ κηκίδων τε καὶ ῥοῦ καὶ βαλαυστίων καὶ κυτίνων σιδίων. ^[5]

- 4 69 4 τούτων ἐκάστου κατὰ μόνας <ἥ> μετ' ἀλλήλων ἐψηθέντων, ἀνακογχυλιάζεσθαι δεῖ τῷ ὕδατι
ξηροῖς τε λειωθεῖσι προσάπτεσθαι τοῦ γαργαρεῶνος, ἀτρέμα πως προσάγοντας πρὸς τε τὴν ἄνω
χώραν καὶ τὴν ἐκτός, ὡς ἐπὶ τὴν γλῶσσαν· ἐμβεβλήσθω δὲ κοχλιαρίῳ λελειωμένα ξηρὰ τὰ
φάρμακα· διὰ γὰρ τῶν τοιούτων εἰς τὴν κατὰ φύσιν ἐπανάγειν προσήκει τὸν γαργαρεῶνα παντὶ
τρόπῳ καὶ μὴ σπεύδειν ἐκτέμνειν.
- 4 69 6 ὅταν δ' ἰσχνὸς καὶ ἱμαντώδης γένηται ποτε (τοιούτον δ' αὐτὸν ἐργάζεται χρόνος μακρὸς),
τηνικαῦτα ἀφαιρεῖν, μετὰ τὴν τομὴν δ' αἰεὶ τῷ διφρυγεῖ μόνῳ παραχρῆμά τε καὶ μέχρι
συνουλώσεως χρησθαι· τὴν γὰρ οὐλὴν ἀκριβῶς ἐσφιγμένην ἐργάζεται καὶ τούτου τοῦ μορίου
καὶ πάντων τῶν ἡλκωθέντων.
- 4 70 t Περὶ τῶν κατὰ παρίσθμια φλεγμονῶν. Τὰς δὲ κατὰ τὰ παρίσθμια φλεγμονὰς καὶ ἀντιάδας
ἀναπιέζειν δεῖ φαρμάκῳ τινὶ τῶν ὠφελῆσαι δυναμένων προχρίσαντας τοὺς δακτύλους·
μάλιστα γὰρ ἐπὶ τῶν ἀδένων τῶν τῆδε φλεγμαινόντων τρόπος οὗτος τῆς θεραπείας ἀρμόττει·
χαῦνοι γὰρ ὄντες καὶ σηραγγώδεις οἱ τόποι ῥαδίως τε δέχονται τὸ ῥεῦμα καὶ προπετέστεροι
γίνονται καὶ πνευματοῦνται. ^[5]
- 4 70 2 ὅταν δ' ἐπὶ προσήκοντι τῷ χρόνῳ τὰ τε τῆς φλεγμονῆς εἶδη πέττηται, καὶ τινος ὑγροῦ γλίσχρου
πλήρεις ὦσιν οἱ ἀδένες, προσμειγνύντες τῷ στοματικῷ φαρμάκῳ νίτρον ἢ ἄλας ἢ τι τῶν
τοιούτων κενώσομεν τὸ φλέγμα.
- 4 70 3 τῆς μέντοι φάρυγγος αὐτῆς φλεγμαιοῦσης, οὔτε φαρμάκῳ τοιούτῳ χρηστέον οὔτε ἀναπιεσμῷ
διὰ τὴν ἀπαλότητα τῶν σαρκῶν. Περὶ συνάγχης.
- 4 71 1 Ὅταν δ' ὑπὸ συνάγχης πνίγωνταί τινες, γινώσκειν μὲν ὡς ἐπικίνδυνός ἐστιν ἡ διάθεσις, καὶ
πλέον εἶσω τῆς φλεγμονῆς ἐρειδοῦσης, ὡς μηδὲν ἔξω διασημαίνειν· καὶ ἔτι μᾶλλον εἰ
ἀμφοτέρω τὰ παρίσθμια φλεγμαίνει, καὶ εἰ ὁ γαργαρεὼν συμπάσχοι.
- 4 71 2 προσήκει δ' ὡς ὅτι τάχιστα κενῶσαι διὰ φλεβοτομίας τὸ πᾶν σῶμα.
- 4 71 3 μὴ παρόντος δὲ τοῦ τὴν φλέβα τεμεῖν δυναμένου, σχάσαντες τὰς κνήμας συγχωρεῖν ὡς ὅτι
πλεῖστον ἀπορρεῖν· χρησθαι δὲ καὶ κλυστήρσι δριμέσι καὶ ἐν ἀσιτίᾳ φυλάττειν τὸν ἄνθρωπον
ἄρρωστον, ὡς μετὰ ταῦτα περιλαμβάνειν τὸν τράχηλον ἐλκτικὴν δύναμιν ἔχοντι φαρμάκῳ· τῆς
γὰρ σφηνωθείσης ἐν τοῖς μορίοις ὕλης ἐλκυσθείσης, ὡς οἰδῆσαντα ἔξω, πᾶσα ἐλπίς τοῦ
σωθῆναι τὸν ἄνθρωπον. ^[5]
- 4 71 4 καὶ ἀνακογχυλιάζειν δὲ τῷ τῆς πτισάνης χυλῷ συμφέρει λεπτοτέρῳ μετὰ μέλιτος καὶ τῷ τῶν
ἰσχάδων ἀφεψήματι καὶ τοῦ ὑσσώπου καὶ τοῦ ὀριγάνου καὶ πράσου· διαφοροῦνται γὰρ οἱ ἐν
τοῖς μορίοις σφηνωθέντες γλίσχροι καὶ παχεῖς χυμοί.
- 4 71 5 ποιεῖ δ' ἄκρως πρὸς συνάγχην κυνεῖα κόπρος λευκὴ ξηρανθεῖσα λειωθεῖσά τε καὶ σησθεῖσα,
μέλιτι δευομένη καὶ διαχριομένη.
- 4 71 6 γενναιότερον τούτου φάρμακον ἐπὶ συνάγχης οὐκ ἂν τις εὔροι· χρὴ δ' ὅσα μόνον φαγεῖν τοὺς
κύνας.
- 4 71 7 λῖνα πλείονα καὶ μάλιστα τῶν ἀπὸ τῆς θαλαττίας πορφύρας εἰ περιβαλὼν ἐχίδνης τραχήλῳ
πνίξιαις αὐτὴν τὴν ἔχιδναν, εἴτα περιάπτοις ἐν ἐκ τῶν λίνων τῷ τραχήλῳ, θαυμαστῶς ὅπως
ὀνίνησι παρίσθμιά τε καὶ ὅσα περὶ τράχηλον ἐκβλαστάνει. Πρὸς τὰ καταπινόμενα ὅσα καὶ
ἀκάνθας.
- 4 72 1 Τὰ δὲ καταπινόμενα ὅστέα ἢ ἀκάνθας καὶ ἐμπηγνύμενα τῷ στομάχῳ κομίζουσι σπόγγιον ἢ
κρεάδιον ἐντετμημένον ἐνάψας λίνῳ καὶ ἀναγκάσας καταπίνειν καὶ μετὰ ταῦτα ἀνασπάσας
ἀθρόως διὰ τοῦ ἀπηρητημένου λίνου· εἴωθε γὰρ συνεφέλκεσθαι τὸ ἐμπεπηγός.
- 4 72 2

δεῖ δὲ καὶ ἄρτου ἀπαλοῦ τὸ ἐντὸς διδόναι καταπίνειν καὶ σῦκα ξηρὰ μεμασημένα. Περὶ τῶν στοματικῶν φαρμάκων τῶν φλεγμαινόντων παρισθμίων ἢ σταφυλῆς <ἥ> τινος ἄλλου μέρους.

4 73 1 Διὰ μόρων ἀπλοῦν· τῶν μόρων τοῦ χυλοῦ κοτύλας πέντε προεψήσας ἄχρι γλοιώδους συστάσεως, πρόσβαλλε μέλιτος λίτραν μίαν καὶ ἔψε μέχρι μελιτώδους συστάσεως.

4 73 2 ἐπὶ δὲ τῆς χρήσεως ἐν μὲν ταῖς ἀρχαῖς μίγνυε, καθάπερ εἴρηται, τὰ ἀποκρουστικά, κατὰ δὲ τὰς ἀκμὰς τὰ πέττοντα καὶ παρηγοροῦντα, κατὰ δὲ τὰς παρακμὰς τὰ διαφοροῦντα. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ διὰ τοῦ χυλοῦ τῶν λεμμάτων τῶν καρύων ποιήσεις στοματικὸν φάρμακον, καὶ διὰ τοῦ γλεύκους ἐξ αὐστηρῶν σταφυλῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ χυλοῦ τῶν ροιῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν αὐστηρῶν καρπῶν τῶν ἐχόντων χυλόν.

4 73 4 παχεῖ μὲν οὖν φανέντι τῷ χυλῷ μέλι μιγνύειν εὐθέτως προσῆκεν, εἰ δ' ὑγρότερον εἴη, προεψηθέντι.

4 73 5 δέχεται δ' ὁ μὲν τῶν ἀπίων καὶ τῶν μήλων χυλὸς ἔτι τε τῶν πλείστων ὀπωρῶν ἴσον ἑαυτῶν τὸ μέλι, τῶν στρυφνῶν δ' ἱκανῶς, οἷόσπερ ἐστὶν ὁ τῆς κρανείας καρπός, ἐνίστε μὲν διπλάσιον, <ἔστι δ' ὅτε καὶ τριπλάσιον> .

4 73 6 τοῖς μὲν οὖν μὴ φέρουσι τὰς φαρμακώδεις ποιότητας ἐπὶ μὲν τῶν μετρίων φλεγμονῶν παρισθμίων ἢ σταφυλῆς ἢ ἄλλου τινὸς μέρους ἀρκοῦσι τῶν εἰρημένων ἄρτι καρπῶν οἱ χυλοὶ καὶ ὁ ροῦς ὁ ἐπὶ τὰ ὄψα· πρὸς δὲ τὰς μερίζονας τῶν ροιῶν χρὴ τῶν αὐστηρῶν τὸν χυλόν ἢ τῶν κυδωνίων μήλων καὶ ἀμφοτέρων κατὰ τὴν εἰρημένην ἀναλογίαν μῖξαι μέλιτος, καὶ γίνεται σύμμετρον.

4 73 8 κάλλιον δὲ καὶ σφοδρότερον ἂν τὰς ὅλας κόψας ροιὰς ἐνεψήσαις γλεύκει.

4 73 9 δεῖ δὲ μὴ μόνον ἀποκρουστικὸν ἔχειν φάρμακον, ἀλλὰ καὶ διαφορητικόν, εἰ σκιρρούμενόν τι φαίνοιτο· τοῖς εἰρημένοις οὖν μέσοις ἐμβαλεῖς ἐψομένοις γλήχωνος ἢ ὑσσώπου ἢ ὀριγάνου ἢ θύμων ἢ καλαμίνθης διηθήσας· οὕτω γὰρ ἔξεις ἐπιτήδειον φάρμακον. Πρὸς τὰς ἐν στόματι σηπεδόνας. ^[5]

4 74 1 Χάρτου κεκαυμένου μέρη γ , ἀρσενικοῦ μέρος α · λείοις χρῶ· ἄνωθεν δὲ τιλτὸν προσεπιτίθει βάψας εἰς ρόδιον καὶ ἐκθλίψας.

4 74 2 —Πρὸς μεγάλας σηπεδόνας τὰς ἐν τῷ στόματι καὶ τὰς ἐν ἄλλῳ μέρει τοῦ σώματος χαλκίτεως μέρος ἓν, κονίας ἀσβέστου τὸ ἴσον, ἀρσενικοῦ τὸ ἥμισυ· λεῖα μίξας χρῶ.

4 74 3 ἐὰν δὲ ξηραίνεται τὸ στόμα, καὶ τὸ σίελον μὴ δύνηται καταπίνεσθαι, σῦκα ἐψήσας ἐν οἴνῳ αὐστηρῶ ἀκράτῳ δίδου θερμὸν καταρροφεῖν· ἐὰν δὲ μὴ δύνηται, παρέχγει κατ' ὀλίγον. Περὶ τῶν ἐν τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ ἐλκῶν.

4 75 1 Τὰ ἐν ταῖς τραχείαις ἀρτηρίαις συνιστάμενα ἔλκη <εἰς> τὸν ἔνδον αὐτῶν χιτῶνα θεραπεύομεν ἔξωθεν τι τῶν ξηραίνοντων ἐπιτιθέντες φαρμάκων ὑπτιόν τε κατακλίνοντες, εἶτα διδόντες ὑγρὸν φάρμακον τὸ πρὸς τὰ ἔλκη.

4 75 2 τοιαῦτα ἐν τῷ στόματι κατέχειν καὶ βραχὺ τι παραρρεῖν ἔαν εἰς τὴν ἀρτηρίαν παρακελεύομεν. Πρὸς φωνῆς ἀποκοπὴν.

4 76 1,2 Χυλὸν κράμβης μετὰ μέλιτος ἐψήσας δίδου ἐκλείχειν. — Ἄλλο · ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς βῆχας· λινοσπέρμου κεκαυμένου καὶ σεσησμένου, σταφίδων λιπαρῶν χωρὶς τῶν γιγάρτων, στροβίλων πεφωγμένων, καρύων Ποντικῶν κεκαθαρμένων ἴσα λεάνας καὶ μέλιτι ἀπέφθῳ ἀναλαβὼν δίδου κοχλιάριον ὑπὸ γλώττης.

4 76 3 —Πρὸς τὰς τῆς φωνῆς ἀποκοπὰς· γλυκυρρίζης < η , σμύρνης < κδ , τερεβινθίνης < ς , τραγακάνθης < λη · ἕκαστον τῶν ξηρῶν κόπτε κατ' ἰδίαν καὶ σῆθε· τὴν δὲ ῥητίνην εἰς ὅλμον

βαλὼν κόπτε καταπάσσω τὰ ξηρά· εἴθ' ἐνώσας ἀνάπλαττε κυάμου Αἰγυπτίου μέγεθος καὶ
ξηραίνει ἐν σκιᾷ.

4 76 4 ἐπὶ δὲ τῆς χρήσεως δίδου α ἢ β ὑπὸ τὴν γλῶτταν κατέχειν καὶ τὸ τηκόμενον παραπέμπειν.

4 76 5 δεῖ δὲ τὸ φάρμακον ταχέως ἀναπλάττειν καὶ ἐν τῷ κόπτεσθαι ξηραίνεται γὰρ τάχιστα. Περὶ
βηχὸς καὶ δυσπνοίας καὶ κατάρρου καὶ κορύζης καὶ βράγχου καὶ τῶν ἐκ θώρακος καὶ
πνεύμονος πτύσεων.

4 77 1 Βηχὸς αἰτίον ἐστὶν ὕγρον τὸ καταφερόμενον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ὡς ἐν κατάρροις, ἢ τὸ ἐν ταῖς
τραχεαῖς ἀρτηρίαις περιεχόμενον, ὡς ἐν πλευρίτισι καὶ περιπνευμονίαις.

4 77 2 γίνονται δὲ καὶ τραχύτητες φάρυγγος καὶ ἀρτηρίας τῆς τραχείας αἷτια βηχὸς, καὶ τὰ
παρεμπίπτοντα πινόντων ἢ ἐσθιόντων καὶ δυσκρασία ψυχρὰ τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων.
βήττουσι δὲ μετρίως οἱ διὰ δυσκρασίαν βήττοντες καὶ οὐδὲν ἀνάγουσιν, οὕτω δὲ καὶ ἀβιάστως
ὡς μὴ μόνον κατέχειν δύνασθαι καὶ κωλύειν αὐτὴν τὴν κατοχὴν τοῦ πνεύματος, ἀλλὰ καὶ
ἰᾶσθαι πολλάκις αὐτήν, τῇ τῆς ἀναπνοῆς ἐπισχέσει τὰ κατεψυγμένα τῶν μορίων
ἐκθερμαίνοντας.

4 77 4 σημεῖα δὲ τῶν οὕτω βηττόντων ἐστὶ τὸ κατὰ τὰς ἀθρόας εἰσπνοὰς ἐρεθίζεσθαι, δηλονότι τῆς
ψύξεως ἐπιτεينوμένης· ὅτε οὖν πρῶως τε εἰσπνέωσι καὶ ἐν οἴκῳ θερμῷ διατρίβωσιν, ἢ μικρὸν ἢ
οὐδ' ὅλως βήττουσιν.

4 77 5 αἱ δὲ μετὰ γαργαλισμοῦ συνιστάμεναι βῆχες ἐνδείκνυνται σαφῶς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
συνδεδόσθαι τὸ ρεῦμα εἰς ἀρτηρίαν τε καὶ πνεύμονα.

4 77 6 μηδενὸς μὲν οὖν ἀναπυομένου, λεπτὸν εἶναι χρὴ γινώσκειν τὸ καταφερόμενον·
ἀναπυομένου δὲ τινός, τὸ ἐναντίον. ἰασόμεθα δὲ τὴν μὲν ἐπὶ λεπτῷ ρεύματι γινομένην βῆχα
καὶ τὴν ἐπὶ τραχύτητι παχύνοντες τῇ διὰ κωδῶν ἢ τινι τῶν ἀνωδύνων καλουμένων
φαρμάκων, τὴν δὲ διὰ πάχος, [καὶ ἐπὶ τραχύτητι] καὶ γλίσχρον χυμὸν ἐγκείμενον διὰ τῶν
λεπτυνόντων.

4 77 8 κενταυρίου τοῦ μεγάλου ἡ ρίζα δυσπνοίαις καὶ ταῖς πεπαλαιωμέναις ἀρμόζει βηξίν.

4 77 9 μελάνθιον κατάρρους ἰᾶται θερμὸν ἐν ὀθονίῳ προσαγόμενον, ὡς συνεχῶς ὁσμάσθαι.

4 77 10 στύραξ βῆχας, κατάρρους καὶ κορύζας καὶ βράγχους ὀνίνησιν ἐκλεικτόν.

4 77 11 στρόβιλον βαλὼν, ὅταν ἦ λιπαρὸς μάλιστα, τουτέστιν ἐν κύκλῳ πολλὴν ἔχων
ἐμπερικεχυμένην τὴν ἰδίαν ῥητίνην, ἔψησον ἐν ὕδατι μετὰ πρασίου προσφάτου, εἴτα τῷ
ἀφεψήματι μιγνὺς μέλι συμμέτρως ἔψησον πάλιν τοῦτο μέχρι μελιτώδους συστάσεως, καὶ χρῶ
πρὸς τὰς ἐκ θώρακος καὶ πνεύμονος πτύσεις. Περὶ ἀναγωγῆς καὶ θρομβώσεως αἵματος. ^[5]

4 78 1 Ὁ πρῶτος κίνδυνός ἐστι τῆς τοῦ αἵματος ἀναγωγῆς κατ' αὐτὴν τὴν ἄμετρον κένωσιν. βοηθεῖν
οὖν ἐκ τοῦ παραυτίκα τοῖς πάσχουσι δυνήσῃ διὰ τῶν ὑπογεγραμμένων· τὴν γὰρ ὅλην διάθεσιν
ἰατρῶν ἔργον ἰᾶσθαι.

4 78 2 ἀνδράχνη ἐσθιομένη ποιεῖ (δραστικώτερος δ' ὁ χυλὸς αὐτῆς πινόμενος), βαλαύστιον, βάτου ὁ
καρπὸς καὶ τὸ ἄνθος, δρυὸς τὸ ὑπὸ τῷ φλοιῷ τοῦ πρέμνου τὸ ὑμενῶδες καὶ τὸ ὑπὸ τῷ κελύφει
τῆς βαλάνου· μάλιστα δ' ἐψῶντες αὐτῷ χρῶνται· φηγοῦ δὲ καὶ πρίνου δραστικώτερα.

4 78 3 ἀλθαίας τῆς ρίζης ἀφέψημα, ἡδύοσμος πρὸς τὰς προσφάτους, κενταυρίου τοῦ μεγάλου < β
διδόμεναι τοῖς μὲν πυρέττουσι μεθ' ὕδατος, τοῖς δ' ἀπυρέτοις μετ' οἴνου ροίων, σχίνου τῶν
φύλλων ὁ χυλός· Σάμιος ἀστήρ πρὸς πᾶσας ὁμοίως καὶ Λημνία σφραγίς.

4 78 4,5 πρὸς δ' αἵματος θρομβώσεις ποιεῖ πυτία ποθεῖσα, < καὶ μάλιστα ἡ λαγῶα.

4 78 6

διαχεῖ δὲ θρόμβους καὶ ἡ συκίνη κονία μεθ' ὕδατος ποθεῖσα καὶ θύμος ἢ θύμβρα μετ' ὄξους.
Πρὸς ἀσθματικούς καὶ ἐμπτυϊκούς.

4 79 1 Ἀριστολογία στρογγύλη μεθ' ὕδατος πινομένη ἀσθματικούς βοηθεῖ· κενταυρίου τοῦ μεγάλου ἡ
ρίζα, σπονδυλίου ὁ καρπὸς καὶ ἡ ρίζα, καλαμίνθη, ὕσσωπον, ἴρις, μελάνθιον.

4 79 2 ὄνων τῶν ὑπὸ ταῖς ὑδρίαις ξέστην βαλὼν εἰς ἄγγος κεραμεοῦν φρυγε ἐπ' ἀνθράκων·
λευκανθέντας δὲ τρίβε καὶ μέλιτι ἐφθῶ ἀναλαβὼν δίδου μύστρον ἐν ἐκλείχειν πρὸ τροφῆς.

4 79 3 — Ἄλλο· σκίλλης ὡμῆς τὸν χυλὸν ἔκθλιβε, καὶ μίξας αὐτῷ μέλιτος τὸ ἴσον ἔψε ἐπ' ἀνθράκων
καὶ δίδου πρὸ τροφῆς. Πρὸς πλευριτικούς καὶ πρὸς πλευρῶν ὀδύνας.

4 80 1 Ἐπὶ τῶν πλευριτικῶν, τῶν θερμασμάτων μὴ λυόντων τὴν ὀδύνην, κένου τὸ πᾶν σῶμα καὶ
πυρία τῇ ἀκινδυνοτάτῃ χρῶ τῇ ἀδήκτῳ καὶ ὕγρῳ, οἷα ἐστὶν ἢ τε δι' ὕδατος γλυκέος καὶ ἐλαίου
ἐν κύστεσιν.

4 80 2 δώσομεν δὲ τοῖς οὕτω κάμνουσι φάρμακα τῆς λεπτυνούσης δυνάμεως, ὅσα μέτρια
φλεγμαινόντων ἔτι τῶν πεπονθότων, ὅσα δ' ἰσχυρότερα κατὰ τὰς παρακμὰς τῶν φλεγμονῶν, ἢ
καὶ τελέως αὐτῶν πεπαυμένων. μέτριος μὲν οὖν ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ὁ τε τῆς πτισάνης
χυλὸς καὶ τὸ μελίκρατον· ἰσχυρότερον δὲ τὸ τῆς ἀκαλήφης σπέρμα, καὶ ὅταν ἐμβληθῇ τι βραχὺ
μέλιτι τῶν δριμεῶν βοτανῶν, ὀριγάνου καὶ ὕσσώπου καὶ καλαμίνθης καὶ γλήχωνος καὶ ἴρεως.

4 80 4 πλευρῶν δ' ὀδύνας ἄνευ πυρετῶν βδέλλιον ἰᾶται καὶ κόστος.

4 80 5 κράμβης καυλῶν καυθέντων τῇ τέφρᾳ μιγνύντες στέαρ [τὸ] παλαιὸν εἰς τὰ τῶν πλευρῶν
ἀλγήματα χρώμεθα, καὶ εἴ τι τοιοῦτον· διαφορητικὸν γὰρ ἰσχυρῶς ἐστὶ τὸ φάρμακον. Πρὸς
θώρακος ἀλγήματα χρόνια.

4 81 1 Πρὸς ἀλγήματα χρόνια τὰ ἐν θώρακι χωρὶς πυρετῶν συνεψεῖν τήλει χρὴ λιπαροὺς φοίνικας,
ἐκθλίψαντας δὲ τὸν χυλόν, εἴτα μέλιτι μίξαντας δαψιλεῖ, κάπειτα ἐψήσαντας αὐτὰ ἐπ'
ἀνθράκων ἄχρι πάχους συμμέτρου χρῆσθαι πρὸ πολλοῦ τῶν σιτίων. Πρὸς τιτθούς καὶ τὸ ἐν
αὐτοῖς γάλα.

4 82 1 Πάτος φλεγμαινόντων τιτθῶν βοήθημά ἐστὶ δραστικώτατον ἐπιτιθέμενον· ἂν δὲ ξηρότερόν σοι
φαίνηται, κυπρίνῳ μάλαττε ἢ ροδίνῳ. καὶ πρὸς τὸ ἐκ τοκετῶν δὲ σβέσαι τὸ γάλα τυρωθὲν κατὰ
τοὺς μαστοὺς χρήσιμον ἱκανῶς ἐστίν.

4 82 3 ὦψ ὄλφ ὦμψ χρώμεθα μιγνύντες ρόδιον, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν τιτθῶν φλεγμαινόντων, ἀλλὰ καὶ
ἐπ' ἄλλων πλειόνων μορίων.

4 82 4 ρύπος ὁ ἐν ταῖς παλαίστραις ἱαμά ἐστὶ τιτθῶν· καὶ γὰρ τὸ πυρῶδες αὐτῶν σβέννυσι καὶ τὸ
ἐπιρρεόν ἀναστέλλει καὶ τὸ περιεχόμενον διαφορεῖ.

4 82 5 κυάμων ἄλευρον μαστῶν καὶ διδύμων ἀγαθόν ἐστὶ κατάπλασμα· φιλεῖ γὰρ ταῦτα τὰ μόρια
μετρίως ψύχεσθαι φλεγμαίνοντα, καὶ μάλιστα ὅταν τυρωθῇ τὸ γάλα.

4 82 6 τὸ τῆς Ναξίας ἀκόνης ἀπότριμμα τιτθούς τε παρθένων κωλύει πρὸ ὥρας ἐμψυᾶσθαι καὶ
παίδων ὄρχεις. <τὰς σπαργανώσεις τῶν μαστῶν> ἀποκαθίστησι φακὸς ἐψηθεὶς ἐν θαλάσῃ
καταπλασσόμενος ἢ ἡδύοσμος σὺν ἀλφίτῳ ἢ ἄλμῃ πυριωμένη.

4 82 8 σβέννυσι δὲ μετὰ ταῦτα ἄλευρον κυάμινον καθ' ἑαυτὸ καὶ σὺν ἀλφίτῳ καταπλασθέν, κιμωλία
σὺν ὄξει καταχριομένη ἢ ὕδατι, γάλα γυναικεῖον μετὰ κωνείου χυλοῦ ἢ κωνείου τὰ φύλλα
καταπλασσόμενα, ἄλμῃ πυριωμένη.

4 82 9 τοὺς δὲ χονδριῶντας παύει ἄλμῃ πυριωμένη, ἡδύοσμον σὺν ἀλφίτῳ καταπλασθέν, κρόκος σὺν
γάλακτι καταχριομένος, ἄλευρον κυάμινον καθ' ἑαυτὸ καὶ σὺν ἀλφίτῳ καταπλασθέν, κυδώνια
ἐφθὰ σὺν μέλιτι.

4 82 10

οὐκ ἔῃ δὲ τὸ ἐπὶ τῶν τιθηνουσῶν γάλα τυροῦσθαι κηροῦ δέκα τὸν ἀριθμὸν κεγχριαῖα τὸ μέγεθος καταπινόμενα. Περὶ τῶν τοῦ στόματος τῆς γαστρὸς παθῶν.

- 4 83 1 Τοῖς τὴν κυνώδη καλουμένην ὄρεξιν ἔχουσι, τουτέστι τοῖς ἀπαύστως λιμώττουσιν, οἶνον χρὴ διδόναι δαψιλῇ τῶν ἱκανῶς θερμαινόντων ὡς μέγα ἴαμα· τοιοῦτοι δ' εἰσὶν οἱ κίρροι τὴν χροάν ἢ ἔρυθροὶ χωρὶς τοῦ στύφειν· αἱ γὰρ λιμώδεις ὀρέξεις διὰ ψυχρότητα τοῦ στομάχου συνίστανται· καὶ εἰκότως ὁ τοιοῦτος οἶνος αὐτὰς παύει.
- 4 83 2 χρὴ δ' αὐτοῖς, ὅταν ἐπὶ τὸ ἄριστον ἀφίκωνται, πρῶτον μὲν διδόναι τὰ λιπαρὰ καὶ ἐλαιώδη τῶν ἐδεσμάτων, καὶ τὰ ἄλλα δὲ πάντα δι' ἐλαίου πολλοῦ σκευάζοντα μηδὲν αὐστηρὸν ἢ στρυφνὸν ἔχοντα, μετὰ δὲ ταῦτα οἶνον, κἂν μηδέπω διψῶσι, κελεύειν προσφέρεισθαι· πραῖνεται μὲν γὰρ αὐτοῖς εὐθέως ὁ λιμὸς ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ διαίτῃ, πλείονι δὲ χρόνῳ οὕτω πραττόντων παύεται. [5]
- 4 83 3 τοῖς δὲ λύζουσι διδόναι χρὴ πῆγανον μετ' οἶνου λεπτοῦ ἢ λίτρον ἐν μελικράτῳ ἢ σέλινον ἢ κύμινον ἢ σκιλλιτικὸν ὄξος ἢ καλαμίνθην ἢ ἄσαρον ἢ νάρδον Κελτικὴν, ἰδίᾳ ἕκαστον καὶ ὁμοῦ.
- 4 83 4 τὸ δὲ καστόριον τοῖς ὑπὸ πλήθους λύζουσιν [ἢ] ἐπὶ ψυχροῖς καὶ γλίσχροις χυμοῖς δίδου πίνειν δι' ὀξυκράτου· καὶ κατὰ τοῦ δέρματος δ' ἐπιτιθέμενον ὠφελεῖ ἅμα Σικωνίῳ ἢ παλαιῷ ἐλαίῳ.
- 4 83 5 ὅταν δ' ὑπὸ πληρώσεως ὑγρῶν γένηται λυγμός, τοῦπίπαν δ' οὕτως συνίσταται, βιαίας δεῖται κενώσεως· τοῦτο δὲ παρμὸς ἐργάζεται.
- 4 83 6 αἱ δὲ ναυτίαι γίνονται πρὸς ἔμετον ὁρμώσεως τῆς γαστρὸς, ποτὲ μὲν πλήθους βαρύνοντος αὐτήν, ποτὲ δὲ δήξεως ἢ ὅλως μοχθηρῶν χυμῶν.
- 4 83 7 τινὲς δὲ σπαράττονται μὲν, ἐμοῦσι δ' οὐδέν, ἐφ' ὧν οὔτε πολὺς ἐστὶν ὁ λυπῶν χυμὸς οὔτε κατὰ τὴν εὐρυχωρίαν τῆς γαστρὸς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς περιέχεται τοῖς χιτῶσιν, ἐνίοις μὲν ὡς ὕδωρ ἐν σπόγγῳ, ἐνίοις δ' ἐμπεπλασμένος δυσαπολύτως.
- 4 83 8 ἡ δ' ἴασις ἐν τοῖς τρισὶν ἐστὶ κειμένη κεφαλαίοις, πέψει τε καὶ ἐπικράσει καὶ κενώσει.
- 4 83 9 πέττονται μὲν οὖν οἱ φλεγματοδέστεροι καὶ ὡμοὶ τῇ τε ἡσυχίᾳ καὶ ἀσιτίᾳ καὶ ὕπνῳ· τῶν δ' ἄλλων τοὺς μὲν λεπτοὺς τὴν σύστασιν, μετρίως δ' ἐσφηνωμένους ἔμετοι ἐκβάλλουσι, ποτὲ μὲν ἐπὶ τῷ τῆς πτισάνης χυλῷ γενομένοι ἢ μελικράτῳ, ποτὲ δ' ἐφ' ὕδατι μόνῳ· ὅσοι δὲ γλίσχροι τέ εἰσι καὶ παχεῖς δυσλύτως ἐμπεπλασμένοι τῇ γαστρί, τῶν λεπτυνόντων χρήζουσι τοὺς χυμοὺς. [5]
- 4 83 10 ἔνθα δ' ὑγρότης, ἡ δι' ἀλόης πικρὰ χρησίμως ἐκκαθαίρει ταύτην, τὰ στύφοντα δὲ βλάπτει γενναίως, ὥσπερ πάλιν ἐφ' ὧν ὑγρότης πολλὴ χωρὶς κακίας χυμῶν, ὅταν οἶον πλάδος τις ἢ τῷ ποσῷ λυποῦσα μόνον, τὰ στύφοντα μὲν ὠφελιμώτατα γίνεται, τὸ δὲ δι' ἀλόης φάρμακον εἰς μαρασμὸν ἄγει πάντως τοὺς χρησαμένους. [5]
- 4 83 11 μίξειε δ' ἂν τις τοῖς στύφουσι καὶ τῶν θερμαινόντων ψυχρᾶς διαθέσεως αἰσθανόμενος· ἱκανὸν δὲ γνῶρισμα τοῦ ψυχροτέραν τὴν διάθεσιν εἶναι τὸ ἄδιψον· ὅταν γὰρ μήτε διψώδης ὁ κάμνων ἢ μήτε καύματος αἰσθάνηται κατὰ τὸ τῆς κοιλίας στόμα, δῆλόν ἐστιν οὐκ εἶναι θερμὴν τὴν διάθεσιν.
- 4 83 12 αἱ δὲ φλεγμοναὶ τοῦ στόματος τῆς κοιλίας καὶ τοῦ ἥπατος δέονται τῆς τῶν στυφόντων παραπλοκῆς· ἐὰν γὰρ διὰ τῆς χαλαστικῆς μόνης ἀγωγῆς θεραπεύῃ τις, κίνδυνον ἐπάξει περὶ τῆς ζωῆς.
- 4 83 13 δεῖ τοίνυν εἴτε ἔλαιον εἴη τὸ ἐπαντλούμενον τοῖς πεπονθόσι τόποις εἴτε κατάπλασμα, παραπλέκειν τι τῶν στυφόντων, οἶον ἀψίνθιον ἢ νάρδινον μύρον ἢ μήλινον ἢ κυδώνιον ἐψήσαντας.
- 4 83 14 — Κηρωτὴ ἢ συνεχῶς χρώμεθα· κηροῦ λευκοῦ Ϟ α, νάρδου χειμῶνος μὲν < η, θέρους δὲ < ζ, ἀλόης, μαστίχης ἀνὰ < α.

- 4 83 15 εἰ δὲ πλείονος δέοιτο στύψεως, ἀτονίας οὔσης, ὥς μηδὲ τῶν τροφῶν κρατεῖν, προσμιγνύσθω καὶ ὀμφακίου τὸ ἴσον.
- 4 83 16 μιγνύσθω δ' ἐν τῇ κηρωτῇ πρῶτον τὸ ὀμφάκιον, εἴθ' οὕτως τὰ ἄλλα· μιγνύειν δ' ὥσπερ ὀμφάκιον, οὕτω καὶ ἀψινθίου χυλόν, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἄμφω, καὶ τρίτον γε ἐπ' αὐτοῖς τῆς ὑποκιστίδος καὶ οἰνάνθης καὶ ῥοῦ χυλόν.
- 4 83 17 παραύξειν δὲ χρή τῆς κηρωτῆς τὸ πλῆθος ἀνάλογον τῷ τῶν ἄλλων ἀριθμῷ φαρμάκων· χρονιζούσης δὲ τῆς φλεγμονῆς καὶ σκληρυνομένης ἤδη, ποικιλώτερα φάρμακα προσφέρειν χρή καὶ τῶν ἀρωμάτων ἔχοντα καὶ τῶν μαλακτικῶν καὶ τῶν διαφορητικῶν, ὁποῖόν ἐστι τὸ διὰ μελιλώτου σκευαζόμενον. ^[5]
- 4 83 18 ὁ χλωρὸς ἴασπις ὠφελεῖ τὸν τε στόμαχον καὶ τὸ τῆς γαστρὸς στόμα περιεπτόμενος, καὶ πείραν γε ἰκανήν δέδωκε, καὶ χρή ποιούντας ὄρμαθὸν ἐξάπτειν τοῦ τραχήλου συμμέτρως οὕτως ὥς ψαύειν τοὺς λίθους τοῦ στόματος τῆς γαστρὸς.
- 4 83 19 ἐπὶ δὲ τῶν θερμῶν τοῦ στομάχου δυσκρασιῶν καὶ καυσουμένων μετ' ἐκλύσεως ἢ λειποψυχίας ἢ τινος ἀνορεξίας ἐξ οἰασοδήποτε προφάσεως πλὴν πυρετοῦ ψυχρὸν ὕδωρ δίδου μετ' ὀμφακος χυλοῦ ἢ μῆλων κυδωνίων ἀφέψημα ἢ ἔλικος ἀμπέλου ἢ σικύου σπερμάτια ὥς ὀκτὼ λεῖα μετὰ ψυχροῦ ἢ κλωνίων ἡδύσμου λεάνας δὸς πιεῖν· ἐπιτίθει δ' ἕξωθεν ἐπὶ τὸν στόμαχον κύστιν πληρώσας ὕδατος ψυχροῦ ἢ χιόνα ἐπίβαλλε ἢ κολοκύντης ξέσματα. ^[5]
- 4 83 20 — Ἐκκαιομένοις δ' ἄδιψον καταπότιον· σικύου ἡμέρου σπέρματος < η , τραγακάνθης < ζ .
- 4 83 21 λύε τὴν τραγάκανθαν ὠν ὠμῶν προσφάτων τῷ λευκῷ, καὶ ὅταν διαλυθῇ, τρίψας ἐπιμελῶς ἐπίβαλλε τοῖς λοιποῖς, καὶ μίξας ἀνάπλαττε καταπότια, καὶ ξηράνας ἐν σκιᾷ δίδου ἐν ὑπὸ τὴν γλῶτταν κατέχειν καὶ τὸ διαλυόμενον ὑγρὸν καταπίνειν.
- 4 83 22 καὶ τοῦτο καὶ τὸ μετὰ τοῦτο ψυκτικόν τε ἅμα καὶ τονωτικὸν πλαδῶντός ἐστι στομάχου διάθεσιν ἔχοντος ὑγρὰν καὶ θερμήν.
- 4 83 23 — Ἄλλο· ῥόδων χλωρῶν τῶν φύλλων < ζ , γλυκυρρίζης < δ , νάρδου Ἰνδικῆς < δ ... ὕδατι ψυχρῷ ἐρεβίνθου τὸ μέγεθος· ἐπὶ δὲ τῶν κατεψυγμένων καὶ ἐπὶ τῶν διὰ πάχος τοῦ φλέγματος θερμαίνεσθαι τε καὶ τέμνεσθαι δεομένων χρήσιμόν ἐστι τόδε· μαράθρου ρίζης φλοιοῦ Ϝ ζ , ὄξους ξ α , ἀλόης Ϝ γ .
- 4 83 25 αἱ ρίζαι σὺν ὄξει ἔψονται, εἴθ' ὅταν ἐφθαῖ γένωνται, ἐκθλιβεῖσαι ρίπτονται, καὶ ἐπιχεῖται τὸ μέλι καὶ ἔψεται, εἴτ' ἐπιπάσσεται ἢ ἀλόη· δίδου κοχλιάρια γ σὺν ὕδατι· τινὲς ἄνευ ἀλόης σκευάζουσιν.
- 4 83 26 ἐπὶ δὲ τῶν ἀποξυνόντων τὴν τροφήν χρήσιμον τόδε τὸ φάρμακον· πεπέρεως < δ , ἀνήθου σπέρματος < α , κυμίνου < δ .
- 4 83 27 λειώσας δίδου εἰς κοίτην κοχλιάριον < ἐν > ἐν οἴνῳ κεκραμένον.
- 4 83 28 ἐπὶ δὲ τῶν γεννώντων χολὴν μέλαιναν καὶ φουσμένων τὸν στόμαχον ἐπιτίθει, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἐπιτάσεσι, σπόγγους ὄξει δριμυτάτῳ βεβρεγμένους· μετὰ δὲ τούτους εἰ ἐπιμένειν, στυπτηρίαν ὑγρὰν μετὰ χαλκοῦ λείου μέλιτι ἀναλαμβάνων ἐπιτίθει.
- 4 83 29 τῷ δὲ διατεινομένῳ καὶ πνευματουμένῳ τὸν στόμαχον καλαμίνθης ἀπόζεμα ἐξηθριασμένου τοῦ ὕδατος μίξας ὀλίγον μέλιτος καὶ πεπέρεως < α δίδου. Πρὸς ἀνατροπὰς στομάχου.
- 4 84 1 Πρὸς δὲ τὰς ἀνατροπὰς τοῦ στομάχου ῥοιᾶς ὀξείας τῶν πυρήνων χυλοῦ μέρη τρία, ἡδύσμου χυλοῦ μέρος ἕν.
- 4 84 2 βαλὼν εἰς κεραμεοῦν ἀγγεῖον· ἔψε κινῶν συνεχῶς, καὶ ὅταν συστραφῇ, ἄρας ἀπόθου· ἐν δὲ τῇ χρήσει δίδου πρὸ τροφῆς μύστρον ἕν. Περὶ πνευματώσεως.
- 4 85 1

Ἡ τῶν πνευμάτων ἐν γαστρὶ γένεσις χυμῶν ἢ σιτίων εἰς ἀτμοὺς διαλυομένων ὑπὸ θερμότητος συνίσταται χλιαρᾶς. ἡ μὲν γὰρ ψῦξις τῷ μὴ πεφυκέναι λεπτύνειν καὶ διαλύειν οὐ γεννᾷ πνεύματος <οὐδέν. ἡ δὲ σφοδρὰ θερμότης οὐ λεπτύνουσα καὶ διαλύουσα μόνον, ἀλλὰ καὶ διαφοροῦσα κωλύει τὴν σύστασιν τοῦ πνεύματος> ἡ δ' ἐλάττων θερμότης [οὐ λεπτύνουσα καὶ διαλύουσα μόνον, ἀλλὰ καὶ διαφοροῦσα κωλύει τὴν σύστασιν τοῦ πνεύματος· ἡ δ' ἐλάττων θερμότης] χεῖ μὲν καὶ μεταβάλλει τὴν τροφήν, ἐλλιπέστερον δέ, κάντεϋθεν ἡ γένεσις τῶν πνευμάτων. ^[5]

- 4 85 2 λεπτύνειν οὖν αὐτὰ διὰ τῶν θερμαινόντων φαρμάκων ἀφεψώντας προσῆκεν ἐλαίῳ τοῦ κυμίνου καὶ σελίνου καὶ σπονδυλίου καὶ δαύκου σπέρματα· ψύξεως δὲ προσούσης τῇ διαθέσει, πήγανον καὶ δαφνίδας καὶ μελάνθιον καὶ μάραθρον ἐνεψεῖν τῷ ἐλαίῳ καὶ μιγνύειν ἄσφαλον καὶ ἔλαιον δάφνινον· ἐὰν δέ τις καὶ φλεγμονὴ συνῇ ταῖς ὁδύναις, ἀντὶ τῶν θερμαινόντων χρῆσι τοῖς χαλαστικοῖς, ἄνηθον ἐνεψῶν καὶ μιγνὺς στέαρ ὄρνιθος ἢ χηνός. ^[5]
- 4 85 3 ποιεῖ δὲ πρὸς πνευματουμένους καὶ πολίου δεσμίδιον καθεψόμενον καὶ ποτιζόμενον ἢ καλαμίνθης ἀφέψημα μιγνυμένου μέλιτος ὀλίγου καὶ πεπέρεως < α .
- 4 85 4 ταῦτα μὲν οὖν σφοδρᾶς ὁδύνης ἐμπεσούσης πρακτέον· ἐπὶ δὲ τῆς μετρίας ἀρκέσουσι καὶ πυρίαι διὰ κέγχρου καὶ ἢ διὰ τῶν ὠμολίνων.
- 4 85 5 σικύα δ' εὐμεγέθης περιλαμβάνουσα τὸν ὀμφαλὸν ἀθρόως πολλακίς ἀπαλλάττει τοὺς πάσχοντας τοῦ συμπτώματος.
- 4 85 6 ὠφελεῖ δὲ καὶ τὸ καστόριον αὐτοὺς πινόμενον δι' ὀξυκράτου καὶ ἔξωθεν σὺν ἐλαίῳ Σικυωνίῳ τιθέμενον, κἂν μετὰ στρόφου τυγχάνωσιν αἱ ἐμπνευματώσεις.
- 4 85 7 <καὶ ὕειος δ' ἀστράγαλος καυθεὶς καὶ ποθεὶς στρόφους καὶ ἐμπνευματώσεις> ἰᾶται, καὶ ἀριστολοχία στρογγύλη δι' ἔμφραξιν ἢ παχύτητα πνεύματος ὁδύνας θεραπεύει.
- 4 85 8 τὰς δὲ δι' ἔμφραξιν τῆς κοίλης ὁδύνας ἢ διὰ παχύτητα γινομένης οἶνος ἀκρατέστερος μετὰ τροφήν ὀνίνησιν· ὕπνου δ' ἐπιγενομένου, καὶ τελείως αὐτὰς ἀποπαύει. Περὶ κωλικῶν.
- 4 86 1 Οἷς ἂν ἐν τῷ κώλῳ καὶ τοῖς ἐντέροις ἐνίξη τις δακνώδης χυμός, βλάπτονται μὲν ὑπὸ τῶν θερμῶν τροφῶν καὶ φαρμάκων καὶ ἀσιτοῦντες παροξύνονται, διατίθενται δ' ἄμεινον τοῖς κατακεραστικοῖς χρώμενοι. δεῖ οὖν περικλύζειν ἐνέματι πρότερον μελικράτου ἢ χυλῷ πτισάνης καὶ τροφᾶς εὐχύμους καὶ δυσφθάρτους παραλαμβάνειν, φεύγειν δὲ τὰ λεπτύνοντα καὶ θερμαίνοντα· χρή γὰρ ἢ κενῶσαι τὸν χυμὸν ἢ κατακεράσαι· μηδετέρου δὲ τούτων δυνατοῦ γενομένου, καταφεύγειν ἐπὶ τὴν τῶν ναρκωτικῶν χρῆσιν· τοὺς γὰρ ἐν τοιαύτῃ διαθέσει οὐ μόνον τὸ ναρκοῦν τὴν αἴσθησιν ἐπικουφίζει τῆς ὁδύνης, ἀλλὰ καὶ τὸ παχύνειν τὴν λεπτότητα τῶν ὑγρῶν καὶ ἐμψύχειν τὴν θερμότητα μεγάλως ὠφελεῖ. ^[5]
- 4 86 3 παχέων δ' ὄντων καὶ γλίσχρων χυμῶν τῶν τῆς ὁδύνης αἰτίων, μηδαμῶς προσφέρειν τὰ ναρκωτικά· κουφίζονται μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ χρῆσει τούτων, ναρκούμενοι τῆς αἰσθήσεως μόνης, πάλιν δ' ἴσχουσι κάκιον, παχυνομένων ἐπὶ πλέον τῶν χυμῶν καὶ δυσεκκρίτων γινομένων.
- 4 86 4 θεραπεύσομεν οὖν τούτους οὐδὲ τοῖς σφοδρῶς θερμαίνουσιν (αὔξονται γὰρ ὑπὸ τούτων αἱ ὁδύнай, χεομένων τῶν χυμῶν καὶ πνευματουμένων), ἀλλὰ τοῖς ἄνευ τοῦ θερμαίνειν σφοδρῶς τέμνουσι καὶ τοῖς ἀφύσοις. ἐπεὶ δὲ τὸ σκόροδον πάντων ἐστὶν ἀφυσότατον, εἰ μὴ παρείη πυρετός, τούτου τε προσοίσομεν καὶ τοῦ θηριακοῦ φαρμάκου, γενναίως ὠφελοῦντες τὴν τοιάνδε διάθεσιν· πυρετοῦ δ' ὄντος, τῇ διὰ τῶν κέγχρων πυρίᾳ χρησόμεθα καὶ ἐνεψήσαντες ἐλαίῳ λεπτομερεῖ τῶν ἀφύσων τι σπερμάτων, εἴτα διηθήσαντες καὶ μίξαντες τῷ ἐλαίῳ στέαρ χηνός ἢ ὄρνιθος ἀνάλογον ἐνήσομεν. ^[5]

4 86 6

μὴ παυσαμένης δ' ἐπὶ τούτοις τῆς ὁδύνης, καὶ πάλιν ἐνίεμεν μίξαντες τῷ ἐλαίῳ καστορίου τε καὶ ὀπίου, μέγεθος ἑκατέρου μὴ μείζον κυάμου εἰς κοτύλην τοῦ ἐλαίου.

4 86 7 δύναιτο δ' ἂν τις ἀναλαμβάνων ἐκ τοῦ φαρμάκου τούτου κροκύδα μέχρι πλείστου κατὰ τὸν δακτύλιον ἐντιθέναι· δεῖ δ' ἀποδεσμεῖν ἰσχυρὸν νῆμα τῆς κροκύδος, ἵνα, ὅταν δέῃ, ῥαδίως λαμβάνηται.

4 86 8 λύκων κόπρος διδομένη, καὶ μάλιστα ἡ λευκὴ μεθ' ὕδατος ἢ οἴνου λεπτοῦ κατὰ τὴν σύστασιν, ἄκρως ὠφελεῖ τοὺς κωλικούς, οὐ μόνον ἐν παροξυσμοῖς, ἀλλὰ καὶ <ἐν> διαλείμμασιν· ἡ γὰρ παύει τελέως τὸ νόσημα ἢ πρῶτον καὶ διὰ χρόνου γίνεσθαι παρασκευάζει.

4 86 9 βέλτιον δέ, εἰ μὴ πεπτωκυῖαν ἐπὶ τῆς γῆς εὗροιμεν τὴν κόπρον, ἀλλ' ἐπὶ τινος θάμνου καὶ βοτάνης. καὶ ὅσα δ' εὐρίσκεται διαφυγόντα τοῦ ζώου τὴν πέψιν, ἅτινα λεῖα διδόμενα πίνειν ὀνίνησι τοὺς κωλικούς· δεῖ δὲ καθαριωτέροις διδόντας ἀλῶν καὶ πεπέραως μιγνύνειν ἢ τινος τῶν ἡδέων.

4 86 11 θαυμαστῶς δ' ὅπως καὶ περιεπτομένη ταῖς λαγῶσιν ὠφελεῖ σαφῶς χρή δ' ἐκ λυκοβρώτου γενομένῳ ῥάμματι τὸ περιάπτον ἐξαρτᾶν, ἐν δέρματι τὴν κόπρον ἐλαφίῳ βαλόντας· μὴ εὐπορούντων δ' ἐρίων ἐκ λυκοβρώτων, καὶ τὸ ἄρτημα γίνεσθαι ἐξ ἱμάντος ἐλαφείου.

4 86 12 καὶ κόρυδος δὲ τὸ στρουθίον ὠφελεῖ τοὺς αὐτοὺς ζωμῶ λαμβανόμενος. Πρὸς δυσεντερικούς καὶ κοιλιακούς.

4 87 1 Λημνία σφραγὶς καὶ ἤδη νεμομένην ἰᾶται δυσεντερίαν πινομένη τε καὶ ἐνιεμένη· δεῖ δὲ προαποκλύζειν τὴν ἔλκωσιν μελικράτῳ πρῶτον ἀκρατεστέρῳ, κᾶπειτα τῇ ἄλμῃ, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν Λημνίαν ἐνιέναι [γῆν] δι' ἀρνογλώσσου χυλοῦ· πινέσθω δὲ δι' ὕδατος ὀξυκράτου.

4 87 2 γάλα τὸ τυρῶδες (γίνεται δὲ τοιοῦτον κοχλάκων διαπύρων ἐμβληθέντων εἰς αὐτὸ καὶ ἐψόμενον, ἄχρις <ἂν> ἀναλωθῇ τοῦ ὀροῦ τὸ πλεῖστον) κάλλιστόν ἐστιν ἵαμα δυσεντερικοῖς καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ γαστέρα ρεύμασι δριμέσιν. κυνείαν δὲ κόπρον λεῖαν τῷ οὕτῳ σκευασθέντι γάλακτι μίξας φάρμακον ποιήσεις ἄκρως ὠφελοῦν δυσεντερικούς· δεῖ δὲ τὸν κύνα μὴδὲν ἕτερον φαγεῖν ἢ ὅσα· γενήσεται γὰρ ἡ κόπρος οὔτε δυσώδης καὶ λευκὴ.

4 87 4 ξηραίνει δὲ τὰ κατὰ τὴν κοιλίαν ρεύματα καὶ ὡς δι' ὄξους ἐψηθέντα καὶ βρωθέντα· εἰ δὲ καὶ μῖζαι βουληθείης τῶν πρὸς δυσεντερικὴν ἢ κοιλιακὴν διάθεσιν ἀρμοττόντων ταγηνίσας τε ἐπ' ἀκάπνου πυρὸς δοίης προσενέγκασθαι, μεγάλως ὀνήσεις τὸν ἄνθρωπον· χρησιμώτατον δ' ἐστὶ πρὸς τὴν χρῆσιν ὀμφάκιον, ῥοῦς ἐρυθρὸς καὶ χυλὸς αὐτοῦ, τέφρα κοχλιῶν ὅλων ὀπτηθέντων, σίδια, κηκίς, γίγαρτα, μέσπιλα, μύρτα, κράνα.

4 87 6 κοχλιῶν καυθέντων μετὰ τῶν ὀστρέων τῆς τέφρας μέρη δ, κηκίδος β καὶ πεπέραως ἐν χνοώδῃ ποιήσας ταῦτα τοῖς τε ὄψοις ἐπιπάττων δίδου ἐν ὕδατι ἢ οἴνῳ λευκῷ καὶ ὕδαρεῖ πίνειν.

4 87 7 γενναίως ὠφελεῖ τοῦτο δυσεντερίας, ὅσαις οὐδέπω σηπεδονῶδες γέγονε τὸ ἔλκος.

4 87 8 ἀνδράχνης ὁ χυλὸς ἐπιτήδειος δυσεντερικοῖς πινόμενος.

4 87 9 ἀρμόττει δὲ καὶ ἀρνόγλωσσον καὶ βάτου ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα.

4 87 10 ἀλθαίας τῆς ῥίζης τὸ ἀφέψημα πρὸς τε δυσεντερίαν καὶ διάρροϊαν ὠφέλιμόν ἐστιν.

4 87 11 καὶ ἵππουρις γενναῖόν ἐστι φάρμακον δι' ὕδατος ἢ οἴνου πινομένη, καὶ ὁ χυλὸς αὐτῆς ὁμοίως. Πρὸς διάρροϊαν καὶ κοιλιακούς καὶ στομαχικούς καὶ νεφριτικούς.

4 88 1 Τὰς διαρροίας ἰᾶται ἀδιάντον, παλιούρου τὰ φύλλα, ῥίζα πίτυος, πεύκης φλοιός, <φακὴ δῖς> εφθος, τοῦ προτέρου ὕδατος ἀποχυθέντος. γίγαρτα πᾶσι τοῖς κατὰ γαστέρα καὶ <ἐντερα> ῥοώδεσι πάθει βοηθεῖ ἱκανῶς νάρδου στάχys, ὀξυακάνθου ὁ καρπὸς ἐσθιόμενός τε καὶ πινόμενος.

ἄκανθα λευκή κοιλιακοὺς καὶ στομαχικοὺς ὠφελεῖ. μορέας ὁ ἄωρος <καρπὸς> ξηρανθεὶς στεγνωτικὸν ἱκανῶς γίνεται φάρμακον, ὥστε καὶ πρὸς δυσεντερίας ἀρμόττειν καὶ κοιλιακὰς διαθέσεις καὶ τὰς ἄλλας ὅσαι ῥοώδεις κόπτεται δὲ καὶ τοῖς ὄψοις μίγνυται, καθάπερ ὁ τῆς ῥοῦ καρπός, ἢ εἴ τις ἐθέλοι, δι' ὕδατος ἢ οἴνου πίνεται.

4 88 5 μᾶλλον δ' ἐστὶν ἐμφρακτικώτερα ὁμοίως τὰ βάτινα ξηραίνόμενα καὶ ἀποτιθέμενα. Πρὸς ἔλμινθας.

4 89 1 Τοὺς μὲν στρογγύλους ἔλμινθας ἱκανὸν ἀποκτεῖναι ἀψίνθιον, ἀβρότονον, καλαμίνθη, καρδάμων, κράμβης σπέρμα καὶ ἡδύοσμος, θερμὸς πικρὸς ἐπιπλαττόμενός τε καὶ ἐκλειχόμενος μετὰ μέλιτος ἢ μετ' ὀξυκράτου πινόμενος, μελάνθιον οὐκ ἐσθιόμενον μόνον, ἀλλὰ καὶ καταπλασσομένον τῆς γαστρὸς ἕξωθεν, περσικῆς λεῖα φύλλα κατὰ τὴν κοιλίαν τιθέμενα. ^[5]

4 89 2 τὰς δ' ἀσκαρίδας ἐνιέμενα ἀναιρεῖ καλαμίνθης ὁ χυλὸς καὶ ἡ κεδρία.

4 89 3 τὰς δὲ πλατείας ἀναιρεῖ μορέας τῆς ρίζης ὁ φλοιός, πτέρεως ἡ ρίζα < δ ἐν μελικράτῳ λαμβανομένη καὶ χαμαιλέοντος λευκοῦ ἡ ρίζα πλήθος ὀξυβάφου μετ' οἴνου αὐστηροῦ.

4 89 4 ἀναιρεῖ δ' αὐτὰς καὶ κόστος. Περὶ εἰλεοῦ.

4 90 1 Χαλεπὸν ἐστὶν ὁ εἰλεὸς τὸ πάθος, καὶ σπανίως ἐσώθη περιπεσὼν τις αὐτῷ.

4 90 2 μάλιστα δ' ὁ δυσώδης καλούμενος ὀλέθριος, καθ' ὃν ἥτοι κόπρος ἐμεῖται ἢ δυσώδης ἐστὶν ἡ ἐκπνοή, πολλάκις δ' ἐρυγὴ τοιαύτη γίνεται, καί ποτε καὶ πᾶν ἀποτελεῖται τὸ σῶμα δυσώδεις.

4 90 3 θαυμαστῶς δὲ ποιεῖ πρὸς αὐτοὺς, κἂν ἐμῶσι κόπρον, εἰς ἔλαιον ... φαγεῖν θερμοὺς τοὺς ψωμούς. σωθήσεται γάρ, κἂν ἤδη πνίγηται. Πρὸς τοὺς πυκνὰ ἐμοῦντας.

4 91 1 Πρὸς δὲ τοὺς πυκνὰ ἐμοῦντας καὶ μὴ κατέχοντας ῥοῦν καὶ κύμινον τρίψας ἐν τῷ αὐτῷ δὸς πιεῖν <ἐν> ὀξυμέλιτος κυάθοις < ὀλκὴν μίαν> ἢ ἀμπέλου φύλλα ἢ ἑλικας χυλίσας μετ' ἀλφίτων δίδου πιεῖν. Πρὸς τὰς τῆς ἕδρας διαθέσεις, φλεγμονὰς καὶ προπτώσεις.

4 92 1 Ἐψήσας κηκίδα τὴν ξανθὴν καὶ λειώσας κατάπλασσε τὰς ἐν ἕδρᾳ φλεγμονὰς καὶ προπτώσεις, ἰσχυροτέρου μὲν χρήζων τοῦ βοηθήματος ἐν οἴνῳ, πραοτέρου δ' ἐνεψῶν ὕδατι.

4 92 2 καὶ ὁ χυλὸς δὲ τῆς σχίνου ποιεῖ πρὸς τε τὰς τῆς ἕδρας καὶ τῆς ὑστέρας προπτώσεις.

4 92 3 — Ἄλλο · πίτυος φλοιοῦ < η , κυπαρίσσου σφαιρίων ξηρῶν < β , μολυβδαίνης < β · προαπονίψας ἐν οἴνῳ στρυφνῷ λείοις κατάπλασσε.

4 93 1 Πρὸς τὰς τῆς ἕδρας πυρώδεις ὀδύνας. Πρὸς δὲ τὰς πυρώδεις ὀδύνας τῆς ἕδρας ὡοῦ ὀπτοῦ λέκιθον λειώσας ἐν οἴνῳ λευκῷ καὶ ῥοδίνῃ κηρωτῇ ἀναλαβὼν διάχριε καὶ ἐμπλαστῷ χρῶ.

4 93 2 — Κατάπλασμα · ἄρτου καθαροῦ λελειωμένου καὶ ἠψημένου ὕδατι ῥοδίνῳ προσλαμβάνοντος καὶ ὡοῦ λεκίθου ὀπτοῦ.

4 93 3 ῥόδων < γ , ὧν ὀπτῶν λεκίθους β οἴνῳ λευκῷ λειώσας καὶ ῥοδίνῃ κηρωτῇ ἀναλαβὼν ἐπίχριε. Πρὸς τοὺς τῆς ἕδρας κνησμούς.

4 94 1 Πρὸς δὲ τοὺς κνησμοὺς γῆν Κιμωλίαν λειώσας ἀναλάμβανε κηρωτῇ μυρσίνῃ καὶ χρῶ· καὶ ἡ κηρωτὴ δ' ὁμοίως ποιεῖ.

4 95 1 Πρὸς τὰς ἐν δακτυλίῳ καὶ αἰδοίῳ ῥαγάδας καὶ αἰμορροΐδας. Πρὸς δὲ τὰς ἐν δακτυλίῳ καὶ αἰδοίῳ ῥαγάδας καὶ αἰμορροΐδας σποδοῦ, ξυσμάτων, ὀθονίου κεκαυμένου καὶ ἀμύλου ἴσα λεάνας καὶ ἐλαίας φύλλων χυλὸν μίξας κατάχριε.

4 95 2 αἰμορροΐδας δὲ πλεοναζούσας ἐφίστησιν ἀλόη καταπλασθεῖσα ἢ λεπὶς σιδήρου, μόλυβδος κεκαυμένος, ὀξυκράτου προσάντλησις καὶ τῶν στυμμάτων.

4 95 3 ἀναστομοῖ δ' αἰμορροΐδας μύρτων τὸ ἐσθιόμενον, ἀμαράκινον ἢ ἴρινον περιχριόμενον.

- 4 95 4 ἐπέχει δὲ παραχρήμα ἀκακίας κινρᾶς < δ , μολυβδίνης < δ , τραγακάνθης < β · καθ' ἐν λειώσας
καὶ μίξας καὶ δεύσας ὕδατι ἔμπλασσε εἰς ὀθόνιον καὶ ἐπιτίθει.
- 4 95 6 αἰμορροΐδας αἶρει θαυμαστῶς κωνεῖου ξηροῦ < β , ὕοσκυάμου χυλίσματος < δ , στυπτηρίας
σχιστῆς < < β , χαλκάνθου < β , σινωπίδος < α , ψιμυθίου < > α , κηρωτῇ ῥοδίνῃ
ἀναληφθέντα, καὶ ῥοιᾶς ὀξειᾶς λέπη λεῖα σὺν ὄξει ἐπιπλασθέντα.
- 4 95 8 ἐὰν δὲ καὶ ἐνδοτέρω ὦσιν, ὥς μαζίον ἐντίθει.
- 4 95 9 ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο θαυμαστῶς· σανδαράκης, ἀρσενικοῦ, σχιστῆς ἀνὰ < η · ἐπίχριε
παρεσχηματισμένον.
- 4 95 10 ἀπονεκροῖ καὶ ἀποπίπτει ἐν ἡμιωρίῳ ἀποξηραينوμένη καὶ ἀπὸ τῆς βάσεως ἀποκλειομένη.
- 4 95 11 ἐνίεται δὲ στακτὴ κύκλῳ δὲ χρίεται κηρωτῇ, καὶ γίνεται ἐν ἡλίῳ ἢ παρὰ πυρί. Περὶ τῶν ἐν
ἥπατι παθῶν.
- 4 96 1 Φλεγμονῆς οὐσης περὶ τὸ ἥπαρ ὀδύνη τε συνεδρεύσει καὶ πυρετὸς πάντως· πληθωρικοῦ δ'
ὄντος τοῦ σώματος, κενοῦν τε ἅμα καὶ περισπᾶν τὸ περιττὸν τοῦ αἵματος τέμνων φλέβα τὴν ἐν
ἀγκῶνι τῆς δεξιᾶς χειρός, καὶ ὥς ἔδεσμα μὲν πτισάνην δίδου κατ' ἀρχάς, ὥς φάρμακον δ'
ὀξύμελι κεκραμένον ὑδαρέστερον καὶ ἀφέψημα σελίνου.
- 4 96 2 μετὰ ταῦτα δ' ἤδη πεττομένης τῆς φλεγμονῆς, καὶ ἀσάρῳ χρήσῃ καὶ Κελτικῇ νάρδῳ καὶ
πετροσελίνῳ ἢ σχίνου ἄνθει, τοῖς ὑπάγουσι δ' ἀκαλήφῃ καὶ λινοζώστει καὶ ἐπιθύμῳ, κατὰ
< δὲ > τὰς παρακμὰς καὶ πολυποδίῳ. δεῖ δὲ κενοῦν καὶ διὰ κλυστήρος, ἐν ἀρχαῖς μὲν
μελικράτῳ μεθ' ἁλῶν καὶ λίτρου, παρακμῆς δ' ἐνεστώσης μιγνύειν ὕσσωπον ἢ ὀρίγανον ἢ
κολοκυνθίδα· χρεῖα γάρ ἐστι τῷ σπλάγχνῳ ῥαδίως σκιρρουμένῳ τῶν ῥυπτόντων.
- 4 96 4 ὅταν δ' ὀδύνη χωρὶς πυρετοῦ συμπύσῃ, χρή γινώσκειν ἔμφραξιν περὶ τὸ σπλάγχνον σφοδρὰν
ὑπὸ παχέων καὶ γλίσχρων χυμῶν γινομένην.
- 4 96 5 ἀρχόμενον οὖν σκίρρον ἰάσεται τις < χρονίως > , χρονίσαντα δ' οὐδαμῶς ὑδεριῶσι γὰρ οἷς ἂν
σκιρρωθῇ, καὶ < ἐν > πλείονι χρόνῳ διαφθείρονται· τοὺς δ' οὖν θεραπευθῆναι δυναμένους διὰ
τῶν θερμαινόντων καὶ λεπτυνόντων ἰασόμεθα φαρμάκων, ἐπιμιγνύντες αὐτοῖς τὰ
μαλάττοντα.
- 4 96 6 τῆς δ' ἀτονίας τοῦ ἥπατος δυσκрасίαι μὲν εἰσιν αἰτίαι, δυσφωρατόταται δ' ἱκανῶς καὶ ποικίλας
καὶ χαλεπωτάτας ἐπάγουσαι συμπτωμάτων ἰδέας, μὴ δὲ τοῖς τεχνίταις αὐτοῖς εὐμεταχειρίστους.
- 4 96 7 ἄγνου σπέρμα σκιρρούμενον ἥπαρ ὠφελεῖ καὶ ἐμφραττόμενον, ἀρνογλώσσου ξηροῦ αἰ ῥίζαι
καὶ ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα, μυάκανθα, καὶ μάλιστα τὸ σπέρμα καὶ αἰ ῥίζαι, δάφνης τῆς ῥίζης ὁ
φλοιὸς πινόμενος τριώβολον ἐν οἴνῳ εὐώδει, εὐπατόριον μετὰ τοῦ τόνον ἐντιθέναι τῷ μορίῳ,
θέρμων πικρῶν ἀφέψημα μετὰ πεπέρεως καὶ πηγάνου πινόμενον καὶ τὸ ἄλευρον αὐτῶν
καταπλασσόμενον, κάπνιος μετὰ τοῦ τόνον ἐντιθέναι, νάρδου στάχυς πινομένη καὶ ἔξωθεν
ἐπιτιθεμένη, ἴρις, πιστακίου ὁ καρπός, πράσιον, ἀμύγδαλα. ^[5]
- 4 96 8 δρακοντίου ἢ ῥίζα διακαθαίρει τὰ σπλάγχνα πάντα καὶ λεπτύνει τοὺς παχεῖς καὶ γλίσχρους
χυμούς· ἀγαρικόν· ἀνθεμὶς ἢ χαμαίμηλον εὐμενές ἐστὶν ὑποχονδρίοις πάντων μάλιστα.
- 4 96 10 κιχόρια καὶ σέρις ταῖς θερμαῖς τοῦ ἥπατος δυσκрасίαις ἄκρως ἀρμόττουσι τόνον τε ἐντιθέασιν
τῷ μορίῳ καὶ διαρρύπτουσιν αὐτό.
- 4 96 11 δίδου τοίνυν κιχορίου χυλίσματος ἢ σέρεως κύαθον α μεθ' ὕδατος κύαθων τριῶν, μέλιτος
Ἀττικοῦ ἐπιβαλὼν κοχλιάριον α .
- 4 96 12 χρήσιμος δ' οὐ μόνον ὁ χυλὸς αὐτῶν πρόσφατός τε καὶ ἐξηρασμένος, ἀλλὰ < καὶ > τὰ φύλλα
ξηρὰ κοπτόμενα μετ' ἐπιμελείας, εἴτ' ἐπιπαττόμενα ποτῶ.
- 4 96 13

- κὰν ἀφεψήσας δέ τις αὐτὰ πῖνοι, καλῶς ἐνεργεῖ.
- 4 96 14 θερμῆς δ' οὐκ οὔσης δυσκρασίας, ἀλλ' ἐμφράξεως μόνης, αἱ πόαι πινόμεναι δι' οἴνου λευκοῦ καὶ λεπτοῦ μεγάλως ὠφελοῦσιν.
- 4 96 15 ἦπαρ λύκου λειοῦται μετ' ἀκριβεῖας καὶ δίδοται < α μετ' οἴνου γλυκέος.
- 4 96 16 τοῦτο πεῖραν ἱκανὴν δέδωκε καὶ πάσαις ἀρμόττει ταῖς δυσκρασίαις, ὡς ιδιότητι τῆς οὐσίας ἐνεργοῦν, καὶ οὐ κατὰ τινα ποιότητα.
- 4 96 17 πυρετῶν δ' ὄντων οὐκ ἀμυδρῶν, αὐτὸ δι' ὕδατος διδόναι, καὶ ἔτι κάλλιον διὰ τινος τῶν εἰρημένων χυλῶν, οἷός ἐστιν ὁ τῆς σέρεως.
- 4 96 18 καὶ τὸ Φίλωνος δὲ φάρμακον θαυμαστῶς ὅπως ἐνίστε δοθὲν ἅπαξ ἰάσατο θερμὴν δυσκρασίαν ἥπατος. — Σύνθετον ἐκφράττον · ἀμυγδάλων πικρῶν < γ , κυμίνου < α , σελίνου σπέρματος < α · δίδου πίνειν κοχλιάριον < ἔν > ἐν οἴνῳ.
- 4 96 20, 21 — Ἄλλος τροχίσκος · ἀνήσου, σελίνου σπέρματος, ἀσάρου, ἀμυγδάλων πικρῶν κεκαθαρμένων, ἀψινθίου ἀνὰ < δ .
- 4 96 22 ὕδατι ἀναλαβὼν ἀνάπλαττε τροχίσκους ἔχοντας ἀνὰ < α .
- 4 96 23 ἀπυρέτοις μετ' οἴνου κεκραμένου δίδου, πυρέττουσι δὲ μεθ' ὕδρομέλιτος. Περὶ ὑδέρου.
- 4 97 1 Γίνεται μὲν ὕδρος ἢ διὰ ψῦξιν ὑπερβάλλουσιν τοῦ ἥπατος ἢ διὰ πλῆθος αἵματος ψυχροῦ καθ' ὅλον τὸν ὄγκον πλεονάσαντος, ἢ τινων ἐτέρων μερῶν ἰσχυρῶς κατεψυγμένων καὶ συνδιαθεῖναι τὸ ἦπαρ ἑαυτοῖς δυναμένων· ἄνευ γὰρ τοῦ καταψυγῆναι τὸ ἦπαρ οὐδαμῶς ἂν ὕδρωψ συσταίη· συνδιατίθεται δὲ τὸ ἦπαρ σπληνὶ καταψυγέντι καὶ κοιλίᾳ καὶ ἐντέροις, καὶ μάλιστα τοῖς κατὰ νῆστιν πνεύμονί τε καὶ νεφροῖς καὶ διαφράγματι. ^[5]
- 4 97 2 συνίσταται δὲ καὶ δι' ἄμετρον αἱμορροΐδων κένωσιν καὶ ῥοῦν γυναικεῖον καὶ καταμηνίων ἐπίσχεσιν.
- 4 97 3 διαφοραὶ δ' εἰσὶ τῶν ὑδρώπων τρεῖς· ὁ μὲν ἀσκήτης καλεῖται, καθ' ὃν ὕγρου λεπτοῦ πληροῦται τὰ κάτω ἀγγεῖα πάντα τοῦ θώρακος· ἄλλος δ' ἐστὶ τις τυμπανίτης, πνεύματος τὰ προειρημένα χωρία μεστὰ ποιῶν· ὁ δὲ τρίτος ὑποσαρκίδιος μὲν ὀνομάζεται, πᾶν δὲ διοιδίσκεται τὸ σῶμα κατ' αὐτὸν νεκρῶ παραπλήσιον γινόμενον. ^[5]
- 4 97 4 ἔστι δ' ἡ θεραπεία τῶν ὑδερικῶν οὐ παντάπασιν εὐκόλος καὶ χρήζουσα τῆς τοῦ τεχνίτου παρουσίας· λεχθήσεται δ' ὅμως τινὰ πρὸς ἴασιν ἐπιτήδεια τῶν δυναμένων καὶ ὑπὸ σοῦ πράττεσθαι.
- 4 97 5 βόλβιτον βοδὸς ἀγελαίας ξηρὸν ἀκριβῶς λειώσας ἔψε ἐν ὀξυκράτῳ καθάπερ τὴν ὥμην λύσιν, καὶ θεῖου τέταρτον μέρος προσεμπλάσας ὄλῳ τῷ τῆς γαστρὸς ἐπίβαλλε κύτει· ἢ σπυράθους αἰγὸς ἐν οὐρῳ παιδὸς ἢ αἰγὸς γλοιοῦ ποιῶν πάχος κατάπλαττε.
- 4 97 6 διὰ γαστρὸς ἄκρως αὐτοὺς καθαίρει.
- 4 97 7 δίδου δὲ καὶ πίνειν καθεψῶν τὴν ρίζαν τῆς καλαμίνθης ἢ σελίνου ἢ ἄρου ρίζης φλοιὸν ἐν οἴνῳ· ἢ σίκυον ἄγριον οἴνῳ ἀναβρέξας αὐστηρῶς ἡμέρας τρεῖς δίδου κύαθον ἕνα προστιθεὶς κατὰ βραχὺ ἕως κυάθων τριῶν· ἢ λεπίδος < α ἄρτου τῷ ἐντὸς ἀναλαβὼν καταπότια ποιῶν δίδου.
- 4 97 8, 9 σφοδρῶς ὕδωρ ἄγει. — Ἐπίθεμα· τήλεως Ϝ δ , κριθίνου ἀλεύρου Ϝ γ , κόπρου περιστερᾶς Ϝ δ , ῥητίνης φρυκτῆς Ϝ α , κηροῦ Ϝ α , ἀξουγγίας παλαιᾶς Ϝ α .
- 4 97 10 τὰ τηκτὰ τήξας κατάχεε τῶν ἄλλων προλελειωμένων ἐν ὄξει καὶ χρῶ. Περὶ ἰκτέρου.
- 4 98 1 Οἱ μὲν ἐπὶ λόγῳ κρίσεως ἵκτεροι συνιστάμενοι ῥαδίως καθίστανται, λουτρῶν γλυκέων ὑδάτων παραληφθέντων καὶ τρίψεων μετ' ἐλαίου τῶν διαφορητικῶν τινος, οἷόν ἐστι τὸ χαμαιμήλινον καὶ τὸ ἀνήθινον καὶ τὸ ἀπὸ τῶν κρίνων καὶ τὸ ἀμαράκινον.

- 4 98 2 τοὺς δ' ἐπ' ἐμφράζει τοῦ ἥπατος συστάντας προεκφράξας τις τὸ σπλάγχνον, εἴτα χολαγωγῶ
χρησάμενος φαρμάκῳ, ῥαδίως ἰάσεται τὸν πάσχοντα καὶ ταχέως. ἀρμόττει δὲ καὶ τοῖς ἐπὶ
φλεγμονῆς τοῦ ἥπατος ἱκτεριῶσι πάντα ὅσα τὰς φλεγμονὰς ἰᾶται.
- 4 98 4 καρπὸς ἀτραφάξυος ὠφελεῖ τοὺς ἱκτεριῶντας, καλαμίνθη, κυκλαμίνου ἡ ῥίζα· καὶ γὰρ
ἐκκαθαίρει τὸ σπλάγχνον καὶ τὴν ἐν ὅλῳ τῷ σώματι χολὴν ἐκκρίνει δι' ἰδρώτων· χρή δ' εἶναι
τὸ πινόμενον ἄχρι < γ > μετὰ γλυκέος ἢ μελικράτου.
- 4 98 5 χρή δὲ καὶ συνεργεῖν τοῖς ἰδρώσιν.
- 4 98 6 — Ἄλλο· ἐρεβίνθων ξέστης εἷς, ἀδιάντου δέσμιον χειροπληθές, ἀσπαράγων ἐλείων τῶν ῥιζῶν
χειροπληθές, ὕδατος κοτύλη· καὶ καθεψήσας καὶ διυλίσας τὸ ὑγρὸν δίδου πυρέττουσι δι'
ὕδατος, ἀπυρέτοις < δὲ > δι' οἴνου.
- 4 98 7 καὶ τῶν ἀπὸ τῶν πετρῶν δ' ἡ κεραμίδων πότιζε λειχήνας δι' ὑδρομέλιτος.
- 4 98 8 πρασίου χυλὸν διὰ ῥινῶν ἱκτερον καθαίρει, ἐλατήριον ὁμοίως ἐγχεόμενον ταῖς ῥισὶ μετὰ
γάλακτος.
- 4 98 9 ὅταν δὲ τὸ μὲν ἄλλο σῶμα κατὰ φύσιν ἔχη, οἱ δ' ὀφθαλμοὶ μένωσιν ὠχροί, δίδου ἐν βαλανείῳ
ὄξους δριμυτάτου κοχλιάριον διὰ τῶν μυκτῆρων ἀνέλκειν· ἀπορρεῖ γὰρ χολῶδες πολὺ· ἢ
μελάνθιον ἐν ὄξει δριμεῖ διαβρέχων πρὸ μιᾶς, εἴτα τῇ ὑστεραίᾳ σὺν ὄξει πάλιν λειῶν καὶ
ἐγχεῶν εἰς τὴν ῥῖνα διὰ τῶν μυκτῆρων ποίει ἀναρροφήν· ἐνίοτε δ' ἐν ἐλαίῳ παλαιῷ λειῶν τὸ
μελάνθιον. ^[5]
- 4 98 10 — Ἄλλο πάνυ πεπειραμένον· ῥαφάνων χλωρῶν σὺν τοῖς φύλλοις τὸν χυλὸν λαβὼν δίδου
κύαθον ἓνα ἢ δύο νήσται ἐν λουτρῷ, εἰς τὴν θερμὴν ἐμβαίνειν μέλλοντι, καὶ ὄψει τὴν χολὴν
προχεομένην.
- 4 98 11 — Ἄλλο πολλὴν δεδωκὸς πεῖραν· ἀφρονίτρου < β > βρέχων ἐν οἴνῳ Ἀμιναίῳ κ υ β , καὶ
ἐξαιθριάσας ὅλην τὴν νύκτα δὸς νήσται πιεῖν ἐφ' ἡμέρας τρεῖς ἢ τέσσαρας. Περὶ τῶν τοῦ
σπληνὸς παθῶν.
- 4 99 1 Φλεγμῆνας ὁ σπλὴν τάχιστα σκιρροῦται, τοῦ ἐν ταῖς φλεψὶν αἵματος σφηνωθέντος διὰ
παχύτητα· χρεῖα τοίνυν λεπτυνόντων φαρμάκων [ῶν] ἄνευ τοῦ σαφῶς θερμαίνειν, ἐν οἷς
βραχὺ τι παραπλέκειν δεῖ τῶν στυφόντων, ἵνα τονούμενον τὸ μόριον σῶζῃ τὴν οἰκείαν
ἐνέργειαν· τοιοῦτον δ' ἐστὶν αὐτοφυῶς ἀλὸς ἄνθος ἰώμενον σκίρρους σπληνῶν ἐπιτιθέμενον
ἐν κύστει. ^[5]
- 4 99 2 χρηστέον δ' ἐπ' αὐτοῦ καὶ τοῖς ἰσχυροτέροις φαρμάκοις· ἀνέχεται γὰρ αὐτῶν ἀλύπως.
- 4 99 3 καππάρεως τῆς ῥίζης ὁ φλοιὸς οὐδενὸς ἔλαττον ὠφελεῖ σκιρρουμένους σπληνὰς ἔξωθέν τε
ἐπιτιθέμενος καὶ πινόμενος ἐν ὄξει ἢ ὄξυμέλιτι λεῖος, ξηρὸς κοπτόμενος (κενοὶ γὰρ οὕτω
ποθεῖς παχεῖς καὶ γλίσχρους χυμούς, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ αἱματώδεις οὐ δι' οὔρων μόνον, ἀλλὰ καὶ
διὰ γαστρός), καὶ τοῦ μικροῦ κενταυρίου ὁ χυλὸς ἔξωθέν τε ἐπιτιθέμενος καὶ πινόμενος,
κυκλάμιнос καὶ πρόσφατος ἐπιπλαττομένη καὶ ξηρά, λευκοῖων αἰ ῥίζαι μετ' ὄξους, ἄκορον,
ἀμμωνιακόν, κόπρος αἰγεία καταπλαττομένη δι' ὄξυκράτου μετὰ κριθίνων ἀλεύρων, ἀμπέλου
λευκῆς ἡ ῥίζα πινομένη τε καὶ ἔξωθεν ἐπιτιθεμένη μετὰ σύκων, πικρῶν θερμῶν ἀφέψημα μετὰ
πηγάνου καὶ πεπέρεως πινόμενον, τὸ δ' ἄλευρον αὐτῶν καταπλαττόμενον. ^[10]
- 4 99 4 σιδήρου διαπύρου πολλάκις ἐναποσβεσθέντος ὕδατι, πυρέσσουσι μὲν καθ' αὐτὸ δίδου πίνειν τὸ
ὕδωρ, ἀπυρέτοις δὲ μετ' οἴνου.
- 4 99 5 κατάπλασσε δὲ τέφρᾳ ἐκ χαλκείου μετ' ὄξους [δριμέος ἐπιτίθει] ἢ καππάρει ἐν ὄξει βεβρεγμένη
λείᾳ ἀνειλημμένη κηρωτῇ κυπρίνῃ, ἢ τρύγα ὄξους δριμέος ἐπιτίθει.
- 4 99 6

— Κατάπλασμα · τήλεως $\Gamma \delta$, κριθίνων ἀλεύρων $\Gamma \gamma$, καρδαμώμου σπέρματος $\Gamma \alpha$, σύκων λιπαρῶν $\square \alpha$, περιστερεῶνος βοτάνης $\Gamma \alpha$.

4 99 7 ἀποβρέξας τὰ σῦκα ὄξει δριμυτάτῳ καὶ εὐτόνως κόψας ἐν ὀλμῳ ἐπίβαλλε τὰ λοιπὰ καὶ ἐνώσας χρῶ. Περὶ τῶν ἐν νεφροῖς καὶ κύστει παθῶν καὶ πρὸς λιθιῶντας.

4 100 1 Τὸ ὀρῶδες περίττωμα τὸ λεπτὸν τὸ τῷ αἵματι κατὰ τὰς φλέβας ἀναμειγμένον ἔλκειν εἰς αὐτοὺς οἱ νεφροὶ πεφύκασιν.

4 100 2 ἐπειδὴν οὖν οἱ πόροι, δι' ὧν ἔλκεται τοῦτο, πλεόν τοῦ προσήκοντος εὐρυνθῶσι, συνδιηθεῖσθαί τι τῷ λεπτῷ καὶ τῆς παχυτέρας ὕλης εἰκός, εἴτ' ἐὰν τύχωσι πυρωδεστέρας τε καὶ δριμυτέρας οἱ νεφροὶ κράσεως, ἀναγκαῖόν ἐστι τὴν παχυτέραν ὕλην θερμαινομένην τε καὶ ξηραينوμένην εἰς ἰδέαν ψάμμων τε καὶ πωροειδῶν λίθων συνίστασθαι. ^[5]

4 100 3 τοῖς θρύπτουσιν οὖν καὶ τέμνουσι χρῆσθαι δεῖ φαρμάκοις ἄνευ τοῦ θερμαίνειν ἐπιφανῶς (ἡ γὰρ πλείων θερμότης συνίστησι μᾶλλον ξηραίνουσα)· τοιαῦτα δ' ἐστὶν αἶ τε τῶν βασιλικῶν ἀσπαράγων ῥίζαι καὶ τοῦ βάτου καὶ ὕαλος ἡ κεκαυμένη ἀγρώστεώς τε ἡ ῥίζα καὶ ἀδιάντον καὶ τὸ βδέλλιον καὶ δάφνης τῆς ῥίζης ὁ φλοιὸς καὶ ἀλθαίας τὸ σπέρμα καὶ ἐρεβίνθων οἱ κριοί, καὶ μάλιστα οἱ μέλανες, κεράσου τε τοῦ δένδρου καὶ κοκκυμηλέας τὸ κόμμι καὶ κυπέρου ἡ ῥίζα καὶ παλιούρου ὁ καρπὸς καὶ τριβόλου οἷ τε ἀπὸ τῶν σπόγγων λίθοι καὶ τὸ διὰ τῆς σκίλλης ὄξος. ^[5]

4 100 4 μαλάχης ἀγρίας ῥίζαν καὶ πηγάνου ἀγρίου ῥίζαν <καὶ> σελίνου ἔψε μετ' οἴνου.

4 100 5 τὸ ὑγρὸν ἐκθλίψας δίδου κυάθους β καὶ ὕδατος τὸ ἴσον.

4 100 6 οἱ μὲν οὖν ἐν τοῖς νεφροῖς λίθοι συνίστασθαι πεφύκασιν ἐπὶ τῶν παρακμαζόντων, οἱ δ' ἐν ταῖς κύστεσιν ἐπὶ τῶν παίδων.

4 100 7 — Ἄλλο κατάπλαστον πρὸς λιθιῶντας · βαλσάμου καρποῦ, λίθου τοῦ ἐν τοῖς σπόγγοις, γλήχωνος ξηρᾶς, μαλάχης ἀγρίας τοῦ σπέρματος ξηροῦ ἴσα κόψας σήσας δίδου κοχλιάριον μετ' οἴνου κεκραμένου κυάθους β . ἡ κατὰ νεφροὺς φλεγμονὴ καὶ κύστιν ἐξαίρετον ἔχει τὴν θεραπείαν· τὸ γὰρ ὀρῶδες περίττωμα δι' αὐτῶν ἐκκαθαίρεται, διόπερ εἰ μὲν εἴη δριμὺν καὶ χολῶδες τοῦτο κατὰ πᾶν τὸ σῶμα, τῶν διουρητικῶν οὐδενὶ χρῆσθαι προσήκει (βλάβει γὰρ τὰ τοιαῦτα τοὺς δακνώδεις ἐπάγοντα χυμοὺς τοῖς φλεγμαίνουσι μορίοις)· εἰ δὲ μηδὲν τοιοῦτον εἴη μηδὲ κακόχυμον ὑπάρχοι τὸ σῶμα πᾶν, τοῦ μελικράτου δίδοναι πίνειν ὕδαρεστέρου· λυεῖ γὰρ τὰς φλεγμονὰς ἀδήκτως κενοῦν τοὺς ἐσφηνωμένους χυμοὺς· καὶ γὰρ τέμνει καὶ λεπτύνει καὶ ἀραιοῖ. ^[5]

4 100 10 τὰ δ' ἐπὶ μέλιτος εἰρημένα παραδείγματος ἕνεκα δυνατὸν ἔσται σοι μεταφέρειν ἐπὶ πάντα τὰ λεπτύνοντα καὶ τέμνοντα χωρὶς δῆξεως.

4 100 11 ὥσπερ δὲ πᾶσι τοῖς μορίοις φλεγμαίνουσιν, οὕτω καὶ τούτοις ἄμεινον ἦν ἡσυχάζειν· ἐπεὶ δ' ἀδύνατον οὐρητικοῖς οὖσιν αὐτοῖς ὀργάνοις, ὀλίγιστον δίδοναι δεῖ τὸ ποτόν, ὅπως ὥς δυνατὸν πλείονα χρόνον ἡσυχάζῃ.

4 100 12 σκεπτέον δὲ μή ποτε τὸ πᾶν σῶμα μεστὸν <ἦ> δριμέων περιττωμάτων· τούτου γὰρ τυγχάνοντος, κἂν ἐπὶ τὴν κύστιν καὶ τοὺς νεφροὺς ὑγρὰ φέρρηται, μᾶλλον ἀνιάσει· πλεόν δὲ διδόντων τὸ ποτόν, ἦττον, ἀμβλυνομένης ὑπ' αὐτοῦ τῆς δριμύτητος, καὶ μάλιστα μιγνύντων ἡμῶν τῶν τὰς δῆξεις ἀμβλυνόντων. ^[5]

4 100 13 ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῶν φλεγμονῶν καταπλάσματά τε καὶ φάρμακα προσάγειν χρή καὶ αἰονήσεις δι' ἐλαίου τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσα φλεγμονὴν λυεῖ.

4 100 14 — Πρὸς φλεγμονώδη διάθεσιν τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστεως · λινოსπέρμου <β> , ἀμύλου <α> .

4 100 15 δίδου ἐν ὕδατι κοχλιάριον σύμμετρον πιεῖν.

4 100 16

ἀλγήματα περὶ λαγόνας καὶ ἐκ διαλειμμάτων ἀνώμαλοι φρῖκαι πυρετοὶ τε ἐπὶ τούτοις ἄτακτοι σημαίνουσιν ἐν νεφροῖς ἀπόστασιν, ἥς πεφθείσης πύον δι' οὖρων ἐκκριθὲν ἔλκος ἀποτελεῖ ταχείας χρῆζον τῆς βοηθείας· εἰ γὰρ μὴ εὐθὺς ἀπουλωθείη, δύσκολον τὴν ἴασιν ἔχει.

4 100 17 διορίζειν δὲ τῶν ἐν νεφροῖς ἐλκῶν τὰ κατὰ τὴν κύστιν ἔκ τε τῆς θέσεως καὶ τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς ιδιότητος αὐτῶν τῆς οὐσίας καὶ τῆς δυνάμεως· ἐκ μὲν τῆς θέσεως, κύστεως μὲν πασχούσης εἰς κτένα καὶ ὑπογάστριον αἴσθησις γίνεται τῆς ὀδύνης, νεφρῶν δὲ κατὰ τὰς ψόας ὀπίσω· ἐκ δὲ τῆς ἐνεργείας, κύστεως μὲν τὴν αἰτίαν ἐχούσης δυσουρία καὶ στραγγουρία διοχλεῖ, ἀκώλυτοι δ' εἰσὶν αἱ οὐρήσεις τῶν νεφρῶν πεπονθότων· ἐκ δὲ τῆς τοῦ σώματος ιδιότητος σάρκες μὲν ἰνώδεις ἐκ νεφρῶν διαχωροῦσι, λεπίδες δ' ὑμένωδεις τῆς κύστεως ἠλκωμένης· ἐκ δὲ τῆς δυνάμεως, κύστεως μὲν ἰσχυρῶς ἀλγούσης ἐπὶ ταῖς ἐλκώσεσι, νεφρῶν δ' ἀμυδρῶς, καὶ ὥσπερ ἐγκειμένου ταῖς ψόαις βάρους αἴσθησιν ἐχόντων. ^[10]

4 100 18 καὶ ἐν τοῖς οὐρητικοῖς δὲ πόροις συνίσταται ποτε ἔλκος, καὶ πύον οὐρεῖται καὶ αἷμα· κεῖνται δ' οὗτοι μεταξὺ νεφρῶν τε καὶ κύστεως.

4 100 19 αἰδοίου δ' ἐλκωθέντος, πύον καὶ αἷμα διαχωρεῖ καὶ χωρὶς οὖρων.

4 100 20 — Πρὸς τὰ ἐν νεφροῖς καὶ κύστει ἀποστήματα· λινოსπέρμου, σικύου σπέρματος, μήκωνος λευκοῦ σπέρματος, τραγακάνθης ἀνὰ < β , ἀμύλου < δ .

4 100 21 τροχίσκους ἀνάπлатτε καὶ δίδου.

4 100 22 — Πρὸς τὰ ἐν κύστει ἔλκη μετὰ φλεγμονῆς· στροβίλια κ , σικύου ἡμέρου σπέρματος κόκκους μ , ἀμύλου, νάρδου ἀνὰ < α , σελίνου σπέρματος < ε .

4 100 23 ἐν ὕδατος ἔψεται ἡ νάρδος καὶ τὸ σέλινον, εἴτα τοῦ ἀφεψήματος μίγνυται τοῖς προγεγραμμένοις κύαθοι β .

4 100 24 — Ἀντίδοτος πρὸς πυορροοῦντας· ἀμυγδάλων πικρῶν < β , σικύου σπέρματος < δ , μήκωνος λευκῆς σπέρματος < δ , τραγακάνθης < β , μαλάχης σπέρματος < β , μύρτων μελαινῶν < β , ἀμώμου < δ , στροβίλων < δ , ὠν λεκίθων ὀπτῶν β , μέλιτος ζα . ἡ δόσις κοχλιαρίου τὸ ? μετὰ συγκεραστοῦ.

4 100 25 — Πρὸς τοὺς αἱμορραγοῦντας ἀπὸ κύστεως· σχιστῆς < α , τραγακάνθης < β , κόμμεως ὀβολὸς εἷς.

4 100 26 ἐν γλυκεῖ δίδου. Πρὸς τὰς τοῦ αἰδοίου καὶ τῆς ἔδρας καὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς κύστεως ἐλκώσεις.

4 101 1 Τὰ δ' ἐν αἰδοίοις ἔλκη < καὶ τὰ > κατὰ τὴν ἔδραν χωρὶς φλεγμονῆς ὄντα ξηραίνόντων πάνυ δεῖται φαρμάκων, οἷά ἐστι τό τε διὰ τοῦ κεκαυμένου χάρτου, ἄνηθον κεκαυμένον καὶ ξηρὰ κολοκύντη κεκαυμένη. τοῖς δ' ἀνίκμοις καὶ προσφάτοις τῶν ἐλκῶν καὶ ἡ ἀλόη φάρμακον ἀγαθὸν ἐπιπαττομένη ξηρὰ χνοώδης.

4 101 3 πάντων δ' αὐτῶν ἀνωδυνώτατόν τε καὶ οὐδενὸς ἦττον δραστήριον ὁ πομφόλυξ ἐστίν· εἰ δ' ὑγρότερα τύχη τὰ ἔλκη, πίτυος φλοιὸς καθ' ἑαυτὸν καὶ λίθος αἱματίτης· εἰ δὲ καὶ βάθος αὐτοῖς τι συνῇ, τοῖς εἰρημένοις μάννης μικτέον.

4 101 5 αἱ δὲ κατὰ τὴν μήτραν ἢ κύστιν ἐλκώσεις, τῶν αὐτῶν δεόμεναι φαρμάκων, ὀργάνων χρῆζουσι τῶν εἶσω παραπεμψόντων αὐτά· διὸ τῶν τηκτῶν καλουμένων φαρμάκων ἐπιτηδειότερα τὰ ξηρά, οἷός ἐστι κρόκος καὶ πομφόλυξ καὶ ἀλόη μιγνύμενα ῥοδίνῳ, εἴτε ἀρνογλώσσου εἴτε ἐτέρου τοιούτου χυλῷ. Πρὸς τὰς τοῦ ὀσχεοῦ καὶ τοῦ αἰδοίου διαθέσεις. ^[5]

4 102 1 Πρὸς τοὺς < τοῦ > ὀσχεοῦ καὶ τοῦ αἰδοίου πόνους βουτύρῳ καὶ ῥητίνῃ ἴσοις χρω· ἢ λινόσπερμον μεθ' ὕδατος ἐψήσας καὶ μίξας σμύρνης ὅσον δέκατον μέρος καὶ ῥητίνης τὸ ἴσον κατάπλασσε.

4 102 2

πρὸς δὲ τὸ αἰδοῖον οἰδοῦν ἀμπέλου φύλλα τριάκοντα, λιβανωτοῦ < α , ψιμουθίου < ε τρίψας κατάπλασσε.

4 102 3 χρῶ δὲ καὶ καταντλήσει θαλάσση ψυχρᾷ καὶ ἀναπαύσει καὶ ἀναδέσει τοῦ καυλοῦ.

4 102 4 ἐὰν δ' ἄφ' ἰδρώτων ἔλκη ἐν ὀσχέῳ γένηται, κηκίδα λείαν ἢ στυπτηρίαν ἐπίπασσε.

4 102 5 πρὸς δὲ τὰ ἐν αἰδοίοις φυόμενα θύμια ἐλατήριον ἐπίπασσε, ἀπίου σπέρματα τρίψας ἐπιτίθει ἢ μαινίδων < κε > κεφαλὰς τρίψας ἐπίπασσε καὶ τραγεία χολῇ περίχριε.

4 102 6 ῥαγάδας δὲ τὰς ἐν αἰδοίοις ὠφελεῖ ῥητίνη φρυκτὴ σὺν ῥοδίνῳ τριβεῖσα, < ἄχρις οὗ γλοιωθῇ, μίγνυμένης καὶ ὡοῦ λεκίθου ὀπτῆς, κισσοῦ φύλλων ξηρῶν κεκαυμένων ἢ τέφρα τριβεῖσα > σὺν ἐλαίῳ ἐν θυίᾳ μολυβδίνη. Πρὸς τὰς τῶν διδύμων φλεγμονάς.

4 103 1 Σταφίδας ἐκγιγαρισμένας καὶ κύμινον τρίψας ἐπιτίθει· ἢ ἄλευρον κρίθινον ἐψήσας ἐν μελικράτῳ ἢ ἀμπέλου φύλλα ἀπαλὰ μετ' ἀλφίτου πάλης ἐπιτίθει, ἢ κύμινον τρίψας μετὰ βουτύρου καὶ ῥητίνης ἴσων τακέντων.

4 103 2 πρὸς δὲ τοὺς διδύμους ἀφθῶντας γῆ Κιμωλία μεθ' ὕδατος προκαταχρίσας ἕασον καταξηρανθῆναι, καὶ κατανίψας ὕδατι θερμῷ μυρσίνην ξηρὰν λείαν καὶ σμυρνίου μικρὸν τρίψας κατάπλαττε.

4 103 3 τὰς δ' ἐκσαρκώσεις τὰς ἐπὶ τῶν διδύμων τέφρα κληματίνη σὺν νίτρῳ καὶ ὕδατι φυραθεῖσα ἱᾶται καταπλασσομένη. Περὶ πριαπισμοῦ.

4 104 1 Ὁ πριαπισμός ἐστιν αὕξησις αἰδοίου μόνιμος εἰς μῆκος τε καὶ κύκλον ὀγκουμένου χωρὶς ὁρμῆς τῆς εἰς ἀφροδίσια· φυσῶδες δ' ἐστὶ πνεῦμα δηλονότι τὸ ἐξογκοῦν τὸ μόριον τικτόμενον ἐξ ὑγρῶν γλίσχρων καὶ παχέων ὑπὸ θερμότητος μετρίας.

4 104 2 πρόδηλον οὖν ὡς οὐ δεῖ τὰ μόρια θερμαίνειν, ἀλλὰ ψύχειν ἐπεικῶς τῇ ῥοδίνῃ κηρωτῇ [τῇ] μεθ' ὕδατος ἀνακοπτομένη καὶ διὰ τοῦ χαμαιμήλου, τῷ τε αἰδοίῳ καὶ ταῖς ψόαις ἐπιτιθέντα· τὰ δ' ἐν διαίτῃ καὶ φαρμάκοις προσάγειν τῆς λεπτυνούσης δυνάμεως ἄνευ τοῦ θερμαίνειν ἐπιφανῶς, προσάγειν δὲ καὶ τὰ φυσικῶς ἐνεργοῦντα διὰ τῆς πείρας εὐρημένα τήν τε νυμφαίαν πίνειν διδόναι καὶ τοῦ ἄγνου τὸ σπέρμα καὶ πῆγανον χλωρὸν τοῖς ὄψοις μίγνυντα· τοῦτο δὲ κατ' ἀρχὰς μὴ διδόναι (θερμαίνει γὰρ ἰκανῶς), ἀλλ' ὕστερον μετὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἄλλων λεπτυνόντων· κενώσει δὲ χρώμενον δι' ἐμέτων τοῦτο ποιεῖν· αἱ γὰρ διὰ τῆς κάτω γαστρὸς ῥευματίζουσι πολλάκις τὰ γειτνιώντα μόρια. Ὅσα τὰς εἰς συνουσίαν ὁρμὰς ἐπεγείρει καὶ ἐντάσεις ποιεῖ. ^[10]

4 105 1 Ἀκαλήφης καρπός, βολβός, γογγυλίδος σπέρμα, δαύκου ἢ ῥίζα καὶ μετρίως τὸ σπέρμα, ἡδύοσμος, κόστος παρορμᾷ μετ' οἶνομέλιτος, σατύριον, εὐζωμον, ἐρέβινθοι, κύαμοι, πολύποδες, κῶνος, ὁρμίνου σπέρμα, ἄνησον, ἄρου ῥίζα ἐσθιομένη.

4 105 2 τὰ περὶ τοὺς νεφροὺς τῶν σκίγκων ὡς ἐντατικά τῶν αἰδοίων πίνεται.

4 105 3 πέρδικος ὡὰ εἰς συνουσίαν διεγείρει.

4 105 4 πράσου σπέρμα ἐν οἴνῳ ἀκράτῳ πινόμενον, ἀλώπεκος ὄρχεις ξηροὶ πινόμενοι πλῆθος κοχλιαρίου ἀβλαβῇ καὶ ἀδιάψευστον τὴν ἔντασιν ποιοῦνται. Ὅσα ἐπέχει τὰς ἀφροδισίας ὁρμὰς.

4 106 1 Ἄγνου τὸ σπέρμα πεφρυγμένον καὶ ἄφρυκτον, καὶ τὰ φύλλα δὲ καὶ τὰ ἄνθη τὰς ἀφροδισίας ὁρμὰς ἐπέχειν πεπίστευται, οὐκ ἐσθιόμενα μόνον καὶ πινόμενα, ἀλλὰ καὶ ὑποστρωννύμενα.

4 106 2 πῆγανον ὁμοίως ἐπέχει.

4 106 3,4 τὸ τῶν φακῶν ἀφέψημα παύειν φασὶ τὰς ἐντάσεις. ἀνδράχνη ἐσθιομένη, θρίδακος σπέρμα πινόμενον.

4 107 t

Πρὸς γονόρροϊαν καὶ τοὺς ὄνειρωγμούς. Θρίδακος σπέρμα πινόμενον ἐπέχει γονορροίας ὅθεν καὶ τοῖς ὄνειρώττουσι δίδεται.

- 4 107 2 οὕτω δὲ καὶ τῆς ἀγρίας καννάβεως ὁ καρπός, εἰ πλείω ποθείη, ξηραίνει τὴν γονήν.
- 4 107 3 μολύβδου πλάτυσμα ταῖς ψόαις ὑποτιθέμενον τοὺς ὄνειρώττοντας ὀνίνησιν.
- 4 107 4 νυμφαίας ἡ ῥίζα καὶ τὸ σπέρμα ἐπέχει σπέρμα κατὰ τοὺς ὄνειρωγμούς, καὶ ἄλλως ἀμετρώτερον φερόμενον ἐν οἴνῳ μέλανι αὐστηρῶ πινόμενον· ἀνήθου σπέρμα. Πρὸς ἐνουροῦντας.
- 4 108 1 Κύστιν αἰγείαν ἢ προβάτου κεκαυμένην πότιζε δι' ὀξυκράτου· ἐσπέρας διψῶντας κοιμᾶσθαι.
- 4 108 2 ποιεῖ δὲ καὶ ἀετοῦ ἐγκέφαλος, ὅσον ἐρέβινθος μετὰ χηνείου στέατος ἴσου, κόμμεως τοῦ αὐτοῦ, καταπινόμενα ἢ συμφυραθέντα ἀλφίτῳ καὶ ἐσθιόμενα.
- 4 108 3 λαγωῦ ὄρχιν ἐπιζέσας εἰς οἶνον εὐώδη δὸς πιεῖν, καὶ ἀπαλλάσσεται.
- 4 108 4 καλαμίνθην καὶ σμύρναν ἐν οἴνῳ δὸς πιεῖν πρὸ τοῦ δεῖπνου.
- 4 108 5 καταχρίεσθω δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον κιμωλία μετὰ περδικίου χυλοῦ. Πρὸς τὰς τῆς ὑστέρας διαθέσεις.
- 4 109 1 Πρὸς τοὺς τῆς ὑστέρας πνιγμοὺς ἀρμόζει πινόμενον ἀγαρικοῦ < α ἐν οἴνῳ, ἀρνογλώσσου καρπὸς καὶ ὁ χυλὸς σὺν οἴνῳ, ὄνυξ ὁ ἐκ κογχύλης πινόμενος, ὄξος σκιλλιτικὸν καταρροφούμενον.
- 4 109 2 ὀσφραινόμενον δὲ διεγείρει τὰς πνιγομένας ἄσφαλτος, καστόριον, χαλβάνη, πίσσα ὑγρὰ, κεδρέα, ἐλλύχνια ἀπτόμενα καὶ ἀποσβεννύμενα, τρίχες καεῖσαι, πήγανον, σίλφιον, κρόμμυον, σκόροδον.
- 4 109 3 ὑποθυμιᾶται δὲ πρὸς τὰ αὐτὰ γαγάτης λίθος, ὄνυξ ὁ ἀπὸ τῶν πορφυρῶν, ἄσφαλτος, καστόριον, χαλβάνη, σίλφιον, κέρας ἐλάφου.
- 4 109 4 προστίθεται δὲ κατὰ τοῦ δακτυλίου πήγανον σὺν μέλιτι ἐρίῳ ἀναληφθέν. Περὶ ἐμμήνων κινήσεως.
- 4 110 1 Προτρέψαι βουλούμενος τὰ καταμήνια, πρὸ ἡμερῶν τριῶν ἢ τεσσάρων τῆς προθεσμίας τῆς κινήσεως φλέβα τεμὼν ἢ ἀποσχάζων κένου τοῦ αἵματος βραχὺ θατέρου τῶν ποδῶν, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἀπὸ τοῦ ἐτέρου πάλιν κένωσον ὁμοίως, λεπτυνούση διαίτη χρώμενος, νῦν τε καὶ πρὸ πέντε ἢ ἕξ ἡμερῶν τῆς θεραπείας ἀρχόμενος.
- 4 110 2 μετὰ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ σφυροῦ κένωσιν δίδου καστόριον μετὰ γλήχωνος ἢ καλαμίνθης κινεῖ γὰρ ἄκρως.
- 4 110 3 προτρέπει δὲ καταμήνια καλῶς καὶ γλήχων καὶ καλαμίνθη ἐψόμενα σὺν μελικράτῳ, καὶ ξηρὰ δὲ κοπέντα καὶ χνοώδη γενόμενα, τῷ μελικράτῳ καταπασσόμενα.
- 4 110 4 προστιθεμένη δὲ καλαμίνθη δραστικῶς ἐνεργεῖ.
- 4 110 5 ταύτης δὲ τῆς πόσεως καιρὸς ἐστὶν ἐπιτήδειος μετὰ τὸ λουτρὸν ἀπομασσομέναις ἔτι.
- 4 110 6 δραστικώτερα δὲ καὶ εὐτονώτερα τούτων ἐστὶ τό τε δίκταμνον καὶ τὸ βράθου παραπλησίως διδόμενα.
- 4 110 7 χρήσιμws δὲ δίδεται κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον καὶ ἡ πικρά, τῆς μὲν ἀλόης < ρ , τῶν δ' ἄλλων ἀνὰ < ς .
- 4 110 8 κινεῖ καὶ ἀμπελόπρασον, ὅταν ὑπὸ ψυχροῦ καὶ παχέος ἰσχηται χυμοῦ, ἐρέβινθοι, θέρμων πικρῶν ἀφέψημα σὺν μυρσίνῃ καὶ μέλιτι προστιθέμενον καὶ τὸ ἄλευρον καταπλασσόμενον, θύμα, καππάρεως τῆς ῥίζης ὁ φλοιός, κασία, ὅταν ὑπὸ πλήθους τε ἅμα καὶ πάχους τῶν περιττωμάτων ἐπέχηται, κενταυρίου τοῦ μεγάλου ἡ ῥίζα, κενταυρίου μικροῦ ὁ χυλὸς προστιθέμενος, μάραθρον, μελάνθιον, ὅταν διὰ γλισχρότητα καὶ πάχος χυμῶν ἐπέχηται,

- πετροσέλινον, πράσον, σέλινον, σκόροδον, σμύρνιον, στύραξ πινόμενος καὶ προστιθέμενος, ράφανος ἐσθιομένη, ἀδίδαντον, ἄμωμον.
- 4 110 11 ἐγκαθίσματα δ' ἄγει ἀφεψόμενα μεθ' ὕδατος ἀκτῆς τὰ φύλλα, ἀρτεμισία, δίκταμνον, δάφνη, κόνυζα.
- 4 110 12 καταπλάσσεται δὲ πρὸς λόγια καὶ ἔμμηνα κινεῖ ἀρτεμισία πολλή κατὰ τῶν ὑποχονδρίων.
- 4 110 13 ἐπιτεταμένως δ' ἄγει, ὥστε καὶ ἔμβρυα ἐκβάλλειν, αἶρινον ἄλευρον πράσου χυλῷ φυραθέν, κυκλαμίνου χυλὸς σὺν ἐλατηρίῳ καὶ αἰρίνῳ ἀλεύρῳ, μυελὸς ἐλάφειος, χαλβάνη, ἀμμωνιακὸν καὶ ἔλαιον ἴσα· ὁποπάνακος ὀβολοῦ κολλύριον ποιήσας ὑπόθεσ. ἀκίνδυνόν ἐστι καὶ πεπειραμένον· ἐκβάλλει δὲ μηνῶν τριῶν ἢ τεσσάρων.
- 4 110 15 — Ἐκβόλια· βράθῃ καὶ τὰ ζῶντα τῶν ἐμβρύων διαφθείρει καὶ τὰ νεκρὰ ἐκβάλλει.
- 4 110 16 καὶ τοῦ μεγάλου κενταυρίου ἡ ρίζα τὰ αὐτὰ δρᾷ, καὶ καλαμίνθης ὁ χυλὸς πινόμενός τε καὶ προστιθέμενος, σμύρνα καὶ κεδρέα προστιθεμένη· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ κατὰ τὰς συνουσίας σπέρμα περιλειφόμενον τῷ αἰδοίῳ (καὶ διὰ τοῦτο ἀτόκιόν ἐστι φάρμακον) οὕτω χρωμένοις οὐδενὸς δεύτερον.
- 4 110 18 θέρμων πικρῶν τὸ ἀφέψημα σὺν μυρσίνῃ καὶ μέλιτι προστιθέμενον καὶ τὸ ἄλευρον αὐτῶν καταπλασσόμενον ἐκβάλλει.
- 4 110 19 κενταυρίου τοῦ μικροῦ ὁ χυλὸς προστιθέμενος ἐκβάλλει, κυκλαμίνου ὁ χυλὸς χριόμενος κατὰ τοῦ ὑπογαστρίου· καὶ γὰρ φθόριόν ἐστιν ἰσχυρὸν ἐν πεσσῷ σὺν μέλιτι προστιθέμενον.
- 4 110 20 ἐλατήριον τὰ κυούμενα φθείρει προστιθέμενον.
- 4 110 21 καστορίου μετὰ γλήχους ἢ καλαμίνθης ἐπειράθην ἐκβαλόντος αἰεὶ χόρια κατεσχημένα.
- 4 110 22 κράμβης χυλὸς μετ' αἰρίνου ἀλεύρου προστιθέμενος. Περὶ ροῦ γυναικείου.
- 4 111 1 Οὐκ ἴδιον πάθος ἐστὶ τῆς μήτρας ὁ καλούμενος γυναικεῖος ροῦς, ἀλλ' ἐκ τοῦ παντὸς σώματος ἡ κένωσις δι' αὐτῆς γίνεται.
- 4 111 2 συμβαίνει δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀπαλοσάρκων καὶ φλεγματοδεστέρων ὥς ἐπὶ πολὺ. κενουῖται δὲ λευκὸν ἀπὸ φλέγματος, ὥχρον δ' ἐνίστε τῆς πικρᾶς χολῆς πλεοναζούσης, καὶ ὕδατῶδες ἐνίστε.
- 4 111 4 διὸ καὶ πολλάκις ἤρκεσεν εἰς ἴασιν ἢ ἐκ τοῦ παντὸς σώματος κένωσις τοῦ πλεονάζοντος χυμοῦ.
- 4 111 5 σκοπὸς δ' ἐστὶ τῆς ὅλης θεραπείας ξηραίνειν ἄνευ τοῦ σφοδρῶς θερμαίνειν τό τε σύμπαν σῶμα καὶ τὰ περὶ τὴν μήτραν χωρία· διὸ καὶ χρῆσαιτο ἂν τις ἐκ διαλειμμάτων ἐπ' αὐτῶν τοῖς στύφουσιν.
- 4 111 6 ἐκκαθαίρειν οὖν τὸ σῶμα προσήκει διὰ τε γαστρός καὶ οὔρων καὶ διαφορεῖν ἀραιοῦντα διὰ τοῦ δέρματος ἀνατρίβοντά τε τὴν πᾶσαν ἐπιφάνειαν καὶ χρίοντα τοῖς ἐπιτηδείοις.
- 4 111 7 ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς ροῦν ἀνδράχην αὐτὴ τε ἐσθιομένη καὶ ὁ χυλὸς αὐτῆς πινόμενος, βάτου καρπὸς καὶ τὸ ἄνθος, δρυὸς τὸ ὑπὸ τῷ φλοιῷ τοῦ πρέμνου ὑμενῶδες καὶ τὸ ὑπὸ τῷ κελύφει τῆς βαλάνου· μάλιστα δ' ἔψοντες αὐτοῖς χρῶνται· τὰ δὲ τοῦ φηγοῦ καὶ πρίνου δραστικώτερα.
- 4 111 8 ἵππουρις, καὶ μάλιστα τὸν ἐρυθρόν, ὠφελεῖ πινομένη δι' ὕδατος ἢ οἴνου.
- 4 111 9 ὀλοσχοίνου ὁ καρπὸς φρυγεῖς πινόμενος μετ' οἴνου τὸν ἐρυθρόν ἐπέχει.
- 4 111 10 Σάμιος ἀστήρ, Λημνία σφραγίς, σχίνου τῆς ρίζης ἀφέψημα, ἐλάφου κέρας κεκαυμένον σὺν ὀξυκράτῳ, μήκωνος μελαίνης σπέρμα σὺν οἴνῳ, ρόδων ἄνθος σὺν ὀξυκράτῳ, σπύραθοι αἰγὸς σὺν λιβανωτῷ προστιθέμεναι (δεῖ δ' ἐνείλεῖν ἐν ἐρίοις αὐτάς), λύκιον σὺν γάλακτι προστιθέμενον, καὶ κηκίδος τὸ ἐντὸς μετὰ λιβάνου καὶ ὕδατος ὁμοίως. ^[5]
- 4 111 11

καὶ εἰς ἐγκαθίσματα δὲ καὶ εἰς ἐπιθέματα κατὰ τοῦ ὑπογαστρίου προχωρεῖ τὰ στύφοντα. Πρὸς φλεγμονὰς ὑστέρας καὶ ἀλγήματα καὶ ἐλκώσεις καὶ ὀδαξησμούς καὶ κνησμούς κόλπων καὶ προπτώσεις καὶ ὅσα περὶ τὰς συλλήψεις καὶ τὰ ἔμβρυα.

4 112 1 Πρὸς φλεγμονὰς ὑστέρας καὶ ἀλγήματα ἀφεψόμενα εἰς ἐγκαθίσματα ὠφελοῦσιν ἀρτεμισίαι ἀμφοτέραι, δάφνη, ἴρις, κασία, κενταυρίου μεγάλου ῥίζα, λευκοῖων ἄνθη ξηρά, μάλιστα ἐπὶ τῶν χρονίων, μαλάχη, μελίλωτον, κρίνων ἄνθη, σῦκα ξηρά μετὰ τήλεως ἢ πτισάνης, τήλις, λινόσπερμον.

4 112 2 ὑποθυμιώμενα δ' ὠφελεῖ ἄγνου σπέρμα, κασία, βδέλλιον, λάδανον, σμύρνα.

4 112 3 προστιθέμενα δ' ὠφελεῖ ἀλθαίας ῥίζα ἐφθὴ ἐν μελικράτῳ, μαλαχθεῖσα στέατι χοιρεῖω νεαρῷ, καὶ τερεβινθίνη, τήλεως χυλὸς μιγείς στέατι χοιρεῖω ἢ βουτύρῳ προσφάτῳ, κρίνου ῥίζα ὅπτη σὺν ῥοδίνῳ καὶ τὰ ἄνθη σὺν κηρωτῇ καὶ μυελῷ καὶ στέατι, ὕσωπον σὺν βουτύρῳ καὶ μελικράτῳ.

4 112 4 —Πρὸς τὰς ἐλκώσεις τῆς μήτρας ἀρμόζει ἀμόργη περιχριομένη ἐφθὴ μετὰ κηρωτῆς ἢ λύκιον ὁμοίως ἢ χυλὸς ἀκακίας.

4 112 5 —Ὀδαξησμούς δὲ μήτρας παύει καὶ κνησμούς κόλπων ἀνδράχνης χυλὸς ἐγχυματιζόμενος, λινόσπερμον ἐφθὸν ἐν μελικράτῳ, τήλις ὁμοίως, τραγάκανθα σὺν ὕδατι.

4 112 6 —Τὰς δὲ τῆς μήτρας προπτώσεις στέλλει ἀκακίας χύλισμα ἢ βάτου χυλὸς ἢ σχίνου ἢ ῥοὸς ἐρυθροῦ χυλὸς διαχρίόμενος, ἴου φύλλα καταπλασσόμενα, ἀριστολοχία λεία ἐν πεσσῷ μετὰ τινος τῶν στυφόντων καὶ τὸ ἀπόξεμα αὐτῆς εἰς ἐγκάθισμα καὶ ὑπατμισμόν, ἢ κηκίδος ἀφέψημα ἢ σιδίων ἢ σχίνου εἰς ἐγκάθισμα. —Πρὸς δὲ τὰς συλλήψεις συνεργεῖ σταφυλίνου καρπὸς πινόμενος καὶ ἡ ῥίζα ἐσθιομένη. ^[5]

4 112 8 προστιθέμενα δὲ συνεργεῖ ἅμι μετὰ μυελοῦ πρὸ τῆς συνόδου, λαγωῦ πυτία σὺν βουτύρῳ, ἀλώπεκος ἀφόδευμα μετὰ ῥοδίνου πεσσῷ προστιθέμενον· καὶ ὑποχριομένη δὲ συγγινέσθω.

4 112 9 ἀρτεμισίαν λείαν πρόσθες, καὶ συλλήψεται.

4 112 10 χηνὸς στέαρ καὶ ῥητίνην τερεβινθίνην διαχρίεσθω ἐφ' ἡμέρας δύο, τῇ δὲ τρίτῃ συγγινέσθω, καὶ συλλήψεται ἄρρεν.

4 112 11 λινοζώστεως σπέρμα ἢ χυλὸς ἀντὶ πεσσοῦ, καὶ τῆς μὲν ἄρρενος τὸ σπέρμα μετὰ τὴν σύλληψιν εὐθὺς προστιθέμενον ἀρρενοτοκεῖν φασὶ παρασκευάζειν, τῆς δὲ θηλείας λινοζώστεως θηλυτοκεῖν.

4 112 12 φυλάσσειν δ' ἱστορεῖται τὸ συλληφθὲν καὶ πηγνύμενον προστεθεὶς ὁ ἐν τῇ Σαμίᾳ γῆ εὕρισκόμενος λίθος, αἰτίτης λίθος περιεπτόμενος, μαλάχης ἀγρίας ῥίζα ὁμοίως.

4 112 14 τηρεῖ δὲ καὶ ἡ σιδηρίτις βοτάνη τὰ ἔμβρυα περιεπτομένη. Πρὸς δυστοκίαν.

4 113 1 Λίθον ἴασπιν τῷ μηρῷ περιάπτειν δεῖ, ἢ κυκλαμίνου ῥίζαν ξηρὰν ὁμοίως.

4 113 2 ἀδιάντον λεῖον μετ' οἴνου καὶ ἐλαίου πινόμενον ὠφελεῖ, καὶ παρμικοῦ προσαγωγή τοῖς ῥώθωσιν.

4 113 3 δίκταμνον δι' οἴνου ἢ ὕδατος πότιζε, ἢ βόλβους πικροὺς τρίψας διὰ γλυκέος, ἢ ὕειον γάλα ἐν μελικράτῳ πινέτω.

4 113 4 γλήχωνος εἰς ὕδωρ δεσμίδιον βαλὼν ποιεῖ περικαθίσαι τὴν γυναῖκα. Πρὸς ἀσυλληψίαν.

4 114 1 Πρὸς δὲ τὸ μὴ συλλαβεῖν ποιεῖ πτέρεως ῥίζα μετὰ γλυκέος πινομένη, καὶ θηλυπτέρεως ὁμοίως, ἰτέας ἄνθη καὶ τὰ φύλλα, κράμβης ἄνθη μετ' οἴνου, μετὰ σύλληψιν· προστίθεται δὲ πρὸς τὸ μὴ συλλαμβάνειν πρὸ τῆς συνόδου ἡδύοσμον λεῖον, καὶ τὸ αἰδοῖον δὲ τοῦ ἀνδρὸς τῷ χυλῷ περιχρισθέν.

- 4 114 2 κράμβης ἄνθος λεῖτον ἐν πεσσῶ μετὰ τὴν σύλληψιν οὐκ ἔῃ πηγνυσθαι· πελεκίνου σπέρμα πρὸ τῆς συνουσίας ἐγκλυζέσθω. Πρὸς κοιλίαν κατερρωγυῖαν καὶ μαστοὺς καὶ μηροὺς καὶ ἰσχία καὶ ἐξόμφαλα.
- 4 115 1 Κοχλίων θαλάσσιον τὸν ὑπόμακρον καύσας καὶ λειώσας πρόσβαλλε ὡοῦ τὸ λευκὸν ἢ ὄνειον γάλα <καὶ> κατάχριε.
- 4 115 2 — Ἄλλο· διαφανὲς κόψας καὶ τρίψας δι' ὄξους, ὅταν εἰς βαλανεῖον εἰσέρχεται, κατάχριε πρὶν ἀλείψασθαι ἐφ' ἡμέρας κ, καὶ θεραπεύσεται.
- 4 115 3 — Πρὸς δὲ τὸ κοιλίαν ἢ ὑποχόνδριον μὴ ρυτιδοῦσθαι ἐν τοκετῷ κιμωλίας καὶ μάννης ἐκάστου ἴσον ἀναλάμβανε ὡοῦ τῷ λευκῷ καὶ κατάχριε μετὰ κηρωτῆς κυπρίνης.
- 4 115 4 — Πρὸς τὰ ἐν τοῖς ἰσχύοις ἐμφυσήματα· ἄρτου τὸ ἐντὸς καὶ μελαντηρίαν συμφύρας ἐπιτίθει· τοῦτο καθίστησιν.
- 4 115 5 — Πρὸς ἐξόμφαλα· κηκίδια καύσας τρῖψον μεθ' ὕδατος καὶ κατάπλασσε. — Ὀμφαλὸν ἐκ τοκετοῦ μέγαν καὶ καλὸν ποιῆσαι· λαβὼν βύσμα ἀπὸ ληκύθου βίβλινον περιείλῃσον ὀθονίῳ, εἷτα μάνναν ὡοῦ τῷ λευκῷ ἀναλαβὼν κατάχρισον καὶ ἔνθες τὸν ὀμφαλὸν καὶ ἐπίδει προστυπῶν.
- 4 116 t Περὶ ποδάγρας καὶ ἀρθρίτιδος καὶ ἰσχιάδος. Ἐπὶ τῶν ποδαγρικῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ῥευματικῶν παθῶν πάντως μὲν ἀσθενῇ τὰ μόρια χρή τυγχάνειν τὰ τὸ ῥεῦμα δεχόμενα.
- 4 116 2 δυνατὸν μὴν ἀπερίττου τοῦ σώματος ὄντος μηδαμῶς ὑπὸ ῥεύματος ἐνοχλεῖσθαι τὰ μέρη, διότι μὴδ' ἐστὶν ὅλως περιττόν, ὅπερ δὴ καὶ τῶν παθῶν τὴν γένεσιν ἐπὶ τὰ μόρια φερόμενον συνίστησιν· εἰ δὲ μηδέποτε ἐπιρρέοι τοῦτο, δῆλον ὡς οὐδὲ τὰ πάθη συστήσεται ποτε. κωλύειν οὖν χρή τὴν ἐπίρροιν διὰ τοῦ τὸ σῶμα παρασκευάζειν ἀπερίττον γυμνασίῳις τε συμμέτροις καὶ ταῖς τῶν τροφῶν εὐπεψίαις, φεύγοντας ἀργίαν καὶ τὰς ὑπὲρ κόρον ἐδωδὰς καὶ τὰς ἀμέτρους οἰνοποσίας, καὶ μάλιστα πρὸ τροφῆς· βλάπτουσι γὰρ τὸ νευρῶδες, καθάπερ καὶ αἱ συνουσίαι.
- 4 116 4 καὶ εἰς ποδάγρας γένεσιν οὐ μετρίως συντελεῖ καὶ ἡ τῶν ἀφροδισίων χρήσις· διόπερ κατὰ τὸν παλαιὸν χρόνον ὀλίγοι παντελῶς ἐποδάγρουν.
- 4 116 5 τοὺς δ' οὖν ἀλίσκομένους θεραπεύειν, κενοῦν πρότερον, εἷτα τοῖς τοπικοῖς βοηθήμασιν ἀποκρουόμενον μὲν χειρῶν καὶ ποδῶν ῥευματιζομένων, τοῦ δὲ κατ' ἰσχίον ἄρθρου ῥευματισθέντος, φυλαττόμενον τὴν ἀπόκρουσιν· βάθος γὰρ ἱκανὸν ἔχοντος αὐτοῦ, συνελαύνεται ῥαδίως εἴσω τὸ λυποῦν περίττωμα, καὶ γίνεται χρεῖα βοηθημάτων ἐπὶ τῶν ἰσχιαδικῶν. ^[5]
- 4 116 6 ὅταν δὲ πλῆθος αἵματος μόνον αἴτιον ᾖ τῆς ὀδύνης τοῦ ἰσχίου, φλὲψ τμηθεῖσα κατὰ σφυρὸν ἢ κατὰ τὴν ἰγνύαν ἤρκεσεν ἰάσασθαι τάχιστα τὴν ὀδύνην, ὡς ἐάν γέ τις πρὸ τῆς κενώσεως τοῦ παντὸς σώματος δριμέσι χρήσεται κατὰ τοῦ ἰσχίου φαρμάκοις, σφηνώσας τὸ πλῆθος δυσιατότατον κατασκευάσει τὴν διάθεσιν, παχύνας καὶ τρόπον τινὰ κατοπτήσας τὴν ὕλην. ^[5]
- 4 116 7 ἐφ' ὧν οὖν δι' ἀμάρτημα τοιοῦτον σφηνώσις γέγονε, σικύαν τῷ ἰσχύϊ προσακτέον μεγίστην καὶ κάθαρσιν διὰ κλυστήρων τῆς κολοκυνθίδος καὶ τῶν τοιούτων ἐνιέντων.
- 4 116 8 γινώσκειν μὲν οὖν τοὺς σωφρόνως βιοῦντας μὲν καὶ διαιτωμένους καὶ μὴ σφόδρα χρονίσαντας ἐν τοῖς ποδαγρικοῖς πάθεσι δυνατὸν εἶναι κουφίζεσθαι τοῦ πάθους, κενουμένους ἤρος ὥρα κατ' ἀρχάς, ἢ διὰ φλεβοτομίας ἢ διὰ καθάρσεως, τοὺς δ' οἰνουμένους καὶ ἀδδηφαγοῦντας οὐδὲν ὑπὸ τῶν κενώσεων ὄνιναμένους· πάλιν γὰρ ἐν τάχει πλῆθος ὡμῶν χυμῶν ἀθροίζουσιν ἀκολάστως διαιτῶμενοι. — Κατὰ τὰς ἀρθρίτιδας δέ, ἐφ' ὧν ἂν πῶροι συστῶσιν, εἰς τὴν ἀρχαίαν κατάστασιν ἐλθεῖν τὸ ἄρθρον ἀδύνατον· ἀλώπεκας ζώσας, οἱ δὲ τεθνεώσας, ἔψουσιν ἐν ἐλαίῳ, τινὲς δ'

ύαινας, καὶ ποιοῦντες διαφορητικὸν τὸ ἔλαιον εἰς πτύελόν τε ἐμβάλλοντες τοὺς ἀρθριτικούς ἐμβιβάζουσι, πᾶν τὸ σῶμα καλύπτοντες καὶ χρονίζειν ποιοῦντες. ^[5]

4 116 9 μεγάλως ὠφελοῦσιν, ἐκκενοῦντες πᾶσαν τὴν νοσοποιὸν ὕλην· ἀλλ' ἡ μοχθηρὰ δίαιτα πάλιν αὐτοὺς πληροῖ.

4 116 10 —Κυάμινον ἄλευρον ἐψηθὲν ἐν ὕδατι καὶ προσλαβὸν ὑείου στέατος καλῶς ποιεῖ πρὸς φλεγμονάς.

4 116 11 λευκοῖων αἱ ρίζαι μετ' ὄξους τὰς σκιρρουμένας ἐν τοῖς ἄρθροις φλεγμονὰς ἰώνται.

4 116 12 τυρὸς δριμύτατος καὶ χρονιώτατος, ἀφεψήματι κρέως ὑείου δευθεῖς καὶ ἐνωθεῖς ἐν θυίᾳ καλῶς, τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις πώρους ἐντιθέμενος διαλύει· ῥηγνυμένου γὰρ τοῦ δέρματος ἄνευ τομῆς, ἀλύπως ἀναπλεῖ καθ' ἐκάστην ἡμέραν τὰ μόρια τοῦ πώρου.

4 116 13 — Ἄλλο· πλατάνου φύλλα χλωρὰ λειωθέντα καὶ καταπρασθέντα τὰς ἐν γόνασι φλεγμονὰς ὀνίνησιν.

4 116 14 — Ποδαγρικοῖς καὶ ἀρθριτικοῖς ἀνώδυνον ἐπίθεμα κατ' αὐτοὺς τοὺς παροξυσμοὺς χρωμένων· ὁποῦ μήκωνος, κρόκου ἀνὰ < δ λειώσας μετὰ γάλακτος βοείου ἢ αἰγείου καὶ ἄρτου τὸ ἐντὸς ἐπιβαλὼν τρῖβε φιλοπόνως ὥστε εὐαφὲς γενέσθαι· καὶ μαλάξας παραπτόμενος ῥοδίνῳ χρῶ καταπλάσματι ἐπιρρίπτων καὶ ἔξωθεν φυλακῆς χάριν φύλλα σεύτλου ἢ θριδακίνης. ^[5]

4 116 15 ἔστι δ' ὅτε τὸ ὄπιον καὶ τὸν κρόκον μετὰ γάλακτος λειώσαντες ἀναλαμβάνομεν κηρωτῇ διὰ ῥοδίνου καὶ εἰς ὀθόνιον ἐμπλάσαντες ἐπιτίθεμεν.

4 116 16 —Τοὺς δ' ἰσχιαδικοὺς θέρμων πικρῶν ἀλεύρῳ καταπλάσσουσιν ὄξει ἢ ὀξυμέλιτι ἢ ὀξυκράτῳ ἔψοντες.

4 116 17 καὶ καλαμίνθῃ δὲ καταπλάττουσί τινες ὡς γενναίῳ βοηθήματι.

4 116 18 καππάρεως τῆς ρίζης ὁ φλοιὸς τὰς κατ' ἰσχίον ὀδύνας ὀνίνησιν, ἔξωθεν τοῖς ἐπιτηδεύουσιν καταπλάσμασι μιγνύμενος ἔσωθεν τε προσλαμβάνόμενος.

4 116 19 γάρως καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ταριχηρῶν ἰχθύων ἄλμη ἐνιεμένη τοῖς ἰσχιαδικοῖς τοὺς ὀχλοῦντας χυμοὺς ἐπισπᾶται καὶ διὰ τῶν ἐντέρων ἐκκενοῖ· μάλιστα δὲ τῇ τῶν ταριχηρῶν σιλούρων καὶ τῇ τῶν μαινίδων χρῶνται.

4 116 20 θλάσπεως σπέρμα δι' ἔδρας ἐνιέμενον ὀνίνησι τῇ αἱματώδει κενώσει· ὁμοίως καὶ κενταυρίου τοῦ λεπτοῦ. Περὶ ὧν δεῖ προσαναφέρειν τῷ ἱατρῷ.

4 117 1 Ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ τοσοῦτον ἰῶτο ἂν τις καὶ ὁ τὴν ἱατρικὴν οὐκ εἰδὼς· δεῖ δὲ καὶ τῶν ἄλλων φροντίδα ἔχειν καὶ σημαίνειν τῷ ἱατρῷ τὰ συμβαίνοντα, πρὶν γενέσθαι μέγα τι καὶ δυσίατον ἢ ἀνίατον πάθος. προδηλοῦται γὰρ τὰ πολλὰ πόρρωθεν· ἤχοι γοῦν καὶ ψόφοι καὶ σπασμοὶ μορίων τινῶν χεῖλους τε τοῦ κάτω τρόμοι καὶ ἀφωνία καὶ λήθη καὶ δυσώδεις δοκήσεις καὶ ὕπνοι βαθεῖς παρὰ τὸ εἰωθὸς ἢ ἐπιπόλαιοι καὶ φαντασιώδεις καὶ ἐφιάλται συνεχῶς πνίγοντες πρὸς ἀφροδίσιά τε ἄμετρα ὀρμή, συνεχῶς καὶ οὐχ ἅπαξ ἢ δις προσπίπτοντα, ἀποπληξίαν τινὰ γενήσεσθαι προσημαίνει καὶ ἐπιληπτικὸν τρόπον ἢ παραπληγικὸν ἢ μελαγχολικὸν ἢ μανιώδη. ^[5]

4 117 2 χρὴ οὖν διδάσκειν τὸν ἱατρὸν καὶ παρακαλεῖν ὥς ὅτι τάχιστα βοηθεῖν· ἴσως γὰρ οὗτος ἢ φλέβα τεμὼν ἢ καθαρτήριον δοὺς ἢ καὶ ἀμφοτέροις χρησάμενος ἢ καὶ τισιν ἑτέροις τοῖς ἀρμόζουσιν εἵργει τὴν γένεσιν αὐτῶν.

4 117 3 καὶ τῶν ὑποχύσεων δὲ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀμβλυωπία τε προηγούνται καὶ τὰ προηγούμενα τῶν ὀφθαλμῶν οἶονεῖ κωνώπια ἢ τρίχες ἢ ἕτερον καὶ πόνος τῆς κεφαλῆς.

4 117 4

καὶ ταῦτα οὖν διδάσκειν τὸν ἰατρόν· χρήσαιτο γὰρ <ἄν> οὗτος καθάρσει καὶ διαίτη
ἀρμοττούση καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ὠφελοῦσιν.

4 117 5 κόποι δ' αὐτόματοι καὶ ὕπνοι βαθεῖς ἢ φαντασιώδεις ἢ ἀγρυπνίαι ἰδρῶτές τε μετὰ τοὺς ὕπνους
καὶ δίψα παρὰ τὸ εἰωθὸς καὶ σιτίων ἀποστροφή, πυρετώδη πάντα.

4 117 6 διὸ δὴ καὶ ταῦτα μαθὼν ὁ ἰατρὸς ποιήσει τὰ προσήκοντα.

4 117 7 καὶ τὰ περὶ θώρακα δὲ συμπίπτοντα εἰ μὴ ἀνενέγκοι τις τῷ ἱατρῷ, κίνδυνος αἰμοπτοϊκὸν ἢ
ἐμπυϊκὸν γενέσθαι.

4 117 8 καὶ μέλαν δ' οὖρον νεφρῶν ἔσθ' ὅτε λιθίασιν προσημαίνει, καὶ μᾶλλον ἐπὶ πρεσβυτῶν· ἀλλ' εἰ
μάθοι ὁ ἰατρὸς, ἐξευρήσει τινὰ προφυλακτικά, διὰ τε τῶν οὐρητικῶν καθαίρων τοὺς νεφρούς,
κελεύων μὴ κατὰ τι τείνεσθαι, μὴ γυμνάζεσθαι, χρώμενον ἱππασίᾳ καὶ ὀχήματι μηδὲ ἐπὶ πολὺ
ἴστασθαι.

4 117 9 δεῖ δὲ μηδὲ τῶν ἀλγημάτων, ὅταν περὶ τι ἄρθρον γένηται τοῦ ποδός, ἀμελῶς ἔχειν· κἂν γὰρ
ἅπαξ συμπίπτῃ ῥαθυμησάντων, ἐπανέρχεται πάλιν, κἂν ἐπὶ πολὺ διαλείπῃ, σὺν κακῷ μείζονι
καὶ δυσιάτῳ· θεραπεύειν οὖν ἐν ἀρχαῖς ἄμεινον, ὅτε καὶ ἡ ἴασις ῥαδία.

4 117 10 καὶ τὰς πολλάκις δὲ γινομένης ἀπεψίας καὶ διαρροίας ὑποπτεύειν καὶ τὰς ἐμπνευματώσεις
καταμηνύειν τε τῷ ἱατρῷ· παρασιωπησάντων γὰρ τὰ χαλεπώτατα συμπίπτει, οἷόν ἐστι καὶ τὸ
φυσῶδες καλούμενον πάθος, ὅπερ, φόβου καὶ λύπης ἀλόγου προσγενομένης, μελαγχολία
καλεῖται.

4 117 11 πλεῖστα δὲ καὶ ἄλλα διὰ τὴν ἀμέλειαν εἰς ἀνήκεστον κακὸν προήλθε· διὸ χρή περὶ μηδενὸς
μήτε μικροῦ μήτε μεγάλου τῶν συμβαινόντων παρὰ τὸ εἰωθὸς ἀποσιωπᾶν.

4 117 12 —Ἐπεὶ δὲ συνθέτων φαρμάκων ἐγένετο μνήμη, τὰς γραφὰς αὐτῶν ἐφεξῆς διαγράψομαι.
Συμμετρία κηροῦ πρὸς ἔλαιον.

4 118 1 Εἰ μὲν οἷα τὰ καλούμενα πρὸς τῶν ἱατρῶν ἄκοπα χρίσματα βούλοιο ποιῆσαι, τετραπλάσιον
ἐμβαλεῖς τοῦ κηροῦ τὸ ἔλαιον· εἰ δ' οἷαν ἐπὶ τῶν καταγμάτων τὴν ὑγρὰν κηρωτὴν ἐργαζόμεθα,
διπλάσιον· εἰ δ' ἐμπλαστρῶδες ποιῆσαι βουλευθείης τὸ φάρμακον, τῷ κηρῷ μίξεις ἴσον
τοῦλαιον, ἐὰν τὸ περιέχον ἦ σύμμετρον, ἐὰν δ' ὅ τε κηρὸς παλαιὸς ἦ καὶ αὐχμηρὸς τό τε
περιέχον <ψυχρόν>, ὀλίγῳ πλεῖον, ὥσπερ γε καὶ ἐὰν ὅ τε κηρὸς λιπαρὸς <ῆ> καὶ τὸ
περιέχον θερμόν, ἔλαττον ὀλίγῳ. ^[5]

4 118 2 τὸ δ' ὀλίγον τοῦτο δωδέκατον ἔστω μέρος ἐφ' ἑκατέρου τοῦ μέσου· καὶ γὰρ ια καὶ ιβ καὶ ιγ
οὐγγίας ἐλαίου ποτὲ μίξεις τῇ λίτρᾳ τοῦ κηροῦ. Τὸ πάνυγρον.

4 119 1 Στέατος ὑείου προσφάτου καὶ ἐξινισμένου Ϝ κδ, κηροῦ Ϝ κδ, λιθαργύρου Ϝ ζ, ψιμυθίου Ϝ ζ· τὰ
τηκτὰ κατὰ τῶν ξηρῶν χρόνῳ δὲ συνίσταται. Τετραφάρμακον βασιλικόν.

4 120 1,2 Κηροῦ, φρυκτῆς, πίσης ξηρᾶς, στέατος ταυρείου ἀνὰ Ϙ α. πρὸς δὲ τὸ τάχιον συμπεῖσαι καὶ
σαρκῶσαι προσβάλλομεν αὐτῷ καὶ λιβανωτόν, ποτὲ μὲν γ, ποτὲ δὲ δ.

4 121 τ Τὸ διὰ χυλῶν. Λιθαργύρου Ϙ β, κηροῦ Ϝ η, ἐλαίου Ϙ ζ, τήλεως, λινοσπέρματος ἐβίσκου τῆς
καὶ ἀλθαίας (καλεῖται δὲ καὶ ἀγρία μαλάχη ἢ ἀλθαία) ψυλλίου ἀγρίου, σικύου, πτισάνης,
ἐψηθέντων τῶν τοιούτων τοῦ χυλοῦ Ϙ β.

4 121 2 ἔψε μέχρις ἀμολύντου καὶ χρῶ. Τὸ Μνασέου μάλαγμα.

4 122 1 Λιθαργύρου Ϙ γ, ἐλαίου παλαιοῦ Ϙ β, κηροῦ Ϙ α, ὀξυγγίου παλαιοῦ Ϙ α, φρυκτῆς Ϝ ζ. Τὸ
διὰ μέλιτος.

4 123 1 Κηροῦ Ϙ α, στέατος χηνείου Ϝ ζ, ἐλαίου παλαιοῦ Ϙ α, λιθαργύρου Ϙ α, τερεβινθίνης Ϝ β (οἱ
δὲ μίαν), μέλιτος Ϙ α. Ἡ διὰ χαλκίτεως φοινικίνη Γαληνοῦ.

- 4 124 1 Χοιρείου στέατος παλαιοῦ καὶ ἀνάλου [?] β , ἐλαίου παλαιοτάτου [?] γ , λιθαργύρου [?] ς , χαλκίτεως Ϟ γ .
- 4 124 2 τὴν χαλκίτιν κόψας καὶ σήσας λεπτοτάτῳ κοσκίνῳ βαλὼν εἰς θυίαν μετὰ τῶν τριῶν λιτρῶν τοῦ ἐλαίου τρῖβε ἐπιμελῶς, μέχρις ἂν λειότατον γένηται, εἴτ' ἐπέμβαλλε τὴν λιθάργυρον λεπτοτάτῳ κοσκίνῳ καὶ αὐτὴν σεσησμένην καὶ προλελειωμένην ἱκανῶς ἐν ἐτέρᾳ θυίᾳ καὶ συλλείου ἐπὶ πλείονα χρόνον τῇ χαλκίτιδι, καὶ μάλιστα ἐν ἡλίῳ, ὅπως τὸ ἔλαιον ὑγρὸν διαμένη. ἐπιβάλλεται αὐτοῖς τελευταῖον τὸ στέαρ, καὶ συλλειώσας ἐπιμελῶς βαλὼν εἰς κακκάβην ἔψε κινῶν σπάθῃ φοινικίνῃ ἀφηρημένη τοῦ φλοιοῦ τοῦ χλωροῦ <τοῦ> ἔξωθεν αὐτῆς, ἵνα δυνηθῇ τῆς οἰκείας ὑγρότητος μεταδιδόναι τῷ φαρμάκῳ. ^[5]
- 4 124 3 ἀρκέσει δ' εἰς τὴν ἔψησιν εἷς τῶν φοινίκων κλάδος ὡς τῷ μὲν ἀδροτέρῳ μέρει τοῦ ξύλου χρῆσθαι εἰς τὴν τῆς σπάθης γένεσιν, τῷ δ' ἐτέρῳ, ὅπερ ἦν τῇ σπάθῃ συνεχές, καὶ αὐτῷ ἐξεσμένῳ καὶ κεκαθαρμένῳ ὡς λευκῷ γενέσθαι χρῆσασθαι τε δυνηθῆναι εἰς τὸ ἐμβληθῆναι τῷ φαρμάκῳ, εἰς λεπτὰ διηρημένου καὶ κατακεκομμένου αὐτοῦ. ^[5]
- 4 124 4 ἐμβληθήσεται δὲ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἂν ἤδη τὸ φάρμακον εἰς σύστασιν ἤκη κηρωτῆς συμμέτρου.
- 4 124 5 καὶ αὐτῆς δὲ τῆς σπάθης ἀποκόπτειν χρή τὸ ἤδη ὑπὸ τοῦ φαρμάκου ἀνεξηρασμένον καὶ τοῦτο μὲν ρίπτειν, τῷ δὲ καταλοίπῳ μέρει χρῆσθαι, ὅπως ἀπολάβῃ τὸ φάρμακον τῆς ὑγρότητος αὐτῆς.
- 4 124 6 τοῦτο δὲ χρή ποιεῖν καὶ δις καὶ τρίς, εἰ ὀρώης ἀναξηρανομένην τὴν σπάθην.
- 4 124 7 φανερόν δ' ἐστὶν ὡς χρή τὸν κλάδον τοῦ φοίνικος πρόσφατον εἶναι καὶ αὐτῆς τῆς ἡμέρας κεκόφθαι ὅπως ἔγχυλος εἴη.
- 4 124 8 ὅταν δ' ἐσόμενον τὸ φάρμακον ἀμόλυντον γένηται, αὐτῷ μὲν ἐμπλάστρῳ χρήσι κατὰ τε τῶν ἐναίμων τραυμάτων καὶ τῶν δυσεπουλώτων καὶ ἐπὶ κόλπῳ, ἐλαίῳ δὲ διατήκῳ ἐπὶ τῶν φλεγμαινόντων.
- 4 124 9 βραχὺ δ' ἔστω πλέον τοῦ ἐλαίου τὸ φάρμακον ἐν τῷ διατήκειν. Τὸ διὰ πομφόλυγος.
- 4 125 1 Πομφόλυγος, λιθαργύρου, ψιμυθίου ἀνὰ Ϟ δ , λαδάνου Ϟ α , ἀκακίας < β , ἐλαίου μυρσίνου Ϟ η , κηροῦ Τυρρηνικοῦ τὸ ἀρκοῦν, ὧν χωρὶς τῶν λεκίθων. Τὸ διὰ μελιλώτων.
- 4 126 1 Νάρδου Κελτικοῦ < ι , κυπέρου, καρδαμώμου, ἴρεως, σμύρνης, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος ἀνὰ < η , μελιώτου < κε , τερμινθίνης < ν , κηροῦ νέου < ρ , κυπρίνου κοτύλης [?] , ὄξους τὸ ἱκανόν.
- 4 126 2 τινὲς ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος < ρ . Τροχίσκος ὁ Μούσα.
- 4 127 1 Σχιστῆς, ἀλόης, σμύρνης, χαλκάνθης ἀνὰ < β , λιβάνου [ἀνὰ] < η , κυτίνων < ι , ἀριστολοχίας < ιβ , καὶ κηκίδων ὁμφακίνων < η , γλυκέος τὸ αὐταρκες. Ὁ Πολυείδους.
- 4 128 1 Σιδίων < ις , σμύρνης < η , ἀλόης < η , σχιστῆς < ε , λιβάνου < α , χαλκάνθης < γ , χολῆς ταυρείας < ς · οἶνῳ γλυκεῖ ἀναλάμβανε. Τὸ διὰ χάρτου ξηρὸν πρὸς νομάς.
- 4 129 1 Χάρτου κεκαυμένου, χαλκοῦ κεκαυμένου, μολύβδου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου, λεπίδος στομώματος, ἐκάστου τὸ ἴσον, θείου ἀπύρου τὸ ἥμισυ· λείου. Ῥοδίνου σκευασία.
- 4 130 1 Τὸ ῥόδιον χωρὶς στυμμάτων σκευάζεσθαι προσήκει, ῥόδων μόνων ἐμβαλλομένων εἰς ἔλαιον ὁμφάκινόν τε καὶ ὠμοτριβές χωρὶς ἁλῶν γεγονός, διότι θερμαίνοντες οἱ ἄλλες ἀνεπιτήδειον αὐτὸ ποιοῦσιν. Τὸ διὰ τῆς αἰγείρου ἄκοπον.
- 4 131 1 Τῶν ἀνθῶν τῆς αἰγείρου μεμυκότων ἔτι μόδιος Ἰταλικὸς ἐμβάλλεται εἰς ἔλαιον τῶν λεπτομερῶν καὶ μὴ στυφόντων [?] ιε ἡκ · κάλλιον δ' εἰ καὶ μετρίως ἐνθλασθὲν τὸ ἄνθος ἐμβληθεῖν, εἰ δὲ καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν κινεῖτο, καὶ μάλιστα ὅταν ἥλιος ἦ θερμὸς ἐν οἴκῳ

θερμῷ, θάττον ἂν οὗτος καὶ μᾶλλον ἢ τῆς αἰγείου ποιότης τε καὶ δύναμις εἰς τοῦλαιον μετέλθοι, ὥστε σε μετὰ δύο που καὶ τρεῖς μῆνας ἐκθλίψαντα τὸ ἄνθος αὐτὸ μὲν ἀπορρίψαι, τὸ δ' ἔλαιον ἔχειν διαττήσαντα δι' ὀθόνης ἀδήκτως διαφορητικόν. ^[5]

4 131 2 καὶ μέντοι καὶ κηρὸν καὶ ῥητίνην ἔξεστιν ἐμβαλεῖν· ἱκανὸν δὲ τοῦ μὲν κηροῦ τὸ τέταρτον μέρος, τῆς δὲ ῥητίνης τὸ δωδέκατον ἐμβάλλειν.

4 131 3 παχύτερον δ' εἴ ποτε γένοιτο τὸ ἐκθλιφθὲν ἔλαιον, ἱκανὸν καὶ τὸ πέμπτον μέρος μίγνυσθαι τοῦ κηροῦ, καί ποτε καὶ τὸ ἕκτον.

4 131 4 ἐψεῖν δ' ἄμεινον ἐπ' ἀγγείου διπλοῦ ἢ πάντως ἐπὶ πυρὸς ἀσθενούς, οἷόν ἐστι τὸ τῶν ἀνθράκων.

4 131 5 τοῦτο τὸ φάρμακον ἐπιτήδειόν ἐστι πρὸς ἅπαντας τοὺς κόπους, τοὺς τε αὐτομάτους καὶ τοὺς οὐκ αὐτομάτους, διαφοροῦν τοὺς κατὰ τὰς σάρκας τε καὶ τὸ δέρμα χυμοὺς τοὺς μὴ παντάπασιν παχεῖς καὶ γλίσχρους.

4 132 t Περὶ τῶν ἄλλων διαφορητικῶν ἐλαίων. Καὶ τὸ ἐκ τοῦ χαμαιμήλου δ' ἔλαιον διαφορεῖ καθ' αὐτό τε καὶ μᾶλλον ἐπεμβληθέντος ὁμοίως κατὰ τὴν αὐτὴν συσταθμίαν κηροῦ τε καὶ ῥητίνης.

4 132 2 διαφορητικὸν δ' ἐστὶ καὶ τὸ ἀνήθινον ἔλαιον, εἴτε κατὰ μόνας, εἴτε σὺν κηρωτῇ καὶ ῥητίνῃ χρῶτό τις.

4 132 3 ἐψεῖν δ' ἐπ' ἀγγείου διπλοῦ τὸ ἀνήθινον· ἄμεινον δ' εἰ καὶ χλωρὸν εἴῃ τὸ ἄνηθον.

4 132 4 καὶ ρίζας δὲ τοῦ τεύτλου λευκοῦ καθεψήσας ἐν ἐλαίῳ καὶ ποιήσας, ὡς εἴρηται, διαφορητικὸν ἔξεις φάρμακον, ὥσπερ καὶ τοῦ σικύου τοῦ ἀγρίου τὴν ρίζαν καὶ τῆς ἀλθαίας καὶ τῆς βρυωνίας. Τροχίσκος ὁ Ἄνδρωνος.

4 133 1 Σχιστῆς, σμύρνης ἀνὰ < δ , χαλκάνθης < β , λιβάνου < η , κυτέρου < ι , ἀριστολοχίας < ιβ (ἐνιοι η), καὶ κηκίδων ὀμφακίνων < η , γλυκέος τὸ αὐταρκες. Ἡ διὰ κωδυῶν Γαληνοῦ.

4 134 1 Ἐμβάλλειν εἰς τὸν ἕνα ξέστην τοῦ ὕδατος χρή κωδύας· προεμβρέχειν δ' αὐτάς, ἂν μὲν ὥσιν ὑγρότεραί τε καὶ μαλακώτεραι, πρὸ μιᾶς ἡμέρας καὶ νυκτός, ἂν δὲ ξηρότεραι καὶ σκληρότεραι, πλείονι χρόνῳ τῆς μιᾶς ἡμέρας. ἄμεινόν γε μὴν τὰς μηδέπω σκληρὰς λαμβάνειν μηδὲ τὰς λίαν μαλακάς, παραιτεῖσθαι δὲ καὶ τὰς ἐξ ὑγρῶν λίαν χωρίων· ἐμβάλλειν δὲ καὶ τὰς δέκα κωδύας, ὡς εἶπον, τὰς μέσας κατὰ τὸ μέγεθος· δυνατόν δὲ καὶ τινὰς μὲν μερίζοντας, τινὰς δ' ἐλάττονους ἐμβάλλειν· σωθήσεται γὰρ καὶ οὕτως ἡ ἀναλογία. ^[5]

4 134 3 τῆς δ' ἐψήσεως ὅρος ἔσται σοι, μέχρις ἂν ὅλαι τακεραὶ γένωνται· καὶ οὕτως ἐκθλιβέσθωσαν καὶ ῥιπτέσθωσαν αἱ κωδύαι.

4 134 4 τῷ δ' ὕδατι μιγνύσθω μέλιτος ἥμισυ μέτρον καὶ ἐπ' ἀκάπνου πυρὸς ἐψέσθω μέχρι συστάσεως Ἀττικοῦ μέλιτος· ἐν ὀμβρίῳ δ' ὕδατι ποιεῖσθαι τὴν ἔψησιν ἢ πηγαίῳ.

4 134 5 χρήσις δ' αὐτοῦ τοῖς ὕπνου δεομένοις ἐστίν, οἷς καὶ τὴν δι' ὀπίου συντεθειμένην πολλάκις ἀναγκαζόμεθα διδόναι· χρήζουσι δὲ μάλιστα τοῦ φαρμάκου οἷς ἀπὸ κεφαλῆς εἰς τραχεῖαν ἀρτηρίαν καταρρεῖ ρεῦμα λεπτόν, οὐκ ἐπιτρέπον κοιμᾶσθαι διὰ τὰς ἐπομένας βῆχας.

4 134 6 ἐπὶ τῶν τοιούτων οὖν καὶ τὴν σκευασίαν τοῦ φαρμάκου δι' ἐψήματος χρή ποιεῖσθαι.

4 134 7 αὐτάρκης δ' ἔψησις εἰς τὰ τοιαῦτά ἐστιν, ὅταν εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ὕδατος ἐψηθῶσιν αἱ κωδύαι.

4 134 8 μιγνύναι δ' ἐψομένῳ τῷ τοιούτῳ φαρμάκῳ καὶ γλυκυρρίζης ρίζαν· ἂν δὲ περιέχεται κατὰ τὸν πνεῦμονα καταρρεῦσαν ἐκ τῆς κεφαλῆς πληθος, ἢ διὰ τοῦ μέλιτος σκευασία βελτίων.

4 134 10 πρὸς τὸ κατεπεῖγον οὖν ἰστάμενος, εἰς ὕπνον τρεπομένου τοῦ κάμνοντος, ἥτοι τοῦ διὰ μέλιτος ἢ τοῦ δι' ἐψήματος δώσεις, καί ποτε καὶ μιγνὺς ἄμφω. ἢ δὲ σύμμετρος δόσις ἔστω σοι δυοῖν κοχλιαρίων ἀξιολόγων τὸ μέγεθος· αὐξήσεις δ' αὐτὴν ἢ μειώσεις, ἀποβλέπων εἰς τε τὸ τοῦ

- σώματος μέγεθος καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους καὶ τὸ χωρίον· ἐν ἅπασιν γὰρ τούτοις ἐπὶ μὲν τὸ ψυχρότερον ῥέπουσι δώσεις ἐλάχιστον, ἐπὶ δὲ τὸ θερμότερον δώσεις πλεῖστον.
- 4 134 12 ὅτι δὲ καὶ πρὸς τὸ τοῦ κατάρρου ποσόν τε καὶ ποιὸν ἀποβλέπων ἢ πλεῖον ἢ ἔλαττον δώσεις, εὐδηλον. Ἀνώδυνον τὸ μυστήριον πρὸς βηχικούς, φθισικούς, κοιλιακοὺς, δυσεντερικούς, καταρροϊζομένους.
- 4 135 1 Κρόκου, καστορίου, ἀσάρου, ὑοσκυάμου σπέρματος, ὀπίου, στύρακος ἀνὰ < δ μέλιτι ἀναλαβὼν χρῶ· ἔνιοι ὑοσκυάμου τὸ ἥμισυ. Ἡ Φίλωνος.
- 4 136 1 Κρόκου < ε , πυρέθρου, εὐφορβίου, νάρδου στάχυος ἀνὰ < α , πεπέρεως λευκοῦ < κ , ὑοσκυάμου < κ , ὀπίου < ι . Ἡ πικρὰ Γαληνοῦ.
- 4 137 1 Ἀλόης < ρ , κινναμώμου, νάρδου στάχυος, ξυλοβαλσάμου, μαστίχης, ἀσάρου, κρόκου ἀνὰ < ζ .
- 4 137 2 ἐγὼ δ' ἀλόης μὲν < ς , κρόκου δὲ < ε βαλὼν οὕτως αὐτῷ χρῶμαι.
- 4 137 3 ἡ δόσις < α ἐν ὕδατι. Τὰ διὰ τῆς ἀλόης Γαληνοῦ καταπότια καθαρκτικά.
- 4 138 1 Κολοκυνθίδος μέρος α , ἀλόης καὶ σκαμμωνίας ἑκατέρων β , ἀψινθίου χυλοῦ μέρος α . Ἡ ἱερά.
- 4 139 1 Σικυνώνιας τῶν ἐντὸς < κ , χαμαῖδρους, ἀγαρικοῦ ἀνὰ < ι , σαγαπηνοῦ, ὀποπάνακος ἀνὰ < η , πετροσελίνου, ἀριστολοχίας στρογγύλης, πεπέρεως λευκοῦ ἀνὰ < γ , κινναμώμου, στάχυος, κρόκου, σμύρνης, πολίου ἀνὰ < δ · μέλιτι δεύσας τὸ πλεῖστον δίδου < δ . Ὁ Διοσπολίτης.
- 4 140 1 Κυμίνου, πεπέρεως μακροῦ ἢ λευκοῦ, πηγάνου, νίτρου, πάντων ἴσων, καὶ γίνεται ὑπακτικώτερος γαστρός.
- 4 140 2 ὅταν δὲ λάβῃ τῶν μὲν ἄλλων ἴσων, τοῦ νίτρου δὲ τὸ ἥμισυ, οὐχ ὁμοίως ὑπάγει.
- 4 140 3 ἐμβρεχέσθω δὲ τὸ κύμινον ὅξει δριμυτάτῳ, κᾶπειτα εὐθέως τριβέσθω ἢ πρότερον φρυγέσθω μετρίως ἐν ἀγγεῖω κεραμείῳ τελέως ὠπτημένῳ.
- 4 140 4 ἔστω δὲ καὶ τὰ τοῦ πηγάνου φύλλα προεξηρασμένα συμμέτρως.
- 4 140 5 τούτοις τοῖς τέσσαρσιν ἐνίστε μὲν ἀναμίγνυται μέλι προαπηφρισμένον, ἐνίστε δ' οὐδέν, ἀλλὰ μόνα ξηρὰ πτισάνης ἐμβάλλεται χυλῷ, καὶ ὅτῳ περ ἂν τῶν ἄλλων ἐδεσμάτων μάλιστα πρέπειν δοκῇ.
- 4 140 6 λαμβάνεται δὲ καὶ καθ' ἑαυτὸ τὸ φάρμακον τοῦτο πρὸ τροφῆς τε καὶ μετὰ τροφῆν· καὶ ἔστιν ἥδιον ἐν τῇ τοιαύτῃ χρήσει τὸ τῷ μέλιτι μιγνύμενον. Τὸ διὰ τριῶν πεπέρεων τὸ ἀπλοῦν.
- 4 141 1 Εἰς < ν ἐκάστου τῶν τριῶν πεπέρεων ἀρκεῖ μιγνύειν ἀνήθων καὶ θύμων καὶ ζιγγιβέρεως ἐκάστου < η · ἐμβάλλειν δὲ τῶν βοτανῶν τὴν κόμην ἅμα τοῖς ἄνθεσιν ἀποκρίνοντα τὸ ξυλῶδες· εἴτα πάντων ἅμα κοπέντων τε καὶ σησθέντων λεπτῷ κοσκίνῳ τὸ κάλλιστον ἀπηφρισμένον ἐπιμελῶς μιγνύσθω μέλι.
- 4 141 2 διδόναι δ' αὐτὸ δεῖ καὶ δις καὶ πλεονάκις ἐκάστη ἡμέρᾳ καὶ ἔωθεν καὶ πρὸ τροφῆς καὶ μετὰ τροφῆν καὶ καθυπνοῦν μελλόντων.
- 4 141 3 τὸ δὲ πλῆθος ἐκάστης δόσεως ἔστω κοχλιαρίου μεστόν, μικροῦ μὲν ἐπὶ μικρῶν σωμαμάτων, μεγίστου δ' ἐπὶ μεγίστων. Τὸ διὰ καλαμίνθης.
- 4 142 1 Καλαμίνθης καὶ γλήχους καὶ πετροσελίνου καὶ σεσέλεως ἐκάστου < ιβ , σελίνου σπέρματος, θύμου, κορύμβων ἀνὰ < δ , λιβυστικὸν < ζ , πεπέρεως < μη .
- 4 142 2 τὰ μὲν ξηρὰ καὶ σκληρὰ τῶν βοτανῶν ἀπορρίπτειν, λαμβάνειν δὲ τὰ ἄκρα τῶν βοτανῶν σὺν τοῖς εὐθαλέσι φύλλοις καὶ τοῖς ἄνθεσι, κόπτειν δ' ἅμα πάντα καὶ διαττᾶν λεπτοτάτῳ κοσκίνῳ· μιγνύειν δὲ τὸ κάλλιστον μέλι ἀκριβῶς ἀπηφρισμένον.
- 4 142 3 ἡ δὲ χρῆσις αὐτοῦ γινέσθω μετὰ τὴν ἐωθινήν ἀνάτριψιν πρὸ τῶν γυμνασίων καὶ λουτρῶν.
- 4 142 4

ἔξεστι δὲ καὶ χωρὶς τοῦ μῖξαι τὸ μέλι ξηρῷ τῷ φαρμάκῳ χρῆσθαι παραπλησίως ἀλσίν· ἔξεστι δὲ καὶ εἰς πτισάνην ἐμβαλεῖν ἢ εἰς ὄξος ἢ τι τοιοῦτον ἀντὶ πεπέρεως.

4 142 5 καὶ τὸ 〈σὺν τῷ〉 μέλιτι δὲ δυνατὸν ἀναμιγνύναι τοῖς ἐδέσμασιν.

4 142 6 μετὰ μέντοι τὴν τροφήν μηδὲ λαμβάνειν μήτε τοῦτο μήτε ἄλλο τι φάρμακον ἀνάδοσιν ἰσχυροτέραν ἐργαζόμενον. Τὸ διὰ τοῦ χυλοῦ τῶν μήλων.

4 143 1 Τὸ διὰ τοῦ χυλοῦ τῶν μήλων ἐπιτήδειόν ἐστι τοῖς τε ἀνορέκτοις καὶ τοῖς μὴ καλῶς πέττουσιν.

4 143 2 ἔστι δ' ἡ σκευασία τοιαύτη· τῶν κυδωνίων μήλων, τῶν μειζόνων καὶ ἡδέων, τοῦ χυλοῦ λαβόντας ξέστας δύο χρὴ μῖξαι μὲν μέλιτος ὡς καλλίστου τὸ ἴσον, ὄξους δὲ ξέστην α , καὶ ταῦτα ἐπ' ἀνθράκων διακεκαυμένων ἐψήσαντα μετρίως καὶ ἀπαφρίσαντα μῖξαι ζιγγιβέρεως μὲν β γ , πεπέρεως δὲ τοῦ λευκοῦ β β , καὶ οὕτω πάλιν ἐπὶ τῶν διακεκαυμένων ἀνθράκων ἐψῆσαι μέχρι μελιτώδους συστάσεως. τοῦτο τὸ φάρμακον οὐ μόνον τοῖς ἄτονον ἔχουσι τὴν γαστέρα, ἀλλὰ καὶ τοῖς τὸ ἥπαρ, ὠφέλιμόν ἐστιν. ^[5]

4 143 4 εὐδηλον δ' ὅτι μάλιστα μὲν αὐτὸ νῆστιν προσφέρεσθαι χρὴ πλῆθος ὅσον μύστρον.

4 143 5 βλάπτει δ' οὐδέν, οὐδ' ἂν μετὰ τροφήν αὐτό τις λαμβάνῃ.

4 143 6 καλῶς δ' ἂν προσφέροίτο, καὶ εἰ προηριστηκώς τις εἴη, εἴτα δειπνεῖν μέλλων λάβοι.

4 143 7 κάλλιστος δὲ καιρὸς ὁ πρὸ [τοῦ] δυοῖν ἢ τριῶν ὥρων τῆς τροφῆς.

4 143 8 τοῖς μέντοι δύσκρατον ἔχουσι κατὰ θερμότητα τὴν γαστέρα καὶ τοῖς ὀπωσοῦν χολῆς πληρουμένοις ἀφελὼν τό τε ζιγγίβερι καὶ τὸ πέπερι τὸν χυλὸν τῶν μήλων δίδου μετ' ὄξους τε καὶ μέλιτος, ἐψήσας μόνον ἐν τῇ προγεγραμμένῃ συμμετρίας. Ὁξυμέλιτος σκευασία. ^[5]

4 144 1 Μέλι τὸ κάλλιστον ἐπ' ἀνθράκων ἀπαφρίσαντας καὶ ἐπεμβαλόντας τοσοῦτον ὄξους, ὡς γευομένου μήτε ἄγαν ὀξὺ φαίνεσθαι μήτε γλυκύ, καὶ τοῦτο αὐθις ἐψεῖν ἐπ' ἀνθράκων, ὡς ἐνωθῆναι τὰς ποιότητας αὐτῶν ἀκριβῶς καὶ μὴ φαίνεσθαι γευομένοις ὡμὸν τὸ ὄξος, εἴτ' ἀποθεμένους που μιγνύειν ἐπὶ τῆς χρήσεως ὕδωρ, οὕτω κεραννύντας ὡς οἶνον. ^[5]

4 144 2 βέλτιον μὲν οὖν ἐστι ταῖς τῶν λαμβανόντων αἰσθήσεσι κρίνειν τὸ σύμμετρον.

4 144 3 τὴν δὲ πρώτην αὐτοῦ κρᾶσιν, ὡς ἂν μάλιστα τοῖς πλείστοις ἀρμόσειε, κατὰ τάδε ποιεῖσθαι χρὴ· ὄξους ἐνὶ μέρει διπλάσιον μιγνύσθω τοῦ τὸν ἀφρὸν ἀφηρημένου μέλιτος.

4 144 4 δι' ὕδατος δ' εὐθέως ἐξ ἀρχῆς οὕτω σκευάζειν· ὀξυμέλιτι μιγνύσθω τετραπλάσιον ὕδατος καλλίστου, κᾶπειτα ἐψείσθω μετρίως, ἕως ἂν ὁ ἀφρὸς ἐφίστηται.

4 144 5 σκευάζεται δὲ καὶ κατ' ἀρχὰς εὐθέως τῶν τριῶν μιχθέντων· ἔσται δ' ἐν μὲν ὄξους μέρος, δύο δὲ μέλιτος, ὕδατος δὲ τέσσαρα· καὶ ταῦτα ἐψείσθω μέχρι τοῦ τρίτου μέρους ἢ τετάρτου, τὸν ἀφρὸν ἀφαιρούντων ἡμῶν.

4 144 6 εἰ δ' ἰσχυρότερον αὐτὸ ποιῆσαι βούλοιο, τοσοῦτον ἐμβαλεῖς ὄξους ὅσον μέλιτος.